

Giới thiệu Đô Thị Đại Cao Thủ Convert

Hệ thống: "Tiền tài, mỹ nữ, võ công, người tuyển loại nào?"

Trương Dương: "Có thể đều có muốn không?"

Hệ thống: "Không thể, chỉ có thể tuyển đồng dạng!"

Trương Dương: "Học biết võ công có thể vô địch thiên hạ sao?"

Hệ thống: "Có thể!"

Trương Dương: "Ta đây muốn võ công!"

...

Hệ thống: "Tốt rồi, người đã vô địch thiên hạ rồi!"

Trương Dương: "Ha ha ha, hệ thống mau đem tiền tài mỹ nữ đều giao ra đây! Ta đã vô địch thiên hạ rồi!"

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Đại Cao Thủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1: Trao đổi hệ thống

"Ta đây là trêu ai ghẹo ai ! Liên người cái khôn kiếp WC cũng đến bắt nạt ta !"

Trương Dương nhìn dưới chân há to mồm cười nhạo của mình hổ xí , một mặt phiền muộn , hân hận không thể hiện tại liên laptop nó .

"Ta dễ dàng mà ta , lần này lại là mấy trăm đại dương bay !" Trương Dương có chút đau lòng tự nói nói: "ta con mẹ nó cũng quá xui xẻo đi à nha ! Chuyện gì cũng gọi ta cấp đụng phải !"

Trương Dương là một nông thôn tới hải tử , trên đại học cũng chính là cái nhị lưu trình độ .

Sau khi tốt nghiệp trực tiếp lưu tại đại học vị trí tỉnh thành Nam thành , tại người nhà chờ đợi cùng mình đối với tương lai ước mơ dưới đầm đầu xông thẳng vào ăn tươi nuốt sống chỗ làm việc cuộc đời .

Đương nhiên , kết quả có thể tưởng tượng được , đối với một cái không quen ngôn từ , học tập trường học rác rưởi trẻ con miệng còn hôi sữa , xã sẽ cho hân mạnh mẽ một cái tát !

Này mới khiến Trương Dương đã minh bạch cái gì gọi là lão đại đồ bì thương , hân hối hận ah ! Chính mình lên trung học đệ nhị cấp thời điểm làm sao lại không nỗ lực một điểm , làm hại xuất hiện tại chính mình lẩn lộn thê thảm như vậy .

Người ta ở là nhà cao tầng , hân đây? Nhà cao tầng phía dưới phòng dưới đất !

Người khác mở là Benz BMW , hân mở là 11 đường giao thông công cộng , mười từ thì càng đừng nghĩ đến , không đem người gia chết đói là tốt rồi .

Gần nhất xui xẻo công việc (sự việc) càng là liên tiếp không ngừng , trước tiên là vì tiêu thụ công trạng liên tục ba tháng thứ nhất đếm ngược bị quản lý xào cá mực , được rồi , đây là Trương Dương chính mình vô dụng !

Công ty bán đồ chơi kia hân thật sự là không nói ra được , cũng không đi ra ngoài chào hàng quá , liên trộn lẫn cái cơ sở bản tiền lương . Ông chủ có thể nuôi người không phận sự sao , này không trực tiếp để hân đánh rắc cuốn tránh người .

Thật buồn bực là hôm nay Trương Dương buổi sáng đi phỏng vấn , kết quả phỏng vấn tên Béo vừa nhìn CV , trực tiếp ném câu tiếp theo "Chúng ta không nhận tội cái trường học này" liền đem Trương Dương đuổi rồi .

Trương Dương tại chỗ cũng sắp giận điên lên , trường học này làm sao vậy? Không phải có quốc gia ban bố chính thức bằng cấp sao , người không chiêu lão tử còn không làm nữa đây!

Đương nhiên Trương Dương cũng là ở trong lòng bực tức vài câu , ở mấy vị cùng đi cầu chức danh giáo sinh ánh mắt khinh bỉ dưới hồi lưu lưu đào tẩu !

Dọc theo đường đi Trương Dương không ngừng mà nguyên rủa vừa phỏng vấn tên béo đáng chết kia , uống nước nhét kẽ răng không trường tiểu JJ ,

hùng hùnh hổ hổ trở về thuê lại phòng dưới đất .

Đây là một thập niên 80 lã kiến trúc , phòng dưới đất đã sớm không người ở rồi. Mới vừa hào tiện nghi Trương Dương , bỏ ra 200 khối một tháng liền thuê đi , duy nhất không có phương tiện chính là phòng dưới đất chỉ có một nhà vệ sinh công cộng , làm hại Trương Dương mỗi lần không thể không ra ngoài đi nhà cầu .

Mới vừa vừa trở về đi nhà cầu Trương Dương lại xui xẻo rồi , không cẩn thận , dùng đến mấy năm đích điện thoại lại rớt xuống hố .

"Ai , liền ngay cả WC cũng chỉ biết bắt nạt ta người đang hoang này , ta không phải là chán quá hai người về ư ! Không dùng tới như vậy đi !"

Nói tới nói lui , Trương Dương còn phải đi đào điện thoại di động , điện thoại di động không muốn có thể , bên trong thẻ tổng muốn xuất ra đi.

Bóp mũi lại Trương Dương xem như là nảy sinh ác độc , chờ mình đem điện thoại di động móc ra cần phải chấn hấn cái mười lần tám sẽ , xem này phá WC lần sau còn dám hay không rồi. Kết quả sờ soạng nửa ngày điện thoại di động đúng là không vết lên đến , trái lại móc ra một khối điện thoại di động pin lớn nhỏ thủy tinh trong suốt hình dáng vật thể . Để Trương Dương một trận phiền muộn , người gì a , món đồ gì đều tới hổ xí ném !

"Nhìn còn rất đẹp ah , không phải là cái bảo bối chứ? Lẽ nào ta muốn phát ra !"

Trương Dương nhìn chăm chú trên tay tinh thể , chính ảo tưởng có phải là đào đến cái gì bảo bối tốt lúc , chỉ thấy tinh thể như một mặt trời nhỏ dường như chợt bộc phát ra tia sáng chói mắt .

"Ah", Trương Dương một tiếng hét thảm ngã quỵ ở mặt đất , toàn thân đều giống như bị kim đâm quá bình thường đau nhức , đã qua một hồi lâu mới dần dần khôi phục như cũ .

Trương Dương nhanh giận điên lên , đây là tên khốn kiếp nào hãm hại chính mình , vừa định tức miệng mắng to thời điểm , ngoài ý muốn ra phát hiện .

Bởi vì Trương Dương trong đầu bỗng nhiên có âm thanh vang lên , dọa Trương Dương nhảy một cái .

"Năng lượng trao đổi nghi thức khởi động , quét hình {Kí Chủ} ...

Quét hình hoàn thành , {Kí Chủ} Trương Dương: Thể năng lũy thừa: 4 người trưởng thành tiêu chuẩn vì là 5 , tinh thần lũy thừa: 5 , vũ lực giá trị: 1 , {Kí Chủ} trôi chảy thành công "

Có chút mơ hồ Trương Dương nghe được não hải thanh âm bên trong đầu tiên là sợ hãi một hồi lâu , sẽ không phải là có người cùng mình nói đùa sao?

"Ai vậy? Ta nhưng không có tiền , không thấy ta ở đâu sao?"

Trương Dương nói xong khí cũng không dám thở mạnh , vừa không phải là chính mình nghe lầm chứ?

Thật lâu không gặp người đáp lời , Trương Dương lúc này mới toán yên tâm , "Ta đã nói rồi , muốn cướp cũng sẽ không đến cái chỗ chết tiết này đi , xem ra trụ phòng dưới đất cũng là có chỗ tốt ah ."

Trương Dương có chút lừa mình dối người mà cười , có tiền ai nguyện ý trụ cái chỗ chết tiết này , Hạ Thiên chiều muối , mùa đông như tù lạnh dường như .

Vừa nghĩ đến này , Trương Dương có chút sững sờ rồi , trên tay mình thủy tinh trong suốt suốt đây? Trên đất tìm nửa ngày cũng chưa thấy , Trương Dương lại có chút không xác định rồi , lẽ nào vừa đồ chơi kia cũng thật là cái gì bảo bối?

"Bảo bối , nghe thấy ta nói chuyện sao? Mau ra đây đi , ta đều nhìn thấy người rồi !"

"Năng lượng trao đổi nghi thức đã khởi động , năng lượng không đủ ! Trí Năng trong ngủ say , hệ thống mở ra tự động phục vụ công năng ." Điện tử hợp thành âm lần thứ hai ở Trương Dương trong đầu vang lên .

Lần này Trương Dương không bình tĩnh rồi , hấn vừa nhưng là nghe được rất rõ ràng , thật có đồ vật ở đầu mình thảo luận lời nói .

"Đi ra ! Ta không sợ người! Mau ra đây ah !" Trương Dương cái nào gặp chuyện như vậy , không dọa khóc là tốt lắm rồi , nói chuyện đều mang tiếng rung .

Cái kia cái gì hệ thống thật giống thật sự không một tiếng động , mặc cho Trương Dương tại sao gọi gọi , cũng không có phản ứng .

"Hô !"

Thở phào nhẹ nhõm , Trương Dương tự giễu nói: "Xem ra ta trời sinh chính là cái không may mệnh , vừa đồ chơi kia nói không chắc thực sự là đồ tốt đây , cũng không biết có hay không bị chính mình dọa chạy?"

Trương Dương trong lòng suy nghĩ thế nào mới có thể đem cái kia năng lượng gì trao đổi nghi thức cho làm đi ra , đang lúc này trong đầu bỗng nhiên tuôn ra một luồng tin tức lưu , thật giống sách hướng dẫn như thế nói rõ tường tận năng lượng trao đổi nghi thức tác dụng .

Trong cuộc sống hiện thực phần lớn item đều cũng có năng lượng tồn tại, vì không lãng phí những năng lượng này; chế tạo năng lượng trao đổi nghỉ người hoặc là vật khác loại tồn tại Trương Dương đoán, nghĩ ra đem một ít không cần hoặc bị loại bỏ item, tiến hành thu về trao đổi năng lượng, sau đó lựa chọn một lần nữa chế tạo hoặc đổi lấy vật phẩm khác.

"Không thể nào, đồ chơi này vẫn đúng là đi ra, đầu mình có thể chứa dưới sao?" Trương Dương dùng sức lắc lắc đầu, phát hiện không có gì dị thường cảm giác mới bỏ qua.

Thông qua vừa tin tức Trương Dương rõ ràng chính mình tìm vận may rồi, không quan tâm nó có cái gì tác dụng, Nhưng vừa nghe giới này thiệu liền để Trương Dương sáng mắt lên, năng lượng có thể chế tạo mỹ nữ sao? Có thể tạo tiền sao?

"Hệ thống, nghe thấy được sao? Cho ta thay cái mấy triệu Hoa Hoa!" Trương Dương hào hứng kêu lên, trong lòng suy nghĩ chính mình có đồ chơi này còn tìm cái gì công tác, sau đó mỗi ngày ngay khi theo thầy học tiền.

Đương nhiên những này chỉ là Trương Dương ảo tưởng mà thôi, không có bất kỳ phản ứng hệ thống triệt để đánh nát Trương Dương mộng đẹp.

"Cái gì thứ đồ hư, đến cùng sao dùng à? Cũng không nói cho cái sách hướng dẫn." Trương Dương có chút nhụt chí, chính mình sẽ không lại đang nằm mơ đi à nha.

"Gào!"

Trương Dương tàn nhẫn mà bấm một cái chính mình, quả đoán phát hiện mình không có nằm mơ, đau nước mắt đều sắp chảy xuống.

Trương Dương nghĩ đến tự xem trôi qua những kia tiểu thuyết, nhân vật chính đều là dụng ý niệm trao đổi, đồ chơi này sẽ không cũng là như thế này dùng chứ?

Quả nhiên, theo Trứ Trương Dương thời gian dần qua tưởng tượng, liền thấy trong đầu xuất hiện một bộ như trong game bảng skills vậy đồ vật. Mặt trên không chỉ có thân thể của chính mình số liệu, còn có một chút ẩn phẩm, bất quá bây giờ đều là màu xám tro, xem bộ dáng là không có năng lượng quan hệ.

Toàn bộ bảng trên chỉ có một "Quét hình" theo nữ là sáng, mặt sau còn viết 5 * 5, hẳn là quét hình phạm vi đi.

Xem chính mình rốt cục đem năng lượng trao đổi nghỉ làm ra, Trương Dương một trận hưng phấn, "Ha ha, tiền tài mỹ nữ đều chờ đợi ta đi!"

Không ở WC ở lâu, Trương Dương có chút chóng mặt về tới gian phòng bên trong, nhìn trước mắt không đăng gian nhà Trương Dương mới có hơi phục hồi tinh thần lại.

Mình bây giờ nhưng là ăn bữa nay lo bữa mai đây, còn không biết hệ thống đến tốt cùng có thể làm gì, cần phải vui vẻ như vậy sao!

Nghĩ đến hệ thống bảng trên quét hình khóa, Trương Dương theo bản năng ở trong đầu hư điểm một cái nút Scan, thấy hoa mắt Trương Dương liền thấy trong phòng mỗi kiện item năng lượng.

Trong đó cái kia từ đại học dùng đến bây giờ Laptop năng lượng cao nhất, mặt trên bay một cái 8. Những thứ khác một ít kim loại loại item đều là 1, 2 khoảng chừng: trái phải, chất gỗ loại càng là chỉ có không thấy mấy năng lượng.

Nghĩ đến hệ thống bởi vì không có năng lượng hôn mê rồi, Trương Dương suy nghĩ một chút liền đi tới cái kia từ đại học mang ra ngoài thiết chậu rửa mặt trước; mặc niệm một thoáng thu về, đột nhiên chậu rửa mặt liền vô ảnh vô tung biến mất, dọa Trương Dương nhảy một cái.

Sát theo đó trong đầu liền vang lên "Hồi thu hoạch công, trả năng lượng 2 điểm (đốt)", tiếp theo liền thật là làm không đến rồi!

Trương Dương buồn bực, sao một điểm phản ứng cũng không có chứ?

Những kia màu xám ẩn phẩm cũng đều vẫn là màu xám tro, "Có phải là năng lượng không đủ a, nếu không trở lại mấy lần", Trương Dương nghĩ đến.

Nhìn một chút cái khác đồ dùng năng lượng cũng không cao, liền một cái giường là 1 điểm, Nhưng là buổi tối không thể đánh chặn đệm nằm dưới đất đi! Lại nói một điểm năng lượng đủ chưa?

Trương Dương đi tới trước bàn gỗ nhìn một chút mặt trên bày đặt máy vi tính, ngoan nhẫn tâm trong đầu nghĩ đến "Hồi thu máy vi tính".

"Hồi thu hoạch công, trả năng lượng 8 điểm, {Kí Chú} chứa đựng năng lượng đạt đến 10 điểm, mở ra sơ cấp công năng tuyến hạng: Vô kỹ loại sơ cấp, sinh hoạt skill loại sơ cấp, hạng mục phụ loại sơ cấp..."

Trong đầu mấy cái nguyên bản ẩn phẩm một thoáng phát sáng lên, mỗi cái tuyến hạng mặt sau đều có một cái đĩa quay thức cột item. Đẹp loạn một thoáng tâm tình kích động, nhìn kỹ một lần mấy cái tuyến hạng, Trương Dương lại một lần nữa kích động.

Nguyên lai hiện tại mở ra chỉ là hệ thống sơ cấp tuyến hạng mà thôi, sau đó còn có trung cấp cao cấp thậm chí cao cấp hơn công năng. Mỗi cái tuyến hạng trong đều có một ít tiểu nhân chi nhánh, tỷ như vô kỹ loại liền phân: Nội công, ngoại công, chiêu thức, tùy cơ vài loại, cái khác tuyến hạng cũng đều có bất đồng phân loại.

Lần thứ nhất chỉ cần hoa 10 điểm năng lượng là có thể khởi động một lần, thu được nào đó loại năng lực hoặc là item, mà sau khi mỗi lần mở ra đều cần 100 điểm (đốt) năng lượng mới có thể lần nữa mở ra.

"Ta nhưng liền 10 điểm năng lượng, lần sau sẽ không nhiều như vậy mấy vì tính cho ta thu về rồi, đến tột cùng tuyền loại nào đây?"

Do dự một hồi lâu, Trương Dương quyết định vẫn là lựa chọn võ kỹ loại. Không vì cái gì khác, bởi vì mỗi người đàn ông trong lòng đều có một cái võ hiệp mộng, cầm kiếm đi giang hồ, khoái ý ân cừu là mỗi người thời niên thiếu giấc mơ, Trương Dương cũng không ngoại lệ.

Lại nói Trương Dương nhìn một chút của mình thể năng liền một trận phiền muộn, người bình thường đều là 5 điểm, bằng cái gì mình là 4 điểm, hệ thống đều xem thường chính mình mà! Liền Trương Dương không do dự nữa rồi, điểm một cái võ kỹ tuyền hạng, nghĩ cũng không biết học cái gì tốt, liền điểm một cái tùy cơ.

Đĩa quay nhanh chóng bắt đầu chuyển động; mấy giây sau mũi tên dừng lại ở một quyền màu xám thư tịch hình vẽ trước mặt, Trương Dương một xem trên đó viết: Năm nắm thép sơ cấp, ngoại công; Trương Dương nhìn một chút vội lựa chọn học tập.

Đột nhiên Trương Dương cả người run rẩy, chỉ thấy hán hai tay đỏ chót, trên cánh tay trên tay gân xanh không ngừng nhô lên thật là đáng sợ. Mồ hôi không ngừng từ trên mặt nhỏ xuống, đại khái đã qua cái mấy phút bộ dáng, Trương Dương cuối cùng từ thống khổ trạng thái khôi phục như cũ.

"Hô, sớm biết như thế đau nhức liền chờ mình lúc ngủ lại học mà, mệt chết ta!"

Trương Dương trong đầu hiện ra một đôi nắm đấm không ngừng mà vung vẩy, giờ khắc này hán chỉ cảm thấy hai tay thật giống có không dùng hết sức mạnh, thật sự sáng khoái ah!

Trương Dương lần thứ hai nhìn một chút thuộc tính của mình, chỉ thấy mặt trên biểu hiện: Thể năng 8; tinh thần 6; vũ lực giá trị 5; skill: Năm nắm thép sơ cấp nhập môn.

"Không nghĩ tới chỉ tăng lên 4 điểm (đốt) thể năng liền để ta cảm giác vô địch thiên hạ rồi." Trương Dương có chút không thể tin tưởng, chính mình hiện tại có phải không biến thành Ultraman rồi, có thể hay không đánh mấy cái tiểu quái thú đây?

Đương nhiên đây chỉ là Trương Dương ảo giác mà thôi, kỳ thực hán bây giờ bất quá tương đương một cái học được vài năm thời gian người bình thường mà thôi. Mặc dù đối với giao ba năm cái tráng hán không có vấn đề gì, nhưng chủ yếu vẫn là bởi vì hán học xong năm nắm thép môn công pháp này.

Không nghĩ nhiều như thế Trương Dương hiện tại chỉ muốn thử một chút chính mình mạnh bao nhiêu, nhưng đáng tiếc bây giờ là pháp chế xã hội, đánh người là phạm pháp.

Có chút không cam lòng buông tha cho đi ra ngoài đánh một châu ý nghĩ, Trương Dương đành hoàng tắm rửa sạch sẽ mới dễ dàng rất nhiều.

Nhìn ngoài cửa sổ sắc trời đã tối dần, một ngày không ăn cơm thêm vào vừa tiêu hao lượng lớn thể lực Trương Dương chỉ cảm thấy đói bụng, vội vã bò lên ra đi ăn cơm.

Trương Dương lướt phòng dưới đất ở tiểu khu tuy rằng cũ kỹ, nhưng khi năm đồng nhất mảnh vẫn là rất phồn vinh, tiểu khu bên ngoài chừng trăm mét thì có cái ăn vặt phố, trời vừa tối liền người đến người đi qua lại không dứt.

Tùy tiện tìm một quán ăn nhỏ muốn một bát mì thịt bò, Trương Dương liền ngồi xuống mở ra hệ thống máy quét.

Trong cửa hàng đại khái là năm sáu người bộ dáng, Trương Dương nhìn một chút chỉ thấy mỗi người trên đầu đều cho thấy thể năng cùng tinh thần cùng vũ lực 3 cái số liệu, "Lý Quốc Minh, thể năng 5, tinh thần 4, vũ lực giá trị 1; Vương Mẫn, thể năng 4, tinh thần 5, vũ lực giá trị 1; Lý Tiểu, thể năng 3, tinh thần 3, vũ lực giá trị 0..."

Nhìn thấy những này Trương Dương có chút đã minh bạch, người trưởng thành thể năng hán là ở 5 khoảng chừng: trái phải, mà nhi đồng đại khái là 3 bộ dáng.

Sau đó Trương Dương lại nhìn một chút góc tường vị kia tráng hán, chỉ thấy hệ thống biểu hiện đến "Trương Buru, thể năng 7, tinh thần 5, vũ lực giá trị 2".

Trương Dương suy nghĩ một chút chính mình thể năng là 8, vũ lực giá trị là 5, đại khái là chính mình học năm nắm thép nguyên nhân đi!

Mạn bất kinh tâm ăn hết mì đầu, Trương Dương đi dạo hướng về bên cạnh một cái công viên nhỏ đi đến.

Người hiện đại sống về đêm muôn màu muôn vẻ, vì lẽ đó buổi tối rất ít người ở trong công viên đi dạo, chỉ có mấy vị ông lão thái thái ở một bên bày đặt âm nhạc một bên chậm chậm đi ra động tác Thái Cực quyền.

Trương Dương một bên hướng về công viên nơi sâu xa đi đến, tìm một cái không ai nhìn thấy địa phương, Trương Dương đầu tiên là luyện từ từ tập một khắp cả năm nắm thép, sau đó chậm rãi tăng nhanh tốc độ, theo Trư Trương Dương một lần lại một lần địa cậu tập, năm nắm thép rốt cục hiển hiện ra xúng đáng uy lực, chỉ thấy Trương Dương mỗi lần ra quyền đều mang theo tiếng gió vùn vụt, dưới bóng đêm có vẻ đặc biệt rõ ràng.

Đại khái luyện chừng mười khắp cả, liền nghe Trương Dương hét lớn một tiếng, "Ha...", trên nắm tay truyền đến từng trận đau đớn, Nhưng Trương Dương nội tâm nhưng một mảnh hưng hực.

Vừa Trương Dương luyện đến vong tình lúc, không kim lòng được một quyền đánh ở bên cạnh một viên to bằng miệng bát trên cây khô, kết quả ở trên cây khô để lại một cái rõ ràng quyền ấn.

Hì vọng cảnh tượng trước mắt, Trương Dương kích động không thôi, đây chính là võ thuật sao? Cây này không phải là giả chứ, Trương Dương có chút hoài nghi, không tin lấy tay sờ soạng nhiều lần Trương Dương mới vững tin cây là thật sự!

Nhìn chung quanh một chút không ai phát hiện mình, Trương Dương lòng bàn chân bôi mỡ giống như hương về phòng dưới đất chạy đi, không phải vậy các loại (chờ) người đến tìm chính mình bởi cây ah!

Trở lại phòng dưới đất Trương Dương mới đại đại thở ra một hơi, một mặt là đối với lực lượng khát vọng cùng kích động, mặt khác nhưng là như trút được gánh nặng y hệt giải thoát.

Từ vừa cú đâm kia có thể chứng minh ngày hôm nay phát sinh tất cả đều là thật, hẳn không phải đang nằm mơ!

Bóng đêm như trước, nằm ở trên giường Trương Dương thật lâu không thể bình tĩnh, ôm trong lòng giấc mơ khát vọng, Trương Dương tiến vào mộng đẹp ...

, cảm tạ đại đại môn chống đỡ!

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Đại Cao Thủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 2: Hệ thống diệu dụng

Ngày thứ hai vừa rạng sáng Trương Dương đã rời giường, phát sinh hôm qua tất cả giống như mộng cảnh!

Kích động Trương Dương đến bây giờ đều không thể tin được, thần kỳ như vậy chuyện lại phát sinh ở trên người mình. Giặt sạch đem nước lạnh mặt, cuối cùng cũng coi như đem thần kinh có chút thác loạn Trương Dương kéo về thực tế.

Mặc dù bây giờ có thần kỳ năng lượng trao đổi nghi, Nhưng sinh hoạt còn phải tiếp tục quá xuống.

Nhìn một chút trong túi tiền còn dư lại mấy trăm khối, Trương Dương liền một mặt cười khổ, trước đây làm nhân viên bán hàng không có chú ý chính hẳn thời điểm, một tháng cũng là hơn 2000 tiền lương, mỗi tháng ngoại trừ sinh hoạt chi phí còn muốn cho nhà gửi một ngàn khối tiền.

Gần nhất ba tháng càng là chỉ có ngàn thanh khối giữ gốc tiền lương, xuất hiện tại chính mình nhưng là chân chính nghèo rớt mồng tơi!

"Ai! Hệ thống a, làm sao người trụ không thể trực tiếp cho ta thay đổi ít tiền đi ra đây, người nghèo chỉ ngán ah!" Trương Dương thở dài nói, không phải là vì chính mình, người nhà còn cần chiếu cố của mình đây.

Tuy rằng cha mẹ đều là nói không muốn gửi tiền cho bọn họ, Nhưng là hai lão bất quá gieo vài mẩu đất cần, nuôi một ít gia súc, vừa có thể duy trì ẩm no mà thôi, thực sự không có cách nào cung cấp muối muối mình đi học.

Trương Dương muối muối gọi Trương Hân, năm nay vừa mới lên lớp 12, hiểu chuyện muối muối từ nhỏ đã thông minh lanh lợi, lúc đi học lại nỗ lực, thành tích vẫn luôn đứng hàng đầu.

Năm nay muối muối lên lớp 12, người khác đều đại tay bịp bợm cha mẹ tiền mua tư liệu xin mời danh sư phụ đạo, mà nàng vì cho nhà tiết kiệm tiền còn tại làm mình làm năm lưu lại khóa ngoại tư liệu.

Mỗi lần Trương Dương về nhà đều cảm giác rất có lỗi với chính mình người nhà, cha mẹ năm đó vì để cho Trương Dương lên đại học chung quanh mượn tiền; hai lão quanh năm suốt tháng mặt hướng đất vàng lưng hướng lên trời trong đất đào (bào) sống, một năm cũng không quá có thể kiếm cái mấy ngàn, mới vừa đủ cho Trương Dương giao cái học phí mà thôi. Vậy hay là một phần một ly tính đi ra ngoài, chính là vì cho Trương Dương trên cái kia rầm rùm đều không có đại học, Trương Dương có thể không hổ thẹn ư!

Trương Dương trên đại tứ [ĐH năm 4] lúc, muối muối thi đậu trong huyện tốt nhất cao trung, Nhưng trong nhà thực sự không chịu trách nhiệm nổi hai người học phí cùng sinh hoạt phí.

Hiểu chuyện muối muối không hề ôm oán một câu , vì để cho ca ca đọc xong đại học phải đi vùng duyên hải làm công . Trương Dương biết được sau về nhà ôm muối muối khóc nửa ngày mới bỏ đi ý nghĩ của nàng , hẳn có thể vì mình hủy muối muối tiền đồ sao?

Khóc , mệt mỏi , Trương Dương không hề ôm oán cha mẹ vô dụng , bọn họ vì chính mình trả giá nhiều lắm . Hẳn chỉ tự trách mình thật không có tiền đồ , người lớn như vậy lại còn không thể là trong nhà xuất lực !

Lòng tràn đầy không cam lòng Trương Dương về Nam thành sau liền nhận bốn , năm phần kiêm chức mới tập hợp được rồi mình làm năm học phí , sau đó hẳn liền cũng không còn hướng trong nhà muốn qua một phân tiền , có lúc còn gửi hai cái tiền cho cha mẹ trợ cấp gia dụng .

Chờ Trương Dương tốt nghiệp công tác mới đại đại hóa giải cha mẹ áp lực , Nhưng Trương Dương tiền lương không cao , một năm qua kiếm được tiền vừa đủ cuộc sống mình cùng cho muối muối đến trường mà thôi .

Trong nhà nợ nần chỉ có thể dựa vào cha mẹ một năm còn một điểm , chớ đừng nói chi là nấp tân phòng rồi. Trong nhà bây giờ phòng ở còn là năm đó gia gia ở không có chú ý chính hẳn thời điểm xây được nhà cũ , không cần nói ở Nam thành mua nhà rồi, dựa vào Trương Dương tiền lương một năm không ăn không uống cũng mua không được một nhà vệ sinh .

Nghĩ tới những thứ này Trương Dương mới bắt đầu tỉnh lại , tuy rằng năng lượng trao đổi nghi rất nghịch thiên , có thể bây giờ còn là muốn đi nỗ lực kiếm tiền , không vì mình , vì người nhà cũng phải nhường bọn họ được sống cuộc sống tốt .

"Như thế nào mới có thể lợi dụng hệ thống kiếm tiền đây? Đồ chơi này lợi hại như vậy , hẳn là sẽ có biện pháp đi!" Trương Dương có chút không xác định mà nghĩ đến .

Nghĩ đến một hồi lâu , Trương Dương mới quyết định ngày hôm nay đến đồ cổ phố đi một chuyến , bởi vì ngày hôm qua từ quét xem kết quả đến xem , bản thân giá trị càng cao item điểm năng lượng thật giống càng cao .

Tuy rằng không biết có phải hay không là mỗi kiện item đều là kết quả như thế , Nhưng Trương Dương vẫn là quyết định thử một chút xem , vạn nhất nếu là hữu dụng đây, vậy mình không đã phát tài .

Cái khác giá trị cao đồ vật Trương Dương mua không nổi , Nhưng chỗ ở nhiều năm như vậy Trương Dương không ít xem lướt qua một ít liên quan với đồ cổ website hòa luận đàn .

Trương Dương biết đồ cổ vật này muốn là vận khí tốt nhân lực mạnh, người 100 khối mua được đồ vật đảo mắt tự khả năng bán 1 triệu , đương nhiên Trương Dương không hi vọng dựa vào chính mình không nhận rõ bình cùng bình khác biệt nhân lực đi gãy (kiếm được) đồng tiền lớn .

Hẳn chỉ có điều muốn đi thử xem quét hình công năng có phải không thật sự dựa theo giá trị đến xác định item năng lượng , nếu là thật, chính mình cũng có thể đi kiếm lậu kiếm tiền .

Nam thành đồ cổ phố bắt đầu xây ở thế kỷ trước thập niên 80 , tuy nhiên tại quốc nội không coi là bao nhiêu có tiếng, nhưng ở Nam Tinh tuyệt đối được cho kể đến hàng đầu loại cỡ lớn đồ cổ giao lưu căn cứ . Toàn bộ đồ cổ phố chiếm mà sắp tới chừng mười mẫu , mỗi ngày đều là người lưu không ngừng .

Trương Dương chen lấn hơn nửa canh giờ giao thông công cộng mới đi đến được đồ cổ phố . May là ngày hôm nay không phải Chủ Nhật , vì lẽ đó đồ cổ phố người còn không phải rất nhiều , Nhưng nhìn một cái như cũ là người đông như mắc cửi .

Trương Dương suy nghĩ một chút nếu như muốn dò xét đồ cổ điểm năng lượng có phải là càng cao hơn một chút , vậy trước tiên đi một ít chính quy cửa hàng bên trong nhìn . Mặc dù bây giờ cửa hàng dăm đồ cổ cũng không phải trăm phần trăm thật sự , nhưng dù sao cũng hơn phía ngoài quầy hàng cường đi.

Trương Dương nhìn chung quanh một lần , hướng đi một nhà xem ra lấp rập phong vị cổ xưa tên là bác cổ trai cửa hàng . Cửa hàng không là rất lớn , đi vào vừa nhìn có chừng mười mấy cái người đang trong điểm xem đồ vật , trong cửa hàng chủ yếu kinh doanh đồ cổ , còn có mấy cái vàng ngọc khí quầy chuyên doanh .

Cửa ra vào cô bán hàng nhìn thấy Trương Dương đi vào rất nhiệt tình chào đón tiếp đón , tuy rằng Trương Dương xem ra mặc không thể nào dạng , người cũng rất trẻ trung; Nhưng thời đại này người khiêm tốn nhiều hơn nhiều , cũng không phải đâu đâu cũng có điểm đại bắt nạt khách chủ .

Trương Dương ngượng ngùng lắc lắc đầu ra hiệu chính mình chỉ là nhìn , sau đó liền hướng trong điểm không ai địa phương đi đến . Mở ra hệ thống máy quét , thấy hoa mắt , Trương Dương liền thấy trên giá đồ cổ cùng chung quanh item đều cho thấy một cái năng lượng giá trị .

Trương Dương từ quan sát kỹ một chút có chút thất vọng lắc lắc đầu , hẳn phát hiện bình thường ngọc khí cùng trang sức phi thúy đều so với chu vi đồ cổ năng lượng giá trị cao hơn nhiều , mà đồ cổ năng lượng giá trị cũng không so với một ít món đồ bình thường cao .

Ngẫm lại Trương Dương sẽ hiểu , đồ cổ tuy rằng giá trị cao , Nhưng cái kia chỉ có điều đại biểu thời gian tồn lưu lâu một chút , ở trên thực chất cũng không so với những vật khác năng lượng làm đến nhiều.

Tỷ như gốm sứ đồ sứ các loại đồ vật , trên thực chất vẫn là đất mà thôi . Nghĩ rõ ràng điểm ấy Trương Dương liền không nữa đến xem những kia đồ cổ rồi.

Hắn đi tới ngọc khí quầy chuyên doanh trước nhìn kỹ, Trương Dương phát hiện ngọc khí năng lượng bình thường đều vượt quá 10 điểm, này khiến Trương Dương vô cùng hưng phấn!

Nguyên lai hắn cho rằng lần sau mở ra năng lượng trao đổi phi thường gian nan, dù sao một máy vi tính cũng không quá cung cấp 8 điểm (đốt) năng lượng, Trương Dương cũng không nhiều tiền như vậy đi mua cái mười mấy máy vi tính tới mở dưới một cái kỹ năng.

Trương Dương căn cứ bên cạnh ngọc khí giá bán phát hiện 10 điểm năng lượng tả hữu ngọc khí giá cả đều tại hơn một ngàn nguyên đến hai ngàn nguyên trên dưới, nói cách khác mỗi điểm (đốt) năng lượng đều không khác mấy giá trị hơn 100 nguyên, chỉ cần có 10, 20 ngàn thậm chí ít hơn tiền Trương Dương là có thể tiến hành lần sau mở ra kỹ năng.

Tuy rằng ngọc khí đồng dạng không rẻ, Nhưng khiến Trương Dương hưng phấn nguyên nhân ở chỗ hắn nghĩ tới còn có đánh bạc tươi đẹp như vậy chuyện ah!

Trương Dương vừa phát hiện bên cạnh trang sức phi thúy đồng dạng ẩn chứa phong phú năng lượng, đại khái những ngọc thạch này chế phẩm đều là dưới đất chôn dấu mấy triệu thậm chí mấy trăm triệu năm vì lẽ đó chứa đựng lượng lớn năng lượng đi!

Trước đây Trương Dương ở internet liên thường thường thấy có người đánh bạc giàu to, Nhưng khi đó Trương Dương căn bản là không có nghĩ tới đi đánh bạc, cũng không tiền đi đánh bạc.

Nhìn chút đánh bạc thiếp mời bất quá là vì huyễn muốn mình một chút cũng có một ngày có thể có được vận khí tốt như vậy đi!

Tuy rằng không biết tạo miêu nghi có thể hay không xuyên qua nguyên thạch biểu hiện năng lượng, Nhưng là chỉ cần có một khả năng nhỏ nhoi Trương Dương liền không muốn buông tha. Như vậy không chỉ có thể thỏa mãn năng lượng trao đổi cần, còn có thể khiến cuộc sống mình đạt được cải thiện, cha mẹ cũng không cần khổ cực như vậy rồi!

Nghĩ đến những thứ này Trương Dương liền vội vàng đi ra cửa hàng, làm cho trong cửa hàng công nhân viên không hiểu ra sao, không phải là tiểu đầu chủ? Nhìn kỹ mấy lần trong cửa hàng không ít đồ vật mới yên tâm.

Trương Dương không đi quan tâm những người khác nghĩ như thế nào, hắn vội vàng rời đi bất quá là muốn tìm một nhà bán hàng thô nguyên thạch địa phương nghiệm chứng một chút ý nghĩ của chính mình mà thôi!

Ra cửa tiệm, Trương Dương suy nghĩ một chút, cần rằng một cái đi tới bên cạnh tự động ATM trước, đem mình một năm qua tồn xuống hơn 3000 nguyên đều lấy ra ngoài.

"Lần này liền đánh cược một lần, nếu quả như thật hữu dụng sau đó tự không dùng đi ra ngoài tìm việc làm rồi, cũng có thể nhìn chút thời gian đến chuyên tâm luyện võ."

Tự từ hôm qua cú đâm kia qua đi, Trương Dương liền sâu sắc trầm mê ở lực lượng khoái cảm bên trong, muốn tìm cái thời gian luyện thật giỏi xuống. Nhưng vừa nghĩ tới cuộc sống của người nhà hoàn cảnh tự không khỏi buông tha cho ý nghĩ này, chính mình còn chưa tới loại kia coi tiền tài như cặn bã cảnh giới.

Nghĩ tới những thứ này Trương Dương mau mau hướng về đồ cổ phố phần cuối đi đến, trước đây lên đại học thời điểm Trương Dương cùng bạn học tới đây chơi đùa vài lần, biết đồ cổ phố liền có một cái cỡ nhỏ đánh bạc thị trường.

Đáng tiếc trước đây Trương Dương không có tiền liền chưa từng thử qua, lần trước Trương Dương phòng ngủ một cái anh em xúc động nhất thời liền xài 500 đồng tiền mua một khối toàn bộ đánh cược cục đá nhỏ.

Kết quả có thể tưởng tượng được ngoại trừ tảng đá vẫn là tảng đá, cuối cùng vị kia giấu trong lòng giấc mơ phát tài bạn học, vì mình nhất thời kích động rỗng rã ăn nửa tháng bánh màn thầu.

"Đánh bạc, hy vọng có thể mang đến cho ta vận may đi!"

Trương Dương quơ quơ đầu lập tức hướng về phía trước đi đến ...

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Đại Cao Thủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 3: Đánh bạc kiếm tiền

Nguyên bản Trương Dương cho rằng đồ cổ phổ biến đủ huyền ảo động đến rồi, thật không nghĩ đến đánh bạc phổ biến là ồn ào .

Tuy rằng không phải ngày nghỉ ngơi , nhưng nơi này đâu đâu cũng có người , huyền tiếng huyền ảo , tiếng thét chói tai trong lúc nhất thời trường đến Trương Dương đau cả đầu .

Trương Dương ý vào thân thể mình rắn chắc , dùng sức hướng về một nhà cửa trước vây người Mãn đánh bạc điểm chen tới , tại vô số nước tiếng mắng bên trong Trương Dương rốt cục chen vào .

"Ha ha , rốt cục vào được , có thật thân thể chính là ngu ah !" Trương Dương cười đắc ý , vẫn là hệ thống tốt .

Trương Dương vừa nhìn , nguyên lai có người chính đang tách đá , không trách vây quanh nhiều người như vậy đây. Cửa ra vào Giải Thạch Cơ trên để một khối đại khối to bằng chậu rửa mặt tiểu Thạch Đầu , Giải Thạch sư phụ chính đang ra sức cắt đá , xem ra nhanh phải mở ra rồi.

Lặng lẽ mở ra quét hình công năng , hướng về chính được còi ra trên tảng đá quét qua , Trương Dương phát hiện trên tảng đá lại xuất hiện hai cái năng lượng giá trị !

Trương Dương nhất thời kích động , hần đoán cái kia không phải mấy năng lượng giá trị phải là hàng thô xác ngoài năng lượng . Dù sao dưới đất lắng đọng trăm vạn năm , tảng đá đã cùng phi thúy giao hòa đến cùng nhau , mang vào một điểm có thể đo xong toàn bộ có khả năng mà !

Bởi vì Trương Dương ngày hôm qua quét xem thời điểm phát hiện bình thường thạch đầu cùng bùn đất là không có năng lượng , một cái khác trị số là 30 , phải là phi thúy năng lượng đi!

"Lẽ nào ta thật muốn phát ra , ông trời người đối với ta thật sự là quá tốt rồi!" Trương Dương ở trong lòng rỗng to , thật giống quên mất chính mình trước đây mắng quá ông trời vô số lần .

Dựa theo Trương Dương suy tính khối đá này bên trong là có phi thúy , đại khối là 3000 nguyên tố hữu giá trị . Tuy rằng không biết hàng thô chủ nhân , tên béo đáng chết kia bỏ ra bao nhiêu tiền mua , lấy Trương Dương Lai xem món hàng thô này ít nhất cũng phải hết mấy vạn đi!

Trương Dương đồng tình nhìn thoáng qua tỏ rõ vẻ mong đợi tên Béo , chính là không biết mở hàng huyệt rồi, vị này béo đại thúc có thể hay không về nhà giảm béo đi .

Đương nhiên Trương Dương cũng biết đối phương nếu cam lòng hoa mấy vạn khối đánh bạc cũng không quan tâm chút tiền như vậy , nhưng nghèo đã quen Trương Dương vẫn là rất coi trọng mấy vạn nguyên được mất.

"Ai , còn không bằng đem tiền cho ta đây, ta một năm kiếm được tiền đều không nhất định mua được khối đá này , Nhưng bi ah !" Trương Dương ở trong lòng vì chính mình trước đây mặc niệm vài tiếng liên chuyên chú nhìn người Giải Thạch rồi.

Không lâu sau tảng đá hoàn toàn bị giải khai , là một khối không lớn Du Thanh chủng phi thúy; bên cạnh béo đại thúc như trước đàm tiểu phong thanh , không hề có một chút cảm giác mất mát , hiển nhiên mấy vạn khối cũng không bị hấn để ở trong mắt .

Cuối cùng phi thúy bị cửa hàng ông chủ lấy 2700 nguyên thu về rồi, chủ yếu là hiện tại châu báu thị trường xa hoa phi thúy giá cả không ngừng đi cao , mà loại kém phi thúy tương đối phổ biến nguyên nhân , vì lẽ đó giá cả vẫn chưa giương lên .

Hần và Trương Dương tính toán không kém nhiều , dù sao quầy chuyên doanh dặm những kia phi thúy đều cần gia công cùng đưa vào hoạt động thành phẩm.

Trương Dương hướng về trong cửa hàng đi đến đồng thời mở ra quét hình công năng , trước mắt bị rậm rạp chằng chịt trị số bao trùm , nhìn Trương Dương mắt đều hoa rồi.

Trương Dương lúc này mới phát hiện quét hình công năng khóa mặt sau còn có một cái phạm vi tuyến hạ , liền đem 10 năng lượng trở xuống lựa chọn loại bỏ .

Quả nhiên , mười lần đánh cuộc chín lần thua không phải đùa giỡn , Trương Dương phát hiện một thoáng lại có chín phần mười nguyên tố thạch đã không có năng lượng biểu hiện , một trăm trở lên càng là ít ỏi không có là mấy .

Trương Dương hướng về những năng lượng kia biểu hiện vượt quá một trăm hàng thô đi đến , kỳ thực toàn bộ trong cửa hàng năng lượng vượt quá một trăm tảng đá cũng là chừng mười khối , mà năng lượng vượt quá một ngàn càng là chỉ có một khối .

Thấy vậy cửa tiệm hàng thô không phải quá tốt , đương nhiên hắn và Trương Dương không có quan hệ gì .

Trương Dương đi tới năng lượng biểu hiện 1285 hàng thô trước, phát hiện cả khối nguyên liệu thô có vẻ đen bóng thâm trầm , có chừng chừng mười kg tròng . Trương Dương gọi tới một bên chính đang bắt chuyện những khách nhân khác ông chủ , "Ông chủ , người những này hàng thô đều bán như vậy à?"

"Này chồng bất luận to nhỏ năm trăm một khối , mặt khác đều theo : đề trọng lượng đến, 1100 kg; bên trong cái kia mấy khối mở cửa sổ đơn độc định giá !" Ông chủ chỉ chỉ tới gần cạnh cửa một đồng tảng đá nói.

Trương Dương vừa nghe cũng cảm giác dừng đùa , bởi vì năng lượng hơn một ngàn hàng thô ít nhất hơn mười kg , mặc dù là toàn bộ đánh cuộc tảng đá ,

Nhưng trên người mình cũng là chừng ba ngàn đồng tiền !

Liên Trương Dương hướng về đồng kia năm trăm một khối hàng thô nhìn lại , phát hiện những này hàng thô xác ngoài biểu hiện thật sự là khó coi . Không chỉ mặt ngoài có vẻ loang loang lỗ lỗ , hơn nữa cũng không có loại kia màu đen toả sáng cảm giác , trái lại có vẻ trắng bệch !

Tại đây một đồng trong viên đá năng lượng ở một trăm trở lên càng là chỉ có một khối , Trương Dương suy nghĩ một chút , đi tới đồng kia biểu hiện thậm không nổi nhìn hàng thô trước, làm bộ qua lại chuyển động mấy lần .

Lấy sau cùng lên khối này năng lượng giá trị cao hơn một trăm tảng đá đi tới ông chủ trước mặt , "Ông chủ , liên muốn khối này rồi! Lần thứ nhất chơi cái này , có thể rẻ hơn chút sao?"

"Tiểu huynh đệ , năm trăm một khối tuyệt đối không mắc rồi, ta vào phí chuyên chở đều không chỉ như vậy nhiều." Ông chủ khoát tay áo một cái bất đắc dĩ nói .

Nếu không phải đám này hàng thô biểu hiện thực sự kém muốn chết , năm trăm đến đâu mua đi .

Trương Dương thấy ông chủ nói như vậy sẽ không nói cái gì nữa rồi, lại nói năm trăm đồng tiền hán vẫn lấy ra được tới , từ trong túi đếm ra năm tấm Mao gia gia giao cho ông chủ , sau đó cầm hàng thô đi tới máy cắt đá trước .

Đại khái là hàng thô biểu hiện không tốt sao , vừa vị người trung niên kia cắt vỡ rồi qua đi sẽ không người đi tới cắt đá rồi. Trương Dương Lai cắt đá không có chú ý chính hán thời điểm bên cạnh đã không có người nào rồi, Giải Thạch sư phụ đang ngồi ở máy cắt đá bên cùng mấy vị khách quen cũ hút thuốc nói chuyện phiếm.

Nhìn thấy Trương Dương ôm tảng đá lại đây , Giải Thạch sư phụ thả ra trong tay khói (thuốc lá) , "Tiểu huynh đệ , cắt sao?"

Bình thường như loại này mấy trăm tạ hữu tảng đá , bình thường đều là giao cho học đồ đến cắt, ngày hôm nay vừa vặn không ai vì lẽ đó sư phụ mới chính mình lại đây Giải Thạch .

"Thôi đi pa oi..., lần thứ nhất chơi , thử vận may !"

Giải Thạch sư phụ không nói thêm cái gì , như loại này muốn tìm vận may người quanh năm suốt tháng đều không hiếm thấy , nhưng là chân chính phát tài rồi nhưng hầu như không có !

Tảng đá không lớn , nhìn dáng dấp cũng không phải ra phi thúy bộ dáng , sẽ không có họa tuyền . Sư phụ rất có kinh nghiệm cắt một đao , máy cắt đá ông ông vang lên , "Có màu xanh rồi ! Không nghĩ tới ah !" Sư phụ kinh hô một tiếng .

Giải Thạch sư phụ không là chưa từng va chạm xã hội người, thật sự là hán không nghĩ tới tại loại này hàng thô bên trong lại giải ra phi thúy .

Vừa nghe Giải Thạch thanh âm của sư phó , mấy vị vừa còn đang tán gẫu đánh rầm khách hàng đều dâng lên trên .

"Thật có màu xanh rồi , ít nhất cũng đã làm thanh loại !"

"Liên đồ chơi này cũng có thể ra lộc , khó mà tin nổi ah !"

...

Giải Thạch sư phụ vừa nhìn có màu xanh rồi , cắt nhỏ hơn tâm . Cũng là năm sáu phần chung liên đem toàn bộ phi thúy đều hiểu (giải trừ) đi ra , có chừng lớn chừng cái trứng gà , hiển nhiên là mới vừa cắt ra nguyên nhân có vẻ hơi mong mỏng .

Trương Dương yêu thích không buông tay cầm ở trong tay khoảng chừng : trái phải lật xem , thật sự là không nghĩ tới chỉ có ngần ấy lớn tảng đá chỉ đáng giá hơn một vạn , đều sánh được chính mình nhọc nhằn khổ sở công tác hơn nửa năm rồi!

Trong cửa hàng ông chủ vừa hiển nhiên nghe đã đến động tĩnh bên ngoài , hiện tại đi ra vừa nhìn thật ra phi thúy rồi, tỏ rõ vẻ cười híp mắt , một khuôn mặt béo đều sắp vỡ thành một cục rồi, so với giải ra phi thúy Trương Dương đều hiện ra phải cao hứng .

"Tiểu huynh đệ quả nhiên số may ah ! Ra tay sao? Nếu như ra tay ta 15,000 thu rồi !"

Ông chủ hiển nhiên là bởi vì chính mình trong cửa hàng hàng thô giải ra phi thúy cao hứng , lấy cao hơn giá thị trường giá cả chuẩn bị tiếp nhận khối phi thúy này .

Trương Dương vừa nhìn bên cạnh mấy vị người vây xem trên mặt đều không có lộ ra không đúng đích biểu hiện , hiển nhiên ông chủ ra giá cả không thấp !

"Được, vậy thì cảm ơn lão bản !"

"Tiểu huynh đệ quý tính? Bỉ nhân họ Vương , một hồi tiểu huynh đệ nếu như còn nhìn trúng cái nào khối nguyên liệu thô , giống nhau giảm 8% ."

Ông chủ một bên đem tiền điểm (đốt) cho Trương Dương , vừa nói .

"Cảm ơn Vương lão bản rồi, gọi ta tiểu Trương là được rồi." Trương Dương tiếp nhận Vương lão bản đưa tới tiền mặt, tâm tình vô cùng kích động, không nghĩ tới như thế không lâu sau lại liền so với mình làm công nửa năm đều kiếm được nhiều.

"Ha ha, vậy ta liền bắt cần, tiểu Trương, còn xem hàng thô sao? Vừa ý cái nào khối, ngoại trừ cái kia mấy khối mở cửa sổ, cái khác đều giảm 8%!" Đánh bạc người đều tin vận may, có lúc vận may đến rồi liền giải bày, tám khối hàng thô đều ra lục đều có!

Trương Dương cười cười nói: "Vậy thì lại nhìn mấy khối đi! Vay Vương lão bản chúc lành, tái xuất mấy khối phi thúy."

"Để bản, tiểu huynh đệ từ từ xem." Vương lão bản một khuôn mặt béo đều sắp cười ra bỏ ra, liền vội vàng nói.

Trương Dương đi tới lúc trước xem món hàng thô này trước, "Tại đây khối đi! Nhìn trong lòng liền thoải mái, ta cũng không hiểu những này, liền theo cảm giác đến đây đi!"

Trương Dương sợ liên tục hai khối ra phi thúy chọc người hoài nghi, cho nên mới nói mình là dựa vào cảm giác tới! Như vậy tức sử xuất phi thúy người khác cũng chỉ biết cho là hần số may thôi!

Vừa nhìn Trương Dương chọn tốt rồi hàng thô, Vương lão bản một xưng, "Mười hai kg còn nhiều, coi như mười hai kí lô, tiểu Trương người cho 9600 khối là được rồi, nói rồi giảm 8% liền giảm 8%!"

Trương Dương không nhiều lời nói, từ vừa tới tay một tờ tiền mặt bên trong rút ra bốn tấm, còn dư lại đưa cho Vương lão bản.

"Tiểu Trương, còn cần sao?" Giải Thạch sư phụ nhìn Trương Dương lại đem một khối nguyên liệu thô đi ra, hỏi.

"Thôi đi pa oi..., ngu sư phụ, làm phiền ngài!" Nghe được mấy vị đồng thời nói chuyện trời đất nhân chi giữa đối thoại, Trương Dương thấy người khác cũng gọi hần ngu sư phụ, cũng là đôi giọng gọi ngu sư phó.

Lần này cắt đá người vây xem nhiều hơn rất nhiều, còn có một chút mới vừa tới người nghe nói trước mắt tiểu tử vừa cắt tăng rồi một khối nguyên liệu thô cũng cùng đi theo.

Món hàng thô này biểu hiện so với vừa khối này mạnh nhiều lắm, vì lẽ đó lần này ngu sư phụ nghiêm túc về vài đạo tuyến mới bắt đầu cắt đá. Bên cạnh nguyên bản đang nghỉ ngơi học đồ cũng quá đến giúp đỡ tưới nước, theo đạo thứ nhất xuống, tuy rằng còn không có ra lục, Nhưng đã có thể nhìn thấy vết cắt biên giới điểm điểm lục ý rồi!

Người vây xem cũng đều xông về phía trước đến, ngu sư phụ không cắt nữa đạo thứ hai, trái lại kiên nhẫn dùng mài đá cơ sát lên. "Có màu xanh rồi, vừa căng rồi! Tiểu tử vận may thật là tốt ah!" Người chung quanh dùng sợ hãi than ngữ khí kêu lên.

Trương Dương cũng rất vui vẻ, tuy rằng năng lượng trao đổi nghi đã cấp ra đáp án, nhưng dù sao vừa chẳng qua là lần thứ nhất, Trương Dương còn không dám bảo đảm có phải là mỗi khối nguyên liệu thô đều có thể như vậy chuẩn xác.

Bây giờ nhìn lại, năng lượng trao đổi nghi thật sự rất nghịch thiên, còn có thật nhiều công năng chờ phân phó mọc. Ngày hôm qua Trương Dương liền không nghĩ tới, bất quá dùng để quét hình điểm năng lượng quét hình công năng lại có thể như vậy lợi dụng.

Chính đang Trương Dương thất thần thời điểm ngu sư phụ hỏi "Tiểu Trương, còn giải sao?"

Nguyên lai vừa hàng thô đã cơ sát ra không ít tái rồi, có thể nhìn ra màu xanh biếc dạt dào bộ dáng. Bên cạnh một vị đại khái là cái nào công ty châu báu người quản lý bên trong phân công nhau đại thúc hỏi "Tiểu huynh đệ, còn cần không cần? Nếu là không cần, hiện tại ta ra 5 vạn mua lại!"

Trương Dương dĩ nhiên đã biết phi thúy đại khái giá trị đương nhiên không bán đầu giá rồi, nói rằng: "Ngu sư phụ, tiếp theo cắt đi, toàn bộ cắt ra."

Không đến mười phút chung bộ dáng, phi thúy đã bị xong cời hết đi ra.

"Tiểu huynh đệ, có bán hay không?"

"Các người ra giá đi." Trương Dương về một tiếng, bên cạnh đã có người đang ra giá rồi!

"Phù Dung chúng, tuy rằng không lớn cũng không tệ rồi! Ta ra mười vạn thế nào?"

"Ta ra 12 vạn!"

...

"Nhạc Phúc châu báu ra giá 15 vạn, có cao hơn thì lấy đi!"

Bên cạnh mấy gia người của công ty đều không ra giá rồi, hiển nhiên 15 vạn đã đến khối phi thúy này giá cao nhất rồi, thậm chí càng vượt qua một ít. Dĩ nhiên đối với công ty châu báu tới nói vẫn phải có kiếm, nhưng lại cao một chút sẽ không hoa toán. Trương Dương vừa nhìn không ai kêu giá, liền biết giá cả đến đỉnh rồi.

"Tiểu huynh đệ, thế nào? Là chuyển khoản vẫn là chi phiếu? Ta họ Trương, là Nhạc Phúc mua hàng quản lý, sau đó nếu như còn có như vậy phí thúy cũng có thể gọi điện thoại cho ta, tuyệt đối không thể so những người khác cho thấp."

Nói đưa qua một tấm danh thiếp, Trương Dương xem bên trên tên gọi Trương Đại Phú còn có một cái điện thoại liền nhận lấy. Sau đó đánh bạc cơ hội khẳng định không ít, nhiều nhận thức một ít trong nghề người khẳng định có dùng.

"Chuyển khoản đi, sau đó nếu như có cái gì tốt phí thúy, nhất định sẽ nói cho Trương quản lý." Trương Dương cười đáp.

Bởi vì đánh bạc giao dịch thành giao số lượng không ít, mà lại giá cả lại không thấp, vì lẽ đó người bình thường cũng sẽ không mang theo lượng lớn tiền mặt. Như vậy vừa không an toàn lại không yên lòng, hầu như mỗi gia đánh bạc trong cửa hàng đều có máy vi tính chuyên môn chuyển khoản dùng.

Chỉ chốc lát, Trương Dương liền nhận được ngân hàng tin nhắn thông báo. Nhìn mặt trên biểu hiện 150000, Trương Dương chính là một trận hưng phấn, lớn như vậy lần thứ nhất có nhiều như vậy tiền.

Ở Vương lão bản mặt béo cười thành hoa cúc y hệt chúc mừng trong, Trương Dương lại chọn mấy khối năng lượng đạt đến một trăm tảng đá, không có tại trong cửa hàng mở ra, Trương Dương quyết định này mấy tảng đá mang về trao đổi năng lượng mở ra skill dùng.

Đây cõi lòng kích động cùng hưng phấn Trương Dương, vẫn chưa lưu ý đến theo đuôi sau lưng một cái thanh niên tóc vàng đang gõ điện thoại!

Tài không lộ ra ngoài, Trương Dương tính sai!

PS:!

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Đại Cao Thủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 4: Năm đám thép hiển uy

Chính đám chìm tại trong vui sướng Trương Dương còn chưa ý thức được, đã có nhân tướng chủ ý đánh tới trên đầu chính mình.

Sau lưng Hoàng Mao chính đang cho đồ cổ phổ khu vực này lưu manh lão đại gọi điện thoại, "Lão đại, thật sự, không lừa ngươi! Tên kia tuyệt đối là nơi khác đến làm công, một bộ quần áo gộp lại đều không cao hơn 200 khối! Lần này nhưng là hơn 10 vạn ah!"

"Đi theo hắn, nhìn hắn nghỉ ngơi ở đâu, cẩn trọng một chút không nên để cho người phát hiện!" Bên đầu điện thoại kia Hắc Báo trầm mặc một hồi sau ở trong điện thoại dặn dò.

Hắc Báo có thể ở đồ cổ phổ khu vực này lăn lộn phong thanh nước lên, dựa vào là không phải rất thích tàn nhẫn tranh đấu! Liền hai chữ "Cẩn thận!"

"Lão đại ngươi cứ yên tâm đi, sẽ không có vấn đề!" Hoàng Mao khẳng định nói rằng, xem Trương Dương bộ dáng liền biết gia hỏa này khẳng định không có gì lai lịch, cũng không biết lão đại lo lắng cái gì!

Mà chúng ta nhân vật chính Trương Dương hiện tại chính đang khê hát chạy về đây! Trương Dương tâm tình vui thích cũng không hề bị hậu trường tính toán người của hắn ảnh hưởng, trong đầu của hắn tránh qua rất nhiều ý nghĩ.

"Hừm, trước tiên gửi cái 1 vạn tệ về nhà, gửi có thêm ba mẹ khẳng định không yên lòng! Sau đó sẽ mua đài khá một chút máy vi tính, đúng rồi còn muốn mua một bộ điện thoại mới!"

Trương Dương nghĩ tới những thứ này lại càng thấy đến số tiền này còn là còn xa mới đủ dùng, ít nhất cũng cần mua một gian thuộc về mình phòng ở! Dù sao lấy sau tập võ không thể luôn đi công viên, không phải vậy sớm muộn sẽ bị người khác phát hiện.

Hiện tại ở phòng dưới đất là không có người, không cần lo lắng bị người khác phát hiện, nhưng không thể cả đời đều trụ phòng dưới đất đi!

Trương Dương ra đồ cổ phổ liền đi phụ cận thương thành mua một bộ khá là dùng bền đích điện thoại, bỏ ra Trương Dương hơn hai ngàn đại dương!

Nếu như còn không được đến năng lượng trao đổi nghi trước đó, Trương Dương tuyệt đối không nỡ hơn hai ngàn mua một cái điện thoại di động.

"Vẫn có tiền tốt , nhìn đáng đáp sau đó phải nhiều đi đánh cược mấy lần !" Nhìn trong tay điện thoại mới Trương Dương chính là cảm khái không thôi .

Nếu không phải điện thoại di động rơi vào hồ xí , cũng sẽ không có về sau kỳ ngộ rồi , thế gian tao ngộ lại sao là dăm ba câu có thể nói rõ đây này !

Suy nghĩ một chút Trương Dương lại đến thương thành lầu hai chọn một đài hơn một vạn Laptop , lần này Trương Dương nhưng là đại xuất huyết , trước đây không cần nói hơn một vạn máy vì tính chính là hơn một ngàn cũng mua không được .

Trương Dương mang theo túi laptop cùng chứa hàng thô túi đan dệt ra thương thành liền đánh chính là về tới thuê lại tiểu khu , còn cho cha mẹ gửi tiền vẫn là qua mấy ngày đến nơi này tháng gửi tiền thời gian tại đánh đi! Nếu không thật bất hảo cùng cha mẹ giải thích .

Trương Dương không có cảm giác đến cái gì , Nhưng vẫn đi theo Trương Dương phía sau Hoàng Mao trong lòng lại đem Trương Dương mắng gần chết !

"Thảo , bắt quá mới vừa kiếm được ít tiền cứ như vậy đốt tiền ! Lại là điện thoại di động lại là máy vi tính , đợi lại không biết trở lại có thể hay không lùi đi !" Cảm tình hẳn đã đem Trương Dương tiền xem thành là của mình .

Hoàng Mao đón xe đi theo Trương Dương phía sau , nhìn thấy Trương Dương xuống xe liền hướng một cái xem ra khá là cũ nát tiểu khu đi đến , vội vàng đuổi tới đuổi tới .

Trương Dương về xuống đất thất , mới đem chuyện ngày hôm nay tiêu hóa xong toàn bộ . Ngẫm lại chính mình ngày hôm qua còn tại vì 2100 nguyệt công tác buồn rầu , ngày hôm nay vừa giữa trưa liền kiếm được hơn 10 vạn , thực sự là vận mệnh trên người !

Phía ngoài Hoàng Mao nhìn thấy Trương Dương đi vào phòng dưới đất , không còn gì để nói ! Lão đại chính là quá làm phiền , tên như vậy còn bối cảnh ! Không bị chết đói là tốt lắm rồi , không cướp hẳn cướp ai?

Nghĩ liền bấm Hắc Báo điện thoại của ."Lão đại , yên tâm đi , tên kia sẽ ngủ ở cảnh vườn tiểu khu một cái dưới đất trong phòng , có thể có cái gì lai lịch? Các người nhanh lên một chút đến đây đi , chính ta tại này theo dõi hẳn ."

Đại khái gần mười phút sau liền có một chiếc màu trắng tiểu bánh mì dừng lại ở cửa tiểu khu . Cửa xe mở ra từ phía trên đi xuống 4 người , Hắc Báo cũng ở trong đó .

Hắc Báo tuy rằng tính cách cẩn thận , nhưng người nhưng dài đến cao to , dù sao năm đó mới vừa đi ra lăn lộn thời điểm , cũng là dựa vào đánh nhau hung ác mới ngồi lên rồi đồ cổ phổ vị trí lão Đại .

Hoàng Mao vội vàng đến đón , "Lão đại , thì ở phía trước cái kia khu dân cư phòng dưới đất , người xem bắt bắt như thế hoàn cảnh , tiểu tử kia trụ này còn có cái gì lai lịch !"

Hắc Báo tuy rằng cảm thấy hoàng lời nói có chút râu ria có đạo lý , Nhưng lời nên nói vẫn phải nói.

"Tiểu tử người từ sáng đến tối liền biết đánh đánh giết giết , hiện tại không phải là trước kia , cẩn thận chèo thuyền đi được vạn năm !"

"Biết rồi , lão đại", Hoàng Mao rừ xuống đầu nói.

"Đi , vào xem xem !" Hắc Báo không nói cái gì nữa trước tiên hướng về Trương Dương ở phòng dưới đất đi đến .

"Àm...", đang chuẩn bị luyện tập một thoáng nắm đấm thép Trương Dương bị một tiếng đập cửa âm thanh sợ hết hồn , ngẩng đầu nhìn lên , chỉ thấy cửa phòng đã bị đá vỡ , phía sau cửa bốn năm người ánh lấp lóe .

Trương Dương nhú nhú mày , nói " . Các người là làm gì? Chẳng lẽ không biết đây là tư nhân nơi ư !"

Nói chuyện đồng thời Trương Dương mở ra hệ thống máy quét , hẳn biết những người này phá cửa mà vào khẳng định "lai giả bất thiện". Mà chính mình lại không đắc tội quá người nào , lớn nhất khả năng liền là hôm nay ở đồ cổ phổ đánh bạc bị người theo dõi !

Quét xem kết quả khiến Trương Dương buông xuống nhắc theo tâm , 5 người ở trong cũng ở giữa chính là cái kia to con thể năng giá trị là 8 , vũ lực trị giá là 3 .

Những người khác cũng là cùng mình lúc trước không kém là bao nhiêu , mà Trương Dương vừa quét hình mới phát hiện mình thể năng giá trị không biết lúc nào đến 9 , vũ lực giá trị cũng trở thành 7 rồi.

Phải là tối hôm qua ở công viên luyện cái kia một lúc đáng lên a !

Nghĩ tới những thứ này Trương Dương liền một trận hưng phấn , không nghĩ tới vừa mới chuẩn bị luyện tay nghề một chút đã có người đưa tới cửa !

"Tiểu huynh đệ , tất cả mọi người là kiếm com ăn thôi , nghe nói hôm nay người kiếm lời không ít , cũng chăm sóc một chút chúng ta những người nghèo này mà !" Hắc Báo mặt điều tư lý nói rằng .

"Đúng vậy a , không sai ! Tiểu tử , chính mình phát tài cũng phải chăm sóc một chút chúng ta mà ! Có tài mọi người cùng nhau phát ah ! Các huynh đệ , các người nói có đúng hay không à?"

"Đúng vậy a, đúng a!"

Mấy tên côn đồ ở một bên cười vang nói.

"Nếu là ta không muốn chứ , các ngươi lẽ nào dám trắng trợn cướp đoạt hay sao?" Trương Dương cau mày nói rằng .

"Đừng nói khó nghe như vậy mà, chúng ta nhiều lắm cũng là vay dùng một chút , sau đó sẽ trả lại ." Hắc Báo cười híp mắt nói rằng , thật giống hần thật sự là tới vay tiền như thế .

Trương Dương không muốn cùng mấy tên cận bã này nhiều nói nhảm , đã sớm ngửa tay chính hần lúc này cũng lại nhịn không nổi .

Từ khi học xong nắm đấm thép về sau, Trương Dương vẫn là có một luồng xuất thủ dục vọng , hiện tại rốt cục có thể động thủ Trương Dương một cái bước xa dựa vào hướng về trung gian cái kia to con .

Bất giác phải bắt vua trước câu nói này Trương Dương vẫn hiểu , tuy rằng Trương Dương đối với mình nắm đấm thép có lòng tin , Nhưng cũng không đến mù quáng tự tin mức độ !

Cửa ra vào Hắc Báo cùng Hoàng Mao bọn họ nhìn thấy Trương Dương một tiếng không phát liền bỗng nhiên vọt tới , đều là một trận kinh ngạc !

Đang lúc bọn hần còn không có nghĩ rõ ràng không có chú ý chính hần thời điểm , Trương Dương đã ra quyền; cú đấm này động tác nhìn như không phải rất nhanh, Nhưng nhưng cho Hắc Báo khó có thể miêu tả áp lực .

Hắc Báo cảm giác mình bất kể như thế nào lùi đều không thể né tránh , quanh năm đánh nhau ẩu đã kinh nghiệm nói cho hần biết , tên trước mắt là cao thủ ! Trong giây lát này Hắc Báo cái gì cũng không kịp nghĩ, theo bản năng dùng cánh tay ngăn trở ngực .

Chỉ nghe thấy "Răng rắc" một tiếng , Hắc Báo cả người liền bay ra ngoài , không chỉ gãy cánh tay chính là lồng ngực cũng bị đại lực bắn trúng .

Cú đấm này ít nhất đã cắt đứt Hắc Báo 3 rễ : cái xương sườn , Hoàng Mao mấy người bọn hần vừa đều bị Trương Dương bỗng nhiên động thủ sợ ngây người !

Bọn hần chẳng thể nghĩ tới Trương Dương lại dám động thủ trước , lúc này nhìn thấy lão đại bỗng chốc bị đối phương đánh ngã xuống đất , không ngừng mà ho ra máu , càng là lên cơn giận dữ !

Làm lưu manh giang chính là một cái nghĩa khí giang hồ , bọn họ chẳng những không có bị sợ đi , trái lại đồng thời xông tới .

"Tiến lên, chúng ta bốn người còn sợ hần một cái hay sao!" Hoàng Mao nói xong cũng vọt lên .

Trương Dương cũng không nghĩ đến vừa quyền kia uy lực sẽ lớn như vậy , tuy rằng ngày hôm qua ở trong công viên ở trên cây khô đánh một cái hổ , mà dù sao cây là chết , còn lâu mới có được một quyền đem một người đánh bay tới chấn động !

Lúc này nhìn thấy Hoàng Mao vọt lên , nghĩ tới những thứ này lưu manh coi như bị đánh cũng sẽ không báo cảnh sát , liền ra tay tuy rằng không giống vừa như vậy toàn lực ứng phó , Nhưng cũng không nhẹ !

Những tên côn đồ các kè nói cho cùng cũng không quá là đánh qua mấy lần hội đồng , thu quá mấy lần bảo hộ phí mà thôi, chưa từng cùng Trương Dương nhân vật lợi hại như vậy từng qua lại !

Chỉ chốc lát công phu liền đều bị Trương Dương đánh ngã xuống đất , mà Hoàng Mao càng bị Trương Dương một quyền đánh rớt đầy miệng răng , cả người xem ra thâm cực kỳ !

Trương Dương dù sao là lần đầu tiên cùng người động thủ , đánh không có chú ý chính hần thời điểm không nghĩ nhiều như thế , nhưng bây giờ nhìn thấy năm người đều nằm trên đất rên rỉ , cũng bị sợ hết hồn , không biết nên làm thế nào mới tốt !

Thật tại cái khác ba người tổn thương là không trùng , cũng không nói thêm cái gì "Tiểu tử ngươi chờ" các loại lời hung ác , bỏ lên giờ lên Hắc Báo đỡ Hoàng Mao liền đi .

Mãi đến tận bọn họ rời đi một hồi lâu , Trương Dương mới phản ứng được , chính mình vừa lại đánh nhau , hơn nữa đối phương tổn thương rất nghiêm trọng bộ dáng !

Trương Dương một bên vì là vừa mấy cái người bị thương lo lắng , một bên lại bị nắm đấm thép uy lực chấn động đã đến !

Thời khắc này Trương Dương mới phát hiện , mạnh được yếu thua ở bất luận là thời đại gì đều là chân lý ! Nếu như không có học được nắm đấm thép , hôm nay sợ rằng lại là một kết quả khác đi!

PS: Ngày hôm nay hai canh rồi!! Ah ! Nếu như ngài nhìn thật thoáng tâm liền ủng hộ một chút Lão Ưng đi!

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Đại Cao Thủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 5: Cảnh hoa Hình Vũ

"Thế giới này chính là cường giả làm đầu, mạnh được yếu thua ở bất cứ lúc nào đều là tự nhiên định luật, ta không muốn thấp kém sống sót! Ta muốn trở thành người trên người!"

Trương Dương trong lòng mình reo hò, hắn không muốn lại trở lại như trước, hắn không nghĩ tới loại kia ăn bữa nay lo bữa mai sinh hoạt.

Hắc Báo bọn họ đi rồi, Trương Dương liền càng thêm kiên định khổ luyện nắm đấm thép quyết tâm, liền vì bảo vệ mình, thủ hộ người nhà.

Qua loa giải quyết xong cơm trưa vấn đề, Trương Dương liền bắt đầu luyện nắm đấm thép!

Một lần lại một lần không biết mệt mỏi ra quyền, thu quyền, ra quyền...

"Ừc ực", luyện một chút buổi trưa Trương Dương bị bụng của mình tiếng kháng nghị thức tỉnh.

"Cần phải như vậy sao, không phải một buổi trưa không cho người ăn ăn cơm, có như thế đói không!"

Trương Dương bắt đầu ngừng vùng quyền động tác, xem ra chính mình sau đó luyện võ cần phải chuẩn bị mười mấy bánh bao lớn mới được ah!

Mở ra bảng skills, nhìn xem chính mình mới thuộc tính liền một trận hưng phấn, luyện một chút buổi trưa quyền tuy rằng một mỏi không thể tả, nhưng thể năng tăng lên trên đến 10 chỗ tốt khiến Trương Dương quên mất một nhọc cùng đói bụng!

Thể năng đạt đến 10 có thể nói là một cái chất tăng lên, Trương Dương cảm giác mình xuất hiện tại thân thể cảm quan đều nhạy cảm thật nhiều, trước đây có một chút cận thị ánh mắt của bây giờ nhìn đồ vật đều rõ ràng có thêm!

Hơn nữa theo thể có thể đột phá đến 10, Trương Dương võ lực của giá trị lại cũng đồng thời đã đến 10, này khiến Trương Dương không khỏi kinh hi vạn phần!

Trương Dương không biết võ lực giá trị 10 là một cái khái niệm như thế nào, nhưng Trương Dương ở võ lực vẫn là 7 không có chú ý chính hắn thời điểm liền một quyền đem Hắc Báo đánh bay, bởi vậy có thể thấy được võ lực giá trị 10 điểm càng kinh khủng hơn!

"Ta bây giờ có tính hay không được với siêu nhân đây, nếu như tại quá khứ ta cũng được cho đại hiệp đi à nha, ha ha ha..." Trương Dương nghĩ ở trong lòng giống như chính mình phi thiên độn địa, mang theo mỹ nữ ngao du không khỏi bật cười.

"Được rồi, đừng nói mỹ nữ, chính là lợn mẹ đều không thấy một cái, vẫn là nhiều khai phá một thoáng hệ thống công năng đi!"

Tạm thời vứt bỏ những này, Trương Dương nhớ tới đồ cổ phổ mạng về đánh bạc, là thời điểm mở ra đệ nhị chức năng!

Trương Dương cảm lấy một khối năng lượng biểu hiện là 112 hàng thô, đọc thầm một tiếng "Hồi thu", chỉ nghe thấy "Hồi thu hoạch công, trả năng lượng 112 điểm, {Kí Chủ} còn lại năng lượng 112 điểm, {Kí Chủ} võ kỹ loại skill chưa đạt đến cảnh giới tiểu thành, tạm không ủng hộ mở ra đệ nhị võ kỹ, cái khác loại skill có thể dùng..."

Trương Dương buồn bực xoa xoa mũi của chính mình, nguyên bản hắn còn muốn lại mở ra một lần võ kỹ, lựa chọn một môn nội công học một ít, không nghĩ tới kỹ có thể mở ra lại còn có yêu cầu!

Trương Dương cũng không nản lòng, căn cứ trong đầu võ học tinh yếu, hắn biết võ học bình thường đều phân bốn cái cảnh giới, nhập môn, tiểu thành, đại thành, viên mãn.

Trương Dương rõ ràng có lẽ phải không được một tháng hắn là có thể đem nắm đấm thép luyện đến cảnh giới tiểu thành! Đến thời điểm hắn là có thể học tập nội công rồi, nghĩ đến những thứ này Trương Dương lại có loại khổ luyện võ công kích động!

May mà trong đầu truyền tới lần thứ hai skill lựa chọn ngừng lại Trương Dương ý nghĩ.

"Tuyển cái gì tốt đây? Võ học không thể tuyển, hạng mục phụ ta cũng không biết là đang làm gì! Được rồi, liền tuyển sinh hoạt loại đi! Hệ thống mở cho ta khai sinh hoạt loại skill!" Trương Dương cũng không biết tuyển cái gì tốt, như cũ chọn tùy cơ tuyển hạng.

Đĩa quay nhanh chóng bắt đầu chuyển động, rốt cục mũi kim ở một ô in ô tô đồ án địa phương ngừng lại.

"Khấu trừ 100 năng lượng , còn lại 12 điểm, {Kí Chủ} đạt được skill: Lái xe tinh thông sơ cấp , chỉ có thể ứng dụng với lực địa công cụ giao thông "

"Ngất , còn lực địa loại công cụ , cái kia cao cấp sẽ không có thể mở phi thuyền vũ trụ đi , coi như biết lái không đồ chơi kia mở cho ta ah !" Trương Dương có chút không biết đủ mà nghĩ .

Theo hệ thống âm thanh hạ xuống , rốt cục đại não tiếp thu được một luồng tin tức lưu , đại khái là lần thứ hai quan hệ , Trương Dương không thống khổ gì liên tiếp thu tin tức . Nghĩ trong đầu đủ loại đủ kiểu loại xe , Trương Dương nghĩ có phải là cũng nên mua cho mình chiếc xe đẩy mở mang .

"Xem ra hệ thống đều đang buộc ta mua xe rồi , vẫn là đợi vài ngày a , hiện tại cũng không nhiều tiền như vậy ."

Trương Dương sau đó khẳng định đến toàn quốc các nơi chung quanh chạy , không chỉ là vì kiếm tiền , còn muốn dò xét một thoáng có phải là còn có vật phẩm khác có thể cung cấp càng nhiều nữa năng lượng , hẳn phải đem hệ thống thăng cấp đến cao cấp hơn mới được !

Vì lẽ đó lái xe tinh thông còn là một khá là không tồi skill!

Trương Dương đem còn dư lại mấy khối nguyên liệu thô toàn bộ thu về , tổng cộng đã nhận được hơn 400 điểm (đốt) năng lượng , Nhưng là hệ thống không có đề kỳ có quan hệ thăng cấp nhắc nhở . Trương Dương không có lựa chọn mở ra càng nhiều nữa skill , bởi vì skill cũng không phải một học được là có thể thông thạo , mà là muốn đang luyện tập bên trong mới sẽ từ từ thông hiểu đạo lý . Học nhi không tinh không phải Trương Dương mục tiêu theo đuổi , lại nói Trương Dương còn muốn lưu một ít năng lượng chuẩn bị lần hệ thống đang trong quá trình mở ra cấp công năng đây!

Trương Dương đánh mấy thùng nước lạnh cọ rửa một lần , thay xong quần áo mới cất bước hướng về ăn vặt phố đi đến ...

Ăn vặt phố , lần này Trương Dương chọn một cái trang trí coi như không tệ quán cơm nhỏ , chọn một bàn lớn món ăn cùng 2 chai bia liền bắt đầu ăn lên.

Vừa một vừa đôi Trương Dương tốc độ tay kinh người , không mất một lúc liền đem một bàn cơm nước ăn sạch bách , nhìn bên cạnh mấy bàn khách mời trợn mắt lú lủi ! Đồng thời nổi lên một cái ý nghĩ "Gia hỏa này không phải là quý chết đói đầu thai đi!"

Ăn uống no đủ Trương Dương không để ý người bên ngoài ý nghĩ , ở mặt tươi cười ông chủ "Lần sau trở lại" âm thanh xuống , tính tiền ra cửa Trương Dương liền một cảm giác , có tiền thật tốt !

"Có tiền chính là lớn gia a , lần trước đến chút hai chút thức ăn gia hỏa này còn quặm mặt lại đây , lòng người thực sự là không thể dự đoán !" Trương Dương phát ra hai câu bức tức liền chuẩn bị đi trở về rồi.

Giữa lúc Trương Dương vì chính mình ngày mai đi đánh bạc vẫn là ở gia luyện võ do dự lúc , phía trước bỗng nhiên truyền đến một trận tiếng hò hét "Đứng lại ! Tên đáng chết !"

Trương Dương ngẩng đầu đã nhìn thấy phía trước một người mặc khêu gọi mỹ nữ , chính đuổi theo một cái cảm trong tay nữ sĩ vai bao hướng mình chạy tới thanh niên .

Trương Dương vừa nhìn liền biết có người giựt túi rồi , theo bản năng liền bắt lại mới vừa chạy đến bên cạnh mình tiểu đầu .

"Khốn nạn , ngươi muốn chết ư !" Tiểu đầu bị tóm lấy nỗ lực tránh thoát Trương Dương không chế , Nhưng một hồi liền phát hiện tất cả đều là vô ích , trước mắt vốc dáng không vốc người cao gầy yếu gia hỏa khí lực thật sự là quá lớn .

Hắn cảm (giác) (cảm) giác bờ vai của chính mình thật giống bị bàn ê-tô kẹp lấy bình thường đau đớn không ngớt , tiểu đầu vừa tức vừa gấp , một cái tay khác từ trong túi tiền móc ra một cái đạn hoàng đao lại như Trương Dương cánh tay đâm tới .

Trương Dương còn chưa kịp động thủ , chỉ thấy trước mắt tiểu đầu một thoáng đã bị bên cạnh đá tới một chỉ lộ ra chân nhỏ đùi đẹp cho đập bay .

Hạ Hình Vũ chọc tức , ngày hôm nay thật vất vả nghỉ ngơi một ngày , không nghĩ tới liền gặp phải chuyện như vậy ! Nếu không phải mình mang giày cao gót , làm sao sẽ bị cướp chính mình bao gia hỏa chạy .

Tức đến nổi phổi Hạ Hình Vũ một đường truy , một đường liền đem cái kia chết tiết giày cao gót không biết vứt đi đâu rồi !

Mới vừa xem thấy phía trước có người cản lại tiểu đầu , Hạ Hình Vũ liền một trận hưng phấn , "Lần này cái kia chết tiết gia hỏa chạy không thoát đi!"

Hạ Hình Vũ vội vàng hướng về phía trước chạy đi , chuẩn bị kỹ càng thật dọn dẹp một chút cái kia cướp chính mình bao gia hỏa , thuận tiện lại cẩn thận cảm tạ một thoáng cái kia giúp mình bắt được tiểu đầu người tốt .

Nàng chưa kịp nghĩ kỹ làm sao cảm tạ thời điểm , chỉ thấy tiểu đầu móc ra một cây đao hướng về ngăn người của hắn đâm tới , Nhưng thẳng ngo kia còn đang ngờ ngạc đứng không nhúc nhích !

"Ngu ngốc , ngươi một cái tay khác ước lượng ở trong túi tiền trang soái muốn chết ah !" Hạ Hình Vũ bị trước mắt trang khốc gia hỏa đánh bại , không nghĩ nhiều liền một cước đạp tới !

Đao đều đâm tới rồi , lại còn không nhúc nhích! Nếu không phải mình một cái xinh đẹp đá chéo , gia hỏa này cánh tay khẳng định phế bỏ ! Hạ Hình Vũ không còn gì để nói .

"Ngu ngốc , hai chúng ta thanh toán sạch sẽ nữa à , người giúp ta bắt được tiểu đầu , ta nhưng là cứu người một mạng !" Hạ Hình Vũ thờ phỉ phò đem nằm trên đất hừ hừ tiểu đầu hai tay còng tay ở sau lưng nói.

Nói xong , phát hiện Trương Dương vẫn là không nói tiếng nào , ngẩng đầu nhìn lên phát hiện trước mặt gia hỏa lại nhìn mình chăm chăm chân mắt cũng không chớp cái nào !

"Hừ ! Đại sắc lang nhìn về chỗ nào đấy ! Con người đều rớt xuống !"

Trương Dương nghe được âm thanh một trận lúng túng , kỳ thực vừa chính mình bắt quá là đang nghĩ , như thế kêu gọi chân làm sao có thể một cước đem một cái hơn 100 cân người cho đập bay đây!

Trương Dương ngẩng đầu nhìn trước mặt không kịp thở nữ nhân , sáng mắt lên , quả nhiên không có phụ lòng cái kia gọi cảm xinh đẹp hai chân !

Tóc dài đen nhánh ở truy người không có chú ý chính hấn thời điểm rải rác ra , con mắt sáng như tuyết , duyên dáng mũi ngọc , má phấn hơi ửng hồng , trắng nõn như mỡ đông khuôn mặt ửng hồng từng mảnh , mềm mại tuyết cơ mặt trên còn có mấy giọt mồ hôi càng tăng thêm một phần gọi cảm !

Đặc biệt hiện tại không kịp thở đáng về , bộ ngực sóng lớn càng làm cho Trương Dương tai đỏ mặt xích !

Hạ Hình Vũ phát hiện trước mặt tướng mạo đang hoàng gia hỏa , dĩ nhiên nhìn mình bộ ngực đều sắp kém chảy nước miếng ! Tức giận bộ ngực đỏ trắng run run càng vui vẻ hơn rồi!

PS: Ah ! Đại đại môn ủng hộ nhiều hơn ah !

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Đại Cao Thủ Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 6: Thế lực ngang nhau

"Lại nhìn lão nương không khách khí !" Hạ Hình Vũ gầm dữ dội một tiếng , rốt cục đã cắt đứt Trương Dương YY(tự sướng) .

Nhìn nhanh bùng nổ mỹ nữ , Trương Dương vội vàng đem mồm vừa mới mọc lên nắm một cái ý nghĩ dần xuống đáy lòng .

"Thật không tiện ! Mới vừa vừa thất thần rồi , đa tạ mỹ nữ ân cứu mạng !" Trương Dương nỗ lực chính chính ánh mắt của chính mình , tận lực nâng lên tầm mắt , miễn cho luôn nhìn thấy hai con mắt trắng nhỏ ở trước mắt không ngừng mà lay động .

"Hừ ! Đương nhiên , nếu không phải bốn đại tiểu thư vũ lực hơn người , hiện tại người còn không biết ở đâu nằm đây!"

Hạ đại tiểu thư hiển nhiên mang tính lựa chọn quên lãng , vừa nếu không phải Trương Dương giúp nâng đỡ tiểu đầu cũng sẽ không bị đâm rồi.

Không đợi Trương Dương đáp lời , Hạ Hình Vũ liền từ vừa đoạt lại trong bao lấy điện thoại di động ra gọi điện thoại .

"Tiểu Trương , ân , là ta , người tới cảnh vườn tiểu khu bên cạnh ăn vặt phổ một chuyến "

...

"Không có chuyện gì , liền là vừa bắt được một cái cướp ta bao khốn kiếp , người đem hấn mang trở về cục thẩm xuống ." Cúp điện thoại Hạ Hình Vũ liền đem còn trên đất không bỏ dậy nổi tiểu đầu kéo đi cùng cách đó không xa cột đèn đường còng tay ở cùng nhau .

Trương Dương ngờ ngác nhìn trước mặt mỹ nữ thô bạo mà đem tiểu đầu xoa lấy liền đi , trong lúc nhất thời đều không đem vừa gọi cảm nữ thân cùng hiện tại bạo lực nữ liên lạc với đồng thời !

"Nhìn cái gì vậy? Chưa từng thấy mỹ nữ ah ! Ngu ngốc , người gọi gì vậy?" Hạ Hình Vũ lẩm bẩm miệng nhỏ bắt mồm mà kêu lên .

"Ách , tiểu thư người được! Ta tên Trương Dương ..." Chưa kịp Trương Dương tự giới thiệu mình xong , "Hừm, tiểu Dương đúng không? Ta tên Hạ Hình Vũ , gọi ta Hạ tỷ là được rồi , sau đó có chuyện gì liền báo tỷ tên , tỷ bảo kê người !"

Nếu không phải từ vừa điện thoại của biết được trước mắt Hạ Hình Vũ là cảnh sát , Trương Dương đều cho rằng gặp gỡ băng đảng đàn chị rồi!

"Cái kia , Hạ tiểu thư còn giống như đối với ta đại chứ? Nếu không ta thì gọi người là Hạ cảnh quan chứ?" Trương Dương do dự nói rằng .

"Tùy người , đợi sẽ ta đồng sự lại tới , nếu không người cũng cùng ta cùng đi chứ? Nói không chắc còn có thể cho người ban tốt thị dân thường đây!" Hạ Hình Vũ bô lấy tóc tán loạn , mẫn bất tại hồ nói rằng .

"Không cần đi , trời cũng tối rồi , buổi tối không thể ở bót cảnh sát qua đêm chứ?"

"Được rồi , đưa điện thoại cho ta !" Hạ Hình Vũ nhấn một chút khả ái cái mũi nhỏ đưa tay ra nói , Trương Dương nhìn trước mắt mỹ nữ nhấn mũi bộ dáng đặc biệt mê người , không tự chủ liền đem mới đến tay đích điện thoại đưa tới .

Hạ Hình Vũ nắm quá điện thoại di động nhanh chóng gọi một cú điện thoại , tiếp theo trong tay mình đích điện thoại liền vang lên .

Đem điện thoại di động trả lại Trương Dương nói rằng : "Đây là mã số của ta , nếu có người trả thù người liền gọi điện thoại cho ta !"

Trương Dương nhìn dưới tay được tay nhỏ , thật có một cái kích động , Nhưng vừa nghĩ tới trước mắt vị mỹ nữ này bạo lực đáng về , vội vã đề xuống cảm giác kích động này .

"Vậy thì cảm ơn Hạ cảnh quan rồi! Nếu như không có việc gì ta tự đi trước rồi hả?"

Trương Dương tuy rằng muốn và mỹ nữ nhiều ở một lúc , Nhưng nghĩ đến nàng đồng sự sắp đến rồi liền muốn rời đi . Muốn chỉ chốc lát sau bị mang tới cục cảnh sát làm cái lực thì phiền toái .

"Ân , người trước đi thôi ! Rảnh rồi mời ngài ăn cơm , liền ngày hôm nay giúp ta bắt được tiểu đầu thù lao rồi ." Hạ Hình Vũ xem xe cảnh sát lái vào ăn vặt phố , biết đồng sự đã tới , cũng sợ phiền phức Trương Dương đã nghĩ để Trương Dương đi trước .

Lúc này từ cảnh trên xe xuống ba người , Hạ Hình Vũ chạy tới gọi nói : " Lý đội , tiểu Trương ở chỗ này !"

Khi nàng xem đến phần sau cái kia người trẻ tuổi suất khí cảnh sát liền nhíu mày nói : "Điều bay , làm sao người cũng đã tới?"

"Ha ha , Hình Vũ , ta không phải lo lắng người nha ." Điều phi một mặt lúng túng nói .

"Hạ đội trưởng , Điều đội vừa nghe người bị người cướp đoạt bao hết , liền nhanh chóng cùng đi qua , cũng là lo lắng người an toàn mà !" Bên cạnh tiểu Trương nói chen vào giải thích một câu .

"Hừ ! Ai muốn hấn lo lắng , một tên trộm có thể làm khó ta sao?" Hạ Hình Vũ không nhanh (không vui) nói.

Nói không đề ý tới một mặt lúng túng Điều bay , quay đầu lại đối với Trương Dương nói "Trương Dương , người đi về trước đi ! Có thời gian mời ngài ăn cơm !"

Vốn là không nhanh Điều bay , vừa nghe vừa còn ác miễn cưỡng đối với mình nói chuyện Hạ Hình Vũ quay đầu liền nhỏ giọng lời nói nhỏ nhẹ đối với Trương Dương nói chuyện , còn mời hấn ăn cơm .

Nam nhân ý muốn sở hữu trong nháy mắt liền vỡ tung lý trí , "Hình Vũ , hấn là ai? Vừa có phải là hấn hay không cướp người bao?"

"Người mù ah ! Không nhìn thấy đèn đường cái kia còn mà ! Vừa vẫn là Trương Dương giúp ta bắt tiểu đầu đây!" Hạ Hình Vũ tức giận reo lên .

"Hừ ! Ai biết có phải là cùng tiểu đầu cùng , xem chạy không thoát sẽ già bộ hảo nhân !" Điều phi thở phì phò nói rằng , xem bộ dáng là lại định trương dương .

"Điều bay , người có ý gì !" Hạ Hình Vũ tức giận nói rằng .

"Được rồi , tiểu Hạ , tiểu Điều , cũng không muốn àm ! Tiểu Trương đi đem hấn mang tới xe , trở về cục ." Bên cạnh Lý đội trưởng không nhìn nổi hai vị đội phó ở trên đường liền bắt đầu cãi vã , đầu đầu nói ngắt lời nói .

Vừa nghe đội trưởng nói chuyện , Hạ Hình Vũ cùng Điều phi đều không nói . Lý đội trưởng chuyển nghề trước ở cảnh sát vũ trang bộ đội nhưng là cảnh sát vũ trang bộ đội tán đã quán quân , đã đến thành phố cảnh sát hình sự đại đội càng là lập xuống vô số công lao . Hạ Điều Nhị người tuy là con ông cháu cha xuất thân , nhưng vẫn là rất kính nể bằng bản lĩnh thật sự thượng vị Lý đội trưởng .

"Lý đội , người mau đến xem xem , gia hỏa này nói bờ vai của hấn bị hấn bóp gãy !" Bên kia chuẩn bị đem tiểu đầu mang tới xe tiểu Trương bỗng nhiên chỉ chỉ đang chuẩn bị rồi đi Trương Dương kêu lên .

"Thật sao ! Ta liền biết gia hỏa này không phải cái gì người tốt , theo ta đi bót cảnh sát một chuyến !" Điều phi vừa nghe tiểu Trương lời nói mặc dù cảm thấy là nhỏ trộm trả thù Trương Dương nói láo , nhưng vẫn là đi tới kéo Trương Dương chuẩn bị đưa hấn mang vào xe cảnh sát .

Trương Dương cảm giác có người kéo chính mình , thân thể bản năng run lên đem Điều phi quăng một cái lão đảo .

Kỳ thực Điều phi vẫn còn có chút bản lĩnh thật sự , chỉ có điều vừa không nghĩ tới Trương Dương dám hoàn thủ , lúc này Điều phi cảm giác mất mặt lớn ,

thủ trưởng thuộc hạ còn có chính đang đuổi Hạ đại mỹ nữ đều tại dưới tình huống cư nhiên bị một cái tiểu thí dân đánh .

Đương nhiên Điều phi cho là mình bị đánh , không phải thân thể , là trên tinh thần bị đánh !

Điều phi một cái cảm nã thủ liền chuẩn bị đem Trương Dương cánh tay tháo , để vừa làm mất mặt mỗi thù ! Trương Dương thấy Điều bay ra tay tàn nhẫn , nhũu chặt lông mày , cũng không để ý đối phương là không là cảnh sát rồi.

Từ khi đạt được năng lượng trao đổi nghi sau khi Trương Dương liền tự nói với mình , vĩnh viễn cũng không cần thấp kém sống sót , người không xâm phạm ta , ta không xâm phạm người; nếu người phạm ta , tất lấy gấp mười gấp trăm lần thường chi !

Trương Dương biết đối phương nếu là cảnh sát còn là cái gì đội trưởng khẳng định có chút bản lĩnh , không dám khinh thường , ra tay chính là toàn lực ! Từ khi vũ lực giá trị đạt đến 10 qua đi Trương Dương còn chưa có thử qua thân thủ của chính mình , sáng sớm đối phó Hắc Báo bọn họ , cũng không quá là mấy quyền chuyện , Trương Dương không có một tia áp lực ! Hiện tại có cơ hội thử xem , đương nhiên sẽ không lưu thủ .

Chỉ thấy Trương Dương ra quyền cấp tốc , nắm đầm lướt qua truyền đến một trận tiếng rít ! Bên cạnh mấy người đều cảm thấy một trận hoảng sợ !

Điều phi thấy Trương Dương ra quyền hướng mình đánh tới , tự tin chính hấn cũng đổi (sửa) cảm vì là quyền , chuẩn bị cùng Trương Dương liều mạng một quyền !

Chỉ nghe "Răng rắc", "Ah !!!", trước một tiếng là tiếng xương gãy , sau một tiếng là Điều bay kêu thảm thiết .

Điều phi tỏ rõ vẻ mờ hôi hột , mang trên mặt một tia lau không đi sợ hãi ! Hấn chẳng thể nghĩ tới chính mình cư nhiên bị người một quyền đánh gãy tay cánh tay !

Lúc này bên cạnh bị biến cố đột nhiên xuất hiện kinh ngạc đến ngây người Lý đội trưởng cùng Hạ Hình Vũ rốt cục phản ứng lại , "Được rồi ! Tiểu đồng chí , tuy rằng vừa rồi là tiểu Điều không đúng, nhưng người không cần ra tay ác như vậy chứ?"

Lý đội trưởng tuy rằng không ưa Điều bay hành vi , Nhưng bộ đội xuất thân hấn kế thừa bộ đội tự bệnh tính cách . Điều phi dù nói thế nào cũng là hấn thủ hạ Bình , người khác ở ngay trước mặt chính mình đã cắt đứt cánh tay của hấn , đây không phải không nể mặt chính mình sao !

Trương Dương không hề trả lời , hấn cũng không nghĩ đến Điều phi sẽ vô dụng như vậy ! Càng không có nghĩ tới vũ lực giá trị 10 qua đi sức mạnh của chính mình dĩ nhiên lại tăng lên không ít !

Vừa hấn bắt quá là muốn dạy dỗ Điều phi dừng lại : một trận mà thôi, đoán sai chính mình lực lượng Trương Dương lẽ nào nói cho người khác biết chính mình không rõ ràng thực lực của chính mình sao?

"Lý đội , coi như đi à nha , Trương Dương cũng không phải cố ý , còn không phải Điều phi gia hỏa này từ sĩ diện , bị đánh cũng xứng đáng !" Hạ Hình Vũ sợ Trương Dương chịu thiệt , vội vã khuyên .

Lý đội trưởng thấy Hạ Hình Vũ nói chuyện , không tốt bác mặt mũi của nàng , nhũu nhũu mày nói : " người yên tâm , chuyện ngày hôm nay song phương đều có trách nhiệm . Nhưng là Điều phi nói thế nào cũng là của ta Bình , chỉ cần người cùng ta đánh một trận , bất luận thắng bại người cũng có thể rồi đi !"

"Lý đội , người nhưng năm đó bộ đội tán đã Vương ah !" Một bên Hạ Hình Vũ vội la lên , cũng không ngừng mà hướng Trương Dương ra hiệu không muốn đồng ý !

"Nha đầu này người cũng không tệ lắm mà !" Trương Dương thấy cùng mình mới quen Hạ Hình Vũ giúp mình nói chuyện , trong lòng không khỏi bay lên một tia cảm động .

"Được, nhiều người ở đây , bên kia có một công viên , chúng ta đi nơi đó ." Trương Dương giả vờ không nhìn thấy Hạ Hình Vũ ra hiệu , cất bước hướng về công viên đi đến .

Lý đội trưởng vừa nhìn Trương Dương thẳng thắn dứt khoát bộ dáng trong mắt không khỏi loé lên một tia thường thức , ra hiệu một bên tiểu Trương nâng dậy Điều bay, cũng đi theo Trương Dương phía sau hướng về công viên đi đến .

Hạ Hình Vũ thấy hai người đều không để ý không hỏi chính mình , giậm chân một cái cũng gấp bận bịu đuổi tới .

"Điều đội , ta đưa người đi bệnh viện đi!"

Điều phi nhin đau nói rằng "Không đi bệnh viện , diu ta đuổi tới !" Hấn rất muốn nhìn xem Trương Dương bị Lý đội trưởng đánh ngã xuống đất thống khổ đáng về , không chịu rồi đi , tiểu Trương chỉ đành chịu đỡ Điều phi đuổi tới Trương Dương bọn họ .

Đã đến công viên lần trước Trương Dương luyện quyền địa phương , nhìn chung quanh một chút không người Trương Dương ngừng lại , Trương Dương mở ra hệ thống máy quét quay đầu lại nhìn một chút Lý đội trưởng tình huống "Lý bảo vệ nước , thể năng giá trị 12 , trị số tinh thần 8 , vũ lực giá trị 9 "

Vừa nhìn những này Trương Dương an tâm , đối phương vũ lực không bằng chính mình !

Lý đội trưởng xem Trương Dương một mặt nhẹ nhõm đáng về , nội tâm không khỏi bay lên một đám lửa ! Tiểu tử này lại dám xem thường ta !

"Hiện tại liền bắt đầu đi!" Lý đội trưởng cời cảnh phục , hoạt động một chút thân thể , xếp đặt một cái Quân Thể Quyền thức mở đầu nói.

"Được!"

Lý đội trưởng tuy rằng lớn tuổi , Nhưng tốc độ không chậm , các loại (chờ) Trương Dương nói xong cũng bước nhanh tiến lên , hai nắm đấm như mưa điểm (đốt) giống như tấn công tới .

Trương Dương tuy rằng vũ lực so với đối phương cao , mà dù sao thiếu hụt kinh nghiệm , trong lúc nhất thời càng khó có thể chống đỡ !

Liên tục đã trúng vài quyền Trương Dương mới dần dần thích ứng Lý đội trưởng công kích , càng là tiếp tục đánh , Trương Dương càng có một loại sáng khoái tràn trề vui vẻ ! Xương cốt toàn thân đều giống như thức tỉnh giống như rung động ùng ùng .

Lần này có thể làm khó đối diện Lý đội , hẳn cảm giác Trương Dương lại như một cái quái vật như thế , bị chính mình liên tục đánh trúng vài quyền dĩ nhiên không có việc gì !

Hắn tuy rằng chuyển nghề mười mấy năm rồi , Nhưng ở bộ đội lưu lại quen thuộc nhưng giữ vững hạ xuống , nhiều năm như vậy công phu chẳng những không có lui bước , hơn nữa còn tiến bộ không nhỏ .

Mất thấy chính mình thể lực giảm xuống lợi hại , Lý đội trưởng hét lớn một tiếng "Ha..." Liên tục hướng về Trương Dương mặt công ra vài quyền .

Trương Dương hiện tại chỉ cảm thấy sáng khoái cực kỳ , vừa thấy Lý đội trưởng lại hướng mình tấn công tới , cũng không thoái nhượng , nắm đấm thép liên tiếp cùng đối phương liều mấy lần , kết quả hai người tất cả lui về phía sau vào bước .

Trương Dương chỉ cảm thấy Lý đội trưởng quả nhiên lợi hại , nếu không phải mình nắm đấm thép đã nhập môn , chỉ dựa vào thể năng e sợ sống không qua mười chiêu !

Mà đối diện Lý đội trưởng hiện tại chỉ muốn chửi má nó , đối diện tiểu tử kia nắm đấm liền như sắt thép cứng rắn (ngạnh) , nhìn hắn một mặt thống khoái đáng vẻ liền biết đối phương e sợ một chút việc đều không có ! Nhưng tay của chính mình e sợ ngày mai đều cảm không nổi chiếc đũa rồi!

Nói rất dài dòng , vừa hai người tỷ thí kỳ thực cũng sẽ không quá ba , năm phần chung , các loại (chờ) tiểu Trương đỡ Điều phi đến đây thời điểm , hai người đã đánh xong kết thúc công việc rồi! Không thấy Trương Dương thâm mô dạng Điều phi một mặt phiền muộn .

Mà sớm đến một bước Hạ Hình Vũ lúc này cũng bị Trương Dương kinh sợ đến ! Nàng biết Trương Dương có chút công phu , bằng không thì cũng sẽ không một quyền đem Điều phi đánh chính là gãy xương , nhưng Lý đội trưởng có thể là cả Nam Tinh cảnh sát vũ trang bộ đội tấn đả quán quân ah !

Có thể Trương Dương lại có thể cùng Lý đội đánh ngang tay , cái này thật sự là làm cho người rất khó có thể tin !!

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Đại Cao Thủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 7: Lần thứ hai đánh bạc

"Hạ cảnh quan , lần sau gặp lại rồi , nhớ tới thiếu nợ ta một bữa cơm ồ!"

Mất thấy sắc trời đã tối , Trương Dương cùng còn ở vào trạng thái chờ dẫn Hạ Hình Vũ nói một tiếng biệt , liền trở về phòng dưới đất .

Ngày hôm nay cùng Lý bảo vệ nước một trận chiến để Trương Dương thụ ích lương đa ! Xem ra chính mình kinh nghiệm đối địch còn chưa đủ nha !

Mấy ngày sau đó Trương Dương trừ ăn cơm bên ngoài , hầu như sẽ không ra ngoài ! Hắn một mực tại luyện tập nắm đấm thép , muốn đem nắm đấm thép đột phá tới cảnh giới tiểu thành . Như vậy hẳn là có thể lần thứ hai lựa chọn một môn nội công học tập .

Mấy ngày nỗ lực không hề phí phạm , nhìn thuộc tính trên bảng của mình mới số liệu Trương Dương liền thở thật dài nhẹ nhõm một cái .

"Trương Dương , thể năng giá trị 15 , trị số tinh thần 9 , vũ lực giá trị 15" đây là Trương Dương mấy ngày không ngủ không nghỉ nỗ lực đổi lấy kết quả .

Hơn nữa nắm đấm thép cũng đang sắp đột phá , Nhưng có thể sau một khắc chính là nắm đấm thép đột phá thời cơ !

"Rốt cục muốn đột phá rồi, ta nhưng là cự tuyệt một vị đại mỹ nữ mấy lần mời khách ăn cơm nha !" Trương Dương có cổ lệ roi đầy mặt cảm giác , những ngày qua hẳn vì luyện quyền , liền ngay cả Hạ Hình Vũ mấy lần mời khách đều cự tuyệt .

Đương nhiên , Trương Dương không biết Hạ Hình Vũ nhưng là thăm mắng Trương Dương vô số lần , nàng như thể một đại mỹ nữ mời khách ăn cơm , lại còn có người cự tuyệt nhiều lần , tức giận đến nàng tàn nhẫn mà ngược đãi dừng lại : một trận còn tại đường thương Diêu phi .

Trương Dương quyết định ngày hôm nay lại đi đồ cổ phố một chuyến , lần này hẳn chuẩn bị muốn ngắm nghía cẩn thận , có hay không một ít năng lượng giá trị cao điểm hàng thô , như vậy tự không dùng mỗi lần đều tăng , chọc người hoài nghi .

Thật sự là tập võ quá hao tổn tiền , mấy ngày nay Trương Dương chỉ ăn cơm liền hao tổn không xuống hai ngàn , tuy rằng hẳn còn có hơn 10 vạn tiền dư , Nhưng cũng không chịu nổi của mình đại khẩu vị ah !

"Thực sự là cùng văn phú vũ , vậy ta liền ăn ta gần nhất ba tháng tiền lương !" Trương Dương hận hận nghĩ đến .

Hiện tại kiếm tiền bị Trương Dương đặt ở người thứ nhất , còn võ công phương diện nắm đầm thép còn chưa tới tiểu thành , vì lẽ đó Trương Dương cũng không phải rất gấp .

Ra cửa , ngửa đầu nhìn bầu trời xanh thẳm , Trương Dương tâm tình chính là một trận ung dung , tiện tay chiêu một chiếc xe liền hướng đồ cổ phố chạy đi .

Hôm nay là Chủ Nhật , vì lẽ đó đồ cổ phố người đặc biệt nhiều , lấy Trương Dương thể phách cũng là bỏ ra một thân mồ hôi mới tới đánh bạc khu . Ngày hôm nay đánh bạc khu người cũng bắt đầu tăng lên , hầu như mỗi cái cửa hàng trước cửa đều vây quanh một đồng người !

Trương Dương mở ra hệ thống máy quét bắt đầu từng nhà xem ra , theo trị số tinh thần tăng cao quét hình phạm vi cũng thuận theo tăng lớn , hiện tại Trương Dương đã có thể quét hình phạm vi đem phạm vi gần mười mét rồi .

Liên tiếp nhìn vài gia , Trương Dương đều có chút thất vọng , những này hàng thô bên trong không phải là không có năng lượng cao , Nhưng là chủ quán mở giá cả cũng làm cho người run như cây sậy !

Vừa Trương Dương liền quét đến một khối năng lượng biểu hiện hơn năm ngàn hàng thô , Nhưng ông chủ mở miệng liền 38 vạn , không hề có một chút nhả ra bộ dáng .

Trương Dương muốn nghĩ lần trước chính mình , bất quá kiếm được hơn 10 vạn liền một bộ đặc chí bộ dáng thật là không có gì để nói !

Hơn 10 vạn ngay cả đám đồng hồ xuất hiện hơi hơi tốt một chút hàng thô đều mua không tới ! Trương Dương gần như sắp lúc tuyệt vọng , theo lên trước mất thôi qua một hàng con số , Trương Dương tinh thần chấn động !

"Năng lượng giá trị 11235", Trương Dương nhìn đặt tại tiệm này cửa ra vào một khối trở nên trắng hàng thô chính là một trận hưng phấn ! Ngày hôm nay cuối cùng là không làm không công một hồi , xem món hàng thô này thả vị trí liền biết chủ quán khẳng định không phải quá coi trọng .

"Ông chủ , những này hàng thô giá bao nhiêu vị?" Trương Dương tiện ngón tay Liễu Chỉ khối này năng lượng hơn vạn hàng thô vị trí chỗ ở .

"Ha ha , tiểu huynh đệ quả nhiên thật ánh mắt ! Những này hàng thô nhưng cũng là trực tiếp từ Myanmar bên kia kéo tới , tuyệt đối đều là loại lâu năm !" Chủ quán nhìn Trương Dương lại như một con đọi làm thịt dê béo .

"Tiểu lão đệ vừa nói cái kia mấy khối nguyên liệu thô nhưng cũng là bán điểm trần điểm chi bảo , như vậy đi , ngày hôm nay khai môn hồng , ngươi xem bên trong cái nào khối ta đều cho ngươi giảm 8% , 8800 1 kg thế nào?"

Trương Dương buồn bực quan sát một chút chính mình , chính mình giống như vậy kẻ ngốc sao? Còn giảm 8% 8800 , lần trước hẳn nhưng là 800 1 kg liền lấy được khối này hơn một ngàn năng lượng tăng đá !

Kỳ thực đây là Trương Dương hiểu lầm , lần trước hàng thô khối nguồn kém , đều là một ít hổ mới liệu , thêm vào biểu hiện cũng không được khá lắm , cho nên mới dễ dàng như vậy .

Mà tiệm này ông chủ xác thực có chút quan hệ , đám này hàng thô cũng thật là từ Myanmar trực tiếp kéo tới . Bất quá Trương Dương bây giờ nhìn những này chỉ là một chút bị người chọn còn lại , biểu hiện lại hàng thô !

"Ông chủ , mắc như vậy ! Rẻ hơn chút đi , nếu không ngươi giới thiệu một chút rẻ hơn chút nhìn xem ." Trương Dương nhìn như không phải rất để ý mà nói .

Điểm lão bản lần này liền củ kết , lần trước tiến vào hàng thô thật là không tệ , bán cũng hóa , Nhưng còn dư lại này mấy khối làm cho người ta khi (làm) thêm đầu người khác đều ngại kém !

Liền cắn răng mở miệng nói: "Được , xem huynh đệ quen mặt , hôm nay ca ca liền lỗ vốn bán cho ngươi , coi như kết giao bằng hữu rồi! 5000 1 kg , thật sự không thể bớt nữa rồi!"

Trương Dương xem ông chủ không giống nói lão bộ dáng , cũng không muốn trung gian ra biến cố gì , liền đi tới năng lượng 11235 hàng thô trước , tiện tay chọn hai khối cái đầu so sánh nhỏ hàng thô .

Lấy sau cùng lên khối này để Trương Dương trông mà thêm hàng thô , đồng thời giao cho ông chủ cân nặng .

Điểm lão bản vừa nhìn Trương Dương tùy tiện mấy lần liền chọn được rồi cũng một trận hải lòng , vừa nhìn điệu bộ này liền biết chắc là cái mới xuất đạo chim non !

Nụ cười trên mặt cũng thì càng thêm nóng bỏng , "Người anh em quả nhiên thật ánh mắt , vừa nhìn liền biết chắc ra cao phi!"

"Ha ha , ông chủ chúc lành !" Trương Dương cười nói .

...

"Ân , tổng cộng là 25 .2 kg , tựa coi như người 125000 rồi, thế nào?" Ông chủ một bên theo : đề trong tay tính toán khi một bên cười híp mắt nói .

Trương Dương bị con số này đau lòng một chút , lần trước tuy rằng kiếm lời không ít , Nhưng cũng dùng không ít , trên người bây giờ liền ngàn thanh khối tiền mặt , trong thẻ ngân hàng cũng là 13 hơn vạn điểm (đốt) .

Hiện tại nếu như mua những này hàng thô không phi thúy , cái kia sẽ tèo mất ! Trương Dương tuy rằng tin tưởng năng lượng trao đổi nghi , Nhưng vạn nhất nếu là sai rồi một lần trách bạn?

Mặc kệ , chết thì chết đi, ngược lại lần trước tiền tới cũng dễ dàng .

Trương Dương hỏi "Ông chủ , có thể quẹt thẻ sao?" Nói đem thẻ đưa tới .

"Đương nhiên là có thể ,... Được rồi , huynh đệ người xem một chút có đúng hay không?" Trương Dương tiếp nhận ông chủ đưa tới thẻ ngân hàng , một hồi liền nhận được ngân hàng gọi tới tin nhắn .

Nhìn ngạch trống lại trở về bốn chữ số Trương Dương liền một trận đau lòng , không nghĩ nhiều nữa , Trương Dương theo ông chủ hướng về cửa hàng phía sau trong tiểu viện đi đến .

Tiệm mì này so với lần trước Trương Dương đi nhà kia lớn hơn rất nhiều , còn bao gồm một cái hậu viện , Trương Dương lúc đi vào phát hiện đã có không ít người ở bên trong cắt đá rồi.

Trương Dương tùy tiện dùng hệ thống máy quét nhìn một chút những người khác trong tay hàng thô , phát hiện lần này hàng thô xác thực so với lần trước tốt lắm rồi , quang ngân điểm (đốt) năng lượng trở lên hàng thô tựa không dưới 5 khối ! Trong đó vẫn còn có một khối năng lượng hơn vạn hàng thô !

Trong sân tổng cộng có Tam Đài máy cắt đá , có hai bộ đang làm việc , vì lẽ đó tốc độ vẫn là rất nhanh .

Nửa giờ không tới , phía trước mấy vị muốn cắt thạch người đều đã cắt xong , trong đó có hai người khai xuất giá trị vượt quá 300 ngàn phi thúy , tại chỗ đã bị một bên các đại công ty châu báu thu mua rồi.

Chờ đến Trương Dương bắt đầu cắt không có chú ý chính hấn thời điểm , một bên xem người đều nghị luận sôi nổi , "Đây không phải lần trước còn dư lại những kia loại lâu năm mà ! Mặc dù là hổ cũ, Nhưng biểu hiện cũng quá kém !"

"Ân , chính là , lần trước lão Hoàng còn muốn ta mua , ta vậy mới không tin hấn chuyện ma quỷ đây!"

...

Giải Thạch sư phụ tiếp nhận Trương Dương trong tay chuyển tới một khối điểm nhỏ hàng thô liền bắt đầu công tác , không tới 5 phút , hàng thô tựa thành một bên trong đồng rạc một thành viên !

Trương Dương đã sớm biết kết quả , khuôn mặt lộ ra đau lòng vẻ mặt , nhưng trong lòng không có chút rung động nào .

Sát theo đó khối thứ hai hàng thô cũng bị cắt mở , bên trong lại khai xuất một khối lớn chừng bàn tay xanh lá cây loại phi thúy , bởi vì cấp thấp phi thúy nguyên nhân cũng là không người đi lên hỏi giá .

Trương Dương tiếp nhận phi thúy tiện tay ước lượng ở trong túi tiền .

Tiếp theo đem cuối cùng một khối phi thúy đưa tới , lúc này Trương Dương tâm cũng sửa chữa lên !

Đây chính là năng lượng hơn vạn hàng thô , có thể không thể vươn mình phải dựa vào này một phen .

Giải Thạch sư phụ xem Trương Dương khẩn trương lên , còn tưởng rằng vừa hai khối nguyên liệu thô giải vỡ rồi , Trương Dương đối với mình không yên lòng, liền cười nói: "Tiểu tử , yên tâm đi ! Ta Giải Thạch mười mấy năm rồi, nếu là có phi thúy tuyệt đối sẽ không cắt hỏng."

Trương Dương gật gật đầu , không nói gì . Giải Thạch sư phụ vừa nhìn cũng là tiếp theo Giải Thạch , đao thứ nhất xuống chỉ nghe thấy chu vi truyền đến một tràng thốt lên .

"Có màu xanh rồi !"

"Thật có màu xanh rồi ! Giống như là Băng Chùng ai !"

"Thực sự là ! Loại này liệu cũng có thể ra cao phi !"

...

Một vệt sáng lục dưới ánh mặt trời chiết xạ ra tia sáng chói mắt !

Cầu nghiệm thu giấu , đại đại môn ủng hộ một chút !

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Đại Cao Thủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 8: Trăm vạn phỉ thúy

Trước mắt màu xanh lục như thanh tuyền bình thường chảy qua Trương Dương đáy lòng , quét xem kết quả quả nhiên làm người vừa lòng !

Bên cạnh mấy vị giầy Tây nhân sĩ thành công cũng không nhìn được tiến lên quan sát , tiếp theo đã có người tới hỏi Trương Dương có bán hay không rồi.

Đầu tiên dựa vào đi lên lại còn là người quen cũ , lần trước Nhạc Phúc châu báu mua hàng quản lý Trương Đại Phú .

"Trương lão đệ , không nghĩ tới nhanh như vậy lại nhìn thấy ngươi , lão đệ quả nhiên thật tinh tường ! Còn giải không hiểu? Nếu là không hiểu (giải trừ) , ta ra 300 ngàn thế nào?"

Trương Đại Phú vừa lên đến liền bộ nổi lên gần như , thân thiết vỗ vỗ Trương Dương vai .

"Lão Trương không chân chính ah ! Trương lão đệ , ta ra 500 ngàn như thế nào , hiện tại bắt quá mới ra lục , mặt sau là cái gì ai cũng không nắm chắc , ta cấp giá tuyệt đối không thấp !" Phía sau truyền đến một vị khác nhân sĩ thành công thanh âm của .

"Khà khà , vẫn là Dương Tổng giàu nứt đổ đổ vách ah ! Ta cũng không làm kiêu , 55 vạn , Trương lão đệ muốn thì nguyện ý hiện tại liền chuyển khoản !" Trương Đại Phú không có một tia thật xin lỗi, người làm ăn giăng đúng là thấp mua cao bán , lại nói hấn và Trương Dương cũng không quá gấp mặt một lần mà thôi, ép giá cũng là bình thường.

Xem còn có người phải thêm giá bộ dáng , Trương Dương vội vàng nói âm thanh: "Tất cả ông chủ , vẫn là toàn bộ giải đi ra nói sau đi ! Toàn bộ giải đi ra cũng là hạ thấp các vị nguy hiểm mà !"

"Lão đệ quả nhiên có khí phách lắm ! Được, bọn chúng ta giải đi ra lại nói !" Trương Đại Phú trước tiên nói, những người khác cũng đều phụ họa vài tiếng .

Giải Thạch sư phụ nghe Trương Dương nói tiếp theo giải , cứ tiếp tục động thủ , lại là cắt đá lại là mài đá , khoảng chừng nửa giờ mới đưa cả khối phỉ thúy hiểu (giải trừ) đi ra .

Trương Dương nhìn tay trên đại khái có thể móc ra mấy bức vòng tay Băng Chùng phỉ thúy xanh , coi như đã thoát ly thường thân thể của con người cũng không khỏi có chút hư thoát cảm (giác) !

"Được! Lão đệ , Băng Chùng phỉ thúy ah ! 220 vạn !"

"Ta ra 225 vạn !"

...

"Hai triệu bảy trăm ngàn ! Nhạc Phúc châu báu muốn !"

"Khà khà , đại phú người đây không phải lừa gạt tiểu Trương lão đệ mà ! 3,2 triệu , ta Dương thị châu báu muốn !" Nói chuyện là vừa vặn bị Trương Đại

Phú xung là Dương Tổng hơn bốn mươi tuổi trung niên anh chàng đẹp trai .

Vị này Dương Tổng nhìn dáng dấp lai lịch không nhỏ , Trương Đại Phú bị nói đội lên mấy lần cũng không phát hỏa , một bộ ngượng ngùng đáng về .

Dương Tổng ra giá không thấp một thoáng liền bỏ thêm 50 vạn , mấy vị khác còn muốn ra giá người , cũng tất cả câm miệng không nói .

Trương Dương vừa nhìn những người khác không nói , biết gần đủ rồi , nói: "Nếu là không có cao hơn , khối này Băng Chùng phiêu phi thúy xanh liền về Dương Tổng rồi!"

Dương Tổng xem không ai cạnh tranh , trên mặt cũng lộ ra vẻ tươi cười , đối với Trương Dương nói: "Trương lão đệ , ta ra giá tuyệt đối cao hơn giá thị trường ! Tiền hiện tại là có thể chuyển khoản , người thấy thế nào?"

Xuất hiện tại thị trường cao hơn đầu phi thúy khó gặp , thật vất vả gặp phải Băng Chùng nguyên liệu , Dương Tổng đương nhiên không tiếc đánh đổi lấy xuống . Hần công ty châu báu đã lâu không có cao phi tiền thu rồi , mua hàng quản lí đều bị hấn thay đổi vài vị , Nhưng hiệu quả vẫn là không rõ ràng !

Chủ yếu vẫn là bởi vì Myanmar hiện tại hướng về quốc nội cửa ra nguyên liệu giảm bớt , hiện tại không nữa thu mấy khối e sợ tháng sau liền đoạn hàng . Vì lẽ đó nóng nảy Dương Tổng tự mình đến đồ cổ phổ nhất định có thể hay không gặp phải một ít thật liệu .

Không nghĩ tới vừa tới một lúc , liền gặp Trương Dương giải ra Băng Chùng phi thúy !

Trương Dương nguyên tưởng rằng tối đa cũng có thể bán cái trăm thanh vạn thôi , ai biết dĩ nhiên bán ra hơn 3 triệu giá cao !

Kỳ thực đây là Trương Dương không biết phi thúy , hiện tại cao cấp phi thúy trải qua một ít bất lương thương nhân lẫn lộn , giá cả đã tiêu thăng đến làm người khó có thể tưởng tượng mức độ !

Nếu như Trương Dương ngày hôm nay giải ra là thủy tinh loại , giá cả kia trở mình cái gấp mấy chục lần đều bình thường . Trương Dương cho cái tài khoản cho Dương Tổng , Dương Tổng muốn dưới tay người đi ra ngoài chuyển khoản , mình và Trương Dương bắt chuyện lên .

"Trương lão đệ , sau đó nếu như còn có cái gì cao phi , nhất định phải cho ta biết , bất luận người ta ra bao nhiêu , ta giống nhau thêm mười phần trăm , thế nào?" Nói liền đưa qua một tấm thiệp vàng danh thiệp .

Trương Dương một xem người ta điệu bộ này liền nhếch nhếch miệng , tại đây một tấm danh thiệp e sợ bán cái ngàn thanh khối cũng không thành vấn đề chứ?

"Dương Tổng nói đùa , cũng là là vận khí tốt điểm (đốt) mà thôi ! Lần sau có thể không dám hứa chắc còn có thể khai ra cao phi ." Trương Dương ngượng ngùng lắc lắc đầu .

"Trương lão đệ khiêm tốn , vừa đại phú có thể nói , lần trước người tại lão Vương đây chính là tăng lên hai lần , ngày hôm nay lại ra Băng Chùng , ánh mắt không phải bình thường thì tốt hơn!"

"Đúng vậy a ! Trương lão đệ , sau đó cũng phải chăm sóc một chút lão ca ta à ! Cao phi không dám cùng Dương Tổng tranh giành , vậy bên trong loại kém phi thúy cũng có thể tìm ta mà !" Lúc này một bên Trương Đại Phú xen vào nói .

Trương Dương cười cợt , chỉ nghe điện thoại di động trong túi vang lên , cầm lấy vừa nhìn , hóa ra là Dương Tổng tiền đến trưởng rồi. Trương Dương một mặt sắc mặt vui mừng đem phi thúy giao cho Dương Tổng , một bên vui cười hơn hờ cùng mấy vị công ty châu báu lão tổng , các quản lý đàm tiếu .

Lúc này bên cạnh vang lên một trận tiếng pháo , vẫn không thấy tám hơi Hoàng lão bản cùng mấy vị đồng nghiệp thả nổi lên pháo . Nguyên lai Trương Dương vừa cất tăng không có chú ý chính hấn thời điểm , Hoàng lão bản liền biết rồi , chuẩn bị đi mua pháo thả , ai biết bên cạnh cửa hàng pháo lại bán xong á! Hoàng lão bản vẫn ra đồ cổ phổ mới mua về pháo trúc , này không vừa trở về để lại lên .

"Ha ha , ta liền nói tiểu Trương ngày hôm nay trưởng mà ! Xem , bị ta nói trúng rồi đi!" Hoàng lão bản một mặt ý cười đi tới .

"Lão Hoàng , chỉ người cái kia mấy khối không ai muốn tăng đá vụn , tăng cũng là Trương lão đệ số may !" Bên cạnh một vị đại khái cùng Hoàng lão bản giác thực khách hàng cười trên nói .

Hoàng lão bản cũng không biện giải , lại nói hấn cũng không coi trọng cái kia mấy khối nguyên thạch , cười ha ha nói rằng: "Lão Lý , người cũng đừng nói ta , lần trước ta muốn người mua , người không cũng nói mở không ra phi thúy ư ? Có phải Trương lão đệ thật tinh mắt , lần sau nếu như còn ngoạn thạch đầu , liền đến ta đây , không nói so với người khác tiện nghi , Nhưng chắc chắn sẽ không giả bộ hàng !"

"Đúng vậy a ! Hiện tại giả hàng thô càng ngày càng nhiều , lần trước ta một bằng hữu bỏ ra 8 triệu mua một khối mở cửa sổ thủy tinh loại nửa đánh cược liệu , ai biết trở lại một mở ra mới phát hiện , cái kia thủy tinh loại bất quá là dùng đầu thừa đuôi thẹo dính đi lên ." Vừa nói chuyện lão Lý cảm khái nói .

Trương Dương nghe mấy người nói chuyện , không có phát biểu ý kiến , hấn bất quá là dựa vào năng lượng trao đổi nghi dối trá mới đánh bạc. Muốn tự hấn nói , chỉ sợ hấn liền phi thúy chất nước đều không nhận rõ .

Bây giờ Trương Dương chỉ muốn mau chóng rời đi , đi ngân hàng điều tra thêm chính mình có bao nhiêu tiền rồi , tuy rằng điện thoại di động mới vừa vừa lấy được tin nhắn , Nhưng nào có chính mình tận mắt thấy tới hưng phấn đây!

Bên cạnh mấy người xem Trương Dương một bộ thần bất thù xá đáng vẽ , đại khái đoán được Trương Dương ý nghĩ , đều thiện ý cười để Trương Dương lần sau có thật phi thúy thông báo bọn họ , liền từng người tản ra .

Trương Dương áy náy một vừa tiếp nhận bọn họ đưa tới danh thiếp , sau đó bước tiến mềm mại rồi đi đồ cổ phố .

Trương Dương hiện tại thật giống có loại bay lên cảm giác , hơn 3 triệu ah ! Nếu như dựa vào làm công , cả đời cũng kiếm không đến nhiều tiền như vậy !

Ở ngân hàng tự động ATM lên, Trương Dương một vừa nhìn biểu hiện nhiều lần trên dư âm Ấc, một bên cười khúc khích ! Làm hại bên cạnh một đôi tình nhân nhỏ cho rằng phải bệnh tâm thần rồi, tiền đều không lấy liền chạy .

Trương Dương không quản đường người làm sao xem chính mình , hần bây giờ chỉ muốn tìm người cố gắng chia sẻ mình một chút vui sướng .

Có thể Nam thành hần không có gì bằng hữu , duy nhất được cho bằng hữu một vị đại học ngũ chung phòng hảo hữu sau khi tốt nghiệp cũng về nhà làm giáo sư .

Trương Dương đột nhiên cảm giác thấy tự mình nghĩ nhà , nhớ tới ngâm đắng nuốt cay cha mẹ của , nhớ tới gầy yếu ngoan ngoãn muội muội .

Nghĩ tới những thứ này Trương Dương , cũng không nhận được nữa cảm giác nhớ nhà , thuê xe liền hướng nhà ga chạy đi , hần muốn cùng người nhà đồng thời chia sẻ hần vui sướng !

Từ nam thành chạy về phía Đào An huyện nhỏ trên xe đồ , Trương Dương nhìn chăm chăm ngoài cửa sổ bay vút qua cây cối , tâm đã bay xa ...

PS:!! Cầu click !!!

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Đại Cao Thủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 9: Muội muội Trương Hân

Rời nhà càng gần , Trương Dương nhịp tim càng nhanh ! Nửa năm không về nhà , cũng không biết nhà như thế nào . Tuy rằng mỗi lần gọi điện thoại cha mẹ đều nói hết thấy đều tốt , Nhưng Trương Dương vẫn là muốn tận mắt nhìn .

Xe đồ chậm rãi lái vào Đào An khí xa trạm , Trương Dương đi xuống nhà ga ở thị trấn trên đường cái , trong lúc nhất thời lại có chút không biết làm sao ! Suy nghĩ một chút , Trương Dương đi tới phụ cận ngân hàng lấy 50 ngàn khối tiền mặt , tiếp theo lại đi thương trường mua một bộ hiện tại rất lưu hành điện thoại di động , làm một thẻ điện thoại di động xong tới 500 nguyên phí , bỏ ra gần năm ngàn đồng tiền .

Trương Dương nhìn đồng hồ , gần 5 giờ rồi, liền bước chậm hướng về huyện Nhất Trung đi đến . Trương Dương muội muội Trương Hân năm nay lớp 12 , vì lẽ đó thứ bảy cũng tới khóa . Gần mười phút sau Trương Dương là đến nhất trung , tiền vào đi trường học Trương Dương đang dạy học dưới lầu chờ chừng nửa canh giờ , tan học tiếng chuông vang lên; đã nhìn thấy muội muội cùng một vị lớn lên thanh thuần khá ái mỹ nữ đồng thời tay cặp tay xuống lầu hướng về cách đó không xa đỗ xe lều đi đến .

"Trương Hân , bên này !" Trương Dương thấy muội muội không trông thấy mình liền gọi một tiếng . Trương Hân quay đầu lại nhìn thấy Trương Dương , cao hứng lôi kéo bên người nữ sinh hướng về Trương Dương chạy tới !

"Thảo , tên kia ai vậy? Không phải là Trương Hân bạn trai ư!" Bên cạnh mấy vị đại khái là cùng Trương Hân nhất ban nam sinh không cam lòng kêu lên .

Trương Hân bởi vì trong nhà nghèo nguyên nhân , ở trường học vẫn vùi đầu khổ học , ở bạn học trong mắt Trương Hân người dung mạo xinh đẹp , người theo đuổi nàng một đám lớn , Nhưng chưa bao giờ truyền quá cái gì scandal . Hiện tại , bỗng nhiên một người nam đến tìm Trương Hân , hơn nữa Trương Hân một mặt vui vẻ chạy tới , bọn họ đương nhiên sẽ đổ kị !

Không để ý bên tâm tình của người ta , Trương Dương nhìn muội muội càng ngày càng khuôn mặt gầy gò liền một trận đau lòng . Lớp 12 vốn là một môi , huống hồ muội muội ăn lại không tốt , còn vẫn thức đêm học tập , đương nhiên sẽ dinh dưỡng không đầy đủ !

"Ca , sao người lại tới đây? Ngày hôm nay không đi làm sao? Người trở về ba mẹ biết không?" Trương Hân vừa thấy Trương Dương liền bùm bùm đập tới một đồng vấn đề .

Trương Dương buồn cười xoa xoa mũi mũi đầu , "Vừa trở về , xuống xe liền quá tới thăm người , ngày mai chủ nhật , đợi sẽ cùng ta cùng nhau về nhà đi!"

Trương Hàn bình thường ở trường học đều là trầm mặc ít nói , chỉ có ở mấy vị bạn tốt cùng người nhà trước mặt mới có thể thể hiện ra rộng rãi một mặt; bây giờ nhìn thấy Trương Dương , nụ cười trên mặt tự nhiên lộ ra không che nổi rồi!

"Tốt ! Ca , ta giới thiệu cho người một chút , này là chị em tốt của ta Ninh Tuyết ! Tiểu Tuyết , đây là ta ca Trương Dương !" Trương Hàn vui sướng đem đứng một bên Ninh Tuyết kéo qua giới thiệu .

"Ninh Tuyết , chào người! Trương Hàn ở trường học không ít cho người thêm phiền phức đi!" Trương Dương nhìn trước mắt thanh tú giống như cô gái xinh đẹp khách khí nói .

"Mới không phải đây, ta ở trường học có thể ngoan ! Không tin người hỏi Tiểu Tuyết? Tiểu Tuyết đúng không?" Trương Hàn bừa bãi mắt hứng gỗ ca ca vai .

"Dương ca , ở trường học vẫn là Tiểu Hàn chăm sóc ta đây! Lão sư bạn học cũng khoe trương hàn thông minh nhất ngoan ngoãn á!" Ninh Tuyết kéo Trương Hàn tay cười nói .

"Là ca nói sai rồi được thôi ! Nhà chúng ta Trương Hàn ngoan nhất , đi , ca dẫn người đi ăn cơm , nhìn người gầy! Tiểu Tuyết cũng cùng đi chứ !" Trương Dương lôi kéo Trương Hàn tái nhợt tay , cực kỳ đau lòng .

"Dương ca , ta thì không đi được , ngày mai Chủ Nhật , ngày hôm nay còn phải về nhà đây! Không phải vậy ba mẹ sẽ lo lắng." Ninh Tuyết lắc đầu một cái cự tuyệt .

"Cùng đi chứ , nếu không trước tiên cho ba mẹ người gọi điện thoại nói một tiếng?" Trương Dương lần thứ hai mời được .

Trương Hàn cũng ở một bên khuyên bảo Ninh Tuyết , xem Ninh Tuyết nhất định không chịu đi vậy liền bắt đầu dĩ động ý .

Hai người Tích Tích nói lời từ biệt , Trương Dương lôi kéo mũi mũi ra trường liền ở trường học phụ cận một nhà ăn cấp hai cao quán cơm muốn một cái ghế lô .

"Ca , tùy tiện ăn một chút là được rồi , đổi một nhà đi! Người kiếm tiền cũng không dễ dàng , không cần loạn dùng tiền ." Trương Hàn tiểu đại nhân giống như dạy dỗ Trương Dương .

Trương Dương không để ý tới Trương Hàn làm bầm , cùng tại phục vụ viên thân de vào phòng khách chọn một bàn lớn món ăn , liền gọi người phục vụ đi ra .

Lấy ra vừa vì là Trương Hàn mua đích điện thoại nhét vào mũi mũi trong tay , hỏi "Thích không? Chờ người thi lên đại học , ca sẽ đưa người một đài tốt nhất máy vi tính !"

Trương Hàn vừa nhìn trong tay điện thoại di động liền sợ ngây người , nàng biết loại này điện thoại di động ít nhất muốn bốn , năm ngàn , bởi vì Ninh Tuyết liền có một cái . Trước đây nàng đều là ước ao Ninh Tuyết trong tay điện thoại di động , Nhưng hiểu chuyện nàng lao thẳng đến loại này ước ao chôn giấu ở đáy lòng .

Không nghĩ tới mình bây giờ lại cũng có một cái giống nhau như đúc ! Rất nhanh nàng liền phản ứng lại , ca ca lấy tiền ở đâu mua mắc như vậy đích điện thoại?

"Ca , người lấy tiền ở đâu? Không biết làm cái gì phạm pháp công việc (sự việc) chứ?" Trương Hàn sốt ruột nắm lấy Trương Dương tay hỏi.

Trương Dương lôi kéo về mặt vội vàng mũi mũi ngồi xuống, lại đem tờ báo trong tay mở ra , chỉ thấy dày đặc một xấp một trăm Mao gia gia hiện lộ ra .

Ra hiệu Trương Hàn không nên gấp , Trương Dương giải thích "Người xem ca như làm chuyện ngu xuẩn người sao? Những thứ này đều là ca chính mình kiếm ." Tiếp theo Trương Dương liền đem đánh bạc kiếm tiền là nói cho mũi mũi .

Chỉ là Trương Dương cũng không nói gì tất cả những thứ này đều là năng lực trao đổi nghi công lao , chỉ nói là mình ở đại học đi theo một vị thầy giáo già mặt sau , học đồ cô giám thưởng tri thức .

Trương Hàn nguyên bản nhìn trên bàn tiền liền kinh ngạc cực kỳ , nghe ca ca càng thêm cảm thấy khó mà tin nổi , ca ca mấy ngày dĩ nhiên cũng làm kiếm được hơn 3 triệu !

Nàng không khỏi vì là ca ca số may cảm thấy giật mình , cũng vì ca ca kiếm được nhiều tiền như vậy cảm thấy cao hứng , căn bản cũng không từng hoài nghi Trương Dương nói láo lừa nàng .

Trương Dương nhìn mũi mũi bộ dáng giật mình , không nhịn được xoa xoa mũi mũi đầu nhỏ , cuối cùng là đem Trương Hàn kéo về thực tế .

"Ca , không muốn luôn làm loạn người ta kiểu tóc á! Chán ghét ! Hừ, ngày hôm nay ta ăn chết người !" Trương Hàn nhìn mới vừa sửa sang xong tóc lại bị Trương Dương làm loạn , liền một trận buồn bực , đem vừa kính ngạc quên ở sau óc .

Sau đó ăn cơm, Trương Hàn quả nhiên không phụ lòng vừa hào ngôn, một người giải quyết xong hơn một nửa.

Trương Dương nhìn muội muội một mặt thỏa mãn đáng vẻ, một trận lòng chua xót, nhà mình cách thị trấn hai mươi mấy km, muội muội bình thường đều trọ ở trường chỉ có Chủ Nhật mới về nhà giúp cha mẹ làm việc nhà nông.

Mỗi ngày tiêu tốn vẫn chưa tới mười đồng tiền, làm sao có khả năng ăn đủ no! Có lúc Trương Hàn còn muốn tiết kiệm tiền mua tư liệu này thì càng thêm không đủ dùng rồi. Đây là Trương Dương sau khi tốt nghiệp công tác hướng về gia gửi tiền mới có đãi ngộ!

Hết cách rồi, Trương Dương mỗi tháng gửi đến một ngàn khối cha mẹ đều tồn lên, chuẩn bị còn Trương Dương đại học mấy năm ghi nợ nợ nần, hơn nữa đầu năm nay Trương Dương mẫu thân sinh một tràng bệnh, nằm viện lại tốn không ít tiền, Trương Hàn chưa bao giờ Hưởng gia bên trong nhiều muốn một phần tiền.

Vì tính cái kia đến hồi thứ 5 đồng tiền lộ phí, Trương Hàn mỗi tuần về nhà đều cưỡi chiếc kia già cỗi xe đạp, qua lại có năm mươi, sáu mươi km!

Đem những ý niệm này dần xuống đáy lòng, nhìn Trương Hàn ăn no rồi, Trương Dương lôi kéo bàn tay của muội muội tính tiền ra quán cơm, sau đó liền mang theo Trương Hàn đã đến thị trấn duy nhất một khu mua sắm, giúp Trương Hàn chọn mấy bộ chất lượng thường quần áo.

Trương Hàn biết ca ca kiếm được đồng tiền lớn cũng không có từ chối, lại nói rằng cái kia một bộ quần áo vẫn là Trương Dương đại tứ [ĐH năm 4] thực tập lúc kiếm tiền giúp nàng mua, giặt rửa đều trắng bạch!

Tiếp theo Trương Dương lại để cho Trương Hàn chính mình chọn mấy bộ nội y, từ đầu đến chân đều thay đổi thân mới. Trương Hàn nhìn mình một thân quần áo mới, cũng là một trận hải lòng! Ở độ tuổi này bé gái sẽ không có không thích quần áo mới!

Ti mi mà đem quần áo mới cởi gấp kỹ, đổi thì ra là quần áo, Trương Hàn sẽ không để Trương Dương vì chính mình mua những vật khác rồi. Trương Dương không cưỡng được muội muội, trong lòng suy nghĩ sau đó thời gian vẫn dài ra, cũng sẽ không cưỡng cầu rồi.

Trương Dương cùng Trương Hàn đồng thời lại vì cha mẹ mỗi thí sinh vài bộ quần áo, mua một đồng lớn dinh dưỡng phẩm, còn là mẫu thân mua một bộ đồ trang sức mới rồi khỏi thương trường.

Ra thương trường, hai người toàn thân đều treo đầy đồ vật, chỉ có thể nhìn thấy hai cái đầu lộ ở bên ngoài, không khỏi nhìn nhau nở nụ cười!

Trương Dương cấn dưới một chiếc xe taxi rồi cùng muội muội đồng thời hướng về gia chạy đi. Trên xe, Trương Hàn còn tại vì vừa đại chọn mua cảm thấy hưng phấn, lú ra lú rú như một cái nhỏ chim sẽ giống như nói không ngừng, Trương Dương một trận buồn cười, chỉ được lên tiếng phụ họa; cảm khái nói, xem ra mỗi người đàn bà đều là trời sanh mua sắm cuồng nhân ah!

Chỉ có điều trước kia Trương Hàn không có cái điều kiện này, vì lẽ đó Trương Dương không có phát hiện mà thôi.

Nhìn muội muội đáng vẻ cao hứng, Trương Dương lần thứ nhất từ sâu trong nội tâm đối với năng lượng trao đổi nghi bay lên một luồng cảm kích chi tâm! Đó là hấn đánh bạc kiếm được hơn 3 triệu đều chưa từng từng có cảm kích.

Trương Dương nghĩ, không vì mình, vì người nhà, cũng muốn hảo hảo lợi dụng năng lượng trao đổi nghi, để cho bọn họ được sống cuộc sống tốt.

Trời đã tối dần hạ xuống, nhìn ngoài xe xa xa lập loè những vì sao đèn đuốc thôn trang, Trương Dương biết gia sắp đến rồi, cha mẹ có thể mỗi ngày đều đang đợi cách xa ở thành phố lớn dốc sức làm nhĩ tử trở về!

Lần này, Trương Dương áo gấm về nhà!

PS: Ít nói nhảm rồi!!

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Đại Cao Thủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 10: Năm đám thép tiểu thành

Xe chậm rãi ở cửa thôn dừng lại, Trương Dương cùng Trương Hàn xuống xe liền hướng trong thôn một nhà đèn sáng phòng gạch ngói đi đến.

Trương Dương gia chỗ ở làng gọi Long sơn thôn, Long sơn kỳ thực chính là phía sau thôn đầu toà kia cao không quá chừng ba mươi thước đỉnh núi nhỏ

mà thôi, Trương Dương gia ngay khi làng trong cùng, cũng chính là cách Long sơn gần nhất nhân gia.

Còn chưa về nhà, Trương Dương đã nhìn thấy ba mẹ ở cửa qua lại loay hoay, nghĩ đến là lo lắng Trương Hân đến bây giờ còn không về nhà đi. Hiện tại đã vào thu rồi, buổi tối bên ngoài vẫn là rất mát.

Trương Dương phụ thân gọi Trương Quốc Hoa, anh chị em bốn cái, trung thực một người, bọn họ thời đại kia dân quê bình thường đều không đi học, vì lẽ đó Trương Quốc Hoa cũng lớn chữ không nhìn được một cái, vẫn ở nhà nghề nông Trương Quốc Hoa có vẻ hơi già nua.

"Dương Tử, người trở về rồi! Ta liền nói Hân Hân làm sao đến bây giờ còn không trở về đây! Người trở về làm sao không gọi điện thoại nói một tiếng ah!" Trương mẫu nhìn thấy Trương Dương trước tiên là cao hứng lại là một trận oán giận nói.

Trương phụ ở một bên trên mặt cũng lộ ra cao hứng biểu hiện, ngoài miệng nhưng nhàn nhạt nói: "Trở về thì trở về, mua nhiều đồ như vậy làm gì! Lãng phí tiền!" Nói tiếp nhận Trương Dương một cái tay vật phẩm bên trong túi.

Trương Hân đứng ở bên cạnh thấy không ai để ý chính mình, nói lầm bầm: "Làm sao lại không ai quan tâm ta một chút đây? Hừ, ba mẹ thật bất công!"

Trương mẫu dùng ngón tay điểm xuống Trương Hân đầu, cười nói "Người một cái nha đầu chết tiệt kia! Người ca nửa năm không trở về rồi, mẹ xem người ca thì sao, người từ sáng đến tối ở mẹ trước mặt lắc lư còn không ngại thiếu ah!"

Trương Hân kéo tay của mẫu thân làm nũng nói: "Mẹ, ta liền biết người hiểu ta nhất!"

Trương phụ cùng Trương Dương ở một bên nhìn xem phía trước mặt nhốn nháo loạn tung phèo mẹ con, không khỏi hiểu ý nở nụ cười.

"Được rồi, ba mẹ, chúng ta vào nhà đi! Bên ngoài lên lộ liễu." Trương Dương đã cắt đứt Trương Hân hờn dỗi, mang theo đồ vật liền rời cùng Trương phụ đồng thời trở về nhà.

Bởi vì là nông thôn, phòng ở lại là trước đây gia gia ở lúc lưu lại, lúc đó nhà đông người, vì lẽ đó phòng ở kiến trúc đặc biệt lớn.

Tiền tiền hậu hậu sáu gian phòng, có chừng hơn 200 mét vuông.

Trương Dương tiến vào nhà chính đem trên tay hiểu rõ quà tặng thả ở chính giữa trên bàn bát tiên, mặt sau vào Trương Hân cũng đem trong tay mình đồ vật tất cả đều buông ra, chất thành tràn đầy một bàn.

Trương phụ Trương mẫu cười không ngậm mồm vào được, nhưng oán giận nói: "Trở về là được rồi, mua nhiều đồ như vậy thì sao, người kiếm được tiền còn giữ cưới vợ đây! Trong nhà cái gì cũng không thiếu, không cần loạn dùng tiền."

Nói chỉ thấy Trương Dương từ trong túi tiền móc ra là mẫu thân mua đồ trang sức, Trương mẫu lấy làm kinh hãi, "Đây là thật kim a! Tiểu tử người lấy tiền ở đâu?"

Trương Quốc Hoa ở một bên cũng cau mày không nói lời nào, thấy bầu không khí hơi sốt sắng, Trương Dương vừa định ra giải thích rõ, một bên Trương Hân thật hưng phấn kêu lên.

"Ba mẹ, ca lần này nhưng là kiếm nhiều tiền rồi! Những này đối với ca tới nói đều là tiểu mao mao vũ á!"

"Chuyện gì xảy ra? Người không phải là còn tại làm tiêu thụ sao? Làm sao kiếm nhiều tiền rồi hả?" Trương phụ lên tiếng hỏi.

Không đợi Trương Dương nói chuyện, Trương Hân liền hưng cao thái liệt giới thiệu ca ca làm sao kiếm được đồng tiền lớn, sinh động như thật miêu tả từ không biết nơi nào nghe được đánh bạc quá trình, thật giống như lúc đó nàng ngay khi Trương Dương thân vừa nhìn ca ca đánh bạc như thế.

Trương Dương nghe không khỏi thấy buồn cười, nhưng không nói thêm gì. Chỉ cần ba mẹ tin tưởng chính mình tiền tới giữa lúc là được.

Trương phụ Trương mẫu nghe Trương Hân giảng đến Trương Dương kiếm được hơn 3 triệu lúc, giật nảy cả mình! Đối với bọn hắn mà nói, hơn 3 triệu thật sự là cái con số trên trời, bọn họ quanh năm suốt tháng bớt ăn bớt mặc cũng không quá còn lại cái bốn, năm ngàn đồng tiền mà thôi, con trai của chính mình lại kiếm được nhiều tiền như vậy!

Biết Trương Dương kiếm tiền Trương mẫu khuôn mặt vui vẻ, Nhưng ngoài miệng vẫn là nói "Cho dù có tiền cũng không có thể tiêu lung tung! Sau đó còn muốn ở tỉnh thành mua nhà, cưới vợ đây!" Một bên vui vẻ vuốt ve trong tay bông tai vàng nhẫn vàng...

Nhìn mẫu thân dáng vẻ cao hứng, Trương Dương chỉ cảm thấy nội tâm một mảnh ung dung, từ khi đạt được năng lượng trao đổi nghi sau vẫn ép ở trong lòng bóng tối phảng phất lập tức liền tan đi rồi.

Liền ngay cả vẫn không có gì động tĩnh nắm đầm thép thật giống có một loại đột phá cảm giác!

Cùng cha mẹ nói một hồi, nhìn lầm lụng một ngày mệt mỏi cha mẹ, Trương Dương liền gọi bọn họ đi nghỉ ngơi rồi. Đem vẫn đi theo chính mình phía sau cái môn Trương Hân chạy trở về ngủ về sau, Trương Dương ngay lập tức trở lại mình nguyên lai trong phòng chuẩn bị đem nắm đầm thép đột phá đến cảnh giới tiểu thành.

Trong phòng không có một tia tro bụi, muội muội cùng ba mẹ cách mỗi tám vài ngày sẽ quét tước một lần, nghe mùi vị quen thuộc, Trương Dương bắt

đầu gối xếp bằng xuống , nỗ lực nghĩ vừa loại kia đột phá cảm giác .

Sau mấy tiếng , chỉ nghe thấy Trương Dương khẽ quát một tiếng , "PHÁ...!" Chỉ thấy Trương Dương cánh tay căng ra gấp hai lần , trên cánh tay nổi gân xanh , một quyền đem thâm hậu bùn đất mặt đất đánh ra một cái hố sâu !

Trương Dương hiện tại chỉ cảm giác đầu óc một mảnh thanh minh , trong phạm vi mười mét mọi cử động phảng phất ở trong đầu của chính mình hiện hiện.

Lắc đầu đem các loại không hề để tâm , chiêu ra thuộc tính của mình bằng , Trương Dương phát xuất hiện thuộc tính của mình lại tăng lên không ít .

"Trương Dương , thể năng giá trị 25 , trị số tinh thần 15 , vũ lực giá trị 20 , nắm đấm thép sơ cấp tiểu thành" mặt sau lại còn nhiều hơn một chút liên quan với vũ lực giá trị cùng thể năng tinh thần quan hệ trong đó nói rõ .

Nguyên lai vũ lực giá trị là minh tinh thần hoặc thể năng bên trong cao nhất một hạng , nói thí dụ như Trương Dương bây giờ thể năng đạt đến 25

, như vậy vũ lực của hắn cũng có thể là 25 , Nhưng là vì mới vừa đột phá quan hệ , Trương Dương vẫn chưa thể hoàn toàn đem thể năng chuyển hóa thành vũ lực , dùng vũ lực giá trị liền đã biến thành 20 , theo Trương Dương không chế đối với thân thể sâu sắc thêm , không tốn thời gian dài sẽ đem vũ lực tăng lên tới 25 .

Phát hiện những này , Trương Dương quyết định sau đó nhất định phải chăm sóc thật thân thể của chính mình sau mới đi học tập võ công của nó .

Trương Dương vừa cảm (giác) (cảm) giác cánh tay của chính mình bên trong thật giống có một cỗ khí lưu nhỏ yếu bơi qua , lại cẩn thận một cảm giác , lại không hề phát hiện thứ gì cũng sẽ không lại xoắn xuất những thứ này.

Kỷ thực Trương Dương không biết , hắn bây giờ đã đạt đến người tập võ luyện sức lực nhập vào cơ thể cảnh giới . Đương nhiên Trương Dương hiện tại không biết những này , cũng sẽ không biết tương lai chính mình sẽ cùng trong truyền thuyết võ lâm đây đưa không rõ !

Thanh thanh khí sắc Trương Dương hiện tại chỉ muốn tìm một chỗ không người , thật thật làm quen một chút mới vừa đột phá nắm đấm thép . Các loại (chò) nắm đấm thép cảnh giới ổn định , cũng là thời điểm lại mở ra một môn nội công rồi.

Trương Dương đứng dậy , nhìn điện thoại di động phát hiện sắp mười hai giờ rồi , lặng lẽ đi ra phòng ngoài , nhìn ba mẹ gian phòng đã tắt đèn , bên trong truyền đến Trương phụ tiếng ngáy . Mười mười căn phòng của đèn vẫn sáng , hắn là ở học tập đi , lớp 12 học tập nhiệm vụ vẫn là vô cùng nặng .

Ra cửa lớn , Trương Dương một trận chạy mau , nghênh lạnh lạnh gió đêm , Trương Dương rất nhớ rộng to vài tiếng ! Dưới bóng đêm Trương Dương quên mất chính mình buổi tối tại sao còn có thể nhìn như vậy rõ ràng , đây chính là thể năng tăng cao chỗ tốt rồi , sau đó theo Trương Dương thể năng tiến một bước tăng cao , hắn là có thể nhìn ban đêm như ban ngày rồi.

Sợ mình luyện quyền đa quấy nhiễu đến rất sớm ngủ thôn dân , Trương Dương một đường hướng về tự phía sau nhà Long sơn chạy đi . Hắn nhớ tới Long sơn ở giữa nơi nơi đó có một cái bình đài , vừa vận thích hợp bản thân luyện quyền , khi còn bé mình và muội muội liền thích đi nơi nào chơi đùa .

Thể năng 25 Trương Dương tốc độ kinh người , không tới năm phút đồng hồ sẽ tùy ký ức tìm được rồi Ảnh Tượng bên trong bình đài . Nhìn trước mắt đại bình đài , Trương Dương đều có chút hoài nghi có phải là trước đây đã có người tại đây luyện võ qua , không phải vậy tại đây hoang tàn vắng vẻ giữa sườn núi ở đâu ra bình đài?

Không nghĩ nhiều , Trương Dương cởi áo khoác liền bắt đầu luyện lên quyền đến , một lần một lần không biết mệt mỏi đánh uy thế hùng hực nắm đấm thép , Trương Dương lại một lần mê muội ở lực lượng thể giới .

Mãi đến tận tia ánh sáng mặt trời đầu tiên chiếu vào Trương Dương khuôn mặt , Trương Dương mới thanh tỉnh lại . Nhặt lên áo khoác , Trương Dương rơi xuống Long sơn ở chân núi trong khe nước rửa mặt liền trở về nhà .

Thật xa Trương Dương đã nhìn thấy ba mẹ đã thức dậy làm việc , Trương phụ chính cầm cái cuốc chuẩn bị ra ngoài , Trương mẫu cũng bắt đầu làm điểm tâm .

Nông thôn đều là như thế này , bình thường dậy sớm làm xong việc qua đi mới về nhà ăn điểm tâm , ngày hôm nay bởi vì Trương Dương cùng Trương Hân về nhà , Trương mẫu mới sớm như vậy liền bắt đầu nấu cơm .

"Sáng sớm dậy sớm như thế làm gì ! Không ngủ nhiều sẽ chạy loạn cái gì !" Trương mẫu giận trách .

"Mẹ , ở thành thị trên cũng không như thế không khí mới mẻ , dậy sớm rèn luyện thân thể chỗ tốt nhiều mà !" Trương Dương cười liền vào phòng .

Trương Dương thay quần áo khác , rửa mặt một lần liền tiến vào nhà bếp , đây là Trương Hân cũng vừa nhìn thấy Trương Dương liền hét lên "Ca , người tối hôm qua quý gạo gì ! Hai nhân gia một đạo đề đều toán sai rồi !"

Trương Dương còn tưởng rằng tối hôm qua muội muội không nghe chính mình đột phá gây ra động tĩnh , may mà muội muội chưa đi đến gian phòng của mình , không phải vậy nhìn thấy gian phòng của mình trên đất hồ còn thật bất hảo giải thích !

"Không có gì , ca tối hôm qua ngủ nằm mơ , không hù đến người đi ! Ha ha ..." Trương Dương bưng lên một bát cháo hoa liền uống vào .

PS:!

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Đại Cao Thủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 11: Huynh muội mua nhà

Ăn xong điểm tâm Trương Dương liền mang theo muội muội cùng đi thị trấn, hẳn muốn cho cha mẹ mình ở thị trấn mua một gian nhà. Hơn nữa muội muội bây giờ đang ở thị trấn đọc sách, trọ ở trường cuối cùng không tiện.

Nếu như ở thị trấn mua nhà, ba mẹ còn có thể chăm sóc một chút Trương Hân, tựa không dùng qua lại hai con chạy.

Không phải Trương Dương không muốn đem cha mẹ nhận được Nam thành, cũng không phải sợ không đủ tiền ở Nam thành mua không nổi phòng ở; từ khi có năng lượng trao đổi nghỉ sau khi, Trương Dương sẽ không lại vì vấn đề tiền lo lắng quá; mà là hẳn sợ cha mẹ không quen thành phố lớn sinh hoạt.

Nếu như ở thị trấn mua nhà, cha mẹ muốn về nhà nhìn cũng rất thuận tiện, chờ sau đó lần trở về cho Trương Hân mua chiếc xe, chờ nàng học xong, qua lại cũng là nửa giờ bộ dáng. Ba mẹ nếu như ở không quen bất cứ lúc nào có thể trở về quê nhà ở mấy ngày.

Vì lẽ đó Trương Dương mới muốn thừa dịp hiện tại lúc ở nhà trước tiên đem phòng ở mua xong, tiết kiệm sau đó chính mình vội vàng luyện công, tìm kiếm năng lượng không có thời gian.

"Ca, ngày hôm nay đi trong huyện làm gì à? Người ta còn có thật nhiều bài thi không có làm đây!" Trương Hân vẻ mặt buồn thiu mà nói.

"Muộn trở lại lại viết đi, ngày hôm nay cùng ca đi mua nhà, sau đó người là có thể trụ trong thành, không dùng để về chạy!" Trương Dương cười nói.

"Thật sự, ca người quá tốt rồi! Mua ở đâu à? Trường học của chúng ta phụ cận không xa liền có một cái mới tiểu khu vừa xây xong ai! Hoàn cảnh khá tốt, nếu như ở đằng kia mua nhà, sau đó đến trường qua lại mười mấy phút là được rồi." Trương Hân vừa nghe ca ca muốn mua phòng rồi, một mặt vui mừng kiến nghị.

"Được, đi xem xem, nếu là không sai, sẽ ở đó mua!" Trương Dương thống khoái mà đáp ứng.

Hai huynh muội rất nhanh sẽ đáp thượng đi thị trấn xe đồ, vừa xuống xe, Trương Hân liền bính bính khiêu khiêu ở mặt trước dẫn đường, "Ca, cùng phía sau ta, ta biết ở đâu!"

Trương Dương nhìn muội muội lộ ra răng nanh nhỏ nụ cười cũng là nở nụ cười, hãy theo đuổi theo.

Rất nhanh, Trương Hân liền tiến vào một cái tiểu thụ bán building khu phục vụ, Trương Dương mới vừa đi vào chỉ thấy một vị tiểu thụ bán building tiểu thư tới đón.

"Tiên sinh, là mua nhà sao? Có yêu cầu gì ngài cũng có thể nói ra, ta sẽ vì là ngài giới thiệu thích hợp nhất phòng ở." Tiểu thụ tiểu thư thái độ rất thân thiết, công ty các nàng lần này mới xây tiểu khu hoàn cảnh tốt, đồng bộ phương tiện cũng rất được, vì lẽ đó giá bán không thấp, mỗi bán một bộ đều có thể nắm không ít trích phần trăm.

Trương Dương xem ra mặc không giống người có tiền bộ dáng, nhưng bây giờ càng người có tiền mặc càng phổ thông, vì lẽ đó dĩ mạo nhìn người thời đại sớm đã trôi qua rồi. Huống chi Trương Dương từ khi nắm đám thép tiểu thành, trên người tự nhiên có một cỗ khí thế! Khiến người ta không dám khinh thường.

"Tỷ tỷ, chúng ta muốn nhìn một chút Thụ Trúc tiểu khu phòng ở, được không?" Trương Hân ở một bên đầy cõi lòng ước mơ hô.

Tiểu thụ bán building tiểu thư xin lỗi về nói: "xin lỗi rồi, tiểu muội muội, Thụ Trúc tiểu khu phòng ở đã toàn bộ tiểu thụ ra đi tới, bên cạnh lục vườn tiểu khu cũng là công ty chúng ta khai thác, hoàn cảnh cũng không tệ, còn lại mấy bộ, ngài thấy thế nào?"

Trương Dương nhìn một chút Trương Hân, Trương Hân bĩu môi, "Không muốn, cái kia hoàn cảnh kém rất xa đây! Cách trường học của chúng ta thật xa."

Trương Dương mua nhà chủ yếu vẫn là vì chiếu Cố muội muội, vừa nghe Trương Hân nói như vậy liền khoát tay áo một cái liền chuẩn bị đổi một nhà nhìn lại một chút.

Chỉ thấy tiêu thụ bán building tiêu thụ vừa nhìn Trương Dương chuẩn bị rời đi, do dự một hồi mới lên tiếng "Tiên sinh, Thúy Trúc tiêu khu phòng ở còn có một bộ, là được..." Nói có chút thấp thòm nhìn Trương Dương.

"Nếu còn có phòng ở, vừa người tại sao không nói?" Trương Dương cau mày nói.

"Tiên sinh, kỳ thực đó là một bộ độc lập biệt thự, trước kia là cho chúng ta quản lý lưu, Nhưng trước đây không lâu chúng ta quản lý bị phái đến những thành thị khác công tác, vì lẽ đó..." Nhìn Trương Dương bất mãn biểu hiện, tiêu thụ bán building tiêu thụ vội vã giải thích, đồng thời cũng bay lên một luồng hi vọng, nếu như nàng bán ra cái kia căn biệt thự, quang trich phần trăm nhưng là hơn vạn rồi.

"Mang chúng ta đi xem xem đi!" Trương Dương tuy rằng không biết biệt thự phải bao nhiêu tiền, nhưng ngẫm lại Đào An bất quá là cái hẻo lánh huyện thành nhỏ mà thôi, hẳn là đắt không đi nơi nào đi.

Tiêu thụ bán building tiêu thụ vừa nhìn Trương Dương không phản đối, cũng cao hứng ở mặt trước dẫn đường, chờ mong lần này có thể nói chuyện thành vụ giao dịch này; như vậy lần trước vừa ý cái kia một cái LV bọc nhỏ bao liền có chỗ dựa rồi. Tiêu thụ bán building bộ cách Thúy Trúc tiêu khu không xa, bước đi cũng là năm sáu phần chung là đến.

Xuyên qua phổ thông khu dân cư, phía sau cùng chính là khu biệt thự rồi, nói là khu biệt thự kỳ thực cũng là bảy, tám tòa nhà độc lập phòng ở thôi. Dù sao không phải là cái gì thành phố lớn, trong huyện ở nơi người phải không ít, Nhưng đại thể đều tại một ít một, hai tuyến thành thị mua phòng ở, ai nguyện ý hoa mấy triệu ở thị trấn mua nhà!

Tiêu thụ bán building tiêu thụ mang theo Trương Dương huynh muội đã đến tới gần phía bên phải căn biệt thự kia, dừng lại đối với Trương Dương nói "Thật xin lỗi, đến bây giờ cũng không biết tiên sinh quý tính? Người xem, chính là cái này tòa nhà rồi, ngài còn hài lòng không?"

"Ta họ Trương, mang chúng ta vào xem một chút đi!" Tiêu thụ bán building tiêu thụ mở ra biệt thự cửa lớn, Trương Dương huynh muội đi theo vào.

Vào phòng, Trương Dương mới phát hiện phòng ở rất lớn, hơn nữa đã sửa xong rồi, chuyển tới có thể trụ, nghĩ đến vị kinh lý kia cũng không nghĩ đến chính mình sẽ bị điều đi thôi!

Phòng ở lắp ráp không tệ, xem ra chủ nhân cũ thường thức không tệ, trang nhã hào phóng, Trung Quốc và Phương Tây kết hợp. Ở thị trấn tìm tới phòng ốc như vậy rất khó, xem ra là vị kinh lý kia tốn không ít tâm tư, hiện tại tiện nghi Trương Dương.

Hơn nữa biệt thự mặt sau lại còn dẫn theo một cái vườn hoa nhỏ cùng hồ bơi, lần này Trương Dương có chút không xác định tiền có phải là được rồi!

"Àn, phòng ở không sai! Có thể nói một chút bao nhiêu tiền không?" Trương Dương lên lầu nhìn một chút, sau đó liếc nhìn phía sau vẫn tiếng trầm không nói Trương Hân nói rằng.

"Trương tiên sinh, nguyên lai phòng này là chúng ta quản lý chính mình lắp ráp, hẳn trước khi đi cũng không nói trang trí bỏ ra bao nhiêu tiền, chúng ta mới tới quản lý tìm người ước lượng một chút, hiện tại giá tiền là 318 vạn, ngài thấy thế nào?" Nói xong một mặt thấp thòm nhìn về phía Trương Dương.

Trương Dương suy nghĩ một chút, hướng về Trương Hân hỏi "Tiểu Hân người thích không? Có thích hay không? Không cần lo lắng tiền, ca tùy tiện mấy ngày liền giấy (kiểm được) trở về rồi!" Trương Dương không có nói láo, nếu như hắn đồng ý, mỗi ngày đi đánh bạc, số may một khối phi thủy còn chưa hết cái giá này!

Trương Hân đi vào đã bị phòng ở trang trí, bài biện sợ ngây người, nghe xong tiêu thụ bán building tiêu thụ báo giá càng là sợ hết hồn!

Vừa nghe Trương Dương hỏi nàng lời nói, không hề nghĩ ngợi trở về nói: "ca, quá mắc, người đều không kiếm được nhiều tiền như vậy đây! Nếu không chúng ta hay là đi lục vườn tiêu khu xem một chút đi!" Trương Hân một mặt khủng hoảng, nàng lớn như vậy vẫn là lần đầu tiên mua đồ mắc như vậy, trước đây cũng là ở trên ti vi gặp biệt thự, ai biết mình ca ca dĩ nhiên muốn mua biệt thự!

Bên cạnh tiêu thụ bán building tiêu thụ vừa nghe Trương Hân nói như vậy, có chút thất vọng, Nhưng cũng không quái Trương Dương mua không nổi trả lại xem phòng ở các loại lời nói. Dù sao không phải mỗi người đều có thể nắm mấy triệu ở thị trấn mua nhà.

"Có chiết khấu sao? Có thể hay không cho vay?" Trương Dương thấy muội muội chỉ là ngại giá tiền quý giá, chưa nói không thích liền không nữa hỏi ý kiến của nàng, hướng về một bên một mặt thất vọng tiêu thụ bán building tiêu thụ hỏi.

Vừa nghe Trương Dương câu hỏi, tiêu thụ bán building tiêu thụ vội vàng nói "Có thể cho vay, căn biệt thự này có thể cho vay 40%, Trương tiên sinh ngài có muốn không? Nếu như muốn mua, ta có thể thông báo quản lý, hẳn có thể cho ngài cao nhất chiết khấu!" Nhìn thấy có hi vọng bất được trích phần trăm, tiêu thụ bán building tiêu thụ hận không thể ngay lập tức sẽ cho Trương Dương giá thấp nhất, nhưng đáng tiếc quyền hạn của nàng chưa đủ!

"Được rồi, người gọi điện thoại hỏi một chút đi!"

Tiêu thụ bán building tiêu thụ móc ra điện thoại nhanh chóng nói rồi vài câu liền cúp điện thoại.

Nhận được điện thoại quản lý mười phút không tới liền bước bước nhỏ chạy tới, thở hồng hộc đi tới Trương Dương trước mặt duỗi ra mập mập tay đối với Trương Dương nói rằng "Ngài là Trương tiên sinh đi, ta là Thiên Thần bất động sản Đào An phân bộ quản lý, họ Hồ, nghe nói ngài muốn mua căn biệt thự này, bất hòa Trương tiên sinh nói láo, thấp nhất 3 100 ngàn! Liền kiểm lời cái tiền com."

Lúc này quản lí Hồ chỉ muốn đem tiền nhậm lưu lại cục diện rối rắm mau nhanh thu thập xong , thực sự hận không thể lập tức liền có thể đem phòng ở bán đi , đem thiếu hụt bù đắp ! Trong lòng đã sớm đem cái kia trước khi đi còn mò một cái tên béo đáng chết mắng gằn chết ! Đương nhiên hắn đã quên chính mình cũng thuộc về tên béo đáng chết một loại .

Nghe quản lí Hồ nói thẳng thắn , coi như toán chính mình đại khái còn có 310 mấy vạn , tiền hẳn đủ rồi, Trương Dương liền nói "Nếu như một lần trả hết đây?"

Nghe Trương Dương khẩu khí , có thể một lần giao tiền đặt cọc , quản lí Hồ càng cao hứng hơn rồi! Ngược lại phòng này chi phí cũng là khoảng hơn trăm vạn , cái khác trang trí các loại đều là trước kia tên béo đáng chết kia chiếm công ty tiện nghi , dùng công ty của mình kiến trúc đội làm ra , không tốn một phân tiền . Chính mình lại không cần thay tên béo đáng chết hiệu ý , hiểu được kiếm lời là được .

"Trương tiên sinh người sáng khoái , nếu có thể một lần giao toàn bộ Ấc, thiết thời liền thiết thời điểm, ta làm chủ rồi, 299 vạn ! Không kiếm lời người một phần tiền !" Quản lí Hồ nhức nhối vỗ ngực nói .

Trương Dương vậy mới không tin mập mạp chuyện ma quỷ , nói cẩn thận giá cả về sau, lôi kéo một mặt dờ dẩn Trương Hán trở về trung tâm bán cao ốc .

Quản lí Hồ tốc độ rất nhanh, không tới nửa giờ tất cả thủ tục tất cả đều làm xong , trong vòng ba ngày Trương Dương có thể bắt được bất động sản chứng . Thời đại này có tiền chính là lớn già , người bình thường mua nhà không kéo cái ba, năm tháng dùng hồng mơn tới !

Trương Dương sáng khoái một lần thanh toán xong phòng khoán , ngay khi Hồ Bàn Tử cùng tiêu thụ bán building tiêu thụ không ngừng mà oanh tạc âm thanh dưới rồi khỏi tiêu thụ bán building. Nhìn trong thẻ dư âm Ấc, Trương Dương nghĩ, lúc nào lại đi làm chút tiền , không có tiền không có chú ý chính hẳn thời điểm không cảm thấy , hiện tại có tiền mới phát hiện tiền mãi mãi cũng không đủ dùng ah !

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Đại Cao Thủ Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 12: Lăn đầu giết người

"Ca , sau đó ta liền trụ biệt thự? Không phải đang nằm mơ chứ?" Trương Hán một mặt không thể tin hỏi.

Trương Dương lần thứ hai làm loạn đầu của muối muối phát , "Àn , sau đó người liền trụ biệt thự lớn rồi, các loại (chờ) về nhà nói cho ba mẹ một tiếng , mua chút thiết bị điện là có thể vào ở rồi."

"Ghét ghê ! Luôn làm loạn người ta tóc , đem tiêu sạch rồi, về nhà thăm mẹ đánh không đánh người !" Trương Hán có chút đau lòng , có chút chờ mong .

Đau lòng ca ca dùng tiền lợi hại , chờ mong chính là mình lại có thể trụ ở xinh đẹp như vậy trong phòng , dọc theo đường đi Trương Hán đầu óc đều loạn xỉ ngầu .

Trương Dương biết mẹ biết rồi nhất định sẽ thôi chửi mình dừng lại : một trận , cũng không để ý , kéo mơ hồ Trương Hán liền trở về nhà .

...

"Cái gì , người bỏ ra 3 triệu liền mua cái phòng ở , người đưa con phá của ! Lão nương ngày hôm nay không phải đánh chết người không có thể !"

"Được rồi, được rồi, đó cũng là nhi tử tiền mình kiếm được , hắn không hối hận là được ! Chính là 3 triệu là mắc tiền một tí , đúng không? Đánh nhẹ chút , đừng đánh hồng rồi ."

...

Trương Dương cũng không dự liệu được mẫu thân phản ứng kịch liệt như vậy , vô cùng chật vật hắn xem một bên nhìn có chút hả hê Trương Hán liền đau răng . Trên đường trở về đều nói xong rồi , lừa gạt mẹ nói liền xài hơn một triệu , kết quả vừa tới gia đã bị nàng bán đi !

"Mẹ , người hãy nghe ta nói ah ! Tiền không còn có thể kiếm lại , có liền muốn hoa mà, không phải vậy nhọc nhằn khổ sở kiếm tiền thì sao, người nói đúng không?" Trương Dương nỗ lực giải thích .

Trương mẫu cũng để xuống trong tay chổi , "Người nói người mua tốt như vậy phòng ở thì sao, tương lai cưới vợ không có tiền trách bạn ah !"

"Mẹ , người yên tâm đi , đợi ngày nào đó nhi từ có thời gian rồi, bảo đảm mang một cái vừa đẹp lại có thể làm ra người vợ cho người xem một chút ."
Trương Dương lắc lư nói.

"Được rồi, mua liền mua đi! Chính người giữ lại trụ , đến thời điểm coi như tân phòng rồi." Trương mẩu nhìn Trương Dương một mặt kiên trì mà nói.

"Mẹ , ta mua nhà không phải là vì để cho các người hưởng phúc mà ! Lại nói qua mấy ngày ta liền về Nam thành rồi, phòng ở lẽ nào không không được sao? Các người yên tâm đi , ta kiếm tiền rất nhanh , lần sau trở về ta liền cho Trương Hân mua chiếc xe , đến thời điểm các người còn có thể bắt cứ lúc nào trở lại thăm một chút ."

Bên cạnh Trương Hân nghe thấy Trương Dương, lại rơi vào mơ hồ rồi, "Ca , mua xe đạp sao?"

Bị đã kích đến Trương Dương không để ý tới nàng , lại cùng người nhà nói rồi vài câu , liền lấy ra mới vừa vừa trở về lấy 10 vạn đồng tiền đưa cho mẫu thân . Nói rằng "Mẹ , số tiền này người cầm trước , đêm trong nhà khoản nợ trả lại , còn dư lại mua chút đồ dùng hàng ngày , không đủ chờ ta tết đến trở về lại cho người , hai ngày nữa các người liền chuyển tới trụ đi!"

Trương phụ Trương mẩu lần này không nói gì , tiếp nhận tiền liền vào nhà giấu kỹ , dù sao khoản nợ hay là muốn còn, lại nói cũng không thể khiến phòng ở không chiều tặc đi!

Ăn xong cơm tối , ngày mai sẽ đi học Trương Hân trở về phòng đuổi bài tập rồi, Trương phụ Trương mẩu vào nhà thương lượng ngày mai đến đâu người mua điện . Lưu lại Trương Dương một người ở nhà chính bên trong nhìn nhăm chán TV , không có chuyện gì làm Trương Dương quyết định đi luyện quyền , cùng cha mẹ nói một tiếng Trương Dương liền hướng Long sơn chạy đi .

Đã đến trên bình đài , luyện mấy tiếng Trương Dương , vui mừng phát hiện , liên tục hai ngày cùng cố , võ lực của mình giá trị lại tăng trưởng đến 22 rồi. Xem ra không dùng được mấy ngày có thể cùng thể năng giá trị ngang hàng rồi.

Hoi một chút Trương Dương chuẩn bị về nghỉ ngơi , hướng về bên dưới ngọn núi đi Trương Dương bỗng nhiên nghe thấy cách đó không xa trong khe núi truyền đến một tiếng hét thảm , suy nghĩ một chút , đã trở thể như vậy sẽ không có người ngã xuống núi đi!

Chính là người tài cao gan lớn , Trương Dương ý vào thị lực được, lặng lẽ sờ lên , chỉ nghe phía trước truyền đến vài câu xì xào bàn tán .

Trương Dương mơ hồ nghe thấy vài câu , "Nhị ca ,... Thu thập xong ..."

...

"Biết rồi , sẽ không có người phát hiện ..."

"Răng rắc" đang chuẩn bị đến gần điểm (đốt) nghe được thanh một chút Trương Dương giậm gậy một rế : cái gỗ mục .

"Ai ! Lão Thất giết chết hân !"

Trương Dương thấy bọn họ không thèm nhìn là ai ra tay liền muốn đòi mạng , không khỏi bay lên một bồn lửa giận ! Cũng cảm thấy một trận hoảng sợ !

Trương Dương biết mình khả năng gặp phải kẻ liều mạng rồi, sợ đối phương có thương , không dám liều mạng , xoay người đã nghĩ rồi đi .

"Đi ra đi ! Ta đều nhìn thấy người rồi !" Vừa nghe đối phương nói như vậy , Trương Dương lại bẻ đi trở về .

Trương Dương lặng lẽ tìm thấy cách bọn họ bày, tám mét địa phương , dừng lại ngừng thở không nhúc nhích !

"Nhị ca , không phải là trong ngọn núi động vật chứ?" Lão Thất thấy không ai xuất hiện có chút hoài nghi .

"Ngu xuẩn ! Câm miệng !" Nhị ca khiển trách !

Trương Dương ngưng thần nhìn lại , đối phương liền hai người , trong tay quả nhiên có súng ! Nghe bọn họ xưng hô hẳn là một đoàn hỏa , ít nhất còn có năm người , cũng không biết những người khác có ở hay không phụ cận?

Trương Dương biết , đêm nay nếu là không giết chết đối phương , biết bọn họ giết người chính mình liền nguy hiểm ! Coi như mình chạy mất , ai biết ngày hôm nay có người hay không trông thấy mình lên núi , nếu như nói lỡ miệng , người nhà liền nguy hiểm .

Quyết tâm , Trương Dương quyết định nặc kệ đối phương còn có mấy người , lai lịch gì , đêm nay nhất định không để cho bọn họ đi ra Long sơn ! Vì mình , vì người nhà !

Năm mét ! Ba mét ! Trương Dương một thoáng nhảy ra !

Nắm nắm thép phát động !"Ầm!" Một mặt hoang mang Lão Thất bay lên , từng ngum từng ngum huyết dịch không ngừng tung xuống , "Cô ... Cô ... Cô ..." Không có một câu nhảm lại , tiên máu nhuộm đỏ một khu vực !

Lão Thất lưu luyến nhìn thoáng qua Nhị ca , chết đi như thế ! Một quyền oai , lợi hại như vậy !

Đánh bại Lão Thất , Trương Dương không ngừng lại một khắc , liền hướng bên cạnh Nhị ca phóng đi .

Nhìn Lão Thất bay ra ngoài , Nhị ca đỏ mắt ! Bọn họ bảy huynh đệ vào sinh ra từ chừng mười năm , lần thứ nhất lại cầm ở một cái không biết tên sơn thôn nhỏ ! Hắn không cam lòng ah !

"Ah !!! Ta muốn ngươi chết !!!" Nhị ca cũng không cần đoạt , xem Trương Dương vừa tốc độ liền biết , khoảng cách gần nổ súng liền là muốn chết !

Nhị ca thuở nhỏ tập võ , bảy huynh đệ ở trong ngoại trừ lão Đại và lão Lục là hắn mạnh nhất , những năm này liếm máu trên lưỡi đao sinh sống , giết người không có một trăm cũng có tám mươi ! Tự tin không thể tùy tiện bóc lên một người chính là mình đối thủ , hắn muốn tự tay xé nát Trương Dương , báo thù rửa hận !

Vừa Trương Dương tuy rằng một quyền đánh bay Lão Thất , hắn cũng tự tin có thể làm được . Trương Dương xem Nhị ca ném thương , cũng ngừng lại , là một người vừa thoát ly người bình thường phạm trù Trương Dương hay là đối với thương có chút sợ hãi , Nhưng hắn không sợ người !

"Ha ha ha ... Không nghĩ tới Lão Thất lại cầm ở một tiểu tử chưa ráo máu đầu trong tay , Lão Thất ngươi nhìn thấy đến sao ! Ngày hôm nay ta muốn róc xương lóc thịt hắn báo thù cho ngươi !" Nhị ca hình dáng ba hoa đoán bậy mà quát .

Trương Dương Lai không kịp mở ra hệ thống máy quét , cũng không biết đối phương vũ lực làm sao , Nhưng hắn không sợ ! Vô giả đều có sự kiêu ngạo của chính mình , dù cho Trương Dương chưa ý thức được chính mình đã là một tên võ giả !

Im lìm không một tiếng Trương Dương nắm chặt quả đấm của thượng tán phát nhàn nhạt lam quang , đó là kinh lực ở ngoài tán kết quả , đối diện Nhị ca toàn thân tỏa ra dọa người sát khí !

Đối lập , sinh tử liền ở một khắc tiếp theo ! Trong chớp mắt , hai người giao thủ chừng mười hiệp !

Hai người một cái nắm đấm thép sắc bén , một cái hung hãn không sợ chết , không để ý bị thương , chỉ quyết sinh tử !

Nhị ca quả nhiên lợi hại , Trương Dương cảm giác mình xương sườn ít nhất đứt đoạn mất mấy cây , toàn thân hỏa lạt lạt đau nhức !

Đối diện Nhị ca canh bắt hảo thủ , hắn biết ngày hôm nay chính mình e sợ dữ nhiều lành ít , vừa Trương Dương mấy quyền phệ bỏ tay phải của hắn !

"Cạc cạc cạc Ự...c . . . tiểu tử , ta chết cũng phải kéo ngươi đồng thời xuống !" Nhị ca không bình tĩnh đến đâu tự tin , hắn chết cũng phải găm dưới Trương Dương một cục xương !

Trương Dương thể năng chiếm hết ưu thế , mấy câu nói công phu , hắn cảm giác ngực không đau đớn như vậy . Nhìn Nhị ca Thị Huyết (khát máu) ánh mắt , Trương Dương không có một tia sợ sệt , hắn biết trên tay những người này dính đầy máu tươi !

Giết bọn họ , Trương Dương không có một chút nào gánh nặng trong lòng .

Động tác chậm Trương Dương vỗ một cái Nhị ca , ánh mắt có chút tan rã rồi , hắn nhìn thấy đánh gãy chính mình cánh tay cái kia nắm đấm !

Nhị ca cảm giác mình bay , là thật sự , hắn thật sự đang bay ! Trương Dương đánh trúng hắn , Trương Dương cũng không nghĩ đến vừa vẫn như thế uy mãnh Nhị ca , lại không có bất kỳ chống cự đã bị một quyền của mình đánh bay !

"Khụ khụ ... Là cái này... Từ vong ... cảm giác sao , ta cả đời này đáng giá !" Nhìn tình không đen nhánh , Nhị ca nhắm lại cặp kia tội ác hai mắt !

Có ai biết ngang dọc tây nam ba tiết kiếm "Lang Hồn" bảy huynh đệ , đêm nay có hai vị vĩnh viễn lưu tại này xa xôi sơn thôn nhỏ !

"Hô ..." Trương Dương thở một cái khí thô , vừa động thủ thời điểm không cảm thấy , bây giờ nhìn trên mặt đất hai bộ thi thể , Trương Dương không khỏi vô cùng khó xử !

Không có cảm giác muốn ói , chỉ là hơi có chút không khỏe , Trương Dương cười một cái tự giễu , "Xem ra ta trời sinh chính là lãnh huyết ah ! Ha ha ha , ta dĩ nhiên giết người !"

Đem hai thi thể của người kéo dài tới đồng thời , Trương Dương khổ não , như thế nào mới có thể hủy thi diệt tích đây?

Nếu như bị bọn họ đồng bọn phát hiện , Long sơn thôn khẳng định chạy không thoát truy tra .

Không biết năng lượng trao đổi nghi có thể hay không thu về thi thể? Trương Dương nghĩ đến .

Mở ra hệ thống máy quét , Trương Dương phát hiện trên thi thể biểu hiện dĩ nhiên không phải thể năng vũ lực , mà là năng lượng !

Tuy rằng năng lượng ở từng điểm từng điểm trôi đi , Nhưng có năng lực số lượng liền đại biểu năng lượng trao đổi nghi có thể thu trở về.

Điểm xuống thu về , Trương Dương phát hiện trước mắt trên đất ngoại trừ máu tươi sùng lục ở ngoài , chỉ có hai cái cặp da đen , thi thể nhưng vô ảnh vô tung biến mất rồi!

PS: Các vị độc giả đại đại , đề cử click thu gom đều đặn tới đi! Người mới gõ chữ chậm , thứ lỗi !

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Đại Cao Thủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 13: Bay tới tiền của phi nghĩa

Trương Dương giờ tay lên thương qua lại lục lợi mấy lần, liền như vậy một đồ vật nhỏ e sợ mình bây giờ cũng không ngăn được đi. Nhưng tiếc mình không thể mang đi, không phải vậy sớm muộn gây phiền toái cho mình.

Điểm xuống thu về, đạt được 20 điểm (đốt) năng lượng giá trị, Trương Dương không phải quá để ý, hẳn bây giờ sớm không đem vài chục điểm năng lượng nhìn ở trong mắt rồi.

Đi tới nhặt lên hai con cặp da đen, mở ra trong đó một con, Trương Dương phát hiện bên trong tất cả đều là một ít màu trắng bột mì vậy đồ vật, không cần phải nói nhất định là ma túy, lẽ nào mấy cái tội phạm sẽ vì bột mì đến vùng hoang dã giết người!

Trương Dương quét qua tô phát hiện đồ chơi này năng lượng còn không thấp! Liền trước mắt một rương ma túy năng lượng thậm chí có hơn một ngàn điểm (đốt). Rác rưởi lợi dụng Trương Dương chọn thu về, chỉ nghe thấy hệ thống tiếng vang lên "Hồi thu hoạch công, {Kí Chủ} trước mặt năng lượng 1728 điểm (đốt)."

"Cũng không tệ lắm mà, năng lượng đều quá ngàn!" Trương Dương cao hứng nói rằng.

Mở ra thứ hai rương da, Trương Dương liền thấy hồng thông thông một rương tiền, bóng đêm đều không che nổi chói mắt đỏ; 10 ngàn một xấp có chừng một hai trăm xấp (liên tục). Thực sự là buồn ngủ đến rồi đã có người đưa lên gối! Trương Dương trước đó còn đang suy nghĩ, qua mấy ngày có phải là về Nam thành một chuyến đang lộng ít tiền đây!

Hiện tại có những này bay tới tiền của phi nghĩa, Trương Dương cũng sẽ không vội vã về Nam thành rồi. Hắn phát hiện tại gia tộc luyện công so với Nam thành mau hơn, hơn nữa ở nhà còn có thể bồi bồi người nhà, luyện công cũng thuận tiện một ít.

Đem chứa đầy tiền cái rương nắm lấy, Trương Dương tùy tiện điểm tín dụng *dụng điểm bùn đất lá cây sắp hiện ra tràng đơn giản thanh sửa lại một chút tựu ly khai rồi, coi như bị người phát hiện vết máu, người ta cũng chỉ biết tưởng rằng trên núi động vật săn mồi lưu lại.

Ở dưới chân núi đơn giản rửa sạch xuống, Trương Dương bước nhẹ nhàng bước tiến trở về nhà.

Về đến nhà nhìn thấy cha mẹ không phát hiện mình, Trương Dương về chính mình trong phòng thay đổi một bộ trước đây lưu lại quần áo, đem trên người rách tả tơi quần áo vứt xa về sau, mới chậm rãi bình tĩnh lại.

Trương Dương ở tính toán chính mình hôm nay được mất. Ngày hôm nay hắn đã giết hai người, đã lấy được hơn một ngàn điểm năng lượng, còn có rương da dăm 150 vạn tiền mặt, vừa đếm được. Trương Dương còn phát xuất hiện võ lực của mình giá trị đạt đến 25 rồi, thực chiến quả nhiên mới là tăng cao võ học nhanh nhất con đường. Nhưng tiếc Trương Dương cũng chỉ là suy nghĩ một chút, không thể từ sáng đến tối đi tìm một ít tội phạm tới giết đi!

Đương nhiên ngày hôm nay cũng có một chút nguy hiểm, cái kia Nhị ca võ lực của xác thực không thấp. Lấy của mình thể năng đều bị cắt đứt xương, nếu như những người khác e sợ chết sớm, cũng là của mình thể năng thật khôi phục nhanh mới có thể bắt chấp hậu quả cùng hắn liều mạng.

Còn có một cái mầm họa, chính là không biết, kim trời giết hai người đội có biết hay không sẽ sẽ không tìm được nơi này. Trương Dương tuy rằng không sợ, Nhưng người nhà đâu?

Trương Dương là dọn dẹp hiện trường, cũng đem hai thi thể của người thu về rồi, Nhưng giữ không chuẩn sẽ có cái đó manh mối lưu lại. Ngẫm lại vẫn là mau chóng để ba mẹ dọn đi thị trấn, ít nhất vậy còn có bảo an tuần tra.

Trương Dương cũng biết bảo an đối đầu những kia tội phạm không có tác dụng gì, hình như người ta sẽ không gan lớn đến ở khu dân cư liên động thủ đi!

Ở tinh thần cùng thân thể song trọng uể oải xuống, Trương Dương tiến vào mộng đẹp.

Sáng sớm ngày thứ hai, Trương Dương ngạc nhiên phát hiện, tối hôm qua đoạn mấy chiếc xương sườn dĩ nhiên toàn bộ được rồi, tuy rằng không thể dùng quá sức, Nhưng cũng cùng người thường gần đủ rồi!

Trương Dương từ tối hôm qua tiền ở trong lại đem mười vạn cho cha mẹ, nguyên bản còn chuẩn bị giải thích một chút Trương Dương, phát hiện bọn họ

không biết là đã quên vẫn tin tưởng Trương Dương không biết làm phạm pháp công việc (sự việc) lại không hỏi nhiều !

Trương Dương không khỏi cảm khái nghĩ đến , nếu như ba mẹ biết mình là kiếm ăn bí mật phi pháp tới tiền , không biết còn có thể hay không tin tưởng con trai của bọn họ là cái tuân theo luật pháp tốt thị dân .

Ăn xong điểm tâm , Trương Dương đưa Trương Hân về trường học , trước khi đi cho Trương Hân ba ngàn đồng tiền , muốn muối muối không muốn bạc đãi chính mình . Không phải Trương Dương không muốn cho quá nhiều , thật sự là sợ Trương Hân không chịu muốn .

Trương Dương chuẩn bị các loại (chờ) tổn thương hoàn toàn được rồi liền lựa chọn một môn nội công học tập , không có việc gì hẩn ở đây thị trấn trên đường phố đi dạo , đã rất lâu không có như thể thả lỏng đã qua .

Trước đây không phải vội vàng kiếm tiền chính là vội vàng luyện công , làm sao có thời giờ đi ra đi dạo , ở Nam thành duy vừa đi ra ngoài mấy lần không phải ăn cơm chính là đi đánh bạc , cũng không có thời gian rảnh rồi .

Quanh quẽ trên đường cái người không phải rất nhiều , Trương Dương lung tung không có mục đích du dã , lúc này chỉ nghe thấy sau lưng truyền đến một tiếng "Trương Dương?"

Trương Dương quay đầu nhìn lại , nguyên lai là của mình cao trung bạn học Đường Hiểu Lộ . Nhìn thấy Đường Hiểu Lộ Trương Dương có chút lúng túng , trước đây ở thời trung học , vị đại mỹ nữ này vẫn luôn là tình nhân trong mộng của hẩn , nhưng đáng tiếc Trương Dương có chút tự ti , chưa bao giờ theo người nói về .

"Thật là người a, Trương Dương ! Ta vừa còn tưởng rằng nhận lầm người đây! Người không phải là ở Nam thành sao? Tại sao trở lại?" Đường Hiểu Lộ có chút vui vẻ hỏi.

Nàng vừa cũng không quá thử gọi một câu thôi , không nghĩ tới thực sự là Trương Dương . Thời trung học Trương Dương không tính là xuất chúng , cũng chỉ có lúc đó là lớp trưởng nàng mới có thể đi quan tâm lớp học mỗi cái bạn học tình hình , đối với Trương Dương tương đối quen thuộc; vừa nhìn thấy phía trước có một luồng đặc biệt khí chất người đàn ông , nàng cũng không dám vững tin đó là Trương Dương .

"Ân , Lão chủ nhiệm đã lâu không gặp ! Nghe nói người không phải là ở kinh thành bên kia học nghiên sao? Trở về có việc?" Trương Dương hỏi ngược lại .

"Không phải gần mười một mà , cùng mấy cái bạn học cùng đi nhà ta bên này vui đùa một chút , người còn chưa nói làm sao người có ở nhà đây?" Đường Hiểu Lộ oán trách mà nói ra .

"Ân , mấy ngày nay trở về có chút việc , qua mấy ngày là được rồi ." Trương Dương nhìn Đường Hiểu Lộ biểu lộ ý cười , trong lòng có chút tê tê.

"Trương Dương , người bây giờ biến hóa thật lớn ah ! Vừa ta cũng không dám tới gần người , ở Nam thành mấy năm phát đạt đi , khí thế mạnh thật à !" Đường Hiểu Lộ sung sướng mà nói ra , nhìn thấy bạn học cũ trong lòng nàng cũng thật cao hứng , hãy nói lấy trước nàng và Trương Dương quan hệ cũng xem là tốt , liền càng vui vẻ hơn rồi.

"Lão chủ nhiệm nói đùa , chính là kiếm cơm ăn , ở đâu ra phát đạt ." Trương Dương cười nói , hẩn cảm giác mình là nên tìm người bạn gái , hiện tại vừa thấy được mỹ nữ cũng có chút không kìm nén được ah !

"Trương Dương , cùng uống chén trà đi , giới thiệu mấy mỹ nữ cho người làm quen !" Đường Hiểu Lộ nhiệt tình mời Trương Dương .

"Không phiền toái , các người bạn học ở chung sẽ không quấy rầy rồi!" Trương Dương lắc đầu một cái cự tuyệt , tuy rằng hẩn cũng muốn và mỹ nữ nhiều trò chuyện vài câu , Nhưng quấy rối người ta bạn học tán gẫu sẽ không tốt .

"Đi mà , đã lâu không gặp mặt rồi, lấy mấy lần trước họp lớp cũng không thấy người , thật vất vả gặp phải một lần , đồng thời tâm sự đi."

Không cưỡng được Đường Hiểu Lộ Trương Dương , bắt đắc dĩ bị nàng kéo vào bên cạnh một nhà quán trà .

"Tiểu Lộ , vị này không sẽ là của người nữa kia đi! Còn gạt chúng ta nói không tìm bạn trai !" Đường Hiểu Lộ mới vừa vào đến thì có mấy vị vóc người nóng nảy mỹ nữ đánh cười nói .

"Đi đi đi , cô gái nhỏ không phải là chính mình phát xuân đi à nha , đây là ta cao trung bạn học Trương Dương . Trương Dương , đây là Vương Mộng hàm , Lý Ngọc đồ , vừa phát xuân vị này gọi Hân Tuyết Kiều ." Đường Hiểu Lộ nhất nhất giới thiệu nói.

Trong đó Hân Tuyết Kiều dài đến là nhất cảm động , đặc biệt là trước ngực này một đôi đại bạch thỏ càng là "dẫn nhân nhập thắng" (làm người say mê) , mê hoặc trong phòng ăn mấy vị nam sĩ thỉnh thoảng liếc trộm một chút .

"Các người khỏe , ta tên Trương Dương , là Hiểu Lộ bạn học cũ ." Trương Dương cười nói , hẩn phát hiện và mỹ nữ cùng nhau tâm tình đều thoải mái không ít .

"Thật là bạn học cũ sao? Không phải là tình nhân cũ đi! Ha ha ha ..." Hân Tuyết Kiều cười duyên nói , một đôi sóng lớn lao đà lao đảo .

Trương Dương ở trong lòng rống nói : "ta giúp người vịn một chút đi , muốn không rớt xuống đến sẽ không tốt !"

Đương nhiên hẳn có thể không dám nói ra , nếu không Hàn Tuyết Kiều nói không chắc trực tiếp bóp chết trước mắt cái này ra về đạo mạo gia hóa rồi.
! Bái cầu !

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Đại Cao Thủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 14: Trên trời rơi xuống người bạn gái

"Người gọi Trương Dương thật không? Có thể nói một chút người là làm cái gì sao?" Bị Trương Dương đứng mực khí chất hấp dẫn Hàn Tuyết Kiều quyến rũ hỏi .

"Trước đây ở Nam thành làm công , bây giờ là không việc làm một cái ." Trương Dương nỗ lực nuốt xuống một thoáng nước miếng của chính mình , chỉ lo bị người phát hiện , cái này Hàn Tuyết Kiều thực sự là cực phẩm a, so với Đường Hiểu Lộ xinh đẹp hơn một phần .

Hàn Tuyết Kiều thấy Trương Dương nói mình là không việc làm , còn tưởng rằng Trương Dương không chịu nói cho nàng biết , một trận không vui .

Lôi kéo Đường Hiểu Lộ cánh tay làm nũng nói: "Tiểu Lộ người xem một chút nhà người Trương Dương , người ta hỏi cái vấn đề hẳn đều không trả lời , còn nắm không việc làm qua lấy lệ ta đây."

"Nói tất cả , chúng ta chỉ là cao trung bạn học á! Không nên nói lung tung !" Đường Hiểu Lộ giương mắt xem Trương Dương còn là một bộ cười nhạt đáng về , đỏ mặt nói.

Muốn là trước đây người khác nói như vậy , Đường Hiểu Lộ chắc chắn sẽ không mặt đỏ; thời điểm đó Trương Dương chất phác nặng nề , một thấy mình liền mặt đỏ , cái nào như hiện tại bình thường đại khí thành thực , chính mình thấy hẳn nhìn mình trái lại ngượng ngùng .

Mấy vị nữ sinh thấy Trương Dương không nhiều lời , cũng là không hỏi nhiều hẳn vấn đề , chỉ có Hàn Tuyết Kiều không chịu buông tha Trương Dương . Vẫn truy hỏi Trương Dương lúc nào cùng tiểu Lộ nói chuyện trên hay sao? Thấy chưa từng thấy gia trưởng à nha? Chuẩn bị lúc nào kết hôn à? Trương Dương cảm giác mình đau cả đầu , Đường Hiểu Lộ ở một bên xi xi mà cười , không hề có một chút giải thích đáng về .

Luôn mãi giải thích mới khiến cho Hàn Tuyết Kiều tin tưởng chính mình thật sự không cùng Đường Hiểu Lộ in relationship , không phải Trương Dương nóng lòng rũ sạch , thật sự là không biết lại tiếp tục hiểu lầm , Hàn Tuyết Kiều có thể hay không hỏi một ít càng khiến người ta lúng túng vấn đề .

"Nói như vậy , người còn không có bạn gái a , suy tính một chút ta thế nào?" Hàn Tuyết Kiều chuyện cười giống như ưỡn ngực dịu dàng nói , nói xong khuôn mặt lộ ra một tia ửng hồng , mắng thắm: "Trời ạ ! Ta sẽ không thật phát xuân đi à nha !"

Trương Dương lúng túng không biết nên làm gì , hẳn thật muốn đáp ứng một tiếng , Nhưng là người ta nếu như đùa giỡn chính mình không phải thật mất thể diện .

Cũng còn tốt bên cạnh Đường Hiểu Lộ không nhìn nổi rồi , quá tới giải vây , "Trương Dương , không muốn nghe nàng nói mò , gia hỏa này liền thích đùa giỡn người , sau đó những người đàn ông kia có thể bị nàng cả thảm !"

Đường Hiểu Lộ cũng không biết mình là dạng gì tâm thái , vừa nghe được Hàn Tuyết Kiều câu hỏi , chỉ cảm thấy một luồng đổ kị đột nhiên bay lên , chính mình cũng không cùng Trương Dương đã nói lời nói như vậy đây!

Kỳ thực Trương Dương không biết , từ khi hẳn học vỡ về sau , trên người tự nhiên có một cỗ khí chất , hấp dẫn những này chưa nhân sự tiểu cô nương dễ dàng nhất bắt quá .

"Chán ghét ! Ai nói người gia nói giỡn , dương ca ca không phải sợ nha , tỷ tỷ sẽ cố gắng yêu người ." Hàn Tuyết Kiều nói chính mình cũng không nhận được bật cười .

Nhìn Hàn Tuyết Kiều cười quyến rũ , Trương Dương dùng sức bấm một cái chính mình , thảm thán thở: "Đại tỷ , người ngực còn có thể run lợi hại hơn một chút sao ! Ấn cái gì lớn lên à?"

"Hừ ! Trương Dương chúng ta đi ra ngoài đi một chút đi , để gia hỏa này chính mình một người phát lãng đi !" Đường Hiểu Lộ có chút hối hận đem Trương Dương đã mang đến , Hàn Tuyết Kiều sẽ không thật coi trọng đi , trước đây nàng đúng vậy (có thể không) như vậy .

Trương Dương có chút không muốn , Nhưng nghĩ đến có thể cùng Đường Hiểu Lộ vị đại mỹ nữ này cùng đi đi , liền vui vẻ đáp ứng rồi .

Cùng mấy vị mỹ nữ chào hỏi liền chuẩn bị rời đi Trương Dương, bị Hàn Tuyết Kiều đẩy đưa nửa ngày mới ở lẫn nhau lưu lại số điện thoại, cũng đáp ứng sau đó mời nàng ăn cơm dưới điều kiện chạy trốn chết !

"Dương ca ca, nhớ tới muốn gọi điện thoại cho ta ồ! Không phải vậy ta liền đi tìm ngươi !" Hàn Tuyết Kiều u oán nhìn thoáng qua, dịu dàng nói.

Đứng ở trên đường cái Trương Dương mới lau một cái trên đầu cũng không tồn tại mồ hôi, thờ phào nhẹ nhõm.

"Trương Dương, ngươi không tức giận chứ? Kỳ thực Tuyết Kiều chỉ là đùa với ngươi, ngươi không cần để ở trong lòng." Đường Hiểu Lộ còn tưởng rằng Trương Dương tức rồi, vội vàng giải thích.

"Làm sao sẽ, chính là quá nhiệt tình, ta không chịu nổi ah!" Trương Dương lòng vẫn còn sợ hãi nói rằng, Hàn Tuyết Kiều đẹp là đẹp, Nhưng chính mình thật giống cùng nàng mới lần thứ nhất gặp mặt đi.

"Ha ha, kỳ thực bình thường Tuyết Kiều cũng không như vậy, nhất định là ngươi quá tiêu hoa gieo nguyệt á!" Đường Hiểu Lộ thổi phồng một tiếng cười nói.

Trương Dương nhìn xem phía trước mặt cười tươi như hoa Đường Hiểu Lộ, nhất thời càng nhìn đến có chút ngây dại.

Đường Hiểu Lộ xem Trương Dương chậm chạp không nói lời nào, ngẩng đầu nhìn thấy Trương Dương càng nhìn mình chăm chăm chờ ra, không khỏi sáng giọng: "Hồi thần á..., người xem gia đều ngưng ngưng." Trương Dương không khỏi một trận mặt đỏ, hắn cũng không nghĩ đến chính mình không thể tả như vậy, lần này bị chơi khăm rồi.

Đường Hiểu Lộ cũng một trận mặt đỏ, nói sang chuyện khác: "Trương Dương, ngươi bây giờ thật sự không đi làm sao? Vậy ngươi trả về Nam thành sao?"

"Ân, lần trước kiếm được chút tiền nhỏ, chuẩn bị nghỉ ngơi một trận, sau này hãy nói đi!" Trương Dương cũng không biết có còn nên về Nam thành, dù sao ở đây kia đội gần sáu năm, Trương Dương cũng có chút bỏ không được rồi rồi.

"Trương Dương, ngươi vừa cùng Hàn Tuyết Kiều nói là sự thật sao?" Đường Hiểu Lộ có chút đỏ mặt hỏi.

"Cái gì thật sự?" Trương Dương có chút không hiểu ra sao.

"Ngu ngốc, chính là ngươi nói ngươi vẫn không có bạn gái á!" Đường Hiểu Lộ tức giận nhìn Trương Dương, cái này tên ngốc nhất định là cố ý, Hừ!

"Đương nhiên đã không có, ai sẽ vừa ý ta à, ít năm như vậy ta nhưng là một mực tại chờ đợi đại lớp trưởng đây!" Trương Dương nửa thật nửa giả nói rằng, trước đây chính mình lên đại học thời điểm vẫn đứng là thường xuyên nhớ tới Đường Hiểu Lộ đây.

Đường Hiểu Lộ mới vừa nói xong liền hối hận rồi, nàng cũng không biết ngày hôm nay làm sao vậy. Từ khi nhìn thấy Trương Dương liền cảm giác mình có chút thất thố, hiện tại vừa nghe Trương Dương nói như vậy, liền càng ngưng ngưng.

"Trương Dương, ngươi là đùa giỡn đi, ta chính là tùy tiện hỏi một chút, ngươi cũng đừng muốn xóa liễu!" Đường Hiểu Lộ mặt đỏ đỏ giải thích, nàng một cô gái gia cũng không dám nói cái này.

Nhìn Đường Hiểu Lộ xấu hổ đáng yêu, Trương Dương giật mình, "Ông trời sẽ không thật cho ta đưa một người bạn gái đi, nhìn đáng đáp cô gái nhỏ này còn giống như thật coi trọng ca!"

"Hiểu Lộ a, ngươi xem chúng ta cũng trưởng thành rồi, ngươi thật giống như cũng không bạn trai đi, nếu không chúng ta khắp nơi thấy thế nào?" Nói xong Trương Dương có chút thối nham nhìn Đường Hiểu Lộ, trong lòng càng là âm thầm than thở: "Hệ thống, nhanh đem cô em gái tử này đưa cho ta đi, sau đó ta liền mỗi ngày cho ngươi tìm năng lượng!"

"Đáng ghét! Ai lần thứ nhất gặp mặt liền luyến ái, ít nhất cũng phải lãng mạn điểm (đốt) đi!" Đường Hiểu Lộ thấy Trương Dương nói trực tiếp, oán trách mà nói ra, nhưng không có một chút nào tức giận cảm giác.

"Hiểu Lộ, hai ta nhưng là nhận thức rất nhiều năm, này còn lần thứ nhất gặp mặt a, lãng mạn còn không dễ dàng mà!" Nói xong Trương Dương hòa mũi tên xông về phía trước không xa tiệm bán hoa, trực tiếp bỏ lại một trăm khối tiền, cầm lấy một bó hoa liền chạy.

"Lãng mạn đến rồi, như thế nào, có đáp ứng hay không làm bạn gái của ta rồi!" Trương Dương đem trong tay hoa hướng về Đường Hiểu Lộ trên tay bịt lại, tiện tiện mà cười nói.

"Thật nhanh ồ! Trương Dương, sẽ không là an phi mao thối chứ?" Đường Hiểu Lộ mặt đại ra, Trương Dương mới vừa mới vừa đi nàng còn không có phản ứng lại, kết quả Trương Dương sẽ cầm một bó hoa trở về rồi.

"Được, ta đã đáp ứng, chúng ta yêu thương!" Đường Hiểu Lộ lớn tiếng nói, thật giống luyến ái lại như ăn cơm đơn giản như vậy.

Lần này Trương Dương ngây dại, vậy thì yêu thương, ta còn không phát động tiến công đây, Đường Hiểu Lộ cũng quá dễ lừa đi à nha!

Trương Dương quả thực muốn khóc rống rơi lệ, sớm biết mình cao trung nên biểu lộ mà, nói không chắc khi đó Đường Hiểu Lộ liền đối với mình thú vị

nữa nha !

Kỳ thực Trương Dương không biết, Đường Hiểu Lộ tính cách rộng rãi, dám yêu dám hận, những năm này người theo đuổi nàng không ít, Nhưng nàng luôn cảm giác không có thích hợp bản thân. Lần này cũng không biết thì sao, cùng Trương Dương cùng nhau liên có một loại bị hấp dẫn cảm giác.

Nói xong câu đó, Đường Hiểu Lộ cũng không đợi Trương Dương suy nghĩ lung tung liền kéo Trương Dương hướng về rạp chiếu bóng chạy đi. Về phần tại sao, chưa nếm qua thịt heo còn chưa từng thấy heo chạy mà! Trên ti vi không đều là nam vai nữ chính in relationship trước phải bắt tay, sau đó xem phim, cùng đi ăn tối sao! Cho tối mặt sau đồng thời lăn giường lớn, nàng bây giờ còn chưa nghĩ kỹ.

Luyện ái nữ nhân thông minh quả nhiên đều là không đích, Đường Hiểu Lộ quên mất bị chính mình bỏ vào phòng ăn bạn học, cứ như vậy lôi kéo một mặt hoang mang Trương Dương tiến vào rạp chiếu bóng!

Kết quả hai người mắt to xem mắt nhỏ địa tương lẫn nhau nhìn đối phương nửa ngày; Đường Hiểu Lộ một mặt lúng túng, nàng cũng không nghĩ đến làm sao lại tiến vào giáo dục mảnh buổi biểu diễn dành riêng. Không trách nhìn bọn họ đi vào, những kia một mặt nghiêm túc đại thúc đại thẩm đều hơi kinh ngạc đây! Cũng không tiện bây giờ rời đi, không thể làm gì khác hơn là lẫn nhau nhìn chằm chằm đối phương.

Trong đó có một tóc trắng xoa đại gia còn đối với bọn họ một mặt vui mừng cười, trong miệng lên nói thầm "Ai nói người tuổi trẻ bây giờ không thích hợp làm giáo dục công tác! Có người nói nghiệp a, quay đầu lại nhìn là trường học nào, nhất định phải làm cho bọn họ lãnh đạo quan tâm."

Hai người thật vất vả nhìn đến phim nhựa kết thúc, thật nhanh lao ra rạp chiếu phim.

Vừa ra tới, hai người cũng không khỏi cười ha ha, bắt gặp ở giữa cảm tình liên tăng tiến không ít. Đường Hiểu Lộ còn đang suy nghĩ, ta liền nói đi, xem phim quả nhiên hữu dụng, lần sau trả lại!

Không biết Trương Dương biết Đường Hiểu Lộ ý nghĩ sẽ hỏi hận hay không vừa cười to.

Không cùng Đường Hiểu Lộ cùng nhau ăn cơm, thật sự là Hàn Tuyết Kiều các nàng sốt ruột chờ rồi. Điện thoại đánh mười mấy cái, ở rạp chiếu bóng không tốt ý tứ tiếp, đi ra trở về điện thoại bị đối diện mấy người mắng không đất dung thân, cái gì thấy sắc vong nghĩa, ngộ giao tổn hữu, đứng núi này trông núi nọ...

Ngược lại Trương Dương đã nhìn thấy Đường Hiểu Lộ sắc mặt do đỏ biến thành đen, do đen thành trắng, mãi cho đến sắc mặt xanh mét mới không nhìn được rõ to một câu "Lão nương lập tức tới ngay!" Nói xong cũng cúp điện thoại.

Đường Hiểu Lộ xoay người chỉ thấy Trương Dương tròn mắt há hốc mồm mà nhìn mình, mặt vì một thoáng liền đỏ, vút câu tiếp theo "Ngày mai gọi điện thoại cho người" liền chạy xa.

Mãi đến tận Đường Hiểu Lộ đi xa, Trương Dương mới nhớ tới chính mình còn giống như đối với nàng điện thoại đây!

Về đến nhà Trương Dương còn không có tỉnh táo lại, hết thấy đều phát sinh nhanh như vậy, như vậy khó mà tin nổi! Chính mình bắt quá đùa muội muội đi trường học, kết quả là không hiểu ra sao có thêm người bạn gái, còn là một đại mỹ nữ.

Buổi tối bị thương không thể luyện công Trương Dương lăn qua lộn lại làm thế nào cũng ngủ không được, hắn còn đang suy nghĩ ngày hôm nay ban ngày công việc (sự việc). Đường Hiểu Lộ thật sự thật không tệ, người dung mạo xinh đẹp, tính cách lại rộng rãi, vẫn là đại học danh tiếng nghiên cứu sinh! Chính mình thật giống kiếm được rồi! Cũng không biết làm sao lại coi trọng chính mình rồi.

"Ha ha, ta cũng là có bạn gái người, còn là một đại mỹ nữ ah!" Trương Dương tròn đang chán bên trong cười nói, nếu như bị những người khác nghe thấy còn tưởng rằng hắn ở đây phát rồ đây!

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Đại Cao Thủ Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

hương 15: Cùng đẹp đi dạo trên núi

Mấy ngày kế tiếp Trương Dương cùng Đường Hiểu Lộ phát triển cấp tốc, hai người cũng cơ bản xác định quan hệ. Mà Trương Dương cha mẹ dọn nhà chuẩn bị cũng không xê xích gì nhiều, hai ngày nữa có thể chuyển nhà mới.

Ném bạn tốt Đường Hiểu Lộ ngày hôm nay không thể không rút ra thời gian một ngày đến cùng các nàng cố gắng chơi một ngày, ngày mai các nàng phải trở về kinh thành.

"Trương Dương, nếu không người cũng cùng đi với ta kinh thành đi! Ngược lại hiện tại người tại Nam thành cũng không có công tác." Đường Hiểu Lộ có chút mong đợi nhìn Trương Dương, nàng không hy vọng vừa xác định quan hệ hai người liền như vậy hai địa ngăn.

Trương Dương đã trầm mặc, kinh thành hẳn sẽ đi, nhưng không phải hiện tại! Hẳn còn có rất nhiều công việc (sự việc) không hoàn thành, lão nhị bọn hẳn đồng bọn hẳn còn không có giải quyết, công phu của chính mình còn không có luyện đến nơi sâu xa, hơn nữa đi kinh thành chính mình cái kia khoảng một trăm vạn khẳng định không đủ đặt chân, còn nhiều hơn kiếm chút tiền mới được!

Cùng lão nhị một trận chiến để hẳn hiểu được rồi, mình không phải là vô địch, bất quá một cái nho nhỏ buồn ma túy đội mà thôi, trong đó có không khác mình là mấy cao thủ, có thể còn có mạnh hơn chính mình người tồn tại.

Mà tại đây bất quá là to lớn Hoa Hạ một góc thôi, như vậy kinh thành đây? Nơi kia chính là toàn bộ Hoa Hạ trung tâm, từ xưa tới nay thì có học thành văn võ nghệ, bán cho đế Vương gia thuyết pháp! Quan lớn nhà giàu tập hợp kinh thành, lẽ nào sẽ không có cao thủ sao?

Trương Dương hiện tại mới hiểu được, nguyên lai tại người bình thường không thấy được trong thế giới, có như vậy một đám cùng giống như mình theo đuổi người, ta đạo Bất Cô.

Mình bây giờ khả năng không tính là cái gì, ít nhất cũng phải chờ tới chính mình học được nội công, vũ lực đột phá đến cảnh giới tiếp theo mới sẽ suy xét đi kinh thành, hẳn muốn đi từng cái khiêu chiến những kia không muốn người biết cao thủ!

"Hiểu Lộ, cho ta chút thời gian đi! Sẽ không quá lâu, đến thời điểm ta sẽ đi mở mang kiến thức một chút kinh thành phồn hoa cùng mạnh mẽ." Trương Dương mạnh mẽ là cảnh giới võ đạo cường, nhưng đáng tiếc Đường Hiểu Lộ sẽ không hiểu Trương Dương ý nghĩ.

Đường Hiểu Lộ có chút thất vọng, Nhưng nàng lý giải Trương Dương lựa chọn, nàng cũng biết muốn Trương Dương rời đi quen thuộc Nam Tinh đi hai mắt bôi đen kinh thành có chút làm người khác khó chịu rồi, "Trương Dương, vậy người nhất định phải tới thăm ta! Hừ, không phải vậy ta liền..." Nói hai mắt đỏ lên có chút nói không được nữa, tuy rằng nàng và Trương Dương giao du không quá thời gian mấy ngày, Nhưng mới biết yêu nàng lần thứ nhất như thế quan tâm một người đàn ông, nàng không muốn làm khó hắn.

Bỏ lấy Đường Hiểu Lộ rải rác mái tóc, Trương Dương ôn nhu nói "Hiểu Lộ, người yên tâm đi, chờ người tốt nghiệp, chúng ta là có thể vĩnh viễn ở cùng một chỗ. Ngày mai các người muốn đi, ngày hôm nay ta mời các người cùng nhau ăn cơm đi!"

"Được rồi, nhớ tới lời của người nói ồ!"

...

Đã đến Hàn Tuyết Kiều các nàng ở khách sạn, Hàn đại mỹ nữ đại khái mới vừa rời giường, ăn mặc khêu gợi nội y liền mở ra môn.

"Ah! Sắc lang ah!" Mở cửa Hàn Tuyết Kiều thấy đứng ngoài cửa một đại nam nhân phát sinh rít lên một tiếng, "Oành" một tiếng liền khép cửa phòng lại.

Tiếp theo chỉ nghe thấy Đường Hiểu Lộ tức giận nói rằng "Sắc cái đầu người á! Ai bảo người không mặc quần áo liền chạy khắp nơi! Đều mấy giờ rồi, đồ đại lười! Mở cửa nhanh!"

Trương Dương cũng là lúng túng, đều mười giờ hơn, hẳn cũng không nghĩ đến Hàn Tuyết Kiều mới vừa dậy. Hàn Tuyết Kiều lúc này mới biết cửa ra vào là Trương Dương, cũng sẽ không có vừa thất kinh, mở cửa cười duyên nói "Dương ca ca, người xem ta có phải hay không so với người gia Hiểu Lộ vóc người đẹp ah!" Nói xong run nhúc nhích một chút đôi kia ít nhất 34D **.

Trương Dương cười gượng hai tiếng, ngược ngừng sờ một cái chóp mũi không đáp lời. "Hừ! Không phải là hai đồng thịt mà, lớn đến từng này một mới không chết được người!" Đường Hiểu Lộ có chút hâm mộ nhìn Hàn Tuyết Kiều bộ ngực một đôi đại bạch thỏ, không hề ý nữa không hỏi nàng, đẩy ra nàng liền vào phòng.

Trương Dương hốt hoảng theo cũng vào phòng, hết cách rồi, mới vừa mới vừa sau khi vào cửa Hàn Tuyết Kiều cố ý chặn ở trước cửa, không cẩn thận Trương Dương cánh tay lại đụng phải khiến người ta tiêu hồn một đôi ngực lớn. Máu nóng Trương Dương cái nào chịu được hấp dẫn như vậy, đều có chút sững sờ, mãi đến tận vào phòng vừa một màn kia còn không có từ trong đầu biến mất.

Sau lưng Hàn Tuyết Kiều cũng cười duyên đóng cửa vào phòng.

Trong phòng nàng chúng nữ đã thu thập xong, chỉ có Hàn Tuyết Kiều ở một bên mạn điều tư lý ăn mặc quần áo, cũng không kiêng kị Trương Dương, cuối cùng vẫn là ở Đường Hiểu Lộ ánh mắt giết người dưới mới đứng Trương Dương liếc mắt đưa tình về buồng trong thay quần áo.

Hàn Tuyết Kiều vào phòng mới thở phào nhẹ nhõm, sắc mặt đỏ lên, nàng cũng không biết mình ở Trương Dương trước mặt thì sao, mỗi lần nhìn thấy Trương Dương đều yêu thích đùa giỡn hắn. Nhưng hẳn là mình bạn tốt bạn trai ah! Hừ, bọn họ cũng không quá vừa xác định quan hệ, ta là công bình cạnh tranh, đứng chính là như vậy, Hàn Tuyết Kiều an ủi mình tìm cho mình cái có nói.

Chờ sắc mặt khôi phục bình thường, Hàn Tuyết Kiều mới chậm rãi ra gian phòng. Gian ngoài mấy người chính đang tán gẫu, nhìn thấy Hàn Tuyết Kiều thay xong quần áo, Đường Hiểu Lộ liền trước tiên nói "Ngày mai chúng ta trở về trường học, ngày hôm nay chúng ta đi kỳ duyên núi chơi đi!"

"Hừ! Người còn nhớ chúng ta ngày mai sẽ đi rồi ah! Đem mấy người chúng ta bỏ lại chính mình phong lưu khoái hoạt đi tới, đại sắc nữ!" Hàn Tuyết

Kiều ở một bên không cam lòng nói .

Đường Hiểu Lộ bị nói có chút ngượng ngùng , chính mình lần là có chút quá đáng , bạn tốt cùng đi chính mình quê nhà chơi , chính mình lại cùng Trương Dương quá thể giới hai người đi tới .

"Xin lỗi á..., Mộng Hàm , Ngọc Hồng lần sau ta lại cùng các người cố gắng du ngoạn , được chưa ."

"Vậy còn ta? Người còn chưa nói làm sao bồi thường ta đây!" Hàn Tuyết Kiều thấy Đường Hiểu Lộ cố ý bỏ qua chính mình bất mãn nói .

"Được được được , ngày hôm nay chỉ mời chúng ta Hàn đại mỹ nữ ăn bữa tiệc lớn được chưa !"

"Hừ , này còn tạm được !" Hàn Tuyết Kiều đã hài lòng , bất quá nàng đã quên chính mình mấy người ăn cơm không đều là cùng nhau sao .

Một lát sau Hàn Tuyết Kiều phản ứng lại , "Ah ! Đường Hiểu Lộ , người rất xấu rồi , ta bất kể , người và Trương Dương còn muốn đơn độc mời ta dừng lại : một trận mới được !"

Một đám người đều bị Hàn Tuyết Kiều hậu tri hậu giác đánh bại , nở nụ cười một hồi lâu mới ở Đường Hiểu Lộ lần sau xin nàng nhận lời dưới đuôi rồi nàng .

Đoàn người cười cười nói nói dưới là đến kỳ duyên núi .

Kỳ duyên núi là Nam Tinh một chỗ trữ danh quang cảnh , cao hơn tám trăm mét , trên núi cảnh sắc thoải mái , du khách không ít . Mấy người vừa đi vừa nghỉ , thẳng đến hơn một giờ chiều mới tới trên đỉnh ngọn núi .

"Mệt mỏi quá ah ! Trương Dương làm sao người một điểm mồ hôi đều không ra à?" Hàn Tuyết Kiều nhìn Trương Dương như không có chuyện gì xảy ra khuôn mặt , một trận kinh ngạc .

Trương Dương hơi hột về nói: " ha ha , không có gì , trước đây ở nhà làm việc nhà nông so với này mệt mỏi hơn nhiều." Kỳ thực đối với Trương Dương Lai nói , như thể điểm (đốt) cao núi muốn là chính mình một người bò cũng là gần mười phút bộ dáng .

Ngày hôm qua Trương Dương tổn thương liền hoàn toàn được rồi , nếu không phải ngày mai Đường Hiểu Lộ đã đi , Trương Dương cũng bắt đầu học nội công rồi.

"Cảnh sắc đẹp quá ah ! Trương Dương , lần sau chúng ta trả lại có được hay không !" Đường Hiểu Lộ nhìn dưới chân cảnh sắc một bộ mê muội trong đó mô dạng .

Trương Dương cũng cảm thấy kỳ duyên núi cảnh sắc không tệ , rời nhà lại gần , liền sáng khoái đáp "Ân , lần sau người nghỉ trở về chúng ta cùng đi ."

"Hừ ! Nghỉ đông ta cũng lại đây , Trương Dương người cũng phải theo ta cùng đi ." Hàn Tuyết Kiều nhìn Đường Hiểu Lộ làm nũng đáng về cũng có chút ghen ghét .

Đường Hiểu Lộ chưa không nghe , cố ý không để ý tới nàng , làm nhiều năm bạn tốt , Đường Hiểu Lộ làm sao sẽ không biết ý nghĩ của nàng , Nhưng là Trương Dương là bạn trai của mình ai ! Hừ! Ngực lớn nữ !

Hàn Tuyết Kiều cũng biết vừa xin lỗi bạn tốt của mình , Nhưng nàng chính là không nhịn được , nàng phát hiện mình khả năng thật sự yêu trương dương !

"Được rồi , lần sau các người tới ta đều cùng bơi chung chơi , được rồi ! Hiện tại hạ sơn ăn cơm đi !" Trương Dương bắt đầu dĩ nhiên nói .

Xem bầu không khí có chút không đúng Vương Mộng hàm đáp lời nói rằng "Đúng vậy a đúng vậy a, thật đói nha , chúng ta xuống núi thôi !"

PS: Ah ! Ah ! Đại đại môn , nước mắt cầu !

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Đại Cao Thủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 16: Nội công tâm pháp

Ngày thứ hai , dậy thật sớm Trương Dương , vội vã ăn xong điểm tâm liền hướng thị trấn chạy đi . Ngày hôm nay Đường Hiểu Lộ các nàng muốn đi ,

Trương Dương muốn đi đưa các nàng lên xe .

Trương phụ Trương mẫu mấy ngày nay vội vàng dọn nhà , cũng không rảnh quan tâm Trương Dương mấy ngày nay làm cái gì đi . Ngày hôm nay mới vừa rảnh rỗi bọn họ , nhìn Trương Dương vội vã rồi đi đều có chút không hiểu ra sao .

"Lão Trương , người nói nhảm từ không đàm phán bạn gái chứ? Mấy ngày nay thật giống mỗi ngày đi sớm về trễ."

"Không chừng là thấy cái gì bạn học đây! Người muốn biết , chính mình làm sao không hỏi , ta sao biết đây!"

"Này lão bất tử , nhảm từ không phải của người , sao liên một điểm không quan tâm đây! Dương Tử cũng không nhỏ rồi!"

...

Trương Dương không biết ở sau lưng đàm luận cha mẹ chính mình , đã đến thị trấn khách sạn lúc Đường Hiểu Lộ cũng mới vừa đến , Đường Hiểu Lộ gia ngay khi thị trấn , là trước đây nhà cũ , Đường Hiểu Lộ còn có cái mũi mũi , địa phương ở lại không xuống , vì lẽ đó Hàn Tuyết Kiều các nàng ngay khi khách sạn ở .

Vừa nhìn thấy Trương Dương , Đường Hiểu Lộ liền gương mặt không muốn , "Trương Dương , nhất định phải đi xem ta nha , không phải vậy sau đó đều không để ý người à!"

"Đúng vậy a, Trương Dương người nếu như không đi , Hiểu Lộ khẳng định liền chạy theo người khác , cho nên người phải tới thăm ta ... Nhóm ồ!" Hàn Tuyết Kiều vốn là muốn muốn Trương Dương sang đây xem chính mình , vừa thấy Đường Hiểu Lộ trợn mắt lên nhìn mình , không khỏi sửa lời nói .

"Được được được , ta sẽ đi , đến thời điểm các người muốn hào hào chiêu đãi ta ah !" Trương Dương không muốn xem thương thế của các nàng cảm (giác) bộ dáng , nói giỡn nói.

Mấy người rất nhanh thu thập thỏa đáng lui phòng liền hướng nhà ga chạy đi .

...

Đi kinh thành bên cạnh xe , "Trương Dương , ta sẽ nghĩ tới người ! Nhớ tới mỗi lúc trời tối đều muốn gọi điện thoại cho ta , không phải vậy ta sẽ trở lại tìm người !" Đường Hiểu Lộ mặt khó bỏ .

Trương Dương cũng đã trầm mặc , hẳn cũng không nhớ Đường Hiểu Lộ rồi đi , Nhưng của nàng học nghiệp còn chưa hoàn thành , mình không thể làm lỡ nàng nhiều năm tâm huyết .

Đường Hiểu Lộ nhanh chóng hôn Trương Dương một cái liền hướng trên xe chạy đi , hai người tuy nhiên tại đồng thời đã mấy ngày , Nhưng ngoại trừ Lala tay , đây là Đường Hiểu Lộ lần thứ nhất thân Trương Dương .

Mặt có chút bị sốt Đường Hiểu Lộ , đang chỗ ngồi trên bắt đầu làm đá điều , đây chính là nụ hôn đầu của nàng !

Cùng Vương Mộng hàm , Lý Ngọc đồ từng cái nói lời từ biệt , chỉ để lại Hàn Tuyết Kiều ở cuối cùng , "Dương ca , ta cũng sẽ nghĩ tới người , không muốn chỉ nhớ rõ Hiểu Lộ nha" nói xong lại cũng hôn một cái Trương Dương liền cười hì hì lên xe .

Trương Dương có tật giật mình nhìn trông xe trên Đường Hiểu Lộ , phát hiện nàng còn tại làm đá điều liền thả tâm .

Trong lòng có chút bất đắc dĩ lại có chút vui mừng vui cười cảm giác , dù sao bị một mỹ nữ trộm hôn cũng là một chuyện đáng giá cao hứng . Chỉ là không biết Hàn Tuyết Kiều có phải là đùa giỡn cử động , muốn là nghiêm túc mà sau đó có thể liền không tốt làm !

Xe đồ chậm rãi nhanh chóng cách rời Đào An , có ở đây không bỏ bên trong Trương Dương nắm chặt nắm đấm !

Kinh thành , chờ ta...ta sẽ đến !

Đưa đi Đường Hiểu Lộ các nàng , Trương Dương điều chỉnh tốt tâm thái , ngày hôm nay còn có một cái trọng yếu là công việc (sự việc) muốn làm , hẳn muốn học nội công rồi.

Chưa có về nhà , bây giờ là ban ngày , không thể đi Long sơn , vì lẽ đó Trương Dương chuyển đạo đi tới phòng mới nơi đó , người nơi nào ít , địa phương lại lớn , thích hợp bản thân luyện công .

Tiểu khu bảo an đại khái nhớ kỹ mỗi căn biệt thự nghiệp chủ , Trương Dương hỏi thăm một chút không gặp phải gây khó dễ liền đi vào Liễu Không khoáng tán phòng bên trong .

Đã đến sau nhà vườn hoa nhỏ , ngồi xếp bằng xuống; Trương Dương mở ra năng lượng trao đổi hệ thống , nhìn một chút thuộc tính của mình , phát hiện vẫn là 25 . Cũng là mấy ngày nay vội vàng cùng Đường Hiểu Lộ hẹn hò thêm vào thân thể mới vừa khôi phục , buông lỏng đối với nắm đấm thép luyện tập , không tăng trưởng cũng bình thường .

Mở ra võ kỹ tuyển hạng , điểm một cái nội công tuyển hạng , đĩa quay lần thứ hai chuyển động , chỉ thấy mũi kim chậm rãi dừng lại , "Hồi Long Kinh sơ cấp nhập môn , có thể thăng cấp công pháp , nội công".

Trương Dương nhìn về Long Kinh giới thiệu , không nghĩ tới còn có thăng cấp nói chuyện , sợ rằng phải chờ tới mình mở khai đến tiếp sau công năng mới có thể tiến hành thăng cấp đi!

Điểm một cái học tập , quen thuộc tin tức lưu tràn vào , về Long Kinh đồng dạng có bốn tầng cảnh giới , hệ thống giới thiệu các loại (chờ) luyện đến cảnh giới viên mãn Trương Dương có thể đem thể năng vũ lực đột phá một trăm , đến thời điểm thân thể đều sẽ có một cái biến hóa về chất .

Trương Dương rất chờ mong sớm ngày tiến vào viên mãn cảnh , có thể thời điểm đó mình coi như được là cao thủ đi! Cũng là mình lúc đi kinh thành rồi.

Một luồng quen thuộc khí lưu ở trong người lưu động , cùng mình trước đây trên cánh tay khí lưu như thế , vừa mới bắt đầu Trương Dương còn không có phát xuất hiện trong cơ thể mình khí lưu , vẫn là bị thương mấy ngày nay Trương Dương mới phát hiện.

Bây giờ suy nghĩ một chút , Nhưng có thể cái kia chính là trong truyền thuyết nội kinh đi!

Về Long Kinh khí lưu không ngừng ở trong người lớn mạnh , cuối cùng cùng trên cánh tay khí lưu dung hợp một chỗ , Trương Dương chỉ cảm thấy trong đầu "Oanh" một tiếng , tiếp theo liền mất đi tri giác .

Không biết qua bao lâu , Trương Dương mới chậm rãi tỉnh lại , cảm thụ thân thể một cái chỉ cảm thấy sức mạnh mạnh hơn .

Kiểm tra một hồi thân thể của chính mình thuộc tính , chỉ thấy "Trương Dương , thể năng giá trị 38 , trị số tinh thần 25 , vũ lực giá trị 30 . Năm đám thép sơ cấp tiêu thành , về Long Kinh sơ cấp tiêu thành".

Trương Dương không nghĩ tới về Long Kinh dĩ nhiên chút thành tựu , nhất định là một lần cuối cùng cùng trong cơ thể vốn có năm đám thép nội kinh dung hợp mới khiến cho về Long Kinh lớn mạnh.

Không ý vị đến không đúng đích Trương Dương chỉ vì chính mình thể năng vũ lực lần thứ hai tăng lên trên cảm thấy cao hứng , hẳn không biết nếu như cái khác người trong võ lâm nghe nói tình huống như thế nhất định sẽ đem hắn cắt miếng nghiên cứu !

Từ xưa tới nay , mỗi người một đời chỉ có thể luyện một môn nội công , nếu muốn đổi công pháp chỉ có đem nội kinh của mình toàn bộ phế mới có thể , người bình thường cũng sẽ không đem nhọc nhằn khổ sở luyện thành võ công phế bỏ , vì lẽ đó rất ít người có thể đem hai loại nội kinh dung hợp . Như vậy chỉ có thể đem kinh mạch của chính mình trùng đoạn , chung thân không thể tập võ .

Trương Dương có hệ thống trợ giúp mới có thể đem năm đám thép sinh ra nội kinh dung hợp về đến Long Kinh trong đó , cho nên mới không cảm thấy có cái gì không đúng.

Học tập nội công Trương Dương chỉ cảm thấy toàn thân ung dung , tinh thần sáng khoái . Lấy điện thoại di động ra vừa nhìn , mới biết vừa ngủ mê không quá nửa cái đến lúc nhỏ .

Xem thời gian còn sớm , Trương Dương tùy tùng trong cơ thể khí lưu hướng đi luyện tập mấy lần , mỗi lần nội kinh một cái tuần hoàn , Trương Dương liền cảm giác mình lợi hại một phần .

Khi Trương Dương luyện tập lần thứ bốn không có chú ý chính hắn thời điểm mới trong cảm giác sức lực có chút đình trệ , đại khái hiểu mỗi lần chỉ có ba vị trí đầu khắp cả mới có lớn nhất hiệu quả , Trương Dương cũng là ngừng lại .

Trương Dương mở mắt vừa nhìn , phát hiện mặt trời đã chính giữa , không khỏi cả kinh ! Nhìn đồng hồ , Trương Dương phát hiện dĩ nhiên đã qua hơn ba giờ , Nhưng chính mình chỉ cảm thấy chỉ chớp lát ah !

Đây là Trương Dương nội công mới vừa sơ cấp tiêu thành thôi , về sau trung cấp , cao cấp chỉ có thể càng dài . Vì lẽ đó trên đời có rất ít cao thủ chân chính từ sáng đến tối ở bên ngoài đi dạo , bọn họ vì theo đuổi cảnh giới tiếp theo , mỗi ngày đều nhàn rỗi ở giữa không đủ dùng , làm sao sẽ chạy tán loạn khắp nơi !

Trương Dương không nghĩ tới sâu như vậy , hắn chỉ cảm thấy về sau sẽ bận rộn hơn rồi , năm đám thép , về Long Kinh , tìm kiếm năng lượng hệ thống tăng level ... Mỗi dạng đều muốn tiêu tốn rất nhiều thời gian .

Dọn dẹp một chút chuẩn bị về nhà Trương Dương hướng về , ngắm lại sau đó vẫn là mua chiếc xe đi , không phải vậy luôn hai con chạy , ngồi xe quá phiền toái rồi!

Trên mình lần đã lấy được kỹ thuật lái còn vẫn không có thử nghiệm đây! Nhưng tiếc chính mình không có bằng lái , cũng không biết có được hay không?

Trong huyện cũng may , quản không quá nghiêm , vẫn là lần sau đi Nam thành làm một cái tốt nhất .

Suy nghĩ một chút , Nam thành cũng chỉ có Hạ Hình Vũ có thể có thể đến giúp chính mình , mấy ngày trước Hạ Hình Vũ còn gọi điện thoại cho Trương Dương mời hắn ăn cơm , vì là chuyện lần trước cảm tạ chính mình .

Kỳ thực Trương Dương không biết , Hạ Hình Vũ sở dĩ tích cực như vậy mời hắn ăn cơm , hoàn toàn là bởi vì lần trước hắn và Lý đội trưởng tỷ thí . Lý đội trưởng vẫn luôn là Hạ đại cảnh sát thần tượng cùng mục tiêu , Nhưng Trương Dương dĩ nhiên có thể cùng với đánh ngang tay , Hạ Hình Vũ đương nhiên sẽ không bỏ qua thỉnh giáo cao thủ cơ hội .

Không phải Lý đội trưởng không dạy nài , mà là Hạ Hình Vũ cho rằng Trương Dương còn trẻ như vậy lại lợi hại như vậy , khẳng định có cái gì bí quyết hoặc đặc thù phương pháp huấn luyện .

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Đại Cao Thủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 17: Lại về Nam thành

Ở nhà ở lại mấy ngày , đem về Long Kinh củng cố Trương Dương liền chuẩn bị về Nam thành rồi. Một mặt là thị trấn không có bán xe việt dã diêm , Trương Dương muốn mua cho mình nhất lượng việt dã xa , thuận tiện sau đó đông bốn tây bèo; hơn nữa ở trong huyện không người quen , chính mình trong thời gian ngắn cũng làm không được bằng lái . Mặt khác chính mình còn muốn về phòng dưới đất thu hồi một ít giấy chứng nhận , trên mình lần trở về vội vàng , thật là làm không đến mạng sẽ trở lại rồi.

Cáo biệt cha mẹ muội muội , Trương Dương lần thứ hai bước lên đi Nam thành hành trình .

...

Nam thành , đồ cổ phố một chỗ đại viện .

Hắc Báo mấy ngày nay trôi qua rất thui thột . Từ lần trước bị gia hỏa kia đánh gãy vài cái xương sườn , chính mình liền bắt đầu xui xẻo rồi , đầu tiên là thủ hạ mấy cái tiểu đệ theo người khác , sau đó sát vách mấy con phố khôn kiếp thừa dịp mình ở bệnh viện đoạt địa bàn của chính mình . Ở bệnh viện Hắc Báo nghe được tin tức này , đầu tiên là thăm hỏi cướp mình bàn gia hòa toàn gia ba đời trong vòng hết thấy nữ tính , tiếp theo lại ở trong đầu đem đánh gãy chính mình xương sườn Trương Dương lột da tróc thịt một vạn lần !

Nguyên coi chính mình không còn gì cả Hắc Báo bị bỗng nhiên mà đến kỳ ngộ đánh cho hồ đồ , hẳn thật sự không nghĩ tới năm đó cùng chính mình cùng đi ra lang bạt huynh đệ tốt lại trở về rồi; là nổi bật hơn mọi người , áo gấm về nhà trở về rồi ! Năm đó bị người đuổi giết xa trốn Nam Tĩnh Ngưu Oa trở về rồi !

Ngưu Oa , cũng chính là cùng Hắc Báo cùng nhau lớn lên , cùng mặc chung một quần anh em tốt . Đương nhiên hiện tại hẳn cái danh gọi Lưu Chí Phi , trước đây Lưu Chí Phi cùng Hắc Báo như thể làm cho người ta làm tiểu đệ , chỉ có điều lão đại không phải cùng một người thôi .

Năm đó Lưu Chí Phi cho lão đại mình đeo đỉnh đầu xanh thăm thăm mũ , sau đó liền bị lão đại phái người truy sát , cùng đường mặt lộ bên dưới vẫn là Hắc Báo lên lút cho hẳn lộ phí mới khiến cho hẳn trốn ra Nam Tĩnh !

Mấy ngày trước , Lưu Chí Phi trở về rồi , đến bệnh viện thăm an Hắc Báo , lúc đó Hắc Báo sợ đến gần chết ! Năm đó Ngưu Oa lão không hơn được nữa là một khu giang bà tử , hiện tại có thể bỏ tay rồi , toàn bộ Nam thành có một nửa đều ở trong tay hẳn . Nghe nói phía dưới không ít thị huyện lão đại trước đây cũng là cùng phía sau hẳn . Hiện tại Lưu Chí Phi lại vẫn dám trở về ! Tuy rằng sự tình qua đi mười mấy năm rồi , Nhưng người nam nhân nào sẽ quên mất đề mình làm về vương bát gia hòa !

Không nghĩ tới khi (làm) Hắc Báo nói ra người kia hiện trạng lúc , Lưu Chí Phi một mặt xem thường , còn để cho hẳn yên tâm tâm , sau đó hẳn Hắc Báo chính là Nam thành lão đại rồi ! Hắc Báo còn tưởng rằng gia hỏa này bị sợ cháng váng , lúc đó đều muốn bán đứng hẳn , Nhưng vừa nghĩ hai người từ nhỏ cùng nhau lớn lên tình phân vẫn là khổ khẩu bà tâm khuyển nửa ngày .

Cuối cùng không chịu được Hắc Báo đông dài Lưu Chí bay ra ngoài một chuyến , Hắc Báo còn tưởng rằng hẳn đường chạy , tâm cũng dễ xuống . Ai biết ngày thứ hai Lưu Chí Phi lại tới nữa rồi , lúc này Lưu Chí Phi lại đây mang về một cái tin tức kinh người ! Đuổi giết hẳn chính là cái kia lão đại tới hôm qua bị người giết chết !

Hắc Báo một mặt không thể tin tưởng , ở Nam Tĩnh ai có thể giết chết hẳn? Lưu Chí Phi nói cho hẳn biết , là hẳn tới hôm qua làm ra . Tuy rằng về tình cảm Hắc Báo không tin , Nhưng không trùng hợp như vậy đi! Lưu Chí Phi vừa trở về , vị kia lão đại đã chết rồi.

Sau tới vẫn là Lưu Chí Phi ở Hắc Báo trước mặt lộ liễu hai tay , Hắc Báo mới tin tưởng hẳn có thể làm được ! Thật sự là Lưu Chí Phi thật lợi hại , hẳn lại đem bệnh viện giường lò xo xuôi theo cho bé gãy !

Kính hi Hắc Báo cũng không để ý tổn thương vẫn chưa hoàn toàn được rồi , cùng ngày tự ra viện . Lưu Chí Phi quả nhiên không nuốt lời , một người một ngựa liền đem cướp mình bàn khôn nạn chọn , Hắc Báo tận mắt nhìn thấy Lưu Chí Phi không tới 3 phút liền đem đối phương hai mươi mấy tiểu đệ đánh cho tàn phế !

Sau khi mấy ngày, Hắc Báo liền đang vui mừng vượt qua. Hắn bây giờ tuy rằng còn không có ngồi trên Nam thành lão đại, Nhưng dưới tay cũng có mấy trăm người rồi, địa bàn càng là so với trước đây lớn hơn gấp mười gấp trăm lần!

Duy nhất để Hắc Báo khó chịu chính là lần trước đánh chính mình gia hỏa không biết là nhận được phong thanh vẫn là làm gì vậy đi tới, ngược lại Hắc Báo phái người ngồi xổm chừng mười ngày cũng không phát hiện tiểu tử kia.

"Báo ca, qua mấy ngày ta muốn đi, lần này trở về cũng chỉ là vừa báo năm đó mối thù, thêm vào báo đáp năm đó ân cứu mạng của ngươi!" Lưu Chí Phi trầm thấp nói rằng.

"Ngươi Oa, tiểu tử ngươi hiện tại không phải người bình thường, Báo ca biết ngươi là làm đại sự nghiệp người cũng không cần ngươi, trước tiên ở Báo ca này ở mấy ngày, đến thời điểm ta đưa ngươi đi!" Hắc Báo có chút không muốn, Nhưng hắn cũng biết Lưu Chí Phi cùng mình đã không là người của một thế giới rồi.

...

Trương Dương cũng không biết Hắc Báo phái người ngồi chờ hờ hững, cũng không biết Nam thành đến cái cao thủ, hắn bây giờ chính buồn phiền đây! Trước mắt nhìn mình chằm chằm không tha đúng là lần trước bị tự tay đánh gãy cánh tay Điều bay, mới vừa xuống xe Trương Dương liền nhận được Hạ Hình Vũ điện thoại của, vừa nghe nói Trương Dương về Nam thành rồi, liền không phải muốn đi qua đón hắn.

Vừa vặn có việc yêu cầu Hạ đại cảnh sát Trương Dương sẽ không có từ chối, ai biết cùng Hạ đại cảnh sát cùng đi đến lại là Điều phi!

"Ta cũng hết cách rồi, lúc ta gọi điện thoại hắn vừa vặn liền ở bên cạnh, gia hỏa này vừa nghe ngươi trở về rồi, liền nhất định phải theo tới, còn nói nếu là ta dẫn hắn cùng đi, sau đó hắn sẽ không quản quýt lấy ta! Sau đó ngươi sẽ biết..." Hạ Hình Vũ có chút bất đắc dĩ nói rằng.

"Ngươi tìm đến ta trả thù sao?" Trương Dương không ngại cho tiểu tử này lại tới một lần nữa, ít nhất yên tĩnh mấy tháng.

"Không đúng không đúng, cao thủ, không, sư phụ, ngài liền thu ta làm đồ đệ đi!" Vội vàng lắc đầu Điều phi liền muốn quỳ xuống.

Hạ Hình Vũ bày làm ra một bộ quả thể mô dạng, đối với Trương Dương nói rằng "Kỳ thực gia hỏa này người không xấu, chính là đầu óc có chút không bình thường! Hắn quản quýt lấy ta cũng không phải yêu thích ta, chính là không đánh lại được ta, vì lẽ đó vừa muốn đem ta lấy về nhà, sau đó liền cái kia gì..." Hạ Hình Vũ nói có chút tức giận, có chút bất đắc dĩ nhìn Điều phi nói.

"Đúng vậy a, sư phụ, ngươi rõ ràng! Khà khà khà..." Bên cạnh thấy không ai để ý chính mình Điều phi đứng dậy, đối với Trương Dương lộ ra một bộ nam nhân đều hiểu biểu hiện, cười hèn mọn đến cực điểm.

Trương Dương nhìn trước mắt vai hề, lần trước làm sao lại không phát hiện hắn là như vậy người đâu!

"Không cần loạn gọi, ta chừng nào thì nói thu ngươi làm đồ đệ rồi hả?"

"Sư phụ, ngươi tự thu hạ ta đi! Lần trước ngươi cái kia kiệt ngạo bất khuất đáng người vững vàng mà chiếu vào đầu óc của ta, ngươi vậy không phạm..." Không chờ hắn nói xong, Trương Dương thì không chịu nổi, khoát tay nói "Sau này hãy nói đi! Hạ cảnh quan, có chuyện muốn làm phiền ngươi, có thể hay không giúp ta làm cái băng lái, ta nghĩ mua chiếc xe, thời gian dài không tiện."

Một bên Hạ Hình Vũ vừa định đáp lời, Điều phi liền chen miệng nói "Sư phụ, giao cho ta đi, sau ba ngày ngươi có thể mở xe mới lên đường!"

Trương Dương có chút không xác định mà nhìn về phía Hạ Hình Vũ. Chỉ thấy Hạ Hình Vũ bĩu môi nói ". Liền để hắn làm đi, cha hắn trước đây liền là công an cục dài, việc này tìm hắn tiện lợi nhất."

Trương Dương tuy rằng không biết Điều phi cha hắn bây giờ là làm gì, có thể trước liền là công an cục dài, hiện tại e sợ quan càng lớn đi! Ngắm lại Điều phi nhân thật là không tệ, muốn là bình thường người có một già như vậy tử, lần trước bị Trương Dương đánh gãy cánh tay tuyệt đối sẽ không như vậy dễ dàng, Điều phi tuy rằng vẫn là không thoát được con ông cháu cha tịt, Nhưng so với như hắn vậy gia thế người mạnh hơn nhiều.

Nghĩ tới những thứ này, Trương Dương cũng liền không tính toán với hắn chuyện lần trước rồi, nói rằng "Vậy thì làm phiền ngươi, các loại (chò) rảnh rồi dạy ngươi mấy chiêu."

Điều phi vừa nhìn Trương Dương đáp ứng dạy chính mình võ công, mặt đều cười nở hoa rồi, "Sư phụ, ta nhất định học tập cho giỏi, mỗi ngày..."

Lần này là Hạ Hình Vũ cắt đứt, "Trương Dương, ngươi cũng không thể qua cầu rút ván, ta cũng muốn bắt chước!" Điều phi một mặt oán nhìn Hạ Hình Vũ, nhìn Hạ Hình Vũ đều có chút sợ hãi rồi.

Nhìn hai người biểu hiện, Trương Dương có chút bất đắc dĩ, "Được được được, đến thời điểm các ngươi đồng thời lại đây, chỉ là ta sẽ một môn quyền pháp, không hợp các ngươi ý liền không có biện pháp!" Trương Dương khoát tay nói.

Trương Dương nắm đầm thép nhanh đại thành, dạy dỗ hai con gà vẫn là không có vấn đề đấy.

PS:!

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Đại Cao Thủ Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 18: Cao thủ đột kích trên

"Sur phụ, người muốn mua xe sao? Nếu không chúng ta bây giờ đi nha !" Điều Phi thấy Trương Dương đáp ứng dạy chính mình võ công, có chút không thể chờ đợi.

Trương Dương suy nghĩ một chút mình bây giờ còn có hơn một triệu, chính mình tạm thời còn không chuẩn bị ở Nam thành mua nhà, mua xe hẳn là thừa sức rồi.

Liên nói rằng "Các người chờ ta một hồi, ta đi về trước nắm ít đồ."

"Đừng a, sur phụ vẫn là ta tiễn đưa người trở về đi thôi, đến bây giờ ta cũng không biết người ở đâu đây! Đây không phải đánh đồ đệ mặt mà !" Điều Phi sợ Trương Dương chạy, vội vàng nói.

Trương Dương có chút buồn cười mà nhìn về phía Điều Phi, "Được rồi, cùng đi chứ !"

Hạ Hinh Vũ nhìn trước mắt hai người, có chút tròn tròn mắt, cứ như vậy không lâu sau hai người liền câu được, cao nhân quả nhiên không hổ là cao nhân cái kia ah ! Làm việc thật không phải người thường có thể phỏng đoán.

"Trương Dương, ta cũng muốn đi, người cũng không thể bỏ lại ta !" Hạ Hinh Vũ thấy hai người bỏ lại chính mình không chịu yếu thế nói.

"Cùng đi, liền tại lần trước gặp người ăn vặt phố cái kia ." Trương Dương không muốn ở trên mặt này lãng phí thời gian, trực tiếp lên Hạ Hinh Vũ xe.

...

"Không thể nào ! Sur phụ, người liền trụ này?" Điều bay vào phòng dưới đất có chút khó tin kêu lên.

Hạ Hinh Vũ cũng hơi kinh ngạc, nàng không nghĩ tới Trương Dương cao thủ như vậy lại trụ ở loại địa phương này !

"Trương Dương, chính ta tại ngọc vườn cái kia còn có một bộ phòng ở không, người chuyển ta cái kia đến ở nhé !"

Điều Phi thấy bị Hạ Hinh Vũ đoạt trước tiên, cũng không yếu thế, "Hinh Vũ, ta nhưng là sư phó đồ đệ, sur phụ làm sao có thể đi người cái kia đây! Sur phụ, chính ta tại ngọc vườn cũng rất có nghề phòng ở, coi như lễ bái sư rồi, người có thể tuyệt đối đừng từ chối ah !"

Trương Dương bị hai người chẳng hề để ý ngôn ngữ đá kích, nguyên coi chính mình hiện tại cũng được cho người có tiền, có gian nhà còn có hơn một triệu tiền mặt. Nhưng vừa vặn hai người nói ngọc vườn, cái kia phòng ở ít nhất thật giống cũng phải mấy trăm vạn, hơn nữa không chút thân phận cần bán là không mua được, mà bọn họ lại không coi là chuyện to tát, dĩ nhiên nhàn rỗi ở đẳng kia !

Không tiếp tục để ý một bên mắt lớn trừng mắt nhỏ hai người, Trương Dương thu thập một chút thứ cần thiết chứa ở trong túi du lịch. Liền một tay cầm đựng tiền rương da, một tay mang theo túi du lịch ra cửa.

Hạ Hinh Vũ cùng Điều Phi thấy Trương Dương không nói lời nào, còn tưởng rằng tổn thương Trương Dương tự tôn, vội vàng theo sau.

"Sur phụ, ta không phải ý đó, ta là nhớ người nếu muốn luyện võ, ở đây nhất định không thích hợp, ta chỗ kia đại lai sẽ không có người đi, vì lẽ đó thuận tiện một ít ." Điều Phi giải thích.

Hạ Hinh Vũ cũng ở vừa nói, "Trương Dương, Điều Phi nói có đạo lý, sau đó người dạy chúng ta cũng không thể tại đây chứ? Điều Phi nhà kia ta biết, thật là không tệ, lớn hơn so với ta hơn nhiều, còn có một cái phòng tập thể hình, thích hợp nhất người rồi."

Trương Dương bị hai người nói có chút tâm động, đặc biệt nghe nói Điều Phi vậy còn có phòng tập thể hình. Nhưng hẳn không phải loại kia không duyên cớ bị người ăn huệ người, sợ dĩ có chút do dự.

Điều Phi vừa nhìn Trương Dương vẻ mặt liền biết Trương Dương lo lắng cái gì, liền vội vàng nói "Sur phụ, ngược lại phòng ở không cũng là không, nếu không người trước đi ở mấy ngày, lúc nào chờ người mua nhà rồi, lại dọn ra được rồi?"

Thấy Điều Phi nói chân thành, Trương Dương không muốn ở những chuyện nhỏ nhặt này tính toán chi li, liền gật đầu đáp ứng. Trong lòng nhưng chuẩn bị sau đó dạy hẳn một ít công phu chân chính.

Mấy người nói xong những này, liền không dây dưa nữa những chuyện nhỏ nhặt này. Mới ra tiểu khu của Trương Dương bọn họ, đang chuẩn bị lên xe, chỉ thấy bên cạnh bỗng nhiên xông lại một nhóm lớn người đem bọn hắn vây nhốt!

Nguyên lai ở Trương Dương vừa về phòng dưới đất không có chú ý chính hắn thời điểm, ngồi chễm chệ chờ hơn mười ngày tiểu đệ vừa thấy có người tiến vào lão đại nói địa phương, biết chính chủ trở về rồi, vội vàng cho chính đang thu tiểu đệ Hoàng Mao gọi điện thoại.

Hoàng Mao vừa nghe nói Trương Dương trở về rồi, cũng không kịp nhớ giáo huấn mới vừa thu thủ hạ rồi, vội vã mà mang theo tiểu đệ liền hướng Trương Dương này tới rồi.

Từ lần trước bị Trương Dương đánh rớt đây miệng răng, Hoàng Mao liền hận Trương Dương tận xương, Hắc Báo phát đạt, bọn họ những này trước kia không phản bội tiểu đệ cũng đều nước lên thì thuyền lên, từng người dưới tay đều đã có một nhóm người, Nhưng liền bởi vì chính mình nói chuyện hồ, ngày thứ nhất ngay khi tiểu đệ trước mặt làm mất đi mặt to, làm hại mình ở cái khác lão đệ huynh trước mặt đều không nhắc nổi đầu lên.

Trước kia thấy Trương Dương lâu như vậy không lộ diện, còn tưởng rằng hắn đường chạy, không nghĩ tới Trương Dương còn dám trở về! Lần này nhất định phải đánh gãy hân cả người xương cốt, vì chính mình một cái răng báo thù!

"Khà khà, tiểu tử, không nghĩ tới chúng ta lại gặp mặt! Thực sự là vận may ah!" Biết Trương Dương vũ lực không sai Hoàng Mao, lần này nhưng là mang tới chính mình toàn bộ của cải, hắn cũng không tin Trương Dương một cái có thể trải qua chính mình số hơn ba mươi người!

Tự nhiên, bên cạnh tiểu bạch kiếm Diêu Phi cùng kiều tích tích Hạ Hình Vũ bị hắn không để mắt đến, nếu như bình thường nhìn thấy Hạ Hình Vũ mỹ nữ như vậy, hắn còn có tâm sự đi tới trêu đùa vài câu, có thể xuất hiện ở trong mắt hắn chỉ có Trương Dương.

"Lại là nguoi, lần trước giáo huấn nguoi còn không có nhớ kỹ, không biết nguoi rằng trường không tốt lên nhiều!"

Trương Dương không nói rằng cũng may, vừa nhắc tới cái này, Hoàng Mao tức đến nổi phẫn, cũng không đoái hoài tới lão đại nhắc nhở chính mình muốn bọn họ gần nhất biết điều một chút.

"Đều lên cho ta, tiểu tử kia có chút công phu, cẩn thận một chút! Chết hay sống không cần lo!" Hoàng Mao nhớ tới lần trước Trương Dương dũng mãnh, lùi tới đoàn người sau hết lớn!

Hạ Hình Vũ cùng Diêu Phi vừa nhìn nhiều người như vậy xông tới, cũng gấp, vừa định lấy ra cảnh sát thân phận, chỉ thấy Trương Dương lắc đầu ngăn cản.

"Các nguoi không phải muốn cùng ta học công phu sao? Ngày hôm nay các nguoi nhìn kỹ, để cho các nguoi xem nhìn cái gì mới thật sự là võ thuật!"

Không chờ hai người đáp lời, Trương Dương liền ném bao da một bước lướt qua hai người, xông lên trên! Hắn biết đối phó những này tên côn đồ các kẻ vẫn là nắm đầm hữu hiệu chút, không cho bọn họ một cái dạy dỗ khó quên, bọn họ không sẽ bỏ qua.

Hạ Hình Vũ cùng Diêu Phi sợ ngây người, bọn họ không nghĩ tới Trương Dương đối mặt mấy chục người còn dám đi tới liều mạng! Chính bọn hắn cũng sẽ mấy tay quyền cước, bình thường đối phó ba năm người không thành vấn đề, Nhưng kiến nhiều còn cần chết voi đây! Huống hồ trong tay đối phương còn có ống tuýp các loại vũ khí.

Ở lại: sững sờ vài giây hai người vừa định đi lên hỗ trợ, lại bị hình ảnh trước mắt đã kích tâm linh nhỏ yếu. Chỉ thấy Trương Dương cùng một đám người hỗn chiến với nhau, sai, không phải hỗn chiến, là hành hạ đến chết!

Không tệ, bọn họ chỉ nhìn thấy Trương Dương thân ảnh của nhanh chóng chuyển động, mỗi lần Trương Dương xẹt qua nơi đó, thì có mấy người bay ra, nằm trên đất rên rĩ! Không chỉ có hắn nhóm hai người choáng váng, Hoàng Mao cũng choáng váng!

Hắn chính là biết Trương Dương lợi hại, cho nên mới dẫn theo nhiều người như vậy lại đây, nguyên tưởng rằng có thể báo thù, Nhưng lần trước Trương Dương thật giống không có mạnh như vậy chứ?

Hắn không biết, bây giờ Trương Dương không phải là khi đó có thể so sánh, lúc đó Trương Dương vừa học được nắm đầm thép, vũ lực đều chẳng qua mười! Mà bây giờ Trương Dương không chỉ nắm đầm thép đem vào đại thành, còn học xong về Long Kinh môn công pháp này, vũ lực càng là tại gia tộc đột phá đến bốn mươi! Đó cũng không phải là đơn giản vài lần tăng lên mà thôi, đó là chất hiểu rõ thay đổi.

"Lão đại, ta sai rồi, ngài hãy tha cho ta đi! Ngài đại nhân đại lượng nhất định sẽ không cùng ta loại này tiểu nhân vật chấp nhặt!" Thấy Trương Dương không mấy phút nữa liền giải quyết xong chính mình sở hữu tiểu đệ, Hoàng Mao cũng không để ý bộ mặt rồi, run chân quỳ xuống đất liền nện nề đập đầu. Hắn bây giờ chỉ muốn rời xa ác ma này, thật là đáng sợ! Đó là người a, chính là mấy chục con gà, cũng không nhanh như vậy đi!

Từ khi sau khi giết người Trương Dương tự không có trước kia lòng dạ mềm yếu, trước đây đánh Hắc Báo Hoàng Mao chính hắn còn có thể nhẹ dạ ấy này, nhưng bây giờ hắn chỉ biết có mấy người không cho hắn chút giáo huấn, hắn mãi mãi cũng sẽ không hối cải!

Không nghĩ ngờ chút nào, Hoàng Mao chính là cái này loại người, lần trước rõ ràng là bọn họ cướp đoạt không được ngược lại bị chính mình đánh, không nghĩ tới chính mình vừa trở về hắn liền đến báo thù rồi! Người như thế, nếu như ở không ai địa phương, mình nhất định sẽ tiêu diệt hắn! Con ruồi ở phía xa múa tung, không ai sẽ chú ý, Nhưng luôn ở trước mắt bay tới bay lui, Trương Dương sẽ không chú ý một cái tát đập chết hắn!

PS: Các vị độc giả đại đại, nhìn thật thoáng tâm chớ quên thu gom ah!

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Đại Cao Thủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 19: Cao thủ đột kích bên trong

Hoàng Mao cuối cùng vẫn là không tránh được Trương Dương nắm đấm thép, lần này Trương Dương đã cắt đứt hẳn hai chân, e sợ sau đó coi như được rồi cũng không thể đi ra làm ác rồi, mấy vị bị thương hơi nhẹ tiểu đệ mang theo hẳn rồi khỏi.

Nhìn đi xa Hoàng Mao bọn họ, Trương Dương trong lòng có cổ không nói ra được tư vị! Hắn phát hiện vững tâm của hắn rất nhiều, quyền của hắn là dính máu quyền, không phải những kia biểu diễn dùng khoa chân múa tay.

Hạ Hình Vũ cùng Điều Phi mãi đến tận một đám người tản đi mới tỉnh ngộ lại, bọn họ không phải bình thường cảnh sát, vì lẽ đó cũng không có cái gì không thích ứng cùng phạm pháp ý nghĩ, "Sự phụ! Người nhất định phải dạy ta ah! Vừa người quá đẹp trai rồi, nếu như ta có người lợi hại như vậy, những kia Mỹ Mi còn không..." Rồi vào ý đám Điều Phi còn chưa nói hết liền chảy xuống vài giọt ngum nước, nhìn Trương Dương cùng Hạ Hình Vũ buồn nôn!

Hạ Hình Vũ cũng bị Trương Dương lần này vũ lực chấn động bối rối, "Trương Dương làm sao người sẽ lợi hại như vậy! Lẽ nào lần trước người là cố ý nhúng Lý đội? Nhất định là như vậy! Đúng hay không?"

Trương Dương lẽ nào nói cho nàng biết nói, chính mình có hệ thống hỗ trợ mỗi ngày đều ở tiền bộ, chỉ thật trăm mặt không đáp.

"Trương Dương, người nhất định phải dạy ta, liền vừa loại kia một quyền có thể đem người đánh bay cái loại này!" Hạ Hình Vũ có chút bức thiết nói, nguyên lai Trương Dương liền rất lợi hại, không nghĩ tới bây giờ càng là phi nhân loại rồi!

Đây chính là lấy một địch mấy chục ah! Đúng, hắn nhất định là lãnh đời cao thủ, không trách thấp như vậy điều, trụ ở phòng hầm khẳng định cũng là sợ bị người quấy rối! Hạ Hình Vũ vì là Trương Dương trụ phòng dưới đất tìm một cái cơ, ở trong lòng tự nhủ.

"Kỳ thực ta cũng không bằng các người nghĩ tới lợi hại như vậy, vừa những người kia bắt quá là một ít tên côn đồ cắc kè mà thôi, chính là các người cũng có thể đối phó bảy tám cái đi!" Trương Dương cũng không biết bọn họ có thể hay không học được nắm đấm thép, không nghĩ tới đến thời điểm bọn họ không học được sản sinh quá to lớn chênh lệch.

Không đề cập tới Điều Phi Hạ Hình Vũ chờ mong cùng ước mơ, Hoàng Mao rời đi Trương Dương tầm mắt sau liền móc ra trong ngực điện thoại.

"Lão đại, ta ngã xuống, ô ô ô..."

"Làm sao vậy? Từ từ nói!" Đang muốn đưa Lưu Chí Phi rời đi Hắc Báo nhận được Hoàng Mao điện thoại của, có chút không thích nói.

Lưu Chí Phi sẽ phải rời khỏi rồi, tuy rằng hắn tại trước khi đi cảnh cáo Nam thành còn dư lại các vị đại ca, Nhưng lòng người sẽ thay đổi! Chính mình đang muốn thừa dịp bọn họ trong thời gian ngắn không dám đối với tự mình động thủ thời cơ ổn định địa bàn của chính mình cùng người tâm đây.

Nhận được Hoàng Mao điện thoại của Hắc Báo có chút không vui, lúc trước nếu không phải xem ở hắn là của mình lão huynh đệ phân thượng, trong tay mình còn lại người không nhiều, cũng sẽ không khiến hắn đi quản lý sào huyệt của chính mình. Không nghĩ tới tên này vô dụng như vậy, hai trên ba ngày gọi điện thoại cho chính mình tất cả đều là một ít chó má sụp đổ việc nhỏ!

"Lão đại, lần này ta thật sự ngã xuống, ta hai cái chân đều bị người đã cắt đứt, sau đó e sợ cũng đứng lên không nổi nữa rồi! Ô ô ô... Lão đại, người nhất định phải báo thù cho ta ah!" Hoàng Mao nghĩ đến chính mình gió mạnh quang không mấy ngày, sau đó có lẽ phải ngồi cả đời xe đẩy, tự không khỏi bi từ tâm đến, ở điện thoại bên kia gào thét lên.

Hắc Báo vừa nghe hoàng lời nói có chút râu ria liền ngăn ra, hắn còn tưởng rằng là có người muốn hướng về tự mình động thủ, Lưu Chí Phi còn chưa đi sao! Những người này tại sao có thể có lá gan lớn như vậy!

"Chuyện gì xảy ra? Nói rõ ràng, rốt cuộc là ai làm hay sao?" Hắc Báo có chút do dự nhìn một chút bên cạnh chờ đợi mình Lưu Chí Phi.

Hoàng Mao cũng không gào thét rồi, từng chút từng chút hướng về Hắc Báo nói rõ tình huống của hôm nay.

Hắc Báo vừa nghe không phải cái khác lão đại tìm cơ vừa nhắc tới tâm cũng để xuống, Nhưng vừa nghe lúc trước đánh của mình tiểu từ trở về rồi, còn trở nên lợi hại như vậy, cũng có chút cau mày.

Nếu như bình thường mấy chục người không phải đối thủ của hắn , chính mình kêu lên cái mấy trăm người còn sợ hắn lật trời hay sao! Nhưng bây giờ chính là Lưu Chí Phi muốn lúc rồi đi , cái khác lão đại đều ở nhìn mình chăm chăm đây! Muốn là vì một tiểu nhân vật điều động nhiều người như vậy e sợ chính mình cũng không có thiếu phiền phức .

An ủi Hoàng Mao vài câu , cúp điện thoại , Hắc Báo có chút buồn bực xoa xoa chính mình căng thẳng lông mày . Trước hết để cho tiểu tử kia Tiêu Dao mấy ngày , chờ mình đứng vững chân rồi , lại đi cho hắn điểm (đốt) lợi hại nhìn một cái !

"Thì sao, không phải là những người kia tìm người để gây sự đi à nha? Nhìn dáng dấp có người vội vã muốn chết ah ! Ta còn chưa đi đã có người dám xuất hiện ." Nói Lưu Chí Phi lộ ra một tia thị nộ cười mỉa .

Hắc Báo hơi kinh ngạc nhìn Lưu Chí Phi một chút , hắn không biết ít năm như vậy Lưu Chí Phi đến tốt cùng đã tạo ngộ chút gì , Nhưng từ vừa loại kia giết người như ngóc ánh mắt liền biết Lưu Chí Phi chỉ sợ cũng không phải làm chính cách buồn bán.

"Không có gì , chính là lần trước hại ta ở bệnh viện ở lại : từng sờ lâu như vậy tiểu tử xuất hiện , vừa Hoàng Mao dẫn người đi tìm hắn để gây sự , bị hắn đánh cho tàn phế !" Hắc Báo nói không khỏi nghĩ tới , nếu như Lưu Chí Phi chịu ra tay lời nói ...

Nhìn Hắc Báo chờ mong mà nhìn mình , Lưu Chí Phi làm sao sẽ không hiểu Hắc Báo ý nghĩ , cười nói "Báo ca , giữa chúng ta còn cần khách khí mà , có phải là có chút phiền phức , chẳng qua chính ta tại Nam thành lại ở mấy ngày ."

Hắc Báo có chút ngượng ngùng , Nhưng lại không cam lòng cứ như vậy buông tha Trương Dương , vì vậy nói "Nghe Hoàng Mao nói , tiểu tử kia có chút đạo hạnh , bọn họ số hơn ba mươi người , không tới năm phút đồng hồ liền đều bị đánh ngã , người cũng biết ta bây giờ rút không ra nhiều người như vậy , ít người e sợ tác dụng không miệng lớn vì lẽ đó ..."

"Không nghĩ tới Nam thành lại còn có cao thủ như vậy , ta liền lại lưu mấy ngày , sẽ đi gặp tên kia , yên tâm đi , ngày mai người tự không dùng vì hắn phiền não rồi !" Lưu Chí Phi có chút ngứa tay , ở Nam thành nhiều ngày như vậy còn chưa khoe thật động thủ một lần đây , hi vọng tiểu tử kia có chút vốn liếng , không nên để cho chính mình thất vọng , không phải vậy hắn không ngại một cái một cái hủy đi hắn xương .

...

Không biết nguy hiểm sắp hàng lâm Trương Dương chính đang vì là tuyển cái nào khoản xe do dự đây , Hạ Hinh Vũ cùng Diêu Phi đã ở tranh luận không ngớt .

"Nếu ta nói , sự phụ người chính là mua chiếc này Lộ Hồ [LandRover] đi , nhìn thô bạo , sau đó mang Mỹ Mi đi ra ngoài tối lạng phong !"

"Đi chết ! Người cho rằng Trương Dương giống như người , Trương Dương hay là muốn chiếc này , người xem đáng yêu làm sao ah ! Hồng thông thông xinh đẹp nhất á!" Hạ Hinh Vũ hai mắt sáng lên nhìn trước mặt nàng một chiếc màu đỏ giáp xác trùng .

Trương Dương bị hai người khiến cho có chút đau đầu , chính mình mua xe bất quá là vì thay đi bộ thôi , lại nói Hạ Hinh Vũ chỉ chiếc xe kia là mở cho hắn đây sao? Không để ý đề nghị của bọn hắn , Trương Dương đi tới mình nhìn trúng cái kia chiếc Audi trước mặt , rất thích hợp bản thân , không kiên cưỡng biết điều đại khí đủ trầm ổn .

Liên đối với một bên chờ đợi tiểu thư nói "Liên muốn chiếc này rồi , giúp ta làm thủ tục đi!"

Cô bán hàng có chút kinh hãi , đơn giản như vậy là được rồi ! Còn chưa có thử thử xe đây , nếu không phải xem bên cạnh hai người mặc không đơn giản , chính mình còn tưởng rằng Trương Dương đang nói đùa đây!

"Được rồi , tiên sinh , lập tức liền thật , đợi sẽ ngài là có thể trực tiếp lái xe về nhà !"

Hạ Hinh Vũ cùng Diêu Phi như đầu bại hai con gà trống con , thấy Trương Dương đã đi tiền trả , hung hăng nhìn đối phương một chút liền hướng Trương Dương chạy đi .

"Vẫn là sự phụ ánh mắt cao , vừa nhìn xe này liền biết sự phụ quả nhiên không hổ là sự phụ ah ! Liên một chữ , được!" Diêu Phi không buông tha bất kỳ lần nào nịnh hót cơ hội nịnh nọt nói .

"Nịnh hót !" Hạ Hinh Vũ quay đầu không nhìn Diêu Phi , đi tới Trương Dương ngồi xuống bên người .

Lúc này ô tô thành quản lý đến rồi , thật xa đã nhìn thấy Hạ Hinh Vũ cùng Diêu Phi , bước nhanh chạy lên trước nịnh nọt nói "Hạ tiểu thư cùng Diêu đại làm trò làm sao không nói cho ta một tiếng ! Ngài hai vị muốn mua xe sao?"

Nói quay đầu hướng một bên cô bán hàng uy nghiêm nói ". Mặc kệ hai vị coi trọng xe gì , giống nhau nửa giá !"

Lại quay đầu hướng hai người cười lấy lòng , "Ta biết hai vị không để ý chút tiền lẻ như vậy , Nhưng đây là của ta một chút cẩn thận ý , hai vị tuyệt đối không nên từ chối ."

Hạ Hinh Vũ không có để ý hắn , chỉ nhìn chăm chăm Trương Dương . Nhìn thấy quản lý đem Trương Dương không để mắt đến , Diêu Phi có chút không cao hứng , lạnh nhạt nói ". Không phải chúng ta mua xe , là cùng sự phụ của ta đến mua xe !"

Quản lý vừa nghe liền biết mình vừa lọt đại nhân vật , không dám thất lễ , vội vàng hướng bên người Trương Dương nói xin lỗi "Thật xin lỗi , tiên sinh là lần

đầu tiên đến chúng ta này đi, ngài yên tâm, còn là vừa vặn, mặc kệ người xem bên trong chiếc xe đó đều nửa giả." Quản lí xoa xoa chính mình đổ mồ hôi cái trán khiêm tốn mà nói.

Trương Dương không có từ chối, kỳ thực ô tô nghề này lợi nhuận rất lớn, coi như nửa giá thương gia cũng sẽ không thiệt thòi. Liền khách sáo vài câu liền đem trong tay rương da phóng tới trên bàn mở ra, chỉ thấy một xấp xấp (liên tục) tiền hiện lộ ra.

Hạ Hình Vũ mấy người đều bị Trương Dương cử động kinh trụ, không phải là bọn hắn chưa từng thấy tiền, thật sự là chưa từng thấy mang theo tiền mặt lại đây mua xe, bọn họ cũng không nghĩ đến Trương Dương vẫn cầm ở trong tay rương da hóa ra là đựng tiền dùng!

Mặc dù có chút không mò ra Trương Dương lai lịch, Nhưng quản lí cũng không dám coi thường, có thể bị bí thư thị ủy cùng thường vụ Phó Thị trưởng tiểu thư thiếu gia gọi sư phó có thể là bình thường người sao?

Không đề ý một bên đứng sờ cổ bán hàng, quản lí tự mình làm Trương Dương làm thủ tục, thật sự chỉ cần Trương Dương nửa giả, từ rương da bên trong lấy ra 400 ngàn liền đem rương da hợp thật cung kính đưa cho Trương Dương.

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Đại Cao Thủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 20: Cao thủ đột kích dưới

Tiếp nhận quản lí đưa qua rương da, Trương Dương không khỏi một trận hoảng hốt, từng có lúc hắn sẽ nghĩ tới chính mình cũng có một ngày trở thành có phòng có xe bộ tộc. Đối với Trương Dương Lai nói, tiền đủ là tốt rồi, nhiều hơn nữa tiền cũng không quá là thỏa mãn mình một chút lòng hư vinh thôi, chính mình theo đuổi là tự do, là khiêu chiến sinh mạng cực hạn! Hắn muốn nhìn xem chính mình ở năng lượng trao đổi hệ thống dưới sự giúp đỡ có thể đi bao xa!

...

"Sư phụ, đi rồi, còn có cái gì muốn dẫn đi sao? Nếu là không có, chúng ta liền đi ngọc vườn đi!"

Trương Dương ngẫm lại chính mình không có gì hay cầm, giấy chứng nhận các loại đồ vật đã vừa mới mang ở trên người rồi, trong tầng hầm ngầm những vật khác chính mình cũng không cần, còn phòng ở đến kỳ chủ nhà trọ tự nhiên sẽ thu trở về.

Dứt bỏ một ít bừa bộn ý nghĩ, Trương Dương không khỏi vì chính mình có xe mới cảm thấy hưng phấn, đạt được lái xe skill đã lâu rồi, này vẫn là lần đầu tiên thử nghiệm! Nghĩ có Diêu Hạ hai vị ở bên người, mình coi như không chứng nhận cũng sẽ không có người đến tra chính mình đi!

Không đề cập tới Trương Dương chính đang vì mình xe mới kích động, bây giờ đang ở Nam thành tính được là nhân vật có tiếng tăm Hắc Báo, rất nhanh sẽ nghe được Trương Dương vị trí.

"Ngươi... Chí bay, thủ hạ ta đã tìm được tiểu tử kia ở chỗ nào, người xem?" Hắc Báo vừa nhận được điện thoại của tiểu đệ liền hướng Lưu Chí Phi hỏi.

"Không vội, đến buổi tối lại nói, trước hết để cho thủ hạ người nhìn hắn, xem hắn ở chỗ: nơi nào đặt chân!" Lưu Chí Phi không chút hoang mang nói.

Hắc Báo ngẫm lại vừa thật sự của mình nóng lòng, cũng không gấp cái kia một lúc, rồi cùng Lưu Chí Phi hai người rồi rãnh trò chuyện.

"Chí bay, người có thể cùng ta nói một chút những năm này người đến cùng đang làm gì sao? Nếu là không thuận tiện coi như xong." Hắc Báo thật sự là hiếu kỳ đến cùng dạng gì kỳ ngộ mới có thể để năm đó còn không bằng của mình Lưu Chí Phi trở thành siêu nhân vậy tồn tại.

Nghe được Hắc Báo câu hỏi, Lưu Chí Phi rơi vào trầm tư, hai mắt có chút trống rỗng.

...

Năm đó hắn một thân một mình thoát đi Nam thành không có chú ý chính hắn thời điểm, Hắc Báo cho những cái kia tiền rất nhanh sẽ dùng hết rồi. Cùng đường mặt lộ chính hắn không thể không nắm lấy lão bản hành, ở một chỗ hẻo lánh sơn thôn đoạt một gia đình, Nhưng hắn không ngờ tới người sống trên núi tiền đúng là không bao nhiêu, Nhưng người ngoan độc!

Làng người so với thành thị người muốn đoàn kết hơn nhiều, hắn còn chưa đi ra làng, đã bị người chặn lại, một đám cầm đòn gánh xẻng hắn từ vây đề lên hắn, kết quả hắn bị người đánh cho gần chết vút bên dưới ngọn núi rồi.

Coi như Lưu Chí Phi ở trong đau đớn lúc tỉnh lại, hắn gặp được cả đời này không bao giờ quên tình cảnh, hắn nhìn thấy siêu nhân! Đùng, siêu nhân, đương nhiên hắn nhìn thấy là không là trong phim ảnh ngoại quốc đồ lót màu hồng mặc ngược siêu nhân, là Hoa Hạ từ xưa thì có võ giả, hơn nữa còn là có thể kinh khí bên ngoài Minh Kinh võ giả.

Đó là hai vị đã đột phá luyện sức lực đạt đến Minh Kinh cảnh giới võ giả ở tranh đấu, không phải luận bàn là sinh tử đâu! Hai người cũng không nghĩ đến muộn như vậy ở trong núi còn có người, đồng thời đem hai người tỷ thí nhìn ở trong mắt.

Dưới ánh trăng Lưu Chí Phi ngơ ngác nhìn hai người sống chết tranh đấu, không dám phát sinh một tia tiếng vang, nhân sinh quan của hắn vào đúng lúc này bị lật đổ, hắn muốn là mình cũng có thân thủ như vậy còn có thể như con chó thoát đi Nam thành sao? Sẽ không! Dù cho chỉ có đối phương một phần mười bản lĩnh, chính mình cũng sẽ không bị người như con chó vứt xuống núi!

Võ công của hai người đều rất lợi hại, trong phạm vi mấy chục mét cây cối đều bị phá hủy, cũng còn tốt Lưu Chí Phi rời đi (khoảng cách) khá xa, hơn nữa bị ném địa phương còn là một khe núi, mới không có bị trong lúc đánh nhau hai người phát hiện.

Hơn nửa canh giờ đợi về sau, Lưu Chí Phi chỉ thấy một người trong đó bị đánh bay ra ngoài, mắt thấy không sống được. Tên còn lại cũng bị thương không nhẹ, liếc mắt nhìn nằm dưới đất người, không nói một lời liền xoay người rời đi.

Mãi đến tận đối phương rời đi hơn mười phút, Lưu Chí Phi mới dám lộ diện, nhẹ nhàng đi tới trên đất trước mặt người kia, Lưu Chí Phi ngẫm lại chính mình người không có đồng nào, đối phương nếu lợi hại như vậy trên người có điểm (đốt) vật đáng tiền cũng rất bình thường đi!

Liền đưa tay đi mò, không nghĩ tới đối phương lại không chết, một phát bắt được Lưu Chí Phi tay, Lưu Chí Phi cảm giác cổ tay của mình đều sắp đứt đoạn mất, đây là một kẻ hấp hối sắp chết xứng đáng khí lực ư!

Lưu Chí Phi sợ đến gần chết, không nhúc nhích, chỉ thấy trên đất người kia mở mắt nhìn thấy Lưu Chí Phi cũng không nhiều lời, đã nói một cái địa chỉ lại lần nữa ngắt.

Cầu giàu sang từ trong nguy hiểm, sau hơn nửa tháng Lưu Chí Phi xin cơm đập đầu, cũng lấy vị võ giả kia một đường ăn xin liền hướng như lời hắn nói địa phương chạy đi. Trên đường đối phương tỉnh táo quá vài lần, nhìn thấy Lưu Chí Phi xin cơm cho mình ăn, cũng không khỏi bay lên một luồng lòng cảm kích, võ giả sợ nhất chính là nợ nhân tình phân.

Trải qua thiên tân vạn khổ Lưu Chí Phi ở ngày thứ hai mươi, rốt cục chạy tới sau lưng gọi Lý Nguyên Triều võ giả chỗ nói địa phương.

Sau mấy ngày Lưu Chí Phi chỉ cảm giác lại như nằm mơ một dạng, chính mình cứu người dĩ nhiên là cái đại nhân vật, ở bề ngoài Lý Nguyên Triều bất quá là một cái nho nhỏ võ quán quán chủ mà thôi, Nhưng Lưu Chí Phi liền tận mắt nhìn đến một tiết kiệm hắc lão đại ngoan ngoãn đứng chờ ở cửa tiếp kiến, ngẫm lại cũng thế, có như vậy thân thủ người có thể không chút địa vị sao?

Cảm kích Lưu Chí Phi Lý Nguyên Triều, thấy hắn không muốn thù lao chỉ muốn cùng mình học võ, có chút khó khăn. Nhưng vừa nghĩ tới Lưu Chí Phi cũng lấy chính mình một đường ăn xin đập đầu lại đây, sẽ không nhẫn từ chối. Liền nhận lúc đó qua tuổi hai mươi Lưu Chí Phi làm đệ tử cuối cùng.

Sau đó Lưu Chí Phi mới hiểu được nguyên đến thế giới này còn có một cái thế giới của võ giả, bọn họ cũng không cùng người bình thường ngăn, chỉ có điều bình thường không ở trước mặt người hiển lộ mà thôi.

Có thể một người bình thường trong mắt lão tổng, quét đường lén lút đều có khả năng là một cao thủ.

Như Lưu Chí Phi sư phụ ở ngoài mặt chính là một nhà võ quán quán chủ, võ quán bình thường người không nhiều, nhưng không bao nhiêu người biết quán chủ là một Minh Kinh đại thành cao thủ!

Về phần Minh Kinh đại thành lợi hại bao nhiêu Lưu Chí Phi từng trải qua, còn kém phi thiên độn địa rồi, Nhưng sau đó sư phụ nói cho hắn biết chính mình võ học cảnh giới phân chia, Lưu Chí Phi liền càng kinh ngạc hơn!

Nguyên lai võ học trải qua Hoa Hạ mấy đời người nỗ lực rốt cục tạo thành một cái hoàn chỉnh hệ thống.

Mới vừa vào võ đạo người trước phải Luyện Khí, đợi được luyện được khí cảm sinh ra nội kinh chính là luyện sức lực rồi, đột phá luyện sức lực đem kinh lực bên ngoài là vì Minh Kinh, Lý Nguyên Triều chính là cái này cảnh giới, hơn nữa đã đại thành. Còn phía sau Hóa Kinh Lý Nguyên Triều cũng không rõ ràng lắm, lại mặt sau có còn hay không cảnh giới Lý Nguyên Triều chính mình cũng không biết.

Trở về hoàn hồn, Lưu Chí Phi không đang hồi tưởng những này, lần này trở về chủ yếu trả lại kết nối khúc mắc của chính mình.

Mười mấy năm trôi qua rồi, chính mình quả nhiên như sư phụ nói như thế, bỏ lỡ tốt nhất luyện võ thời kỳ, cho tới bây giờ cũng không quá luyện sức lực đại thành, chậm chạp không thể luyện sức lực viên mãn, chớ nói rõ chỉ là sức lực rồi.

Tuy rằng sư phụ khuyên nhủ chính mình muốn bình tĩnh, Nhưng chính mình gấp ah! Sư phụ ba mươi mấy tuổi đã đột phá đến Minh Kinh, Nhưng quá khứ nhanh hai mươi năm cũng không quá ở ba năm trước mới vừa viên mãn mà thôi! Mình còn có nhiều thời gian như vậy sao? Hắn nhưng là nhanh bốn mươi người.

Không hề trả lời Hắc Báo câu hỏi, Lưu Chí Phi không muốn ở trước mặt người bình thường nói những thứ này. Hắn đang nghĩ, lần này trở lại có thể hay không đột phá luyện sức lực viên mãn, còn Trương Dương hắn chưa bao giờ để ở trong lòng, đó bất quá là một cái hội mấy tay quyền cước mắng phu

thôi , không là người của một thế giới , chính mình bắt quá là vì chăm sóc một chút năm đó lão huynh đệ mà thôi .

Thiên rất nhanh sẽ đen kịt lại , Hắc Báo biết Trương Dương ở ngọc vườn đặt chân sau có chút do dự , nơi đó ờ nhưng cũng là một ít có quyền thế đại nhân vật , không phải là mình một tên côn đồ nhỏ có thể so , chờ mình thống nhất Nam thành mới gần như .

Lưu Chí Phi không Hắc Báo nhiều như vậy ý nghĩ , dưới cái nhìn của hắn , ngoại trừ những kia ở quan diện thượng người có thân phận , những người khác đều là giun dế . Nếu không phải nghe sư phụ nói quốc gia cũng có một nhóm ra sức vì nước vô giả , những kia ngồi không mà hưởng quan chức cũng sẽ không đặt tại trong mắt hắn .

Lưu Chí Phi ở Hắc Báo trên xe nhắm mắt chợp mắt , xe chậm rãi đi tới ngọc vườn .

Trương Dương không biết, đêm nay hắn tương nghênh đến từ từ đạt được năng lượng trao đổi nghi tới nay gian nan nhất nguy hiểm nhất một trận chiến , tương tự cũng là hắn hiểu rõ vô lâm tồn tại một cái trọng yếu thời cơ !

PS: Đại đại môn , nện mấy cái đề cử cho ta đi ! Khát vọng ah !

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Đại Cao Thủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 21: Cuộc chiến sinh tử trên

Đưa đi Diêu Phi cùng Hạ Hình Vũ , Trương Dương ngay khi phòng tập thể hình bắt đầu luyện về Long Kinh , Diêu Phi phòng ở thật sự rất lớn ! Điều gần sánh bằng Trương Dương ở Đào An căn biệt thự kia rồi, nơi này chính là Nam thành , là ngọc vườn !

Trương Dương không là một chú trọng vật chất hưởng thụ người , hắn có nhiều tiền như vậy nhưng lại chưa bao giờ nghĩ tới vì chính mình mua một bộ quần áo , mặc trên người như cũ là tốt nghiệp lúc đi ra tìm việc làm mua mấy bộ quần áo .

Có thể Trương Dương biết , chính mình cần một cái thuộc về mình không gian , hắn muốn luyện võ liền muốn học tách ra người bình thường , vì lẽ đó Trương Dương tuy rằng không để ý , có thể vẫn là rất cảm kích Diêu Phi .

Đêm nay Trương Dương luôn có chút tâm thần không yên , hắn cảm thấy một sự bất an . Vội vã đã xong về Long Kinh tu luyện , Trương Dương biết mình bây giờ không thích hợp lại luyện tiếp rồi, hắn muốn nhìn một chút chuyện gì sẽ làm hắn bất an như vậy !

Phong thanh ở ngoài cửa sổ vù vù thổi qua , Trương Dương đang đợi , hắn cũng không biết mình đang chờ cái gì !

Thời gian chậm rãi trôi qua , cuối cùng tại ngoài cửa vang lên tiếng bước chân . Không biết vĩnh viễn là nhân loại sợ hãi cội nguồn , biết là có người tìm chính mình phiền phức , Trương Dương trái lại bình tĩnh lại . Hắn không sợ người , mặc kệ đối phương là ai , từ không phải đáng sợ nhất, đáng sợ là đang hãi sợ bên trong chết đi !

"Tùng tùng tùng", tiếng gõ cửa vang lên , "Cửa không có khóa , vào đi !" Trương Dương nhàn nhạt nói .

"Tiểu tử , không tệ lắm ! Người biết ta trở về?" Lưu Chí Phi nhìn sắc mặt trầm tĩnh Trương Dương có chút kinh ngạc .

"Không biết, nhưng này nói cho ta biết đêm nay sẽ có việc tình phát sinh ." Trương Dương chỉ chỉ đầu của chính mình .

"Linh Giác? Xem ra ngươi cũng là người trong vô lâm ! Chuyện đêm nay càng ngày càng thú vị rồi, không trách Hắc Báo bọn họ không phải đối thủ của ngươi !" Lưu Chí Phi hơi kinh ngạc , hắn không nghĩ tới Trương Dương cũng là vô giả .

Hai người như bạn tốt bình thường trò chuyện , không có ai cảm thấy bọn hắn sẽ là địch nhân . Sau một khắc thấy sinh tử kẻ địch !

"Ngươi nói vô lâm ta không biết, về phần ta , ngươi có thể cho rằng võ thuật kẻ yêu thích ." Trương Dương cũng không biết mình có tính hay không người trong vô lâm , hắn biết võ công , Nhưng hắn nhưng lại chưa bao giờ cùng người trong vô lâm tiếp xúc , không biết lần trước lão nhị có phải là vô lâm nhân sĩ .

"Võ thuật kẻ yêu thích? Không sai xưng hô ! Hi vọng ngươi sẽ không phải một ít khoa chân múa tay ." Lưu Chí Phi đối với Trương Dương tự xưng có chút thất vọng , hắn phải chiến là vô giả , không phải những kia ở trên đài biểu diễn kẻ yêu thích !

"Có thể nói một chút vô lâm chuyện sao?" Trương Dương có chút khát vọng nhìn Lưu Chí Phi , mặc dù đối phương là kẻ thù của chính mình , Nhưng

Trương Dương vẫn là không kìm nén được đối với võ lâm khát vọng .

"Ha ha , xem ở người sắp chết đi phân thượng , ta sẽ nói cho người biết tay mơ này cái gì là võ lâm đi!" Lưu Chí Phi có chút hài hước nhìn Trương Dương , chậm rãi nói.

Võ lâm từ xưa thì có , theo thời đại tiến bộ , võ lâm đã ở tiền bộ . Bây giờ võ lâm đã không có môn phái nào , đạo thống phân chia , võ giả đại thể đều là gia truyền hoặc là thầy trò tương truyền , bình thường võ giả đều là một mình hành động .

Nhưng đây cũng không có nghĩa là võ lâm chính là năm bè bảy mảng , trong chốn võ lâm cũng có một chút gia tộc thức võ học thế gia , hay là một ít bạn tốt thế giao trong lúc đó tạo thành vòng nhỏ . Càng trọng yếu là trong chốn võ lâm một số cao thủ lão già tổ chức một cái võ học biết , chuyên môn hấp thu những kia một mình bước vào võ học cửa lớn người mới học , vì bọn họ giảng giải một số võ giả nhất định phải tuân thủ quy tắc cùng về sau con đường .

Trương Dương không có bị hấp thu , chủ yếu vẫn là Trương Dương quật khởi quá nhanh , lại rất thiếu ở trước mặt người hiển lộ võ công , vì lẽ đó Trương Dương mới không biết những thứ này.

Đương nhiên , võ giả cũng không phải có thể thích làm gì thì làm , quốc gia liền có một cái chuyên môn quản lý võ giả bộ ngành , một ít phạm vào đại sự hoặc là tàn sát người bình thường võ giả đều sẽ bị truy nã hoặc truy sát .

Tiếp theo Lưu Chí Phi lại nói một chút liên quan với võ đạo phân chia , còn một ít lời truyền miệng sẽ không có cùng Trương Dương nói tỉ mỉ rồi.

Nghe tới trước mắt người này nói mình bất quá luyện sức lực đại thành , Trương Dương thật sự bị kinh sợ đến ! Hắn mới vừa vừa mới mở ra hệ thống máy quét nhìn Lưu Chí Phi thuộc tính , phải biết Lưu Chí Phi võ lực của giá trị nhưng là có hơn 60 ah ! Mà hắn ở trong võ lâm cũng không quá là trung hạ bồi : đạo mà thôi !

Kỳ thực Trương Dương bị Lưu Chí Phi nói gạt , Lưu Chí Phi bản thân tuy rằng không tính là cái gì thiên tài võ học , hơn nữa luyện võ thời gian lại trễ , Nhưng Lý Nguyên Triều nhưng không phải người bình thường , hắn Lý gia võ học tuy rằng không phải thiên cổ truyền lưu , Nhưng Lý gia ba đời mọi người là kinh sợ nhất phương nhân vật . Vì lẽ đó Lưu Chí Phi luyện sức lực đại thành ở trong võ lâm cũng tính được là cao thủ rồi , bất quá không bị xem ở Lý Nguyên Triều trong mắt thôi .

Trương Dương nhìn một chút chính mình 42 võ lực của giá trị có chút lo lắng , Nhưng trong nháy mắt Trương Dương liền đem chi không hề để tâm , hắn sẽ không xem thường buông tha , hắn nhọc nhằn khổ sở luyện võ không liền vì sẽ có một ngày có thể cùng những người này giao thủ sao? Chính mình làm sao có thể khiếp đảm , chính mình cũng không phải khiếp đảm !

Tự học sẽ về Long Kinh một ngày kia trở đi , hắn liền dự liệu được sẽ có một ngày như vậy; nếu hệ thống có nội công thứ này liền nhất định sẽ có võ giả tồn tại ! Hắn không nghĩ tới chính là ngày đó sẽ đến nhanh như vậy , đột nhiên như vậy .

"Hiểu chưa? Newbie , không để cho ta tổn nước bọt , cố gắng chiến một hồi đi!" Lưu Chí Phi nói xong có chút mong đợi nhìn Trương Dương .

"Được , chúng ta đi vào !" Nói Trương Dương xoay người liền tiến vào phòng tập thể hình , không phải hắn không nghĩ ra đi đánh , Nhưng hắn biết Lưu Chí Phi sẽ không cho hắn cơ hội.

Lưu Chí Phi cũng không sợ Trương Dương có mai phục , hắn từ tin coi như bên trong có súng , chính mình cũng có thể né qua !

Phòng tập thể hình không nhỏ , có thể nhìn ra Diêu Phi đích thật là cái yêu Võ chi người , tất cả phương tiện đều rất đầy đủ , đương nhiên ở Lưu Chí Phi xem ra hết thảy đều là cái thùng rỗng thôi .

"Tiểu tử , võ giả có võ giả quy củ , tự giới thiệu là giữa các võ giả tôn trọng , ta tên Lưu Chí Phi , luyện sức lực đại thành , sư từ Hà Đông Lý Nguyên Triều ." Nói đến sư phụ của chính mình , Lưu Chí Phi gương mặt sùng kính cùng tự hào .

Trương Dương không biết Lý Nguyên Triều là ai vậy , Nhưng hắn hiểu được đồ đệ đều là luyện sức lực đại thành , như vậy sư phụ e sợ lợi hại hơn đi!

"Trương Dương , tự học võ thuật , cụ thể cảnh giới ta cũng không rõ ràng ." Trương Dương suy đoán chính mình có thể là luyện sức lực tiểu thành cảnh giới , nhưng hắn không phải quá chắc chắn sẽ không nói.

"Đến đây đi , đội sẽ phải là ba lạng quyền liền đem người đánh chết , cảnh giới gì đều vô dụng !" Lưu Chí Phi không để ý Trương Dương cảnh giới , hắn chỉ muốn một trận chiến , trong cơ thể hắn nội kinh vừa lại có một luồng sắp đột phá cơn sóng !

"Được , đến đây đi !" Trương Dương biết mình không bằng Lưu Chí Phi , cũng không khách khí , vọt lên về Long Kinh , liền hướng Lưu Chí Phi phóng đi .

"Oành", "Khá lắm , có chút tài năng , có thể tự học đến luyện sức lực tiểu thành , quả nhiên không phải người bình thường , nhìn đáng đáp đêm nay không thể để người sống nữa !" Tuy không kịp đề phòng Lưu Chí Phi bị Trương Dương đẩy lùi hai bước , có chút đổ kị , có chút kinh ngạc nói .

Trương Dương không muốn cùng đối phương nói chuyện phân thân , ngay khi Lưu Chí Phi đang khi nói chuyện liên tục tiến công năm , sáu quyền !

Lưu Chí Phi vì mình khinh địch bỏ ra đánh đổi , hắn bị Trương Dương một cái nắm đấm thép đánh trúng ngực , đau rất !

"Hừ!" Luru Chí Phi không tiếp tục nói nữa , chuyên tâm đối phó lên Trương Dương , Trương Dương quả nhiên không phải Luru Chí Phi đối thủ , hai người chênh lệch không là đã chiếm tiên cơ là có thể san bằng.

Hai người nhanh chóng giao thủ chừng mười hiệp , Trương Dương đã bị Luru Chí Phi một cước đá trúng , "Đùng" một tiếng tăng tăng ngã xuống đất .

Luru Chí Phi đi đứng lực đạo lớn vô cùng , Trương Dương cả buổi đều không có đứng lên !

"Sẽ không đâu , ta sẽ không cứ như vậy chết đi , ta có người nhà còn muốn chăm sóc , Hiểu Lộ còn ở kinh thành chờ ta đây!" Trương Dương thần trí bắt đầu có chút mơ hồ , hần phảng phất nhìn thấy lão nhị Lão Thất dữ tợn về phía hần vẫy tay !

"Phốc" học ra ngực ứ huyết , Trương Dương dễ chịu rất nhiều . Chậm rãi bò lên , Trương Dương biết trừ phi mình đêm nay có thể đem nắm đấm thép đột phá đến đại thành còn không kém cạnh , bằng không chính mình đêm nay chắc chắn phải chết !

"Tiểu tử , không tệ , lại vẫn có thể đứng lên đến! Ta sẽ cho ngươi thống khoái!" Luru Chí Phi thấy Trương Dương đứng lên , hơi kinh ngạc , hần nhưng là biết mình một cước kia nặng bao nhiêu !

"Khà khà , khụ khụ khặc ... Ai sống ai chết liệu có ai biết được đây !" Trương Dương không chịu yếu thế , hần bây giờ bằng đứng là một luồng khí thế , một luồng chấp niệm , hần kiên tin chính mình đêm nay nhất định sẽ tiếp tục sống !

Luru Chí Phi không tiếp tục nói nữa , giao thủ mấy hiệp lần thứ hai đem Trương Dương một chân quất bay , Trương Dương đứng lên , quất bay , đứng lên; quất bay , đứng lên; lòng vòng như vậy .

"Hồn hèn ... Hồn hèn ..." Luru Chí Phi thở hồn hèn , trên ngực hạ xuống phục , hần không nghĩ tới Trương Dương như thế có tính dai , chính mình đã trúng hần không xuống chừng mười lần , Nhưng gia hỏa này còn có thể đứng lên đến , thân thể của người này chẳng lẽ là sắt thép tạo đấy sao ! Chính là sắt thép cũng bị chính mình đánh nát , hần có lòng tin kia .

"Ha ha ha ha ..." Đứng ở rách tả tơi trong phòng thể hình , vết thương đầy người Trương Dương đã lao đà lao đảo , Nhưng hần vẫn phát ra vui sướng tiếng cười !

Nắm đấm thép , rốt cục đại thành !

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Đại Cao Thủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 22: Cuộc chiến sinh tử dưới

Trương Dương trong nháy mắt liền cảm giác mình lúc trước bị thương tốt hơn hơn nữa , lúc trước nếu không phải Trương Dương thân thể mỗi lần luyện công thời điểm đều chịu đến hệ thống năng lượng cải tạo , chỉ sợ hần sớm đã chết ở Luru Chí Phi trùng dưới dùi !

"Làm sao có khả năng? Ngươi dĩ nhiên đột phá ! Tên đáng chết !" Luru Chí Phi nhìn Trương Dương thân thể biến hóa , có chút khí cấp bại phôi . Hần cũng không để ý chính mình nội kinh chưa khôi phục , đã nghĩ thừa dịp Trương Dương còn chưa quen thuộc nội kinh đột nhiên tăng lên biến hóa trước đó giết chết hần !

Trương Dương có chút hưng phấn , Nhưng hần biết bây giờ không phải là chính mình cao hứng thời điểm , trước mắt đại địch mắt nhìn chăm chăm , coi như mình xuất hiện đang đột phá luyện sức lực đại thành cũng không quá có tư cách chống lại mà thôi , dù sao đối phương tiến vào luyện sức lực đại thành so với mình sớm rất nhiều .

Luru Chí Phi không cho Trương Dương thời gian thở dốc , dưới chân hần mấy động liền xuất hiện ở Trương Dương trước mặt , dùi phải nhanh chóng hướng về Trương Dương mặt quất tới , không khí đều phát sinh nổ đùng ! Trương Dương không dám gắng đón đỡ , lúc trước bị Luru Chí Phi đá trúng , chủ yếu vẫn là tốc độ của hần so với Luru Chí Phi chậm , không thể không mạnh mẽ chống đỡ .

Xuất hiện tại chính mình nắm đấm thép đột phá , tuy rằng trong thời gian ngắn chính mình còn không phải quá thích ứng , Nhưng tốc độ so với lúc trước nhanh hơn rất nhiều ! Trương Dương quay đầu đi , để quả Luru Chí Phi đá ngang , nắm đấm thép liền hướng đối phương lồng ngực đánh tới .

Hai người ở cứng rắn đá cảm thạch mặt đất để lại từng đôi rõ ràng vết chân , chung quanh kiến trúc trang sức cũng là khắp nơi bừa bộn . Không biết lần sau Điều bay đến thấy được , có phải là coi chính mình gia bị xe ủi đất cho đấy !

Trương Dương không có thời gian suy nghĩ Điều Phi cách nhìn , hần chỉ biết Luru Chí Phi thật sự là lợi hại , mình coi như nắm đấm thép đại thành cũng

không quá miễn cưỡng áp chế hấn , may mà chính mình có về Long Kinh có thể thỉnh thoảng vì chính mình bổ sung nội kinh , bằng không đã sớm kiệt lực .

Đối diện Lưu Chí Phi cũng đang kịch liệt thở dốc , hấn thật sự nhanh không được , bình thường giữa các võ giả so đấu rất nhanh, có lúc mấy chiêu liền phân ra thắng bại . Nhưng hôm nay hấn rờn rã cùng Trương Dương đánh nửa giờ rồi, đối phương còn như quái vật lực đạo sung túc , từng quyền đòi mạng ! Không cẩn thận đã trúng một cái e sợ đêm nay chính mình liền khai báo .

Lại là mười phút trôi qua rồi, Lưu Chí Phi thật sự kiệt lực , hiện tại hấn chỉ muốn ngồi xuống nghỉ ngơi thật tốt một hồi , động tác của hấn đã theo không kịp tư duy biến hóa rồi.

Trương Dương cho dù có về Long Kinh bổ sung cũng sắp không chịu được nữa rồi, thân thể đều sắp hỏng mất , hấn quyết định không kéo dài nữa !

Cứng rắn (ngạnh) đã trúng Lưu Chí Phi một quyền , Trương Dương phát hiện đối phương lực đạo so với lúc trước tiểu rất nhiều; không được quá đại thương làm hại Trương Dương , một quyền đánh tan không khí , ở giữa Lưu Chí Phi lồng ngực , "Răng rắc" một tiếng , Lưu Chí Phi toàn bộ trước ngực đều lún xuống dưới , đường pa-ra-bôn y hệt bay ra ngoài , nện ở trên mặt tường chậm rãi trượt xuống .

"Vì là ... Thập ... Sao? Ngươi ... Không có ... Kinh lực ... Khó cạn ..." Lưu Chí Phi có chút dồn dập hỏi, hấn biết mình không xong rồi , Nhưng hấn không nghĩ ra , Trương Dương bắt quả vừa luyện sức lực đại thành , tại sao nội kinh so với mình còn muốn lâu dài .

Trương Dương không có trả lời, từ Lưu Chí Phi lực kiệt một khắc đó hấn liền suy đoán , trong chón võ lâm có thể không phải mỗi người đều sẽ nội công, nội kinh của bọn hấn bất quá là ngoại công luyện đến cảnh giới nhất định mới sinh ra kinh lực thôi .

Chính mình lần bất quá là chiêm về Long Kinh tiện nghi , bằng không thì chết nhất định là hấn .

"Sư phụ , ngài nói rất đúng , ta cả đời này tranh cường hạo thắng , sớm muộn sẽ bị té nhào. Chết ở võ giả trong tay mới là ta kết quả tốt nhất !" Lưu Chí Phi nói chuyện cũng không thờ hỏn hển , ánh mắt có chút hoang mang , không biết là đang suy nghĩ gì .

Trương Dương biết đây là Lưu Chí Phi hồi quang phản chiếu dấu hiệu , không đi quấy rối hấn hồi ức . Quả nhiên Lưu Chí Phi nói xong cũng cực tốc thờ dốc , chỉ chớp lát sẽ không có sinh lợi .

Luyện sức lực đại thành võ giả chết đi như thế ! Trương Dương có chút bi thương , có chút hoang mang , đây chính là giang hồ sao? Mình còn có quay đầu lại cơ hội sao?

Mình đã không còn đường quay đầu rồi! Đêm nay Lưu Chí Phi lại đây , sẽ không không người biết , Lưu Chí Phi sư phụ sẽ không báo thù sao? Sẽ không ! Hiện tại chỉ có không ngừng nâng cao chính mình , mới có thể nghênh tiếp khiêu chiến , không phải vậy lần sau nằm dưới đất chính là mình . Quả nhiên là vừa vào giang hồ thân bất do kỷ ah !

Nhìn Lưu Chí Phi thi thể , Trương Dương không có lựa chọn thu về , hấn biết Lưu Chí Phi đến tìm tin tức về chính mình khẳng định có người biết , nếu như Lưu Chí Phi thi thể không thấy , chính mình không tốt giải thích .

Ngọc vườn cửa ra vào Hắc Báo bắt an đi tới đi lui , Lưu Chí Phi đi vào sắp tới một giờ , còn chưa hề đi ra .

Có thể tiểu tử kia có chút khó chơi đi, hấn là lập tức đi ra; Hắc Báo ở trong lòng an ủi mình , Nhưng lần trước chính mình tận mắt nhìn thấy Lưu Chí Phi không đến mười phút chung liền giải quyết xong số mấy chục người ah !

Không đề cập tới bên ngoài chính đang lo lắng Lưu Chí Phi Hắc Báo , trong phòng Trương Dương có chút khó khăn , nếu như vùng hoang dã, chính mình tùy tiện tìm hồ chôn vùi là thu về cũng không có vấn đề gì , có thể làm sao bây giờ?

Giết người nhưng là phạm pháp , coi như mình là tự vệ giết người cũng sẽ ngồi tù! Trương Dương không biết là , giữa các võ giả tranh đấu không thể tránh được , thương vong cũng rất bình thường . Vì lẽ đó chỉ cần đối với người bình thường không tạo thành ảnh hưởng gì , quốc gia bình thường là không sẽ truy cứu.

Trương Dương do dự mãi , vẫn là quyết định ngày mai hùng đông gọi điện thoại để Diêu Phi xử lý chuyện này , chính mình hay là trước xử lý một chút tổn thương đi. Cùng Lưu Chí Phi giao đấu Trương Dương cũng bị không nhẹ tổn thương , nếu không phải hệ thống chậm rãi tu bổ tổn thương địa phương , Trương Dương sợ là sớm đã ngã xuống .

Hiện tại tinh thần vừa buông lỏng , Trương Dương liền đứng không yên , khoanh chân ngồi xuống vận lên về Long Kinh , Trương Dương phát hiện về Long Kinh đối với thương thể khôi phục rất có hiệu quả , chỉ chớp lát cũng cảm giác gãy vỡ xương có chút ngứa ngáy , chính là xương khôi phục dấu hiệu .

Bất tri bất giác trời đã sáng rồi , ngồi cả đêm Trương Dương cảm giác ung dung hơn nhiều, của mình xương sườn nội tạng chữa trị gần đủ rồi , chỉ có điều mấy ngày nay không thể kịch liệt động thủ .

Móc ra điện thoại cho Diêu Phi đánh tới , hồi lâu điện thoại mới bị người tiếp lên.

"Ai vậy? Sáng sớm không muốn sống rồi !" Mơ hồ Diêu Phi cầm lấy điện thoại di động ở đầu giường liền la mắng .

"Là ta , Trương Dương ."

"Ah ! Sư phụ là lão nhân gia ngài a, vừa ta không phải là nói ngài, ta đây là ..." Diêu Phi vừa nghe là Trương Dương thanh âm của vội vàng giải thích, muốn là trước đây coi như hấn yêu thích võ công cũng sẽ không đối với Trương Dương khách khí như vậy, Nhưng ngày hôm qua kiến thức Trương Dương không phải người sức chiến đấu, không khỏi kính sợ rất nhiều.

"Không muốn phí lời, đến ngọc vườn một chuyến ! Tôi hôm qua có người đột kích, bị ta giết, ngươi tới xử lý một chút ." Nói xong Trương Dương liền cúp điện thoại.

Diêu Phi vừa nghe Trương Dương bị người giết tới cửa, vội vàng mặc quần áo tử tế liền hướng ngọc vườn chạy đi. Còn Trương Dương nói hấn giết người, Diêu Phi cũng không phải rất để ý, Nam thành ngày nào đó bắt tử mấy người, huống chi vẫn là tự vệ giết người ! Nếu như chút chuyện nhỏ này đều xử lý không tốt, hấn Diêu đại thiếu không phải bạch hổ rồi.

Trên đường, Diêu Phi suy nghĩ một chút việc này vẫn là nói cho một thoáng Hạ Hình Vũ, dù sao ba nàng nhưng là bí thư thị ủy, việc này cũng là một câu nói vắn vắn.

Hạ Hình Vũ nhận được Diêu Phi điện thoại của đầu tiên là cả kinh, tiếp theo lại lo lắng lên trương dương, cũng hướng về ngọc vườn chạy đi.

Trương Dương sờ dĩ không nói cho Hạ Hình Vũ chính là sợ nàng không tiếp thụ được chính mình sự thực giết người, dù sao cô gái luôn có chút cảm tính; nhưng hấn đã quên Hạ Hình Vũ vẫn là cảnh sát hình sự đại đội đội phó đây, người chết nhìn nhiều lắm rồi !

Hạ Hình Vũ ở cách ngọc vườn gần một chút, hai người gần như cùng lúc đó vào phòng.

Trương Dương thấy Hạ Hình Vũ cũng tới, không nói thêm cái gì, mang theo bọn hấn liền tiến vào phòng tập thể hình.

Đi vào, Hạ Hình Vũ cùng Diêu Phi đã bị hình ảnh trước mắt sợ ngây người, đây vẫn còn là người làm ra sao ! Cả phòng hầu như không tìm được một chỗ hoàn chỉnh địa phương, liền ngay cả vách tường đều hố to hố nhỏ, sâu hơn một điểm đều có thể nhìn thấy hết.

Diêu Phi há hốc mồm, có chút không xác định hỏi "Sư phụ, tối hôm qua là không phải phát sinh bắn nhau, còn dẫn theo ống phóng rốc-két? Nhưng ta làm sao không nhận được tin tức à?"

Kỳ thực Diêu Phi chỉ là nói nói mà thôi, hấn và Hạ Hình Vũ đều là cảnh sát hình sự đại đội đội phó, nếu là thật có đại án, chính mình liền không sẽ nhàn nhả như vậy.

Hạ Hình Vũ cũng choáng váng, mỗi lần thấy Trương Dương đều sẽ bị hấn sợ bắn lên, ngây ngốc hỏi "Trương Dương, ngươi là Kim Đan kỳ vẫn là Nguyên Anh kỳ à?"

Trương Dương bị hai người làm cho dở khóc dở cười, "Cái gì Kim Đan Nguyên Anh, ngươi nhóc nói đã thấy nhiều đi! Đây bất quá là giữa các võ giả so đấu mà thôi, cái nào có khuếch đại như vậy !"

"Sư phụ, ngươi chính là trong truyền thuyết võ giả ! Trước đây nghe lão đầu tử nhà ta nói tới ta còn tưởng rằng giả dối đây." Thân là thể chế người trong, Diêu Phi phụ thân biết một số võ giả tin tức không khó, dù sao võ giả cũng cần sinh hoạt, nương nhờ vào một ít quan lại quyền quý cũng rất thông thường.

Hạ Hình Vũ cũng gật gù, nhà nàng lão già chẳng những là bí thư thị ủy, thân là tỉnh thành vị trí người đứng đầu còn treo một cái Tỉnh ủy thường ủy hàm, biết cũng nhiều hơn chút.

Liền hỏi: "Trương Dương, ngươi nói là chết cái này cũng là võ giả sao?"

Trương Dương gật gật đầu, Lưu Chí Phi chẳng những là võ giả, còn là một sắp luyện sức lực viên mãn võ giả.

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Đại Cao Thủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 23: Nhân nhĩ thời gian

Từ lần trước Hạ Hình Vũ cùng Diêu Phi sau khi rời đi, quả nhiên không có người nào tìm đến Trương Dương phiền phức.

Đến rồi mấy người đem Lưu Chí Phi thi thể mang đi về sau, Diêu Phi liền tìm người sửa chữa hiện tại đổi thành phòng luyện công phòng tập thể hình, lần

này Diêu Phi dùng tất cả đều là kiên cố nhất vật liệu . Nếu không phải điều kiện không cho phép , hẳn đều muốn cho trên đất đỏ bê tông một tầng đặc chủng thép , thật sự là bị Trương Dương lực phá hoại kinh sợ đến .

Trương Dương tu dưỡng nửa cái tháng sau , cuối cùng là chữa khỏi thương thế , những ngày qua ngoại trừ rảnh rỗi dạy dỗ Hạ Hình Vũ cùng Diêu Phi , thời gian khác Trương Dương đều đang nghiên cứu về Long Kinh . Nắm đầm thép đã đại thành , tạm thời không có gì chỗ tăng lên rồi , Trương Dương đã nghĩ ngợi lấy có thể hay không cùng lần trước như thế đem về Long Kinh cũng tăng lên tới đại thành , nhưng đáng tiếc thực tế thì tàn khốc , Trương Dương chỉ được một chút tu luyện .

Thương thế tốt lên ngày đó , Trương Dương quan sát thuộc tính của mình , phát hiện mình thể năng cũng mau đến 60 rồi , chính là vũ lực còn không có đuổi tới , ở 50 khoảng chừng : trái phải . Trương Dương suy đoán , vũ lực ở 100 trong vòng hẳn là đều thuộc về luyện sức lực phạm vi , khi (làm) vũ lực đột phá 100 chỉ sợ sẽ là trong võ học Minh Kinh giai đoạn .

Gần nhất Trương Dương liền suy nghĩ có phải là lại tuyển một môn võ kỹ học một ít rồi , lần trước cùng Lưu Chí Phi tranh tài , Trương Dương liền phát xuất hiện sự công kích của chính mình rất đơn giản điều , liền một môn nắm đầm thép còn có thể cho đối phương mang đến thương tổn , cái khác công kích hiệu quả cũng không lớn .

Cẩn thận suy nghĩ một chút , Trương Dương muốn hay là chờ chút thời gian đi , hẳn quyết định các loại (chờ) về Long Kinh cũng đại thành lại học một môn chiêu mới mấy , dù sao học nhiều một môn võ kỹ sẽ tiêu tốn nhiều thời gian hơn , cái được không đủ bù đắp cái mất .

Hiện tại Trương Dương mỗi lúc trời tối đều sẽ cho người nhà cùng Đường Hiểu Lộ gọi điện thoại , có lúc Hàn Tuyết Kiều cũng sẽ ở đầu bên kia điện thoại nói vài lời ; mấy người chung đụng coi như không tệ .

Từ lần trước chính mình suýt chút nữa chết đi về sau , Trương Dương liền suy nghĩ minh bạch , thừa dịp xuất hiện ở mình còn có thời gian , còn không có chính thức tham gia võ lâm , muốn quan tâm nhiều hơn một thoáng người nhà cùng bạn gái , đương nhiên Hàn Tuyết Kiều tạm thời còn không ở tại hạng .

Mỗi lần nghe được thanh âm của bọn hắn , Trương Dương lạnh nhạt tâm đều sẽ bị một luồng ấm áp bao vây . Máu của hắn vẫn là nóng , giết người cũng là vạn bất đắc dĩ !

Trong lúc rảnh rỗi Trương Dương lại đi tới mấy chuyến đồ cổ phố , không phải đi tìm Hắc Báo phiền phức , loại tiểu nhân vật kia Trương Dương sẽ không cố ý đi trả thù , trừ phi lần sau gặp phải hắn . Trương Dương đi là vì đánh bạc , một mặt hắn muốn thu thập một ít năng lượng , mặt khác kiếm chút tiền Hoa Hoa . Qua mấy lần thu hoạch coi như không tệ , trong thẻ ngân hàng tiền dư rốt cục lên tám con số , Trương Dương cũng là vui vẻ một trận liền không còn quan tâm rồi , tiền đủ là được .

Để hắn hưng phấn là , khi hắn thu về năng lượng vượt quá 10 ngàn không có chú ý chính hắn thời điểm , hệ thống cuối cùng là truyền đến thắng cấp thanh âm của .

"{Kí Chủ} chứa đựng năng lượng giá trị đạt đến 10 ngàn điểm , đang trong quá trình mở ra cấp công năng tuyển hạng : Võ kỹ loại trung cấp , sinh hoạt skill loại trung cấp , khoa học kỹ thuật loại trung cấp , hạng mục phụ loại trung cấp ... Chú thích: Võ kỹ loại chỉ ít một môn sơ cấp viên mãn mới có thể trung cấp skill".

Trương Dương nguyên vốn còn muốn trung cấp công có thể mở ra rồi , đến thời điểm tuyển một môn trung cấp võ kỹ học một ít , không nghĩ tới còn muốn sơ cấp viên mãn mới được không khỏi có chút buồn bực . Ngẫm lại mình tới hiện tại cũng không lựa chọn quá võ kỹ cùng sinh hoạt ra skill , có chút không cam lòng .

Khoa học kỹ thuật loại chính mình tạm thời là không cần dùng , Nhưng hạng mục phụ loại có chút gì chính mình còn không biết , liền hoa 100 năng lượng mở ra một lần sơ cấp thử một chút xem .

Nghĩ đến liền làm , Trương Dương hiện tại không dùng được : không cần điểm năng lượng , coi như lãng phí một trăm điểm (đốt) cũng không thể gọi là .

Mở ra hạng mục phụ đĩa quay , Trương Dương cũng có chút ngẩn người , chuyển trên bàn chẳng những có hạng mục phụ skill còn có một chút vật lẫn lộn đồ án . Ngẫm lại chính mình chỉ gặp qua hệ thống đem đồ vật thay đổi chưa , chỉ có lần trước mặt nạ bằng đồng xanh mới là đột nhiên xuất hiện.

Liền ngay khi vật lẫn lộn trên điểm một cái , mấy giây về sau , trong đầu vang lên "Tiêu hao năng lượng 100 điểm , đạt được bỏ đoàn một cái sơ cấp , có thể tăng lên luyện công hiệu suất 5 % " thanh âm của .

"Thứ tốt a , đang lo về Long Kinh chậm chạp không có thể đột phá đây! 5 % cũng không tệ , có thể tiết kiệm được không ít thời gian ." Trương Dương xem trên mặt đất đột nhiên xuất hiện bỏ đoàn , có chút cao hứng nghĩ đến .

Trương Dương có chút mong đợi khoanh chân ngồi trên bỏ đoàn , quả nhiên là đồ tốt , chỉ cảm thấy có cỗ thanh lưu tràn vào thân thể mình , cùng về Long Kinh kết hợp với nhau , nội kinh liền lớn mạnh một tia . Nếu không phải Trương Dương từ quan sát kỹ vẫn đúng là không phát hiện , tuy rằng gia tăng không nổi bật , Nhưng nếu như mỗi lần đều tăng trưởng , tích thiếu thành đa cũng không tệ rồi.

Sau đó thời gian Trương Dương ngay khi nội kinh tăng trưởng , Hạ Hình Vũ cùng Diêu Phi đang đây đưa vượt qua .

Nhân nhả tháng ngày , để Trương Dương suýt chút nữa quên mất Lưu Chí Phi sự phụ cái kia mầm họa lớn có thể liền ở một khắc tiếp theo giáng lâm Nam thành . Đương nhiên Trương Dương không biết là , Lý Nguyên Triều còn không biết mình ái đồ đã chết đi , Hắc Báo cũng không biết Lưu Chí Phi còn có người sự phụ tồn tại , Lưu Chí Phi cũng không có đã nói với hắn những này , mà Lưu Chí Phi đã chết , lần trước trong lúc đánh nhau Lưu Chí Phi đích điện thoại đều thành rồi phế mảnh , cũng không có người nói cho Lý Nguyên Triều rồi.

Trước đây Lưu Chí Phi ra ngoài luyện võ biến mất ba, năm tháng cũng bình thường, võ giả có lúc một lần đột phá, chuyên tâm tu luyện mấy tháng không có chút nào kỳ quái. Chỉ có Trương Dương loại này quái thai, mỗi lần đột phá đều có hệ thống trợ giúp mới không cần thời gian dài như vậy chậm rãi thích ứng thân thể biến hóa.

Trương Dương nghĩ đến kẻ thù của chính mình có thể là vũ lực đột phá 100 Minh Kinh cao thủ, áp lực không khỏi tăng nhiều. Sau tháng ngày cũng không đi đồ cổ phổ rồi, xuất hiện tại chính mình tiền đồ rồi, hệ thống cũng thăng cấp, không cần phải nữa đi đánh bạc rồi.

"Ha ha ha, về Long Kinh rốt cục đại thành!" Nguyên tưởng rằng mấy ngày là có thể đột phá về Long Kinh, ròng rã hao phí Trương Dương thời gian một tháng mới đại thành. Đây là ở có bộ đoàn hỗ trợ dưới tình huống mới đột phá.

Trương Dương lần thứ hai nhìn một chút thuộc tính của mình, phát hiện mình thể năng trị giá là 70, vũ lực giá trị cũng đạt tới 65.

Mới từ phòng luyện công đi ra ngoài Trương Dương liền thấy Hạ Hinh Vũ ở phòng khách xem tivi, nhìn dáng dấp đợi có một hồi. Gần nhất Hạ Hinh Vũ tới rất cần, kể từ khi biết Trương Dương là võ giả về sau, nàng tự một mực quán quýt lấy Trương Dương, muốn Trương Dương thu nàng làm đồ đệ, còn nói mình so với Diêu Phi thẳng ngổ kia mạnh hơn nhiều, tức giận đến một bên Diêu Phi tròn mắt.

Thả một con dê là thả, thả một đám vẫn là thả, Trương Dương cũng không nói có thu hay không Hạ Hinh Vũ làm đồ đệ, ngược lại mỗi lần giáo Diêu Phi không có chú ý chính hấn thời điểm Hạ Hinh Vũ cũng không tránh né, có lúc Diêu Phi còn không có học được nàng trước hết biết, đem Diêu Phi đã kích là không nhẹ.

Hai người tư chất thật là không tệ, mới một tháng kế tiếp, hai người nắm đấm thép cũng đã nhập môn. Tuy rằng không tính là cao thủ, nhưng đối đầu Lý đội trưởng vẫn là không có vấn đề. Lý bảo vệ nước dù sao chỉ là người bình thường, chưa từng học qua hệ thống võ học, học cũng là một ít tán đã đánh lộn kỹ xảo.

"Sư phụ, người tại sao lâu như thế mới ra ngoài ah! Nguyên lai chuẩn bị cùng người ăn cơm trưa, hiện tại cũng biến thành cơm tối." Hạ Hinh Vũ gắt giọng. Nàng cũng cùng Diêu Phi đồng thời gọi lên sư phụ, Trương Dương đối với bọn họ tại sao gọi chính mình không thèm để ý, theo bọn họ đi tối.

Tùy tiện giải thích một câu đem Hạ Hinh Vũ đánh gửi tới, hai người cùng đi ra ngoài ăn cơm tối. Chỉ nghe thấy Hạ Hinh Vũ nói rằng "Sư phụ, ngày mai Lễ Giáng Sinh rồi, chúng ta cùng đi ra ngoài vui đùa một chút đi! Ta xem người đều ở nhà nín thật lâu rồi, đi ra ngoài buông lỏng một chút mà!"

Nghe Hạ Hinh Vũ vừa nói như thế, Trương Dương mới ý thức tới đã qua lâu như vậy rồi, không trách ngày hôm nay đi ra đều có người xuyên (đeo) áo bông rồi, chính mình còn ăn mặc áo somi chẳng trách chọc người liếc mắt.

Nghĩ chính mình phải đợi vững chắc cánh giới mới đi học đệ nhị võ kỹ, ngày mai không có chuyện gì, liền gật đầu đáp ứng.

Thấy Trương Dương đáp ứng rồi, Hạ Hinh Vũ sướng đến phát rồ rồi, nhiều ngày như vậy Trương Dương vội vàng luyện công, chính mình hèn hấn nhiều lần đều không đáp ứng. Ngày hôm nay cũng không quá hỏi thử xem, không nghĩ tới Trương Dương thật sự đáp ứng rồi.

"Tốt, Trương Dương, sáng sớm ngày mai ta liền tới tìm người! Nói cho người ta một chút cũng dọn đến ngọc vườn, ha ha, sau đó ta liền có thể mỗi ngày nhìn thấy người." Vừa kích động Hạ Hinh Vũ cũng không gọi sư phụ, còn mặt sau câu nói kia nói liền Hạ Hinh Vũ chính mình cũng không nghe thấy.

PS: Một tuần lễ mới bắt đầu rồi, độc giả đại đại môn cho điểm thu gom cho điểm đề cử đi!

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Đại Cao Thủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 24: Hinh Vũ chân thành

Ngày thứ hai vừa rạng sáng, Hạ Hinh Vũ lại tới.

Tối hôm qua nàng một đêm đều ngủ không ngon, đây chính là nàng lần thứ nhất cùng nam sinh hèn hò, tâm tình có chút phức tạp. Trải qua nhiều như vậy ngày ở chung, nàng phát hiện mình có chút thích trương dương, Trương Dương người tuy rằng không phải loại kia bơ tiểu sinh y hệt anh chàng đẹp trai, nhưng cũng rất nên lòng mà nhìn xem lần hai, đặc biệt Trương Dương dạy nàng luyện võ không có chú ý chính hấn thời điểm, trên người càng là tỏa ra một loại đặc biệt khí chất, làm cho nàng không thể tự thoát ra được.

Trương Dương nhìn xem phía trước mặt có đen một chút vành mắt Hạ Hinh Vũ có chút bất đắc dĩ. Nguyên bản chính mình còn chuẩn bị luyện tập một

lần nắm nắm thép, Nhưng Hạ Hình Vũ nhất định phải lôi kéo chính mình cùng đi ăn điểm tâm, còn nói đi trễ không vị trí, cũng không nhìn một chút hiện tại mới vài điểm.

Hai người ra tiểu khu, Hạ Hình Vũ liền ôm Trương Dương cánh tay. Trương Dương thử buông ra, Hạ Hình Vũ nhưng lôi kéo không tha, làm hại Trương Dương băng qua đường đều suýt chút nữa bị xe đụng phải. Thật sự là quá tiêu hồn rồi, Hạ Hình Vũ bộ ngực vốn là lớn, hướng hồ nàng còn luôn hướng về Trương Dương trên người chen, Trương Dương mặc lại thiếu cảm giác tự nhiên rõ ràng hơn tích, xử nam một cái Trương Dương không tại chỗ biến thân là tốt lắm rồi.

Trương Dương có chút lúng túng, "Hình Vũ, có thể hay không trước tiên buông tay, khiến người ta nhìn thấy không tốt."

Hạ Hình Vũ cũng có chút ngượng ngùng, Nhưng vừa nhìn thấy Trương Dương mặt đỏ rần, liền cảm thấy thú vị, cố ý để trước ngực mình đại bạch thỏ chui Trương Dương cánh tay, nói rằng "Vậy thì có cái gì, người là sư phụ của ta mà! Đồ đệ đi lấy sư phụ là nên phải vậy mà!" Nói xong chính mình mặt đỏ lên, quay đầu qua không để ý tới trương dương, Nhưng tay vẫn không có buông ra.

Trương Dương không thật nhiều nói, cô gái da mặt mỏng, lại nói hần cũng rất hưởng thụ loại cảm giác này, rồi cùng Hạ Hình Vũ đồng thời tiến vào một nhà sớm một chút điểm.

Sớm một chút điểm làm ăn khá khấm, Trương Dương bọn họ vừa tới lập tức ngồi đầy. Hạ Hình Vũ có chút đặc ý nhìn Trương Dương. "Người xem ta nói không sai đi, nhà này tiểu lung bao ăn ngon nhất rồi, đã tới chậm sẽ không có."

Trương Dương cười cợt liền điểm (đốt) một chút ăn vặt, ăn không có chú ý chính hần thời điểm Hạ Hình Vũ còn như tình nhân như thể đứt cho Trương Dương ăn, nhìn bên cạnh mấy vị đại thúc đều đỏ mặt.

Trương Dương nhắm mắt rốt cục đã ăn xong sớm một chút, nhìn thấy Hạ Hình Vũ còn muốn cho mình lau miệng, vội vàng từ chối đến, quả thật là khó tiêu nhất được nỡ nhân ân ah!

"Không nghĩ tới Hình Vũ ăn rất nhiều, vóc người còn duy trì tốt như vậy." Trương Dương nhìn Hạ Hình Vũ bộ ngực có chút rõ ràng nàng mỡ trường đi đâu rồi.

Hạ Hình Vũ kiêu ngạo mà uốn ngực, oán trách địa đạo "Người ta ăn mới là không nhiều ni! Đại sắc lang nhìn về chỗ nào đấy!"

Nghe Hạ Hình Vũ xưng hô, Trương Dương không khỏi nhớ tới hai người quá trình quen biết, khi đó chính mình thật giống cũng là như thế này nhìn Hạ Hình Vũ, còn là mình lần thứ nhất bị người mắng thành sắc lang đấy.

"Hình Vũ, nghĩ kỹ đi đâu chơi sao? Muốn không gọi tới Diêu Phi đi!" Trương Dương không làm sao đi ra chơi đùa, cũng không biết đi đâu tốt.

"Không muốn, Trương Dương, chúng ta cùng đi đi thôi!" Hạ Hình Vũ chỉ muốn cùng Trương Dương đơn độc cùng nhau, ôm Trương Dương cánh tay liền đi dạo nổi lên đường cái.

Dọc theo đường đi đều là Hạ Hình Vũ đang nói chuyện, Trương Dương nghe Hạ Hình Vũ thanh âm ngọt ngào có chút nhập thần.

"Trương Dương, người có nghe hay không ta nói mà! Chán ghét, có phải là đang suy nghĩ nữ nhân khác á!" Hạ Hình Vũ thấy Trương Dương không đáp lời, làm nũng nói.

Trương Dương nghe được câu này hoàn hồn rồi, hần cảm giác mình thật không phải đồ tốt, đã có Đường Hiểu Lộ vẫn cùng nữ nhân khác đồng thời nắm tay đi dạo phố. Như vậy thương tổn không chỉ có là Đường Hiểu Lộ còn có Hạ Hình Vũ.

Trương Dương kéo lại Hạ Hình Vũ, nhìn mặt của nàng, nói rằng "Hình Vũ, ta đã có bạn gái, người cũng biết."

Hạ Hình Vũ có chút bối rối. Nàng biết Trương Dương có bạn gái, Trương Dương có lúc cho Đường Hiểu Lộ gọi điện thoại nàng cũng ở một bên, Nhưng chưa từng gặp Đường Hiểu Lộ nàng đã sớm lựa chọn quên lãng, thật không nghĩ đến Trương Dương hiện tại nhắc tới: nhắc lên.

"Trương Dương, ta biết người có bạn gái, Nhưng là các người thích hợp sao? Lâu như vậy rồi cũng không thấy nàng đến xem quá người, nói không chắc người ta đã từng tìm một rồi."

"Lại nói, ta cái nào không sánh được nàng, các người lại không kết hôn, ta công bằng cạnh tranh không được sao!" Nói Hạ Hình Vũ nước mắt đều sắp rơi xuống.

"Hình Vũ, ta biết người rất tốt, chính mình cũng là đại đội trưởng rồi, người vừa đẹp, gia thế cũng tốt. Là ta không xứng với người, ta liền một tiểu nông dân không dám hy vọng xa vời." Trương Dương thấy Hạ Hình Vũ rơi lệ có chút đau lòng, ngoan tru tâm nói.

"Hừ! Ta mới là không quản những này đây, ngược lại ta là lại định người rồi!" Nói xong tóm chặt lấy Trương Dương tay, chỉ lo sau một khắc Trương Dương liền chạy.

Trương Dương có chút nhừ đầu, lần này hần không có biện pháp, cũng không thể đi thẳng một mạch đi!

"Trương Dương, muốn là lúc sau bạn gái người trở về rồi, sẽ không quăng ta đi? Hừ! Nếu như người dám không muốn ta...ta liền thiên người!" Hạ Hình Vũ lại khôi phục nàng hung hãn tính cách, Trương Dương có chút không hiểu nổi rồi, Hạ Hình Vũ đây là tại nói nàng không ngại chính mình có bạn

gái sao? Nhưng người khác không đều nói nữ nhân lòng ghen tỵ rất mạnh mẽ, hơn nữa, coi như Hạ Hinh Vũ không ngại, Nhưng Đường Hiểu Lộ cái kia làm như vậy!

"Đừng suy nghĩ nhiều, người liền vùng trộm vui cười đi, trước tiên cứ như vậy sau này hãy nói đi! Nói không chắc cái kia Đường Hiểu Lộ ngày nào về đến liền đem người quăng đây!" Hạ Hinh Vũ có chút chờ đợi mà nói ra.

Trương Dương phát hiện mình thật sự có chút trộm vui cười, bị Hạ Hinh Vũ vừa nói như thế, mặt già đỏ lên, hừ hừ ha ha nửa ngày cũng không nói ra lời.

Hạ Hinh Vũ cười khúc khích, "Nói một chút mà thôi á..., người có thể nói cho ta một chút người cái kia người bạn gái sao?"

Trương Dương nói một cách đơn giản một chút Đường Hiểu Lộ chuyện, Hạ Hinh Vũ biết bọn họ lại là bạn học hơi sốt sắng, Nhưng vừa nghe đến bọn họ cùng nhau không quá thời gian mấy ngày liền có chút vui vẻ.

"Nguyên lai các người cũng không có cái gì mà, không phải so với ta trước tiên nhận thức mấy ngày sao, xem bốn đại tiểu thư làm sao đem người đoạt lấy đến!" Hạ Hinh Vũ kiêu ngạo mà nói rằng.

Trương Dương có chút dở khóc dở cười, Hạ Hinh Vũ ngoài miệng nói hào phóng, kỳ thực nữ nhân nào nguyện ý cùng người khác chia sẻ một người đàn ông, này không câu nói đầu tiên bại lộ ý nghĩ trong lòng.

Hai người ở trên đường cái đi dạo vừa giữa trưa, Hạ Hinh Vũ còn vì Trương Dương mua thật mấy bộ quần áo, nguyên bản Trương Dương muốn đi tính tiền, Nhưng Hạ Hinh Vũ chết sống không cho.

Trương Dương nhìn Hạ Hinh Vũ vui vẻ đáng vẻ cũng không nghĩ nữa sau đó những phiền toái kia rồi, chuyện sau này ai nói rõ được đây, người trước mắt cần chính mình đi quý trọng.

Đã ăn rồi bữa trưa, Trương Dương thực sự không muốn tiếp tục đi dạo phố rồi, hắn cuối cùng đã rõ ràng rồi mỗi người đàn bà đều là siêu cấp cao thủ, chính mình luyện sức lực đại thành võ giả đều có chút mệt mỏi, Nhưng Hạ Hinh Vũ còn một bộ tràn đầy phấn khởi bộ dáng, không một điểm mệt mỏi bộ dáng.

"Hinh Vũ, nghỉ một lát đi! Ngồi xuống tâm sự." Trương Dương đi tới ven đường trên ghế dài ngồi xuống.

"Ha ha, cứ như vậy lập tức mệt mỏi, còn đại cao thủ đây! Liền cái tiểu nữ tử cũng không sánh nổi." Hạ Hinh Vũ ngoan ngoãn ngồi vào Trương Dương bên người, tựa sát Trương Dương vai.

Trương Dương tự nhiên ôm chầm Hạ Hinh Vũ, hơi nghi hoặc một chút hỏi "Hinh Vũ, người theo đuổi người khẳng định rất nhiều đi, làm sao người liền coi trọng ta cơ chứ?"

"Hừ! Người chính là cái trộm tâm tên lừa gạt, ai bảo người dạy ta thời điểm nào là động tay động chân với ta, người ta không có cách nào á..., chỉ hảo tiện nghi người rồi." Hạ Hinh Vũ ngang ngược không biết lý lẽ trừng mắt Trương Dương.

"Được được được, là ta sai rồi, lần sau không dám."

Trương Dương buồn bực, hắn phát hiện cùng nữ nhân giảng đạo lý là không thể thực hiện được, chính mình bất quá là ở làm cho thắng tư thế của nàng liền biến thành tấy mặt tay chân.

Hạ Hinh Vũ nhìn Trương Dương buồn bực đáng vẻ liền nở nụ cười, "Tên ngốc, nói đùa với người á. Kỳ thực ta cũng không biết tại sao, mỗi lần cùng với người cũng cảm giác đặc biệt an tâm."

Nói tựa sát càng quấn rồi hơn, Trương Dương tâm tình có chút phức tạp ôm sát nàng

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Đại Cao Thủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 25: Lang Hồn huynh đệ trên

Bóng đêm giáng lâm, đêm nay Nam thành ánh đèn lấp lánh, mỹ lệ dị thường.

Ngọc vườn tiểu khu ở ngoài trong ngõ hẻm .

"Đại ca , thật phải làm như vậy? Lần này cần người đối phó lai lịch cũng không nhỏ , nếu là có cái gì sơ xuất , chúng ta coi như bắt tử , ở quốc nội cũng không ở nổi nữa !" Lão ngũ lo âu nhìn xem phía trước mặt tang thương người đàn ông trung niên .

Lão đại chậm chạp không có trả lời , thiêu đốt tàn thuốc đã đốt (nấu) lên hun hoàng ngón tay của , "Ta biết, Nhưng con mẹ nó chẳng phải làm , người nghĩ rằng chúng ta còn có đường sống ư !" Lão đại tâm tình có chút kích động gầm nhẹ nói; dừng một chút lại nói" hiện tại quốc an nhìn bọn ta chăm chăm không tha , lão nhị Lão Thất mất tích lâu như vậy khẳng định chết rồi, lão lục cũng đã chết ! Người nói chúng ta còn có đường sống ư !" Nói lên trước mặt liền nghĩ tới lão lục chết không toàn thân thảm trạng , tâm từng đợt đau nhức !

Hắn xin thẻ , chờ hắn tiến vào Minh Kinh , hắn nhất định phải làm xé nát cái kia giết lão lục khôn nạn !

...

Trương Dương cùng Hạ Hình Vũ bước chậm hướng đi ngọc vườn , có chút ẩm áp , có chút ẩm muội .

"Hình Vũ , người ngày mai còn phải đi làm , trở lại nghỉ sớm một chút đi." Trương Dương nói phả vờ không khí trầm mặc .

"Àn , người cũng nghỉ sớm một chút , không muốn luyện được quá muộn ." Hạ Hình Vũ có chút không thôi nói.

Lần thứ nhất hướng về một người đàn ông biểu lộ tâm tư của chính mình , coi như Hạ Hình Vũ tính cách rộng rãi , cũng không tiện buổi tối mời Trương Dương vào nhà ngồi một chút .

"Được rồi được rồi , cũng chỉ mấy bước đường xa , ngày mai không phải có thể gặp mặt ." Nhìn Hạ Hình Vũ đáng vẻ không bỏ , Trương Dương cảm giác một trận ẩm áp .

"Bụp", Hạ Hình Vũ bỗng nhiên hôn Trương Dương một cái , bỏ chạy hướng về cửa thang lầu , tiếng cười ở tầng trệt giữa vang vọng .

"Nha đầu này" sờ sờ bị Hạ Hình Vũ hôn qua địa phương , Trương Dương nhìn nữ hài đi xa mới xoay người trở về nhà .

Phòng luyện công bên trong , Trương Dương luôn không tĩnh tâm được luyện công , ngày hôm nay Hạ Hình Vũ biểu lộ để hắn vừa hài lòng , lại có chút áy náy , chính mình có tài cán gì để hai vị nữ hài vì chính mình chân thành .

Đường Hiểu Lộ còn ở kinh thành chờ đợi mình đến xem nàng . Chính mình cũng tại Nam thành phong lưu khoái hoạt , nhưng là bây giờ để cho hắn yên tâm vứt bỏ Hạ Hình Vũ , Trương Dương cũng cảm thấy làm khó dễ .

Chính đang vướng mắc của Trương Dương , để ở một bên đích điện thoại đột nhiên vang lên , nắm quá điện thoại di động hóa ra là Hạ Hình Vũ điện thoại của .

"Này mới tách ra một lúc , nha đầu này rất dính người a, sau đó nếu như cái kia , nàng sẽ không thật thiên ta đi?" Ngẫm lại Trương Dương cũng cảm giác một trận âm phong thổi qua một cái nào đó vị trí , nhận nghe điện thoại .

"Các người thả ta ra ! Người... Ô ô ..."

"Lão đại , con mụ này rất lợi hại ah ! Nếu không phải người phát uy , đêm nay có thể không bắt được nàng !"

"Phí lời , nàng nhưng là thành phố cảnh sát hình sự đại đội đội phó , không có chút tài năng làm được hả ! Không muốn đả thương nàng , đi !"

Trương Dương tâm một tóm , hắn không nghĩ tới trong điện thoại vang lên dĩ nhiên là hai cái thanh âm của nam nhân , Hạ Hình Vũ gặp nguy hiểm rồi!

Trương Dương vội vàng nhắm phía ngoài phòng , chỉ thấy cửa tiểu khu một chiếc xe duy tu chậm rãi khởi động , đi tới phương xa . Cửa ra vào mấy cái bảo an cũng bị đánh ngất xỉu trên mặt đất.

Trương Dương biết Hạ Hình Vũ khẳng định ở trong chiếc xe kia , nhĩ lực kinh người hắn vừa đã nghe được Hạ Hình Vũ ô tiếng hét truyền đến .

Lòng như lửa đốt chính hắn , cũng không doái hoài tới kinh thế hãi tục , trực tiếp chạy đi liền đuổi theo .

Ban đêm Nam thành con đường thông suốt , xe duy tu chẳng mấy chốc sẽ biến mất ở Trương Dương trong tầm mắt . Trương Dương liều lĩnh mà vận chuyển lên về Long Kinh đuổi tới .

Sau mười mấy phút , xe duy tu mới ở vùng ngoại ô một chỗ bỏ đi nhà xưởng ở ngoài ngừng lại , lúc này Trương Dương đã mồ hôi rơi như mưa , thể lực tiêu hao lợi hại .

Chính hắn dạy Hạ Hình Vũ , đương nhiên biết thân thủ của nàng , Nhưng từ hai người tách ra đến Trương Dương nhận được điện thoại cũng không quá gần mười phút . Ngoại trừ trung gian một ít chuẩn bị quá trình , nói cách khác Hạ Hình Vũ hầu như không có gì phản kháng liền bị đánh ngã ! Đối phương tuyệt đối không phải người bình thường , chỉ sợ cũng là người trong võ lâm .

Trương Dương biết rõ , mình bây giờ coi như vọt vào cũng không công việc (sự việc) với bù , chỉ có chờ công lực khôi phục mới có thể cứu ra Hạ Hình

Vũ .

Nghe bọn hần nói lời nói khẩu khí trong khoảng thời gian ngắn hần là sẽ không thương tổn Hạ Hình Vũ, không lo nổi uể oải , Trương Dương ngay khi nhà xưởng bên cạnh trong sân cỏ vận lên về Long Kinh .

Hơn nửa canh giờ , không để ý nội kinh bạo loạn mạnh mẽ vận công Trương Dương rốt cục khôi phục công lực . Trương Dương bước tiến nhẹ , vài bước liền bay lên một nơi bỏ đi kiến trúc nóc nhà .

Hần biết đối phương có cao thủ ở , không dám phát sinh một tí tí động tĩnh , cỡi giày chậm rãi hướng về trung gian nhà xưởng di động , bỏ ra năm sáu phần chung Trương Dương mới tới Hạ Hình Vũ vị trí nhà xưởng nóc nhà .

Ngưng thần nghe qua , liền nghe phía dưới truyền đến mấy thanh âm của người .

"Tên trọc , ngươi nói lần này lão đại là không phải quá mạo hiểm rồi, con mụ này lão tử của nhưng là bí thư thị ủy , gia gia nàng trước kia còn là quốc gia đầu to đầu , nếu như biết là chúng ta làm ra , coi như chạy ra ngoại quốc cũng vô dụng đi !" Lão ngũ có chút lo lắng nói .

"Hừ ! Sợ cái bướm ! Thực sự không được , lão tử liền đi Châu Phi bên kia làm lính đánh thuê !" Tên trọc một mặt hung tướng nói.

"Ai ! Với người này man tử nói này thì sao, người cho rằng đã đến người Phi châu gia sẽ không tìm được người rồi ." Lão ngũ xem thường mà liếc nhìn tên trọc .

Xoay người đối với vẫn trầm mặc lão tam nói rằng "Ta nói Tam ca , người cũng nói một câu ah !"

"Nói cái gì , người không làm được không? Lần này cổ chủ là ai người không biết? Lão lục lợi hại không , không như thường cho dưới tay hần đánh thành thịt vụn rồi!" Lão tam có chút cuồng loạn mà gầm nhẹ nói, huynh đệ của bọn họ làm cho người ta giết , nhưng bọn họ còn muốn cho hần bán mạng , hần không uất ức ư !

Trong lúc nhất thời mấy người đều đã trầm mặc , một lát sau mới có âm thanh vang lên "Mối thù này , chúng ta sớm muộn phải báo , bây giờ còn là các loại (chờ) lão đại trở lại hăng nói đi!"

Trương Dương cảm ứng hồi lâu cũng không phát hiện có cái gì đáng đáp giống như cao thủ , phía dưới mấy người tuy rằng cũng tính được là cao thủ , Nhưng cũng là cùng Hạ Hình Vũ một cái trình độ , làm sao cũng không khả năng nhanh như vậy đã bắt nằng .

Nghe được câu này , Trương Dương mới hiểu được cái kia lão đại khẳng định chính là đánh đổ Hạ Hình Vũ cao thủ , thật như bây giờ không có ở đây này , lần này Trương Dương an tâm hơn nhiều.

Mặc dù mình không sợ , Nhưng vạn nhất Hạ Hình Vũ ở trong tranh đấu bị thương hại , chính mình trong hội day dứt cả đời .

Hần đã đã nghe được Hạ Hình Vũ tiếng hít thở , cách phía dưới mấy người còn cách một đoạn , nghe tiếng hít thở hần là hôn mê .

Trương Dương nhắc theo tâm cuối cùng là buông xuống , sợ đêm dài lắm mộng , thừa dịp xuất hiện ở cao thủ kia không ở , trước tiên đem Hạ Hình Vũ cứu được lại nói .

Trương Dương không chút do dự một quyền đánh tan nóc nhà , trong lúc nhất thời căn bã thạch bay loạn chặn lại rồi phía dưới mấy tầm mắt của người .

Có mấy lời hơn lão ngũ chỉ nhìn thấy một bóng người hướng mình kéo tới , theo bản năng mà giơ tay loại kém , liền nghe "Oanh" một tiếng , toàn bộ cánh tay cùng lồng ngực đều bị đánh xuyên rồi, chết không thể chết lại !

Trương Dương bây giờ là nội kinh ngoại công đều đại thành , hần một quyền ít nói cũng có mấy ngàn cân lực đạo , thân thể máu thịt làm sao có khả năng chống đỡ được . Lúc này lão tam cùng tên trọc cũng phản ứng lại , vừa nhìn lão ngũ cũng đã chết , không khỏi lòng sinh bi thương .

Thời gian một năm không tới , bọn họ bảy huynh đệ tựu chết rồi bốn cái , đây là cái kia ngang dọc tây nam mười mấy năm Lang Hồn ư !

"Người là Hạ Tử bên trong phái tới a , ta biết sớm muộn sẽ có một ngày như thế! Tên trọc , ca ca ngày hôm nay liền đi trước một bước , các anh em còn ở phía dưới chờ ta đây!" Kiến thức Trương Dương vũ lực lão tam biết ngày hôm nay chính mình tránh không khỏi , không giống nhau : không chờ Trương Dương trả lời , liền vọt lên .

Trương Dương đương nhiên sẽ không bỏ qua những người này , không chút do dự nào , mấy chiêu qua đi Trương Dương trong tay lại thêm một cái mạng .

"Tam ca ! Ha ha ha ... Lão đại sẽ không bỏ qua cho người ! Ta chờ người !" Nhìn lão ngũ lão tam ở trước mắt mình trước sau chết thảm , nhìn quen người chết tên trọc cùng hai mắt bốc lên huyết , xông thẳng Trương Dương mà tới.

Tên trọc chết rồi, đã bị chết ở tại vậy chỉ cần Lang Hồn năm cái nhân mạng quả đấm của trên . Nhưng tiếc hần sẽ không biết , lão nhị Lão Thất trước bọn họ một bước đi nhà.

Trương Dương kinh ngạc nhìn dính đầy máu tươi hai tay , hần gì từng nghĩ tới mạng người sẽ là như vậy giá rẻ , chính mình từ lâu không là năm đó thẳng góc kia góc trương dương , hần bây giờ là thu gặt nhân mạng Diêm La !

Không suy nghĩ thêm nữa những này , Trương Dương phát hiện Hạ Hình Vũ còn không có tỉnh lại , cũng không đánh thức nàng , vác lên Hạ Hình Vũ sẽ phải rời khỏi .

Ngay khi Trương Dương chuẩn bị rời đi một khắc , một bóng người che khuất cửa ra vào ánh mặt trời !

Lang Hồn lão đại trở về rồi !

PS:! Đại đại môn , cho điểm chống đỡ đi!

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Đại Cao Thủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 26: Lang Hồn huynh đệ dưới

"Hê hê , không nghĩ tới ta Lang Hồn bảy huynh đệ cũng sẽ có một ngày như thế !" Trung niên đại hán gương mặt không lại tang thương mà là dữ tợn .

"Ác giả ác báo ! Các ngươi có tội thì phải chịu !" Trương Dương cau mày nói , Hạ Hình Vũ vẫn còn, chính mình có chút tay chân bị gò bó .

"Ngươi cho rằng ngươi so với chúng ta cao thượng? Trên tay ngươi không là đồng dạng dính đầy máu tươi ! Khả khả khả , từ xưa tới nay không đều là được làm vua thua làm giặc sao !"

"Nói nhiều như vậy đường hoàng thì sao, đến đây đi ! Cho ta xem một chút ngươi có tư cách gì quyết định ta Lang Hồn sống chết !"

Lang Hồn một mặt cười tàn nhẫn nói, khuôn mặt dữ tợn dưới có không giấu được bi thương , Lang Hồn đã xong , chỉ còn chính mình một người Lang Hồn vẫn là lang hồn sao?

Trương Dương nhẹ nhàng thả xuống Hạ Hình Vũ , hấn gặp phải nguy cơ rồi! Đối phương vũ lực giá trị là 89 , luyện sức lực viên mãn !

Hai người đều không tiếp tục nói nữa , cường giả quyết đấu , có lúc một câu nói thời gian liền sẽ cho đối thủ thừa dịp cơ hội .

Lần trước Lưu Chí Phi nếu không phải xem thường Trương Dương , cũng sẽ không cùng Trương Dương phí lời , kết quả chết sẽ chỉ là Trương Dương !

Lang Hồn không dám coi thường Trương Dương , hấn cũng theo sẽ không nhỏ coi bất luận người nào , đối xử mỗi cái đối thủ hấn cũng có toàn lực ứng phó ! Đòi này hấn liền bị bại một lần , chính là lần đó , huynh đệ của hấn , Lang Hồn đệ nhị cao thủ chết không toàn thây .

Bầu không khí rất ngột ngạt , mồ hôi từ Trương Dương trên mặt nhỏ xuống , mồ hôi rơi xuống đất một sát na , hai người đồng thời động .

Trương Dương khuỷu tay mạnh mẽ hướng về đối phương mặt công tới , Lang Hồn nhẹ nhàng một vòng võ khai trương dương cánh tay , một cái tay khác liền hướng Trương Dương thiên linh cái đập xuống .

Lần này nếu như bị đập trúng , Trương Dương tuyệt đối là óc vỡ toang kết cục , Lang Hồn đôi bàn tay cứng rắn như sắt .

Trương Dương ý thức được mình và đối phương chênh lệch xác thực rất lớn, chính mình một đòn bị đối phương dễ dàng ngăn trở , trái lại chấn động chính mình nhanh rút cả ra .

Trương Dương vội vã nghiêng đầu , lại bị Lang Hồn một vòng bắn trúng vai ! Song phương giao thủ vền vền ba chiêu , Trương Dương đã bị kích thương , chênh lệch quá xa , đây chính là viên mãn cùng đại thành khoảng cách !

"Khả khả , tiểu tử , ngươi cũng chả có gì đặc biệt ! Anh hùng cứu mỹ nhân không phải tốt như vậy chơi , hi vọng ngươi không cần chết quá nhanh !" Lang Hồn thấy Trương Dương bị chính mình một đòn mà bên trong có chút thất vọng , cũng thế, chưa đủ lông đủ cánh tiểu tử còn có thể có cao bao nhiêu thân thủ , chính mình đánh giá cao hấn !

Kỳ thực hai người mặc dù có khoảng cách , Nhưng cũng không lớn như vậy , chủ yếu vẫn là Trương Dương kinh nghiệm không đủ . Hấn từ tập võ tới nay , chỉ có lần trước cùng Lưu Chí Phi chiến đấu mới tính được là trên sinh tử tranh đấu .

Có thể Lang Hồn cả đời đều tại đấu với người ta , sinh tử đã sớm coi nhẹ rồi, giao thủ kinh nghiệm hơn xa Trương Dương . Như Trương Dương loại này mới ra đời võ giả , chính hấn đều không nhớ rõ từng giết bao nhiêu rồi.

Trương Dương sắc mặt càng thêm tái nhợt, mồ hôi không ngừng nhỏ xuống, nguyên bản hấn mạnh mẽ vận công liền tổn thương kinh mạch, thêm vào vừa một phen so đấu, trong cơ thể nội kinh nhanh không bị khống chế.

Nhưng hấn không thể lùi, Hạ Hinh Vũ còn ở phía sau mình. Có thể mình có thể chạy trốn, nhưng chết liền còn lại người cô đơn Lang Hồn sẽ bỏ qua cho Hạ Hinh Vũ sao? Mang theo Hạ Hinh Vũ chính hấn không thể bỏ rơi Lang Hồn.

Kiên định niềm tin Trương Dương lần thứ hai tỉnh lại đi, quay đầu lại liếc nhìn Hạ Hinh Vũ, nàng như trước ngủ được như vậy an tường, mê người như vậy.

Ta sẽ không để cho người thương tổn người, nhất định không biết, trừ phi ta chết đi! Trương Dương ở đáy lòng xin thề.

Trương Dương không nghĩ nữa làm sao chạy trốn né tránh rồi, hấn tin tưởng Hạ Hinh Vũ mất tích khẳng định lừa không được quá lâu, chẳng mấy chốc sẽ có người tới cứu nàng, mình bây giờ muốn là kéo dài thời gian.

Lang Hồn bị Trương Dương lối đánh liều mạng đánh chính là bởi vậy mà không ứng phó kịp, nhưng hấn rất nhanh sẽ thích ứng lại đây, luyện sức lực viên mãn thực lực phát huy vô cùng nhuần nhuyễn, Trương Dương liều mạng cũng không quá ngăn cản một lúc thôi!

"Oành" Trương Dương lại một lần bị đánh bay ra ngoài, lần này hấn cũng đứng lên không nổi nữa rồi, hấn bị thương quá nặng đi!

Chỉ thấy Trương Dương hai tay bạch cốt lộ ra, tiên máu nhuộm đỏ cả bàn tay, lúc trước bị đánh trúng cái kia một bên vai cũng sụp lún xuống dưới, ngực thương thể tạng thêm sự kinh khủng suýt chút nữa bị một chương xuyên thủng.

"Ta còn được đích, ta không thể chết được!" Trương Dương gầy gầy muốn đứng lên, Nhưng là của hấn chân vừa bị Lang Hồn miễn cưỡng giậm gãy rồi, không đứng lên nổi.

Mặt đất bị Trương Dương huyết bao trùm một lớp mỏng manh, tiên huyết hồng kinh người, lan tràn tiên máu nhuộm đỏ phía sau Hạ Hinh Vũ gò má. Nước mắt cùng máu tươi hỗn hợp có vẻ đặc biệt thê lương!

Hạ Hinh Vũ tỉnh rồi, ở Trương Dương liều mạng một khắc đó liền tỉnh rồi, Nhưng trong cơ thể nàng mê được được tỉnh còn không có quá, nàng nỗ lực mở to hai mắt của chính mình, nhìn Trương Dương lần lượt bị thương chảy máu, trái tim của nàng cũng đang chảy máu!

Đáng trách nàng không thể động đây, nàng suy nghĩ nhiều thời khắc này té xuống đất chính là mình, nàng không muốn Trương Dương như vậy, hấn nguyên vốn có thể chính mình đi.

Tại sao! Tại sao mình bị trào không có chú ý chính hấn thời điểm muốn gọi điện thoại cho hấn, ta thật hối hận, thật hối hận ah! Nước mắt không ngừng nhỏ trên đất, thời khắc này, trong lòng nàng chỉ có Trương Dương, nàng đã yêu hấn, không là ưa thích!

"Khụ khụ khụ, không tệ, người lại để cho ta bị thương, thương nặng như vậy người đều không chết, là không nỡ sau lưng người đại mỹ nhân đi! Nhưng tiếc, người không có cơ hội, đợi sẽ ta sẽ từ từ hưởng dụng."

Lang Hồn cũng bị thương, hấn không nghĩ tới Trương Dương đối với mình ác như vậy, bộ ngực hấn một chương kia chính là mình dùng một cái cánh tay đổi lấy.

Trương Dương thần trí đã bắt đầu mơ hồ, lần này thật giống cũng không còn trở mình cơ hội rồi.

Lang Hồn chậm rãi đi tới Trương Dương trước mặt, trên mặt nhiều hơn một đầu dử tợn vết máu hiện ra đến kinh khủng dị thường.

"Răng rắc", Trương Dương một cái cánh tay bị Lang Hồn một cước giậm gãy, đau mắt cảm giác Trương Dương ý thức có chút thanh tỉnh, "Buông tha nàng đi, khụ khụ, người biết giá thể của nàng, nếu như nàng xảy ra chuyện, người cũng không chạy thoát được đâu!"

"Hừ! Người cho rằng ta mà sợ chết sao? Nếu không phải là bởi vì tiện nhân này, những người kia làm sao sẽ tìm đến chúng ta, lão lục làm sao sẽ chết!" Lang Hồn vừa nghe Trương Dương nói tới Hạ Hinh Vũ, sắc mặt càng thêm dữ tợn.

"Huynh đệ của ta chết hết, người biết không! Chết hết! Ta sẽ từ từ dần vặt của nàng, nhưng đáng tiếc người không có cơ hội thấy được, ta muốn trước hết giết người vì huynh đệ của ta báo thù!" Nói xong Lang Hồn định một cước giẫm hướng về Trương Dương đầu.

"Àm!", Lang Hồn không thể tin chậm rãi ngã xuống đất, chết thế nào lại là hấn, sắp chết hấn đều không nhìn thấy là ai giết hấn đi!

Hạ Hinh Vũ có thể động, ngay khi Lang Hồn quay đầu cùng Trương Dương nói chuyện trong nháy mắt, nàng nhặt lên lão ngũ đám người nhưng ở một bên súng lục nổ súng.

Lang Hồn sẽ không nghĩ tới chính mình dĩ nhiên sẽ chết ở một cái súng lục nhỏ lên, đối với luyện sức lực viên mãn võ giả tới nói, vậy súng ống căn bản sẽ không đánh tới hấn, coi như bị đánh trúng cũng sẽ không tổn thương tới tính mạng!

Nếu không phải là cùng Trương Dương tranh đấu thời gian dài như vậy, hấn miễn (cảm) giác giảm xuống rất nhiều, Hạ Hinh Vũ căn bản không có cơ hội nổ súng.

Hạ Hình Vũ thương pháp rất tốt , một thương đánh bẻ Lang Hồn đầu , coi như hấn là thần tiên chuyển thể cũng không sống nổi .

"Ô ô , Trương Dương , người tỉnh lại đi ah ! Tỉnh lại đi , ta dẫn người đi bệnh viện , có được hay không , không muốn bỏ lại một mình ta !" Hạ Hình Vũ ôm nhanh không hơi thở Trương Dương nước mắt không ngừng mà chảy xuống .

"Ô Lạ Ô Lạ" tiếng vang lên , cảnh sát mãi mãi cũng là ở thời khắc cuối cùng chạy tới , hấp hối bên trong Trương Dương thấy được một tấm khóc hi lý hoa lạp mặt , như trước động như vậy người .

"Hệ thống cảnh cáo , {Kí Chủ} sinh mệnh hấp hối , tự động mở ra cấp cứu công năng , tiêu hao năng lượng 5000 điểm (đốt) ..."

Hôn mê Trương Dương không nghe thấy trong đầu vang lên thanh âm của , hấn nhìn thấy cha mẹ , muối muối , thấy được Đường Hiểu Lộ , thấy được rất nhiều rất nhiều người ...

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Đại Cao Thủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 27: Trương Dương thức tỉnh

"Bác sĩ , nhất định phải cứu sống hấn !"

"Bí thư , ngài yên tâm , chúng ta nhất định đem hết toàn lực ." Một cái nịnh nọt thanh âm của vang lên .

"Trương Dương nếu như có chuyện gì , ta cũng không sống được ! Cha , ta muốn đưa hấn đi kinh thành ."

...

"Thật bất khả tư nghị , chủ nhiệm người xem , bệnh trái tim của người ta bắt đầu nhảy lên !"

Trương Dương cảm giác mình làm một cái thật dài thật dài mộng , không có năng lượng trao đổi nghỉ chính hấn là như vậy bình thường , sinh hoạt như mặt nước bình thần .

Không có sinh tử giữa tranh đấu , không có gặp phải Hạ Hình Vũ , không có Đường Hiểu Lộ . Hấn về quê quán kết hôn sinh con , dưỡng nhi dục nữ , sinh lão bệnh tử . Mãi đến tận sắp chết một khắc đó , hấn thật giống như nhớ lại đã từng chính mình cũng từng có không tầm thường , hấn không cam lòng , hấn phải về Đảo Na cái ở Sinh Tử Gian bồi hồi năm tháng !

"Ta ở đâu?" Mới vừa tỉnh lại Trương Dương còn hơi nghi hoặc một chút .

Hấn nhớ được bản thân thật giống bị thương rất nặng , nhưng vừa vận hấn cảm thụ một thoáng thân thể của chính mình , phát hiện ngoại trừ còn có vài chỗ xương cốt không tốt lên nhiều , những địa phương khác đều tốt lắm rồi .

Trương Dương động tác , đánh thức một bên ngủ nông Hạ Hình Vũ , "Trương Dương người đã tỉnh ! Ô ô , người rốt cục tỉnh rồi !" Hạ Hình Vũ một bên khóc một bên cười lồi kéo Trương Dương tay không tha .

Trương Dương đem thương thể tốt lên nghi hoặc tạm thời đè xuống , quay về Hạ Hình Vũ nói ". Hình Vũ , người không có chuyện gì là tốt rồi , ta hôn mê đã bao lâu?"

Vừa nghe Trương Dương hỏi , Hạ Hình Vũ nước mắt suýt chút nữa lại chảy xuống , " Trương Dương , người có thể làm ta sợ muốn chết , người biết mà ! Người đều hôn mê hơn nửa tháng , nếu không phải bác sĩ nói người chính đang khôi phục ' , ta đều nhớ đến chết!"

"Nha đầu ngốc , ta sẽ dễ dàng chết như vậy ư ! Sau đó không nên suy nghĩ lung tung ." Trương Dương nghe Hạ Hình Vũ , có chút cảm động nói , hấn tin tưởng Hạ Hình Vũ thật sẽ làm như vậy.

"Ta bây giờ còn đang Nam thành sao?" Hấn nhớ được bản thân ở trong con mòng lung thật giống nghe thấy Hạ Hình Vũ nói muốn đem mình chuyển tới kinh thành trị liệu .

"Ân , còn tại Nam thành , nguyên lai ta nghĩ đem người chuyển tới kinh thành , Nhưng là khi đó người còn không có thoát khỏi nguy hiểm kỳ , bác sĩ nói không thể loạn động , sau đó người tốt gần như ta liền không dám chuyển viện rồi." Hạ Hình Vũ ở Trương Dương trên người lục lọi , chỉ lo hấn lại hôn mê bất tỉnh rồi.

Vỗ bỏ Hạ Hình Vũ sờ loạn tay , Trương Dương nhìn trước mắt tiểu tụy nữ hài , trách cứ nói " . Ngươi có phải hay không vẫn luôn không đi về nghỉ , ngươi xem ngươi đáng về hiện tại , đi ra ngoài đều có thể dọa chết người . "

Hạ Hình Vũ nín khóc mỉm cười , cậy mạnh nhìn Trương Dương , "Ta mới là không quản đùng người làm sao xem đây , chỉ cần ngươi không chê là được , cả đời này ngươi cũng đừng nghĩ bỏ lại ta !"

"Trương Dương , ngươi nằm viện công việc (sự việc) có nên nói cho biết hay không bá phụ bá mẫu? Lúc đó ngươi thật là nguy hiểm , ta không dám thông báo bọn họ . " Hạ Hình Vũ lúc đó nghĩ muốn cùng Trương Dương cùng chết , làm sao có thời giờ cân nhắc những thứ này.

Sau đó Trương Dương sống lại , nằng lại không muốn để cho bọn họ lo lắng sẽ không thông tri .

"Không cần , ta không phải được rồi sao , tình bọn họ lo lắng . Đứng rồi , lần trước là ai muốn bắt cóc ngươi , bắt được sao?" Hắn nghe lão ngũ mấy người đã nói giống như là vì người khác làm việc , suy đoán đối phương bối cảnh không nhỏ , nhiều lần mới hỏi một câu , không phải vậy sau đó nếu như phát sinh nữa chuyện như vậy chính mình không ở Hạ Hình Vũ bên người làm sao bây giờ .

Vừa nghe cái này , Hạ Hình Vũ cũng có chút không cao hứng , bữu môi nói : " nhất định là cha ta những kia kẻ thù chính trị làm ra , hắn nói mình sẽ giải quyết , sau đó sẽ không còn có chuyện như vậy xảy ra . "

"Hắn chính là một cái đại quan mê , nữ nhi mình con rể suýt chút nữa chết rồi đều không quan tâm , chỉ quan tâm tiền đồ của mình . " Hạ Hình Vũ có chút tức giận mà reo lên , còn con rể là bản thân nằng ở trong lòng nói .

Nguyên lai Hạ Hình Vũ phụ thân Hạ Tử bên trong năm nay nhiệm kỳ mới có rất lớn cơ sẽ trực tiếp trở thành Nam Tĩnh tỉnh trưởng , Nhưng kinh thành khác một đại gia tộc người nổi nghiệp cũng muốn hàng không lại đây , kết quả là ra một cái bất tình chiều .

Làm chính trị kiêng kỵ nhất chuyện như vậy , thêm vào Hạ Hình Vũ gia gia ở kinh thành cũng phát ra một lần uy , kết quả tên kia không những mình tiền đồ gặp khó , gia tộc còn nhường ra không ít lợi ích mới thờ bình thường chuyện này .

Trải qua chuyện này , Hạ Tử bên trong tăng lên trên đã thành chắc chắn , vì lẽ đó hiện tại hắn không muốn làm lớn chuyện , chuyện này cứ như vậy bị đè xuống rồi.

Kỳ thực Hạ Hình Vũ không nói đúng lắm , vì cái này nằng và Hạ Tử bên trong đại ẩm ỉ một trận , nếu không phải Trương Dương thoát khỏi nguy hiểm rồi , nằng đều chuẩn bị cùng Hạ Tử bên trong thoát ly phụ nữ quan hệ .

Trương Dương không biết những này , cũng không nghĩ đến xa như vậy , nghe Hạ Hình Vũ nói sau đó không sao rồi cũng liền yên lòng , "Không có lần sau là tốt rồi , cha ngươi cũng không dễ dàng , không nên trách hắn . "

"Ha ha , vẫn là tiểu Trương nói được lắm ! Hình Vũ , cha chỉ ngươi một đứa con gái như vậy , có thể không quan tâm ngươi mà , thời cơ chưa tới ah ! Tiểu Trương khá hơn chút nào không?" Trương Dương nói xong cũng thấy một người cao lớn uy vũ hắn từ đây cửa tiền vào.

"Tiểu Trương a , lần này cần không phải ngươi , ta cũng không biết làm sao cùng Hình Vũ gia gia hắn khai báo , Hạ gia chúng ta đời thứ ba có thể là một cái như vậy báo bối khuê nữ , thực sự là quá cảm ơn ngươi !" Không giống nhau : không chờ Hạ Hình Vũ giới thiệu , Hạ Tử bên trong cũng có chút kích động kéo Trương Dương tay nói.

Hạ Tử bên trong có thể ở năm mươi không tới liền làm đến một phương quan to một phương , bình thường đương nhiên sẽ không thất thố như vậy , thật sự là quan tâm sẽ bị loạn , hắn cũng sẽ không nghĩ tới có người lại dám đem chủ ý đánh tới nữ nhi mình trên người .

"Cha , cẩn thận một chút ! Trương Dương mới vừa tỉnh đây , lập thương làm sao bây giờ !" Hạ Hình Vũ thấy Hạ Tử bên trong lôi kéo Trương Dương tay cầm sáng ngời không ngừng cả giận nói .

Hạ Tử bên trong ngốc trệ hạ xuống , ha ha cười nói , "Quả nhiên là nữ sinh hướng ngoại a , này còn không có gả người đây , liền đem lão tử cho quên đi . "

Trương Dương một câu còn chưa dứt lời , đã bị Hạ Tử bên trong lôi đã đến , mau mau đối với một bên Hạ Hình Vũ nói " . Hình Vũ , đây là bá phụ đi , ngươi còn không giới thiệu một chút . "

Hạ Hình Vũ bữu môi , không tình nguyện nói nói : " Trương Dương , đây là Hạ Tử trong , một cái đại quan mê , muốn là lúc sau ngươi nghĩ làm quan rồi , liền đi tìm hắn !"

Trương Dương cùng Hạ Tử trung đô bị Hạ Hình Vũ giới thiệu làm cho dở khóc dở cười , Hạ Tử bên trong không để ý tới nữ nhi trêu chọc , quay về Trương Dương nói rằng "Ngươi gọi Trương Dương , ta nhưng là biết đến , chuyện lần này ta cũng không nhiều lời rồi , ngươi đối với chúng ta Hạ gia ân tình ta sẽ để ở trong lòng , sau đó nếu là có phiền phức , ngươi cũng có thể tới tìm ta . "

Trương Dương có chút thụ sủng nhược kinh , trước đây hắn nhìn thấy quan lớn nhất chính là mình quê hương một cái Phó hương trưởng rồi , chánh chứ như nhị ngũ bát vạn (ngồi chém gió tự kỷ) dường như , không nghĩ tới Hạ Tử bên trong cái này bí thư thị ủy đối với mình khách khí như vậy , liền vội vàng nói cần phải không cần để ở trong lòng . Nếu như Trương Dương biết người trước mắt sau đó không lâu chính là Nam Tĩnh tỉnh trưởng , không thông báo sẽ không hù đến .

Kỳ thực Trương Dương thân là người trong võ lâm, coi như Hạ Tử bên trong là tính trường cũng không dùng tới để ý tới, chủ yếu là Trương Dương thoát ly người bình thường không lâu, tiếp xúc người trong võ lâm cũng liền mấy cái như vậy, cũng đều bị chính mình giết chết. Thêm vào đôi phương vẫn là Hạ Hinh Vũ phụ thân, chính mình có bạn gái còn câu đáp nữ nhi của người ta, có thể không run như cây sậy ư!

May mà Hạ Tử bên trong không biết Trương Dương có đem chính mình con gái làm tiểu Tam tâm tư, không phải vậy hiện tại có thể xé ra hân, đâu còn sẽ khách khí như vậy.

Hai người nói một hồi, bên cạnh Hạ Hinh Vũ liền không kiên nhẫn được nữa, Trương Dương mới vừa tỉnh, chính mình còn không có cùng hân nói mấy câu đây, mấy câu nói liền đem mình Hạ Tử bên trong đuổi đi.

"Trương Dương, còn có cái nào không thoải mái sao? Ta lại để cho bác sĩ tới kiểm tra một lần!" Nói cũng không quản Trương Dương có đồng ý hay không, bạch bạch bạch liền chạy ra khỏi gọi người.

Trương Dương nhìn Hạ Hinh Vũ sầm rên gió cuốn bộ dáng cũng có chút bất đắc dĩ, thân thể của chính mình chính mình còn không rõ ràng lắm mà, e sợ không cần nửa tháng có thể sinh long hoạt hổ rồi.

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Đại Cao Thủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 28: Hai nữ gặp lại!

"Thương nặng như vậy, nửa tháng liền tốt lắm rồi! Thực sự là khó có thể tin ah!" Nói xem Trương Dương ánh mắt liền có chút không giống, nếu không phải bí thư thị ủy tự mình chăm sóc, e sợ Trương Dương hiện tại đã bị cắt miếng nghiêm cứu.

Trương Dương bị bác sĩ tránh đến có chút không chịu nổi, vội vàng đuổi rồi còn tại tự làm bầm ông lão. Các loại (chờ) đối phương đi rồi về sau, mới thở phào nhẹ nhõm, nhìn một bên Hạ Hinh Vũ khanh khách loạn cười.

"Còn cười, cũng đã sớm nói không có chuyện gì, ngươi còn lấy người điên đi vào, đến thời điểm ta bị cắt miếng rồi, xem làm sao ngươi làm!" Nói Trương Dương cảm giác có gì đó không đúng rồi, liếc mắt nhìn Hạ Hinh Vũ.

"Hừ! Nói một đằng làm một nẻo gia hỏa, còn nói không thích ta! Hiện tại bạo lộ ra đi à nha, đã sớm biết ngươi là đại sắc lang." Hạ Hinh Vũ có chút cao hứng liếc mắt Trương Dương, gia hỏa này rốt cục nói ra lời nói tự đáy lòng đi à nha.

"Khà khà, Hinh Vũ, chúng ta đi ra ngoài đi một chút, luôn nằm ở trên giường thân thể đều mềm nhũn." Trương Dương dòi đi đề tài, đứng dậy liền muốn xuống giường.

"Không được, nhiều nhất chỉ có thể trong phòng đi một chút, ngươi mới vừa tỉnh lại nếu như lại bị thương làm sao bây giờ!" Hạ Hinh Vũ không hề nghĩ ngợi liền cự tuyệt.

"Được rồi, ta liền ở trong phòng đi một chút, được chưa!" Trương Dương thấy Hạ Hinh Vũ thái độ kiên quyết sẽ không kiên trì nữa.

Hạ Hinh Vũ biết Trương Dương thân thể tốt lắm rồi, lần này không có từ chối, vội vã tiến lên đỡ lấy Trương Dương, chỉ lo hân ngã sắp xuống rồi.

"Hinh Vũ, điện thoại di động cho ta dùng một chút, gọi điện thoại cho ba mẹ ta, nhiều ngày như vậy không tin tức về ta, bọn họ khẳng định cuống lên." Trương Dương đích điện thoại tại lần trước trong chiến đấu hy sinh, e sợ hiện tại liền cận bã cũng không tìm tới rồi.

"Cầm đi đi, thuận tiện cho ngươi chính quy bạn gái cũng gọi điện thoại." Hạ Hinh Vũ giận hờn mà nói ra.

Trương Dương lúng túng nhận lấy điện thoại, đã thông điện thoại nhà. Quả nhiên Trương Dương mẹ vừa nhận được Trương Dương điện thoại liền đầy đủ dạy dỗ Trương Dương hơn nửa canh giờ, cuối cùng vẫn là Trương Dương lão ba nhận lấy điện thoại mới đã xong Trương Dương vận mệnh bị thảm.

"Ngươi không có chuyện gì là tốt rồi, sắp hết năm, ngươi khi nào về nhà à? Mẹ ngươi cần nhần nhiều lần lắm rồi." Trương Quốc Hoa ở điện thoại cái kia vừa nói ra.

Nghe cha vừa nói như thế, Trương Dương mới biết, cách tết đến cũng chưa tới một tháng, thời gian trôi qua thật nhanh ah!

Cùng cha mẹ thông xong lời nói, Trương Dương cũng có chút không biết làm sao mà nhìn về phía Hạ Hinh Vũ, hân là muốn cho Đường Hiểu Lộ gọi điện thoại, lập tức liền nửa tháng không liên hệ nàng, không biết nàng lo lắng thành hình dáng gì.

"Hừ ! Xem ta làm gì thế , người đánh liền đánh mà, người ta bắt quá nói một chút mà thôi ." Hạ Hình Vũ cũng chỉ là đùa giỡn một chút tiểu tính khí thôi , đối với nàng mà nói , chỉ cần Trương Dương còn muốn nàng , nàng liền chắc chắn sẽ không rời đi Trương Dương.

Trương Dương vội vã đến một bên đài thông Đường Hiểu Lộ điện thoại của , một bên Hạ Hình Vũ nghiêng tai nghe , chỉ thấy lúc này Trương Dương kinh ngạc thốt lên một tiếng , "Người về Nam thành rồi!"

...

Đường Hiểu Lộ từ khi nửa tháng trước liên tiếp mấy ngày không gọi được Trương Dương điện thoại của liền cuống lên , có thể nàng lúc đó cùng đạo sư của nàng đồng thời ở ngoại địa làm một cái nghiên cứu điều tra , bây giờ không có thời gian trở về .

Vừa hoàn thành nghiên cứu nàng , liền thực sự nhịn không được , vội vã mà liền chạy về Nam thành , vừa nghe Trương Dương nhập viện rồi , liền muốn lập tức tới ngay nhìn hân .

Cúp điện thoại Trương Dương làm khó , lắp bắp mà nhìn về phía Hạ Hình Vũ nói nói: " Hình Vũ , cái kia ... Đây , người xem ..."

Hạ Hình Vũ vừa chỉ nghe thấy Trương Dương nói Đường Hiểu Lộ về Nam thành rồi , đương nhiên biết rõ làm sao sự việc , Nhưng vừa nhìn Trương Dương bộ dáng liền đỏ mặt .

"Ta đi , ta đi là được rồi !" Nói nước mắt đều sắp chảy xuống .

Trương Dương không đành lòng , việc này đều là mình không đúng , được rồi , gấp mặt liền gấp mặt đi! Cho chính mình một người quyết đoán cũng tốt .

"Không phải bảo người đi , người liền ở lại đây đi , ai ! Đây là ta không tốt ." Trương Dương kéo xoay người phải đi Hạ Hình Vũ .

Hạ Hình Vũ lúc này mới nín khóc mỉm cười , "Nhìn người lần sau còn dám đuổi ta...ta đi rồi , tiết kiệm gấp mặt lúng túng ." Nàng phát hiện Trương Dương vẫn là rất quan tâm của mình , cũng không muốn để Trương Dương làm khó dễ , đã nghĩ rồi đi trước .

"Oành", đang lúc này cửa bị đẩy ra rồi , nguyên lai vừa Trương Dương gọi điện thoại thời điểm , Đường Hiểu Lộ ngồi xe vừa vặn đi ngang qua Trương Dương nói cửa bệnh viện , vì lẽ đó vội vã mà xuống xe lại tới .

"Trương Dương , người không sao chứ , có nghiêm trọng không à? Người nhập viện rồi làm sao cũng không nói cho ta !" Không thấy rõ trong phòng tình huống Đường Hiểu Lộ vào cửa liền ân cần hỏi han .

Nói xong Đường Hiểu Lộ mới nhìn rõ bên trong phòng còn có một cái mỹ nữ ở , hơi nhướn mày , "Trương Dương , vị này chính là?"

Trương Dương chỉ cảm thấy vận mệnh thực sự là đồ phá hoại , nên đến chung quy còn biết được.

Hạ Hình Vũ cũng nhìn thấy vào cửa Đường Hiểu Lộ , quả nhiên dài đến tướng mạo đẹp dị thường , không trách Trương Dương không bỏ xuống được đây! Trong lòng không khỏi bay lên một luồng lòng hiếu thắng .

"Người là Đường Hiểu Lộ đi , ta là Trương Dương tốt nhất bạn tốt , ta tên Hạ Hình Vũ ." Hạ Hình Vũ kiêu ngạo mà ưỡn ngực giới thiệu chính mình .

"Người chính là Hạ Hình Vũ? Ta cũng biết người , Trương Dương đồ đệ mà, Trương Dương cùng ta nói rồi." Đường Hiểu Lộ không chịu yếu thế , đứng coi chính mình ngực lớn thì ngon , người nhưng là Trương Dương đồ đệ đây!

Đường Hiểu Lộ vóc người rất tốt , bộ ngực một đôi tỷ muội cũng không nhỏ , nhưng đáng tiếc gặp Hạ Hình Vũ cùng Hàn Tuyết Kiều hai vị này mới rơi vào hạ phong .

Trương Dương thấy hai nữ gặp mặt thì có lửa cháy hừng hực dấy lên , vội vã ngắt lời nói " . Hiểu Lộ , người mới vừa xuống phi cơ , mệt không ! Nếu không ngồi xuống trước nghỉ ngơi một chút?"

"Trương Dương , người ngã bệnh làm sao không nói cho ta à , làm hại người 'Đồ đệ' đều phải tới chăm sóc người , nhiều phiền phức người ta ah ! Khiến người ta nhìn thấy còn tưởng rằng người không bạn gái đây!" Đường Hiểu Lộ nhìn thấy phòng bệnh một bên bồi hộ trong phòng có nữ nhân quần áo liền đoán được là Hạ Hình Vũ , có chút ghen nói .

Trương Dương hôn mê những ngày gần đây , xác thực đều là Hạ Hình Vũ vẫn cùng ở bên người , vừa tỉnh lại Trương Dương còn không có chú ý những này , không nghĩ tới bị vừa tới Đường Hiểu Lộ một thoáng liền thấy .

Trương Dương về mặt ngưng ngừng chuẩn bị nói chuyện , Hạ Hình Vũ chen vào nói , "Ai ! Trương Dương số khổ a , một người ra ngoài ở bên ngoài , làm đồ đệ đích đương nhiên phải chăm sóc thật tốt hân mà !"

Hạ Hình Vũ thấy Đường Hiểu Lộ luôn đem đồ đệ treo ở bên mép , vội vã phản kích nói.

Trương Dương đau cả đầu , cảnh tượng này hân cũng không biết làm sao bây giờ , còn chỉ bằng cứ đi cùng Lang Hồn đánh một trận tới sáng khoái . Nhưng tiếc Lang Hồn nghe không được , nếu không phải muốn đi ra đánh năm bẹp Trương Dương dừng lại : một trận .

Chính đang Trương Dương tình thế khó xử không có chú ý chính hẳn thời điểm, cứu tình xuất hiện.

"Hạ Hinh Vũ, nghe nói sư phụ tỉnh rồi, làm sao người không nói cho ta một tiếng ah! Sư phụ ta tới xem ngài á!" Điều Phi cả lờ phất phơ thanh âm của ở ngoài cửa vang lên.

Lúc này Trương Dương chỉ muốn ôm lấy Điều Phi cố gắng hôn một cái, không hổ là của mình đồ đệ tốt ah! Lần sau nhất định phải cố gắng dạy hắn, ân, liền để hắn thời gian huấn luyện gấp bội là được rồi.

Không biết Điều Phi biết được Trương Dương tâm tư còn sẽ không sẽ như vậy cao hứng.

Vừa vào cửa Điều Phi liền gặp được một vị không xuống Hạ Hinh Vũ đại mỹ nữ, chính ôn nhu giúp Trương Dương thu dọn chăn đơn, ngay lập tức sẽ đoán được vị này chỉ sợ sẽ là của mình sư nương rồi.

Vội vàng chào hỏi "Vị này chính là Đường Sư nương đi, ta là sư phụ đồ đệ duy nhất Điều Phi a, sư phụ khẳng định cùng người đã nói ta đi!"

Đường Hiểu Lộ hiện tại đập chết Điều Phi tâm đầu có, gọi sư nương tại sao còn muốn ở mặt trước thêm một cái Đường chữ, lẽ nào người có rất nhiều sư nương ư! Còn nói mình là Trương Dương đồ đệ duy nhất, vậy vừa nãy tự mình nói Hạ Hinh Vũ không đã thành chê cười.

Điều Phi nói xong cũng thấy trước mặt sư nương căm tức nhìn chính mình, có chút không hiểu ra sao, vừa mới gặp mặt sao liền đắc tội vị này rồi, sau đó sẽ không để cho sư phụ cho mình tiểu hài xuyên đi.

Kỳ thực Đường Hiểu Lộ vẫn đúng là hiểu lầm Điều Phi rồi, Điều Phi trước đây cũng đã lạy không ít sư phụ, có lúc mấy vị sư phụ gặp phải đồng thời, vì khác nhau hẳn đều yêu thích mang cái tính xung hô, còn Trương Dương, đó là hẳn sùng bái duyên cớ, vì lẽ đó Trương Dương là hẳn duy nhất gọi sư phụ gọi tâm cam tình nguyện người.

Lại nói đồ đệ chuyện, chủ yếu vẫn là Hạ Hinh Vũ làm cho. Trước đây Trương Dương dạy hắn võ thuật thời điểm, Hạ Hinh Vũ vừa học liền biết, sau đó ở một bên chỉ chỉ chỗ chỗ, làm cho Điều Phi trong lòng lão đại cảm giác khó chịu.

Chính mình nhưng là sư phụ thu khai sơn đại đệ tử, cư nhiên bị một người phụ nữ ép xuống, quá đau đớn tự tôn.

Về phần Hạ Hinh Vũ cái kia biểu hiện hẳn cũng không phải người mù, chính mình som muốn cũng phải nhiều một sư nương mà, vì lẽ đó vẫn tự cho là mình là Trương Dương đồ đệ duy nhất.

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Đại Cao Thủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 29: Phiên toái tới rồi

Chương 29: Phiên toái tới rồi

Không đề cập tới Đường Hiểu Lộ cùng Hạ Hinh Vũ giữa hai người mình tranh ám đấu, Trương Dương những ngày qua là đau nhức cũng vui sướng.

Đường Hiểu Lộ từ khi sau khi trở lại, cũng không chuẩn bị trở lại kinh thành rồi, đầu đề của nàng đã hoàn thành gần đủ rồi, đợi đến lúc đó đem luận văn truyền cho đạo sư là được rồi.

Mấy ngày nay hai người đều quá tới chăm sóc Trương Dương, thường thường là vừa uống Hạ Hinh Vũ nôi canh gà, quá cái vài chục phút lại muốn ăn xong Đường Hiểu Lộ làm ái tâm cháo Bát Bảo. Trương Dương nếu không phải võ giả, tiêu hóa năng lực mạnh, e sợ còn không có xuất viện liền muốn căng hết cỡ, dù là ai một ngày ăn bảy, tám món ăn cũng không chịu được.

Trương Dương thật muốn nhanh lên một chút xuất viện, Nhưng là hai người chết sống không cho. Điều Phi tên kia còn thường thường quá tới quấy rối, chưa kịp Trương Dương phát tiết một chút, đã bị hai người liên thủ đuổi đi, để Trương Dương buồn bực không thôi.

Ngày hôm nay Trương Dương rốt cục xuất viện, thật sự là nhẫn nhịn không được bệnh viện mùi vị đó, tuy rằng Trương Dương ở là cao làm phòng bệnh, Nhưng khứu giác linh mãnh hẳn vẫn cách thật xa có thể nghe thấy được.

...

"Trương Dương, người chừng nào thì mua xe rồi? Lấy tiền ở đâu nha?" Đường Hiểu Lộ nhìn bị Điều Phi tên kia lái tới Audi có chút kinh ngạc hỏi.

Trương Dương xe mua về về sau, cũng là ngày thứ nhất lái qua , vẫn ở ngọc vườn dừng . Ngày hôm nay Diêu Phi đem hộ chiếu làm tốt sau đưa tới , thuận tiện cũng đem Trương Dương xe lái tới .

"Lần trước người đi rồi qua đi liền mua , trước đây không phải là cùng người đã nói , ta kiếm được một bút sẽ không lại tìm việc làm nhà." Trương Dương nhìn Đường Hiểu Lộ kinh ngạc đáng về giải thích .

Đường Hiểu Lộ là nghe Trương Dương đã nói chính mình kiếm tiền , Nhưng nàng cho rằng cũng là mấy vạn bộ đáng , nhưng bây giờ vừa nhìn xe này liền biết mình đã đoán sai .

"Không nghĩ tới ta còn thực sự cầu được một cái kim quy tể ah ! Nói , còn có chuyện gì gạt ta đấy, người chừng nào thì biết võ, trả như nào đây thu rồi một đại mỹ nữ làm đồ đệ , có phải là có những ý nghĩ gì khác !" Đường Hiểu Lộ ghen hời , không phải nàng không phải phải biết những này , mà là Hạ Hinh Vũ biết nàng nhưng lại không biết , tâm lý không thẳng bằng .

Trương Dương nhìn Đường Hiểu Lộ đáng về thờ phỉ phò , vội vàng giải thích , "Thật không có việc gì rồi, còn có chính là ta ở Đào An vì là ba mẹ ta mua một gian nhà , lần này chúng ta trở lại ta liền dẫn người đi nhìn ."

Đường Hiểu Lộ vừa nghe Trương Dương muốn dẫn chính mình về nhà thấy cha mẹ , mặt xoạt một thoáng liền đỏ , cũng không ý thức được Trương Dương căn bản không trả lời liên quan với Hạ Hinh Vũ vấn đề .

Lúc này làm tốt thủ tục xuất viện Hạ Hinh Vũ cũng đi ra , còn Diêu Phi đem xe đưa tới sẽ không biết trượt đi nơi nào . Từ lần trước đắc tội rồi Đường Hiểu Lộ , Đường Hiểu Lộ không ít sửa chữa hần , hiện tại vừa thấy Đường Hiểu Lộ lại như giống như chuột thấy mèo .

Đương nhiên Đường Hiểu Lộ không biết, ở Trương Dương trước mặt ngoan ngoãn tiểu đồ đệ lão tử của nhưng là cái tính lị thành phố Phó thị trưởng , coi như biết e sợ cũng sẽ không cho hần sắc mặt tốt xem , ai bảo hần đắc tội nữ nhân đây!

"Trương Dương , vừa người nói muốn về nhà rồi, mấy ngày nay không có chuyện gì , ta cũng đi chơi một chút có được hay không à?" Hạ Hinh Vũ thân là đại đội cảnh sát hình sự đội phó làm sao sẽ thông thả , Nhưng nàng bây giờ một trái tim treo ở Trương Dương trên người , sớm đem công tác không hề để tâm rồi, biết nàng là bí thư thị ủy con gái , cũng không ai tính toán nàng bỏ bê công việc vấn đề .

Trương Dương còn đến không kịp nói chuyện , Đường Hiểu Lộ liền muốn há mồm từ chối , lúc này điện thoại của nàng vang lên , không tiếp tục để ý Hạ Hinh Vũ liền nhận nghe điện thoại .

"Tuyệt Kiều , người cũng tới Nam thành rồi!"

...

"Được rồi , cứ như vậy , đợi sẽ đi đón người ." Đường Hiểu Lộ cúp điện thoại tàn nhẫn mà nhìn chăm chăm Trương Dương , nhìn Trương Dương một trận sợ hãi .

"Thì sao, Hiểu Lộ , Hàn Tuyết Kiều cũng tới?" Trương Dương có chút chột dạ hỏi.

"Hừ ! Đi thôi , đi thôi , đều đi !" Đường Hiểu Lộ bắt đắc dĩ thỏa hiệp , nếu quá không được thế giới hai người , nhiều người cũng không thể gọi là rồi.

Hạ Hinh Vũ ở bên cạnh xem như là thấy rõ rồi, không nghĩ tới thì ra là tam giác quan hệ hiện tại biến thành người thứ tư nhúng tay vào .

Tàn nhẫn mà bấm Trương Dương hạ xuống, mới hết giận . Nguyên bản có một Đường Hiểu Lộ nàng không tính toán là vì Đường Hiểu Lộ trước cùng Trương Dương tốt hơn, là mình có lỗi với nàng , nhưng bây giờ lại bốc lên một cái , nàng cũng tức rồi .

Trương Dương chỉ cảm thấy oan uổng , Hàn Tuyết Kiều mình và nàng thật sự không có gì , liền lần trước lúc rời đi có chút tiểu ám muội , Nhưng cái kia có thể trách hần sao .

Lần này Hàn Tuyết Kiều đến rồi , hần cũng không nghĩ đến , lần này chính là cả người là miệng cũng không nói được rồi.

"Đi nhanh đi ! Tuyết Kiều còn ở phi trường chờ đây! Nhận người trở lại hăng nói !" Đường Hiểu Lộ khí qua đi liền thúc Trương Dương đi đón người .

Trương Dương lại hơi nhớ năm viện lúc , khi đó hai người nào dám cho sắc mặt mình xem , cả ngày hỏi han ân cần khỏi nói nhiều thể thiếp .

"Làm phiền cái gì , còn không mau một chút !" Đường Hiểu Lộ thấy Trương Dương ở lác đầu không biết nghĩ cái gì , bất mãn nói .

"Trương Dương , không nên gấp , chậm rãi đi , ngã sấp xuống làm sao bây giờ nha !" Hạ Hinh Vũ ở một bên đảo loạn , nhìn Đường Hiểu Lộ ăn quả đáng bộ đáng cũng có chút cười trên sự đau khổ của người khác .

Trương Dương không dám sờ Đường Hiểu Lộ rủi ro , mấy người lên xe sau , lấy nhanh chóng nhất độ đã đến sân bay .

Hàn Tuyết Kiều đã tại giao lộ một bên chờ rồi , mặc dù là mùa đông rồi, Nhưng Hàn Tuyết Kiều như trước mặc gọi cảm mê người , thật xa đã nhìn thấy mấy cái đại thúc bị mê đến đầu óc choáng váng , đều sắp đem cái cô vụng gầy .

Vừa nhìn thấy Đường Hiểu Lộ xuống xe , Hàn Tuyết Kiều vội vã phát tay ra hiệu , bộ ngực sóng lớn một trận mãnh liệt . Trương Dương cùng Hạ Hình Vũ đi trước đem xe ngừng được , mới hướng bên này đi tới .

"Hàn Tuyết Kiều , sao ngươi lại tới đây ! Nói cho ngươi biết , không nên đánh Trương Dương chú ý , không phải vậy , hừ hừ !" Đường Hiểu Lộ bước nhanh đi tới ở Hàn Tuyết Kiều bên tai uy hiếp nói .

"Ngươi là heo a , còn hừ hừ ! Ta mới không sợ ngươi , chẳng qua liền cho Trương Dương làm thiệp ba rồi ." Hàn Tuyết Kiều miễn bất tại ý nói , ánh mắt lại đang không ngừng tìm kiếm Trương Dương hình bóng .

Đường Hiểu Lộ trước đây liền biết Hàn Tuyết Kiều đối với Trương Dương thú vị , mỗi lần mình và Trương Dương trò chuyện lúc , nàng cũng không đi mở , còn cướp cùng Trương Dương nói chuyện , lần này rốt cục bộc lộ ra chân diện mục .

"Còn nhỏ ba , nhìn thấy sao , Tiểu Tam ở đằng kia , coi như ta không ý kiến , ngươi cũng chính là cái Tiểu Tứ mệnh !" Nói Đường Hiểu Lộ cười khanh khách lên .

Hàn Tuyết Kiều theo Đường Hiểu Lộ chỉ về , liếc mắt liền nhìn thấy Hạ Hình Vũ , ghé vào Đường Hiểu Lộ bên tai nói "Hiểu Lộ , một xem người ta chính là gia đình giàu có đi ra ngoài , một mình ngươi có thể không phải là đối thủ , nếu không thêm ta một cái , hai ta liền thủ đối phó nàng , không phải vậy sớm muộn có một ngày lão đại ngươi vị trí liền làm mất đi ."

Đường Hiểu Lộ khinh bỉ nhìn Hàn Tuyết Kiều , nhìn thấy Trương Dương quá có tới không đáp lời .

Hàn Tuyết Kiều vừa thấy Trương Dương , kiều mị kêu lên "Dương ca ca , nghe nói ngươi bị bệnh , hại nhân gia lo lắng rất nhiều ngày đây! Ngươi xem ta có phải hay không gây . " Nói liền kéo qua Trương Dương tay hướng về trên người mình sờ loạn .

"Đùng", Đường Hiểu Lộ chứa người không liên quan dường như một cái mở ra Trương Dương tay , trêu đến Hàn Tuyết Kiều khinh thường loạn phiêu .

Trương Dương chỉ cảm thấy phiền muộn , ngươi tại sao đánh ta à; cũng không phải chính ta đưa tới , không mang theo người khi dễ như vậy .

"Vị này chính là hình Vũ muội muội đi , dài đến thực sự là xinh đẹp khả nhân nha ! Không trách người nào đó ở Nam thành ở lại không đi , cũng không nói đi kinh thành nhìn xem chúng ta tỷ muội ." Hàn Tuyết Kiều liếc mắt một cái Trương Dương , liền thân thiết lôi kéo Hạ Hình Vũ tay cười duyên nói .

Hạ Hình Vũ thấy Hàn Tuyết Kiều nhiệt tình như vậy , thật không tiện hướng về nàng nổ súng , lại nói mình cùng Hàn Tuyết Kiều đồng bệnh tương liên , vẫn là chung một chiến tuyến đánh bại Đường Hiểu Lộ lại nói .

"Ngươi là Tuyết Kiều tỷ đi , trước đây chỉ nghe thấy Trương Dương đã nói thật nhiều lần rồi , nếu không phải Hiểu Lộ tỷ đến rồi , ta còn tưởng rằng ngươi chính là Trương Dương bạn gái đây!"

Hạ Hình Vũ khiêu khích nhìn thoáng qua Đường Hiểu Lộ , cùng Hàn Tuyết Kiều đi tới một bên nói lặng lẽ bảo , hai người thật giống như biết thời gian so với Đường Hiểu Lộ đều dài , không biết còn tưởng rằng nàng hai mới là đồng học đây.

Trương Dương nhìn Đường Hiểu Lộ ánh mắt giết người nhìn mình , chỉ muốn đem Hạ Hình Vũ bắt lại cố gắng đánh đòn .

"Ta trêu ai ghẹo ai , làm sao có hòa đều tới trên người ta vùng đây , người đàn ông thực sự là đáng thương ! Trêu chọc mấy người phụ nhân người đàn ông càng đáng thương !" Trương Dương ở trong lòng hét lớn .

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Đại Cao Thủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 30: Người nhà đoàn viên!

Không cho chúng nữ công kích cơ hội của chính mình , Trương Dương như một làn khói nhắc lên Hàn Tuyết Kiều hành lý liền hướng chỗ xe nơi đi đến . Trêu đến sau lưng ba nữ cười đến run rẩy cả người , cũng không tính đến vừa ngôn ngữ giao phong , đồng thời hướng về Trương Dương đuổi theo .

"Ngày hôm nay trước tiên chơi một ngày , ngày mai cùng nhau về nhà ." Trương Dương nói xong không để ý tới chúng nữ , đám người toàn bộ lên xe , liền hướng mua sắm thương trường bên kia mở ra , hi vọng mấy người mua sắm không có chú ý chính hẳn thời điểm mình có thể thanh yên tĩnh một chút .

Không đề cập tới Trương Dương có phải là cố ý , ngược lại ba nữ nghe được Trương Dương đều phản ứng không giống , Đường Hiểu Lộ mặt lạnh không nói lời nào , Hàn Tuyết Kiều nhưng là hết sức hưng phấn rồi , Trương Dương lại còn nói cùng nhau về nhà ai ư , có phải là đem mình cũng cho

rằng người đầu của hấn . Hạ Hình Vũ nhưng là không đáng kể , chỉ cần Trương Dương dẫn nàng trở về thì được rồi .

...

Đường Hiểu Lộ gia đình điều kiện chỉ có thể nói giống như vậy, còn nghĩ đến thiếu mua ít đồ , Hạ Hình Vũ cùng Hàn Tuyết Kiều đều là nhân vật có tiền không để ý xài bao nhiêu tiền , muốn cướp thay Đường Hiểu Lộ trả tiền .

Có thể Trương Dương một đại nam nhân có thể để người đàn bà của chính mình không có tiền hoa sao? Móc ra thẻ ngân hàng liền hướng Đường Hiểu Lộ trên tay ném một cái , vừa ý cái gì liền mua , nam nhân của người là cái nhân vật có tiền ! Một bộ nhà giàu mới nổi mô dạng , chọc cho chúng nữ cười đến gãy lưng rồi .

Rất nhanh Trương Dương liền hối hận vừa đề nghị của chính mình rồi, chính mình cũng không phải không cùng nữ nhân đi dạo qua phố , đây không phải đem mình hướng về trong hầm đáy sao , trước đây cũng còn tốt liền Hạ Hình Vũ một cái , xuất hiện đang già tăng hai cái sức chiến đấu càng mạnh , Trương Dương phát hiện mình chân đều bước không mở , không phải thứ gì nặng cầm không nổi , thật là nhiều treo không được .

"Hiểu Lộ , Hình Vũ , Tuyết Kiều tất cả ngồi xuống đến nghỉ ngơi một chút đi! Không cần giúp ta mua , lần trước Hình Vũ mua cho ta còn không có cơ hội xuyên (đeo) đây." Trương Dương vừa nhìn chúng nữ trương la giúp mình mua quần áo , mau mau cự tuyệt nói .

"Không được !" Ba nữ trăm miệng một lời từ chối , để Trương Dương thả xuống bao vậy , từng cái từng cái đem Trương Dương cho rằng giá áo giống như liền thí nổi lên quần áo .

Một phen dẫn vật , ngược lại Trương Dương không nói một lời , mặc cho chúng nữ thương lượng thảo luận , cuối cùng rốt cục làm xong những này , Trương Dương một hơi cuối cùng là nói lỏng , trong lòng vẫn chứ mình chướng tiện , tại sao phải đề nghị tới đây , còn không bằng trở lại đánh hai lần quyền tới sáng khoái .

Cuối cùng mấy người cho Trương Dương cha mẹ của muội muội mua một đồng lớn lễ vật mới xem như là đã xong hôm nay mua sắm lễ trình .

Buổi tối chúng nữ không phải phải ở nhà mình làm cơm , tất cả hiển lộ thân thủ làm cho Trương Dương muốn ăn mỡ ra , để Trương Dương không nghĩ tới chính là Hạ Hình Vũ cùng Hàn Tuyết Kiều hai vị này Đại tiểu thư rõ ràng cũng sẽ làm cơm , hơn nữa mùi vị thật là khá .

Mấy người ăn vui sướng , Nhưng buổi tối ở đâu ngủ nhưng khó làm , cuối cùng mấy người đều không trở lại , ngay khi Trương Dương nơi đó ngủ một đêm , còn địa phương tốt rất lớn , gian phòng quá nhiều .

Đương nhiên , Trương Dương không có tại đêm trăng tròn biến thân thành Lang Nhân , quy củ đang luyện công phòng đánh cá đêm ngồi , phát hiện nội công lại tiến một ít , mới hài lòng đứng dậy ra ngoài mua bữa sáng .

...

"Trương Dương , người nói thúc thúc a đi sẽ không không thích ta đi ! Ta thật sốt sáng nha !" Đường Hiểu Lộ ở trên xe lần thứ mười tám hỏi Trương Dương cái vấn đề này .

Chỗ ngồi phía sau Hạ Hình Vũ cùng Hàn Tuyết Kiều đều có chút ghen , bởi vì Đường Hiểu Lộ mới là Trương Dương chính thức bạn gái , bình thường mấy người không có cảm giác gì , nhưng lần này trở lại thấy cha mẹ lại bất đồng .

Hai người nghe Đường Hiểu Lộ , chỉ coi nàng khoe khoang , mới không để ý tới nàng có sốt sáng không đây.

Lần này có thể khổ Trương Dương , mỗi lần không thể không đưa ra cùng một cái đáp án "Hiểu Lộ , người lớn lên xinh đẹp như vậy , lại là đại học danh tiếng sinh viên tài cao , ba mẹ ta khẳng định thích người , thật sự !"

Cũng còn tốt Đào An cách Nam thành không tính quá xa, cũng là cách một cái thành phố , hơn ba giờ là đến Đào An thị trấn .

Trương Dương gia hiện tại đã dời vào Thúc Trúc tiểu khu , trực tiếp lái xe liền trở về nhà .

Về trước khi đến Trương Dương liền cho cha mẹ gọi điện thoại , đây là ngày hôm qua Đường Hiểu Lộ giúp hấn mua .

Từ lần trước điện thoại di động hỏng rồi về sau, Trương Dương tự một mực dùng Hạ Hình Vũ đích điện thoại , mỗi lần Đường Hiểu Lộ gọi điện thoại cho Trương Dương đều là Hạ Hình Vũ trước tiên nhận , thực sự không chịu được nàng không phải buộc Trương Dương chính mình mua một cái .

Trương Dương cũng không phải rất để ý những chuyện nhỏ nhặt này , mua hay dùng , chẳng muốn đi quản trong mấy người mờ ám .

Thúc Trúc cửa ra vào bảo an chính là mấy người , đại khái còn nhận thức Trương Dương bộ dáng , nhìn thấy quay cửa xe xuống Trương Dương , cười hỏi thăm một chút liền để Trương Dương tiến vào .

"Ta nói nhà kia người là người có tiền ông chủ lớn đi, nhìn hấn lái xe liền biết , còn có trên xe chính là cái kia đại mỹ nữ , không có tiền người ta có thể với hấn sao !" Một cái mặt đầy nốt đậu tuổi trẻ bảo an quay về khác một người trung niên bảo an nói.

"Ai ! Không nghĩ tới ta còn thực sự nhìn lầm, nhìn người nhà xuyên (đeo) bộ dáng , ra ngoài còn bước đi , ta còn tưởng rằng là ở nhờ ở có tiền thân thích gia , giúp người giữ cửa đây!" Trung niên bảo an cảm khái nói .

Hắn trước đây gặp Trương Dương cùng cha mẹ cùng đi, biết hắn là cái kia hai lão nhĩ tử. Nhưng lần trước Trương Dương trở về mua nhà sẽ không còn lại bao nhiêu tiền rồi, mình và Trương Hân đã tới mấy lần đều là đi nhờ xe tới, người khác đương nhiên sẽ đã hiểu lắm.

Trương Dương trước khi đi tuy rằng lưu không ít tiền, Nhưng Trương phụ Trương mẫu cũng không phải đại thủ đại cước người, liền Trương Dương mua cho bọn hắn quần áo đều không nổi xuyên (đeo), còn ăn mặc trước đây ở nhà nghề nông thời điểm mặc quần áo, người khác có chút xem thường cũng là chuyện thường xảy ra.

Tiến vào gia tộc Trương Dương không nghe được nghị luận của người khác, hắn bây giờ là gặp đến độ sứt đầu mẻ trán, Đường Hiểu Lộ nhanh bạo phát.

Mấy người vừa vào cửa Trương Dương mẹ Lưu Thúy Quyên liền nhìn thấy bọn họ, nhìn thấy Trương Dương mặt sau theo mấy vị cô gái xinh đẹp, trên mặt đều sắp cười ra bỏ ra, cũng không thèm quan tâm một bên Trương Dương, lời kéo nhiệt tình nhất Hàn Tuyết Kiều liền muốn hướng về trong phòng đi.

Trương Dương nhìn Đường Hiểu Lộ nhanh giết người về mặt, vội vàng kéo qua mẹ của mình, "Mẹ, đây là bạn gái của ta Đường Hiểu Lộ." Chỉ chỉ cuối cùng Đường Hiểu Lộ nói.

Đường Hiểu Lộ lập tức lộ ra khuôn mặt tươi cười, "A di mạnh khỏe, đây là ta lần đầu tiên tới xem ngài, không biết ngài thích gì, tùy tiện mua ít đồ." Nói đưa qua vì là Lưu Thúy Quyên chọn lễ vật.

Trương mẫu biết mình vừa nhận làm người, vội vã tiếp nhận lễ vật, trách cứ tâm ý hiển lộ, "Đến thế là được, còn mang lễ vật gì ah! Chúng ta hai lão cái gì cũng không thiếu, lần sau đến rồi không nên tốn tiền tâm bậy." Tuy rằng ngoài miệng nói như vậy, Nhưng trên mặt nhưng cười đến thoải mái.

Bị Trương mẫu lôi kéo Hàn Tuyết Kiều một mặt sung sướng đỡ lấy Lưu Thúy Quyên trong tay bao vây, tựa như quen giới thiệu Hạ Hinh Vũ, sau đó nói mình là Trương Dương bạn tốt, còn nói vừa nhìn thấy Trương mẫu lại như nhìn thấy mẹ mình như thể thân thiết...

Mãi đến tận Trương Dương tăng tăng ho khan vài tiếng, Hàn Tuyết Kiều mới một mặt đắc ý mà liếc nhìn Đường Hiểu Lộ không nói. Hạ Hinh Vũ thật sự nhanh giận điên lên, Đường Hiểu Lộ vậy thì thôi, hiện tại liền Hàn Tuyết Kiều đều chiếm được Trương mẫu niềm vui, đối khách làm chủ giới thiệu mình, chính mình không nữa phản kích đều phải từ nhỏ ba biến Tiểu Tử rồi.

Hạ Hinh Vũ buông lỏng ra vẫn ngắt lấy Trương Dương phần eo tay, vội vàng chạy đến Lưu Thúy Quyên trước mặt hiển nổi lên ân cần, thái độ kia nếu như bị Hạ Từ bên trong nhìn thấy, không biết có thể hay không phun máu ba lần.

Mấy người nói khí thế ngất trời, đã sớm không nhớ rõ còn có cái Trương Dương ở phía sau rồi.

Trương Dương liên tục ho mấy lần, Nhưng mỗi người phản ứng đến hắn, bắt đắc dĩ chỉ có thể nói đã cắt đứt mấy người nói chuyện, "Mẹ, chúng ta đi vào lại nói, trên tay còn cầm đồ đâu!"

"Đứng đứng đứng, mau mau vào nhà, người xem ta, cha người còn đang chờ đây! Lão nhân kia, muốn hắn đi ra chờ người, còn không vui, lần này nhìn hắn có vội hay không!" Lưu Thúy Quyên một mặt nụ cười hướng về trong phòng nhìn một chút.

Lần này Đường Hiểu Lộ tỉnh minh rồi, cũng không đợi Trương Dương phía trước dẫn đường, nắm Lưu Thúy Quyên liền vào cửa, quả nhiên Trương Quốc Hoa đã sớm ở phòng khách chờ rồi, thỉnh thoảng quay đầu lại nhìn ra cửa.

Đường Hiểu Lộ vừa nhìn thấy Trương Quốc Hoa, liền vội vàng hỏi được, nói một ít gặp may để Trương phụ hài lòng, bên người Trương mẫu cũng nở nụ cười, đây là tại biểu thị công khai của mình chủ quyền rồi.

Trương Dương cùng hai nữ lúc tiến vào, bất quá chừng mười giây mà thôi, Đường Hiểu Lộ rồi cùng Trương Quốc Hoa quen thuộc, nhìn Hạ Hinh Vũ cùng Hàn Tuyết Kiều một mặt mỉm cười, thật giống đang nói "Nhìn thấy đi, ta mới là lão đại đây, xem các người như thế nào cùng ta đấu!"

Không nhìn tới Đường Hiểu Lộ tiểu nhân đắc chí vẻ mặt. Hai nữ khéo léo hướng về Trương phụ vấn an liền ngồi xuống, cũng không thể ở Trương Dương trước mặt cha mẹ trình diễn tam quốc tranh hùng đi.

Người một nhà lao nổi lên việc nhà, không có ở nông thôn chờ trời qua Hạ Hinh Vũ căn bản không biết bọn họ nói cái gì, chen miệng vào không lọt nằng nạnh chóng đầu đầy mồ hôi.

Đường Hiểu Lộ cùng Hàn Tuyết Kiều cũng còn tốt chút, đi theo đạo sư mặt sau từng hạ xuống mấy lần hương, thỉnh thoảng xuyên vào vài câu, trong lúc nhất thời chung đụng khá là hòa hợp.

Chương 31: Lòng dạ nữ nhân

"Ba mẹ , các người ở lại đây cảm thấy quen thuộc sao? Nếu là không quen thuộc liền về nhà quê nhà ở mấy ngày , không muốn ghen ra bệnh." Trương Dương quan tâm mà hỏi.

"Cũng thích , mẹ người mỗi ngày theo những kia lão thái thái mặt sau uốn éo múa ương ca , thán ngày trải qua thư thái ." Trương Quốc Hoa có chút vui vẻ nói , đúng vậy a , trước đây nào nghĩ tới con trai của chính mình như thế đã có tiền đồ , hiện tại cho mình hai lão mua căn phòng lớn rồi , người trong thôn nghe nói đều vô cùng hâm mộ rồi.

"Vậy ngài đây? Có hay không ra đi vòng vòng ."

"Ta à , chính là không ở không được , này không ta xem trong công viên những lão già kia không phải trêu chọc chim chính là nuôi chó , ta cũng chuẩn bị nuôi con chó vườn trông cửa , thuận tiện giải buồn ."

Trương Quốc Hoa kỳ thực chưa nói , hần đại tự không nhìn được mấy cái , người ta người thành phố tham gia hoạt động không phải thư pháp chính là cờ vây , hần cũng sẽ không . Chính mình cũng không thể cho nhi tử làm mất đi mặt mũi , nhìn thấy có người nuôi chó nghĩ chính mình trước đây ở nhà cũng nuôi quá không ít , cho nên mới muốn nuôi đầu chó ngoan , cho nhi tử căng căng mặt mũi .

Không biết cha ý nghĩ trong lòng , Trương Dương vừa nghe cái này , lập tức nói tiếp "Cha , nuôi chó tốt , ta xem cũng đừng nuôi gia đình dặm chó đất rồi , việc này tìm Hinh Vũ là được , nàng nhưng là cảnh sát hình sự đại đội đội phó đây , cái kia có không ít cảnh khuyến , uy phong bó tay rồi ."

Hạ Hinh Vũ nghe thấy Trương Dương rốt cục nói đến chính mình , trong lòng mụn nhọt một thoáng liền giải khai , liền vội mở miệng , "Đúng vậy a , bá phụ , bớt cảnh sát chúng ta gần nhất mới vừa vào đến một nhóm tiểu Cầu , hai ngày nữa ta liền sai người mang cho người vài con lại đây ." Hạ Hinh Vũ căn bản cũng không biết cục cảnh sát có hay không , ngược lại chỉ cần nàng mở miệng , coi như không có cũng sẽ có.

"Cái nào muốn phiền phức như vậy , không nhìn ra Hinh Vũ tư tư vấn vấn đáng vẻ , còn là một đại quan nha ! Nhà chúng ta Trương Dương ở bên ngoài cho người thêm không ít phiền phức đi!" Trương phụ vừa nghe Hạ Hinh Vũ còn là cái gì đội trưởng , lập tức liền nhiều hơn mấy phần nhiệt tình , không phải hần lợi thế , mà là một nông dân đối với làm quan trong xương kính nể cảm giác.

Cuối cùng Trương Quốc Hoa vẫn là không cưỡng được quyết định chủ ý biểu hiện tốt một chút của mình Hạ Hinh Vũ , bắt đầu đi đồng ý .

Mấy người khách khí một phen , Lưu Thúy Quyên bắt đầu bận việc bữa trưa rồi , chúng nữ cũng đi qua hỗ trợ , trong phòng bếp truyền đến từng trận tiếng cười .

Trương Quốc Hoa cùng Trương Dương phụ tử ở trong phòng khách rồi rảnh trò chuyện , chỉ thấy Trương Quốc Hoa sắc mặt một thoáng trở nên hơi âm trầm , "Tiểu tử người có phải là có mấy cái tiền dơ bản cũng cảm giác ghê gớm rồi , mấy cô gái này đến cùng chuyện gì xảy ra?"

Nông thôn người đi ra không chịu nổi những sự tình kia rồi , bọn họ trong xương vẫn là truyền thống , may mà Trương Dương là nam , nếu như con gái , e sợ Trương phụ môn cũng sẽ không để hần tiến vào .

"Cha , ta là loại người như vậy mà , quan hệ giữa chúng ta mấy câu nói cũng không nói được , ngược lại người biết ta sẽ không có lỗi với các nàng là được rồi ." Trương Dương chính mình cũng có chút loạn , hần thừa nhận chính mình hoa tâm xin lỗi Đường Hiểu Lộ , cũng xin lỗi hai nàng khác . Nhưng hần phát hiện mình thật giống thích loại cảm giác này , hần không ngờ lòng bỏ từ bỏ .

Trương Quốc Hoa có chút thất vọng , có chút bất đắc dĩ , "Chuyện của người ta cũng không nhiều quan , chính người nắm thật là được , nếu như người dám xằng bậy , xem ta không đánh gãy chân của người !"

Phụ tử giữa có chút trầm mặc , mãi đến tận Lưu Thúy Quyên cùng chúng nữ đã làm xong cơm , đi ra mới phá vỡ trầm tĩnh .

Lưu Thúy Quyên thấy hai cha con đều không nói lời nào , trừng mắt quay về Trương Quốc Hoa liền mắng "Người một cái lão già đáng chết , nhi tử vừa trở về người liền tìm không thoải mái ."

Trương Quốc Hoa hừ hừ ha ha nửa ngày cũng không nói ra lời , nhìn lão ba bộ dáng , Trương Dương vội vả dụ đi được chính mình mẹ .

"Mẹ , Trương Hân còn không có nghĩ sao , đều sắp hết năm?" Trương Dương dòi đi đề tài , hỏi.

Lưu Thúy Quyên cũng không muốn trong tương lai người vợ trước mặt lưu lại không tốt ấn tượng , không lại trừng mắt Trương Quốc Hoa , "Ngày mai sẽ nghỉ , lớp 12 không phải bận bịu mà , quá mấy tháng liền thi trường ĐH xong liền rồi rảnh , rảnh rồi phụ đạo người một chút muộn muộn ."

Trương Dương lúng túng , mình làm năm thành tích vô cùng thâm , mẹ còn để cho mình phụ đạo ở trường học mấy vị trí đầu Trương Hân , không phải đã kích thích chính mình nha .

"Mẹ , ta coi như xong , Hiểu Lộ các nàng nhưng cũng là sinh viên tài cao , Trương Hân có cái gì không hiểu cũng có thể hỏi các nàng ." Trương Dương

đòi đi tầm mắt , chỉ vào chúng nữ nói đến .

Đường Hiểu Lộ cùng Hàn Tuyết Kiều đều là kinh thành danh giáo nghiên cứu sinh , mà Hạ Hình Vũ năm đó học tập trường cảnh sát cũng rất nổi tiếng , đó cũng không phải là dựa vào gia thế của nàng , hoàn toàn là nàng cố gắng của mình mới thi đậu .

Đang nói chuyện , Trương Hàn sẽ trở lại rồi , vừa nhìn thấy Trương Dương thật hưng phấn một cái nhào tới , như một cây nhỏ gấu bình thường treo ở Trương Dương thân mình .

"Ca , người trở về làm sao không nói cho ta nha !" Trương Hàn bắt nắn mà nói .

Lúc này Lưu Thúy Quyên cười mắng , " đều đại cô nương nhà , còn kè cận người ca , không sợ người chuyện cười . "

Trương Hàn vào cửa chỉ lo trương dương , không phát hiện bên cạnh còn ngồi mấy vị mỹ nữ , hiện tại vừa nhìn thấy lập tức đeo mồm hô "Mấy vị chị dâu được , ta ca thật là lợi hại ah !" Nói trong mắt nhô ra hừng hực Bát Quái chi hỏa .

Chúng nữ vừa nghe Trương Hàn , đều nháo cái mặt đỏ ửng , nhìn thấy Trương Dương ở một bên ha ha cười khúc khích cũng không giải thích , không hèn mà cùng trừng mắt về phía hắn .

Trương Dương thấy mấy người nhìn mình lom lom , làm bộ răn dạy Trương Hàn nói " . Không nên nói lung tung , cái kia hai vị tỷ tỷ là ca ca bạn tốt , tiểu hài tử gia hiểu cái gì ! "

Trương Hàn cười ha hả không nói lời nào , nàng thấy mấy vị xinh đẹp tỷ tỷ chẳng những không có tức giận còn đỏ mặt , liền đoán được các nàng cùng ca ca khẳng định không chỉ bằng hữu đơn giản như vậy , chính là không biết Trương Dương giải quyết thế nào mấy người quan hệ trong đó .

Lưu Thúy Quyên thấy tình cảnh bị Trương Hàn làm cho hồng бет , sớm đã có suy đoán nàng sao có thể không biết mấy người lúng túng , ngang Trương Hàn một chút , một mặt nụ cười nói nói : " ăn cơm đi , lại không dùng bữa liền nguội , Trương Hàn nhanh đi cho chị dâu người nhóm ... bằng hữu xới cơm . " Nói đến đây , Đường Hiểu Lộ mấy người mặt đều sắp rí máu , Lưu Thúy Quyên cũng không phải cố ý , vừa Trương Hàn gọi như vậy , nàng nhất thời cũng trôi chảy đem lời nói tự đáy lòng liền nói ra .

Nói thật , mấy vị này nữ hài nàng đều rất yêu thích , nếu là có khả năng đều biến thành chính mình người vợ cho phải đây . Chính là không biết Trương Dương vừa ý cái nào , tuy rằng nhi tử nói cái kia Đường Hiểu Lộ mới là bạn gái của hắn , Nhưng lại cùng cái kia gọi Hạ Hình Vũ cười cười nói nói , con gái người ta vừa còn vòng quanh hắn eo đây .

Đương nhiên đó là Lưu Thúy Quyên nhìn lầm rồi , người ta Hạ Hình Vũ là ở ngắt lấy Trương Dương hông của , chỉ có điều từ chính diện nhìn lại giống như là có chút mập mờ .

Người một nhà cười cười nói nói đã ăn rồi bữa trưa , chúng nữ lấy ra đặc biệt vì Trương Hàn mua quần áo còn có Laptop , chộc cho Trương Hàn ngọt miệng sau lưng từng cái từng cái gọi lên chị dâu , chúng nữ cao hứng không biết ung thuận bao nhiêu chỗ tốt .

Nhĩ lực tốt Trương Dương sớm liền nghe đến Trương Hàn , chỉ có thể vì là chúng nữ cảm thấy bi ai , bị một cái tiểu cô nương dụ được đầu óc choáng váng , cũng không biết bình thường khôn khéo đều đi nơi nào .

Trương Dương căn bản cũng không rõ ràng chúng nữ tâm tư , dưới cái nhìn của các nàng Trương Dương rất đau lòng cô em gái này , chính mình cũng thương nàng đến thời điểm không thì có bên trong trợ giúp , cái nào còn để ý một ít lễ vật .

Vô tri Trương Dương là sẽ không hiểu tâm tư của nữ nhân , chưa từng nghe tới lòng của nữ nhân dò kim đáy biển mà !

Buổi chiều Trương Hàn đến trường đi tới , Trương Dương bồi tiếp các nàng đồng thời ở thị trấn đơn giản đi rồi đi , trong mấy người liền Hạ Hình Vũ chưa có tới , Hàn Tuyết Kiều lần trước cùng Đường Hiểu Lộ cùng đi trôi qua .

Đường Hiểu Lộ gia ngay khi thị trấn , đi dạo không biết bao nhiêu lần , bắt quả cùng người trong lòng đồng thời đi dạo đường cái , cảm giác là bất đồng , duy nhất không đầy đúng là Trương Dương bên người không chỉ có nàng một người phụ nữ .

"Trương Dương , ngày mai cùng đi với ta nhà ta sao?" Lần này Đường Hiểu Lộ trở về , đến bây giờ còn không về nhà một chuyến , bây giờ nhìn gia liền ở nơi không xa , có chút nhớ nhà rồi .

Trương Dương liếc mắt nhìn nghe lên Hạ Hình Vũ cùng Hàn Tuyết Kiều , gật gật đầu nói rằng "Được , ngày mai Trương Hàn nghỉ , ta làm cho nàng mang Hình Vũ cùng Tuyết Kiều cùng đi ra ngoài vui đùa một chút , ta cùng đi với người nhà người . "

Hạ Hình Vũ cùng Hàn Tuyết Kiều không có ý kiến , vốn là lần này lại đây liền không phần của các nàng , nếu không phải Đường Hiểu Lộ rộng lượng , e sợ Trương Dương cũng sẽ không làm thương tổn chuyện của nàng .

Hiện tại Đường Hiểu Lộ về nhà kêu lên Trương Dương cũng là việc nên làm , cũng không thể đem các nàng cũng mang tới đi , đến thời điểm liền có trò hay để nhìn .

Không đề cập tới chúng nữ trong lòng tất cả tự chuyển tâm tư , hiện tại các nàng chung đụng vẫn tính vui vẻ .

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Đại Cao Thủ Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 32: Đường gia muội tử canh ba

Ngày thứ hai vừa rạng sáng Đường Hiểu Lộ liền đem còn tại hậu hoa viên luyện quyền Trương Dương kéo ra ngoài .

"Người còn nói phải bồi ta cùng nhau về nhà , người xem người giữa mùa đông chảy một thân mồ hôi , ngã bệnh làm sao bây giờ !" Đường Hiểu Lộ trách cứ nói đến .

Trương Dương nghĩ thầm chỉ ta này thể trạng , chính là ngày ngày ở nước lạnh bên trong ngâm , e sợ muốn sinh bệnh cũng không dễ dàng đi.

Ngày hôm nay luyện công thời gian xác thực hơi dài , chủ yếu vẫn là lần trước Trương Dương thân thể không biết làm sao lại được rồi , gần nhất hẳn phát xuất hiện thể chất của chính mình thật giống lại cường không ít , liền nội công đều so với trước đây tiến cảnh nhanh hơn rất nhiều , của mình nắm đầm thép cùng về Long Kinh thật giống đều muốn đột phá đến viên mãn .

Lần trước hệ thống chữa trị Trương Dương thân thể thời điểm , hẳn chính hôn mê; những ngày qua hẳn chưa từng dùng qua năng lượng vì lẽ đó không biết , không phải vậy hẳn liền sẽ phát xuất hiện năng lượng của mình ít đi 5000 điểm (đốt) . Hệ thống chữa trị thời điểm tàn dư năng lượng thuận tiện đem Trương Dương thân thể cũng cường hóa một lần , vì lẽ đó Trương Dương mới có thể cảm giác mình luyện công gia tốc không ít .

"Đáng tiếc lần này trở về không có đem bò đoàn mang về , nếu không mình liền muốn đột phá đến viên mãn đi , cũng có thể học tập trung cấp vũ kỹ ." Trương Dương có chút tiếc nuối nghĩ đến .

Tắm rửa sạch sẽ thay đổi một thân quần áo mới , Trương Dương liền mang theo mấy bọc lớn lễ vật cùng Đường Hiểu Lộ đồng thời chuẩn bị đi nhà nàng . Còn Hạ Hinh Vũ cùng Hàn Tuyết Kiều buổi sáng sẽ không thấy hình bóng cũng không biết cùng Trương Hán đồng thời đến đâu đi đến đâu .

"Hiểu Lộ , cần phải mà , chỉ mấy bước đường mở cái gì xe a, đồ xe còn chưa hết thời gian như vậy ." Trương Dương nguyên muốn đi đường đi qua , Nhưng Đường Hiểu Lộ chết sống không muốn .

"Ngu ngốc , coi như ba mẹ ta không thêm để ý , Nhưng hàng xóm đây! Đừng xem xuất hiện ở từng chuyện mà nói tốt nghe , đến thời điểm phát hiện lão Đường nhà con gái gả cho người nghèo rớt mồng tơi bảo đảm ở sau lưng cười trộm ." Đường Hiểu Lộ có chút hận thiết bất thành cương nhìn Trương Dương , "Lại nói , người lại không phải là không có điều kiện kia , muốn là trước đây tự coi như người muốn lái xe đi ta còn không đồng ý đây , đây là người chính mình kiếm được cũng không phải trộm cướp ."

Trương Dương trong lòng tự nhủ , ta đây cùng trộm cướp cũng không kém là bao nhiêu , lần trước khoảng một trăm vạn cũng thật là cướp đây , xe này chính là xài tiền kia mua .

Đáng tiếc Đường Hiểu Lộ không biết những này , không phải vậy Trương Dương liền bị kịch .

Đường Hiểu Lộ gia ngay khi thị trấn , Đào An vốn cũng không lớn , lái xe không đến mười phút chung là đến nhà nàng ở cũ kỹ tiểu khu , đây là Trương Dương chưa quen thuộc đường nguyên nhân , không phải vậy bước đi cũng là mười mấy phút bộ dáng .

"Hiểu Lộ , người nói sau đó hai ta kết hôn , ba mẹ ta là không phải có thể tập hợp một bàn mặt chược rồi ." Trương Dương có chút trêu đùa mà nói ra .

"Hừ ! Còn kết hôn đây , của người Hinh Vũ cùng Tuyết Kiều muội muội làm sao bây giờ !" Đường Hiểu Lộ tức giận ngắt lấy Trương Dương hông của .

Trương Dương khỏi nói nhiều buồn bực , vì sao đều yêu thích véo này đây , "Ta cùng Tuyết Kiều cũng không có gì , vẫn là người giới thiệu chúng ta quen biết đây này , hai người các người từ sáng đến tối cùng nhau , người còn không biết sao ."

"Nói như vậy , người và Hạ Hinh Vũ thật sự có một chân á..., trong bụng của người kể vật ta lại không biết , ăn trong bát nhìn trong nồi , người đàn ông sẽ không một cái không hoa tâm !" Đường Hiểu Lộ đã nghe được Trương Dương trong lời nói lỗ thủng , hỏi tới .

Thấy Trương Dương không nói tiếng nào , Đường Hiểu Lộ không lại làm khó hắn , "Được rồi được rồi , ta không hỏi nhiều rồi , chính người nghĩ rõ ràng là được , ngược lại năng tối đa cũng chính là cái Tiểu Tam mệnh , nghĩ đem ta quăng cho nàng đăng vị trí , không có cửa đâu ."

Trương Dương không nói , hẳn phát hiện có lúc trang trầm mặc cũng là một đối phó nữ nhân biện pháp tốt .

Trương Dương đem xe ngừng đến Đường Hiểu Lộ nhà dưới lầu , vừa vặn có mấy vị phụ nữ trung niên xuống lầu mua thức ăn , Đường Hiểu Lộ cười từng cái vấn an , đều là ở cùng nhau mấy chục năm người , có vẫn cùng Đường Hiểu Lộ cha mẹ một cái trong xương , cực kì quen thuộc .

Chờ Trương Dương bọn họ vừa lên lầu, mấy vị đại thẩm lập tức liền Bát Quái mở ra, "Lão Đường gia lần này có thể phát đạt, xe này ta nhưng nghe con trai của ta đã nói, e sợ không có mấy trăm ngàn không bắt được."

"Thôi đi pa oi..., không biết đi, nhà chúng ta lão Vương lão tổng chính là mở loại xe này, nghe nói khoảng một trăm vạn đây!" Trong đó một vị đại thẩm kiến thức rộng rãi, một thoáng liền đem người khác trấn trụ.

Xác thực, lần trước nếu không phải hai đại nha nội ở đây, liền Trương Dương không có một triệu vẫn đứng là không bắt được tới đây xe, bán xe quản lí nói nửa giá nhưng là bọn hắn bên trong quản lí cấp bậc mua giá xe nửa giá.

"Thật sự ah! Ta đã nói rồi, Đường gia cái kia khuê nữ người dung mạo xinh đẹp, học vấn lại cao, quả nhiên câu được cái kim quy tế ah!" Có người dám khải nói, thật giống như trước cái kia nói đọc sách không có gì dùng người không phải loại như nàng.

...

"Hiếu Lộ, các người hàng xóm này còn thật nhiệt tình, ở chung không có tệ nha, nghe người ta nói trong thành ở mấy chục năm cũng không biết sát vách ở là của ai một đám lớn."

"Thôi đi pa oi..., người biết cái gì, đừng xem người ta ở trước mặt người khen người vài câu, liền không biết đông tây nam bắc, sau lưng khiến xấu nhiều người đi tới." Đường Hiếu Lộ dùng một mặt không biết cái gọi là vẻ mặt nhìn Trương Dương, khinh thường nói.

"Ách, khi (làm) ta không nói, ta cần phải vì là mấy câu nói liền đầu óc choáng váng sao." Trương Dương nghĩ thầm vừa cũng không biết là ai một mặt nhiệt tình thăm hỏi, chính mình còn tưởng rằng người cùng quan hệ bọn nàng tốt bao nhiêu đây, vô mong ngựa đến trên đùi ngựa rồi, chính mình thật là sống nên!

Đường Hiếu Lộ gia ngay khi lầu ba, vài bước là đến, "Mẹ, mở cửa nhanh, ta đã trở về!"

"Oành" hạ xuống, cửa chống trộm đã bị kéo ra, bên trong đuổi ra một tấm cùng Đường Hiếu Lộ dài đến như thế xinh đẹp khuôn mặt nhỏ bé.

Tiểu mỹ nữ vừa nhìn thấy Đường Hiếu Lộ liền vui mừng quay đầu lại quát to một tiếng "Mẹ, mau tới a, tỷ trở về rồi, còn dẫn theo cái đại suất ca bạn trai đây!"

Tiếp theo chỉ nghe thấy "Tatar" tiếng bước chân của, Đường Hiếu Lộ mẫu thân đã tới, Đường mẫu lúc còn trẻ khẳng định cũng là đại mỹ nữ, không phải vậy sẽ không xảy ra ra hai nữ nhi đều là mỹ nữ.

Nhìn thấy Đường Hiếu Lộ sau lưng Trương Dương, vừa không nhiệt tình cũng không lạnh nhạt, nàng còn muốn chính mình cho Hiếu Lộ tìm một biết gốc biết rễ bạn trai đây, không nghĩ tới Đường Hiếu Lộ liền mang theo bạn trai về nhà.

"Tỷ, đây là anh rể chứ? Làm sao khá giống tiểu bạch kiểm ah!" Tiểu mỹ nữ ở một bên cùng Đường Hiếu Lộ nói thầm, con mắt xoay vòng vòng mà nhìn Trương Dương chuyển loạn, cũng không biết đang suy nghĩ gì ý đồ xấu.

Trương Dương thật muốn lệ rơi đầy mặt, có khuếch đại như vậy sao, chính mình không phải luyện võ qua đi có vẻ bạch một chút thôi, cái nào hình dáng giống tiểu bạch kiểm!

Đường Hiếu Lộ xem Trương Dương lúng túng đáng vẽ, cũng là nở nụ cười, Trương Dương trước đây cũng không trắng như vậy, lần trước chính mình còn hỏi hắn có phải hay không sửa mặt nữa nha.

"Đừng nói nhảm, anh rể người, phi, hẳn gọi Trương Dương, chính là dài đến trắng điểm, không cần loạn gọi." Đường Hiếu Lộ có chút mặt đỏ, mẹ mình còn ở một bên đây.

"Trương Dương đúng không, đi vào ngồi đi." Thấy mấy người đem chỗ rẽ lầu đều ngăn chặn, Đường mẫu nói rằng.

"Đa tạ a di, cái kia hiếu tuệ ta tự mình tới đi." Nhìn thấy tiểu mỹ nữ muốn giúp mình đổi giày, Trương Dương vội vã từ chối, hẳn nghe Đường Hiếu Lộ đã nói chính mình có một muội muội gọi Đường Hiếu Tuệ, phải là nàng đi.

"Anh rể, người tới có hay không mang cho ta lễ vật a, không phải vậy đúng vậy (có thể không) cho người vào cửa!" Đường Hiếu Tuệ giả hoạt cười nói, vừa nhìn chính là cái nhí nhảnh tiểu nha đầu.

Trương Dương đã sớm chuẩn bị, từ lễ vật trong tay bên trong lấy ra một cái cùng lần trước cho Trương Hán mua giống nhau như đúc điện thoại di động hộp, đưa cho bé gái, "Nhìn, có muốn hay không yêu thích, lần sau mang cho người một cái người ưa thích."

Tiến vào có chút thu hẹp phòng khách, Đường Hiếu Tuệ không kịp chờ đợi mở ra điện thoại di động hộp, lên tiếng kinh hô "Anh rể, thật là đẹp a, khẳng định thật là đắt, ta không thể nhận." Nói liền muốn đem điện thoại di động trả lại Trương Dương, trong mắt tuy có không muốn, Nhưng thái độ cũng rất kiên quyết.

Trương Dương không khỏi cảm thán, xem ra Đường Hiếu Lộ gia giáo thật vô cùng tốt, trước mắt tiểu cô nương cùng muội muội mình như thế khiến người ta thương yêu, bởi vì đây là một loại trong xương kiên quyết, không phải giả bộ.

Đường Hiếu Lộ ở một bên khuyên "Hiếu tuệ, cầm đi, coi như tỷ mua cho người. Tỷ đồ vật người cũng không cần?"

Đường Hiểu Tuệ quay đầu lại có chút do dự nhìn mẩu thân một chút , Đường mẩu từ vào nhà vẫn nhìn Trương Dương biểu hiện , thấy con gái nhìn mình , gật gật đầu , từ tốn nói một câu , "Đón lấy đi , đi học không cho phép chơi , phải học tập thật giỏi ."

Nói xong không để ý tới cao hứng bùng bùng con gái , đối với Trương Dương nói rằng "Cha nó còn chưa có trở lại , ta đi trước làm cơm , đợi linh hội người cùng hân uống vài chén ."

Nói xong cũng đem muốn đi hỗ trợ Đường Hiểu Lộ trở lại , chính mình đi làm việc .

"Trương Dương , mẹ ta vẫn luôn bộ dáng này , không đuổi người đi ra ngoài khá tốt , lại vẫn gọi người theo ta cha uống vài chén đây!" Đường Hiểu Lộ có chút kinh hi , nhìn dáng dấp mẩu thân thái độ cũng không tệ lắm .

Chính đang chơi điện thoại mới Đường Hiểu Tuệ cũng liền vội vàng gật đầu , "Đúng vậy a , mẹ ghét nhất cha uống rượu , ngày hôm nay còn muốn anh rể tiếp rượu đây , anh rể người hi vọng thật to , ta sẽ giúp người nói tốt."

Nhìn Đường Hiểu Tuệ một mặt có chuyện tìm dáng dấp của nàng , Trương Dương có chút dở khóc dở cười . Hỏi "Hiệu tuệ ở đâu đến trường a , năm nay trên năm thứ mấy ."

"Hừ ! Còn lớp mấy , ta đều lớp 12 có được hay không , ngay khi nhất trung , hôm nay mới nghỉ đây." Đường Hiểu Tuệ thấy Trương Dương coi khinh chính mình , bất mãn mà hừ đến .

Trương Dương không nghĩ tới trước mắt kiều tiểu tiểu cô nương khá ái đều lớp 12 rồi , nghĩ đến muội muội mình cũng là cấp ba , không biết các nàng có biết hay không .

Thử hỏi "Cái kia người biết trường học các người Trương Hân sao? Nàng đã ở nhất trung đọc lớp 12 , ta là hân ca ."

Đường Hiểu Tuệ một thoáng nhảy dựng lên , "Người là Trương Hân hân ca ! Hừ! Ta bắt đầu chán ghét người rồi , xong xong , sau đó người nếu như trở thành tỷ phụ ta cái kia ta không phải trời chán trời nàng khi dễ !"

Nói tại chỗ xoay chuyển tầm vài vòng , trong miệng còn nói thầm , "Không được , ta phải nghĩ biện pháp chia rẽ các người , ta mới không cần cùng Trương Hân kết thân thích đây! Chán ghét Trương Hân , còn có Ninh Tuyết , Hừ!"

Đường Hiểu Lộ thấy muội muội cứ chi diên rồ bộ dáng , một cái tát vỗ vào nàng trên mông đít , "Mù nói thầm cái gì đây! Người và Trương Hân nhận thức , có cừ oán?"

Trương Dương cũng một trận lo lắng , chuyện của chính mình đừng thật cho tiểu cô nương đảo thất bại , vội vã truy hỏi .

Nghe xong Đường Hiểu Tuệ giải thích , Trương Dương cùng Đường Hiểu Lộ thở ra một cái đồng thời , không khỏi không còn gì để nói .

Nguyên lai Trương Hân cùng Đường Hiểu Tuệ còn có Ninh Tuyết đều là nhất trung mũi nhọn , mỗi lần cuộc thi đều là tuổi ba vị trí đầu , không thể không nói đây là một bên trong hết thầy nam sinh bị ai .

Mà Đường Hiểu Tuệ cùng Trương Hân càng là mỗi lần đều là thứ nhất cạnh tranh , lần trước thi thử Trương Hân cùng Đường Hiểu Tuệ thi vậy điểm , kết quả xếp hạng không có chú ý chính hân thời điểm đem Trương Hân xếp hạng thứ nhất

Đường Hiểu Tuệ không phục liền đi tìm Trương Hân đàm phán , kết quả bị Trương Hân cùng Ninh Tuyết 2-1 liên thủ công kích , đại bại mà về .

Đường Hiểu Tuệ trở về liền âm thầm thề , lần sau nhất định phải nắm số một , làm cho các nàng đẹp đề . Không nghĩ tới tỷ tỷ mình mang về bạn trai lại là Trương Hân ca ca , nàng đương nhiên không vui , trên mình lần nhưng là bị khi phụ si nhục nữa nha , xuất hiện ở tỷ tỷ mình cũng bị Trương Dương bắt nạt , chính mình cái nào còn có mặt mũi .

Hai người khuyên can đủ đường , Trương Dương càng là ưng thuận vô số chỗ tốt , mới bỏ đi tiểu nha đầu là không lương ý nghĩ .

Trương Dương vô liêm sỉ bán rẻ muội muội mình , nói rồi về nhà cố gắng đánh nàng một trận , còn làm cho nàng lần sau không cho phép thi đề nhất mới khiến cho Đường Hiểu Tuệ thoải mái cười to . Trong lòng càng là nghĩ Trương Hân bị đánh đòn bộ dáng , chính mình một người vụng trộm ở một bên đi nhậu .

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Đại Cao Thủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 33: Nụ hôn đầu không còn

Đường mẫu ở trong phòng bếp vội vàng, Trương Dương cùng Đường gia tỷ muội trò chuyện thiên. Nghe Đường Hiểu Tuệ nói một ít trường học tin đồn thú vị, thỉnh thoảng oán giận vài câu, chọc cho Trương Dương hai người cười ha ha.

"Hừ! Đều là người gia Trương Hán á..., nếu không phải nàng, ta cần phải mỗi ngày thức đêm học tập nha. Người ta vẫn luôn là đệ nhất, anh rể người về nhà nhất định phải cố gắng giáo huấn nàng dừng lại: một trận, nhìn nàng còn có dám khi phụ ta hay không."

Đường Hiểu Tuệ không ngừng mà giục giây Trương Dương giáo huấn Trương Hán, nhìn dáng dấp đối với Trương Hán oán niệm rất lớn, nhìn Đường Hiểu Lộ khanh khách cười đến không ngấm miệng lại được.

"Cũng không biết ai như vậy thiếu đạo đức, có tiền thì ngon ah! Xe liền đứng ở tầng trệt cửa, để cho chúng ta như thế tiến vào mà!" Đường Văn khai đẩy cửa đi vào liền oán giận đến.

Đã làm xong bữa trưa Đường mẫu nghe được lão già oán giận, quát mắng "Chỉ người nhiều chuyện như vậy, người khác có thể đi vào người tự không thể tiến vào á."

"Hiểu Lộ trở về rồi, mau vào, từ sáng đến tối là mẹ khiến người ta chờ người!" Đường mẫu giục đến.

Nghe được Đường phụ thanh âm của Trương Dương liền đoán được xe là của mình, đi lên thời điểm không nghĩ nhiều như thế, tùy tiện hướng về một ít ngừng sẽ không quản, không nghĩ tới chặn đến chính mình cha vợ tương lai rồi.

"Cha, nói mò gì đây, xe kia là Trương Dương, không phải chưa nhìn thấy chặn đường mà, đợi sẽ liền để hắn ngừng đến bên cạnh." Đường Hiểu Lộ thấy Trương Dương sắc mặt lúng túng, đứng lên giải vây.

"Ah! Anh rể, người còn mở ra xe lại đây nha, buổi chiều mang ta đi hóng gió có được hay không!" Đường Hiểu Tuệ nghe được Trương Dương lái xe tới rồi, lôi kéo Trương Dương cánh tay cầu xin.

Đường Văn khai lúc này mới phát hiện trong nhà nhiều hơn một người đàn ông xa lạ, nghe được con gái nhỏ vẫn là Hiểu Lộ bạn trai, nghĩ đến chính mình vừa oán giận, cũng có chút ngưng ngừng.

Cười đối với Trương Dương nói "Tiểu Trương đứng không, ha ha, người đã già liền thích cần nhân vài câu, kỳ thực xe cũng không chặn đến bao nhiêu, chính là thuận miệng nói hai câu." Đường phụ lúc này mới nhớ tới vừa mình ở dưới lầu oán giận người lái xe, mấy vị kia bà tám xem chính mình một mặt cổ quái đáng vẽ, hóa ra là nữ nhi mình bạn trai ra.

"Thúc thúc, thực sự là xin lỗi, vậy ta liền xuống đem xe lái đi, ngăn cản đường đi vốn là ta không đúng, các người ăn cơm trước, vậy ta liền xuống." Nói xong Trương Dương liền vội vàng vàng xuống lầu để xe đi tới.

"Hiểu Lộ à, tiểu tử này trong nhà rất có tiền à, nhìn xe người ta nói muốn hơn triệu đây. Sẽ không bị người lừa đi, người ta có thể coi trọng chúng ta này tiểu môn tiểu hộ sao?" Đường Văn khai có chút không yên lòng hỏi.

Đường mẫu nghe nói Trương Dương mở ra tốt như vậy xe, cũng nghiêng tai ở một bên nghe.

"Cha, người cứ yên tâm đi, những cái kia tiền đều là Trương Dương chính mình kiếm được, ta cùng Trương Dương vẫn là cao bên trong bạn học đây! Nhà hắn nguyên tới vẫn là nông thôn, sau đó Trương Dương kiếm được tiền mới ở Thụy Trúc tiểu khu cái kia cho ba mẹ hắn mua nhà." Đường Hiểu Lộ có chút tự hào nói đến, bạn trai của mình có bản lĩnh, mới có thể ra về mình ánh mắt thật sao.

"Thật sự, Thụy Trúc vậy ta có nghe nói qua, liền là bình thường phòng ở sợ rằng cũng phải trên dưới một trăm vạn đi, hắn đang làm gì, kiếm nhiều tiền như vậy, không sẽ phạm pháp đi!" Đường mẫu vừa nghe Trương Dương tiền mình kiếm được, nghĩ đến Trương Dương trẻ tuổi đáng vẽ liền có chút bận tâm.

"Nào có á! Trương Dương tiền đều là đánh bạc kiếm, hắn cho ba mẹ hắn mua còn là đừng thụ đây, ta quay một vòng có thể dễ nhìn." Đường Hiểu Lộ giải thích đến.

Đường phụ Đường mẫu nhìn Đường Hiểu Lộ vẻ mặt có chút không giống, Đường Hiểu Tuệ xen mồm hỏi "Tỷ, người chừng nào thì đi xem, lần sau mang ta lên có được hay không."

Vừa nhìn cha mẹ về mặt, Đường Hiểu Lộ trở về quá mùi, "Ba mẹ, các người nghĩ gì thế, ngày hôm qua thì ta cùng mấy người bằng hữu cùng đi Trương Dương nhà, buổi tối cũng là mấy người chúng ta cùng nhau, trong nhà không phải chưa được mà, hắn chỗ kia lớn, vì lẽ đó sẽ không trở về rồi."

Nhìn cha mẹ vẫn là một mặt quái dị nhìn mình chằm chằm, Đường Hiểu Lộ rốt cục không chịu nổi, "Đều nói không có gì á..., các người luôn xem ta làm gì."

Lần này Đường Văn khai hai người cuối cùng là không nhìn chằm chằm Đường Hiểu Lộ nhìn, Đường Văn khai ngữ trọng tâm trường nói rằng "Hiểu Lộ à, người cũng không nhỏ, nói chuyện người bạn trai ba mẹ cũng không phản đối, bất quá có một số việc hay là muốn từ từ đi nha. Người nói đúng không?"

Đường Hiểu Tuệ cũng ở một bên ồn ào , "Tỷ , người cũng phải cẩn thận nha , nếu như anh rể cùng Trương Hân như thế xấu thì xong rồi ."

Đường phụ Đường mẫu vừa nghe con gái nhỏ tiếng người xấu , sợ hết hồn còn tưởng rằng Đường Hiểu Tuệ yêu sớm rồi , vội vã truy hỏi chuyện gì xảy ra .

Nghe xong Đường Hiểu Lộ giải thích , hai người nhắc theo tâm đề xuống , có chút trách cứ Đường Hiểu Tuệ nói chuyện không nói rõ ràng .

"Chính mình không thích học tập còn trách người khác , không nghĩ tới vẫn rất xảo , Trương Dương muội muội cùng người chính là bạn học đây." Đường mẫu cảm thán vận mệnh thực sự là thần kỳ , Trương Dương cùng Đường Hiểu Lộ là đồng học , muội muội nàng cùng Đường Hiểu Tuệ lại cũng là đồng học .

Đường Hiểu Tuệ bất mãn , "Xảo cái gì , ta và nàng cũng không phải một lớp , chỉ có thể coi là cùng trường , không thể tính bạn học !"

Đáng tiếc không ai để ý tới của nàng phản bác , chỉ có thể chính mình ăn năn hối hận rồi.

Chờ Trương Dương ngừng xong trên xe đến , Đường Hiểu Lộ đã cùng cha mẹ nói xong rồi , đang chờ Trương Dương về tới dùng cơm .

"Thức thức a di , các người làm sao không ăn trước a , không cần chờ ta đấy." Trương Dương nhìn người một nhà chờ đợi mình , có chút ngượng ngùng .

"Không có chuyện gì , đồng thời ăn mà , hiểu tuệ cho tiểu Trương nắm cái cái chén , ngày hôm nay cùng tiểu Trương uống chút ." Đường phụ chỉ huy Đường Hiểu Tuệ .

"Tiểu Trương người và Hiểu Lộ vẫn là cao bên trong bạn học đúng không , nhà người là cái nào đó a? Trước đây cũng không nghe Hiểu Lộ nói về ." Vừa ăn cơm , Đường mẫu lại bắt đầu vận hỏi .

...

Chờ Trương Dương com nước xong , đầu đầy mồ hôi , không phải uống rượu uống đến , là bị Đường mẫu sợ đến . Hắn còn kém không nói ra tổ tông mình tên gọi là gì , nhà ở nơi nào rồi.

Xét sổ gia đình cũng là tra ba đời đi , Đường mẫu rờn rã hỏi Trương Dương hơn một giờ , lời nói cũng không có lặp lại. Nguyên bản Trương Dương nhìn Đường mẫu lạnh nhạt bộ dáng , còn tưởng rằng nàng không nhiều lời , không nghĩ tới chừng ăn xong một bữa cơm liền lật đổ Trương Dương đối với nhạc mẫu tương lai lần đầu ấn tượng .

Ăn cơm xong muốn biểu hiện một chút của mình Trương Dương , bị Đường mẫu đuổi ra khỏi nhà bếp , còn nói "Đại nam nhân tiến vào cái gì nhà bếp , liền không nhìn thấy Hiểu Lộ cha hắn tắm bát , đi ra ngoài cùng Hiểu Lộ tán gẫu đi!"

Đường Văn khai buổi trưa đến rồi hứng thú , uống nhiều hai chén , bây giờ trở về phòng ngủ đi á..., trong phòng khách liền còn lại Đường Hiểu Tuệ ở xem tivi .

Trương Dương nhìn cười trộm Đường Hiểu Lộ , xem không ai phát hiện mình , ôm chặt lấy nàng đưa nàng chống đỡ ở góc tường , liền hướng Đường Hiểu Lộ đồ tươi mê người miệng hôn tới .

Hai cái không có kinh nghiệm gia hòa có chút lạc lối ở loại cảm giác này bên trong , mãi đến tận một bên Đường Hiểu Tuệ không biết thấy cái gì thú vị TV cười ha ha mới đưa hai người kéo về hiện thực .

"Chán ghét gia hòa , cũng không sợ bị người nhìn đến ." Đường Hiểu Lộ đỏ mặt nhẹ nhàng nện đánh một cái Trương Dương vai , có chút run chân dựa vào ở trong ngực của hắn gắt gỏng .

"Ha ha , không có chuyện gì , không đều là người một nhà cả , nhìn thấy liền thấy ." Trương Dương phát hiện mình da mặt dày rất nhiều , trước kia hắn có thể không nói ra được câu nói như thế này . Không biết luyện võ có phải là đem da mặt cũng luyện đến .

"Hừ ! Ai cùng người người một nhà , buổi trưa uống rượu cũng không rờn rờn miệng , làm hại trong miệng ta đều có mùi rượu rồi , buồn nôn gia hòa ."

Đường Hiểu Lộ ngẩng lại đều mặt đỏ , vừa gia hoà này dĩ nhiên đem đầu lưỡi của mình đều đưa đến chính mình trong miệng rồi , thực sự là tên đại bại hoại !

Trương Dương quay về Đường Hiểu Lộ ám muội nở nụ cười , "Nếu không ta đem vừa mùi rượu lại nuốt trở lại." Nói xong cũng lần thứ hai đích thân lên trước mặt môi đỏ .

Đường Hiểu Lộ ôm ờ đáp lại , hai người quên hôn của ta .

"Oa ! Tỷ , anh rể các người đang làm gì !" Đường Hiểu Tuệ chẳng biết lúc nào chuồn êm đến một bên , lúc này lớn tiếng mà đã cắt đứt hai người .

Đường Hiểu Lộ mặt của đều sắp chảy nước rồi , thẹn quá hoá giận nàng lớn tiếng quát , "Tiểu hài tử gia biết cái gì , nhanh đi xem người TV !"

Đường Hiểu Tuệ không có chút nào lưu ý tỷ tỷ tức giận , nhìn Trương Dương một mặt vui cười , "Anh rể , buổi chiều mang ta đi căng gió nha , còn có về nhà muốn hảo hảo giáo huấn Trương Hân , không phải vậy ta liền nói cho mẹ , khả khả khả !"

Trương Dương da mặt dù dày , cũng chống lại không được tiểu nha đầu một mặt bất kê thông dâm về mặt , gấp bận bịu gật đầu đáp ứng .

Đường Hiểu Tuệ lúc này mới hài lòng rời đi , lúc gần đi bỗng nhiên quay đầu lại nói "Anh rể , đem ngoài miệng ngậm nước xoa một chút , thật là ghê tởm!"

Nói xong cũng cười hì hì vào phòng thay quần áo .

Lưu ở phòng khách hai người ngời nhìn ta một chút , ta nhìn người một chút , nửa ngày cũng không nói ra lời , cô em gái này thật kho dây dưa .

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Đại Cao Thủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 34: Hai tiểu tranh đấu

"Anh rể , người xe này thật sự muốn một triệu sao? Thật là đắt nha , lần thứ nhất ngồi tốt như vậy xe đây!" Đường Hiểu Tuệ ngồi trên xe không ngừng mà đồng sở sờ Tây nhìn , một bộ hiệu kỳ Bảo Bảo bộ dáng .

Trương Dương cười nói "Không có như vậy đắt , liền xài 40 vạn , chờ người thi lên đại học rồi , ta cấp người và Trương Hân một người mua một chiếc , có được hay không?"

Đường Hiểu Tuệ có chút giật mình , Nhưng là vừa nghe muốn cùng Trương Hân mua vậy , lập tức liền không làm nữa .

"Ta mới không cần đây, Trương Hân có ta mới không thích , nếu không chờ ta thi đại học so với Trương Hân thi được , người liền mua cho ta không cho Trương Hân mua , có được hay không?"

Đường Hiểu Lộ nghe Trương Dương muốn cho muội muội mình mua xe , vội vàng nói "Trương Dương , nàng vẫn là tiểu hài từ đây , ta và người in relationship không phải là vì tiền của người ! Người nếu như nói lời như vậy nữa ta liền không để ý tới người á!"

Trương Dương cùng Đường Hiểu Tuệ đều bị Đường Hiểu Lộ sợ hết hồn , Trương Dương vội vã giải thích , "Hiểu Lộ , ta không phải ý này , hiểu tuệ ta cũng là khi (làm) muội muội mình nhìn , ta sớm liền chuẩn bị vì là Trương Hân mua xe rồi , lần này vừa vặn mượn cơ hội này để hiểu tuệ cùng Trương Hân hòa hảo , hai cái đều là muội muội không thể khác nhau đối xử đi!"

Nhìn thấy tỷ tỷ tức rồi , Đường Hiểu Tuệ không dám nói muốn xe , vừa nàng cũng chỉ là muốn cùng Trương Hân ganh đua so sánh một thoáng mà thôi .

"Anh rể , ta không muốn xe , ta sau đó cũng không tìm Trương Hân phiền toái . Tỷ , người liền đừng nóng giận , có được hay không ." Đường Hiểu Tuệ nói có chút mặt hồng hồng .

Vừa nhìn Trương Dương cùng muội muội đều bị tự mình nói cuống lên , Đường Hiểu Lộ ý thức được chính mình vừa lại nói nặng , "Không phải nói người không được , được rồi , người muốn mua thì mua đi , ngược lại cách thi đại học còn có mấy tháng đây."

Nhìn thấy Đường Hiểu Lộ không tức giận , Trương Dương yên tâm , si nhục nổi lên nhanh khóc tiểu nha đầu , "Hiểu tuệ , vừa nhưng là người nói không tìm Trương Hân phiền toái , nói lời giữ lời mới là con ngoan nha."

"Hừ ! Ta bất kê , nếu như Trương Hân cùng ta xin lỗi ta liền không tính đến rồi , không phải vậy ta liền để cho ta tỷ trở thành nàng chị dâu sau tái giáo huấn nàng ." Dưới cái nhìn của nàng chị dâu nhưng là trông coi tiểu cô tử , xem Trương Hân còn hoành không hoành .

Vừa có chút cương bầu không khí một thoáng đã bị Đường Hiểu Tuệ tính trẻ con lời nói phá vỡ , Trương Dương cùng Đường Hiểu Lộ đồng thời nở nụ cười , Đường Hiểu Tuệ nhìn hai người cười khúc khích có chút không hiểu ra sao .

"Tỷ , anh rể , các người ngốc cười cái gì , có phải là lại muốn hôn môi rồi , ta không nhìn là được rồi ." Nói che lên hai mắt của chính mình , nhưng ở giữa lòng bàn tay lưu lại một đạo thật to khe hở , hai con đen như mực con người xoay tròn chuyển loạn .

"Nha đầu chết tiệt kia ! Lại nói lung tung ta liền để Trương Hân mỗi lần đều thi số một , xem mặt mũi người hướng về cái nào thả ." Đường Hiểu Lộ hận hận bấm một cái Trương Dương mới tốt hơn một chút , ai bảo hấn ở trước mặt muội muội liền cùng chính hấn một , bây giờ bị tiểu nha đầu luôn đem ra chuyện cười chính mình .

Bị tai bay vạ gió Trương Dương không dám cùng nàng lý luận , bằng không sau đó không để cho mình hôn trách bạn , cọt nhả lấy lòng nửa ngày mới trấn

an Đường Hiểu Lộ .

"Hiệu tuệ , muốn đi chơi chỗ nào a, anh rể ngày hôm nay liền nghe người chỉ huy ." Trương Dương quay đầu lại hỏi tiểu nha đầu ý kiến , hần cũng không biết cô gái nhỏ yêu thích đi đâu chơi .

Đường Hiểu Tuệ vẫn luôn là một cái ngoan ngoãn học sinh tốt , ngoại trừ nghỉ cùng mình mẹ cùng đi nhà bà ngoại sẽ không đi đâu chơi đùa , nhiều lắm cũng chính là cùng bạn học đi qua mấy lần tiểu sân chơi , vừa nghe Trương Dương hỏi từ bản thân , khuôn mặt nhỏ bé đều tóm ở cùng một chỗ .

Suy nghĩ hồi lâu cũng không biết nên đi cái nào chơi , nhớ tới quê nhà ngay khi nông thôn , nụ cười trên mặt triển lộ ra , "Liền đi anh rể quê nhà đi, còn chưa có đi quá nông thôn đây, nghe bạn học nói kia hào hảo chơi ."

Trương Dương không nghĩ tới Đường Hiểu Tuệ sẽ chọn đi chính mình quê nhà , chính mình cũng có rất lâu không đi trở về , liền gật đầu đáp ứng , Đường Hiểu Lộ không có ý kiến , nàng cũng muốn cùng Trương Dương cùng nhau chờ lâu biết.

"Đi thôi , để cho các người mở mang kiến thức một chút kỹ thuật của ta !" Trương Dương mua xe tới nay , còn chưa lành tốt rồi thí nghiệm một thoáng lái xe tinh thông skill này , thị trấn xe không nhiều , hướng về Trương Dương quê nhà bên kia trên đường cái càng là không mấy chiếc xe , tốc độ lái thật nhanh , không tới một phút là đến Long sơn thôn .

Đã đến cửa thôn , xe không lái vào , Trương Dương dừng xe lại , mấy người xuống xe .

"Bại hoại anh rể , sau đó cũng không tiếp tục muốn ngồi xe của người rồi, dọa chết nhân gia á!" Đường Hiểu Tuệ khuôn mặt nhỏ nhắn trắng bệch , xuống xe liền xông lại đuổi đánh Trương Dương .

Đường Hiểu Lộ cũng dọa cho phát sợ , oán giận nói "Trương Dương , người lần sau lái xe cẩn thận một chút , người nếu như xảy ra chuyện , chúng ta làm sao bây giờ !"

Trương Dương xem hai người đều dọa cho phát sợ , ý thức được chính mình cần rở , chính mình tin tưởng hệ thống skill , nhưng người khác không biết a, khó tránh khỏi sẽ có chút bận tâm .

"Lần sau sẽ không , hai vị mỹ nữ tha thứ ta đi , sau đó cũng không dám nữa ." Trương Dương giả trang ra một bộ đáng thương muốn nhờ rao đến .

Tiểu nha đầu nhìn thấy Trương Dương mặt khổ qua , cười ha hả nói rằng "Không được , lần sau người cũng phải mang Trương Hân ngồi một lần phi xa , không phải vậy ta liền không tha thứ người , còn muốn tý tý cũng không để ý đến người !"

"Tiểu nha đầu trả thù tâm rất mạnh mẽ , Trương Hân đến cùng làm sao khi để người rồi, cùng anh rể nói một chút , anh rể thay người làm chủ rồi." Trương Dương thấy Đường Hiểu Tuệ nhớ mãi không quên bộ dáng , có chút ngạc nhiên Trương Hân đến cùng làm sao bắt nạt của nàng , để tiểu nha đầu luôn nghĩ trả thù lại .

"Hừ ! Ta mới không nói cho người ni ! Người cũng không cho hỏi Trương Hân , không phải vậy rồi cùng người tuyệt giao !" Đường Hiểu Tuệ mặt tức giận mô dạng , chính là không nói cho Trương Dương .

Đường Hiểu Lộ thấy Trương Dương muốn biết mãnh liệt , cười nói "Còn có thể có cái gì , tiểu hài tử trong lúc đó có cái gì nói , Trương Hân người còn không hiểu được sao , nhất định là bản thân nàng để tâm vào chuyện vụn vặt rồi, không cần phản ứng nàng !"

"Cổ nhân nói thật đúng , quả nhiên là có người đàn ông liền đã quên muội muội , hừ, cũng không để ý tới người nữa nhóm á!" Đường Hiểu Tuệ tức giận nói , dậm chân liền chạy xa .

Trương Dương mặt mê hoặc , cái nào cổ nhân nói quá câu nói này , ta làm sao không nhớ rõ . Nhìn thấy Đường Hiểu Tuệ chạy xa mới vội vàng kêu lên "Đừng có chạy lung tung , tận cùng bên trong nhà kia mới là nhà ta !"

"Biết rồi , thật đông dài !" Đường Hiểu Tuệ quay đầu lại làm cái mặt quỷ nhún nhảy một cái hướng về Trương Dương gia chạy đi .

Chờ Trương Dương cùng Đường Hiểu Lộ đi tới cửa nhà không có chú ý chính hần thời điểm , bị tình hình trước mắt sợ hết hồn .

Nguyên lai sáng sớm Hạ Hinh Vũ cùng Hàn Tuyết Kiều liền lôi kéo Trương Hân đồng thời trở về Trương Dương quê nhà , các nàng muốn tới xem một chút Trương Dương từ nhỏ sinh hoạt địa phương .

Trong mấy người buổi trưa cũng không trở lại , ngay khi phòng cũ đối phó rồi một bữa , may mà Trương Dương cha mẹ lúc đi trong nhà cũng không có thiếu lương thực , dọn nhà cũng không thể đem lương thực cũng mang tới đi , lại nói bọn họ còn chuẩn bị thường xuyên trở về ở mấy ngày . Vì lẽ đó Hạ Hinh Vũ trong mấy người buổi trưa mới không đối bụng .

Về phần món ăn , dân quê vẫn là rất nhiệt tình , nhìn phát đạt Trương Dương gia người đến , mỗi gia đình đưa điểm (đốt) rau dưa lại đây , đủ các nàng ăn chừng mấy ngày được rồi .

Chơi vừa giữa trưa các nàng cũng là vừa vận đã ăn cơm trưa , chính thương lượng xế chiều đi cái nào chơi đây, chỉ thấy cửa bỗng nhiên xông tới một cái xinh đẹp bé gái .

Lúc này ai cũng không ngờ tới tình huống xảy ra .

"Trương Hân là người này một người rất xấu , làm sao luôn nhìn thấy người nha ! Đồ quỷ sứ chán ghét !" Đường Hiểu Tuệ nhìn thấy Trương Hân đã ở tức giận bỏ tay rồi .

Trương Hân cũng rất tò mò làm sao tại đây đụng phải Đường Hiểu Tuệ , Nhưng này là địa bàn của nàng ai !

"Đường Hiểu Tuệ , đây là nhà ta , người tới làm gì !"

"Hừ ! Đây là ta anh rể gia , ta làm sao không thể tới !"

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Đại Cao Thủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 35: Mưa gió đêm trước

Trương Dương cùng Đường Hiểu Lộ đến nhìn thấy chính là tình cảnh này , Trương Dương không khỏi có chút đau đầu , cầu cứu mắt chỉ nhìn một bên xem kịch vui chúng nữ .

Đáng tiếc mấy người căn bản cũng không để ý tới Trương Dương cầu viện , không có cách nào Trương Dương chỉ được tự mình ra trận .

"Dừng lại! Trương Hân , người nói một chút là thế nào chọc tới hiểu tuệ rồi , ta đều nghe nàng nói một ngày ." Trương Dương ngấm lại hay là trước hiểu rõ giữa hai người đến cùng thì sao , không phải vậy sau đó có phiền .

Trương Hân gương mặt vô tội , nàng cũng không biết Đường Hiểu Tuệ làm gì luôn cùng nàng không qua được , có chút mê hoặc trả lời "Ta không chọc giận nàng nha , là nàng đi tới nếu chọc ta , ca , không cần để ý tới nàng."

Đường Hiểu Tuệ nghe Trương Hân nói mình không phải là , lập tức không làm nữa , kích động đầu nhỏ đều đuổi tới .

"Hừ ! Trương Hân , người còn nói người không bắt nạt ta , lần trước người và cái kia Ninh Tuyết cùng nhau khi phụ ta đấy , còn mắng ta !"

"Ai mắng người á..., ta làm sao không nhớ rõ , nhất định là chính người đàn , nhớ lộn ."

"Anh rể người xem , nàng lại mắng ta rồi! Nhanh giáo huấn nàng nha , còn muốn đánh nàng cái mông !"

"Hừ ! Hân là anh trai ta ư , đánh cái mông người gần như !"

...

Trương Dương không chịu nổi , nhìn chúng nữ ở một bên cười trộm , hận nghiến răng . Trên đi tóm lấy hai người một người đánh mấy lần cái mông nhỏ mới đình chỉ này vĩnh viễn cãi vã .

"Tùng cái từng cái nói , hiểu tuệ người nói , Trương Hân làm sao mắng người rồi hả?" Trương Dương hỏi .

Đường Hiểu Tuệ mặt của hồng hồng , căm tức nhìn Trương Dương , "Anh rể , người đánh ta làm gì thế , đều là Trương Hân lỗi á..., người hỏi nàng , ta mới không nói cho người !"

"Ta nói cái gì rồi , không liền nói người ngực lớn nhưng không có đầu óc mà , trên sách đều là nói như vậy , ai bảo người đàn như vậy , xếp hạng cũng không phải ta sắp xếp , người tìm ta có ích lợi gì , người còn không đàn !"

Mấy người hai mặt nhìn nhau , làm nửa ngày tựa là chuyện như vậy . Trương Dương nhìn một chút Đường Hiểu Tuệ , ân , Trương Hân giống như là nói không sai ai , không nghĩ tới vóc người không lớn , bộ ngực thật sự không nhỏ !

Đường Hiểu Lộ tàn nhẫn mà bầm Trương Dương một cái , thấp giọng nói "Nhìn về chỗ nào đấy ! Đó là ta muội muội !"

Trương Dương có chút mặt đỏ , chính mình lại không phải cố ý , vừa theo bản năng mà liền nhìn lướt qua không nghĩ tới bị Đường Hiểu Lộ nhìn thấy .

Thấp giọng ở Đường Hiểu Lộ tại vừa nói ra "Hiểu Lộ , người nói của người sao còn không có hiểu tuệ cái kia đây , có phải là lầm?"

Đường Hiểu Lộ giận điên lên, của mình không coi là nhỏ đi, chỉ là Trương Dương nữ nhân bên cạnh đều là biến thái không cách nào so sánh được, "Đi chết ! Đại sắc lang, của ta cái nào nhỏ !"

Trương Dương thật vất vả tránh thoát Đường Hiểu Lộ Ngũ Chỉ sơn, chính chính quần áo, đem ánh mắt tầm mắt tìm đến phía Đường Hiểu Tuệ, có chút buồn bực nói, "Hiệu tuệ, ngươi xem liền chút chuyện nhỏ như vậy, không dùng hết là nhớ ở trong lòng đi. Trương Hân cũng không phải cố ý, anh rể thay nàng nói xin lỗi, có được hay không."

Đường Hiểu Tuệ nghe được Trương Hân tựa một mực đang tức giận, nghe được Trương Dương vừa nói như thế càng tức giận hơn.

"Hừ ! Ai nói này là chuyện nhỏ, người ta cái nào ngực lớn nhưng không có đầu óc mà, ngực lớn lên đại lại không phải lỗi của ta, làm gì nói như vậy người ta." Nói xong ừy khuất đều sắp rơi lệ.

Trương Dương thật không tiện ở trước mặt mọi người cùng một cô bé đàm luận những này, kéo qua đây hứng thú xem trò vui chúng nữ, "Đi, muốn là hôm nay các ngươi không giải quyết được cái phiền toái này, ngày mai ta liền xuất gia đi !"

Chúng nữ nghe được Trương Dương cười không ngậm mồm vào được, Hàn Tuyết Kiều kiều mị liếc Trương Dương một chút nói rằng "Dương ca ca, ta nhưng không nỡ ngươi xuất gia nhà, yên tâm đi, ta giúp ngươi quyết định, không phải một cái thằng nhóc mà, cái nào cần phải phiền toái như vậy !"

Nói liền quay eo thon nhỏ đem chính đang sinh ngọt ngọt Đường Hiểu Tuệ kéo sang một bên, hai người đích đích cô cô nói.

Cũng không biết Hàn Tuyết Kiều cùng Đường Hiểu Tuệ nói rồi chút gì, ngược lại mấy câu nói công phu Đường Hiểu Tuệ liền vui vẻ ra mặt rồi, lời kéo Hàn Tuyết Kiều tay cười cười nói nói thân thiết bó tay rồi, nhìn chị ruột của mình Đường Hiểu Lộ đều ghen ghét.

Trương Dương nhìn Hàn Tuyết Kiều cùng Đường Hiểu Tuệ thân thiết đáng vẽ không khỏi hơi xúc động, không hổ đều là nữ nhân ngực lớn, quả nhiên có tiếng nói chung ah !

"Ca, Đường Hiểu Tuệ thực sự là Hiểu Lộ chị dâu muội muội sao?" Trương Hân có chút ngạc nhiên hỏi.

"Đúng vậy a, cho nên các ngươi sau đó muốn xử thật quan hệ, trợ giúp lẫn nhau, biết không?"

"Àn, sẽ á..., Đường Hiểu Tuệ ngu nhất rồi, tùy tiện mấy lần liền làm xong." Trương Hân tự tin tràn đầy nói, dùng xem kẻ ngu si vậy ánh mắt nhìn phía đang cùng Hàn Tuyết Kiều nói đùa Đường Hiểu Tuệ.

Trương Dương trên trán mồ hôi lạnh chảy ròng, đây là chính hấn một đơn thuần khả ái muội muội sao, làm sao cảm giác cô nương này thật giống đem trên người da để cho thoát, lộ ra chân diện mục.

"Không cho phép bắt nạt nàng, nếu như ca biết rồi, không phải phải hảo hảo giáo huấn ngươi." Trương Dương mau mau cho muội muội tiềm cho mũi thuốc dự phòng.

Đường Hiểu Tuệ mặc dù có chút lạnh lợi, Nhưng cha mẹ tỷ tỷ trường kỳ cưng chiều để tâm tư của nàng rất đơn thuần, làm sao đấu hơn được từ nhỏ đã chịu khổ lớn lên Trương Hân.

Trương Dương cũng biết Trương Hân sẽ không thật sự như thế nào Đường Hiểu Tuệ, Nhưng chính mình kẹp ở giữa hai người đến thời điểm thì phiền toái, sau này sẽ là người một nhà, quan hệ làm căng liền khó coi.

Đang nói, bên kia Hàn Tuyết Kiều liền nắm Đường Hiểu Tuệ đã tới.

Đường Hiểu Tuệ như chỉ kiều ngao tiểu gà trống dường như, nghênh đầu đối với Trương Hân nói ". Trương Hân, sau đó ta liền không tìm ngươi để gây sự rồi, đại nhân bắt kẻ tiểu nhân quá, ta liền tha thứ ngươi á!"

Nói xong cũng không đợi Trương Hân đáp lời, liền kiều diễm mà hướng Trương Dương nói rằng "Anh rể, sau đó không cho phép đánh cái mông ta á..., người ta là đại cô nương ai, quá mất mặt."

Trương Dương chít chít ai ai nửa ngày cũng không nói ra lời, cũng không biết Hàn Tuyết Kiều đến cùng cùng tiểu nha đầu nói gì, nhìn đáng đáp muốn hảo hảo thăm vấn một thoáng ah.

"Được rồi được rồi, chuyện của các ngươi cứ tính như vậy, sau đó không cho phép hơn nữa. Đại gia vào nhà đi, luôn ở cửa ồn ào, không ra dáng tử." Trương Dương thấy chúng nữ không một cái thay mình giải vây, thẳng thắn không để ý tới các nàng, quay đầu liền đi vào trong nhà. Trương Hân cùng Đường Hiểu Tuệ lẫn nhau trừng mắt theo vào.

"Hiệu Lộ ngươi và Trương Dương không phải về nhà sao, như thế cũng đã tới?" Một bên xem trò vui Hạ Hình Vũ lúc này nói chuyện.

"Còn không phải hiệu tuệ muốn tới xem một chút, ai biết liền gặp ngươi nhóm rồi. Các ngươi không phải là cố ý chờ ở đây chúng ta đi, quá khinh người !" Đường Hiểu Lộ hoài nghi nhìn Hạ Hình Vũ.

Hạ Hình Vũ không làm nữa, "Ai chờ các ngươi rồi, ngươi mang theo Trương Dương về nhà, thì không cho chúng ta về Trương Dương quê nhà nhìn, chúng ta nhưng là tới trước ! Tuyết Kiều, đúng không !"

"Ân , Hiểu Lộ người cũng không thể oan uổng người tốt ." Hàn Tuyết Kiều thống nhất cùng Hạ Hình Vũ chiến tuyến đáp lời nói.

Đường Hiểu Lộ kỳ thực cũng biết những này , Nhưng vừa nghĩ tới chính mình về nhà , hai người bọn họ cùng Trương Dương sớm chiều ở chung cũng có chút không thẳng bằng , không gỡ một cái trong lòng ức đến sợ .

"Hừ ! Cũng không biết Trương Dương nơi đó được rồi , hai người các người Thiên kim đại tiểu thư cần phải như vậy mà !" Đường Hiểu Lộ trong lòng mụn nhọt có chút không giải được .

Sau đó chúng nữ cũng không biết tán gẫu chút gì , một lúc qua đi liền thân giống chị em ruột dường như , sớm đã quên Trương Dương là ai .

Ở trong phòng đợi một hồi Trương Dương thấy liền Trương Hân cùng Đường Hiểu Tuệ đôi này : chuyện này đối với oan gia theo vào , còn lại chúng nữ một cái cũng không thấy , trong lòng phiền muộn cực kỳ .

"Nữ nhân ah ! Chính là khó lường , một sẽ đem người trở thành bảo đường như , một hồi liền bắt người cho vút không thấy ." Trương Dương điều đầu hoảng não cảm khái .

Đường Hiểu Tuệ cũng không cùng Trương Hân trùng mắt chơi , nghe được Trương Dương nói chuyện , lập tức tiếp lời nói "Anh rể , ta đem người làm bảo có được hay không , chờ ta sau đó kiểm tiền rồi , mỗi ngày mua cho người đường kẹo ăn ."

Mới vừa vừa mới vào nhà chúng nữ bị Đường Hiểu Tuệ chọc cho không nhẹ , Đường Hiểu Lộ lườm một cái nói ". Người đem anh rể người khi (làm) gì , còn mua đường kẹo ăn !"

Đường Hiểu Tuệ không phục nói "Là anh rể tự mình nói , hần nói muốn nhân gia coi hần là Bảo Bảo, Bảo Bảo không ăn đường kẹo sao !"

...

Ở tiếng cười nói trong, Trương Dương có chút đã bị mất phương hướng , hần thật giống như không nhớ rõ của mình hoành đồ đại chí rồi, hần nhanh quên mất mình nguyên lai đã là cái người trong võ lâm , võ lâm không có đường lui!

Hần thật muốn thẳng ngày tự một mực như vậy quá xuống , thật là tốt biết bao , Nhưng là ông trời sẽ theo Trương Dương nguyện sao?

Hần không biết là , Nam Tinh võ học phân hội đã phái người đến Đào An rồi, bình tĩnh thẳng ngày sắp rồi đi .

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Đại Cao Thủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 36: Võ học sẽ đến người

Nam thành đi Đào An trên đường , trong dòng xe cộ xen lẫn một chiếc màu đen xe đẩy , trong xe hai người chính đang bàn luận Trương Dương .

"Sư phụ , người nói hội trưởng có phải là có chút nhỏ nói thành to , loại chuyện nhỏ này phái ta tới là được rồi , làm sao đem lão nhân gia ngài cũng kêu đến?" Lái xe Vương Hải có chút không rõ .

"Người biết cái này gọi Trương Dương chiến tích sao?" Chỗ ngồi phía sau lão nhân tóc trắng nhắm mắt hỏi.

"Ta biết , là cái rất lợi hại thanh niên , nghe nói cùng Lang Hồn từng giao thủ ! Nhưng cũng không dùng tới người ra tay đi , người có thể là chúng ta Nam Tinh võ học được trụ cột ah !" Vương Hải vẫn không thể lý giải .

Sư phụ của chính mình coi như không phải Nam Tinh đệ nhất cao thủ , Nhưng Minh Kinh đại thành thực lực tuyệt đối dọa người , hần làm sao sẽ đi gặp Trương Dương đây?

"Ngu muội ! Nhiều năm như vậy võ công người đều học uống công rồi , xem ra mấy năm từ từ nhục lâm sinh hoạt đã đem người hủ thực . Ai ! Ta có chút hối hận lúc trước đồng ý người xuống biển kinh thương rồi." Ông lão tóc trắng có chút thất vọng có chút tự trách mà nói ra .

"Sư phụ , người có thể ngàn vạn đừng nói như vậy , ta biết mình không phải luyện võ dự đoán ." Vương Hải có chút kinh hoàng nói nói " năm đó tự coi như người không đồng ý ta đi kinh thương , chỉ sợ ta võ đạo một đường cũng sẽ không có cái gì tăng lên , kỳ thực xuất hiện ở cuộc sống như thế rất thích hợp ta đây , chính là có chút có lỗi với người giáo dục ."

"Có thể ngươi là đúng đi! Nếu là thật có thể trải qua cuộc sống của người bình thường, cũng là một niềm hạnh phúc đi!" Ông lão tóc trắng không biết nhớ ra cái gì đó, có chút sần sùi mà thở dài nói.

"Sư phụ, chúng ta hay là nói nói Trương Dương đi, chuyện trước kia không cần suy nghĩ nữa!" Vương Hải biết sư phụ nhất định là nghĩ tới con trai của chính mình, vội vã nói sang chuyện khác.

Ông lão tóc trắng tâm trí kiên định lạ thường, biết mình vừa thất thố, không suy nghĩ thêm nữa đi qua đau lòng bất đắc dĩ, đoạn trí nhớ kia chôn thật sâu dấu ở đáy lòng.

"Trương Dương người này, ngươi từng có hiểu rõ đi, ngươi biết hắn năm nay bao nhiêu tuổi sao?"

Ông lão tóc trắng không giống nhau: không chờ Vương Hải đáp lời, bỗng nhiên giương đôi mắt, bùng nổ ra đăm người tinh quang.

"Ta tới nói cho ngươi biết, hắn năm nay mới hai mươi lăm tuổi, Nhưng hắn đã giết luyện sức lực viên mãn Lang Hồn!" Khoát tay áo một cái ngăn trở Vương Hải nói chen vào, "Ta biết, ngươi nghĩ nói Lang Hồn là bị bắn chết, Nhưng ngươi nghĩ quá một cái luyện sức lực viên mãn võ giả vì sao lại bị một người bình thường một thương nổ đầu _headshot ư!"

"Lang Hồn thi thể ta đi xem qua, thương thế trên người cũng không nhẹ, một cái cánh tay bị đánh nát tan, coi như bắt từ sau đó cũng phế bỏ." Ông lão tóc trắng hơi xúc động, võ giả không còn cánh tay còn có thể sống sao, Trương Dương ngoan độc.

Hắn không biết là Trương Dương lúc đó nhưng là liều mạng mới đổi lấy Lang Hồn một cái cánh tay, nếu không có hệ thống chữa trị, Trương Dương đã sớm chết rồi.

"Sư phụ, ý của ngươi là Trương Dương cũng là luyện sức lực viên mãn, cái này không thể nào đi!" Vương Hải có chút không tin, muốn biết mình tập võ sắp tới ba mươi năm mới luyện sức lực viên mãn, chính là chậm chạp vào không được Minh Kinh, mình mới sẽ vứt bỏ võ từ thương lượng.

"Coi như không phải luyện sức lực viên mãn cũng không xa, ngươi suy nghĩ một chút nếu như hắn có thể ở ba mươi tuổi trước đó tiến vào Minh Kinh, chúng ta Nam Phương võ lâm cũng sẽ không như thế bị động rồi." Ông lão tóc trắng nói xong cũng có chút mong đợi.

Wang Hai vẫn không thể tin tưởng, ba mươi tuổi trước đó đột phá đến Minh Kinh, ở Nam Tinh sẽ có hạng người sao như vậy?

Ông lão tóc trắng cũng không tranh luận, lần thứ hai nhắm hai mắt bình tĩnh lại, khẽ nói "Chờ sẽ gặp mặt sẽ biết nói, lần này đi ra không chỉ là vì Trương Dương, ta cảm giác mình gặp phải bình cảnh, ra tới xem một chút có thể hay không tìm tới đột phá cơ duyên."

Wang Hai nghe được sư phó lời nói một trận kinh hãi, "Sư phụ, ngươi có phải hay không muốn Minh Kinh đại viên mãn! Đến thời điểm ngài nhưng là là chân chánh Nam Phương võ lâm đệ nhất nhân rồi!"

"Éch ngồi đấy giêng! Có chút lãnh đời cao thủ làm sao ngươi biết biết sự lợi hại của bọn hắn, ta lúc còn trẻ chỉ thấy quá người như vậy, đây mới thực sự là đáng sợ!" Hồi tưởng lại năm đó những người kia, coi như qua mấy thập niên rồi, Nhưng ông lão tóc trắng vẫn là một trận hoảng sợ, đây mới thực sự là võ giả!

...

"Trương Dương, ta đi trở về, ngươi phải quản lý tốt chính mình nha. Không cần lo đến, liền coi như các nàng câu dẫn ngươi...ngươi cũng phải ngồi trong lòng mà vẫn không loạn, biết chưa!" Đường Hiểu Lộ lưu luyến cùng Trương Dương nói lời từ biệt, tuy rằng ngày mai sẽ có thể thấy, Nhưng nàng vẫn là không yên lòng.

"Yên tâm đi, Hiểu Lộ. Chúng ta sẽ chiếu cố thật Trương Dương, nếu như Hình Vũ câu dẫn Trương Dương ta liền gọi điện thoại cho ngươi, được chưa!" Hàn Tuyết Kiều có chút không chịu được Đường Hiểu Lộ cảm râm, cũng không phải sinh lý từ biệt cần phải như vậy sao.

Hạ Hình Vũ mới không mắc mưu, năm Trương Hân đứng ở Trương Dương phía sau, hai người quai bảo bảo (con ngoan) giống như không nói lời nào.

Quả nhiên Đường Hiểu Lộ bị Hạ Hình Vũ mô dạng lừa gạt, quay về Hàn Tuyết Kiều cả giận nói "Hừ! Người ta Hình Vũ mới sẽ không đây, ta chính là không yên lòng cái tên nhà ngươi! Hình Vũ, ngươi giúp ta xem trọng nàng."

Hạ Hình Vũ liền vội vàng gạt đầu, trong lòng đều sắp cười đến nở hoa rồi, vẫn là hân mê mê thông minh a, ngày mai nhất định phải mua cho nàng hơn vài chục cái gấu chó lớn Bảo Bảo.

Hàn Tuyết Kiều chọc tức, Hạ Hình Vũ không biện thủ mới là lạ, lại nói mình cùng Trương Dương còn giống như không đến một bước kia đi, cần phải nhìn mình sao!

"Thực sự là chó cắn Lã Động Tân, Trương Dương về nhà, không thấy trời đang chuẩn bị âm u mà!" Hàn Tuyết Kiều chỉ có thể tìm Trương Dương tát khí.

Trương Dương chỉ muốn hét lớn một tiếng "Tất cả im miệng cho ta, về nhà toàn bộ phạt quỳ cái bàn xát!" Đường nhiên cũng chỉ là suy nghĩ một chút, không phải vậy phạt quỳ chính là hắn.

Đầu tiên là vài câu lời ngon tiếng ngọt giải quyết xong Đường Hiểu Lộ, lại vài câu đại bổ thêm cây cái củ uy hiếp giải quyết xong Đường Hiểu Tuệ,

Trương Dương rút cục thoát khỏi có nhân bánh bích quy vận mệnh .

Lái xe Trương Dương bọn họ rất nhanh liền trở về Thủy Trúc , Trương Dương ba mẹ sớm tựu chuẩn bị tốt cơm tối , bọn họ biết ngày hôm nay Trương Dương đi gặp Đường Hiểu Lộ cha mẹ , chưa kịp ăn cơm liền hỏi tới gặp mặt quá trình .

Mãi đến tận Trương Dương nói Đường Hiểu Lộ ba mẹ rất hài lòng chính mình , bọn họ mới vui vẻ ra mặt buông tha Trương Dương .

Ăn cơm xong , Trương Dương bồi tiếp một mỗi một ngày Hạ Hinh Vũ mấy người nhìn một hồi TV , nhìn chúng nữ ngáp không ngừng , đều bị Trương Dương cường bức đi ngủ .

Trương Dương xem thời gian còn sớm , chuẩn bị đi đánh mấy lần quyền , cất bước hướng về hoa viên đi đến .

Mới vừa vào hoa viên Trương Dương liền cảm giác có gì đó không đúng , giống như là bị một con mãnh hổ tập trung giống như vậy, toàn thân tóc gáy đều dựng đứng lên .

"Vị bằng hữu kia lại đây làm khách , làm sao không hiện thân nhìn một lần chủ nhân !" Trương Dương cảnh giác làm tốt phản kích chuẩn bị , hắn có loại cảm giác , tối nay tới người so với Lang Hồn còn lợi hại hơn , bởi vì Lang Hồn đều không đã cho hắn lớn như vậy áp lực .

"Ha ha , Trương huynh đệ quả nhiên đủ cảnh giác , không nên hiểu lầm , ta là Nam Tinh võ học được người , đến đây chỉ là cho tiểu huynh đệ phát trưng thư mời mà thôi ." Vương Hải từ tường viện chỗ cao nhảy xuống , không có một tia bất ổn .

Trương Dương một bên mở ra tảo miếu nghi , vừa cùng đến người nói "Cái gì võ học sẽ? Ta không biết người đang nói cái gì , người không mời mà tới chính là vì phát một tấm thư mời? Vậy cũng không cần thiết leo tường nhập môn chứ?"

Nói chuyện Trương Dương trong lòng không khỏi cả kinh , "Vương Hải , vũ lực giá trị 97", hắn nhìn thấy số này giá trị liền biết đối phương so với Lang Hồn cường không ít , cách Minh Kinh cũng không quá cách xa một bước . Minh coi như lần trước thụ thương qua đi tu luyện gia tốc không ít , bây giờ vũ lực giá trị cũng không quá vừa đạt đến 70 , rồi : cái bản không thể nào là đối thủ của hắn .

"Ha ha , người gọi Trương Dương đi , người đã biết võ công , tin tưởng người như vậy cũng đã từng nghe nói võ lâm đi , chúng ta võ học sẽ chính là vì tiền cử mới nhập môn người trong võ lâm một tổ chức , lần này người và Lang Hồn giao thủ vừa vận bị chúng ta biết , cho nên chúng ta hội trường phải để ta xem một chút ."

Vương Hải thấy Trương Dương vẫn là gương mặt cảnh giác , ra giải thích rõ nói.

Trương Dương có chút giật mình , hắn và Lang Hồn giao thủ cũng là Hạ Hinh Vũ biết , còn về sau những cảnh sát kia đều bị nhân hạ lệnh cấm khẩu , làm sao sẽ nhanh như thế liền bị người ta phát hiện , nhìn đáng đáp cái này võ học được thể lực không nhỏ ah .

"Người nói là , các người muốn cho ta nhập hội? Nếu như ta không đồng ý đây?" Trương Dương làm tốt đối phương trở mặt chuẩn bị , còn này cái gì sẽ , vừa nghe sẽ không như địa phương tốt gì , không sẽ là cái gì tổ chức khủng bố chứ?

"Xem ra người có chút đã hiểu lầm , chúng ta võ học sẽ từ không bắt buộc , chỉ bắt quá các người những này mới vừa vào võ lâm võ giả đối với một vài thứ không hiểu rõ lắm . Mà chúng ta võ học sẽ thì tương đương với một cái khai sáng Học Đường , dạy dỗ các người hiện đại võ lâm một ít qui tắc cùng hiểu rõ một ít võ lâm hiện trạng ." Vương Hải nói một cách đơn giản một chút võ học được chức trách .

"Nói thật dễ nghe , ai biết các người rốt cuộc là làm gì , ta sẽ không đi ." Tuy rằng Trương Dương rất muốn thâm nhập hiểu rõ một ít võ lâm hiện trạng , Nhưng hắn sẽ không tùy tiện dọi tin một mặt nói như vậy liên hồ lý hồ đồ gia nhập cái gì tổ chức .

Vương Hải có chút tức giận , có thể bị võ học sẽ bổ nhiệm làm Tiếp Dẫn người mới người phụ trách , lẽ ra không nên như thế táo bạo , Nhưng nhớ tới sự phụ đối với hắn đánh giá , Vương Hải cũng có chút ngửa tay , hắn thật sự có lợi hại như vậy sao?

"Xem ra tiểu huynh đệ vẫn là chưa tin ta , như vậy đi , chúng ta đi mấy chiêu , thế nào?" Vương Hải nóng lòng muốn thử nói : " nếu như người thắng ta , ngày hôm nay ta liền vì là không mời tự đến công việc (sự việc) xin lỗi; người thua rồi cũng không liên quan , chỉ cần người đỡ lấy mời là được ."

Trương Dương có chút cau mày , đối phương hắn là thật không có ác ý , bằng không lấy thực lực của đối phương không cần cùng mình nói nhiều như vậy , thế nhưng chính mình thật sự muốn gia nhập cái gì kia võ học sẽ sao?

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Đại Cao Thủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 37: Minh Kinh cao thủ

"Được, ta đã đáp ứng !" Trương Dương nghĩ đến coi như mình không đồng ý, đối phương chỉ sợ cũng sẽ không dễ dàng thối lui a .

Vương Hải xác thực không chuẩn bị cứ như vậy rời đi, sư phụ mình còn đang nhìn đây, muốn là mình cứ như vậy đi rồi chẳng phải là làm mất đi sư phó mặt mũi, "Sáng khoái, võ giả liền muốn như vậy, ngươi xuất thủ trước đi!" Vương Hải tuy rằng xem trọng Trương Dương, Nhưng thân thể hần vì là luyện sức lực đỉnh cao cao thủ vẫn có cái này tự tin.

Trương Dương cũng không khách khí, đối mặt cao thủ như vậy, nếu như khiêm nhượng e sợ chính mình không đón được mười chiêu .

Nắm đầm thép từ lần trước một trận chiến, liền có một loại lần thứ hai triệu chứng đột phá, bây giờ theo Trương Dương nắm đầm thép công pháp phát động, chỉ thấy hần song quyền đều có một loại Thanh Đồng giống như hậu trọng cảm giác, có vẻ trầm trọng cổ điển .

Vương Hải nhìn thấy Trương Dương quả đầm của, sắc mặt rốt cục có một tia khe biến, có thể đem công pháp luyện đến lộ ra bên ngoài thân người chắc chắn sẽ không đơn giản, xem ra Trương Dương xác thực sắp đi vào viên mãn cảnh ! Năm đó hần chính là đem chính mình hai cú đá luyện đến cảnh giới này mới đột phá luyện sức lực viên mãn, Nhưng khi đó hần đã sắp bốn mươi rồi, Trương Dương đây?

Đối mặt Trương Dương gió bão nhanh vũ y hết tiến công, chỉ phòng bắt công Vương Hải tăng mạnh áp lực, đỡ Trương Dương công kích một đôi cánh tay có chút hơi run, hần cảm giác cánh tay hơi choáng rồi.

"Đúng vậy, không trách Lang Hồn sẽ bị ngươi đánh gãy cánh tay, quyền pháp của ngươi rất mạnh !" Vương Hải lần thứ hai hóa giải Trương Dương tiến công, thật lòng khen .

Trương Dương có chút khiếp sợ, hần biết mình công kích đơn điệu, vũ lực cũng không bằng đối phương, Nhưng hần không nghĩ tới Vương Hải dĩ nhiên dễ dàng như thế phòng vệ chính mình .

"Hừ !" Trương Dương thấy Vương Hải coi khinh chính mình hừ lạnh một tiếng, đối phương tuy rằng lợi hại nhưng không có Lang Hồn loại sát khí kia lẫn lộn, chính mình vừa bắt quá thăm dò mà thôi .

Trương Dương lần này tập trung toàn lực, trên nắm tay bốc lên nhàn nhạt lam quang, ở dưới bóng đêm có vẻ rung động lòng người, hần muốn một đòn đánh tan đối phương !

"Uống...uống...ng!" Trương Dương hét lớn một tiếng, cũng không kịp nhớ chính đang say ngủ người nhà rồi, hần muốn Vương Hải vì là coi khinh chính mình trả giá thật lớn, võ giả đều cũng có ngồng nghênh!

Vương Hải nhìn hướng mình xông tới Trương Dương, con ngươi co rút lại, cú đầm này rất mạnh !

Vương Hải không dám bắt cản, lần này hần phản kích, một cái đá ngang quét về phía Trương Dương, không khí ở hai người chiêu thức dưới nổ bùng, phát sinh sắc bén gào thét .

Đây là Trương Dương mạnh nhất một đòn, xoay sở không kịp Vương Hải căn bản không phát huy ra toàn lực, lòng bàn chân truyền đến tê tâm liệt phế đau nhức !

Trương Dương một quyền đánh vào Vương Hải trên bàn chân, đem cả người hần đều đánh bay, trong đêm tối truyền đến một tiếng yếu ớt xương cốt tiếng vỡ nát .

Trương Dương đánh ra đòn mạnh nhất về sau, cả người có chút hư thoát, mềm nhũn ngã quỵ ở mặt đất, ánh mắt lại nhìn chòng chọc Vương Hải ngã xuống đất địa phương .

"Khụ khụ khặc ! Được, ngày hôm nay ta mới biết cái gì là anh hùng xuất thiếu niên, xem ra ta đích xác không thích hợp làm một Vũ Giả ." Chậm rãi đứng lên Địa Vương biến có chút cô đơn, hần đã mất đi một Vũ Giả xứng đáng cảnh giác .

Nếu không phải toàn thân hần mạnh nhất địa phương chính là ở hai chân, đêm nay e sợ thật sự ngã xuống. Tuy vậy, hần bây giờ cũng không quá cường chống thôi, chân phải đã không thể động đây !

"Ngươi không có chuyện gì ! Làm sao có khả năng !" Trương Dương nhìn Vương Hải còn có thể đứng lên đến hướng mình đi tới, khiếp sợ thất thanh nói .

Phải biết vừa một kích kia nhưng là hần thua với Lang Hồn về sau, nghĩ đến rất lâu mới nghĩ ra, bắt quá một đòn lực lượng liền đem Trương Dương hùng hậu nội kinh toàn bộ rút khô rồi.

Hần tin tưởng chính là Lang Hồn phục sinh, xoay sở không kịp xuống, một quyền của mình cũng có thể trọng thương thậm chí giết chết hần .

"Hảo công phu ! Vương Hải, còn không dưới trướng chữa thương, ngươi muốn giữ lại di chứng về sau sao?" Trong hư không truyền đến chất phác mạnh mẽ thanh âm của, ông lão tóc trắng rốt cục hiện thân .

Vương Hải thấy sư phụ hiện thân, nhất thời ngã quỵ ở mặt đất, "Sư phụ, ta xin lỗi ngài giáo dục, cho ngài thật xấu hổ chết người ta rồi !"

"Ai ! Sư phụ không trách người...người hay là trước chưa thương đi, sau đó không muốn xảy ra đi cùng người tỷ võ , sư phụ không muốn lại mất đi một người thân rồi." Vương Hải sư phụ nói xong có chút bi thương .

Trương Dương từ khi ông lão tóc trắng xuất hiện cũng có chút lo lắng , hắn không biết dĩ nhiên còn có một người núp trong bóng tối , muốn là đối phương đột nhiên tập kích chính mình ...

Trương Dương không dám nghĩ tới, hắn lén lút mở ra hệ thống máy quét , vừa nhìn thấy đối phương vũ lực giá trị , đã mất lực Trương Dương trực tiếp hướng về lòng đất một co quắp . Hết cách rồi, đối phương nếu như muốn đối phó hắn e sợ một cái tay liền đập chết chính mình rồi , cường chống hữu dụng không !

Không phải Trương Dương nhu nhược , thật sự là sinh không nổi chống cự tâm tình , "Vương Trung Sơn , vũ lực giá trị 785", đây là Trương Dương đã gặp một cái duy nhất vũ lực ba con số không phải người tồn tại .

Hơn nữa còn không phải vừa qua khỏi bách loại kia , tuyệt đối vượt qua vậy Minh Kinh cao thủ , quá kinh khủng !

Trương Dương tuy rằng chưa thấy đối phương ra tay , có thể ngăn lại chính mình liền biết rồi , chính mình bất quá 70 võ lực của , một quyền có thể đem mỏng một chút tấm thép xuyên thủng , so sánh một chút liền biết cái này gọi Vương Trung Sơn mạnh bao nhiêu rồi.

"Không biết ngài là?" Trương Dương có chút thấp thỏm hỏi, chính mình vừa đã thương đối phương đồ đệ , cũng không biết hắn có hay không làm đồ đệ báo thù .

Vương Trung Sơn vừa nhìn Trương Dương dáng dấp sốt sắng , cũng có chút bật cười , chính mình sẽ vì chút chuyện nhỏ này rồi cùng một tên tiểu bối tính toán sao , đây hứng thú nhìn chăm chăm Trương Dương nhìn một chút , cười nói "Tiểu hữu không cần sốt sắng , ta tuy là Vương Hải sư phụ , Nhưng luận võ bị thương chính là là chuyện thường xảy ra , ta sẽ không giận lây sang tiểu hữu."

"Đa tạ tiền bối khoan hồng độ lượng , không biết tiền bối tới đây là?" Trương Dương tâm lòng một chút , vẫn là không dám khinh thường , cẩn thận mà hỏi.

Vương Trung Sơn chưa có trở về Trương Dương câu hỏi , ngược lại nói nổi lên Trương Dương quyền pháp , "Xem tiểu hữu vừa cú đâm kia , xem ra sư phụ của người cũng không phải người bình thường , không biết lệnh sư là vị nào? Ở Nam Tinh còn ẩn giấu đi như vậy quyền pháp cao thủ sao?"

Trương Dương cái nào muốn phương đột nhiên hỏi lên sư phụ của chính mình , xem bộ dáng là đối với mình nắm đầm thép có chút ngạc nhiên , chẳng lẽ mình nói cho hắn biết là theo hệ thống học , coi như người ta đã tin tưởng , chính mình chỉ sợ cũng bị cắt miếng đi à nha !

Vừa nghĩ ông lão này nếu chính mình đã hiểu lầm , gì không mượn cơ hội kinh sợ một thoáng đối phương , để hắn có một kiêng kỵ , ngược lại lại không phải là mình cố ý lừa hắn , là chính bản thân hắn nói .

Do dự một chút nói : " ta cũng không biết sư phụ của ta tên gì , ta điểm này công phu vẫn là lấy trước tại gia tộc không có chú ý chính hắn thời điểm cùng lão nhân gia người học , khi đó sư phụ của ta ngay khi Long sơn luyện võ , trong lúc vô tình bị ta bắt gặp , vì lẽ đó sẽ dạy vào ta mấy chiêu ."

"Long sơn? Ta thật giống như nghe nói qua nơi này ..." Vương Trung Sơn có chút cau mày hồi ức mình ở cái nào nghe nói qua nơi này , trong lúc nhất thời càng đã tin tưởng Trương Dương.

Không thể không nói Trương Dương số may , Long sơn trước đây vẫn đúng là từng ra võ giả . Chỉ có điều đó là mấy chục năm trước chuyện rồi , trên ngọn long sơn bình đài chính là lúc lưu lại .

Về phần Vương Trung Sơn vẫn đúng là nhớ tới Long sơn , hắn nhớ tới năm đó chính mình gặp phải cái kia người thật giống như liền nói mình có vị lão hữu ở Long sơn tu luyện .

Nghĩ tới những thứ này Vương Trung Sơn liền hơi kinh ngạc rồi , có thể những người kia cho tới bây giờ còn sống đây , ai biết loại cảnh giới đó người đến tới cùng có thể sống bao lâu .

Có chút không dám tin tưởng , Nhưng Vương Trung Sơn vừa nghĩ tới Trương Dương tuổi thọ cũng có chút đã tin tưởng , ngoại trừ những người kia , ai có thể tùy tiện dạy mấy chiêu sẽ dạy ra một cái có thể ở ba mươi tuổi trước đột phá đến Minh Kinh đồ đệ đây.

"Tiểu hữu vận may thực sự là tốt ! Không trách tuổi còn trẻ liền có công lực như vậy , nhìn dáng dấp không cần một tháng tiểu hữu liền có thể đột phá rồi, chúc mừng !" Vương Trung Sơn có chút ước ao Trương Dương tốt vận , nói chuyện cũng khách khí mấy phần .

Tuy rằng Trương Dương điểm ấy đạo hạnh không bị hắn để vào trong mắt , Nhưng mình còn có đồ đệ môn nhân đây , ai biết mấy chục năm sau Trương Dương sẽ đi đến một bước nào . Muốn là đem hắn cái kia lão quý sư phụ dẫn đi ra , chính mình cũng đau đầu đi!

Trương Dương không biết mình đánh bại đánh bại đưa tới Vương Trung Sơn hiểu lầm , thấy Vương Trung Sơn nói chuyện hòa ái , không khỏi buông xuống vẫn căng thẳng tâm tình .

Khôi phục chút thể lực hắn đứng lên hướng về Vương Trung Sơn ôm quyền nói : " tiểu tử trước đây cũng không làm sao cùng người trong võ lâm giao thiệp với , có chỗ nào không đúng còn xin tiền bối thứ lỗi ."

"Tiểu hữu không cần khách khí, gọi ta Vương lão đầu là được rồi, còn Vương Hải gia hoả này tài nghệ không bằng người, bị người đả thương cũng xứng đáng! Vô gia luận võ nào có không đả thương người, làm đến mình đã bị mất mặt." Vương Trung Sơn mấy câu nói nói tới Vương Hải mặt đỏ tới mang tai, chính mình nào nghĩ tới Trương Dương cuối cùng cú đấm kia sẽ có uy lực lớn như vậy.

Trương Dương ngược ngừng hướng về Vương Hải ôm quyền ra hiệu, "Vương lão quá khen, nếu không phải Vương đại ca nhường tiểu đệ, ta chắc chắn sẽ không là Vương đại ca đối thủ."

Vương Hải không hổ là cái thành công người làm ăn, thấy Trương Dương nói như vậy, vội vã biểu thị chính mình không bằng Trương Dương, như Trương Dương lớn như vậy không có chú ý chính hấn thời điểm chính mình còn kẹt ở luyện sức lực tiểu thành thật lâu không có thể đột phá đây.

Mấy người một phen trò chuyện, quan hệ hòa hoãn không ít, không giống vừa mới bắt đầu như vậy kiếm bạt nỗ trương, Vương Hải cũng chậm rãi nói đưa bọn hấn tới thấy Trương Dương mục đích.

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Đại Cao Thủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 38: Nam bắc võ lâm

"Vương đại ca, các người võ học sẽ nhiều cao thủ như vậy sao? Liên Vương lão một cao nhân tiền bối như vậy lại cũng ra tới đón đưa người mới!"

Trương Dương có chút khiếp sợ hỏi, nếu như người trong võ lâm đều lợi hại như vậy, vậy mình trước đây thật sự là quá khinh thường võ giả.

"Làm sao có khả năng!"

Vương Hải mỉm cười nói: "sư phụ của ta nhưng là Nam Phương võ lâm Thái Sơn Bắc Đẩu, lần này hấn lại đây một mặt muốn mở mang kiến thức một chút người cái này trẻ tuổi cao thủ, một mặt khác là đi ra ngoài tìm kiếm đột phá cơ duyên."

"Còn về cao thủ, Nam Tinh võ học sẽ là có, nhưng chân chính đạt đến Minh Kinh cấp bậc cũng liền mấy cái như vậy thôi, làm sao sẽ xa xỉ đến ra tới đón đưa người mới đây!" Vương Hải biết Trương Dương sẽ không biết những này, mở miệng giải thích.

"Cái kia như Vương đại ca như người vậy luyện sức lực viên mãn võ giả nhiều sao?" Trương Dương thật vất vả gặp phải một cái người trong võ lâm, đương nhiên sẽ không bỏ qua tường hỏi cơ hội.

Trương Dương vẫn đối với võ lâm đều là kiến thức nửa vơi, chỉ là từ Lưu Chí Phi trong miệng biết được một ít đại khái thôi. Trước đây gặp phải Lưu Chí Phi cùng Lang Hồn tuy rằng cũng là người trong võ lâm, đều là kẻ thù của chính mình, đương nhiên sẽ không cùng Trương Dương nói tí mĩ, lần này nhất định phải làm rõ những thứ này.

"Xem ra người thật sự không rõ ràng những này, ta liền cùng người mảnh nói một chút võ lâm hiện trạng đi!" Vương Hải thấy Trương Dương muốn biết mãnh liệt, chuẩn bị kỹ càng thật giúp hấn phổ cập một thoáng kiến thức căn bản.

Trương Dương câu cũng không được, liền vội vàng gật đầu, nhìn một bên tĩnh tọa Vương Trung Sơn có chút buồn cười, "Vẫn là tuổi trẻ tốt!" Vương Trung Sơn cảm khái nói một câu lại lần nữa nhắm mắt ngồi.

"Đầu tiên cùng người nói một chút cái gì gọi là võ giả đi, không phải tùy tiện sẽ hai tay cũng gọi võ giả, ít nhất đạt đến luyện sức lực nhập vào cơ thể mới xem như là người trong võ lâm." Dừng một chút Vương Hải tiếp tục nói, "Võ giả không phải nói rồi cùng người bình thường thoát ly, bọn họ cũng phải sinh hoạt, vì lẽ đó các ngành các nghề đều có võ giả thân ảnh của, tỷ như ta đi, liền ở bên ngoài mở ra một công ty."

"Vương đại ca công ty quy mô không nhỏ đi! Nhìn dáng dấp liền biết." Trương Dương hơi xúc động, võ giả muốn kiếm tiền so với bình thường người dễ dàng hơn nhiều, Vương Hải có một Minh Kinh đại thành sư phụ bảo kê thì càng thật phát triển.

"Ha ha, kiếm cơm ăn, không nói cái này. Ta sẽ cùng người nói một chút võ học sẽ đi, võ học sẽ ở mỗi cái tỉnh đều sẽ có một cái phân hội, tổng bộ ở kinh thành bên kia, chủ yếu là vì an một ít người tâm, dù sao võ giả lực phá hoại đại mà!" Vương Hải có chút trêu đùa mà nói ra.

"Còn về cao thủ sao, toàn bộ Nam Tinh từng có ghi chép võ giả sắp tới ba vạn người, Nhưng vào Minh Kinh cao thủ ta biết cũng là hơn mười cái đi, có lẽ có chút ần núp, Nhưng cũng sẽ không quá nhiều."

"Vậy có phải hay không mỗi cái võ giả đều sẽ gia nhập võ học sẽ đây?" Trương Dương tò mò hỏi.

Vương Hải lắc lắc đầu, "Dĩ nhiên không phải rồi, Nam Tinh võ học sẽ cũng là ngàn thanh người, chủ yếu vẫn là một ít kẻ độc hành hay là thầy trò truyền thừa võ giả, bọn họ bình thường đều là độc lai độc vãng, còn có một chút cũng chỉ là ở võ học sẽ treo cái danh, quanh năm suốt tháng cũng nhìn không thấy hình bóng."

"Thế nhưng võ học được cao thủ muốn so với cái kia kẻ độc hành thật nhiều, dù sao chúng ta có hệ thống dạy học, mỗi một quãng thời gian còn có một chút cao nhân tiền bối lại đây dạy học, đối với chúng ta vẫn có giúp đỡ rất lớn."

"Không phải còn có Hóa Kinh cao thủ sao, làm sao không có nghe Vương ca nói tới?" Trương Dương nhớ tới lần trước Lưu Chí Phi thật giống cùng mình nói qua Hóa Kinh cao thủ.

Nghe được Trương Dương câu hỏi, Vương Hải có chút cười khò nói. "Nam Phương võ lâm đã mấy chục năm không có Hóa Kinh võ giả hiện thân, không biết là không có, vẫn là những cái kia cao thủ xem thường với cùng chúng ta làm bạn."

"Luôn nghe Vương ca nói tới Nam Phương võ lâm cùng Nam Tinh võ lâm, chẳng lẽ có cái gì không giống sao?" Thấy Vương Hải cũng không biết, Trương Dương sẽ không lại hỏi kỹ rồi.

"Cái này hay là ta tới nói đi!" Vẫn không có lên tiếng Vương Trung Sơn nói chuyện.

"Xin mời Vương lão chỉ giáo." Trương Dương cung kính mà nói.

"Nam Tinh võ lâm ta cũng không muốn nói nhiều, toàn bộ võ lâm chia làm nam bắc hai khối lớn, còn Nam Phương võ lâm chính là bao quát Nam Tinh ở bên trong Nam Phương Thập Tam tinh võ lâm tên gọi chung, mà Bắc Phương võ lâm nhưng là kinh thành các nơi võ lâm khu vực."

"Ba mươi năm trước, Nam Phương võ lâm còn vượt trên Bắc Phương một đầu, Nhưng từ khi phụ thân ta cùng một vị khác Hóa Kinh cao thủ sau khi mất đi, Nam Phương đã ba mươi năm không xuất hiện Hóa Kinh cường giả!" Vương Trung Sơn nói có chút kích động, đã nhiều năm như vậy, mỗi khi nhớ tới chuyện năm đó, hắn liền hận không thể lập tức giết vào kinh thành báo thù rửa hận, Nhưng hắn không thể cũng không dám! Chính mình không sợ chết, Nhưng mình còn có người nhà bằng hữu đệ tử đâu!

Nhìn Vương Trung Sơn một bộ nổi giận đùng đùng bộ dáng, Trương Dương có chút thấp thỏm, Vương Hải thấy sự phụ roi vào thù hận không thể tự thoát ra được, hét lớn một tiếng "Sự phụ!"

Bị Vương Hải đánh thức Vương Trung Sơn vượt lên trong lòng bị thống, gượng cười nói "Người đã già, luôn nhớ tới một ít không chuyện vui vẻ, tiểu hữu bỏ qua cho."

Trương Dương thấy Vương Trung Sơn khôi phục bình thường mới thở phào nhẹ nhõm, nếu như vị này đại cao thủ phát rõ, mình và người nhà đều không trốn được, lần sau vẫn là cách xa hắn một chút thì tốt hơn.

"Ta nói những này chỉ là vì để tiểu hữu biết nam bắc võ lâm chênh lệch, sau đó nếu như tiểu hữu vào kinh thành nhất định phải cẩn thận những kia sau lưng hữu hóa sức lực cao thủ võ giả, chúng ta Nam Phương thế nhọc ah!" Vương Trung Sơn có chút không cam lòng nói rằng.

"Vương lão ngài làm sao biết ta nghĩ vào kinh hay sao?" Trương Dương hơi kinh ngạc, tự mình nghĩ đi kinh thành thật giống không người biết chứ?

Vương Hải ở một bên cười nói, "Mỗi cái võ giả đã đến cảnh giới nhất định, đều muốn đi kinh thành nhìn, dù sao nơi đó Tàng Long Ngọa Hồ, cao thủ như mây. Nếu như ở kinh thành đánh ra tên tuổi thật sự là một khi thiên hạ biết, nghe tên với võ lâm rồi."

"Cái kia Vương ca cũng đi qua chưa?" Trương Dương thế mới biết nguyên lai phần lớn người đều cùng chính mình một người ý nghĩ, chỉ có điều mình không phải là vì nổi danh thôi. Phải biết kẻ nổi tiếng thì dễ bị ghen ghét, lợi hại đến đâu có thể địch nổi hơn triệu quân đội ư!

"Đi qua, năm đó ta mới vừa luyện sức lực đại thành, cũng muốn cùng các tiền bối như thế ở kinh thành đánh ra tên tuổi, kết quả là hào hứng đi tới."

"Kết quả thế nào rồi?" Xem Vương Hải hiện tại vứt bỏ võ từ thương lượng Trương Dương liền biết tiêu diệt, nhưng vẫn là tò mò hỏi một câu.

Vương Hải có chút ngượng ngùng, vẫn là bên cạnh Vương Trung Sơn dùng hận thiết bất thành cương ngữ khí nói nói: "Hừ! Kết quả chính là không tới ba ngày hắn đã bị người mang tới trở về, nếu không phải là người gia xem ta lão bất tử kia mặt mũi, e sợ nhấc trở về chính là quan tài!"

Trương Dương lấy làm kinh hãi, mình bây giờ cũng không quá luyện sức lực đại thành, nhìn dáng dấp kinh thành cao thủ quả nhiên nhiều a!

Vương Hải không muốn ở phương diện này nhiều lời, "Sau đó người thì sẽ biết, không tới Minh Kinh trước đó tốt nhất vẫn là không muốn đi kinh thành, coi như đi tới cũng không cần Trương Dương."

Thấy Trương Dương còn phải lại hỏi, Vương Hải đánh gãy nói: "ngày hôm nay trước tiên là nói về nhiều như vậy đi, chờ sau này người đã đến rồi Nam thành võ học sẽ có người nói cho người biết những này."

Vương Hải đại khái hơi mệt chút, hơn nữa vừa bị Trương Dương đánh chính là một quyền thương thế cần điều dưỡng, từ trong túi tiền móc ra một tấm nhiều nếp khăn thư mời ném cho Trương Dương sẽ phải rời khỏi rồi.

Vương Trung Sơn cũng đứng lên, quay đầu về Trương Dương nói một câu, "Tiểu hữu, nhớ kỹ, một tháng này nhất định phải luyện thật giỏi võ, tranh thủ ở Nam Vũ sẽ trước đó đột phá đến luyện sức lực viên mãn!"

Nói xong mấy cái đứng dậy liền biến mất ở trong màn đêm, trên chân có thương tích Vương Hải chưa có tới không có chú ý chính hẳn thời điểm như vậy tiêu sái, vẫn là Trương Dương đưa hắn đưa ra tiểu khu cửa lớn mới rời khỏi.

Trở lại trên xe, Vương Hải có chút không hiểu hỏi đã sớm lên xe Vương Trung Sơn, "Sự phụ, người chẳng lẽ còn hi vọng Trương Dương ở Nam Vũ trong hội bất thành tích tốt, theo ta được biết lần này có ít nhất ba vị đã sớm luyện sức lực viên mãn võ giả sẽ tới tham gia luận võ."

"Chỉ hi vọng là đi, hội trưởng lần này cần ta tới cũng là hy vọng có thể tìm tới mầm mống tốt, Nam Phương thế nhược đã lâu ah!" Vương Trung Sơn nói xong cũng không lên tiếng rồi, không biết đang suy nghĩ gì.

Chờ đưa đi Vương Hải, Trương Dương móc ra thư mời, mặt trên không có quá nhiều tin tức, chỉ có tiệc rượu tổ chức thời gian cùng địa điểm mà thôi, còn có tên của chính mình.

Về phần võ giả tiệc rượu, Trương Dương suy đoán nhất định sẽ có một số võ giả ở giữa tỷ thí đi, không phải vậy Vương Trung Sơn sẽ không có ý dận dò chính mình mau chóng đột phá luyện sức lực viên mãn.

"Nam Vũ sẽ? Không biết là Nam Phương vẫn là Nam Tinh đại hội võ lâm?" Trương Dương tự lẩm bầm.

Trương Dương đem thư mời tiện tay vứt sang một bên, ngược lại bây giờ cách Nam Vũ sẽ cũng không có thiếu thời gian, chính mình sẽ đi hay không còn là một vấn đề đây.

Trở về phòng luyện tập một thoáng về Long Kinh, Trương Dương có chút vui mừng, mỗi lần chiến đấu đều sẽ có thu hoạch không nhỏ, nhìn dáng dấp chính mình không dùng được mấy ngày liền muốn đột phá rồi!

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Đại Cao Thủ Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 39: Ca không biết bay !

Sáng sớm ngày thứ hai, Trương Dương đã bị mảnh liệt tiếng gõ cửa thức tỉnh, tới hôm qua luyện tập ba lần về Long Kinh thiên đô sắp sáng rồi, lên giường nghỉ ngơi vẫn chưa tới hai giờ đây!

"Để làm chi, Tuyết Kiều người dậy sớm như thế gõ cửa, không phải là tìm lúc không có người câu dẫn ta đi!" Nhìn thấy gõ cửa chính là Hàn Tuyết Kiều, Trương Dương giả trang ra một bộ run rẩy đáng sợ nói.

Hàn Tuyết Kiều ngắt lấy Trương Dương hông của không tha, cá giận nói "Câu dẫn người một cái quỷ a! Tới hôm qua trong nhà chiều tặc rồi, người biết không!"

Trương Dương nghe Hàn Tuyết Kiều rất tự nhiên nói trong nhà cái từ này liền có chút buồn bực, "Nào có tặc ah! Còn có đây là nhà ta, khi nào thay đổi nhà người?"

"Hừ! Chính là ta nhà, không được ah! Đừng nói nhảm, tới hôm qua ta rất nhớ nghe thấy bùm bùm thanh âm của, sáng sớm hôm nay ta đi hoa viên vừa nhìn, người đoán làm sao ta nhìn thấy cái gì?" Hàn Tuyết Kiều có chút thần bí nói, trong miệng thở ra nhiệt khí phách thảo Trương Dương lòng ngứa ngáy.

"Nhìn thấy gì, không phải là người ngoài hành tinh xâm lấn đi!" Trương Dương một bộ kinh ngạc đáng sợ, rất phối hợp Hàn Tuyết Kiều câu hỏi.

Hàn Tuyết Kiều tức giận, "Đừng cứ mãi không đứng đắn, ta nói thật, trong vườn hoa có thêm thật nhiều vết chân ai, không lừa người! Đây chính là Thanh Thạch phổ địa, người nói có đúng hay không có thần tiên đến nhà chúng ta rồi."

Lúc này Hạ Hình Vũ cũng đã tới, nàng cũng biết Trương Dương lợi hại, vì lẽ đó không giống Hàn Tuyết Kiều như vậy kinh ngạc, Nhưng cũng một trận nghĩ đến mà sợ hãi, không phải là Trương Dương tới hôm qua cùng người khác đánh nhau đi! Lần trước Trương Dương cùng Lang Hồn chiến đấu, nàng nhưng là nhìn ở trong mắt, quá nguy hiểm, cũng quá đáng sợ rồi!

"Trương Dương, không phải người tới hôm qua lại cùng người động thủ đi, nhanh cho ta xem một chút, người có bị thương không à?" Hạ Hình Vũ nói xong cũng một mặt thân thiết chạy tới, đem Trương Dương lẫn qua lộn lại quan sát, còn không ngừng lấy tay sờ một cái xem.

Trương Dương phát hiện Hàn Tuyết Kiều ở một bên dùng hai hươc ánh mắt nhìn mình, có chút lúng túng, vội vã đẩy ra Hạ Hình Vũ tay nhỏ, "Hình Vũ,

không sao rồi , chính là tối hôm qua đến cái bằng hữu , chúng ta so tài xuống "

Hạ Hinh Vũ vừa nghe nói là Trương Dương bằng hữu đến rồi , thêm vào Trương Dương xác thực khỏe mạnh cũng sẽ không cuống lên , Nhưng ngoài miệng vẫn là nói "Có cái gì tốt xấu hồ , lần trước ngươi nằm viện thời điểm , trên người ngươi cái nào khối địa phương ta chưa từng thấy !"

Hàn Tuyết Kiều vừa bị Trương Dương so tài lời nói có chút giật mình , vừa nghe đến Hạ Hinh Vũ cái kia chính là bất khả tư nghị , "Trương Dương , ngươi tên đại sắc lang này , còn nói Hiều Lộ là bạn gái ngươi , không nghĩ tới các ngươi sớm đã có gian tình rồi , Hừ! Ta phải nói cho Hiều Lộ , vạch trần diện mục thật của ngươi !"

Hạ Hinh Vũ mới không tin Hàn Tuyết Kiều sẽ đi cáo trạng đây , cười khẩy nói "Tuyết Kiều nha , nghỉ ngơi một chút đi , không phải là ngươi cũng muốn cùng Trương Dương Lai một chân mà , Nhưng là nhà chúng ta Trương Dương không vui , có phải là à? Trương Dương?"

Trương Dương bị hai người nhìn có chút run rẩy , cười ha hả nói ". Thật đối a , nhanh đi ăn điểm tâm đi!" Nói xong hướng trong phòng bếp Lưu Thúy Quyên kêu lên "Mẹ , sớm cơm chín rồi chưa , Hinh Vũ cùng Tuyết Kiều đều đói !"

Lưu Thúy Quyên nghe được Trương Dương câu hỏi , trả lời "Được rồi , Dương Tử đi gọi các nàng tới ăn cơm đi !"

Hạ Hinh Vũ cùng Hàn Tuyết Kiều lần này ngượng ngùng , đô thị mỹ nhân các nàng không nghĩ tới Trương mẩu lên tới sớm như thế , chính mình còn chưa có đi hỗ trợ đây , cơm là tốt rồi .

Vội vã buông tha Trương Dương , chạy tới cùng Lưu Thúy Quyên lấy lòng đi tới .

Roi vào hai người sau lưng Trương Dương không thể không bội phục chính mình , quả nhiên thật chiều số a , lần sau có việc liền tìm mẹ , nhìn các nàng còn tìm không tìm chính mình phiền phức !

Chẳng biết lúc nào chạy đến Trương Dương sau lưng Trương Hàn bỗng nhiên lên tiếng nói "Ca , trong vườn hoa chân của ả thật là ngươi dẫm đến?" Nói xong một mặt mong đợi hi vọng đạt được khẳng định trả lời .

"Đúng vậy a , ca vẫn xấu như vậy , ngươi không biết sao? Ta còn tưởng rằng ngươi sớm biết đây!" Trương Dương vênh váo hò hét ngẩng đầu lên nói .

"Thật sự ah ! Ca , ngươi thật là lợi hại a , ngươi có phải hay không có thể bay a , có thể hay không mang ta đồng thời phi nha , ta rất nhớ đến trên trời chơi đây!" Trương Hàn vừa nghe thực sự là Trương Dương làm ra , nhảy rất cao .

"Ngươi cho rằng ngươi ca là thần tiên a , còn bay , quảng không chết ngươi !" Trương Dương có chút bất đắc dĩ , biết bay gọi người chim , chính mình chỉ là một cái nhỏ nhỏ luyện sức lực võ giả , chính là Vương Trung Sơn lợi hại như vậy Minh Kinh cao thủ cũng chính là so với người bình thường nhảy cao chút .

Trương Hàn nghe được Trương Dương không biết bay có chút thất vọng , Nhưng không lâu sau lại lấy lại tinh thần rồi , dùng ánh mắt sùng bái nhìn Trương Dương kể tục hỏi "Ca , vậy ngươi có thể hay không ngực nát tan tảng đá lớn nha , có thể hay không Tiểu Lý Phi Đao các loại công phu nha?"

Trương Dương sờ sờ mũi mình cái trán , "Không bị sốt ah ! Làm sao sạch nói chút mê sảng , xem ra lần sau không thể cho ngươi xem ti vi , ta đáng thương mũi mũi , cũng làm cho TV lờ lợ choáng váng !"

Trương Hàn cũng không sùng bái trương dương , thờ phỉ phò vỗ bả Trương Dương tay , "Ai choáng váng , vậy ngươi nói ngươi sẽ giẫm vết chân sao? Sân nhà trùng phũ không cần tiền ah !"

Trương Dương mặt tối sầm lại , ai nói mình sẽ giẫm vết chân rồi , lại nói đó là Vương Hải giẫm , quan hán chuyện gì !

"Hừ ! Ca sẽ hơn nhiều , liền không nói cho ngươi , đợi sẽ ta liền cho Đường Hiều Tuệ biểu diễn đi !"

"Không muốn , ca , sẽ không cũng muốn để Đường Hiều Tuệ trở thành chị dâu ta chứ? Ta đánh chết cũng không đồng ý !" Trương Hàn cuống lên , muốn nàng gọi Đường Hiều Tuệ cái kia gái ngọc chị dâu , nàng mới là không làm đây!

"Đi ăn cơm !" Trương Dương không chịu được mũi mũi mình thiên mã hành không trí tưởng tượng rồi , chính mình có như vậy cảm thú sao , Đường Hiều Tuệ mới bao lớn ah !

Àn , chính là bộ ngực thật sự không nhỏ , phi ! Trương Dương vội vàng đem loại này tâm tư bắt lương đuổi ra não hải , lôi kéo không vui Trương Hàn đi phòng khách rồi .

"Dương Tử , ở thì thăm cái gì đây , không khi dễ ngươi mũi mũi đi!" Lưu Thúy Quyên thấy Trương Hàn rù xuống đầu , tò mò hỏi .

"Mẹ , ca đem chúng ta hoa viên tảng đá xanh giẫm hỏng rồi ! Ta nói hán hai câu , hán còn mắng ta !" Trương Hàn tố cáo , gương mặt oan ức .

Hạ Hinh Vũ cùng Hàn Tuyết Kiều thối phũ một tiếng , suýt chút nữa đem trong miệng bát cháo đều phun ra ngoài .

Trương Dương chỉ muốn ngửa mặt lên trời đại rít gào vài tiếng , "Nữ nhân ah nữ nhân , mặc kệ ngươi nhiều phần lớn là đâm thọc hảo thủ !"

"Nha đầu này , hỏng rồi liền hỏng rồi , sáng sớm chọc giận ngươi ca không cao hứng làm gì !" Lưu Thúy Quyên cung chiều mà nói ra .

Trương Dương không muốn đang cùng tiểu nha đầu nói nhiều, chính mình làm sao cũng sẽ không là đối thủ của nàng.

Nói sang chuyện khác "Mẹ, ba đâu, sáng sớm liền không nhìn thấy."

Lưu Thúy Quyên oán giận nói: "lão già đáng chết kia từ! Sáng sớm liền đi dắt chó đi dạo rồi, con chó kia còn không cai sữa đây, đã bị hấn kéo đi nha."

"Hiệu suất rất nhanh a, Hinh Vũ, đơn vị các người đồng sự thật nhiệt tâm mà!" Trương Dương có chút giật mình nói.

Nguyên lai ngày đó mới vừa nói xong việc này, Hạ Hinh Vũ liền gọi điện thoại về cục cảnh sát. Người ta vừa nghe là thị ủy lão đại con gái muốn cầu, như vậy cũng được sao, hiệu suất kinh người ở chiều hôm qua sẽ đưa mấy cái tiểu Cầu lại đây, Trương Dương trở về muộn không nhìn thấy mà thôi.

"Đó là dĩ nhiên, chúng ta cảnh đội người tối chăm sóc ta, bá phụ nếu là không yêu thích, ta liền để cho bọn họ đổi lại mấy cái." Hạ Hinh Vũ kiêu ngạo mà nói, cũng không giấu lại cha mình là ai, người ta dám không chăm sóc người sao.

Đang nói, Trương Quốc Hoa liền nắm một cái tiểu Cầu vào cửa, nghe thấy Hạ Hinh Vũ, tâm tình khoái trá mà nói ra "Không cần thay đổi, tại đây đầu rồi, vừa còn đem lão Hoàng cái gì Kim Mao Hoàng Mao hù chạy, nhìn hấn sau đó còn dám ở trước mặt ta hả hê!"

Trương Quốc Hoa không thể không cao hứng, lấy trước kia lão Hoàng luôn ở trước mặt hấn khoe khoang, nói cái kia cầu thật tốt thật tốt, còn là cái gì Khuyển Vương. Bất nạt chính mình không học thức đúng không, này không của mình số hai con dẫu liền tìm cho mình đầu chó ngoan, liền không cai sữa tiểu Cầu đều đánh không lại, còn Khuyển Vương!

Đương nhiên Hạ Hinh Vũ vào lúc này ở Trương Quốc Hoa trong mắt đã là số hai con dẫu, còn số một mà vẫn là Đường Hiểu Lộ.

Nhìn cha vui vẻ đáng vẻ, Trương Dương cũng là một trận cao hứng, cảm kích nhìn Hạ Hinh Vũ một chút, Hạ Hinh Vũ kiêu mị thả cái bóng quang điện lại đây.

Hạ Hinh Vũ thấy một bên Hàn Tuyết Kiều đích đích cô cô không biết nói cái gì, tập hợp tai quá khứ chỉ nghe thấy, "Một đôi gian phu dâm phụ! Hừ! Lần sau ta cũng phải cấp thúc thúc mạng đầu chó ngoan lại đây."

Nghe đến mấy cái này, Hạ Hinh Vũ cười trộm không ngớt, cổ ý nhỏ giọng ở Hàn Tuyết Kiều tai vừa nói ra "Có mấy người muốn làm dâm phụ, nhưng đáng tiếc không có cơ hội nha!"

Hàn Tuyết Kiều tức giận gần chết, nhưng đáng tiếc Trương Dương ba mẹ đều ở đây, chính mình lại không thể nắm Trương Dương hấn giận, chỉ được cùng trong bát bát cháo phân cao thấp.

Nhìn Trương Dương tròn mắt ngơ ngác, liền cháo hoa đều ăn ra miếng cháy mùi, không phải người bình thường ah!

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Đại Cao Thủ* Convert được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 40: Trương Dương tâm tư

Ăn xong điểm tâm Trương Dương liền nhận được Đường Hiểu Lộ điện thoại của, tiếp điện thoại xong Trương Dương áy náy hướng Hạ Hinh Vũ cùng Hàn Tuyết Kiều ra hiệu.

"Hiểu Lộ bảo hôm nay chúng ta cao trung họp lớp, nàng là tiểu đội trưởng không thể không đi, cho nên ta nghĩ..." Trương Dương có chút ngượng ngùng, nguyên bản nói xong rồi ngày hôm nay muốn cùng các nàng ra đi vòng vòng.

Hạ Hinh Vũ nhìn Trương Dương một mặt làm khó dễ, ôn hòa nói "Đi thôi, nếu không tới thời điểm nhà người Hiểu Lộ bị người khiêu góc tường sẽ không tốt, theo chúng ta sau đó có nhiều thời gian."

Hàn Tuyết Kiều nguyên vốn còn muốn để Trương Dương cũng mang chính mình đi, thấy Hạ Hinh Vũ đã nói như vậy, cũng không tiện mở miệng.

Kiều mị cười nói "Đi thì đi mà, không cần phải để ý đến chúng ta, không phải có Trương Hân bồi tiếp chúng ta sao."

Nghe đến mấy cái này, Trương Dương nhẹ nhàng ôm hai nữ, có chút tự trách mà nói ra "Xin lỗi! Đề là của ta sai, ta không nên như vậy lòng tham."

Đây là Trương Dương lần thứ nhất ở trước mặt các nàng biểu lộ tâm tư , ba người họ không tiếp tục nói nữa , đối với ôm cùng một chỗ lĩnh hội giờ khắc này âm áp .

Hàn Tuyết Kiều thấy Trương Dương sắc mặt có chút tái nhợt , không nường nhìn mình thích người đàn ông sinh sống ở chỗ thẹn trong, cười hi hi nói "Được rồi , ngươi còn muốn chiếm tiện nghi của chúng ta tới khi nào , nhanh đi tiếp Hiểu Lộ đi! Chúng ta thật sự không thềm để ý những này ."

"Trương Dương , không muốn suy nghĩ nhiều quá , đây là chúng ta quyết định của chính mình chuyện không liên quan tới ngươi; ngược lại ta là lại định ngươi rồi !" Hạ Hinh Vũ cũng nói tiếp , trái tim của nàng sớm đã bị Trương Dương nhét được tràn đầy , cũng lại không tha cho những người khác .

Trương Dương tâm bị hai người trong giọng nói kiên định mạnh mẽ chấn động một chút , ngưng mắt nhìn hai nữ không phải nói cái gì .

Nhìn hai người vì chính mình sửa sang xong ăn mặc , Trương Dương đi từng bước một ra khỏi nhà .

Ra cửa chớp mắt Trương Dương bỗng nhiên quay đầu lại lớn tiếng nói , "Chỉ muốn các ngươi không buông tha , ta sẽ không cô phụ các ngươi, tin tưởng ta !" Nói xong đầu cũng sẽ không vội vã rời đi .

Hàn Tuyết Kiều thấy Trương Dương có chút chật vật rồi đi , bỗng cười một tiếng nói "Hinh Vũ , ngươi nói nếu như Hiểu Lộ ngày hôm nay tại đây , Trương Dương còn dám hay không nói lời này?"

"Hừ ! Trương Dương nhất định sẽ, bất quá khi đó cũng không phải là 'Các ngươi' rồi, người nào đó khẳng định không ở tại hạng ." Hạ Hinh Vũ kiêu ngạo mà nói .

Hàn Tuyết Kiều cười duyên một tiếng , "Ai nói chuẩn đây, chính thật còn không có quyết định đây, ngươi sĩ nhục ta cũng vô dụng." Nói xong cũng lắc lắc eo thon nhỏ đi xa .

Dừng lại tại nguyên chỗ Hạ Hinh Vũ nghĩ một hồi , tự nhủ "Hàn đại bà tám nói được lắm như có điểm đạo lý , ân , hay là trước giải quyết Đường Hiểu Lộ lại nói ."

...

Ra ngoài đi xa Trương Dương không biết hai người đang suy nghĩ gì , ngược lại chính hắn nói xong câu đó liền rất gấp gáp , trong lòng loạn xì ngầu .

Mang theo phức tạp tâm tình Trương Dương lái xe đến Đường Hiểu Lộ gia dưới lầu , Đường Hiểu Lộ đã chuẩn bị xong , chính ở dưới lầu chờ Trương Dương .

Chờ Đường Hiểu Lộ lên xe , Trương Dương có chút buồn bực hỏi "Hiểu Lộ , ngươi nói này cao trung hợp lớp , sao sẽ không người cho ta biết đây! Có phải là mỹ nữ thì có ưu đãi a, ai thông báo của ngươi?"

Đường Hiểu Lộ nhìn Trương Dương buồn bực về mặt , vui vẻ nói rằng "Còn nói sao ! Ngươi không phải là đối số sao , tối hôm qua Lý Phi Phi gọi điện thoại cho ta còn hỏi ta có biết hay không ngươi đây số đây! Ngươi nói ngươi có phải hay không cùng nàng có cái gì người không nhận ra quan hệ !" Đường Hiểu Lộ lộ ra hung ba ba về mặt , rất đáng yêu .

Trương Dương nghĩ thầm nhà mình còn có hai cái đây, làm sao có thời giờ cùng người khác làm quan hệ gì . Một mặt thẳng thắn nói "Hiểu Lộ , ngươi còn không biết ta sao , ta là loại người như vậy mà ! Cho tới Lý Phi Phi hỏi ta , còn không phải trên đại học đều tại Nam thành sao , trước đây liên lạc qua mấy lần mà thôi, đến mấy năm đều không gặp mặt ."

Đường Hiểu Lộ cũng không tin Trương Dương sẽ cùng Lý Phi Phi có cái gì , nghe Trương Dương vừa nói như thế cũng không truy cứu , "Được rồi, lười quản ngươi những chuyện hư hỏng kia rồi, đi nhanh đi !"

"Đi sớm như vậy thì sao, không phải đi ăn bữa cơm, sau đó nói khoác mình một chút hiện tại sống đến mức thật tốt thật tốt sao , trước đây đi qua một lần sau đó liền lười đi ." Trương Dương một mặt thờ ơ nói rằng .

"Ngu ngốc , ta là của các ngươi Lão chủ nhiệm ai , không đi sớm một chút giúp đỡ có thể nói còn nghe được sao , nhanh lên một chút lái xe á..., không phải vậy bọn hắn đều sốt ruột chờ rồi!"

"Ngươi nói là lần tụ hội này vẫn là Lý Phi Phi tổ chức , nàng có phải hay không phát tài, muốn không thể nào ở Đào An quán rượu lớn dọn lên mấy bàn?" Trương Dương hơi nghi hoặc một chút hỏi , trước đây tụ hội nhưng cũng là mấy cái trong nhà có tiền nam sinh tổ chức , lần này Lý Phi Phi làm lý lẽ gì .

"Ngươi cái nào nhiều chuyện như vậy , người ta tự không thể xin mời bạn học cũ ăn bữa cơm , đi thôi !" Đường Hiểu Lộ thấy Trương Dương lè mà lè mè chính là không lên đường , khí cấp bại phôi nói rằng .

Trương Dương chỉ là muốn trêu chọc Đường Hiểu Lộ , thấy Đường Hiểu Lộ thật sự cuống lên , cũng không phí lời mở lên xe liền đi , không đến mười phút chung là đến trong huyện một nhà duy nhất cấp bốn sao quán cơm .

Lần này Trương Dương lái xe tới không phải Đường Hiểu Lộ buộc, hắn là cố ý lái xe tới, trên người mặc quần áo cũng là Hạ Hinh Vũ các nàng mua xa hoa âu phục .

Hết cách rồi, lần trước hẳn tới tham gia tụ hội thời điểm không ít bị khinh bỉ, xuất hiện tại chính mình có tiền không đến khoe khoang một thoáng đây không phải là cảm ỷ dạ hành rồi.

Tục ngữ nói tất cả người cãi nhau từng câu, Phật tranh giành một nén nhang, liền Phật cũng không thể ngoại lệ, huống hồ là người.

Tuy rằng Trương Dương hiện tại đã là võ giả, Nhưng võ giả không phải còn không có thoát ly phạm nhân sao. Bọn họ cũng sẽ tranh danh đoạt lợi, nếu không liên không sẽ có cái gì đại hội võ lâm rồi, cũng sẽ không có người vào kinh thành khiêu chiến, làm còn không phải danh chấn một phương, truyền lưu thiên cổ.

Đương nhiên Trương Dương xuất hiện đang không có chính thức tiến vào võ lâm, cho nên hẳn sẽ không hiểu võ giả cũng có bất đắc dĩ. Cũng không phải nỗi cái võ giả đều muốn nổi danh, nhưng đáng tiếc vừa vào giang hồ thân bất do kỷ a, nếu như hẳn lần này thật sự đi tham gia Nam Vũ biết, e sợ cuộc sống sau này cũng sẽ không bình tĩnh.

"Tại đây đi, nếu không Hiểu Lộ ngại đi vào trước đi, ta và bọn hắn không có gì tiếng nói chung, các loại (chờ) nhiều người ta vào lại." Trương Dương không muốn cùng những người kia nhiều giao lưu, hẳn ở cấp ba cũng là mấy cái khá là chơi thân bằng hữu, Nhưng hắn biết bọn họ coi như sẽ đến cũng nhất định là tới chót nhất.

Đường Hiểu Lộ cũng rõ ràng Trương Dương ý nghĩ, không có miễn cưỡng hắn. Nếu không phải nàng là tiểu đội trưởng nàng cũng không muốn đi, còn không bằng cùng Trương Dương đồng thời quá thể giới hai người đây.

Đường Hiểu Lộ ôn nhu ở Trương Dương trên má hôn một chút, "Trương Dương, ngại tự tại bức này một hồi đi, nếu không liền đi vòng vòng. Các loại (chờ) đồng Hiểu Lộ mấy người bọn hắn đến rồi, ta liền cho ngại gối nhấc tin, ngoan ngoãn không nên chạy loạn biết không!"

Trương Dương có chút không nói gì, Đường Hiểu Lộ đây là coi chính mình là hải tử đồ, tàn nhẫn mà ở Đường Hiểu Lộ mặt trên hôn một cái mới nói "biết rồi, bà quản gia! Nhanh lên đi!"

Đường Hiểu Lộ hận hận bấm Trương Dương hạ xuống, "Ngươi xem ngươi, làm đến người ta một mặt ngum nước, thật là ghê tởm."

Trương Dương tức giận bắt bình chỉ chỉ mặt của mình, "Ngươi xem, là ngươi trước tiên ở trên mặt ta bôi ngum nước, ta và ngươi học."

Đường Hiểu Lộ khí cấp bại phôi bấm Trương Dương đến mấy lần mới bỏ qua, "Cũng không biết làm sao lớn lên, Trương Dương trên người ngươi da càng ngày càng dày, đều sắp bấm không nổi rồi!"

Trương Dương biết tất cả những thứ này đều là mình biết võ công nguyên nhân, ngược lại từ khi hắn tập võ hậu thân trên sẽ không có sẹo lồi rồi, thân thể cũng bắt đầu hướng về cổ đồng sắc chuyển biến.

Đối với màu da thay đổi, Trương Dương cao hứng chừng mấy ngày, sau đó không ai nói ta là tiểu bạch kiểm đi!

Hắn đối đầu lần Đường Hiểu Lộ gọi mình tiểu bạch kiểm rất là không cam lòng, muốn biết mình trước đây ghét nhất chính là loại người như vậy, đương nhiên không bài trừ một phần lòng ghen tỵ lý quấy phá.

Xuất hiện tại chính mình thoát ly tiểu bạch kiểm hàng ngũ, Trương Dương vẫn là rất hưng phấn, xem tới vẫn là luyện nhiều một chút mới được ah!

"Được rồi, ta thật sự tiến vào, trở lại tưởng thưởng cho ngươi ồ!" Đường Hiểu Lộ quyền rũ liếc mắt đưa tình cho Trương Dương.

Trương Dương trong lòng nghĩ đến không phải là muốn cùng ta đồng thời lăn ga trải giường đi, nghĩ đi nghĩ lại Trương Dương liền bắt đầu chảy nước miếng, nhìn Đường Hiểu Lộ cười duyên không ngớt.

"Nghĩ gì thế! Ta lên rồi, ngươi sau đó liền đến, biết không!" Đường Hiểu Lộ không yên tâm quay đầu lại dặn dò.

Nhìn Đường Hiểu Lộ đi xa, Trương Dương mới thở phào nhẹ nhõm, chính mình ngày hôm nay có thể là làm xin lỗi Hiểu Lộ chuyện, áp lực lớn ah!

Xuống xe, Trương Dương tựa ở bên cạnh xe liền đánh tận mấy cái khói (thuốc lá), một lúc lâu mới chậm rãi đem trong lòng phức tạp tâm tình cường chế đi.

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Đại Cao Thủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 41: Học lớp

"Trương Dương?" Lúc này bên cạnh vang lên một tiếng không quá chắc chắn thờ nhẹ .

Trương Dương quay đầu nhìn lại , không nghĩ tới đồng Hiệu Lỗi cái tên mập mạp này hôm nay tới thật sớm a, hiện tại lại tới .

"Đại pháo , tiểu tử ngươi tới thật sớm ah ! Có phải là muốn thấy chúng ta lớp mỹ nữ nào rồi!" Trương Dương có chút vui mừng kêu lên , hân và đồng Hiệu Lỗi nhưng là đến mấy năm không gặp .

Đồng Hiệu Lỗi cùng Trương Dương là cao trung ba năm ngồi cùng bàn , có quãng thời gian gia hoà này dạ dày không được , lão là ưa thích thói lảm , hơn nữa còn là rất vang cái loại này .

Làm hân ngồi cùng bàn , Trương Dương đoạn thời gian đó xem như là gặp vận rủi lớn , những bạn học khác luôn dùng ánh mắt khác thường nhìn mình .

Vừa mới bắt đầu Trương Dương còn không rõ người ta luôn nhìn mình thì sao , sau tới vẫn là tiểu tử này tự mình nói , nguyên lai gia hoà này thả rắm thật xin lỗi , liền đến nơi nói là Trương Dương làm ra .

Trương Dương biết rồi tức giận gần chết , đem đồng Hiệu Lỗi hành hạ nửa tháng mới coi như buông tha hân , sau đó Trương Dương vì làm sáng tỏ sự thực liền gọi hân đại pháo rồi.

Đồng Hiệu Lỗi vừa nghe thực sự là Trương Dương , đầu tiên là một trận kinh hi , nghe được Trương Dương gọi mình biệt hiệu lại về mặt đau khổ nói "Trương Dương , người sao còn gọi ta đại pháo đây , ngoại hiệu này nhiều khó khăn nghe ah ! Anh em van ngươi , sau đó vẫn là gọi ta tảng đá đi , dù sao cũng hơn đại pháo được rồi ."

Trương Dương nhìn thấy đồng Hiệu Lỗi vẫn là cùng trước đây một cái bộ dáng , cũng thật cao hứng , cười nói "Được rồi , không phải mới vừa gặp một lúc hưng phấn mà , tảng đá , chúng ta nhưng là đến mấy năm không gặp !"

"Tiểu tử ngươi còn nói sao , mấy lần trước học lớp đều chưa thấy ngươi , điện thoại cũng không lưu một cái , ta đến đâu thấy ngươi đi ." Đồng Hiệu Lỗi oán giận mà nói ra , hân lên cấp ba cũng là cùng Trương Dương quan hệ không tệ , mấy lần về nhà hỏi những bạn học khác Trương Dương phương thức liên lạc , nhưng đáng tiếc người khác cũng không biết .

"Ha ha , ta không phải chưa nhìn thấy ngươi sao , ngươi cũng không lưu đưa điện thoại cho ta , còn nói ta đây." Trương Dương có chút ngượng ngùng , chính mình trước đây rất ít liên hệ bạn học , không biết đây số cũng bình thường .

"Không nói những thứ này , tiểu tử ngươi hiện tại sống đến mức rất tốt a , chà chà , nhìn này mặc , đừng tìm ta nói xe này cũng là của ngươi !" Đồng Hiệu Lỗi thấy Trương Dương dựa vào ở một bên Audi lên , hơi kinh ngạc mà nói ra .

"Àn , gần nhất kiếm được chút tiền lẻ , này không mua chiếc xe khoe khoang khoe khoang , tiểu tử ngươi cũng không lái xe tới , không phải vậy ngươi tới đây làm gì?" Trương Dương thấy đồng Hiệu Lỗi vây quanh xe của mình chuyển không ngừng , có chút bất đắc dĩ nói .

Đồng Hiệu Lỗi vẫn là gương mặt không thể tin tưởng , "Dương Tử , sẽ không bị người bao nuôi đi à nha , tại đây xe ngươi tốt nghiệp hai năm liền đã kiếm được? Chỉ ta xe cùi kia hay là ta hơn một năm tỉnh cật kiệt dụng , hơn nữa trong nhà chống đỡ điểm (đốt) mới mua . Tiểu tử ngươi vẫn đúng là phát đạt ah !"

"Phí lời , ngươi thấy ta giống là dạng ăn cơm chùa sao , chính mình kiếm , nói cho ngươi không hiểu !" Trương Dương lười giải thích tiền làm sao tới , nói xong cũng kéo đồng Hiệu Lỗi đi lên lầu .

Đồng Hiệu Lỗi bị Trương Dương lời , tránh thoát mấy lần đều không buông ra , gương mặt phiền muộn , "Dương Tử , ngươi được a ! Khí lực so với ta đều lớn rồi , chính ta đi còn không được sao , mau buông tay !"

Trương Dương ha ha mà cười , chính mình vừa cũng vô dụng lực , bằng không đồng Hiệu Lỗi còn có thể hoạt binh loạn khiêu nói chuyện .

Hai người mới vừa lên lầu hai đã nhìn thấy chính đang tiếp người Đường Hiểu Lộ , Trương Dương thấy liền Đường Hiểu Lộ một người đang bận việc trong lòng cũng có chút không thoải mái . Cũng không phải Đường Hiểu Lộ mời khách , cái kia Lý Phi Phi quá sẽ chỉ huy người đi , có chút tiền thì ngon đây!

"Hiểu Lộ , làm sao chỉ một mình ngươi ở , Lý Phi Phi đây?" Trương Dương nhìn chung quanh cũng không phát hiện những người khác hỏi.

"O! Gọi thân thiết như vậy , Trương Dương sẽ không cùng Lão chủ nhiệm nói chuyện lên đi! Nhưng tiếc chúng ta Đường đại mỹ nữ đã sớm danh hoa có chủ , xem ra ngươi là không có cơ hội rồi!" Đồng Hiệu Lỗi thấy Trương Dương gọi thân thiết , trêu ghẹo nói .

Trương Dương còn chưa kịp nói chuyện , Đường Hiểu Lộ liền chống nạnh quát "Đồng tên mập mạp , ngươi mò mẫm cái gì ! Ta chừng nào thì có chủ rồi , Trương Dương không muốn nghe hân nói lung tung ."

Đường Hiểu Lộ có chút sốt sắng , đều do đồng Hiệu Lỗi gia hoà này nói lung tung , nếu như Trương Dương đã hiểu lầm tự mình làm thế nào .

Đồng Hiệu Lỗi cũng phát hiện không đúng , Đường Hiểu Lộ vừa vừa nghe mình nói chuyện liền vội vã tiến lên kéo Trương Dương tay , sẽ không thật bị

tự mình nói trúng rồi đi!

Đồng tên Béo há hốc mồm ra, nửa ngày mới phản ứng được, "Trương Dương, các người thật sự câu được! Đây không khoa học ah! Lẽ nào chính là Đường Hiểu Lộ bao người?" Nói đồng Hiểu Lỗi về mặt mập mờ mà nhìn về phía Trương Dương.

Trương Dương bị đồng Hiểu Lỗi tránh đến đều sợ hãi, đó là cái gì ánh mắt, chính mình cũng không phương diện kia ham muốn.

"Hừ! Cái gì gọi là quyền rũ, làm sao nói chuyện, ta cùng Trương Dương là quang minh chánh đại luyện ái, người một cái tên béo đáng chết lại nói lung tung ta liền dạy dỗ người rồi!" Đường Hiểu Lộ không giống nhau: không chờ Trương Dương đáp lời, liền bày làm ra một bộ hung hãn tư thế, nhìn đáng đáp chuẩn bị trình diễn một hồi Võ Tông đá hổ hảo hỉ.

Sợ đến đồng Hiểu Lỗi lui về sau vào bước, "Đây là cái kia ôn nhu sẵn sốc đại lớp trưởng sao? Trương Dương thật đáng thương ah!" Tên Béo ở trong lòng thay Trương Dương mặc niệm ba giây đồng hồ.

Trương Dương vội vàng kéo lại Đường Hiểu Lộ, "Hiểu Lộ phải chú ý hình tượng a, ngàn vạn không thể là gia hỏa này hồng rồi người thực nữ hình tượng, đợi sẽ ta sẽ giúp người đánh hấn!"

Đồng Hiểu Lỗi thấy trước mặt hai người một bộ tình chàng ý thiếp bộ dáng, lần này là thật tin.

"Dương Tử, vẫn là người ngu, ta bị đã kích rồi! Các người hai cái miệng nhỏ chậm rãi liếc mắt đưa tình đi, ta tránh trước rồi!" Nói xong nhìn thấy Đường Hiểu Lộ ăn thịt người mắt quang nhìn mình, đồng Hiểu Lỗi vội vã lên.

Đường Hiểu Lộ thấy đồng Hiểu Lỗi tiến vào phòng khách, mới đình chỉ tức giận, lời kéo Trương Dương tay giải thích "Trương Dương, người đừng nghe đồng Hiểu Lỗi nói lung tung, ta thật sự..."

Đường Hiểu Lộ còn chưa nói hết đã bị Trương Dương đã cắt đứt, "Hiểu Lộ, không cần giải thích, ta còn chưa tin người nha. Tàng đá vừa cũng là đùa giỡn, không nên tương thiệt rồi." Trương Dương thấy Đường Hiểu Lộ sắc mặt cấp thiết, vội vã động viên nói.

Nghe được Trương Dương nói như vậy, Đường Hiểu Lộ mới an tâm, vừa mới chuẩn bị nói chuyện đã nhìn thấy mấy vị bạn học chúng tình bạn nguyệt giống như ôm lấy một vị trẻ tuổi đi vào.

Ở mặt trước dẫn đường rõ ràng là Trương Dương cao trung lớp học ủy viên học tập Tôn Đại Khuê, vừa thấy được Đường Hiểu Lộ lập tức nói rằng "Hiểu Lộ, người xem người đến gần đủ rồi, chúng ta đi vào trước gọi món ăn đi, không nên để cho Lưu thiếu sót ruột chờ rồi."

Mặt sau bị người thanh niên trẻ năm nữ cũng mở miệng nói, "Đúng vậy a, Hiểu Lộ không cần chờ rồi, Lưu Tuấn còn không có ăn điểm tâm đây!"

Trương Dương này mới nhận ra mở miệng chính là Lý Phi Phi, không nghĩ tới năm đó như vậy thanh thuần tiểu cô nương bây giờ cũng thay đổi, nghe giọng điệu này những người khác có tới hay không đều là không sao cả, chỉ cần nịnh bợ thật vị này Lưu thiếu là được rồi.

Thấy mấy người đều không có nhận ra mình hay là không để ý chính mình, Trương Dương cũng không ngại, chính mình trước đây ở lớp học cũng không làm nào động không ai nhận ra mình cũng bình thường.

Xem Đường Hiểu Lộ có chút khó khăn, Trương Dương lười cùng bọn họ nhiều lời, lời kéo Đường Hiểu Lộ liền tiến vào phòng khách, hấn biết Đường Hiểu Lộ tâm địa thiện lương, khẳng định nghĩ thay còn chưa tới bạn học dẫn đường. Hình như người ta chính chủ đều không để ý, hấn mới sẽ không để Đường Hiểu Lộ một người ở lại bên ngoài đây.

Hấn lần này có chút rõ ràng lần này họp lớp mục đích, xem bộ dáng là Lý Phi Phi rơi đến một thẳng góc, lần này là đến khoe khoang đến rồi, nghe bọn họ giọng nói Trương Dương liền phiền.

Chờ Trương Dương tiến vào, Tôn Đại Khuê mới có hơi không xác định mà nói ra "Vừa đó là Trương Dương chứ? Hấn và Đường Hiểu Lộ tốt hơn rồi hả?" Nói xong nghi hoặc mà nhìn một chút những người khác.

Lý Phi Phi cũng không nghĩ đến vừa cái kia ăn mặc hào phóng khí chất nho nhã nam tử lại là Trương Dương, nghe Tôn Đại Khuê vừa nói như thế mới phát hiện Ảnh Tượng bên trong chỗ tương tự.

Vị kia Lưu công tử đại khái hơi không kiên nhẫn rồi, nghe mấy người còn đang bàn luận, cau mày nói "Đi vào chẳng phải sẽ biết, còn ăn cơm hay không!" Nói xong cũng không nhìn hơi thay đổi sắc mặt mấy người, lời kéo Lý Phi Phi liền tiến vào phòng khách.

Không biết bên ngoài tình huống Trương Dương, tiến vào phòng khách mới phát hiện hôm nay tới bạn học không ít, có tới số bốn mươi, năm mươi người. Thấy Trương Dương bọn họ đi vào, dồn dập quét tới nhìn kỹ ánh mắt.

Trương Dương cũng không rụt rè, gần kề Đường Hiểu Lộ bên tai nhẹ nhàng hỏi, "Hiểu Lộ, trước đây tự hội cũng đều nhiều người như vậy sao?"

Phải biết Trương Dương lần trước tới tham gia tự hội thời điểm cũng là mười mấy người, không nghĩ tới lần này cả lớp hầu như đều đã đến.

"Nào có, này không vừa vận sắp hết năm, đại gia cũng tất cả về nhà rồi, vì lẽ đó người đến nhiều một chút." Đường Hiểu Lộ thấy đại gia vô cùng kinh ngạc mà nhìn mình, có chút đỏ mặt nói rằng.

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Đại Cao Thủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 42: Bình tĩnh Lưu đại thiếu gia canh ba

Trương Dương thấy rất nhiều người hướng về Đường Hiểu Lộ chào hỏi, liền nói "Hiểu Lộ người trước tại đây bắt chuyện bọn họ đi, ta đi cùng Đồng Hiểu Lỗi tâm sự."

Đường Hiểu Lộ đáp một tiếng, rồi cùng mấy vị trước đây khá tốt bạn học nữ hàn huyền.

Trương Dương sớm đã nhìn thấy Đồng Hiểu Lỗi hướng mình vẫy tay, nhìn một bên trên bàn liền mấy vị trước đây còn nói chuyện hợp nhau nam sinh, đi tới ngồi ở Đồng Hiểu Lỗi bên cạnh.

"Trương Dương, người thật cùng tiểu đội trưởng in relationship á! Giáo dạy chúng ta đi! Có phải là có cái gì bí quyết à?"

"Đúng vậy a, đúng vậy a, không nghĩ tới tiểu đội trưởng đóa hoa này lại bị Trương Dương người cho hái được, không nhìn ra ah!"

...

Trương Dương ngồi xuống, mấy vị quan hệ cũng không tệ lắm bạn học tỏ rõ vẻ vội vàng hỏi.

Đồng tên Béo một mặt phiền muộn, "Ta vừa đã nói, các người lại không tin ta, hiện tại biết rồi đi!"

Nhìn đại gia gương mặt Bát Quái đối với, Trương Dương cảm giác rất dễ dàng, loại này bầu không khí mới là hắn ưa thích, kỳ thực cao trung trong đám bạn học quan hệ cũng không tệ lắm, chân chính chán ghét cũng liền mấy cái như vậy.

Đang suy nghĩ những này, Tôn Đại Khuê bọn họ hộ vệ vị kia Lưu công tử vào được.

Lúc này chỉ nghe thấy Tôn Đại Khuê cao giọng uống nói: "Đại gia yên lặng một chút, ta tới hướng về đại gia giới thiệu một chút, vị này chính là chúng ta đại mỹ nữ Lý bạn trai của Phi Phi, Lưu Tuấn Lưu thiếu, lần này chúng ta tụ hội nơi cùng tài chính đều là Lưu thiếu giúp đỡ, đại gia hoan nghênh một thoáng!"

"Bành bạch", nghe dưới trần hi lý hoa lập tràng pháo tay, Tôn Đại Khuê mặt của có chút nhịn không được rồi. Hắn cảm giác những này lòng bàn tay thật giống đánh vào trên mặt chính mình, đại gia trước mặt mọi người để cho mình mất mặt.

Kỳ thực hắn cũng không giấu lại, hiện tại ai quan tâm ăn như thế một bữa cơm liền đi đập người ta nịnh nọt, cũng không phải ăn không nổi, người ta Lưu Tuấn lại TRÁU BÓ~~ liên quan quái gì tới mình.

Trương Dương có chút cảm giác buồn cười, hắn cũng không tin Tôn Đại Khuê đập mấy cái nịnh nọt người ta liền cố ý chiếu cố hắn, cần phải như vậy ra sức sao.

"Khà khà, Tôn Đại Khuê người cái nào nói nhảm nhiều như vậy, còn có ăn hay không cơm, không ăn liền tàn đi, đang chuẩn bị đi quán bán hàng ăn chực một bữa đây!"

Đồng tên Béo đứng vậy (có thể không) cho Tôn Đại Khuê mặt mũi, gia hỏa này trước đây sẽ không thiếu chính Tôn Đại Khuê.

Tôn Đại Khuê quặm mặt lại, thấy Lưu thiếu đây vô tình không nói gì, cũng không muốn cùng tên béo đáng chết kia chấp nhặt, dẫn sau lưng mấy người liền hướng trung gian cái bàn kia đi đến.

Trong lòng vẫn đang suy nghĩ, người một cái tên béo đáng chết đắc tội rồi Lưu thiếu người sẽ biết tay.

Tôn Đại Khuê mấy người rất nhanh sẽ điều tốt món ăn, đại gia ngồi cùng một chỗ nói chuyện phiếm, chủ yếu vẫn là Tôn Đại Khuê ở cuồng nịnh hót, lúc này liền nghe Lưu Tuấn hỏi "Vừa ở cửa ra vào vị mỹ nữ kia tên gọi là gì? Dài đến khá tốt ah!"

Lý Phi Phi sắc mặt đen kịt lại, nàng không nghĩ tới chính mình bạn trai ở trước mặt mọi người liền để cho mình lúng túng, có chút không vui địa đạo "Trước đây lớp chúng ta tiểu đội trưởng, gọi Đường Hiểu Lộ, nhìn đáng đáp cùng Trương Dương là một đôi rồi."

"Khà khà, Phi Phi đây chính là người không đúng, nếu là người tiểu đội trưởng, muốn nàng đến một bàn này mà, đại gia quen biết một chút, trao đổi

một chút cảm tình mà !" Lưư Tuấn nhìn Lý Phi Phi ánh mắt có chút nghiêm khắc .

Tôn Đại Khuê ở trong lòng mắng thầm: Giao lưu cái rắm cảm tình , không đã nghĩ đem Đường Hiểu Lộ của được giường sao , Nam thành người nào không biết người Lưư Tuấn là người nào .

Lý Phi Phi tuy rằng không vui , Nhưng không ngăn nổi Lưư đại thiếu gia ánh mắt , làm phiền mà đi đến Đường Hiểu Lộ bên người .

"Hiểu Lộ , đi chúng ta một bàn kia đi, mọi người cùng nhau tâm sự , đã lâu không cùng tiểu đội trưởng trò chuyện rồi." Lý Phi Phi miễn cưỡng lộ ra nụ cười nói .

Đường Hiểu Lộ nghĩ ngày hôm nay vẫn là Lý Phi Phi triệu tập đại gia cũng là nàng mời khách , làm sao cũng phải cấp nàng cái mặt mũi , cùng mấy vị đang ngồi nữ sinh nói một tiếng khiêm sẽ theo Lý Phi Phi đi tới Lưư Tuấn bàn kia .

Bên cạnh nói chuyện trời đất Trương Dương cũng nhìn thấy Đường Hiểu Lộ quá khứ cùng Lý Phi Phi một bàn , cũng không nói thêm cái gì , hạp lóp lẩn nhau chuỗi vị nói chuyện phiếm rất bình thường , liếc mắt nhìn cứ tiếp tục cùng mấy vị Bát Quái ca cười nói .

Thời gian ngay khi mọi người khoe khoang loạn khẩu bên trong chậm rãi qua đi , Trương Dương cũng thích thú , cùng đại gia loạn khẩu .

Món ăn còn chưa lên đủ , rượu liền lên bàn; đại gia càng là dựa vào rượu mời cười nói lớn tiếng , tình cảnh có vẻ náo nhiệt hơn nhiều.

Trương Dương cũng uống không ít , hần cảm giác xuất hiện ở tư lượng của chính mình so với trước đây lớn hơn , uống sắp tới một cân rượu để Trương Dương đều không có cảm giác đến men say .

Kéo chính đang đùa nghịch rượu bị điện Đồng Hiểu Lỗi , Trương Dương có chút bất đắc dĩ . Gia hỏa này không thể uống còn không phải muốn đi qua rút chính mình , lần này xong chưa !

"Người làm gì ! Lý Phi Phi bạn trai người tại đây cái đức hạnh ư !" Lúc này trong đại sảnh bỗng nhiên truyền đến Đường Hiểu Lộ tức giận tiếng kêu .

Trương Dương một thoáng liền tỉnh táo lại , ném Đồng Hiểu Lỗi liền hướng Đường Hiểu Lộ cái kia chạy đi , trong lòng đột nhiên bay lên một cơn lửa giận !

Lúc này đại gia cũng đều nghe được Đường Hiểu Lộ thanh âm của , vừa còn náo nhiệt tình cảnh một thoáng yên tĩnh lại , hai mặt nhìn nhau không biết xảy ra chuyện gì !

Trương Dương bước nhanh đi tới Đường Hiểu Lộ bên người , thấy nàng không có chuyện gì mới yên tâm , đè nén lửa giận hỏi "Hiểu Lộ , vừa làm sao vậy? Người không sao chứ?"

Nói xong Trương Dương ánh mắt có chút nghiêm nghị nhìn về phía Lý Phi Phi , hần vừa vặn như nghe được Đường Hiểu Lộ kêu Lý Phi Phi tên .

Lý Phi Phi bị Trương Dương ánh mắt của thật giống hù dọa đến , ày ày cả buổi đều không có nói ra lời nói , nhìn một chút một mặt không thèm để ý lẩm lẩm liệt liệt đang ngồi Lưư Tuấn , cúi đầu .

Đường Hiểu Lộ ủy khuất nói ". Trương Dương , hần vừa chiếm ta tiện nghi !"

Bên cạnh Tôn Đại Khuê nói chen vào nói: " Trương Dương , không có việc gì , chính là Lưư thiếu có chút uống nhiều rồi , không cần thận trọng vào Hiểu Lộ uống. Đều là hiểu lầm , người cũng đừng có so đo ."

Kéo lại chính muốn nói chuyện Đường Hiểu Lộ , Trương Dương sắc mặt bình tĩnh nói "Ta hỏi người sao? Ai cho phép người gọi Hiểu Lộ!"

Tôn Đại Khuê mặt một thoáng đỏ lên , hần không nghĩ tới Trương Dương lại trước mặt mọi người đánh chính mình mặt . Trước đây lên trung học đệ nhị cấp thời điểm , hần là ủy viên học tập Đường Hiểu Lộ là tiểu đội trưởng , hai người giao lưu không ít , cho nên hần vẫn luôn là gọi Hiểu Lộ.

"Trương Dương , người chớ quá mức , người biết Lưư thiếu là ai chẳng ! Phụ thân hần nhưng là Nam thành thị trưởng , coi như hần có chút không đúng , Nhưng Đường Hiểu Lộ không phải không có chuyện gì ư !" Tôn Đại Khuê cao nói , hần tin tưởng Trương Dương biết rồi Lưư thiếu thân phận nhất định sẽ bỏ qua , là hần một tiểu thí dân , dám cùng Lưư thiếu nói rõ lý lẽ sao .

Chu vi một ít nguyên bản còn tại ngắm nhìn bạn học nghe được Tôn Đại Khuê nói ra Lưư Tuấn thân phận , không tự chủ lùi lại mấy bước , nam thành thị trưởng đó là quan lớn gì ah !

Trương Dương bỗng nhiên có cổ ngứa mặt lên trời đại rít gào kích động , đây chính là quyền thế sao? Câu nói đầu tiên sợ đến mặt người không màu sắc , hần không thể ngẩng đầu liền bãi sao?

"Ha ha ha , quyền thế ép người , rất khỏe mạnh !" Trương Dương cười tiến lên một cái bóp lấy Tôn Đại Khuê cổ của , đưa hần chậm rãi nhấc lên , một chữ một lời nói ". Ta Trương Dương không sợ quyền thế , không sợ vương hầu , nhục ta người hằng chịu nhục !"

Tôn Đại Khuê mặt nghẹn đến đỏ bừng , hai con bay lên không chân của không ngừng giãy dụa , hần sợ hãi ! Hần không biết Trương Dương ở đâu ra khí lực lớn như vậy , Nhưng chính mình thật sự sẽ chết !

Nhìn Tôn Đại Khuê sắc mặt bắt đầu trở nên trắng, Đường Hiểu Lộ có chút bận tâm, lo lắng kéo Trương Dương.

"Trương Dương, mau buông tay ah! Hắn sắp chết rồi, giết người phải ngồi tù." Đường Hiểu Lộ mang theo tiếng khóc nức nở hô.

Trương Dương nhẹ nhàng nở nụ cười, hắn không muốn ở Đường Hiểu Lộ trước mặt giết người, cánh tay nhấc lên liền đem Tôn Đại Khuê vút bay, nặng nề đập vào trên bàn cơm.

"Khụ khụ khặc, Trương Dương, không phải ta xong rồi, đừng có giết ta ah!" Đây người đầy mỡ Tôn Đại Khuê không lo được trì hoãn quá khí gấp vội xin tha, hắn vừa cảm giác Trương Dương thật sự sẽ giết mình, ánh mắt ấy hắn cả đời này lại cũng không muốn thấy.

Trương Dương không để ý đến hắn, ngẩng đầu nhìn vẫn bình tĩnh ngồi tại nguyên chỗ Lưu Tuấn, đây mới là hôm nay kẻ cầm đầu!

Lưu Tuấn tuy rằng bị Trương Dương vô lực của kinh ngạc một chút, nhưng thân là phó bộ quan to công tử điểm ấy định lực vẫn phải có.

Trương Dương vô lực của cũng không bị hắn để vào trong mắt, dưới cái nhìn của hắn chính mình ngày hôm nay duy nhất sai lầm chính là một thân một mình tới, hắn căn bản sẽ không nghĩ đến ở một cái huyện thành nhỏ nhỏ còn có người dám thương tổn tới mình!

"Người gọi Trương Dương đúng không, ta sẽ nhớ kỹ người. Chuyện ngày hôm nay ta chịu rồi, nói đi, người là đòi tiền hay là muốn quan?"

Lưu Tuấn danh tiếng là không được, Nhưng không có nghĩa là hắn là não tàn, có lúc chịu thua không là một kiện chuyện mất mặt, chờ hắn trở về Nam thành chuyện gì không giải quyết được, không dùng tới vì tranh giành nhất thời khí thương tổn được chính mình.

Thấy Trương Dương không nói lời nào, Lưu Tuấn cũng không ngại, tiếp tục nói "Ta cấp người 30 vạn, hoặc là giúp người sắp xếp một cái môn phụ thực chức, người có thể chọn một."

Nói xong hắn trấn định mà nhìn về phía Trương Dương, hắn không tin có người sẽ từ chối lớn như vậy mê hoặc. Lại nói đối phương lại không chịu thiệt, thật sự của mình không chiếm được tiện nghi. Còn bất luận tiền vẫn là quan, chỉ sợ đối phương có mệnh muốn mất mạng hoa, hắn sẽ để ý cái này ư!

Bên cạnh bạn học có chút bắt đầu tao động, "30 vạn a, nếu như cho ta chính là để cho ta cùng hắn ngủ đều được!"

"Người biết cái gì! Phải làm quan a, lại có mặt mũi lại có lợi ích thực tế, mấy trăm ngàn một năm không phải mò trở về rồi."

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Đại Cao Thủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 43: Đoạn người buồn phiền rồi : cái ,

Đường Hiểu Lộ nghe được Lưu Tuấn lời nói mặc dù rất tức giận, Nhưng là nàng không muốn Trương Dương có chuyện, lôi kéo Trương Dương nhẹ tay khinh nói rằng "Trương Dương, coi như đi à nha! Đừng tìm người như thế bình thường so đo!"

Trương Dương biết Đường Hiểu Lộ là lo lắng cho mình, Nhưng nàng sẽ để người đàn bà của chính mình được oan ức sao? Đến bây giờ nàng Đường Hiểu Lộ không biết Hạ Hình Vũ là ai, không phải vậy liền sẽ không như thế lo lắng.

Nhưng là Trương Dương sẽ chuyển ra Hạ Hình Vũ sao? Hắn sẽ đem mình hi vọng ký thác vào Hạ Từ bên trong trên người sao? Sẽ không!

Hắn không muốn dựa vào người đàn bà của chính mình giúp mình, hắn có sự kiêu ngạo của chính mình, hắn là một Vũ Giả!

Võ giả chỉ có dũng cảm tiến tới không sợ cường quyền, mới có thể đánh vỡ cảnh giới bích chương! Mới có thể đột phá thân thể cực hạn để cho mình đứng ở trên đỉnh thế giới!

Muốn là hôm nay hắn bởi vì người khác câu nói đầu tiên rút lui, e sợ sau đó ở võ đạo cũng không bao giờ có thể tiếp tục tiến một bước.

Bởi vì hắn thiếu hụt võ giả xứng đáng đứng khi, hắn không có tư cách đi đối mặt ngày sau gian nan hiểm trở!

"Nam thành thị trưởng, thật lớn quan uy! Đừng nói người chỉ là của hắn nhi tử, chính là người lão tử đích thân đến, ngày hôm nay ta cũng muốn cho người trả giá thật lớn!"

Trương Dương buông ra Đường Hiểu Lộ nắm lấy tay của chính mình, thân hình lóe lên liền xuất hiện ở Lưu Tuấn trước mặt, nhìn từ trên cao xuống mà

nhìn hần , cả người tỏa ra dọa người uy thế .

"Trương Dương , không muốn làm việc ngốc ah ! Người nếu như xảy ra vấn đề rồi , cha mẹ người gia người làm sao làm ah !" Một bên trầm mặc Lý Phi Phi thấy Trương Dương một mặt sát khí , trong lòng lo lắng vạn phần , vội vã hô .

Trương Dương quay đầu về Lý Phi Phi lạnh nhạt nói "Người là ở áp chế ta sao?"

Lý Phi Phi thấy Trương Dương đã hiểu lầm , vội vàng giải thích "Trương Dương , người hãy bỏ qua Lưu Tuấn đi! Hần vừa cũng là uống nhiều rồi , không phải cố ý ."

Lưu Tuấn từ khi nghe được Trương Dương cự tuyệt liền một mặt không thể tin tưởng , lúc này nghe được Lý Phi Phi vì chính mình cầu tình , trong lòng càng là lửa giận ngập trời !

Ánh mắt oán độc nhìn lướt qua Trương Dương , hần xin thế ngày hôm nay qua đi , hần muốn từ này muốn sống cũng không được muốn chết cũng không thể !

Hần là người nào ! Tại toàn bộ Nam Tinh , hần cũng là ít có nhà nội , cha của hần năm nay sắp sửa tiếp nhận Hạ Tử bên trong lưu lại bí thư thị ủy cùng Tỉnh ủy thường ủy chức vụ , đây chính là đứng ở Nam Tinh 60 triệu người đỉnh nhân vật !

Có thể chính mình ngày hôm nay cứ nhiên bị một tiểu nhân vật bỏ qua , hần cho rằng sẽ hai tay kỹ năng vẫn đứng là coi chính mình là một nhân vật rồi , thật coi mình là đất nặn sao !

"Cút đi ! Có phần của người nói chuyện ư ! Tiểu tử , tự coi như người ngày hôm nay đánh ta một hồi có thể như thế nào , người còn dám lấy mạng của ta? Ta khuyên người suy nghĩ mình bạch , không muốn sai lầm : bỏ lỡ chính mình !"

Lưu Tuấn quát lui Lý Phi Phi , lời nói mang theo uy hiếp mà nói ra , hần không tin Trương Dương thật sự dám làm gì mình !

Trương Dương nở nụ cười , cười có chút âm trầm , "Ta sẽ không cần mạng người, người không phải là yêu thích chơi gái mà , ta sẽ tác thành người đã khỏe !"

"Nhớ kỹ , ta tên Trương Dương ! Muốn báo thù liền đến Đào An tìm ta !"

Trương Dương quát to một tiếng , nói xong không giống nhau : không chờ Lưu Tuấn đáp lời , một cước đá trúng Lưu Tuấn hạ âm , cả người liên quan Lưu Tuấn dưới trường cái ghế đều quăng bay lên .

Trên sân mọi người chỉ nghe rằng rắc một tiếng , là nam nhân quý báu nhất đồ vật vỡ vụn thanh âm của !

Lưu Tuấn bùng nổ ra tiếng kêu thảm thiết đau đớn , nghe người sờn cả tóc gáy ! Những người khác trong lòng không khỏi bay lên một luồng hơi lạnh ! Trương Dương thật là độc ác , thật là độc thủ đoạn !

Ở thống khổ cùng tuyệt vọng tiếng gào thét trong , Lưu Tuấn suýt chút nữa ngất đi , hần không nghĩ tới chính mình sẽ có một ngày chỉ là bởi vì sò soạng tay của người ta , liền đứt đoạn mất một hi vọng sống sót !

Hần hận ah ! Oán độc , không cam lòng , không tin các loại về mặt ở Lưu Tuấn trên mặt không ngừng tránh qua , tê tâm liệt phế đau nhức để sắc mặt hần dữ tợn , như Địa ngục đi ra ngoài ma quỷ .

Phòng khách vào đúng lúc này an tĩnh vô cùng , chỉ còn dư lại Lưu Tuấn càng ngày càng yếu tiếng kêu thảm thiết .

Lý Phi Phi cùng Tôn Đại Khuê có chút choáng váng , bọn họ thật sự không nghĩ tới Trương Dương làm như thế tuyệt !

Đây là để cho bọn họ tiến vào tử lộ a , Lưu Tuấn hiện tại phế bỏ , cha hần chắc chắn sẽ không buông tha Trương Dương , nhưng là sẽ buông tha giọt giấy Lưu Tuấn đến Đào An bọn họ sao?

Tôn Đại Khuê có chút ngây ngốc tự lẩm bẩm , "Xong , chúng ta đều xong !"

"Nhanh , nhanh đưa Lưu thiếu đi bệnh viện , còn có thể cứu , còn có thể cứu , các người nói có đúng hay không !" Tôn Đại Khuê tỉnh lại , nắm lấy bên người một cái tùy tùng , thê lương quát .

Mấy vị tùy tùng sắc mặt tái nhợt , vội vàng giơ lên Lưu Tuấn liền đi ra ngoài , thỉnh thoảng hướng về Trương Dương xem ra , chỉ lo Trương Dương cho mình cũng đến như vậy xuống .

Những người khác dồn dập tỉnh táo lại , đại đa số người không muốn chọc phiền phức vội vàng rút đi , hận không thể ngày hôm nay căn bản chưa từng tới đây .

Chỉ có số ít mấy người an ủi một thoáng Đường Hiểu Lộ cũng đều rời khỏi , bọn họ còn có gia đình , còn có người thân , bọn họ không dám trêu chọc một vị tinh bộ cấp quan to lửa giận .

Ngoại trừ Trương Dương mấy người , chỉ có say ngã xuống đất Đồng Hiểu Lỗi ngủ được chân thật , có lúc vô tri cũng là một niềm hạnh phúc đi.

"Hiếu Lộ , chúng ta đi thôi !" Trương Dương nắm một mặt khăn trương Đường Hiếu Lộ sẽ phải rời khỏi , hắn không muốn để cho Đường Hiếu Lộ có cái gì gánh nặng , chuyện này hắn sẽ dùng phương pháp của chính mình giải quyết .

Đường Hiếu Lộ thật chặt kéo Trương Dương tay , nàng thật sợ hãi , nàng sợ Trương Dương cũng không bao giờ có thể tiếp tục yêu nàng rồi, nàng sợ Trương Dương có việc , sợ chính mình mất đi âu yếm người đàn ông .

"Trương Dương , chúng ta đi có được hay không , đi rất xa , rời đi Nam Tinh ! Cũng sẽ không quay lại nữa , có được hay không !" Đường Hiếu Lộ khóc lóc nói rằng , nàng không nghĩ tới Trương Dương thật sự sẽ đánh cho tàn phế Lưu Tuấn , tất cả những thứ này đều là mình gây ra họa .

"Trương Dương , người chính là nghe Hiếu Lộ đi nhanh lên đi ! Ta trước tiên đi bệnh viện , tạm thời không thông tri người nhà hắn , coi như vì là ta hôm nay đưa tới mầm họa nói xin lỗi ." Lý Phi Phi thấy Trương Dương không để ý lắm , vùng vẫy một hồi lâu mới lên tiếng .

Nhìn Lý Phi Phi gương mặt gầy dựa do dự , Trương Dương thở dài , người có lẽ sẽ biến thành , có thể có vài thứ nhưng vĩnh viễn sẽ không lãng quên . Lý Phi Phi để hắn nhớ tới trước kia cái kia một cái tiểu cô nương .

Lý Phi Phi cùng Trương Dương như thế , cũng là từ nông thôn đi ra ngoài , điều kiện gia đình không tốt .

Trước đây ở Nam thành không có chú ý chính hắn thời điểm , bởi vì bọn họ trường học rời đi (khoảng cách) rất gần , thêm vào lại là bạn học cũ hai người ở đại học thời kì quan hệ cũng không tệ lắm , có lúc còn có thể cùng đi ra ăn bữa cơm cải thiện một thoáng thức ăn .

Khi đó Lý Phi Phi rộng rãi hoạt bát , có lý tưởng của chính mình , đối với tương lai tràn đầy ước mơ .

Sau khi tốt nghiệp đại học , đại gia ai đi đường nấy , cũng ít đi liên hệ , Trương Dương không nghĩ tới Lý Phi Phi rõ ràng cũng sẽ biến thành trước mắt đáng đáp .

"Lý Phi Phi , người cho rằng người làm như vậy , ta sẽ cảm kích người sao !" Trương Dương đột nhiên cảm thấy trong lòng có chút buồn được hoảng , hắn không phải yêu Lý Phi Phi , mà là vì nàng cảm thấy không đáng .

"Người cho rằng Lưu Tuấn lão tử của , sẽ bỏ qua người cái này dẫn đến hắn tuyệt hậu người khởi xướng ! Người quá ngây thơ rồi ! Chăm sóc tốt chính người đi, chuyện của ta ta sẽ giải quyết ."

Trương Dương nhìn trước mắt nùng trang điểm mặt Lý Phi Phi có chút mất mát , lấy trước kia cái một cái , đơn thuần nông gia nữ hài lại cũng không về được .

Lý Phi Phi sùng sốt một chút , có chút tự giễu nói , "Đúng vậy a ! Nếu không phải ta tham mộ hù vinh liền sẽ không phát sinh tất cả những thứ này rồi, Nhưng ta không muốn lại quá loại cuộc sống đó rồi!"

"Trương Dương , người sẽ thay đổi ! Ta là thay đổi , ta ngóng trông loại kia người trên người sinh hoạt , ta không muốn lại như con chó sống sót !" Lý Phi Phi không biết nhớ ra cái gì đó , sắc mặt trắng bệch , "Người biết không ! Người sẽ không biết !"

"Người cho rằng mỗi người cũng giống như Đường Hiếu Lộ như thế ! Đại học danh tiếng sinh viên tài cao , đại mỹ nữ , vô số người sùng ái nàng ." Lý Phi Phi có chút điên cuồng gầm thét lên , "Liên vì chút chuyện nhỏ này , người tự có thể vì nàng đắc tội nam thành thị trường !"

"Nhưng ta đây , có ai đến quan tâm ta ! Mẹ ta bị bệnh không có tiền đi trị , nằm ở nhà chờ chết; ta còn có một cái đệ đệ muốn đọc sách , lẽ nào dựa vào ta cái kia mà bài bạc cha ! Ta biết Lưu Tuấn chỉ là vui đùa một chút mà thôi, Nhưng hắn cho ta muốn sinh hoạt !" Lý Phi Phi nói xong những này , lão đảo từng bước một đi ra phòng khách , nàng không muốn để cho người khác nhìn thấy của mình mềm yếu .

Trương Dương thật lâu không nói gì , mỗi người đều có của mình bất đắc dĩ , nàng cũng là người đáng thương !

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Đại Cao Thủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 44: Luyện sức lực viên mãn

Mãi đến tận Trương Dương bị người ngăn lại , hắn mới biết vừa đâm người kia lại không một cái đi tính tiền!

Nguyên bản phải trả khoản gia hỏa bị chính mình đánh chính là sống dở chết dở rồi, không có cách nào Trương Dương không thể làm gì khác hơn là trả

nợ , còn thường hư hao cái bàn mới làm xong nhìn mình chăm chăm không tha quản lý đại sảnh .

Thuận lợi cho Đồng Hiểu Lỗi không mở ra phòng , nhìn bị chính mình ném tới trên giường còn không có tỉnh Đồng Hiểu Lỗi , Trương Dương có chút không nói gì , ngày hôm nay duy nhất không chịu ảnh hưởng chỉ sợ sẽ là vị này đi!

Ra khách sạn môn , nhìn Đường Hiểu Lộ gương mặt căng thẳng , Trương Dương nhẹ nhàng sờ một cái mặt của nàng .

"Hiểu Lộ , yên tâm đi , những người làm quan này coi như muốn trả thù cũng không thể nhanh như vậy."

"Có thể là lúc sau làm sao bây giờ ah ! Trương Dương , hôm nay đều là ta không được , sớm biết không cho người đi theo ta là tốt rồi ." Đường Hiểu Lộ tự trách mà nói ra .

Trương Dương biết ngày hôm nay Đường Hiểu Lộ sợ hãi , cũng không nói cái gì , móc ra điện thoại cho Diêu Phi đánh tới .

Đón gần đem chuyện ngày hôm nay nói một lần , Diêu Phi nghe được Trương Dương đem Lưu Tuấn lão nhị phế bỏ , lập tức cười trên sự đau khổ của người khác nói rằng "Vẫn là sự phụ lợi hại a, Lưu Tuấn tên kia ở Nam thành có thể khoa trương , cũng không biết gieo vạ bao nhiêu cô nương , không nghĩ tới cho sự phụ cứ như vậy phế bỏ ."

"Đừng nói nhảm , ta là muốn người cho ta tập trung Nam thành vị kia , nếu là có cái gì gió thổi cỏ lay liền cho ta biết !" Trương Dương không nhịn được đã cắt đứt Diêu Phi.

"Khà khà , sự phụ , cái nào dùng phiền toái như vậy ! Việc này tìm Hình Vũ ba nàng a, Lưu Tuấn lão tử bảo quản rắm cũng không dám thả một cái !"

"Không dễ như vậy đi , Lưu một hạo dù nói thế nào cũng là phó bộ quan to , ta nhưng là để hấn tuyệt hậu rồi!" Trương Dương nghe được Diêu Phi có chút không tin , tuy nói quan lớn hơn một cấp đề chết người , Nhưng Hạ Tử bên trong cũng không quá có thêm cái Tinh uy thường uy tên tuổi .

"Nguyên lai sự phụ người còn không biết a, Hạ Hình Vũ cha hấn muốn lên chức . Cái kia Lưu một hạo muốn tiếp vị trí hấn , Hạ Hình Vũ lão ba nếu là không chống đỡ , hấn muốn thượng vị liền khó khăn ."

Trương Dương không nghĩ tới Hạ Tử bên trong lại muốn lên chức , hấn thật giống như qua hết năm mới năm mươi đi!

"Còn về sự phụ người nói tuyệt hậu , người cho rằng Lưu một hạo liền Lưu Tuấn như thế một cái không tiền đồ nhi tử . Ta nghe nói hấn có một con riêng , thật giống ở Bắc Phương bên kia cũng làm trên huyện trưởng ."

Diêu Phi có chút khinh thường nói , Lưu Tuấn bất quá một tên phế vật , Lưu một hạo làm sao có khả năng vì hấn đắc tội sắp thăng nhiệm tỉnh trưởng Hạ Tử bên trong .

"Ta không muốn chuyện này để Hình Vũ biết , người cho ta tránh khản là được rồi ." Trương Dương là muốn tìm một cơ hội lên xử lý Lưu một hạo , giải quyết nỗi lo về sau .

Diêu Phi cũng không biết Trương Dương ý nghĩ , vội vã đáp ứng , "Sự phụ , mấy tháng này người yên tâm đi , coi như muốn báo thù Lưu một hạo cũng sẽ đợi được hấn thượng vị lại nói , hiện tại đại gia cầu được đều là ổn định , sẽ không có người gây sự."

Diêu Phi phụ thân khả năng tiếp Lưu một hạo lớp , cha hấn chính là Hạ Tử bên trong người , lần này hi vọng rất lớn . Đối với những thứ này quan trường nhân vật tâm lý hấn hiểu rất rõ , coi như Hạ Tử bên trong không ra mặt , Lưu một hạo tạm thời cũng không tính lực như vậy tìm Trương Dương phiền toái .

Dập máy Diêu Phi điện thoại của , Trương Dương tâm tình buông lỏng không ít , nguyên bản hấn còn mấy ngày nay liền lên lút về một chuyến Nam thành , giải quyết Lưu một hạo đây. Bây giờ nhìn lại , mình có thể ở nhà quá tốt lắm .

May mà Trương Dương cho Diêu Phi gọi điện thoại , bỏ đi ám sát Lưu một hạo kế hoạch , muốn không chỉ bằng hấn bây giờ luyện sức lực đại thành tuyệt đối chết thê thảm .

Trương Dương không biết là , quốc gia đối với những thứ này quan lớn an toàn rất coi trọng , chỉ lo lắng những võ giả kia tùy ý làm bậy , hầu như mỗi cái lớn một chút thành thị đều sẽ có chuyên môn võ giả bảo vệ những này quan to quý giá.

Huống chi Nam thành nhưng là tỉnh lỵ , coi như Trương Dương thành công giết Lưu một hạo sau đào thoát , cũng sẽ bị truy nã truy sát.

Đương nhiên bây giờ Trương Dương không biết những này , hấn chính đang an ủi Đường Hiểu Lộ đây.

"Hiểu Lộ , nghe thấy được đi , vừa Diêu Phi nói rồi không có việc gì , người cứ yên tâm đi ."

"Thật sự không có chuyện gì? Còn có cái kia Diêu Phi không giống người tốt , lời của hấn nói có thể tin sao?" Đường Hiểu Lộ nghe Trương Dương vừa nói như thế có chút yên lòng rồi , Nhưng đối với Diêu Phi vẫn còn có chút hoài nghi .

Trương Dương dở khóc dở cười , nữ nhân thực sự là thù dai a, Đường Hiểu Lộ đến bây giờ còn nhớ kỹ Diêu Phi mấy câu nói đây.

"Người cũng chớ xem thường hấn , cha hấn nhưng là Nam thành thường vụ Phó Thị trưởng , chính hấn cũng là thành phố hình cảnh đội đội phó , người

nói hần sẽ nói mò mà !" Trương Dương vì tăng mạnh Đường Hiểu Lộ tự tin , lập tức bán đồ đệ của mình .

Không phải Trương Dương không nói cho nàng Hạ Hình Vũ thân phận , Trương Dương là sợ Đường Hiểu Lộ sau khi biết cảm giác thấp người một đầu, sau đó mấy người quan hệ sẽ không hiện tại dung hiệp .

Đường Hiểu Lộ không biết Trương Dương đang suy nghĩ gì , tâm tình thanh tĩnh lại , "Không nghĩ tới cái kia Diêu Phi còn là một con ông cháu cha nha , Trương Dương , vậy ngươi thật sự không sao rồi?"

"Ân , Hiểu Lộ , chuyện ngày hôm nay trở lại thì không cần nói , tình bọn họ lo lắng ." Trương Dương dặn dò .

"Biết rồi , lần sau ngươi nhưng không cho như vậy , ngươi cũng không biết ta thật lo lắng cho ." Đường Hiểu Lộ sợ Trương Dương lần sau còn vọng động như vậy , không yên tâm nói một tiếng .

Trương Dương cũng không biết mình ngày hôm nay thì sao, muốn là trước đây gặp phải chuyện như vậy , hần nhiều lần đánh Lưu Tuấn dừng lại : một trận , sẽ không phể bỏ hần .

"Khả năng nhìn hần không vừa mắt đi!" Trương Dương trong lòng âm thầm nghĩ tới .

...

Đem một mối Đường Hiểu Lộ đưa về nhà , Trương Dương một mình lái xe về đến nhà , phát hiện liền mẫu thân một người ở nhà xem tivi .

Hỏi Lưu Thúy Quyên cũng không biết , chỉ biết Trương Quốc Hoa ra ngoài đất chó đi dạo rồi. Từ khi có cái kia tiểu Cầu , Trương Quốc Hoa tự đối nó so với Trương Dương còn thân hơn , không có chuyện gì liền mang đi ra ngoài đi bộ một vòng .

Cũng không biết Hạ Hình Vũ cùng Hàn Tuyết Kiều theo Trương Hân cùng đi cái nào điên rồi , Trương Dương đối với Hạ Hình Vũ có lòng tin , chỉ cần không gặp được võ giả sẽ không có nguy hiểm .

Cùng đang xem TV Lưu Thúy Quyên nói một tiếng , Trương Dương liền tiến vào hoa viên , hần cảm giác mình liền sắp đột phá rồi , nội kinh rất mãnh liệt mà ba động .

Ngày hôm nay phể bỏ Lưu Tuấn , Trương Dương chỉ cảm giác nhiều ngày tới áp lực toàn bộ đều biến mất , xem ra thích đương phát tiết một chút có lợi cho võ đạo đột phá ! Trương Dương chỉ cảm thấy ý nghĩ hiểu rõ , cả người đều tràn ngập tinh lực .

Xếp bằng trên mặt đất , quen thuộc vận lên về Long Kinh , nội kinh ở trong người không ngừng tuần hoàn lưu động . Từng cái tuần hoàn Trương Dương đều cảm giác tê bào sinh động mà nhảy lên , huyết dịch cũng bắt đầu không ngừng sôi trào , hần liền muốn đột phá luyện sức lực cái cuối cùng cửa ải rồi.

Trên đầu không ngừng bốc lên nhiệt khí , giữa mùa đông toàn thân mồ hôi tràn ra , đó là Trương Dương nội kinh nhanh chóng lưu động , cả người khí lực bạo phát kết quả .

Sau một chốc , Trương Dương trong cơ thể truyền đến một tiếng nổ đùng , nội kinh đầy đủ lớn mạnh một phần ba . Trương Dương thở một hơi dài nhẹ nhõm , rất tự nhiên hần đã đột phá , ở võ đạo trên đường lại bước tiến lên một bước .

Nếu như Trương Dương đột phá tới viên mãn tin tức bị Vương Trung Sơn biết được , chỉ sợ hần con mắt đều phải trừng mù . Hần vốn cho là Trương Dương có thể trong vòng một tháng đột phá đều có chút khó khăn , Nhưng hần không biết Trương Dương lại ở ngày thứ 2 đã đột phá .

Nhìn một chút thân thể của chính mình số liệu , Trương Dương rất là thoả mãn . Thể năng của hần giá trị đã đột phá đến 85 , vũ lực giá trị cũng đạt tới 75 . Xem ra ở Nam Vũ sẽ trước đó chính mình cũng hứa sẽ đột phá chín mươi cửa ải lớn , đến thời điểm chính là Vương Hải chỉ sợ cũng không phải là mình đối thủ đi!

Trương Dương tự tin không là không có lý do , vừa hần về Long Kinh cùng nắm đấm thép lại đồng thời đột phá ! Hần tin tưởng lần này cần là Vương Hải đón thêm một quyền của mình , coi như bắt từ chân cũng khẳng định phể bỏ , sẽ không giống ngày hôm qua còn có thể đi trở lại .

"Minh Kinh ah ! Cũng không biết lúc nào mới có thể đột phá ." Trương Dương nhớ tới Vương Trung Sơn , đây chính là vũ lực đạt đến 700 trở lên siêu cấp mãnh nhân , mình bây giờ e sợ liền hần một chiêu cũng không ngăn nổi đi.

Muốn là mình có thể đạt tới mức này còn cần lo lắng Lưu một hạo trả thù , trực tiếp giết đến cửa đi , chỉ sợ cũng không ai làm sao được rồi chính mình .

Dứt bỏ loại này không thiết thực ý nghĩ , Trương Dương đứng dậy luyện tập mấy lần quyền pháp , mặc dù không có vận dụng nội kinh , Nhưng mỗi một lần ra quyền đều mang theo từng trận phong thanh .

Mãi đến tận Trương Hân lại đây gọi Trương Dương ăn cơm , Trương Dương mới ngừng lại .

"Các ngươi ngày hôm nay đi đâu chơi , trở về đều không thấy bóng người?"

"Ca , ngươi không biết, hai vị chị dâu khá tốt , ngày hôm nay mua cho ta thật nhiều đồ vật , trả lại ba mẹ mua thật nhiều quần áo đây!" Trương Hân vui vẻ đối với Trương Dương nói , nàng phát hiện chị dâu có thêm quả nhiên mới có lợi , liền ngay cả lễ vật đều tăng gấp đôi tăng cường , muốn là lúc sau nhiều hơn nữa mấy cái chị dâu là tốt rồi !

Trương Dương cũng không biết Trương Hán ý nghĩ, không phải vậy hẳn sẽ tức đến học máu.

"Người yêu thích là tốt rồi, tiến vào đi ăn cơm đi." Trương Dương tiếp nhận Trương Hán đưa qua khăn mặt lau mồ hôi nói rằng.

Cùng Trương Hán thuận miệng nói chuyện, Trương Dương tâm tư nhưng bay đến hệ thống lên, chính mình rốt cục muốn mở ra đệ nhị vũ kỹ, cũng là người thứ nhất trung cấp võ kỹ, hẳn có chút mong đợi.

PS: Nam Vũ sẽ sắp đến, nhân vật chính dương danh lập vạn không có chú ý chính hẳn thời điểm đã đến! Đại gia ủng hộ nhiều hơn ah! Đề cử thu gom đều đập tới đi!!

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Đại Cao Thủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 45: Đệ nhị vũ kỹ

Đi tới phòng khách, Trương Quốc Hoa còn chưa có trở lại, Trương Dương mẹ đi ra ngoài gọi người, chỉ còn dư lại hai nữ đang tán gẫu.

Nhìn thấy Trương Dương đi vào, "Trương Dương, ngày hôm nay tự sẽ như thế nào à? Không quyền rũ của người bạn học cũ đi!" Hàn Tuyết Kiều trêu nói.

"Làm sao biết chứ, trong nhà còn có mấy cái đại mỹ nữ ở, phía ngoài những kia cũng nhìn không thuận mắt rồi!"

Trương Dương cười híp mắt nhìn Hàn Tuyết Kiều, hẳn phát hiện mình càng ngày càng thích cùng Hàn Tuyết Kiều nói đùa.

"Vậy cũng không gặp người quyền rũ chúng ta ah!" Hạ Hình Vũ ánh mắt sắc bén, thẳng vào nhìn Trương Dương.

Trương Dương mau mau nói sang chuyện khác, "Đúng rồi, các người tết đến thật sự không đi trở về?"

Trương Dương có chút không xác định hỏi, không mấy ngày liền bước sang năm mới rồi, hẳn cũng không biết hai nữ đến cùng nghĩ như thế nào.

"Người nhớ chúng ta đi, còn là nhớ chúng ta lưu lại à?"

Hạ Hình Vũ một bộ chẳng hề để ý dáng vẻ, thuận miệng nói rằng.

Trương Dương nào dám do dự, vội vã bày ra một mặt chờ đợi bộ dáng, "Dĩ nhiên muốn các người lưu lại, nhiều người tết đến mới náo nhiệt ah! Trương Hán, người nói có đúng hay không?"

Trương Hán cũng là không có cảm thấy có cái gì không đúng, lại nói nhiều người thật sự rất chơi một ít, không chút nghĩ ngợi liền cao hứng nói, "Tốt, tốt, tết đến có thể lấy thêm hai cái tiền lì xì á!"

Hai nữ tức xạm mặt lại, nguyên lai mình lưu lại tác dụng chính là phát hồng bao.

"Ha ha, đến thời điểm ca cho người một cái đại hồng bao, sẽ không thiếu người rồi."

Trương Dương cười nói, bây giờ Trương Hán không thiếu tiền, muốn tiền lì xì cũng chỉ là hưởng thụ quá trình này thôi.

"Hân muội muội, người nói người ca tết đến có thể hay không không ở nhà quá a, nói không chắc liền đi hiếu tuệ gia đây!"

Hàn Tuyết Kiều e sợ cho không loạn gây xích mích Trương Hán, cố ý không nói Đường Hiểu Lộ mà là Đường Hiểu Tuệ.

Trương Hán bị Hàn Tuyết Kiều nói có chút bận tâm, nhìn Trương Dương không nói lời nào, khuôn mặt nhỏ đáng thương nín lấy, chỉ lo Trương Dương đi nói Đường Hiểu Tuệ gia.

Trương Dương mạnh mẽ trừng mắt liếc Hàn Tuyết Kiều, đối phương che miệng cười duyên không ngớt.

"Đừng nghe nàng nói mò, ra ngoài xem xem mẹ trở về rồi chưa!"

Trương Dương mau mau đuổi rồi Trương Hân, hân phát xuất hiện sức chiến đấu của mình kém xa tít tắp Hàn Tuyết Kiều, mấy câu nói liền đem Trương Hân làm xong.

Đang nói Lưu Thúy Quyên liền níu lấy Trương Quốc Hoa lỡ tai trở về rồi, vừa tẩu biên mắng, "ngươi một cái này lão bất tử, thế nào, còn muốn trâu già gặm cỏ non ah!"

"Nói mò gì, con gái người ta chính là muốn mua của ta Vương Tài, cái gì ăn cỏ non!" Trương Quốc Hoa một mặt phiền muộn.

"Mẹ, thì sao, cha lại chọc người tức giận?" Trương Dương có chút ngạc nhiên hỏi, cha hẳn nhưng là người hoàng đế, sao còn có scandal đến rồi.

"Hừ! Lão bất tử kia, ta nói làm sao đến bây giờ không trở lại ăn cơm đây, vừa ta đi tìm hẳn, ngươi đoán hẳn đang làm gì?"

Lưu Thúy Quyên vừa nhắc tới đến càng tức giận hơn, níu lấy Trương Quốc Hoa lỡ tai càng ra sức rồi.

"Mau buông tay, nhiều người như vậy, giống kiểu gì!"

Trương Quốc Hoa nhìn xem phía trước mặt mấy người cười trộm đáng vẻ, mặt đỏ bừng lên.

Lưu Thúy Quyên vừa nhìn mấy người cười trộm, có chút ngượng ngùng, cũng không thể ở người vợ trước mặt thật xấu hổ chết người ta rồi, vội vã buông lỏng tay.

"Lộn xộn cái gì, vừa một cô nương coi trọng của ta Vương Tài rồi, muốn ta bán cho nàng, ta không đáp ứng." Trương Quốc Hoa xoa lỡ tai giải thích.

"Vậy ngươi vẫn cùng người ta tán gẫu lâu như vậy!" Lưu Thúy Quyên gương mặt không tin.

"Ngươi biết cái gì, người ta thành tâm cùng ta thảo luận như thế nào mới có thể dưỡng cho tốt cháu, ta đây không phải nhiều lời hai câu nha."

Trương Dương nhin không được, nín cười nói ". Mẹ, cha là người nào ngươi còn không biết, nhanh ăn cơm đi, Tuyết Kiều cũng chờ cuồng lên."

Hàn Tuyết Kiều tức giận bộ ngực không ngừng mà run run, nàng cảm giác mình mặt của đồ bùng một chút, chính mình có như vậy tham ăn sao!

Một đôi mị mắt thấy Trương Dương đều thủy uông uông rồi, hận không thể một cái bóp chết Trương Dương.

Hạ Hinh Vũ trốn ở một bên cười trộm, Hàn Tuyết Kiều tức không chịu được mạnh mẽ vuốt một chút cái mũi của nàng, gọi ngươi chê cười ta!

"Tuyết Kiều, ngươi nắm ta làm gì thế! Cũng không phải ta nói, tìm Trương Dương nha."

Hạ Hinh Vũ buồn bực xoa mũi ngọc của chính mình, Tiểu Tứ lại dám bắt nạt ta Tiểu Tam rồi, xem ra muốn hảo hảo quản giáo ah!

Lưu Thúy Quyên không chú ý tới mấy người mờ ám, buông tha Trương Quốc Hoa, nói "Tuyết Kiều đói bụng không, đều do lão già đáng chết này tử, đợi sẽ phải ăn nhiều một chút ah!"

Chúng nữ bên trong muốn nói yêu thích, Lưu Thúy Quyên thích nhất chính là Hàn Tuyết Kiều rồi, người vừa đẹp dễ vừa nhiệt tình, trọng yếu nhất vẫn là Hàn Tuyết Kiều cái mũi to, mỡ dề ah!

Nông thôn đi ra ngoài Lưu Thúy Quyên là đem nói dối tông đường thả tại vị trí thứ nhất, nàng đã sớm muốn ôm cháu!

May mà Hàn Tuyết Kiều không biết Trương mẩu nghĩ như thế nào, không phải vậy không ngừng đồ mặt, e sợ liền tâm muốn chết đều có, làm nửa ngày chính mình lấy lòng bán xảo lại còn không cái mũi của chính mình rất nhiều ưu thế.

Hòa hòa mỹ mỹ ăn cơm xong, Hàn Tuyết Kiều vì trả thù Trương Dương, tới tới lui lui giúp Trương Dương đựng không xuống năm lần cơm.

Có thể hận chính là Trương Dương cái này bụng bự hàng một chút việc đều không có, còn một mặt cười híp mắt nhìn nàng, Hàn Tuyết Kiều buồn bực gần chết, cũng không biết Trương Dương ở đâu ra lớn như vậy khẩu vị.

Cơm nước xong, Trương Dương nằm trên ghế sa lông bắt đầu làm Đại lão gia, còn rửa chén, không nhìn thấy nhà bếp đều sắp chen không được ư!

Nhiều người sức mạnh lớn vẫn là có đạo lý, chỉ chốc lát chúng nữ lại giúp Lưu Thúy Quyên giải quyết xong chiến đấu.

"Trương Dương, ta quyết định không trở về, ba mẹ ta đều trở lại kinh thành bước sang năm mới rồi, ta không muốn đi, tại đây cùng ngươi có được hay không?"

Hạ Hinh Vũ ngồi ở Trương Dương bên người nhẹ nhàng nói rằng, nàng chỉ muốn cùng Trương Dương cùng nhau nhiều đợi mấy ngày.

"Ta cũng không đi trở về, ta muốn thay Hiếu Lộ nhìn cho thật kỹ ngươi, miễn cho có mấy người ăn vụng!"

Vừa đi tới Hàn Tuyết Kiều vừa nghe đến Hạ Hinh Vũ, gấp vội mở miệng đạo, còn có phải là giúp Đường Hiếu Lộ nhìn chăm chăm Trương Dương, liền xem Trương Dương ăn vụng là ai.

"Hừ ! Ta mới là không như có mấy người đây, muốn trộm ăn còn nắm Hiểu Lộ làm có đây!"

Hạ Hình Vũ một mặt khinh thường nói , còn vì Hàn Tuyết Kiều vừa nắm chính mình mộng ngọc tức giận đây.

Trương Dương phát hiện nữ nhân giữa đấu tranh thực sự thật là đáng sợ , cũng không biết đi qua hoàng đế Tam Cung Lục Viện làm như thế nào, chính mình thực sự là ước ao ah !

"Được rồi , đều ở lại đây đi , không muốn âm ỉ , xem thật kỹ TV ."

Trương Dương quá độ hùng vĩ , hồ khu chấn động hai nữ đều không dám nói chuyện rồi , không cường nổi đắc ý nở nụ cười .

Ba người chen chen ngồi cùng một chỗ , Trương Dương chỉ cảm thấy một trận Thanh Hương không ngừng truyền vào chính mình trong mũi , thật muốn thú huyết sôi trào một lần .

Đáng tiếc chỉ dám ngấm lại mà thôi , đại phụ còn không có quyết định đây , chính mình nếu như xằng bậy , vị kia chỉ sợ sẽ không dễ dàng buông tha chính mình đi.

Xem ti vi đậm hình ảnh không ngừng nhảy lên , Trương Dương một mực tại thay lòng đổi dạ , căn bản cũng không biết thả là cái gì .

Mãi đến tận đêm nhanh sâu hơn , Trương Dương mới có hơi chóng mặt trở về phòng .

Nhìn Trương Dương suốt chút nữa tiến vào sai gian phòng , hai nữ vui cười cười đến không ngậm miệng lại được , trong lòng vẫn đang suy nghĩ lần sau nhất định phải đem đối phương đẩy ra .

Trở về phòng Trương Dương mới nhớ tới chính mình thật giống có thể học tập đệ nhị vũ kỹ , nghĩ đến rốt cục có thể không dùng hết là dùng một chiêu nắm đầm thép , Trương Dương thì có loại lệ rơi đầy mặt cảm giác .

Nắm đầm thép uy lực tuy rằng không nhỏ , Nhưng đánh người tới tới lui lui liền mấy chiêu như vậy , quá mất mặt rồi.

Không gặp người ta lại là chân lại là chưởng , liền chính mình từ sáng đến tối nắm cái nắm đầm .

Tuy rằng thân thể của chính mình vũ lực cùng thể năng còn không có cân bằng , Nhưng Trương Dương đã có chút không thể chờ đợi , các loại (chờ) học xong sẽ chậm chậm rèn luyện đi.

Mở ra năng lượng trao đổi nghi , Trương Dương không hề nghỉ ngơi liền mở ra võ kỹ tuyển hạng , chọn trung cấp võ kỹ ngoại công tuyển hạng .

Vẫn là cái kia đĩa quay , Trương Dương nhìn kim chỉ nam dừng lại , còn chưa kịp xem đã lấy được võ công gì liền nghe đến , "Tiêu hao năng lượng 1000 , còn lại 4525 ."

"Ah" Trương Dương một tiếng hét thảm , làm sao biết chứ , chính mình làm sao liền còn lại hơn năm ngàn năng lượng , lần trước không phải là hơn một vạn đấy sao !

Trương Dương phiền muộn cực kỳ , chính mình cơ hồ đem toàn bộ Nam thành đồ cổ phổ tốt phi thúy một lưới bắt hết mới lấy được hơn một vạn năng lượng , còn lại cũng làm cho hấn cho đối tiền rồi , hiện tại làm sao không rồi!

Phải biết bây giờ trung cấp skill mỗi lần cũng là muốn một ngàn điểm năng lượng , liền còn lại hơn bốn ngàn cũng là dùng cái mấy lần , còn không biết mở ra công năng cao cấp muốn bao nhiêu năng lượng đây.

Chẳng lẽ mình lại muốn đi đánh bạc rồi , lần trước chính mình nhưng là danh tiếng đại kính , đều sắp trở thành Nam thành Đồ Vương rồi , lần này còn đi chỗ đó?

Trương Dương suy nghĩ thật lâu , hay là thôi đi , hơi quá đáng không tốt .

Lần trước Trương Dương đi rồi đi đồ cổ phổ đánh bạc hầu như sẽ không có đánh cược tăng , may mà người khác không biết là hấn làm ra , muốn không đã sớm bị người băm thành tám mảnh rồi.

Có thể là năng lượng đến cùng sao sẽ không có , chính mình thật giống thật không có dùng năng lượng a , chẳng lẽ là hệ thống bắt đầu thu bảo hộ phí rồi hả?

Nghĩ không hiểu Trương Dương không lại xoắn xuýt cái vấn đề này , vẫn là nhìn mới đến tay võ kỹ là cái gì sao .

Chương 46: Gia pháp hầu hạ

Trong đầu truyền đến rất đơn giản giới thiệu , "Đá ngang ngoại công , trung cấp" đơn giản vài chữ , sẽ không có cái khác rồi.

Trương Dương hiện tại xem như là đã minh bạch , hệ thống võ học tên chính là như vậy đơn giản , vừa nhìn cũng biết là thói pháp phương diện võ kỹ .

Ngược lại bất kể như thế nào cũng là trung cấp võ kỹ , hẳn là sẽ không kém đi, coi như nắm đầm thép cái môn này sơ cấp võ kỹ bây giờ uy lực cũng rất lớn , trung cấp khẳng định lợi hại hơn .

Đây cõi lòng mong đợi Trương Dương lựa chọn học tập , trong đầu như trước truyền đến cái cổ này quen thuộc tin tức lưu , đồng thời còn có một cổ không giống với về Long Kinh khí lưu hướng về chân chảy tới .

Nhìn thô to một lần chân , Trương Dương bắt đầu có chút bận tâm , sẽ không sau đó đều như vậy đi à nha .

Muốn là lúc sau đều nếu như vậy, chính mình cũng không dám ra ngoài cửa .

Lần trước học tập nắm đầm thép không có chú ý chính hẳn thời điểm , Trương Dương còn là một cái gì cũng không biết người bình thường , đau đớn khó nhịn chính hẳn căn bản cũng không có chú ý tới mình cánh tay biến hóa .

Hiện tại hẳn đã luyện sức lực viên mãn , điểm ấy đau không tính là cái gì , thân mắt thấy chính mình chân thô nhanh như cột cửa rồi, Trương Dương đương nhiên không yên lòng rồi.

Cũng may Trương Dương lo lắng công việc (sự việc) không có phát sinh , rất nhanh chân liền khôi phục bình thường , Trương Dương chỉ cảm giác hai chân tràn ngập sức mạnh .

Đứng dậy hoạt động một chút gân cốt , có chút không không chế được lực lượng hẳn một thoáng đem sàn nhà đập cái vết chân .

"Không thể nào , ngày mai nếu như bị Trương Hân nhìn thấy , lại muốn cười nhạo ta !"

Trương Dương buồn bực , chính mình lẽ nào chính là trời sinh vết chân Vương , hoa viên mấy cái vết chân bây giờ còn đang cái kia đặt mà .

Thu liễm toàn thân nội kinh , Trương Dương thử đá mấy lần chân , cảm giác đều gần sánh bằng ống sắt ở vùng vậy .

"Nếu như rót vào nội kinh một cước đá xuống đi , hiệu quả kia , chà chà!" Trương Dương chép miệng ba mấy lần miệng , nghĩ địch nhân ở chính mình dưới chân run rẩy .

"Sức mạnh lớn rất nhiều a, chính là cùng thân thể có chút không phối hợp , nhìn dáng dấp mấy ngày nay đều phải ở nhà khổ luyện rồi."

Trương Dương nghĩ đến chính mình ra ngoài liền ở trên đường giẫm lên mấy cái vết chân , nhất định rất phong cách , đương nhiên cũng có khả năng bị người khi (lâm) bệnh thần kinh bắt lại .

Chính là cái này bệnh thần kinh võ lực của cao điểm, xem ra còn phải điều động đại bộ đội mới được .

Nhìn lại mình một chút thân thể số liệu , phát hiện không có gì tăng trưởng , chính là thể năng đạt đến 88 rồi, rất sát lợi con số .

Xem ra càng đến hậu kỳ , học tập một môn Tân Vũ công mang tới vũ lực tăng trưởng càng ít , hầu như không tác dụng quá lớn rồi, hay là muốn dựa vào chính mình khổ luyện mới được ah .

...

Mấy ngày kế tiếp Trương Dương hầu như không có ra ngoài , mỗi ngày đều ở nhà trong tiểu hoa viên luyện công .

Từ lần trước Vương Hải bọn hắn tới qua đi , trong nhà cũng đều biết Trương Dương sẽ mấy tay võ công , đương nhiên cụ thể thật lợi hại bọn họ cũng không biết , Trương Dương cũng không nói cho bọn hắn biết.

Tuy rằng không biết nhi tử làm sao biết võ công , Nhưng Trương Quốc Hoa hai lão không có hỏi nhiều , nhi tử lớn hơn có bí mật của chính mình cũng rất bình thường , không lấy cái gì công việc (sự việc) đều phải biết .

Đường Hiểu Lộ mấy ngày nay cũng không quá tới quấy rầy Trương Dương , lại nói rõ thiên liên bước sang năm mới rồi nàng cũng vội vàng giúp trong nhà đặt mua một ít hàng tết , thời đại này tết xuân đối với một ít nông thôn cùng huyện thành nhỏ tới nói vẫn là rất xem trọng.

Hàn Tuyết Kiều mấy ngày nay sẽ không rời khỏi như vậy , Trương Dương đang luyện công năng liền ở một bên lần lượt trà rót nước , Trương Dương ngồi xuống nghỉ ngơi năng lập tức liền tới đây lau mồ hôi đầm lưng .

Đáng dấp kia không biết có bao nhiêu sẵn sàng , nhìn Hạ Hình Vũ đều tròn mắt ngoác mồm , thực sự không chịu được Hàn Tuyết Kiều năng đã sớm lôi kéo Trương Hân cùng đi dạo phố rồi .

Hàn Tuyết Kiều nhiệt tình sức lực sợ đến Trương Dương cũng không dám luyện , không cần như vậy đi !

Về phần Hàn Tuyết Kiều nhiệt tình như vậy nguyên nhân , còn phải trách Trương Dương chính mình .

Mấy ngày trước Trương Dương vì khoe khoang mình một chút người đàn ông uy phong , ở trước mặt các nàng đem một khối đá cẩm thạch một quyền đánh nát , nhìn Hàn Tuyết Kiều là nữ nhân lưng trong , hận không thể tại chỗ liền đem Trương Dương nuốt .

Trương Dương hiện tại khỏi nói đều hối hận rồi , chính mình nhận rồi không chuyện gì làm , cùng một tảng đá không qua được làm gì !

"Tuyết Kiều , không cần như vậy , người cũng mệt mỏi . Vẫn là cùng Hình Vũ các nàng đi ra ngoài đi dạo đi , vừa Hiểu Lộ không phải gọi điện thoại cho người muốn người cùng đi mua hàng tết sao ."

Trương Dương thật sự là không chịu nổi , không phải như vậy không được , Nhưng là mỗi lần chính mình nghĩ một lát đều phải bị Hàn Tuyết Kiều sỗ sàng , chính mình nhanh nhẹn không nổi .

Võ giả vốn là tính lực dồi dào , hưởng hồ Trương Dương gần nhất vừa đột phá , càng là dồi dào bỏ tay rồi , Hàn Tuyết Kiều cái kia mềm mại không xương tay nhỏ luôn ở trên người mình sờ tới sờ lui , Trương Dương thật muốn đem nàng cái kia rồi .

"Trương Dương , người nói bấp thịt của người cũng không nhiều nha , làm sao lợi hại như vậy đây?" Hàn Tuyết Kiều như cũ đuổi ra sắc thù của chính mình ở Trương Dương trước ngực khinh khê vuốt vuốt hỏi .

"Tuyết Kiều , cái kia tay người chớ lộn xộn đi mà !" Trương Dương một cái bắt được Hàn Tuyết Kiều con kia nhanh đung tới tiểu Trương dương tay , cái này nữ yêu tinh thật sự là quá lớn gan .

"Khanh khách , người ta giúp người lau mồ hôi người còn không vui ah !" Hàn Tuyết Kiều kiều mị nói , một đôi tay nhỏ ở Trương Dương trần trụi trên người không ngừng đi khắp .

Trương Dương trong lòng không ngừng lâm bầm "Ta là Liễu Hạ Huệ , ta muốn ngồi trong lòng mà vẫn không loạn !" !

Đáng tiếc Hàn Tuyết Kiều căn bản không cho Trương Dương không loạn cơ hội , một cái tay nhỏ bắt tri bắt giác lại đụng phải nơi nào đó mạnh mẽ lên địa phương .

Lần này Trương Dương không chịu nổi , trong lòng hét lớn "Ta là nam nhân , Liễu Hạ Huệ nhất định là thái giám !" !

Một cái kéo qua còn đang lộn xộn thiên thiên ngọc thủ , Trương Dương hôn lên chờ mong đã lâu môi đỏ .

Hai người vong ngã hôn , Trương Dương tay chậm rãi đưa về phía tròn trịa chỗ , đang chờ Trương Dương muốn tiến thêm một bước lúc , chỉ nghe thấy một tiếng "Khu khu !" !

Trương Dương vì một thoáng liền trở về chỗ cũ , quả nhiên không hổ là người luyện võ , tốc độ nhanh người bình thường còn tưởng rằng vừa nhìn đến là ảo giác .

"Vì sao luôn vào lúc này đã có người tới đây!" Trương Dương buồn bực , lần trước là Đường Hiểu Tuệ cái kia quý nha đầu , ngày hôm nay là ai đây?

Trương Dương ngẩng đầu nhìn lại , chỉ thấy tới lại là Hạ Hình Vũ , "Hình Vũ , người không phải là cùng Trương Hân đi ra sao? Làm sao bây giờ trở về đến rồi ." !

"Nếu là ta không trở lại , e sợ lần sau lại đây đều nhiều hơn cái tiểu trương dương , Hừ!" Hạ Hình Vũ gương mặt không cao hứng , chính mình còn không có cùng Trương Dương thân thiết như vậy qua đây , Hàn Tuyết Kiều thật không biết xấu hổ !

Trương Dương sắc mặt lúng túng , chính không biết giải thích thế nào mới tốt , Hàn Tuyết Kiều sửa lại một chút sợi tóc mở miệng nói chuyện rồi .

"Trương Dương , lần sau chúng ta lại tiếp tục đi , ngày hôm nay nói thế nào cũng phải cấp người hình Vũ muối muối ném thử tiên mà !" !

Hàn Tuyết Kiều nói xong một mặt đắc ý lắc lắc eo thon nhỏ đi rồi , trước khi đi còn hướng về Hạ Hình Vũ vút ra một cái khiêu khích bóng quang điện .

Trương Dương mắt lom lom nhìn Hàn Tuyết Kiều rồi đi , lưu lại chính mình một người đối mặt Hạ Hình Vũ bạo phát , mặt đều tái rồi .

Người nói người đi thì đi đi , mấu chốt là người trước khi đi vì sao muốn tìm trêu chọc Hạ Hình Vũ ah ! Ta trách bạn nha !

"Hình Vũ , người xem thiên đô không còn sớm , có phải là về đi ngủ?" Trương Dương làm bộ ngẩng đầu nhìn Thiên Đạo .

"Bây giờ còn là sáng sớm, người là muốn cùng Hàn Tuyết Kiều đi ngủ đi !" Hạ Hình Vũ bất động thanh sắc trả lời .

"Há, ta còn tưởng rằng buổi tối . Đúng rồi , Hình Vũ người không phải là cùng Trương Dương đi mua đồ rồi hả?" Trương Dương nói tránh đi .

"Ta đã quên mang bóp tiền rồi, trở về liền xem rồi một hồi trò hay ah ! Trương Dương , người nói có đúng hay không?" Hạ Hình Vũ như trước mặt không hề cảm xúc , ánh mắt thẳng nhìn chằm chằm Trương Dương .

"Hình Vũ , người muốn nói cái gì cứ nói đi , có thể không nói như vậy sao?" Trương Dương xem Hạ Hình Vũ một bộ người hỏi một câu ta nói một câu bộ dáng cũng có chút đau đầu .

Hạ Hình Vũ rốt cục bạo phát , "Người nói ! Ta cái nào không sánh được Hàn Tuyết Kiều cái kia yêu tinh rồi, ngực đối với nàng đại ư ? Có phải cái mông đối với nàng tròn ! Người một cái không có lương tâm , lại hôn nàng không hôn ta ! Ta muốn giết người !"

Nói xong Hạ Hình Vũ liền giương nanh múa vuốt xông lên , đối với Trương Dương áp dụng các kiểu kỹ năng , để Trương Dương kiến thức cái gì mới là dừng mãnh !

...

Một lát sau Trương Dương rốt cục vượt qua nguy cơ , chiến thắng Hạ Hình Vũ . Còn Hạ Hình Vũ , chính nhất mặt ửng hồng trốn ở một bên sát người nào đó ngậm nước đây.

Trương Dương chỉ cao khí dương nói nói: " sau đó không cho phép như vậy , biết không? Không phải vậy liền gia pháp hầu hạ !"

"Biết rồi , Nhưng là nhà pháp là cái gì nha?" Hạ Hình Vũ không dám chống lại Trương Dương hùng vĩ , khiếp khiếp hỏi.

"Khà khà , gia pháp mà, đương nhiên là do ta nhất định! Ta nói cái gì là làm cái đó , vừa cũng là gia pháp một loại mà !"

Trương Dương một mặt cười thâm đắc mà nói ra , nhìn Hạ Hình Vũ liền nghĩ tới Trương Dương vừa hung ác .

"Hi hi , Dương ca ca , nhà người hình Vũ muội muội nhưng là đem hân muội muội cho quên đi , vừa hân muội muội nhưng là gọi điện thoại về rồi, còn tưởng rằng nàng Hạ tẩu tử làm mất đi đây!" Mới vừa mới vừa đi Hàn Tuyết Kiều chẳng biết lúc nào đã tới , trêu chọc nổi lên Hạ Hình Vũ .

"Ah ! Trương Hân còn tại thương trường chờ ta đây, không nói với các người , ta đi trước !" Hạ Hình Vũ lúc này mới muốn từ bản thân lại đem Trương Hân một người mất ở nơi kia rồi, vội vã ra bên ngoài chạy .

"Hình Vũ muội muội , người lại đã quên bóp tiền ồ!" Hàn Tuyết Kiều nhìn bị Hạ Hình Vũ bỏ lại bóp tiền kiều cười nói .

Tiếp nhận Trương Dương tiền đưa qua bao , Hạ Hình Vũ hừ nói "Ta đi trước , không cho đối với Hân yêu tinh có cái gì gây rối cử động , không cho nhà trên pháp , không phải vậy phải cho người đẹp mặt !" Nói xong cũng không nhìn Hàn Tuyết Kiều , lắc eo nhỏ cũng không quay đầu lại ra cửa .

"Dương ca ca , người xem , ta lòng tốt nhắc nhở nàng , nàng còn mắng ta ! Ô ô , ta không sống được !"

Hàn Tuyết Kiều một bộ lê hoa đài vũ dáng vẻ , khiến người ta không ngờ rằng vừa nàng vẫn là vẻ mặt tươi cười , trở mặt tốc độ thật là kinh người .

"Được rồi , trở về liền đánh nàng cái mông , được chưa !" Trương Dương bắt đắc dĩ nói .

"Hừ ! Nàng còn ước gì đây, nếu không ta trước tiên đến thử xem, nhìn cảm giác thế nào?" Hàn Tuyết Kiều con mắt thủy uông uông nhìn Trương Dương , xem ra cũng muốn thử một chút Trương Dương gia pháp rồi.

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Đại Cao Thủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 47: Long sơn võ giả

Nhìn Hàn Tuyết Kiều mang theo ba lô nhỏ ra cửa , Trương Dương mới thở phào nhẹ nhõm .

Cẩn thận dư vị một thoáng mới vừa cùng Hàn Tuyết Kiều vẫn biệt , Trương Dương khà khà cười thâm đắc , nếu như bị người quen nhìn thấy tuyệt đối sẽ không tin tưởng , đây là cái kia một mặt nghiêm chỉnh Trương Dương sao?

"Ai ! Xem ra hôm nay là dừng nghỉ luyện công , tâm tình của chính mình không yên , luyện công vô dụng ah !" Trương Dương hơi xúc động , chính mình đã không có mới vừa đạt được võ công hồi đó tỉnh dai rồi.

Khi đó hần trụ ở phòng hầm , một người có thể không ngủ không nghỉ địa cậu quyền hơn mười ngày , không có mỹ nữ tri kỷ chăm sóc , không có người nhà nhẹ lời nói nhỏ nhẹ .

Có thể cũng chính là đoạn thời gian đó khổ học , chính mình mới có thể nhanh như vậy mà đem nắm đấm thép luyện đến đại thành .

Lúc này mới khoảng nửa năm thời gian , Trương Dương nhưng cảm giác cả đời như vậy dài đằng đặc , đúng là có võ công có năng lượng trao đổi nghỉ , mình mới có hôm nay áo cơm không lo , mới có mỹ nữ vờn quanh .

Muốn là mình không biết võ công , sợ là sớm đã chết ở Long sơn rồi, đó là hần lần thứ nhất giết người địa phương , cũng là hần bước vào võ giả bước thứ nhất . Nhìn đáng đáp chính mình thật muốn hảo hảo khổ luyện một đoạn thời gian .

Nghĩ tới những thứ này , Trương Dương bỗng nhiên có cỗ về Long sơn nhìn ý nghĩ , hần còn nhớ tự mình nói sư phụ hần ở Long sơn lúc tu luyện , Vương Trung Sơn gương mặt kinh ngạc cùng không thể tin tưởng .

Có thể nhỏ nhỏ Long sơn thật sự ẩn giấu đi bí mật đi, chính là không biết người trong thôn có biết hay không nơi đó có quá võ giả .

Nghĩ tới những thứ này , Trương Dương quyết định ngày hôm nay liền trở về nhìn , ngược lại ngày mai sẽ bước sang năm mới rồi , hiện tại vừa vặn về nhà quét dọn một chút nhà cũ .

Trương Dương cho Lưu Thúy Quyên gọi điện thoại liền nói mình về nhà nhìn , Lưu Thúy Quyên còn cố ý dặn Trương Dương mua chút lễ vật cho lão nhân trong thôn mang về , dù sao sắp hết năm .

Nghe được Lưu Thúy Quyên nói tới , Trương Dương mới vỗ đầu một cái , mình bây giờ cũng coi như là quang tông diệu tổ , làm sao đã quên cho các trưởng bối đưa chút lễ đây.

Cũng may mà Trương Dương gia hiện tại chuyển tới trong thành rồi, nếu như cha mẹ còn tại nông thôn , nhưng là sẽ bị người xem thường , con trai của chính mình phát tài liền đã quên tổ tông rồi.

Long sơn thôn từ huyết thống đã nói , đều là một tổ tông truyền xuống, người trong thôn đi lên mấy đời đều quan hệ họ hàng mang cỗ.

Trương Dương hai vị thúc thúc cùng một vị cô cô đã sớm dọn đi rồi , ở Long sơn mặc dù không có gì trực hệ , Nhưng gia gia hần cái kia bối còn có một vị huynh đệ ở .

Nhìn đáng đáp lần này trở lại muốn nhìn một chút lão nhân gia , lần trước trở lại Trương Dương trong lúc nhất thời quên mất .

Lái xe đi thương trường mua một đại xe rượu , thuốc lá kẹo còn có một chút dinh dưỡng phẩm , Trương Dương trở về Long sơn .

Lần này Trương Dương trở về , người trong thôn có thể liền có hơn , nguyên bản yên tĩnh thôn trang huyền ảo lọt vào tai , đầu đầu cũng có người .

Bình thường ở ngoại địa làm công thanh niên nam nữ đều trở về , thôn nhỏ lập tức liền có vẻ bận rộn , từng nhà trước cửa đều có người ở nói chuyện phiếm hoặc là đánh bài nói giỡn .

Mấy cái chính đang cửa thôn chơi đùa hài tử vừa nhìn thấy Trương Dương xe liền một đường đuổi theo chạy , Trương Dương vội vã dừng xe , nếu như đem người trong thôn hài tử đụng phải sau đó nhưng là không còn mặt về nhà rồi.

Vừa nhìn thấy Trương Dương , mấy đứa trẻ la lớn "Dương ca mở xe ngựa trở về rồi , Dương ca phát tài rồi !" .

Trương Dương vội vã kêu dừng , lấy ra sớm tựu chuẩn bị tốt kẹo từng cái từng cái nhét vào một đại túi , mấy cái tiểu oa nhi cười mắt đều không mở ra được .

Nghe được bọn nhỏ tiếng kêu , mấy vị tuổi cùng Trương Dương gần như là thanh niên đi đi tới nhìn một chút Trương Dương xe , trên mặt ước ao lộ rõ trên mặt .

"Dương ca , ngươi thật phát ra ! Ngày hôm qua ta trở về cha ta cùng ta nói , ta còn không tin đây! Xe tốt ah !" Nói chuyện là Trương Đào , khi còn bé thích nhất đi theo Trương Dương phía sau cái mòng chạy loạn .

Mấy người khác cũng đều là khi còn bé bạn chơi , mãi đến tận Trương Dương lên đại học mới ít đi liên hệ , những năm này đều ở bên ngoài làm công .

"Dương ca , ngươi phát đạt cần phải mời chúng ta thật dễ uống dừng lại : một trận , không phải vậy sau đó cũng không cho ngươi vào thôn rồi." Trương Cương nói giỡn nói , hần là Trương Dương Nhị gia gia tôn tử , những người này ở giữa là hần cùng Trương Dương quan hệ thân nhất , bất quá ở nông thôn không quá chú ý cái này , bình thường ở ba đời về sau quan hệ thân thích cũng không quá thân cận .

Trương Dương từng cái từng cái dâng thuốc lá , trả lời "Di nhiên mời , bất quá hôm nay không xong rồi , ngày mai sẽ bước sang năm mới rồi , các ngươi cũng rất bận đi , các loại (chờ) năm sau ta trở về mang lên mấy bàn , các ngươi cũng đừng đi trước ." .

"Sao có thể ah ! Chính là sang năm không ra khỏi cửa cũng phải ăn Dương ca dừng lại : một trận , đến thời điểm thân thiết rượu bao no ah !" Mấy người cười cười nói nói liền tiến vào làng , phía sau hải tử còn tại vì ai tăng thêm mấy cái đường kẹo tranh chấp không ngớt đây.

Trương Dương lần này không có về nhà trước , mà là theo chân Trương Cường đi tới Nhị gia gia gia .

Đem mua lễ vật đưa tới , lưu lại ba ngàn đồng tiền cho lão nhân gia , còn hàn huyên vài câu Long sơn chuyện Trương Dương mới ra cửa .

Sau lưng lão nhân hung hăng cảm khái , vẫn là học vấn chiều cao tiền đồ ah ! Xem xem người ta tiểu Dương tử . Đều tại trong huyện mua căn phòng lớn rồi.

Ra cửa Trương Dương tiếp theo đi tới trong nhà còn có lão nhân mấy nhà , đưa lên lễ vật , một người cũng cho một ngàn khối tiền . Không phải Trương Dương xuất hiện phú , mà là những lão nhân này ở trong thôn uy vọng quá cao , sau đó Trương Dương cha mẹ trở về cũng có mặt mũi , sẽ không xuất hiện bị người trong thôn bài xích hiện tượng .

Trương Dương sâu sắc rõ ràng ở nông thôn dòng họ sức mạnh lớn bao nhiêu , trước đây trong thôn đã có người giàu có rồi, đối xử lão nhân trong thôn thái độ không được, chê cười.

Kết quả thanh minh đông chí trở về tế tổ , cũng không được hấn tiến vào Từ Đường , trong thôn tiểu tử nhìn thấy hấn liền muốn đánh hấn , liền tiểu hải tử đều không để ý hấn . Thực sự là làm mất mặt tổ tông mặt .

Vì lẽ đó Trương Dương trở về mới sẽ khách khí như vậy , coi như hấn sức mạnh mạnh hơn , cũng không thể đem người trong thôn đều hành hung một trận đi!

Lại nói hấn bây giờ cũng không quan tâm mấy cái như vậy tiền , trong thẻ hơn 10 triệu đến bây giờ hầu như không làm sao động tới , hấn cũng không phải dùng tiền đại thủ đại cước chủ .

Không nghĩ nữa những việc này, Trương Dương trở về nhà liền bắt đầu quét tước vệ sinh , kỳ thực Lưu Thúy Quyên hầu như mỗi tháng đều muốn một lần trở về , trong nhà không có gì tro bụi .

Đơn giản thu thập một chút , Trương Dương liền chuẩn bị trên Long sơn rồi, hiện tại ban ngày nếu là có đầu mối gì mới dễ dàng phát hiện . Trước đây Trương Dương lúc ở nhà , hầu như đều là buổi tối lên núi , cũng không phát hiện cái gì . Lại nói khi đó hấn cũng không để ý quá , cho dù có cái gì hấn cũng không biết .

Mới vừa cùng Nhị gia gia tán gẫu một hồi , Trương Dương mới biết trên ngọn long sơn trước đây quả thật có người ở qua , người kia cũng không phải Long sơn người địa phương , giống như là quê nhà tao tại mới tới được .

Khi đó núi mặt trên còn có một cái miếu đồ nát , nhưng đáng tiếc ở phá bốn cũ không có chú ý chính hấn thời điểm bị hủy đi , sau đó trụ trong miếu chính là cái người kia cũng không thấy rồi.

Về phần Trương Dương hỏi người kia có võ công hay không , theo Nhị gia gia hồi ức , cái kia người thật giống như có lúc đã ở Long sơn chính là cái kia binh đài đánh mấy chuyến quyền , có võ công hay không hấn cũng không biết .

Trương Dương không khỏi vì chính mình trước kia sơ sẩy cảm thấy mặt đỏ , nhà của chính mình ngay khi Long phía dưới núi , chính mình lại không biết trên núi lại còn có một cái miếu .

Đương nhiên , Trương Dương căn bản cũng không sẽ nghĩ tới , cứ như vậy chừng ba mươi thước cao mô đất vẫn còn có người ở phía trên kiến miếu , cũng không biết cái kia người nghĩ như thế nào .

Dọn dẹp một chút Trương Dương liền lên núi , trên đường gặp phải trên dưới núi người tới đều cùng Trương Dương cười chào hỏi .

Xem ra Trương Dương tặng lễ bước đi này đi đúng rồi , không phải nói người ta lợi thế , đây là một thái độ vấn đề , nếu như Trương Dương gia không có tiền , người trong thôn còn có thể giúp đỡ hạ xuống. Nhưng người có tiền về thôn rồi, lẽ nào chính là trở về khoe khoang.

Long sơn mặc dù thấp , Nhưng chiều ngang lại lớn , trên dưới cũng có mười vài bên trong , ban ngày Trương Dương bất tiện chạy trốn , bỏ ra mười mấy phút mới đi đến lưng chừng núi binh đài .

Như cũ là cái kia mấy chục năm đều không biến thành binh đài , mặt trên không có một tia vết tích , cho tới bây giờ Trương Dương mới phát hiện không đúng, trên mình lần tại đây luyện quyền lại không có để lại vết tích .

Phải biết coi như khi đó Trương Dương công lực không sâu , nhưng có thể một quyền đánh nát gạch đá rồi, Nhưng này binh đài như trước như cũ , cũng không biết đến cùng lấy cái gì phổ, thực sự là khó mà tin nổi .

Trương Dương tò mò dùng hệ thống máy quét quét một chút , lần này Trương Dương có chút ngạc nhiên , vền vẹn gia hỏa này lại còn có hơn 100 điểm (đốt) năng lượng , phải biết tảng đá có thể là không có năng lượng .

Coi như là bao vây phi thủy nguyên thạch cũng không quá không phẩy mấy năng lượng thôi , nếu không phải Trương Dương không muốn hủy hoại này nhiều năm qua chưa từng hư hao binh đài , thật muốn đem nó đào lên nhìn .

Nếu có thể tìm tới như vậy vật liệu , sau này mình cũng có thể ở nhà trái lên , tựa không dùng mỗi lần luyện võ đều cẩn thận rồi.

Liên vài ngày như vậy , vườn hoa nhỏ nền đá bản đã bị Trương Dương phá huỷ vài khối .

Xem qua bình đài , Trương Dương đối với trước đây Long sơn ra võ giả cũng không nghi ngờ rồi , trái lại nhiều hơn một chút hiếu kỳ , cũng không biết có thể hay không có cái gì bí tịch võ công hay là ngàn năm Linh Dược các loại lưu lại .

Muốn là mình đạt được bảo vật lập tức đã đột phá Minh Kinh rồi , thật là tốt biết bao a , Trương Dương hai mắt tỏa sáng mà nghĩ .

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Đại Cao Thủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 48: (chân lý võ đạo)

Muốn cũng là bạch nghĩ , Trương Dương xem bốn phía đã không có người đến , liền tăng nhanh tốc độ , mấy phút là đến trên đỉnh ngọn núi , tìm nửa ngày cũng không phát hiện nào có cái gì miếu .

Lần này Trương Dương có chút hoài nghi , không phải là Nhị gia gia lớn tuổi nhớ lộn đi , bốn phía không giống có miếu bộ dáng a , coi như hủy đi tảng đá vẫn là có a .

Bất đắc dĩ , Trương Dương chỉ một nơi tuyệt vời nơi kiểm tra , chưa nói xong thật bị hắn phát hiện chùa miếu , đương nhiên nếu như điều này cũng gọi là chùa miếu . Nhìn trước mắt di chỉ , Trương Dương chỉ muốn cố gắng cho hắn vị kia Nhị gia gia Kopp một thoáng cái gì gọi là chùa miếu .

Cái này còn không có sân thượng lớn địa phương có thể gọi là chùa miếu sao , nhiều lắm cũng chính là cái Thổ Địa miếu , còn không có cái kia đại đây .

Trương Dương thật sự là quá bội phục năm đó vị võ giả kia rồi , vèn vẹn địa phương này cũng có thể ở lại đi , thật không phải người bình thường ah .

Kỳ thực Trương Dương không biết là , phần lớn võ giả cũng không phải quá quan tâm ở lại hoàn cảnh , chỉ cần có cái luyện công địa phương là được .

Vị võ giả kia tuy rằng nơi ở không được , Nhưng hắn đối với mình luyện công nơi vẫn là rất quan tâm , nếu không cũng sẽ không dùng đặc thù vật liệu rải ra như vậy một cái sân luyện võ rồi . Chính là Trương Dương chính mình , trước đây lúc đó chẳng phải ở phòng hầm luyện qua công ah.

Trương Dương nhìn trước mắt miếu nhỏ , có chút buồn bực , chỉ có ngàn ấy lớn địa phương , ở đâu ra bí tịch võ công , ở đâu ra ngàn năm Linh Dược !

Tới tới lui lui lật ra nửa ngày , Trương Dương ngoại trừ phát hiện mấy khối năm đó để lại tảng đá mái ngói nên cái gì cũng không phát hiện .

"Ai !", Trương Dương có chút thất vọng , còn muốn có kỳ ngộ gì đây , kết quả nhất nửa ngày rách nát , cái gì đều không có .

Tức giận Trương Dương mạnh mẽ giẫm chân một cái đi , dưới chân răng rắc một tiếng vang giòn , tảng đá vỡ vụn thanh âm của .

"Ha ha , ông trời quả nhiên vẫn là quan tâm ta à , này đều bị ta phát hiện !" Trương Dương cười to nói .

Trương Dương bây giờ một cước khí lực lớn bao nhiêu , e sợ không xuống một hai ngàn cân , tuy rằng hắn không có dùng nội kinh , Nhưng chừng trăm cân lực đạo vẫn phải có .

Dưới chân nguyên bản nhọt nhọt một tảng tảng đá trực tiếp bị hắn đạp nát , không thể không nói Trương Dương số may , nếu không phải cuối cùng phát tiết một chút , e sợ chỗ này âm động vĩnh viễn cũng sẽ không có người phát hiện .

Trương Dương kích động đưa tay liền hướng hắc ừ ừ cửa động đào đi , trong miệng không ngừng cầu khẩn , "Tốt nhất đến người Trúc Cơ đan , nếu không liền cho ta đến tu tiên pháp quyết , ta nghĩ phi ah !"

Trương Dương đối với mình muội muội khinh bỉ chính mình không biết bay , ôm ấp sâu đậm oán niệm , không phải là phi mà , cũng không phải không có tiền đi máy bay , sau đó một ngày liền phi cái máy chục lần .

Đương nhiên thực tế thì vô tình , Trương Dương nhìn trong tay ổ vàng thư tịch sẽ không báo hy vọng , xem ra trên thế giới thật không có tu tiên các loại đồ vật a , nếu không người ta rất trực tiếp dùng ngọc giẫm gì rồi , cần phải giấu một quyền đều sắp nát đi sách sao .

Quyển sách trên tay đã ó vàng, thật giống nhẹ nhàng đựng vào sẽ vỡ nát bộ dáng, ít nhất cũng có đủ mấy chục cái lâu lắm rồi.

Nếu không phải lòng đất đều là tảng đá, e sợ sách đã sớm mục nát, xem ra trước kia người võ giả kia phải chết, không phải vậy nhìn hắc giáu bí ẩn như vậy bộ dáng sẽ không mấy chục năm cũng không lấy đi.

Trương Dương nhìn một chút tên sách, là chữ phồn thể, Trương Dương đại khái đều biết. Vẫn còn may không phải là cái gì chữ tiểu triện mình vẫn các loại, không phải vậy Trương Dương cũng sắp khóc, nhọc nhằn khổ sở đạt được cái ẩn nấp bảo bối, kết quả chính mình không quen biết, đây không phải là chơi chính mình sao.

Trang sách trên viết (chân lý võ đạo) bốn chữ lớn, rất đại khí tên. Từ giữa những hàng chữ có thể thấy được viết sách người thư pháp thật là khá, so với cái kia chuyên gia gì học giả chữ thật đã thấy nhiều, đương nhiên đây là Trương Dương cho rằng.

Tiểu tâm dục dục mở ra sách, nhìn vài tờ Trương Dương không khỏi một trận kinh hãi, mặc dù có chút chữ chính mình không quen biết, Nhưng quang tự xem hiểu một ít Trương Dương liền có một loại tự nhiên hiểu ra cảm giác.

Hệ thống tuy rằng đã dạy cho Trương Dương võ công, còn truyền một chút võ học kinh nghiệm cho hắn, Nhưng Trương Dương dù sao cũng là vừa học biết võ công người bình thường, nơi nào sẽ hiểu rõ thấu triệt như vậy.

Hắn bây giờ mặc dù có thể nhanh như vậy tăng lên, chủ yếu vẫn là dựa vào hệ thống truyền vào cùng năng lượng cải tạo, mà dù sao không bằng những kia thầy trò giữa tự thân dạy dỗ tới hữu hiệu.

Lại như Trương Dương bây giờ là luyện sức lực viên mãn, Nhưng hắn nhưng lại không biết bước kế tiếp Minh Kinh đến tột cùng nên làm gì đi đột phá, mà hệ thống mang tới nhắc nhở cũng không quá là đem vũ lực giá trị tăng lên tới một trăm điểm (đốt).

Nhưng bây giờ quyển này (Võ Học Chân Ý) mặt trên liền cận kề nói rõ võ giả nên làm gì đột phá Minh Kinh, thế nào mới có thể đem kinh lực bên ngoài, thậm chí trên sách còn nói một chút liên quan với Hóa Kinh võ giả đột phá cảm tưởng.

Chỉ là Trương Dương còn chưa tới cái cảnh giới kia có chút rơi vào trong sương mù cảm giác, hơn nữa có chút chữ không quen biết cũng quá nhiều Trương Dương phán đoán.

Hắn hiện tại trong lòng hết sức kích động, lần này quả nhiên không có uổng phí. Trước kia Long sơn võ giả chỉ ít cũng là Hóa Kinh tồn tại, không đọc sách đã nói hắn đột phá Hóa Kinh lúc linh ngộ mà, đây chính là Nam Phương võ lâm mấy chục năm cũng không xuất hiện qua đỉnh cao nhân vật.

Không nghĩ tới hắn sẽ ẩn cư ở Long sơn cái này địa phương nhỏ, cũng không biết rốt cuộc là chết già, vẫn là tranh đấu bị người giết.

Muốn là bị người giết, vậy thì kinh khủng, bây giờ bất luận cái nào Minh Kinh võ giả đối với Trương Dương Lai nói đều là cao cao không thể với tới tồn tại, chớ đừng nói chỉ là tới một người so với Hóa Kinh còn nhân vật lợi hại rồi.

Đương nhiên những việc này bây giờ cùng Trương Dương đều là không quan hệ, coi như hắn là bị người giết chết, năm đó giết hắn người còn có thể sống đến bây giờ sao? Phải biết, võ giả luyện đến Hóa Kinh coi như thiên phú kinh người, ít nhất cũng phải ba mươi, bốn mươi năm đi, chính là không biết Hóa Kinh võ giả có thể sống bao lâu.

Như Vương Trung Sơn người lợi hại như vậy, cha càng là Hóa Kinh võ giả, đều hơn sáu mươi người, cũng không quá Minh Kinh đại thành mà thôi. Nhưng có mấy người hữu hóa sức lực võ giả giáo dục đây, dựa vào mình coi như thiên phú nghịch thiên, cũng không khả năng đột phá đến Hóa Kinh, bởi vì bọn họ căn bản không biết cái gì là Hóa Kinh, chỉ dựa vào bồng dung tưởng tượng là không thể nào.

Trương Dương như nhặt được chí bảo, đem thư tịch nhẹ nhàng đặt ở ngực, đây chính là hắn sau đó đột phá cảnh giới dựa dẫm, vẫn là quê hương tốt, quả nhiên chiếu cố chính mình.

Trên đường xuống núi Trương Dương tâm còn không có lắng xuống, (chân lý võ đạo) lại như một chiếc ngọn đèn chỉ đường, để Trương Dương thấy được về sau võ đạo phương hướng.

Nó cũng không là bí tịch võ công nào, mà là một vị Hóa Kinh võ giả cả một đời đối với võ đạo kiến giải cùng trình bày, này là bao nhiêu bản bí tịch cũng không cách nào thay thế.

Ở Trương Dương lý giải trong, bí tịch chính mình có rất nhiều, chỉ cần hoa một trăm điểm (đốt) hoặc là một ngàn điểm (đốt) năng lượng thì có một quyển. Nhưng quyển này (chân lý võ đạo) giống như là võ học quy tắc chung như thế, đưa chúng nó chuỗi đến đồng thời, vì là Trương Dương mở ra đi về võ học cửa lớn.

Này là bao nhiêu năng lượng cũng không đổi được, không có người võ giả nào sẽ đem vật quý giá như thế tùy tiện tặng người, cũng không phải tùy tiện một cái Hóa Kinh võ giả có thể viết ra loại sách này.

Trương Dương không biết là, năm đó vị này Long sơn võ giả cũng không phải Hóa Kinh cao thủ, đó là sắp bước vào khác một cái thần bí cảnh giới cường giả siêu cấp.

Vương Trung Sơn phụ thân cũng là Hóa Kinh cao thủ, nhưng vì cái gì Vương Trung Sơn nhiều năm như vậy chưa đột phá Hóa Kinh, mãi đến tận gần nhất mới có đột phá Minh Kinh viên mãn dấu hiệu.

Chủ yếu vẫn là Vương Trung Sơn phụ thân căn bản là không có cách hướng về những người khác giảng tổ chính mình đột phá cảm giác cùng phương pháp , bởi vì hắn đối với Hóa Kinh lý giải còn không rõ ràng , vì lẽ đó Vương Trung Sơn đột phá Minh Kinh sau cũng là mình đang lục lọi .

Trương Dương tuy rằng không biết những này , Nhưng hắn cũng rõ ràng Hóa Kinh võ giả cả đời cảm ngộ là cỡ nào quý giá , nếu như bị những võ giả khác biết mình có như thế một quyển sách , e sợ hơn một nửa cái người trong võ lâm đều sẽ tới truy sát chính mình .

Nghĩ đến những thứ này , Trương Dương lại càng tăng coi trọng thu hoạch lần này rồi , hắn quyết định không nói cho bất luận người nào chuyện này , liền như chính mình có năng lượng trao đổi nghỉ như thế , thật sâu chôn ở đáy lòng .

Đã đến lão cửa nhà , Trương Dương không tiếp tục lần vào cửa , hắn muốn đuổi mau trở lại thị trấn gia , tra ra những kia chính mình không nhận biết chữ ý tứ . Hắn đối với quyển sách này ôm ấp quá to lớn mong đợi , một khắc cũng không muốn làm lỡ .

Xã hội bây giờ chính là điểm này được , cái gì không hiểu cũng có thể lên mạng tuần tra , không cần phải lo lắng bí mật sẽ tiết lộ . Nếu như tại quá khứ , chỉ sợ cũng được bản thân chậm rãi lục lọi , coi như sai rồi cũng không biết .

Vội vội vàng vàng lái xe ra đi , trên đường Trương Dương tốc độ xe nhanh chóng , sợ đến không ít tài xế chửi ầm lên , Trương Dương nhưng không thèm để ý những thứ này .

Về đến nhà phát hiện chúng nữ cũng đã trở về rồi , đang cùng Trương phụ Trương mẫu đồng thời xem ti vi , Trương Dương thuận miệng ứng phó rồi vài câu .

Sau đó liền nói mình muốn bế quan tu luyện , để cho bọn họ không nên quấy rầy chính mình , liền tiến vào thư phòng , tướng môn khóa trái .

Người cả phòng đều bị Trương Dương làm cho không hiểu ra sao , gần sang năm mới bế cái gì quan , khi (làm) thật sự coi chính mình thành tiên !

Nhưng nhìn Trương Dương một mặt trịnh trọng đáng vẻ , cũng không ai thật sự sẽ đi quấy rối hắn , coi như bế quan cũng không thể không đi ra ăn cơm đi .

May mà lần trước chúng nữ cho Trương Hán mua một máy vi tính , không phải vậy Trương Dương còn thật bất hảo đi ra ngoài tra những này không nhận biết chữ .

Theo từng cái từng cái không nhận biết chữ bị Trương Dương phiên dịch ra đến , Trương Dương càng kích động hơn rồi , chân lý võ đạo bên trong khai tỏ ánh sáng sức lực đột phá nói rất thấu triệt , so với Trương Dương tự mình tìm tòi cường vô số lần .

Hắn cảm giác mình chỉ cần đem luyện sức lực viên mãn lại cũng có một ít thời gian , tựu có khả năng bước vào tha thiết ước mơ Minh Kinh rồi .

Một đêm chưa ngủ , Trương Dương ở như đói như khát hấp thu trong sách đối với võ đạo kiến giải , đối với võ học thăm dò . Càng là nhìn xuống liền càng cảm giác mình lúc trước nông cạn , nguyên lai võ đạo cũng không chỉ là vũ lực giá trị to nhỏ đơn giản như vậy .

Nếu như vũ lực giá trị có thể hoàn toàn một người thực lực , như vậy cần gì phải đi luận võ đây , đương nhiên người sẽ nói không phải mỗi người đều có hệ thống máy quét . Nhưng Trương Dương cũng không tin , khoa học kỹ thuật phát đạt ngày hôm nay không thể đơn giản dùng số liệu đi miêu tả một cá nhân vũ lực .

Võ giả cuối cùng vẫn là dựa vào trên tay chân thực công phu nói chuyện , bằng chính là kinh nghiệm , trực giác cùng chiến đấu thiên phú .

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Đại Cao Thủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 49: Yên Hoa xán lạn

Mãi đến tận ngày thứ hai bên ngoài pháo âm thanh như tiếng sấm vang lên , mới đưa trong trầm tư Trương Dương tỉnh lại .

Muốn tới hôm nay chính là đêm 30 rồi , Trương Dương liền không suy nghĩ thêm nữa võ học trên vấn đề , võ công có thể luyện từ từ , tết đến một năm chỉ có một lần .

Trương Dương đi vào phòng khách , đã nhìn thấy đại gia đã bắt đầu đang bận việc com tắt niên rồi , lão ba chính trương la cho cửa lớn dán câu đối đây .

Vừa nhìn thấy Trương Dương , Trương phụ liền oán giận nói "Gần sang năm mới nổi điên làm gì , còn bế quan , cũng không biết đi ra giúp một chuyện ." "

"Đứng, đứng, vậy ta liền đi hỗ trợ. Lão ba người tự chăm chăm tieba, ta đi mẹ kia giúp đỡ rồi."

Trương Dương không dám cãi lại, liền vội vàng gật đầu nói, như một làn khói chạy xa.

"Ai! Liền biết mẹ người, không nhìn thấy đều đi hỗ trợ mà, nhà bếp đều chen không được, cũng không nói tới giúp ta dán câu đối."

Nhìn Trương Dương đi xa, Trương Quốc Hoa lâu bầu nói, ngày hôm nay hẳn còn không có cho Vương Tài thông khí đây.

Đi vào nhà bếp vừa nhìn, khá lắm, lớn như vậy nhà bếp đều sắp cho món ăn chất đầy.

"Mẹ, cần phải sao, không phải là một bữa cơm mà, này ít nhất có bốn mươi, năm mươi cái thức ăn đi, ăn được sao!" Trương Dương nhìn còn đang bận việc mấy người, có chút bất đắc dĩ nói.

"Đi đi đi, người biết cái gì, năm nay trong nhà việc vui nhiều, làm thêm vài món thức ăn sao mới lộ ra náo nhiệt mà!" Lưu Thúc Quyên một mặt không kiên nhẫn ngăn đỡ công việc (sự việc) Trương Dương hướng về một bên đuổi.

"Ca, người ngày hôm qua bế quan có hay không luyện thành võ công tuyệt thế nha?" Trương Hân một mặt tò mò hỏi.

Trương Dương nhìn muội muội chờ mong mà nhìn mình, vội vã giả trang ra một bộ cao nhân đáng đáp. Sờ sờ có chút gốc râu cằm dưới cằm, ngữ khí thâm trầm nói: "Ân, ngày hôm qua người ca ta luyện liền phi thiên độn địa thuật, đợi sẽ ta liền mang người lên trời nhìn."

"Tên lừa gạt, ta vậy mới không tin đây!" Trương Hân một mặt khinh bỉ mà nói rằng, nói xong thẳng thắn không để ý tới Trương Dương, chuyên tâm gói lên này Tứ Bất Tướng (không ra ngô ra khoai) sủi cào.

"Cao thủ tịch mịch ah! Các người lại không ai tin tưởng ta, sau đó cũng không nên cầu ta mang bọn người phi thiên độn địa."

"Không gì lạ: không thèm khát, mau nhanh đi, không thấy tất cả đều bận rộn ư! Mù quấy rồi!" Lưu Thúc Quyên một mặt không kiên nhẫn nói.

"Xem bộ dáng là không cần ta hỗ trợ, vậy ta có thể tự đợi đến ăn." Trương Dương thấy mấy người ai cũng bận rộn không ai để ý tới chính mình, nổi giận nói.

"Mau đi ra đi, chặn đường rồi." Bụng mâm Hân Tuyết đi ngang qua Trương Dương bên người bất mãn nói.

"Hình Vũ, người không đánh lòng một mình ta ở bên ngoài cô đơn như vậy đi!" Trương Dương giả bộ đáng thương hướng về Hạ Hình Vũ nói rằng.

Một mực tại vội vàng rửa rau Hạ Hình Vũ làm sao có thời giờ phản ứng Trương Dương, lừa gạt nói. "Ân, nếu không người liền đi cùng Vương Tài chơi đi, nó cũng rất tịch mịch."

Trương Dương lệ rơi đầy mặt, đây là cái kia Hạ Hình Vũ sao, cầu có thể so với ta ư! Không đứng, ta theo đủ cầu so cái gì!

"Hừ! Tết đến không thể không thịt chó ah, đợi sẽ liền để cho các người ném thử vì sao kêu tịch mịch lâu thịt cày." Trương Dương uy hiếp nói.

"Người nếu như không sợ người cha ăn người thịt, người đi nha, ngược lại ta không ý kiến." Lưu Thúc Quyên tiếp lời nói, nàng đã sớm vì là Trương Quốc Hoa từ sáng đến tối nắm con chó chạy loạn tức đến rồi, đều sắp đem câu khi con trai nuôi.

Trương Dương yên lặng mà xoa người rồi đi, hẳn cũng không dám chịu đựng lão ba lừa gạt, cầu so với người thân ah!

Ngoài phòng tiếng pháo càng vang lên, ở thành phố lớn là không thấy được cảnh tượng như vậy, Trương Dương đứng ở cửa sổ nhìn Yên Hoa bay lên Tịch Diệt.

Hắn bỗng nhiên nghĩ đến, mình là không phải cũng như thuốc lá này hoa như thế, chỉ có thể bùng nổ ra trong nháy mắt hào quang đây!

"Con đường võ đạo, ta Trương Dương sẽ không nửa đường té ngã!" Trương Dương yên lặng mà ở trong lòng hò hét.

Tối hôm qua Trương Dương nghĩ đến rất lâu mình rốt cuộc có muốn hay không đi tham gia Nam Vũ biết, hẳn nhớ tới chính mình từng đã là giấc mơ, hẳn muốn vào kinh thành!

Hắn muốn đi khiêu chiến những cao thủ, Nhưng là không có kinh nghiệm thực chiến chính mình, tại sao có thể là những kia thân kinh bách chiến cao thủ đối thủ.

Nếu như đi tới Nam Vũ biết, chính mình là có thể quan sát những người khác võ học, tăng cường của mình đối phó với địch kinh nghiệm; đến thời điểm gặp đối thủ là có thể có ứng đối phương pháp.

Chân lý võ đạo bên trong đã nói thực chiến là võ đạo bìa, chỉ có đang không ngừng cuộc chiến sinh tử bên trong mới có thể phát xuất hiện chỗ yếu của mình cùng khuyết điểm, mới có thể càng nhanh hơn đột phá bình cảnh.

Nghĩ đến những thứ này, Trương Dương lại càng tăng kiên định ý nghĩ, Nam Vũ biết, hẳn nhất định phải đi!

Sắc trời bắt đầu tối , ngoài cửa sổ đèn đuốc sáng choang , tối nay Đào An có vẻ đặc biệt mỹ lệ , bóng đêm cũng không có thể ngăn cản thành nhỏ nhiệt tình .

Trương Dương lão ba dán xong câu đối liền ở một bên khơi dậy Vương Tài , nhìn Trương Dương một trận phiên muộn , nhi tử còn không bằng cậu thân ah !

"Ăn cơm rồi, nhanh dọn dẹp một chút , Trương Dương còn không qua đây hỗ trợ bụng thức ăn , xử ở đằng kia làm gì !" Lưu Thúy Quyên nhìn thấy liền chúng nữ đang bận việc , lớn tiếng quát .

Trương Dương tròn mắt ngóac mồm , không phải là các người vừa không quan tâm ta giúp một tay mà , sao lại thay đổi quê .

Không dám chống lại lão mụ giết người mất , Trương Dương thí diên thí diên chạy đi qua hỗ trợ , chộc cho Trương Hân cười ha ha .

Tốt nhất món ăn , Trương Dương đốt lên pháo trúc , cơm tất niên bắt đầu rồi .

Trương Hân trước tiên đứng lên nói rằng "Năm nay tết đến Hạ tỷ tỷ cùng Hàn tỷ tỷ đã ở , ta trước tiên mời các người một chén , chúc các người càng ngày càng xinh đẹp ! Sớm ngày trở thành chị dâu ta !"

Mấy câu nói nói xong , hai nữ đã mặt đỏ giống là uống một bình nhị oa đầu rồi , bình thường lên lút nói nói coi như cũng được , ngày hôm nay ở Trương Dương trước mặt cha mẹ nói các nàng liền ngượng ngùng .

Trương phụ Trương mẫu cũng lần lượt nói rồi vài câu may mắn lời nói , một bàn người ăn vui vẻ , năm vị chính đậm đặc .

Lúc ăn cơm Trương Dương cho Đường Hiểu Lộ gọi điện thoại chúc tết , vẫn cùng Đường Hiểu Tuệ nha đầu kia hàn huyên vài câu mới cúp điện thoại .

Diêu Phi tên kia có ý gọi điện thoại quá tới hỏi thăm Trương Dương , làm hại Trương Dương đều có chút ngượng ngùng , chính mình nhưng là đem tên đồ đệ này cho quên đi , xem ra sau này phải hảo hảo dạy dỗ mấy chiêu ah .

Cơm nước xong , hai nữ lên lút trở về phòng gọi điện thoại đi tới , nhìn dáng dấp hẩn là bị người nhà mắng , lúc đi ra đều là mặt hồng hồng .

"Thì sao , có phải là bà phụ nói người rồi hả?" Nhìn Hạ Hình Vũ mặt không vui , Trương Dương quan tâm hỏi.

"Hừ ! May là ta không trở lại , đại bá ta bọn họ còn muốn giới thiệu cho ta đối tượng , ta mới khác nhau ý đây!" Hạ Hình Vũ thờ phỉ phò nói rằng , loại kia chính trị hôn nhân nàng ghét nhất rồi.

"Được rồi , tết đến cũng đừng có nói những này không chuyện vui vẻ rồi , đợi lát nữa chúng ta cùng đi thả Yên Hoa , có được hay không?"

An ủi một thoáng đồng dạng im lặng không lên tiếng Hàn Tuyết Kiều , Trương Dương biết các nàng nhất định sẽ có áp lực , dù sao mình cho các nàng không được mong muốn .

"Không nói những này không vui được rồi , đi thả Yên Hoa đi , để buồn phiền tất cả đều đi xa !" Hàn Tuyết Kiều lại khôi phục rộng rãi , lời kéo còn đang tức giận Hạ Hình Vũ chạy ra ngoài cửa đi .

Trương Dương mang theo con ghê Trương Hân đồng thời theo ở phía sau , gan lớn hai nữ không giống nhau : không chờ Trương Dương lại đây liền dấy lên yên hỏa , làm hại Trương Dương vội vàng né tránh .

"Trương Dương , người xem ! Thật là đẹp ah !" Hàn Tuyết Kiều lôi kéo Trương Dương cánh tay , nhìn bay lên hỏa diễm một tràng thốt lên nói.

"Mọi người cùng nhau thả , năm nay Yên Hoa bao no !" Trương Dương cũng vui vẻ gia nhập châm lửa hàng ngũ , trước đây không có tiền không có chú ý chính hẩn thời điểm nào có cơ hội như thế .

Mấy người vui cười hơn hờ mà đem sở hữu Yên Hoa tất cả đều thả xong mới dừng tay , Trương Hân còn hung hăng oán giận mẹ mua thiếu.

Nghe Trương Dương đầu đầy mồ hôi , muốn biết mình mấy người đầy đủ thả hơn một giờ , năm nay Lưu Thúy Quyên nhưng là mua năm, sáu ngàn đồng tiền Yên Hoa rồi.

Đây là Trương Dương mãnh liệt yêu cầu , nếu không lấy mẹ hẩn tiết kiệm , làm sao có khả năng hoa vài ngàn mua đồ chơi này .

"Được rồi , nếu như còn muốn thả , ngày mai lại đi mua . Bây giờ trở về nhà !" Trương Dương lôi kéo không tình nguyện Trương Hân đi trở về .

Mấy người mới vừa vào trong nhà chỉ nghe thấy Trương phụ Trương mẫu thảo luận , "Lão già , người nói Dương Từ đến cùng coi trọng cái nào rồi hả?"

"Làm sao ta biết ! Người tự không thể yên tĩnh biết." Trương Dương lão ba nhìn bị Lưu Thúy Quyên ngăn trở TV có chút không kiên nhẫn nói rằng .

"Hừ ! Người liền từ sáng đến tối ôm chó của người đi , sau đó muốn nó nuôi người , nhi tử cũng không cần !"

"Được rồi , kia mấy cái khuê nữ ta đều yêu thích , xem bản thân hẩn nghĩ như thế nào đi ." Ứng phó xong Lưu Thúy Quyên , Trương Quốc Hoa liền tự

tỉnh hội thần nhìn lên TV , trên chầnbị bên trên tiểu phẩm chọc cho cười ha ha .

Lưu Thúy Quyên tức giận đá một chút Vương Tài mới bỏ qua , trong miệng còn tại thì thảo , "Cái này hai khuê nữ đều tại chúng ta bước sang năm mới rồi , người nói có đúng hay không cũng coi như ta người vợ rồi hả?"

Mới vừa vào cửa hai nữ nghe đến mấy cái này mặt đỏ rần , tiết mục cuối năm cũng không nhìn rồi , cùng Trương Dương cha mẹ hỏi thăm một chút bỏ chạy trở về phòng rồi.

Nhìn hai nữ đi xa , Trương mẫu mới phản ứng được , vội vàng nói "Dương Tử , người cùng mẹ nói nói cho cùng sao nghĩ tới , cái này hai cô nương có thể là vì nhà người cũng không trở về , người cũng đừng cô phụ người ta !"

Trương Dương có thể nói cái gì , tùy tiện lừa gạt vài câu , liền vội vàng nói một mội cũng chạy về nghỉ ngơi . Chính mình ngày hôm qua nhưng là một ngày không ngủ , coi như võ giả tỉnh lực được , cũng hơi mệt chút .

Nằm ở trên giường Trương Dương , rất nhanh liền tiến vào mộng đẹp , sao quan tâm bên ngoài pháo trúc như trước nổ vang .

Hắn mơ một giấc mơ , ở trong mơ chính hắn đã trở thành Hóa Kinh võ giả , võ công đệ nhất thiên hạ , đánh khắp thiên hạ vô địch thủ .

Hắn mộng thấy Đường Hiểu Lộ ba nữ đều thành vì thê tử của chính mình , vui sướng sinh hoạt chung một chỗ ...

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Đại Cao Thủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 50: Thân người đến

"Ca , mau tỉnh lại á!"

Trương Dương mơ mơ màng màng mở mắt ra , hóa ra là Trương Hân nha đầu này đem mình chặn lối đi nha.

"Để làm chi đây, lúc này mới vài điểm ah !" Trương Dương nhìn ngoài cửa sổ đen như mực sắc trời tả oán nói , của mình mộng vừa tới cao trào đã bị đánh đứt đoạn mất .

Đồng thời cũng vì mình sơ sẩy cảm thấy sợ sệt , đây là muội muội mình vào được , muốn là địch nhân không còn sớm giết chết chính mình rồi .

Lẽ ra Trương Dương thân là võ giả không nên phản ứng trễ như vậy cùn , Nhưng là tại nhà chính mình bên trong hắn không có cảnh giác , thêm vào Trương Hân vừa không có ác ý , cho nên mới phải chần chập xúc mới thanh tỉnh lại .

"Còn nói sao , hai vị chị dâu sớm tự đứng lên , chị người còn tại nằm ý !"

Nghe được Hạ Hình Vũ các nàng, Trương Dương sững sờ, các nàng trước đây nhưng cũng là tám giờ sau đó rồi giường , bây giờ còn không tới sáu giờ đi.

"Các người dậy sớm như thế làm gì? Ngày hôm nay có chuyện gì sao?" Trương Dương nghi ngờ nói .

"Đàn á..., ngày hôm qua tiểu cô không phải nói muốn tới mà , các nàng đương nhiên là chuẩn bị tiếp người á!" Trương Hân một bộ xem ngu đàn ánh mắt của nhìn Trương Dương , tức giận đến Trương Dương thật muốn đi tới cho nàng cái mông nhỏ mấy lần .

"Vấn đề là coi như tiểu cô đến , cũng sẽ không như thế sớm đi , các người có chút thương thức được không?"

Trương Dương trong lòng ai thần , các nàng không dùng tới nhiệt tình như vậy đi , đây chính là cô cô ta ah !

"Hi hi , đây chính là ta nói cho các nàng biết! Ta nói người tới nghe tiểu cô bảo , nói chuyện với nàng người không dám không nghe."

Trương Hân dương dương đắc ý nói rằng , hai vị chị dâu vì cái này nhưng là hối lộ chính mình một người đại hồng bao .

Trương Dương cô cô gọi Trương Thu Vân , liền giả cách Đào An không xa một cái tiểu nông thôn , huynh muội mấy cái ở trong chỉ nàng nhỏ nhất cùng Trương Quốc Hoa quan hệ tốt nhất rồi .

Trước đây Trương Dương lên đại học không có tiền nộp học phí, trong nhà nghèo đều sắp đói meo tiểu cô còn đưa tới một ngàn khối tiền.

Khi đó nhìn cô cô phong trần mệt mỏi đuôi mày chực dậm lại đây, chính là vì cho mình đưa cái kia một ngàn khối tiền, Trương Dương còn len lén chảy qua nhiều lần nước mắt.

Phải biết nhà cô cô nhưng là so với nhà của hân trước đây còn khổ, cái kia một ngàn khối tiền cũng không biết là bớt đi bao lâu mới tỉnh xuống.

Trương Dương chú hơn mười năm trước liền chân bắp thịt héo rút, không thể xuống đất rồi, trong nhà quanh năm suốt tháng phải dựa vào Trương Thu Vân một người chống. Một năm dựa vào trong đất đào (bào) vài đồng tiền, còn chưa đủ cho chú uống thuốc.

Cũng còn tốt chú cha mẹ của cũng là người đáng hoàng, đối với Trương Thu Vân rất tốt, vẫn cảm thấy thua thiệt nàng. Trước đây ở không có chú ý chính hân thời điểm còn thường thường giúp đỡ, trong nhà một ít việc nặng cũng đều cướp làm.

Sau đó bọn họ đi rồi, chuyện gì đều đặt ở Trương Thu Vân trên người, không chỉ muốn chăm sóc trong đất sống, còn muốn vì là chú bệnh bận tâm, không tới bốn mươi thì có tóc bạc rồi.

Năm nay Trương Dương biểu muội lên cao trung, tháng ngày liền càng khổ sở hơn rồi.

Lần trước Trương Dương trở về tuy rằng không có đi qua xem cô cô, có thể vẫn là cầm 50 ngàn đồng tiền muốn Trương Quốc Hoa đưa qua. Không phải Trương Dương không muốn cho quá nhiều, đối với hân mà nói tiền không phải là cái gì vấn đề, có hệ thống hân còn sợ thiếu tiền sao!

Mẫu chốt là Trương Dương cô cô tính tình quá quật cường, không chịu bị người chửi tốt, Trương Quốc Hoa đưa tiền đi không có chú ý chính hân thời điểm nàng chết sống cũng không chịu muốn.

Sau tới vẫn là Lưu Thúy Quyên tự mình đưa tới, nói là Trương Dương cho biểu muội đến trường dùng, vì nữ nhi tương lai nàng mới nhận.

Còn nhất định phải Trương Dương biểu muội đánh gãy nợ, nói là công việc sau này liền còn, bị Lưu Thúy Quyên mắng to một trận mới bỏ đi cái ý niệm này.

Vừa nghĩ tới cô cô liền mau tới, Trương Dương cũng liền bận bịu rời giường, chính mình đến nhanh đi trạm xe đón nàng, Trương Thu Vân cũng không biết Trương Dương gia hiện tại chuyển cái nào rồi.

Nếu như hân hai vị thúc thúc đã tới, Trương Dương tuyệt đối chim cũng không điều hân nhóm, Nhưng Trương Thu Vân không được, đây chính là tình nguyện chính mình đối bụng cũng phải để cháu trai lên đại học người thân.

"Đi, cùng ca đồng thời tiếp tiểu cô đi, tiểu cô một người tới đây sao?" Trương Dương hỏi, ngày hôm qua Trương Thu Vân gọi điện thoại đến không có chú ý chính hân thời điểm hân đang lúc bế quan đây, quên hỏi rồi.

"Không biết ai, ta cũng không có hỏi." Trương Hân có chút mơ hồ nói rằng.

"Chẳng thêm nói người rồi, nguyên lai chuẩn bị cho người cái đại hồng bao, hiện tại giảm phân nửa rồi!" Trương Dương không nói nói rằng, muội muội mình bình thường thông minh lanh lợi, Nhưng vừa có việc liên phạm nổi lên mơ hồ.

Vừa nghe Trương Dương cho mình tiền lì xì muốn giảm phân nửa, Trương Hân không vui, bĩu môi reo lên "Đại bại hoại, ta phải nói cho mẹ, người bắt nạt ta!"

"Được rồi, ca đùa với người, cho người!" Trương Dương nói đem sớm chuẩn bị xong tiền lì xì đưa tới.

Trương Hân này mới lộ ra khuôn mặt tươi cười, cũng không nhìn tới có bao nhiêu tiền, "Xoạch" hôn Trương Dương một cái, cười hi hi liền chạy xa.

Đây cõ lòng ý cười mà liếc nhìn đi xa Trương Hân, tự từ trong nhà tháng ngày dễ chịu rồi, muội muội càng ngày càng sáng sủa, Trương Dương từ trong lòng cảm thấy cao hứng.

Vội vã đã ăn rồi điểm tâm, Trương Dương liền mang theo Trương Hân hướng về nhà ga chạy đi, còn hai nữ Trương Dương vẫn để cho các nàng ở nhà đợi, cũng không kém hồi đó công phu.

Đã đến nhà ga, Trương Dương mới nhớ tới Trương Thu Vân thật giống không có điện thoại, chính mình làm sao liên hệ nàng đây.

"Tiểu cô ngày hôm qua nói mấy điểm đến sao?" Trương Dương hỏi bên cạnh Trương Hân, hi vọng lần này nàng không sẽ phạm mơ hồ.

"Hi hi, ta còn tưởng rằng người biết đây này, đợi sẽ đã tới rồi, cô cô mỗi lần tới đều rất sớm" Trương Hân cười hí mắt trả lời.

Quả nhiên đợi không đến mười phút chung, Trương Dương đã nhìn thấy mới vừa xuống xe Trương Thu Vân, vội vã tiến lên nghênh tiếp.

"Cô, người tới thì tới còn mang nhiều đồ như vậy làm gì! Giữ lại cho Vương Tuyết cùng chú bồi bổ thân thể ah!" Trương Dương nhìn Trương Thu Vân trong tay mang theo thịt khô cùng hai con gà, oán giận nói.

"Hi hi, ca, trong nhà còn có thật nhiều đây, đây là mẹ cho đại cữu mang, cũng không phải đưa cho người!"

Mãi đến tận Trương Thu Vân mặt sau vang lên một tiếng lạnh lạnh tiếng cười , Trương Dương mới nhìn rõ nguyên đến biểu muội của chính mình cũng tới .

"Tiểu Tuyết , với người Hán tử đi chơi , đại nhân nói đùa nhỏ chứ xen mờm ." Trương Dương liền vội vàng đem tiểu nha đầu giao cho sau lưng Trương Hán .

"Hừ ! Ai là tiểu hài tử rồi , ta đã là người lớn ! Không để ý tới người á!" Vương Tuyết giận hờn chạy đến Trương Hán phía sau không nhìn Trương Dương .

"Tiểu cô , người và Vương Tuyết đều tới , chú ai chăm sóc ah !"

Không phản ứng tiểu hài tử tỳ khí Vương Tuyết , Trương Dương có chút bận tâm hỏi, chính mình chú nhưng là hai cái chân cũng không thể động

Vừa nghe Trương Dương nói lên chồng mình , Trương Thu Vân lập tức trong mắt chứa lệ quang , lôi kéo Trương Dương tay cảm kích nói "Dương Tử , lần này thực sự là nhờ có người rồi !"

"Tiểu cô , người làm cái gì vậy ! Ta nhưng là người cháu ruột , cần phải cùng ta nói cái này sao !" Trương Dương liền vội vàng nói .

"Lần trước mẹ người đưa tới tiền , ta đều cầm đi cho người chú xem bệnh ."

Trương Thu Vân nói có chút mặt đỏ , nói xong rồi là cho Vương Tuyết đến trường dùng , Nhưng nàng không đành lòng nhìn mình trượng phu mỗi ngày co quắp ngã ở trên giường .

"Người biết không , hiện tại người chú đều có thể đi bộ , liền là lúc sau không làm được việc nặng , Nhưng hẳn cũng có thể chiếu cố chính mình rồi. Nếu không phải ngồi xe quá điên rồi, hẳn còn chuẩn bị lại đây cảm tạ người !"

Trương Thu Vân có chút kích động nói , bại liệt ở giường mười mấy năm trượng phu có thể đứng lên đến đi bộ , nàng cao hứng mấy túc đều không ngủ .

Trương Dương vừa nghe liền vội vàng hỏi "Trước đây không phải nói không trị hết sao? Còn có tiền đủ chưa? Chú xem bệnh tiền ta đều ra , tiểu cô , người có thể đừng chậm trễ chú bệnh !"

Nghe được cháu trai quan tâm như vậy chính mình , Trương Thu Vân cũng vô cùng cao hứng , cười nói "Trước đây không phải chưa điều kiện kia mà, lần này tìm cái bệnh viện lớn . Bác sĩ nói rồi nếu như mới vừa nhiễm bệnh không có chú ý chính hẳn thời điểm liền đến , nói không chắc còn có thể xuống đất đây!"

"Còn về tiền , người lần trước cho là đủ rồi , đâu còn có thể luôn muốn tiền của người ." Trương Thu Vân cự tuyệt nói .

"Được rồi , ca , người không mang cô cô về nhà nha , luôn đứng ở xe đứng cửa làm gì !" Mặt sau đang cùng Vương Tuyết nói chuyện Trương Hán nhắc nhở .

"Không nói ta đều quên hết , tiểu cô , chúng ta về nhà trò chuyện tiếp ." Trương Dương tiếp nhận cô cô đồ vật trong tay , liền hướng đứng đi ra ngoài .

"Oa , ca , đây là của người xe sao? Thật là đẹp nha , chúng ta an vị cái này trở lại sao?" Vương Tuyết thấy Trương Dương mở cửa xe , kinh ngạc hỏi.

Trương Thu Vân nhìn thấy Trương Dương lái xe tới hơi kinh ngạc , Nhưng hơn nữa là cao hứng , cháu của mình quả nhiên có đã có tiền đồ .

"Lên xe , về nhà !"

Nhìn Trương Thu Vân cao hứng đáng vẻ , Trương Dương không khỏi nghĩ đến , đây mới thật sự là người thân đi!

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Đại Cao Thủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 51: Việc nhà giải quyết

"Ca , thật là đẹp phòng ở nha , người liền trụ này sao?" Vương Tuyết nhìn trước mắt phòng ở một tràng thốt lên , tò mò ở trước cửa trên sân cỏ vòng tới vòng lui .

"Ưa thích lời nói ở này nhiều ở mấy ngày , nếu như tiểu cô đồng ý , liền dứt khoát chuyển tới bên này đến trường , vừa vặn cùng người Hán tử đồng thời làm cái bạn ."

Trương Dương nói xong có chút mong đợi nhìn Trương Thu Vân , chính mình còn là hy vọng tiểu cô đồng ý , như vậy sau đó liền có cơ hội khuyên tiểu cô chuyển tới Đào An rồi.

Mình tới thời điểm lại cho nàng mua gian nhà , mở tiểu Điểm , cũng coi như là chấm dứt của mình một cái tâm nguyện rồi.

Nghe Trương Dương vừa nói như thế , Vương Tuyết có chút tâm động rồi, Nhưng vừa nghĩ tới cha của chính mình còn cần cần người chiếu cố , liền vội vàng nói "Không được , ta ở này chơi mấy ngày là được rồi , chuyển trường không có phương tiện !"

Trương Thu Vân nghe thấy nữ nhi mình nói chuyện , cái nào còn không biết ý nghĩ của nàng , trong lòng không khỏi đau xót , trọng phụ sinh bệnh những năm này , khổ hải từ .

Trước đây vừa đến nông thời điểm bận rộn , chính mình cũng vội vàng trong đất chuyện , cũng không đoái hoài tới trong nhà . Vương Tuyết mỗi ngày tan học đều bận rộn làm việc nhà , chăm sóc bại liệt phụ thân , còn muốn học tập , mọi người gầy không ra dáng từ .

Con nhà nghèo sớm phải lo việc nhà , Vương Tuyết người mặc dù không lớn , Nhưng dị thường hiểu chuyện , trong thôn cái nào không khoa trương chính mình có nữ nhi tốt .

Có lúc Trương Thu Vân cũng oán quá chồng mình , nàng không để ý cái gì , Nhưng nàng không nỡ con gái chịu khổ .

Nếu như Trương Dương muốn nàng chạy tới trụ , Trương Thu Vân chắc chắn sẽ không đồng ý , nhưng là bây giờ nàng có chút do dự .

"Dương Tử , việc này sau này hãy nói đi , chờ ta trở lại với người chú thương lượng một chút ." Trương Thu Vân liếc mắt nhìn Vương Tuyết có chút dao động , nàng cũng muốn nữ nhi mình có thể có cái tốt học tập hoàn cảnh .

"Được rồi , ta tin tưởng chú sẽ đồng ý . Chúng ta vào nhà trước đi , ba mẹ còn đang chờ đây." Trương Dương thấy tiểu cô do dự , liền không nữa đuổi theo nói cái vấn đề này .

Vừa vào nhà Trương Thu Vân chỉ thấy hai vị xinh đẹp cô nương gọi mình cô cô , nhiệt tình thật giống là của mình con gái ruột như thế , đều có chút tròn mắt .

"Dương Tử , hai vị này là?" Trương Thu Vân có chút không xác định hỏi .

Chẳng lẽ là Dương Tử bạn gái , Nhưng hai vị này cái nào mới là đây?

"Các nàng là bạn tốt của ta , người gọi tên các nàng là được rồi ." Trương Dương lập tức đem hai nữ giới thiệu một phen .

Trương Thu Vân thấy Trương Dương hàm hồ nói rằng , cũng liền không truy hỏi nữa rồi.

"Đến rồi là tốt rồi , lần trước nghe người nói tiểu Vương có thể đứng lên , có phải không thật sự?" Trương Quốc Hoa nhìn thấy muội muội mình quan tâm hỏi.

"Đại cữu , cha ta thật có thể đứng lên , lần này hay là ta cha nhất định phải để cho bọn ta tới cảm tạ cậu." Vương Tuyết có chút vui vẻ nói rằng , cha của chính mình không cần cả đời đều nằm ở trên giường rồi!

Trương Quốc Hoa nghe xong những này trong lòng mặc dù cao hứng , nhưng vẫn là nghiêm mặt đối với Trương Thu Vân nói rằng "Người đều là người lớn cả rồi , tiểu Vương thân thể vừa vặn người không ở gia chăm sóc thật tốt hử , gần sang năm mới người để hử ở nhà một mình , muốn là đã xảy ra chuyện gì trách bạn !"

"Lão già nói mò gì đây! Thu Vân thật vất vả đến một chuyến , người bản cái mặt cho ai xem ah !" Lưu Thúy Quyên thấy Trương Quốc Hoa mở miệng liền răn dạy Trương Thu Vân , vội vã ngắt lời nói.

"Cha , không có chuyện gì , lần này để tiểu cô nhiều đợi mấy ngày , ta chờ biết lái xe đi đem chú cũng kể đó , ở trên xe lót đệm (đốt) dày chắn là được , điên không tới." Trương Dương thấy mọi người đều có chút không yên lòng một thân một mình ở nhà chú , liền vội vàng nói .

"Hừm , như vậy cũng tốt , người cũng phải cẩn thận một chút , người chú chân vừa vặn đây!" Trương Quốc Hoa cũng thật muốn muội muội mình tại nhà chính mình nhiều đợi mấy ngày , thấy Trương Dương nói như vậy , không yên tâm dặn dò .

"Dương Tử , không cần phiền toái như vậy , ta sáng sớm ngày mai liền trở về , để Tiểu Tuyết tại đây chơi mấy ngày ." Trương Thu Vân thấy Trương Dương thật muốn đi đón Vương Bình , mau mau mở miệng cự tuyệt nói .

Không để ý tới tiểu cô ngăn cản , Trương Dương để một bên Trương Hán lên lầu cầm một giường chăn bông , liền mang theo Vương Tuyết cùng ra ngoài rồi.

Mới vừa lên xe Trương Dương liền đem một cái to lớn tiền lì xì kín đáo đưa cho Vương Tuyết , nói rằng "Cầm , ca cho tiền mừng tuổi !"

"Ca, ta không thể nhận, mẹ biết rồi khẳng định không cao hứng." Vương Tuyết thấy tiền lì xì dày độ đều sắp đuối tới Tân Hoa tự điển rồi, hốt hoảng cự tuyệt nói.

"Tiểu Tuyết, thành thật nói cho ca, lần trước tiền có phải là dùng hết rồi?" Trương Dương đột nhiên hỏi.

"Không có đâu, còn nhiều hơn không ít đây!" Vương Tuyết dù sao vẫn còn con nít, lúc nói chuyện gương mặt căng thẳng.

"Người nói, ta còn hay không là người ca! Có tiền tiêu cô hết đến cũng không giúp người mua một bộ quần áo mới! Có phải là tiền của anh không sạch sẽ, các người không muốn!" Trương Dương giả trang ra một bộ có vẻ tức giận, mặt đen lại nói.

Vương Tuyết cái nào gặp khung cảnh này, đều cuồng đến phát khóc, "Ca, không phải như vậy, là mẹ nói người kiếm tiền cũng không dễ dàng, không cho ta muốn người tiền!"

"Cho người cảm người sẽ cảm, ca hiện tại không thiếu những tiền này, cho muội muội tiền lì xì mẹ người cũng quản?" Trương Dương đi kèm mặt nói.

"Cái kia cũng quá là nhiều, nếu không người cho mẹ ta đi!" Vương Tuyết có chút do dự nói rằng, nàng cũng muốn mẹ mình không muốn khổ cực như vậy.

Trương Dương mặc kệ Vương Tuyết tâm tình, đem tiền hướng về Vương Tuyết túi áo bịt lại, nói rằng "Được rồi, cứ như vậy, chúng ta trước tiên đi đón người cha, trở lại hẵng nói."

Nói xong Trương Dương liền đạp chân ga, như một làn khói ra tiểu khu.

Trương Thu Vân gia cách Đào An không xa, chính là tình hình giao thông không tốt lắm, tuy vậy Trương Dương cũng không dùng đến nửa giờ là đến nhà đi nhỏ.

"Ca, xe của người thật nhanh a, ta cùng mẹ sớm tới tìm có thể là dùng hơn một giờ đây!" Vương Tuyết vượt đệm xe một mặt kinh ngạc nói rằng.

Trương Dương mặt đen lại, đây là ta xe nhanh sao, rõ ràng là ta kỹ thuật lái xe thật mới là, lười cùng tiểu nha đầu tính toán.

Hôm nay là tết xuân, vì lễ đó người trong thôn không ít, nhìn Vương Tuyết từ trong xe hạ xuống, thôn dân dần dập bắt đầu nghị luận.

"Đây không phải là lão tứ nhà Tiểu Tuyết sao, sáng sớm không phải là cùng mẹ của nàng đồng thời về nhà mẹ đẻ sao?"

"Nhất định là lão tứ gia chính là cái kia có tiền thân thích, nghe nói lão tứ chân chính là Trương Thu Vân nhà mẹ đẻ xuất tiền xem tốt đẹp."

...

Trương Dương chẳng muốn đi quan đường người nói như thế nào, người trong thôn liền thích Bát Quái, hai ngày nữa dĩ nhiên là không ai nhắc lên.

Đi tới Vương Tuyết cửa nhà, đã nhìn thấy chú đang cùng người khác nói chuyện phiếm, nhìn đáng đáp tâm tình không tệ.

"Chú, ta đã đến rồi!" Trương Dương thấy còn có người bên ngoài, vội vã dâng thuốc lá nói.

Trương Dương chú vừa nhìn thấy Trương Dương, mặt ngay lập tức lộ ra nụ cười, có chút ngạc nhiên nói ". Dương Tử, sao người lại tới đây, người nhóc cô không phải đi nhà người sao?"

"Cha, ta cũng quay về rồi đây! Làm sao người sẽ không hỏi ta nha!" Vương Tuyết đẹp đẽ mà nói ra, từ khi cha có thể đứng lên đến về sau, nàng liền thích ở trước mặt hẳn làm nũng.

"Các người đây là?" Vương bốn phần mười có chút không rõ, con gái không phải mới vừa đi ah.

"Không có chuyện gì, này không nhỏ cô cùng Tiểu Tuyết đều đi rồi, lưu người ở nhà một mình, chúng ta đều không yên lòng, vì lễ đó đón người cùng đi, cũng náo nhiệt một điểm!" Trương Dương giải thích.

Vương bốn phần mười có chút ngượng ngùng, liền vội vàng nói "Chính ta làm được, liền không làm phiền người, cho người tiêu cô nhiều đợt mấy ngày không có chuyện gì đâu, trong nhà ta chăm sóc đây."

"Chú, người xem ta đều tới, người còn để cho ta nhàn rồi đi một chuyến ah!" Trương Dương khuyên.

"Đúng vậy a, bốn phần mười, người đã cháu trai cho người đi, người liền đi mà, nhà người gà vịt ta giúp người cho ăn!" Mới vừa cùng Vương bốn phần mười nói chuyện trời đất hàng xóm cũng khuyên.

"Phiền phức vị đại thúc này rồi, ngài rút ra!" Thấy bên cạnh đại thúc có chút không thoải đem khói (thuốc lá) gác ở trên lỗ tai, Trương Dương thuận lợi cầm trong tay mới vừa hủy đi một bao toàn bộ đưa cho hắn.

Hàng xóm đại thúc vừa nhìn, trên mặt mặt rõ đều sắp cười ra bỏ ra, tại đây khói (thuốc lá) thật giống một bao mây chực khói đi.

Kỳ thực hẳn nào có biết , những này khối (thuốc lá) tất cả đều là Hạ Hinh Vũ ở cha nàng cái kia như ý, cũng đều là chọn tốt nhất cảm . Hạ Tử bên trong là người nào , sẽ có người đem mấy chục khối một bao khối (thuốc lá) khi (làm) tốt nhất đưa sao .

Trương Dương thấy chú còn có chút do dự , đối với bên cạnh Vương Tuyết liếc mắt ra hiệu .

Vương Tuyết quả nhiên thông minh nhanh trí , biến sắc mặt , lộ ra khổ tương , "Ca , cha ta không đi , ta cũng lưu lại chiếu cố hẳn đi , người ngày mai sẽ gọi ta mẹ trở về , trong nhà thật bận bịu!"

Vương bốn phần mười vừa nghe , như vậy cũng được sao , vợ mình nhiều năm như vậy bận bịu tứ phía, thật vất vả quá tết xuân ra ngoài đến nhà mẹ đẻ nghỉ mấy ngày , muốn là nguyên nhân của mình nhanh như vậy trở về rồi, lương tâm mình bất an ah .

"Ta đi còn không được mà, vậy thì phiền phức Nhị ca rồi, người giúp ta chiếu cố một cái trong nhà ."

Bên cạnh đại thúc vội vàng nói "Người cứ yên tâm đi , lần này ra ngoài liền nhiều đợt mấy ngày , ít năm như vậy người có ở nhà nằm ngán , muốn người cháu lớn mang người chung quanh đi dạo ."

Trương Dương gật đầu liên tục , cảm tạ vài câu . Mấy người rất nhanh liền thu thập xong rồi, lên Trương Dương xe .

"Chú , người cẩn thận chút , nếu như đau chân sẽ nói cho ta biết một tiếng , ta mở chậm một chút ." Trương Dương sợ tổn thương chú chân , dặn dò .

"Không có chuyện gì , cái nào có như vậy yêu kiều , người mở cửa người ."

Dọc theo đường đi Trương Dương tận lực mở chậm một chút , hệ thống skill chính là ngư , Vương bốn phần mười hầu như không có cảm giác gì là đến Trương Dương gia .

"Dương Tử lái xe ỏn a, này là đến?" Vương bốn phần mười cùng Vương Tuyết như thế lần thứ nhất nhìn thấy Trương Dương nhà phòng ở đều là một trần thần phục .

"Được rồi , chúng ta vào đi thôi , tiểu cô khăng định sốt ruột chờ rồi."

Vào phòng , đại gia lại là một trần hàn huyền , đặc biệt là nhìn thấy hai nữ , Vương bốn phần mười càng là đối với Trương Dương bội phục vạn phần .

Chính mình cháu lớn quả nhiên có đã có tiền đồ , liền ngay cả người vợ đều cưới hai cái . May mà hẳn còn chưa nhìn thấy Đường Hiểu Lộ , muốn không phải bội phục hơn .

Sau khi mấy ngày Trương Dương để hai nữ còn có Đường Hiểu Lộ cùng Trương Thu Vân mẹ con các nàng mua không ít quần áo , cho Vương bốn phần mười cũng mua không ít .

Trương Thu Vân bắt đầu còn không muốn , Nhưng thật sự là không chịu nổi chứng nữ những nhẽo đòi hỏi , luôn mãi cảm (giác) thán cháu của mình quả nhiên là cái người tài ba ah ! Xem mấy cái này khuê nữ đối với cháu mình thực sự là tốt !

Về phần Vương Tuyết chuyển trường chuyện , Trương Dương cùng chú nói chuyện rất lâu , Vương bốn phần mười tối cuối cùng vẫn đồng ý , hẳn cũng muốn con gái của chính mình có thể sinh hoạt khá hơn một chút .

Tiểu cô lúc gần đi , Trương Dương len lén ở tiểu cô quần áo trong túi nhét vào 50 ngàn đồng tiền , hẳn chỉ là muốn để quan tâm chính mình người có thể sinh hoạt khá hơn một chút , làm một ít mình có thể làm được công việc (sự việc) .

Giải quyết xong chuyện nhà , Trương Dương sắp bước lên nam vũ hội hành trình , hẳn có loại dự cảm , chính mình cuộc sống sau này sẽ không bình tĩnh .

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Đại Cao Thủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 52: Nguy cơ sắp tới

S tình , Thái Nguyên vũ quán .

"Sự phụ , đã đã tìm được chỉ bay tung tích ."

Trên mặt có đạo khùng bỏ vết tích hán tử trung niên cung kính mà đối với Lý Nguyên Triều nói rằng .

"Cái này không tiền đồ gia hỏa , này đều bước sang năm mới rồi hán làm sao còn chưa có trở lại ! Luôn ở bên ngoài chạy loạn lúc nào mới có thể viên mãn !" Lý Nguyên Triều có chút đau đầu mà nói ra , chính hán một tiểu đồ đệ thực sự là không khiến người ta bớt lo ah !

Dưới trưởng hán tử trung niên có chút thấp thỏm , đừng xem sư phụ ngoài miệng nói lợi hại , kỳ thực thương nhất liền là năm đó cứu tính mạng hán Lư Chí Phi rồi.

Hiện tại Lư Chí Phi mấy tháng đều không có tin tức , sư phụ trong âm thầm không biết lo lắng bao nhiêu lần , hi vọng Lư Chí Phi không xảy ra chuyện gì chứ !

"Chí phi một lần cuối cùng hiện thân ngay khi Nam Tinh bên kia , sau đó liền không thấy tăm hơi rồi, nếu không ta đi xem xem ." Mặt sẹo hán tử xin chỉ thị .

"Nam Tinh ..." Lý Nguyên Triều có chút thất thần , chính mình cũng có tốt hơn một chút năm chưa từng thấy những lão gia hỏa kia .

"Người đi xem xem đi, gần nhất Nam Tinh không phải có một đại hội sao , người cũng thuận tiện đi xem xem , vận khí tốt có linh ngộ , trở về liền có thể đột phá Minh Kinh rồi ." Lý Nguyên Triều lạnh nhạt nói .

Về phần Nam Tinh đại hội võ lâm vẫn đúng là không đặt ở lòng hán lên, muốn biết mình ba tháng trước nhưng là đột phá đến Minh Kinh Đại viên mãn , Nam Tinh có ai giá trị đến tự mình ra tay.

Huống hồ Nam Tinh đại hội võ lâm chỉ là vì chọn một ít có tiềm lực thanh niên , không có Minh Kinh cao thủ xuất thủ !

...

Mấy ngày nay Trương Dương bồi tiếp chúng nữ thật thú vị mấy ngày , khi nhàn hạ liền luyện một chút võ , cũng coi như là vui ở trong đó .

Đạo mắt liền tới mừng mừng , Hạ Hinh Vũ các nàng cũng đều phải đi , Hạ Từ trung đô về Nam thành công tác , gọi điện thoại nhiều lần đến thúc , Hạ Hinh Vũ bắt đầu dĩ chỉ được đi về trước .

Về phần Hàn Tuyết Kiều cũng giống vậy , nguyên bản nàng còn chuẩn bị cùng Đường Hiểu Lộ nhiều đợi mấy ngày, Nhưng là đạo sư của các nàng đột nhiên gọi điện thoại lại đây nói là có cái gì nghiên cứu muốn làm , vì lẽ đó hai nữ cũng không thể không đi nha.

Đưa đi mấy người , Trương Dương cảm (giác) (cảm) giác cuộc sống của chính mình lập tức liền rảnh rồi , còn Nam Vũ sẽ trả muốn tới mười tám mới có thể tổ chức , còn có chừng mấy ngày đây.

Trương Hán cùng Đường Hiểu Tuệ đã khai giảng , mới vừa học Cao Nhất Vương Tuyết mấy ngày nay về nhà thu dọn đồ đạc rồi, nàng qua mấy ngày cũng phải khai giảng .

Không ai cùng Trương Dương lại bắt đầu trước đây ở Nam thành vậy sinh hoạt , mỗi ngày luyện võ đến đêm khuya , thân thể phối hợp phối hợp cũng cường không ít , võ lực cũng đến 85 rồi, thể năng càng là đã đến 90 .

Về phần đá ngang tạm thời còn tại nhập môn giai đoạn , nhìn dáng dấp trung cấp võ kỹ đột phá rất khó nha , thế nhưng uy lực không thể khinh thường , nhanh đuổi tới nắm đầm thép đại thành lúc lực bộc phát rồi.

Nhìn mình số liệu tăng lên , Trương Dương nghĩ có lẽ không tới nửa năm chính mình tự có khả năng đột phá Minh Kinh rồi, thực sự là chờ mong ah !

Trương Dương cũng không biết Lư Chí Phi sư huynh đã đến Nam thành , linh giác của hán còn chưa tới loại trình độ đó , nếu hán không là liền sẽ phát hiện mình sắp nghênh đón viên mãn sau trận đầu rồi.

Mặt sẹo hán tử đã tới Nam thành hơn mười ngày rồi, vừa tới mấy ngày hán còn không thể nào gấp , Nhưng là theo Lư Chí Phi được rồi không có tung tích , mặt sẹo nam rốt cục có chút khẩn trương .

Lư Chí Phi thì thể là Diêu Phi xử lý , vì rửa sạch Trương Dương quan hệ , Diêu Phi nhưng là dưới không ít thời gian . Nhưng là Diêu Phi vẫn là tính sót một điểm , cái kia chính là Lư Chí Phi đến không có chú ý chính hán thời điểm là Hắc Báo bồi tiếp cùng đi.

Mặt sẹo nam vừa mới bắt đầu dựa vào chính mình ở quan diện thượng quan hệ tìm chính mình sư đệ hành tung đương nhiên không phát hiện gì .

Sau đó thấy chậm chạp không gặp tin tức , hán bắt đầu tìm tới Nam thành thể lực đen , mà Hắc Báo chính là Nam thành bây giờ số một số hai hắc lão đại , rất nhanh sẽ vào mặt sẹo nam trong mắt .

"Người nói là cái này gọi Hắc Báo trước đây chính là chí phi hảo hữu? Chí phi lần này về Nam thành chính là đến tìm hán?" Mặt sẹo nam nhìn chăm chú thanh niên trước mặt nam tử cau mày nói .

Thái Nguyên võ quán là S tình lớn nhất võ quán , tại toàn bộ Nam Phương hầu như đều có võ quán học đồ , nam tử trước mặt liền là võ quán học đồ , cũng là Lý Nguyên Triều vì lôi kéo thể lực khắp nơi thu đệ tử ký danh .

"Vâng, Hồng sư huynh , Hắc Báo cùng Lưu sư huynh còn là một làng đi ra ngoài , theo nói lần trước Lưu sư huynh đến không có chủ ý chính hẳn thời điểm chính là đi tới Hắc Báo nơi đó ." Chàng thanh niên có chút thấp thòm nói , hẳn không nghĩ tới Lưu sư huynh đến bây giờ lại không trở lại , nếu như Lưu sư huynh ở Nam thành xảy ra chuyện , chính mình sẽ tèo mất .

Chưa từng thấy Minh Kinh võ giả xuất thủ hẳn cũng không e ngại Lý Nguyên Triều võ lực của , hẳn sợ hãi là Lý Nguyên Triều quan hệ , hẳn biết Thái Nguyên võ quán nhưng là cùng rất nhiều quan lại quyền quý có quan hệ mật thiết.

Mặc dù mình gia ở Nam thành có chút thế lực , Nhưng hẳn nhưng thấy tận mắt không ít đại nhân vật ăn nói khép nép cầu thấy sư phụ của chính mình . Lưu Chí Phi nhưng là sư phó đệ tử cuối cùng , không phải là mình cái tiện nghi này đồ đệ có thể so sánh .

Hồng sư huynh cũng chính là mặt theo nam lần này có chút nghĩ không ra , theo nói lấy Lưu Chí Phi luyện sức lực đại thành thực lực , coi như là gặp phải viên mãn võ giả cũng có thể đào tẩu. Nam Tinh cái kia chút Minh Kinh cao thủ có người sẽ không nhận ra sư phụ mình chiêu thức sao? Sẽ không có Minh Kinh cường giả xuất thủ .

Hắn nào có biết Lưu Chí Phi đối phó Trương Dương khi đó bất quá vừa luyện sức lực đại thành , Lưu Chí Phi thời điểm xuất thủ xem thường Trương Dương , nhất thời bất cẩn lại đã bị chết ở tại Trương Dương trong tay .

"Người đi đem cái kia gọi Hắc Báo gọi tới , ta muốn cùng hắn nói chuyện vài câu !" Hồng sư huynh đậm thanh nói , ở trong mắt hắn một cái nho nhỏ lưu manh là không đáng chính mình tự mình đi thấy .

Nếu không phải Hắc Báo cùng Lưu Chí Phi có chút quan hệ , hẳn đều lười gặp mặt nói chuyện gì , trực tiếp đòi người đi thăm vấn là được rồi .

"Vâng, vậy ta liền đi ." Chàng thanh niên kính cẩn nói .

...

"Người gọi Hắc Báo?"

Hắc Báo đầu đầy mồ hôi , hẳn không nghĩ tới mình ở đang ngủ say cư nhiên bị người trực tiếp trao đến nơi này , muốn biết mình ngoài phòng nhưng là có mười mấy tên thủ hạ ở thủ đây.

"Ta chính là Hắc Báo , không biết ngài là?" Hắc Báo có chút không hiểu hỏi , phải biết từ lần trước Lưu Chí Phi chết rồi , hẳn nhưng là vẫn thành thật bản phận, thật giống không có trêu chọc đại nhân vật gì đi.

"Ta là chí phi sư huynh , người nói một chút chí phi đi đâu !" Hồng sư huynh không muốn nhiều lời , trực tiếp hỏi .

Hắc Báo lần này đã minh bạch , hẳn liền biết Lưu Chí Phi một nhất định không đơn giản , quả nhiên có người tới tìm hắn rồi. Trong lòng có chút thấp thòm , phải biết Lưu Chí Phi có thể là vì giúp mình mới bị người giết , xem người trước mắt này đáng đáp , nếu như bị hắn biết rồi , sẽ sẽ không bỏ qua chính hắn một người khỏi xương vẫn là một vấn đề đây!

"Ngài chính là chí phi sư huynh ah ! Lần trước chí bay tới thời điểm còn đã nói với ta đây này , nhưng đáng tiếc ta vô dụng , nếu không chí phi thì sẽ không ..." Nói xong Hắc Báo là gương mặt bị thương , nhìn Hồng sư huynh giống như là thấy được cứu tinh .

Hồng sư huynh vừa nghe , run lên trong lòng , lẽ nào chí phi thật sự xảy ra vấn đề rồi !

"Nói rõ ràng ! Chí bay đến đáy ngọn nguồn làm sao vậy !" Hồng sư huynh cao giọng quát , nếu không phải không rõ ràng đến cùng chuyện gì xảy ra , hẳn thật muốn một cái tát đập chết Hắc Báo .

Hắc Báo thấy Hồng sư huynh nổi giận , không dám trì hoãn , liền vội vàng đem sự tình ngọn nguồn nói ra , chỉ là đem bên trong Lưu Chí Phi đi tìm Trương Dương báo thù cho hắn , nói thành là Lưu Chí Phi thấy hàng là sáng mắt không phải muốn đi tìm người luận võ .

Hồng sư huynh vẫn thật là đã tin tưởng , chính hắn một sư đệ vẫn muốn đột phá luyện sức lực viên mãn , tìm người luận võ tìm kiếm đột phá cơ duyên cũng rất bình thường .

Có thể hắn vẫn không thể tiếp thu Lưu Chí Phi chết rồi tin tức , muốn nói luận võ bị thua bỏ mình tuy rằng rất thông thường , Nhưng là Lưu Chí Phi là Lý Nguyên Triều ân nhân cứu mạng ah !

"Chí phi chết rồi ! Sẽ không đâu , người nói cái kia gọi Trương Dương là không quá chừng hai mươi tuổi , làm sao có khả năng giết chí bay, nhất định có âm mưu !" Hồng sư huynh gương mặt không thể tin tưởng , trên mặt đạo kia vết tích càng là kích động tràn ngập màu máu .

"Thật sự , chí phi cùng ta là nhiều năm huynh đệ , ta sẽ lừa người sao ! Ta tận mắt nhìn thấy chí bay thi thể bị người mang ra đến , sau đó sẽ không có tin tức ." Hắc Báo lần trước ở ngọc vườn cửa vẫn đứng là nhìn thấy Diêu bay đến xử lý thi thể , bất quá nhìn thấy có cảnh sát lại đây , Hắc Báo không dám lộ ra , lặng lẽ rút lui .

"Được! Được! Được! Xem ra ta Thái Nguyên danh tiếng ở Nam Tinh đã bị người quên đi ! Lại có thể có người dám giết sư đệ ta , ta muốn để máu của hắn tể diện Thái Nguyên uy danh !" Hồng sư huynh giận dữ sinh cười , không giết Trương Dương làm sao đẹp loạn sư phó lừa gạt .

"Đi , tra cho ta ! Tên khốn kia bây giờ đang ở đâu ! Ta muốn lập tức giết hắn đi !" Hồng sư huynh lớn tiếng đối với bên người chàng thanh niên quát , hai

mất bản mệnh ra dọa người sát khí !

"Sư huynh , đây là tại Nam Tinh , người xem nếu như ..." Chàng thanh niên có chút do dự nói rằng , sư huynh đại trượng kỳ cổ ở Nam thành giết Trương Dương , sẽ khiến cho Nam Tinh vô lâm công phần.

"Cút! Muốn người đi thì đi , Nam Tinh ai dám đứng ra , lẽ nào bọn họ không sợ ta sư phó lửa giận ư !" Hồng sư huynh khí đạo , hắn cũng không tin có người dám ngăn trở chính mình báo thù , sư phụ mình đột phá Minh Kinh Đại viên mãn những người kia nhưng là biết đến .

"Vâng, ta lập tức đi ngay tra , sư huynh người cứ yên tâm đi !" Chàng thanh niên không nghĩ tới sư phụ mình sẽ có như vậy đại danh thanh âm , ở Nam Tinh lại đều không ai dám trêu chọc , không khỏi vì chính mình gia nhập Thái Nguyên võ quán cảm thấy vui mừng .

Hắc Báo nghe lên trước mặt đối thoại của hai người , trong lòng càng là lo lắng gần chết , những người này thuyết sát người lại như giết con gà như thế , thực sự là so với mình còn như xã hội đen nha !

"Hừ ! Nếu không phải xem ở chí phi trên mặt , ta sớm sẽ giết người ! Cút!" Hồng sư huynh lửa giận trong lòng khó bình , nếu không phải vì cái này gọi Hắc Báo, Lưu Chí Phi sẽ đến Nam thành ư !

Hắc Báo sợ đến rầm cũng không dám thả một cái , liên tục lăn lộn ra cái này nguy hiểm địa, càng là vui mừng chính mình không có nói là hấn trêu chọc Trương Dương .

Trên mặt càng là lộ ra ngoan sắc , nhìn dáng dấp trở lại muốn cho Hoàng Mao mấy người bọn hấn vĩnh viễn ngậm miệng , không phải vậy sớm muộn sẽ liên lụy của mình .

Mà lúc này ở nhà Trương Dương còn không biết hấn sắp nghênh đón lại một lần giết chóc !

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Đại Cao Thủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 53: Quyết chiến Long sơn trên canh ba

Chàng thanh niên hành động không tính là bí ẩn , Nam thành một số võ giả biết hấn là Thái Nguyên võ quán ở Nam thành phát ngôn viên , vẫn chưa nhiều hơn can thiệp .

Nam thành võ học biết, Vương Hải có chút nóng nảy , hấn không nghĩ tới Trương Dương lại dám giết "Lý Thiết Quả" đồ đệ , thực sự là người không biết không sợ ah !

"Sư phụ , người nói chúng ta có muốn hay không ra tay ngăn cản , dù nói thế nào Trương Dương cũng là Nam Tinh người, còn chưa tới phiên hấn Thái Nguyên võ quán ở Nam Tinh hiền uy !" Vương Hải có chút không cam lòng mà nói ra .

"Tạm thời xem trước một chút , hấn Lý Nguyên Triều coi chính mình đột phá Minh Kinh viên mãn sẽ không người có thể làm gì được hấn ư !" Vương Trung Sơn đối với Lý Nguyên Triều đột phá viên mãn vẫn chưa biểu hiện ra cái gì sợ hãi .

Năm đó cha của hấn là Hóa Kinh võ giả , dạy hấn một ít chiêu thức cùng kinh nghiệm không phải Lý Nguyên Triều cái này đã lộ tử có thể so , hấn tin tưởng coi như Lý Nguyên Triều cùng mình giao thủ , ai thắng ai bại còn chưa chắc chắn đây!

Lý Nguyên Triều tuy rằng cũng là võ đạo thế gia , Nhưng trong nhà liên tục mấy đời mọi người chưa từng ra Hóa Kinh võ giả , có thể ở hiện tại đạt đến Minh Kinh Đại viên mãn chỉ có thể nói là vận may cùng thiên phú , thực lực không hấn liên mạnh hơn chính mình bao nhiêu !

"Sư phụ , vậy người nói ta có muốn hay không thông báo Trương Dương một tiếng , để hấn có một chuẩn bị , Hồng sếp tử cũng không phải người !" Vương Hải vẫn là có chút không yên lòng , phải biết Trương Dương thế nhưng chính mình phải này chuẩn bị dẫn vào võ học được hạt giống , muốn là mình thờ ơ không động lòng , sau đó e sợ khó có thể chiêu thu người mới .

Về phần Hồng sếp tử nói đúng là Lưu Chí Phi sư huynh rồi, năm đó hấn và người khác luận võ bị người chỉ tay hoa hứn thái cả khuôn mặt bộ , sau đó người khác cũng gọi hấn Hồng sếp tử , còn tên thật đúng là không có mấy người nhớ được.

"Không cần thông báo hấn , để Nhị sư huynh người quá khứ , nếu như Trương Dương không địch lại có nguy hiểm đến tính mạng có thể ra tay !" Vương Trung Sơn mở mắt nói rằng , hấn cũng sắp đột phá , nếu như Lý Nguyên Triều dám đến liền để hấn làm chính mình đột phá viên mãn đá đập chân đi!

Vương Hải nghe thấy sư phó lời nói một trận kinh hãi, sư phụ lại để Nhị sư huynh ra tay, thực sự là ngoài dự đoán mọi người ah !

Phải biết Vương Trung Sơn cả đời chỉ lấy quá năm cái đồ đệ, trừ mình ra ở ngoài, bốn người khác bên trong còn có sư phó con trai ruột, nhưng đáng tiếc năm đó lớn nhất thiên phú tiểu sư đệ đã bỏ mình tha hương !

Ba người khác, bây giờ chỉ có mới vừa đạt đến Minh Kinh nhập môn Nhị sư huynh còn có thể áp phục Hồng sếu tử. Cái khác hai vị ở trong một người giống như chính mình kẹt ở luyện sức lực viên mãn, còn có Đại sư huynh chính ở ngoại địa tìm kiếm đột phá Minh Kinh đại thành cơ duyên tạm thời không về được.

Tuy rằng Vương Hải không cam lòng Hồng sếu tử ở Nam Tinh điều vô dương oai, Nhưng hắn cũng không khỏi không phục đối phương vũ lực, mình tuyệt đối không phải là đối thủ !

Mười năm trước chính mình rồi cùng hắn từng giao thủ, kết quả ba mươi chiêu không tới đã bị đối phương đánh bại, huống hồ xuất hiện tại chính mình vứt bỏ vô nhiều năm, e sợ chống đỡ không xuống mười chiêu.

Nhưng là có Nhị sư huynh ra tay vậy thì không thành vấn đề, đây chính là Minh Kinh cao thủ ah !

Vương Trung Sơn mặc dù mình không có cơ duyên đột phá Hóa Kinh, Nhưng hắn dạy đồ đệ bản lĩnh nghe tên toàn bộ võ lâm, nếu không phải là hắn thì từ năm đó bỏ mình tay người khác, chính mình cũng bị người kia sư phụ đánh cho trọng thương, e sợ có hi vọng Hóa Kinh.

Coi như là Lý Nguyên Triều cũng không dám đơn giản trêu chọc hắn, người ta nhưng là có một vị sắp Minh Kinh đại thành đồ đệ, mình cũng không có.

...

"Đã điều tra xong?" Hồng sếu tử nghiêm túc hỏi, hắn có chút không thể chờ đợi.

"Hừm, người kia hiện tại chính tại chính mình quê nhà, nghe nói hắn và Hạ Tử bên trong con gái quan hệ không phải bình thường. Sư huynh, người xem?" Chàng thanh niên có chút do dự mà nói ra.

Phải biết Hạ Tử bên trong nhưng là có lai lịch lớn, nếu như ở Nam Tinh chọc hắn, coi như Lý Nguyên Triều đến rồi e sợ cũng vô dụng đi.

Hồng sếu tử do dự một chút, mặt trên lập tức trả lời bình thường, "Ta cũng không tin Hạ Tử bên trong sẽ vì một tên nhà quê cùng ta Thái Nguyên vô quán không qua được."

"Lại nói, ta nghĩ hắn cũng sẽ không đồng ý con gái của chính mình gả cho một cái nông thôn đến tiểu tử nghèo đói! Chuyện này ngươi không cần phải để ý đến, đến thời điểm ta giết tiểu tử kia trở về S tinh, hắn cũng giúp mình không được !" Hồng sếu tử mặc dù có chút sợ hãi Hạ Tử bên trong quyền thế, nhưng là muốn đến sư phó lửa giận cũng là không do dự nhiều như vậy rồi.

Nghe được sư huynh nói như vậy, chàng thanh niên cũng sẽ không nói thêm cái gì, chính mình sư huynh không phải là nghe người ta đề nghị chủ, chính mình tuy rằng lo lắng tuy nhiên không có cách nào để cho hắn yên tâm vứt bỏ.

"Sư huynh, vậy ta liền phái người đưa ngươi tới !" Chàng thanh niên nói rằng.

"Không cần, ngươi đi tìm tới cái kia Hắc Báo, để hắn đưa ta tới, chỉ có hắn gặp Trương Dương !" Hồng sếu tử cự tuyệt nói, thanh niên trước mắt nhưng là Thái Nguyên vô quán ở Nam thành bảng hiệu, mình tới thời điểm đi rồi, nếu như Hạ Tử bên trong trả thù hắn, cái kia Thái Nguyên ở Nam thành cơ nghiệp nhưng là nguy hiểm.

Đào An, Thúy Trúc cửa tiểu khu.

"Đứng đây tại đây sao?" Hồng sếu tử nhàn nhạt hỏi, trên mặt sát khí cũng lại không che nổi.

Hắc Báo mồ hôi trên mặt không ngừng đi xuống nhỏ, từ lần trước Lưu Chí Phi bị Trương Dương giết chết, hắn liền cũng không dám nữa trêu chọc trương dương, không nghĩ tới lần này vẫn là không thể tránh khỏi tham dự vào.

"Vâng, Tàn thiếu gia nói đúng là này, ngài xem chúng ta là yêu hắn đi ra, hay là chúng ta đi vào?" Hắc Báo có chút không xác định hỏi.

"Vô giả, có lựa chọn vùng đất từ vong quyền lợi ! Nghe nói hắn quê nhà ở một cái gọi Long sơn ở nông thôn, nói cho hắn biết sẽ ta tại bực kia hắn !" Hồng sếu tử có chút hoài cảm mà nói ra, vô giả nhưng không có lựa chọn bất chiến quyền lợi !

Nói xong cũng không quay đầu lại lên xe, trên xe tiểu đệ run như cây sậy, lão đại đây là ở đâu tìm người, vết sẹo trên mặt liếc mắt nhìn đều cảm thấy sợ sệt.

"Đi Long sơn !" Hồng sư huynh không phải là không muốn hiện tại sẽ giết Trương Dương, Nhưng là vô giả lực phá hoại kinh người, trong huyện thành nhiều người, nếu như Trương Dương chạy trốn dễ dàng tạo thành hỗn loạn.

Vốn là Nam Tinh võ lâm liên đới với mình bá đạo khó chịu, bị vướng bởi Trương Dương trước tiên giết mình sư đệ nguyên nhân mới nhịn xuống. Nếu như bị bọn họ bắt được nhục điểm gì, chỉ sợ sẽ là sư phụ đến rồi cũng không dám đắc tội toàn bộ Nam Tinh võ lâm đi.

"Nghe vị tiên sinh này!" Hắc Báo thấy tiểu đệ do dự mà nhìn mình, hận không thể đập chết hắn, nếu không là chính bản thân hắn chưa quen thuộc Đào An cũng sẽ không mang cái trói buộc lại đây, xuất hiện ở sự oai phong của chính mình tất cả đều mất hết.

Tiểu đệ không dám nhiều lời, vội vã lái xe hướng về Long sơn chạy tới.

"Là ngươi! Ngươi muốn chết ư!" Trương Dương nhìn trước mắt Hắc Báo có chút kinh ngạc, hắn lại dám tìm được chính mình gia, hắn là đang tìm cái chết nha!

Vừa thấy Trương Dương phát hỏa, Hắc Báo sợ đến gần chết, cái này cũng là một vị chộc không được chủ ah! Liên vội mở miệng giải thích, "Trương tiên sinh, lần này ta chính là cái mang lời nhắn, ta cũng không dám gây ngại ah!"

Thấy Hắc Báo xác thực không giống đến tìm phiền toái, Trương Dương trấn định lại, xem ra chính mình gia cũng không quá an toàn, sau đó phải chú ý!

"Nói đi! Ai muốn ngươi tới?"

"Trương tiên sinh, là như vậy..."

Nghe Hắc Báo lời nói, Trương Dương cũng không cảm thấy kinh ngạc, đang giết chết Lưu Chí Phi một khắc đó hắn liền biết sẽ có một ngày như thế. Đáng được ăn mừng chính là tới chỉ là của hắn sư huynh, nếu như cái kia Lý Nguyên Triều đến rồi, chính mình e sợ chạy trốn không khỏi nắng.

"Theo: đề nói ngươi là chuyện kia kẻ cầm đầu, nguyên bản ta sẽ không bỏ qua cho ngươi!" Trương Dương chậm rãi nói, Hắc Báo liền vì một thoáng liền trắng, "Nhưng khi nhìn ở ngươi không có thực hiện được phân thưởng, ngày hôm nay liền cho ngươi một cái cơ hội."

"Trương tiên sinh có chuyện gì cứ việc nói, ta liều mạng cũng sẽ làm được!" Hắc Báo vội vã bảo đảm, tuy rằng hắn không tin Trương Dương sẽ sống sót trở về, Nhưng vạn nhất đây!

Chết rồi một cái Lưu Chí Phi đều dẫn ra một nhóm người, ai biết Trương Dương có hay không cái gì chỗ dựa, chính mình chỉ là một tiểu nhân vật, tùy thời cũng có thể bị người ta bóp chết.

Trương Dương kỳ thực mới vừa vừa nghĩ đến, nếu người khác đều có thể tìm được chính mình gia, sau đó nếu như đắc tội người nào có người đến báo thù gia người làm sao làm!

Chính mình mặc dù có Diêu Phi cùng Hạ Hinh Vũ trợ giúp, Nhưng một ít tin tức ngầm cũng không bằng Hắc Báo đến tình huống rồi.

"Ta không làm khó dễ ngươi, ta muốn ngươi cho ta nhìn chăm chăm Nam thành, nếu như có người nào đó tới đối phó ta, ngươi liền cho ta biết một tiếng! Gần nhất càng là bị ta tránh khỏi Lưu một họa!" Trương Dương có chút không yên lòng, thân là nam thành thị trưởng Lưu một họa biết được con trai của chính mình bị phệ tin tức lại một chút động tĩnh đều không có, không phù hợp lẽ thường ah!

Hắc Báo lúc này trong lòng tảng đá mới xem như là rơi xuống, quả nhiên là Ngưu Nhân a, liền thành phố trưởng đại nhân đều dám đắc tội, trước đây người ta chỉ sợ là không cùng chính mình tiểu nhân vật này chấp nhặt đi, muốn không đã sớm giết chết chính mình rồi.

"Sẽ, Trương tiên sinh cứ việc yên tâm, chỉ cần ta có thể đối phó, tuyệt đối sẽ không để cho bọn họ tiến vào Đào An một bước, nếu như ta không đối phó được, ta cũng sẽ trước tiên thông báo tiên sinh." Hắc Báo thấy Trương Dương tự tin như vậy, một bộ không đem sau đó luận võ để ở trong lòng, càng là ân cần nói.

Chờ Hắc Báo đi rồi, Trương Dương mới thở phào nhẹ nhõm, không phải là mình không lo lắng, mà là mình không thể chưa chiến trước tiên e sợ!

Cuộc chiến sinh tử giằng co chính là một cái khí thế, muốn là mình đối với mình đều không tin tưởng, e sợ mệnh cũng không dài rồi.

Ngẩng đầu xa Vọng Long Sơn phương hướng, Trương Dương thật giống nhìn thấy hôm nay trên ngọn long sơn sắp máu nhuộm đỏ trường không!

Không biết vậy là ai máu tươi!

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Đại Cao Thủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 54: Quyết chiến Long sơn bên trong

Long sơn bình đài .

"Đây chính là của ngươi quê hương sao? Là chỗ tốt a, là không phải vì mình có thể mai táng ở đây cảm thấy vui mừng đây?" Hồng sư huynh sắc mặt lạnh nhạt hướng về đối diện Trương Dương nói rằng .

"Long sơn tuy tốt , Nhưng nhưng không phải của ngươi phúc địa , hôm nay ta muốn dùng máu tươi của ngươi nhuộm đỏ Long sơn , cảnh cáo những kìa dám đánh ta chủ ý gia hòa !" Trương Dương khí thế kinh người , Long sơn là phúc địa của chính mình , hắn không sẽ chết tại đây đậm !

Mặc dù đối với mặt gia hoà kia võ lực của thể năng đều đạt đến 99 , sắp bước vào Minh Kinh , thể nhưng chính mình biết sợ ư !

"Quả nhiên là nghe mới sinh không sợ cộp ah ! Ta lúc lớn cỡ như ngươi vậy còn tại võ quán bên trong làm việc vất vả đây!" Hồng sẹo từ khẽ cười nói , hấn yêu thích hành hạ giết những cái kia có thiên phú thanh niên , bởi vì hấn không phải !

"Thích thì chiến , cái nào đến nói nhảm nhiều như vậy !" Trương Dương không muốn nhiều lời , hấn không thích loại này tự cho là gia hòa , hấn cho rằng hết thảy đều ở trong lòng bàn tay của hấn sao !

Long dưới chân núi , Trương Dương lão cửa nhà .

Võ giả nhân lực rất tốt , tuy rằng Trương Dương cùng Hồng sư huynh đối chiến bình đài thật cách xa mấy dặm , Nhưng bên dưới ngọn núi đến xem cuộc chiến võ giả vẫn là đem hai người động tác thu hết trong mắt .

"Nhị sư huynh , ngươi nói Trương Dương có thể chống bao lâu? Nếu không chúng ta bây giờ liền lên đi ngăn cản đi!" Vương Hải có chút không yên lòng , tuy rằng cùng Trương Dương bắt quá gặp mặt một lần , nhưng là đối với với có thể thương tổn được của mình Trương Dương hấn vẫn rất xem tốt đẹp.

"Không vội , cái kia Trương Dương , đến không có chú ý chính hấn thời điểm ta liền phát hiện hấn đột phá luyện sức lực viên mãn , coi như không phải Hồng sẹo từ đối thủ , cũng sẽ không dễ dàng như vậy bại !" Chu Nguyên trấn định mà nói ra , hấn phát hiện Trương Dương đột phá thời điểm cũng là cả kinh .

Tuy rằng theo sư phụ nói , Trương Dương rất có thể ở Nam Vũ sẽ trước đó đột phá , nhưng khi nhìn Trương Dương biểu hiện tốt như không có gì cảnh giới bất ổn địa phương , này tự khiến người ngạc nhiên .

"Đột phá ! Ta liền biết tiểu tử kia không phải người bình thường , không hổ là ta nhìn trúng người ! Ha ha ha ..." Vương Hải vừa nghe Trương Dương đột phá , nhất thời bùng nổ ra tiếng cười lớn , thật giống như trước không coi trọng Trương Dương không phải là mình như thế .

"Hừ ! Bị người ta một tiểu tử chưa ráo máu đầu đuổi kịp , ngươi cũng không cảm thấy ngại cười !" Chu Nguyên nộ kỳ bất tranh khiển trách .

Wương Hải không có một chút nào thật xin lỗi , "Ta đã sớm tuyệt luyện võ lòng của , nhìn người trẻ tuổi trưởng thành mới là một chuyện vui lớn ah !"

Dừng một chút , Vương Hải hướng về phía sau mấy cái vừa nhìn liền là võ giả gia hòa nỗ bữu môi nói rằng "Sư huynh , ngươi nói mấy tên kia tới là đang làm gì? Sẽ không cũng là vì Trương Dương chứ?"

"Không nhất định , có thể là muốn biết một chút Hồng sẹo từ tu vi võ công đi , nghe nói hấn lần này cũng chuẩn bị tham gia Nam Vũ biết." Chu Nguyên suy đoán nói .

"Thiệt! Hồng sẹo đều hơn bốn mươi người , còn không thấy ngại tham gia , thực sự là sống uống phí ít năm như vậy rồi!" Vương Hải khinh thường nói , Hồng sẹo từ cũng gọi là người trẻ tuổi sao?

Võ giả tuy rằng thể năng được , duy trì tuổi trẻ trạng thái kéo dài hơn một ít , Nhưng bình thường cũng là đem không cao hơn bốn mươi người phân thành trẻ tuổi một đời , Hồng sẹo từ qua lâu rồi cái kia tuổi tác .

"Không cần nói chuyện rồi , nhìn bọn họ tỷ thí , nói không chắc ngươi còn có thể có cơ hội đột phá đây!" Thấy sườn núi nơi hai người chính đang đại chiến , Chu Nguyên đã cắt đứt Vương Hải bức tức .

...

"Được! Sư đệ ta chết không oan ! Ta bây giờ tin tưởng hấn là chết ở công bằng luận võ ở trong rồi, Nhưng là ngươi chính là muốn chết !" Hồng sư huynh thấy Trương Dương lại có thể cùng mình thể lực ngang nhau , rộng to , hấn yêu thích loại cảm giác này !

"Ta nói rồi muốn máu nhuộm của ngươi Hồng Long núi , quyết không nuốt lời !" Trương Dương không chịu yếu thế , khí thế bốc lên , trận chiến ngày hôm nay nếu là thắng rồi , chính mình sắp sửa luyện sức lực xưng vương !

"Thình thịch oành" hai người giao thủ tuy không Minh Kinh võ giả kinh khí bay vút , Nhưng cũng không kém bao nhiêu . Bình đài bốn phía loạn thạch bay tán loạn , mỗi tảng đá phi bắn ra đều sẽ mặt đất đánh ra hố sâu , đóm lửa tung toé !

Khiến người ta sợ hãi than là , bình đài lại lông tóc không tổn hại , như trước sừng sững không ngã .

Trong khi giao chiến hai người không có để ý điểm ấy không có ý nghĩa việc nhỏ , Nhưng trên dưới quan sát mọi người nhưng là kinh hãi dị thường , đây là cái gì vật liệu chế tạo , cư nhiên như thế cứng rắn !

"Xem ra sư phụ nói là sự thật , Trương Dương quả nhiên có một ghê gớm sư phụ !" Vương Hải cảm khái nói , không nghĩ tới Long sơn này địa phương nhỏ thật là có không xuất thế cường giả .

Người bình thường làm sao có khả năng chế tạo ra như vậy sần luyên võ , huống hồ vẫn là ở loại địa phương nhỏ này !

Trương Dương thân thể trải qua lần trước hệ thống cường hóa , không kém gì vậy Minh Kinh võ giả , hơn nữa hắn có nội kinh hộ thể càng là như hồ thêm cánh !

Đối diện mặt thọc hán tử mặc dù ngay cả tục đá trúng Trương Dương chân , Trương Dương như trước vững như núi Thái .

"Xem ra ngươi cũng là ngoài miệng công phu lợi hại , không ăn cơm đi !" Trương Dương dùng ngôn ngữ đã kích Hồng sư huynh , người vừa bị làm tức giận tự có khả năng phạm sai lầm !

"Tiểu tử , muốn dựa vào cái này làm tức giận ta , ngươi còn non lắm !" Hồng sư huynh không bị quấy nhiễu , trên đùi lực đạo nhưng là gia tăng mấy phần .

Trương Dương một mực tại dùng đá ngang không ngừng cùng Hồng sư huynh đối kháng , tuy rằng tạm rơi xuống hạ phong , Nhưng Trương Dương cũng không vội vã sử dụng nắm đấm thép , hắn muốn một đòn giết chết !

Chân núi nơi , Vương Hải vị trí .

"Ngươi không phải là nói lần trước hắn là dùng quyền pháp đánh bại của ngươi sao , hiện tại dùng như thế nào chân rồi , ta xem hắn thói công không giống mới học , tinh diệu dị thường ah !" Chu Nguyên hơi nghi hoặc một chút hỏi .

Wang Hải cũng có chút không rõ , đồng thời cũng vì Trương Dương công lực khiếp sợ , lẽ nào lần trước hắn là cố ý nhường của mình , vẫn là sau khi đột phá tăng lên quá nhiều !

"Ta cũng không rõ ràng , nói không chắc lần trước hắn che giấu thực lực chân thật đây. Sư huynh , ngươi nói chúng ta bây giờ còn cần giúp một tay không?" Nhìn Trương Dương không rơi xuống hạ phong , Vương Hải có chút không xác định hỏi .

"Nhìn kỹ hăng nói đi , Hồng sếp tử còn có tuyệt chiêu không ra đây , ta trước tiên tiềm qua xem một chút , miễn cho đến thời điểm ngăn cản không kịp ." Chu Nguyên nói xong cũng chạy như bay , như một làn khói hướng về sườn núi tránh đi .

"Không nghĩ tới ah ! Chúng ta Nam Tinh lại ra lại là thiếu niên hào kiệt , nhìn dáng dấp lần này Nam Vũ lĩnh hội ngươi có đối thủ !" Vương Hải sau lưng một nhóm người trong , một đôi già trẻ hợp tác bên trong ông lão cảm khái nói .

Đứng ở một bên đại khái cùng Trương Dương không chênh lệch nhiều người trẻ tuổi tóc vàng sắc mặt có chút nghiêm nghị , "Chính là không biết bọn họ có không dùng toàn lực , lấy thực lực bây giờ đến xem , bọn họ không phải là đối thủ của ta !"

Nói xong trên mặt lại khôi phục kiêu ngạo vẻ mặt , Trương Dương cùng Hồng mặt thọc sức chiến đấu tuy rằng kinh người , Nhưng hắn vẫn là tự tin có thể đủ thắng quá bọn hắn , đây là hắn nhiều năm qua Minh Kinh trở xuống chưa từng bại một lần kiêu ngạo !

"Ha ha , có tự tin là chuyện tốt , Nhưng phải không kiêu ngạo hơn , ngươi mặc dù nhanh vào Minh Kinh rồi , Nhưng ngàn không được khinh thường người trong thiên hạ !" Ông lão nhắc nhở , dưới cái nhìn của hắn đồ đệ của mình cái gì cũng tốt , chính là quá kiêu ngạo .

Người trẻ tuổi tóc vàng mỉm cười không nói , chính là bởi vì chính mình kiêu ngạo , hắn mới sẽ đi tới hôm nay !

Cái khác đến người xem cuộc chiến từng người vẻ mặt không giống , có ngưng trọng , cũng có không mảnh , nhưng không thể phủ nhận Trương Dương cùng Hồng sếp tử xác thực đã đứng ở luyện sức lực cấp bậc này đỉnh cao .

"Oanh", Trương Dương tránh thoát Hồng sếp tử một đòn trùng chân , lòng vẫn còn sợ hãi , vừa một kích kia đem một khối to bằng cái thớt Thanh Thạch bị đá nát tan , thật là khủng bố !

Trương Dương trong lòng có chút cay đắng , chính mình tuy rằng cũng sẽ đá ngang , mà dù sao không bằng người ta luyện mấy chục năm thói công , hắn mới vừa cùng Hồng sếp tử liều mấy lần suýt chút nữa cắt nát chân của mình .

"Xem ra chính mình có chút tự đại , không cần nắm đấm thép , chính mình chống đỡ không được bao lâu ." Trương Dương ở trong lòng yên lặng nghĩ đến .

"Xem làm sao ngươi trốn !" Hồng sếp tử thấy Trương Dương tránh thoát của mình một đòn phải giết cũng không nhụt chí , lại là một cái trùng chân quét về phía Trương Dương , sư phụ của hắn là võ lâm nổi danh "Lý Thiết Quả", dựa vào đứng là đi đứng công phu !

Trương Dương hừ lạnh một tiếng không đáp lời nữa , hắn toàn lực vận công , chỉ thấy nắm đấm lập lòe hào quang nhỏ yếu , tuy rằng kinh khí không thể ở ngoài tán , có thể Trương Dương luyện sức lực viên mãn công lực cũng có thể tập trung vào một điểm bạo phát kinh lực .

"Đi chết !"

Trương Dương một tiếng rống to , dù chưa dùng ra mười phần công lực , Nhưng cũng đem nắm đấm thép uy lực phát huy đến cực hạn !

"Uống...uống...ng!" Trương Dương một quyền bắn trúng đối phương chân , thuận thế đổi (sửa) quyền vì là chưởng , một phát bắt được có chút trọng tâm bất ổn Hồng Sẹo tử .

"Xé tan" một tiếng , chỉ thấy toàn bộ binh đao bị một đạo suối máu bao trùm , hóa ra là Trương Dương đem Hồng Sẹo tử toàn bộ cánh tay trái kéo xuống , trong tay cầm một cái cánh tay sừng sừng trong núi , giống như cái thể Ma Vương !

Thời gian thoáng như vào đúng lúc này dừng lại , bất kể là bên dưới ngọn núi xem cuộc chiến mọi người , vẫn là chính ở trên núi Chu Nguyên đều bị Trương Dương cử động sợ ngây người !

Bọn họ mặc dù biết Trương Dương lợi hại , nhưng vừa vặn Trương Dương cũng không quá miễn cưỡng ngăn trở Hồng Sẹo tử công kích , làm sao lập tức trái ngược !

Sao có thể có chuyện đó !

Bên dưới ngọn núi mọi người không khỏi mắng to Hồng Sẹo tử miệng cộp gan thỏ , chỉ đơn giản như vậy bị người kiền đảo rồi!

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Đại Cao Thủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 55: Quyết chiến Long sơn dưới

Hồng Sẹo tử cả người đều có chút ở lại : sững sờ , hấn lại gãy một cánh tay , Trương Dương đây là tuyệt hấn con đường võ đạo ah !

Hấn và Lưu Chí Phi phạm vào đồng dạng sai lầm , tuy rằng hấn đã đánh giá cao Trương Dương , Nhưng là hấn không nghĩ tới Trương Dương vừa lại không có xuất toàn lực ! Phải biết hấn đã đứng ở luyện sức lực đỉnh cao , còn có người dám ở trước mặt mình bảo tồn thực lực , không thể không nói đây là lớn lao trào phúng !

"Trương Dương ! Ngươi thật là ác độc ! Ngươi đoạn ta con đường võ đạo , hôm nay định cùng ngươi không chết không thôi !" Hồng Sẹo tử toàn thân máu me đầm đìa , vết sẹo trên mặt sưng huyết như là kịch độc Ngô Công , cả người giống như Địa Ngục Sứ Giả .

Phải biết Hồng Sẹo tử đã qua bốn mươi còn chưa đột phá Minh Kinh , cũng là bởi vì trước đây cùng người tỷ võ thời điểm tổn thương khí huyết . Những năm này thật vất vả chữa khỏi thương thế , không nghĩ tới đã bị Trương Dương đoạn đi một tay , đời này e sợ đều không có đột phá Minh Kinh cơ hội rồi.

"Chuyện cười , nguyên bản ngươi liền là tôi giết ta , chẳng lẽ còn muốn ta nằm xuống được không chết được !"

Trương Dương lười cùng hấn nhiều lời , chính là thừa dịp ngươi bệnh đòi mạng ngươi , Trương Dương chắc là sẽ không cho hấn bất kỳ cơ hội phản kích.

Đĩ nhiên đã dùng ra nắm đấm thép , Trương Dương cũng sẽ không lại che lấp , cảnh giới đại viên mãn nắm đấm thép uy lực quá lớn , mấy quyền hạ xuống đánh chính là Hồng Sẹo tử liên tục lùi về phía sau , không còn sức đánh trả chút nào .

"Trương Dương ! Hôm nay dù cho ta chết , cũng sẽ không khiến ngươi tốt quá !" Hồng Sẹo tử điên cuồng gầm hét lên .

Hấn một lời bị phẫn , hối hận , hấn còn có tuyệt chiêu vô dụng , hấn không phục ah !

Trương Dương nhìn đối phương điên cuồng đáng vẻ , vững tâm như sắt không biến sắc chút nào ! Năm đó mình ở Long sơn lần thứ nhất lúc giết người liền đem trái tim của chính mình hòa tan luyện lại , bây giờ hấn là tâm địa sắt đá , sao lại bởi vì đối phương mấy câu tàn nhẫn hãy bỏ qua hấn !

Hồng Sẹo tử không hổ là luyện sức lực bên trong cường giả siêu cấp , ngay cả là gãy một cánh tay máu tươi chảy dài , như trước hung mãnh vô cùng , trong lúc nhất thời Trương Dương đi nhiên không làm gì được hấn .

Y phục của hai người hầu như toàn bộ vỡ vụn , Hồng Sẹo tử một đôi đi đứng càng là hiển lộ ra thâm trầm vô cùng cổ đồng sắc ! Nguyên bản đây là hấn đột phá Minh Kinh hi vọng , có thể hiện tại nhưng là hấn liều mạng dựa dẫm !

Trương Dương xuất hiện đang đeo đuổi chính là võng vàng, hắn không muốn cùng Hồng Sẹo tử liều mạng, chỉ chờ tới lúc đối phương lực kiệt hoặc là nhuệ khí mất hết mới là mình tốt nhất tiến công thời cơ.

Theo thời gian trôi qua, Hồng Sẹo tử quả nhiên không kiên trì nổi, coi như hắn là võ giả, Nhưng chảy nhiều máu như vậy cũng chịu không được.

"Trương Dương, ngươi chỉ có thể trốn ư! Ta chết cũng không phục!" Hồng Sẹo tử sắc mặt tái nhợt, có chút đứng không vững.

"Như ngươi mong muốn, ta đưa ngươi đi gặp Diêm Vương!" Trương Dương thấy đối phương đã vô lực lại công, bắt đầu phản kích!

Trương Dương khí thế kéo lên đến đỉnh cao, hắn muốn coi như là bây giờ đối với trước mặt là Minh Kinh cao thủ, chính mình cũng dám một trận chiến!

"Ta dùng ta mạnh nhất một quyền tiễn ngươi lên đường, cũng coi như là không có lỗi ngươi 99 võ lực của rồi!" Trương Dương ở trong lòng đọc thầm nói.

"Oanh", Hồng Sẹo tử toàn bộ lồng ngực sụp đổ xuống, khoe miệng như trước lưu lại cuối cùng điên cuồng.

Hồng Sẹo tử ngã trên mặt đất không ngừng mà ho ra máu, ánh mắt đã vô thần, nỗ lực ngẩng đầu lên quay về Trương Dương nói nói: "sư phụ... Sẽ báo thù cho ta!"

Nói xong cũng dứt khí lia đời, cũng không gặp lại lúc mới tới ngông cuồng tự đại.

"Minh Kinh thì lại làm sao, sư phụ của ngươi nếu là dám đến, ta để cho các ngươi thầy trò đoàn tụ!" Cũng lại quay về chết đi Hồng Sẹo tử nhẹ giọng nói ra, đây là hắn bước vào võ lâm trận chiến đầu tiên, cũng là hắn hướng đi đỉnh phong trận chiến đầu tiên!

Dù cho ngày khác chính mình chết ở Lý Nguyên Triều thủ hạ, vậy thì như thế nào! Hắn không hối hận!

"Đi ra đi!" Trương Dương nhẹ giọng quát lên, hắn sớm liền phát hiện có người trốn ở nơi không xa, Nhưng là vừa vặn cùng Hồng Sẹo tử chiến đấu, hắn không thể phân tâm.

Chu Nguyên chậm rãi từ nơi không xa tăng đá sau đi ra, hơi kinh ngạc với Trương Dương Linh Giác, phải biết hắn nhưng là Minh Kinh cường giả, Trương Dương lại có thể phát hiện hắn.

"Ngươi rất tốt, xem ra sư phụ có chút đánh giá thấp ngươi rồi!" Chu Nguyên cảm khái nói, dưới cái nhìn của hắn Trương Dương không dùng được một hai năm liền có thể đột phá Minh Kinh rồi, khi đó hắn mới bao lớn!

Không nghĩ tới chính mình một đời si mê với võ đạo, cuối cùng lại bị một tiểu tử chưa ráo máu đầu đuổi tới, Chu Nguyên trong lòng không nói ra được tư vị.

Nhìn Hồng Sẹo tử thi thể, Chu Nguyên có chút tiếc hận, hôm nay nếu như hắn không chết, Nam Phương võ lâm lại sẽ thêm ra một vị Minh Kinh võ giả, thực sự là đáng tiếc!

Trương Dương không để ý tới trước mắt Chu Nguyên, ánh mắt nhìn về phía chân núi nơi, hai mắt bùng nổ ra nồng nặc chiến đấu dục vọng. Hắn cảm giác nơi đó truyền đến một luồng áp lực, trong cõi u minh có cỗ cảm giác nói cho hắn biết, nơi kia có đại địch của mình!

Bên dưới ngọn núi ông lão thật giống phát hiện cái gì, nhẹ giọng đối với tỏ rõ về kích động thanh niên tóc vàng nói rằng "Đi thôi, Nam Vũ linh hội ngươi nhóm sẽ có một trận chiến, thắng hắn ngươi liền có thể đột phá Minh Kinh rồi!"

Nói xong cũng không đợi thanh niên võ giả nói chuyện, dưới chân lóe lên đã đi ra chừng mười thước rồi. Chu vì cái khác quan chiến võ giả không khỏi một trận kinh hãi, từ đầu tới cao thủ!

"Trương Dương đúng không! Ta nhớ kỹ ngươi, Nam Vũ sẽ ta sẽ chờ ngươi!" Thanh niên võ giả tự lẩm bẩm nói xong, cũng không quay đầu lại rồi khỏi Long sơn thôn.

Trương Dương thật giống nghe thấy được thanh niên võ giả, khoe miệng lộ ra vẻ mỉm cười, "Ta sẽ đến, Nam Vũ sẽ!"

Bên dưới ngọn núi cái khác xem cuộc chiến võ giả, thấy chiến đấu kết thúc cũng dần dập rồi đi, ngày xưa nghe tên nhất phương Hồng Sẹo tử hôm nay bỏ mình tha hương, Nam Tinh võ lâm nhưng nhiều hơn một cái gọi Trương Dương nhân vật!

Thấy Trương Dương trực tiếp không để ý tới mình, một người lăm bầm lâu bầu, Chu Nguyên có chút không nói gì, ngươi không để ý ta còn gọi ta ra tới làm chi!

"Này! Tiểu tử, nói chuyện cùng ngươi đây!"

Trương Dương nhìn nhanh tức giận hán tử, ngượng ngừng cười nói "Ngươi là Vương lão đồ đệ đi, không biết Vương Hải có tới hay không?"

"Ha ha, ta liền biết Trương lão đệ sẽ không quên ta đây, ngày hôm nay qua đi lão đệ nhưng là Danh Dương Nam Tinh rồi!" Có chút mập Vương Hải hơi

thở dốc chạy tới , cười nói .

"Lão ca cười chê rồi , sau đó e sợ không có một ngày tốt lành đã qua , không biết có thể hay không nói với ta một thoáng sự phụ của hần?" Trương Dương chỉ chỉ chết đi Hồng sọ từ cười khổ nói .

"Tiểu tử , không cần lo lắng , ta cũng không tin 'Lý Thiết Quả' dám đến Nam Tĩnh ngang ngược . Lại nói ngươi là công bằng luận võ đánh giết đối phương , hần còn dám lấy lớn ép nhỏ hay sao! Nếu là hần dám đến , sự phụ của ta cũng không phải ngồi không !" Không đợi Vương Hải đáp lời , Chu Nguyên liền một mặt khó chịu nói rằng .

"Không biết vị đại ca này quý tính?" Trương Dương có chút ngạc nhiên , Vương Trung Sơn lại có một vị Minh Kinh đồ đệ , xem ra Vương Trung Sơn ở Nam Tĩnh thực lực không kém ah !

"Ta tên Chu Nguyên , là Vương Hải Nhị sư huynh !" Chu Nguyên thông khoái mà nói rằng , nguyên bản hần chắc là sẽ không đối với Trương Dương khách khí như vậy.

Có thể theo hần cảm giác Trương Dương cách Minh Kinh không xa , thêm cao tuổi lại không lớn còn có cái thần bí sự phụ , cũng coi như là có tư cách cùng mình ngồi ngang hàng với .

"Chu đại ca nói 'Lý Thiết Quả' chính là Lưu Chí Phi sự phụ Lý Nguyên Triều sao?" Trương Dương có chút ngạc nhiên hỏi , nghe Chu Nguyên giọng của cái này Lý Nguyên Triều thật giống cùng Vương Trung Sơn có chút quá tiết ah !

"Hừ ! Tên kia cùng hần đồ đệ như thế , cũng không phải thứ gì tốt !" Chu Nguyên thật giống không muốn nói thêm cái gì , nói rồi hai câu lời vô ích cũng không muốn nói nhiều .

"Lão đệ , sẽ không để cho chúng ta ở đây người chết vừa nói chuyện chứ?" Vương Hải tuy rằng trước đây gặp qua không ít người chết , mà dù sao rồi đi vô lâm không thiếu niên rồi , có chút không khỏe mà nói ra .

Lần này Trương Dương có chút hơi khó , nếu như không ai trông thấy mình trở về thu rồi thi thể , bây giờ đang ở Đào An tìm Diêu Phi cũng vô dụng thôi !

Nhìn Trương Dương làm khó dễ , Vương Hải khẽ cười một tiếng , lấy điện thoại di động ra gọi điện thoại , cúp điện thoại liền nói "Được rồi , đợi sẽ liền sẽ có người tới xử lý , chúng ta trước tiên xuống núi thôi !" "

Trương Dương hơi kinh ngạc , hần biết Vương Trung Sơn ở Nam Tĩnh thế lực khẳng định không nhỏ , Nhưng là ở Đào An huyện thành nhỏ lại cũng có người của bọn hần , này liền làm người ta giật mình rồi.

Kim Thiên Long son thôn thôn dân đều ở trong nhà thấp thóm bất an chờ đợi , khỏe mạnh lại đến rồi thật là nhiều người , còn có mấy cái cảnh sát mặc thường phục nói là bên ngoài đến rồi tội phạm , để cho mình không nên ra khỏi cửa .

Mãi đến tận vừa mới lại đây thông báo nói tội phạm bị bắn chết rồi , quả nhiên từ trên núi khiêng xuống đến một bộ rách tả tơi thi thể , sợ đến mấy vị gan lớn nhìn lên thôn dân tốt vài ngày đều làm ác mộng .

Trương Dương không biết Vương Hải thông qua võ học được sức mạnh đã cho hần thiện hậu , nếu không hần nhất định sẽ hét lớn , vẫn có tổ chức tốt , giết người cũng không cần chôn !

Cũng không biết Vương Hải nghe được Trương Dương , có thể hay không tức giận chính mình đem mình một thân thịt mỡ đều nhét vào Trương Dương trong miệng !

Bọn họ võ học sẽ lẽ nào chính là chuyên môn giúp người nhặt xác sao !

Đương nhiên bọn họ cũng thuận tiện cung cấp cái này phục vụ , võ giả giao thủ nào có người không chết.

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Đại Cao Thủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 56: Buồn bực Trương Dương

Trương Dương quê nhà , nhà chính bên trong mấy người đang chuyện trò chuyện ngày hôm nay .

"Trương lão đệ, thực sự là ba ngày không gặp kẻ sĩ phải lau mắt mà nhìn ah! Năm trước lão đệ tuy rằng lợi hại, Nhưng cũng không đến trình độ như thế này đi!" Vương Hải hơi xúc động mà nói ra, tự xem đáng về thực sự là già rồi, hiện tại Trương Dương đánh bại chính mình chỉ sợ cũng liền mấy chiêu chuyện.

"Lão ca quá khen, số may mà thôi, mấy ngày trước vừa vận đột phá, bằng không ngày hôm nay các ngươi chỉ sợ cũng không thấy được ta!" Trương Dương khiêm tốn nói rằng, ở ngoài sáng sức lực cao thủ trước mặt chính mình còn chưa đủ xem ah!

"Được rồi, đông dài cái gì! Tiểu tử, ta liền hỏi ngươi thêm không gia nhập võ học biết, nơi kia chính là có không ít cao thủ. Nếu như ngươi có cái gì nghi hoặc đều có thể tìm được người giúp ngươi giải đáp, nói không chắc quá cái một hai năm ngươi là có thể đột phá Minh Kinh rồi." Chu Nguyên đầu độc đến, hẳn tin tưởng Trương Dương sẽ không cự tuyệt, không ai có thể chịu đựng đột phá cảnh giới mê hoặc.

Trương Dương sẽ vì cái này động lòng sao? Đương nhiên không biết, đừng nói có chân lý võ đạo trợ giúp, chính là không dựa vào chân lý võ đạo, có hệ thống tại chính mình chỉ sợ cũng chưa dùng tới một năm liền có thể đột phá rồi.

Nhưng là hẳn vẫn còn có chút động tâm rồi, không phải là vì cái kia cao thủ gì giải thích nghi hoặc, mà là vì bảo vệ mình người nhà.

"Chu đại ca, nếu như ta gia nhập võ học biết, các ngươi sẽ bảo vệ ta người nhà hả?" Trương Dương một mặt nghiêm nghị hỏi, chính hẳn gây ra họa, không thể để cho người nhà chịu đựng.

Chu Nguyên sững sờ, hẳn là bị Vương Trung Sơn từ nhỏ thu nhận giúp đỡ cô nhi, những năm gần đây một lòng Hướng Vũ, còn thật không biết võ học sẽ bảo vệ không bảo hộ võ giả người nhà.

Vương Hải liền biết mình sư huynh khẳng định không biết những này, nhìn hẳn ăn quả đắng không khỏi một trận buồn cười, nhìn sư huynh nhanh biến thành màu đen mặt của, khẩn trương nói ra "Trương lão đệ, võ lâm tranh đấu bình thường cũng sẽ không gây họa tới người nhà, bất quá cũng có một chút bại hoại sẽ không để ý võ lâm quy củ làm ra chuyện như vậy, vì lẽ đó nếu như ngươi có yêu cầu, chúng ta có thể phái người đến Đào An đóng giữ!"

Kỳ thực bình thường gia nhập võ học được người chắc là sẽ không đãi ngộ này, trừ phi ngươi là Minh Kinh võ giả, bằng không cái nào đến như vậy nhiều võ giả đi bảo vệ gia thuộc của người khác.

Nhưng là Vương Hải tin tưởng Trương Dương đích thiên phú, giao hảo một vị trẻ tuổi tương lai đại cao thủ hẳn rất tình nguyện, cũng không có thêm hạn chế này rồi.

"Lão đệ nếu như gia nhập võ học sẽ không chỉ có riêng liền những chỗ tốt này, thí dụ như như chuyện ngày hôm nay liền sẽ không phát sinh, hẳn Hồng sẹ từ cũng chính là bắt nạt lão đệ ở Nam Tinh không có căn cơ mới dám tới khiêu chiến!" Vương Hải một mặt ngạo khí mà nói ra, ở Nam Tinh Vương Trung Sơn cũng sẽ không cho Lý Nguyên Triều mặt mũi.

"Đương nhiên võ học sẽ còn có một chút những đãi ngộ khác." Vương Hải dừng một chút tiếp tục nói, "Nói thí dụ như ngươi là luyện sức lực viên mãn võ giả, chỉ cần ngươi gia nhập võ học biết, không cần phải để ý đến những chuyện khác một năm cũng sẽ có trăm vạn lương một năm, nếu như ngươi là Minh Kinh võ giả năm đó càng là có ngàn vạn trở lên đích lương hàng năm."

Nghe Vương Hải đầy vô tình nói đến đây chút, Trương Dương sạ thiệt không ngớt, này võ học sẽ ở đâu ra nhiều tiền như vậy! Lần trước Vương Hải nhưng là nói rồi võ học sẽ nhưng là hơn ngàn người đây!

Không trách tự xem những võ giả kia thật giống mỗi người cũng không thiếu tiền, liền ngay cả Chu Nguyên như vậy chỉ hiểu võ công việc (sự việc) gia hỏa mặc cũng là một thân hàng hiệu.

Nguyên bản Trương Dương coi chính mình rất có giá trị bản thân rồi, không nghĩ tới còn không bằng người ta Minh Kinh võ giả một năm tiền lương cao, Trương Dương lần thứ hai cảm thán vẫn có tổ chức tốt!

Không đợi Vương Hải tiếp tục nói, Trương Dương trực tiếp ngắt lời nói "Chỉ muốn các ngươi không can thiệp của ta sinh hoạt tư nhân, ta có thể gia nhập võ học biết, còn có nói một chút gia nhập võ học sẽ cần ta làm những gì đi!"

Trương Dương tin tưởng thiên hạ không có bữa trưa miễn phí, người ta võ học sẽ dựa vào cái gì chỉ cho ngươi tốt nơi, e sợ còn có một chút yêu cầu khác.

"Sáng khoái, nếu Trương lão đệ hỏi như vậy, ta liền nói thẳng, chúng ta võ học sẽ bây giờ đối với ngươi chỉ có một yêu cầu, đó chính là ngươi muốn bắt dưới lần này nam vũ hội quán quân!" Vương Hải nói ra của mình mục đích thực sự.

Trương Dương biết đây cũng là giai đoạn hiện nay nhiệm vụ của chính mình rồi, cũng không lập dị liền gật đầu đáp ứng, lại nói mình sớm đã đem Nam Vũ sẽ coi như mục tiêu, tự nhiên sẽ không cự tuyệt.

"Nam Vũ sẽ quán quân là của ta, ai cũng nắm không đi!" Trương Dương kiên định nói, không là vì cái gì võ học được nhiệm vụ, mà là vì mình ý chí võ đạo. Hẳn sẽ không thua, cũng không có thể bại!

"Được, lão đệ quả nhiên sáng khoái, nhìn dáng dấp chúng ta tự đợi đến uống của ngươi rượu chúc mừng rồi. Vậy ta liền trở về thì sắp xếp người đến bảo vệ ngươi cha mẹ, hi vọng sau ba ngày lão đệ có thể một tiếng hét lên làm kinh người!" Vương Hải vẫn là trước sau như một thẳng thắn, nói xong

cũng lôi kéo đầu óc mơ hồ Chu Nguyên liền đi ra cửa .

"Tiểu tử , sớm điểm đột phá ! Ta chờ cùng ngươi giao thủ !" Chu Nguyên lúc gần đi lớn tiếng kêu lên , hắn rất chờ mong một ngày kia đến nhanh một chút .

Trương Dương khẽ cười một tiếng không có trả lời , hắn cũng muốn cùng Minh Kinh cao thủ tranh tài một phen , nhưng đáng tiếc mình bây giờ e sợ còn không phải là đối thủ . Nhưng ngày này sẽ không xa , hắn tin tưởng hệ thống , cũng tin tưởng biên (chân lý vô đạo) Long sơn võ giả .

Về đến nhà Trương Dương đem chính mình quan ở trong phòng rồi , hắn muốn hảo hảo vì là Nam Vũ sẽ làm chuẩn bị . Chỉ có chính mình có cao hơn giá trị võ học sẽ mới có thể coi trọng chính mình , mới có thể càng thêm ra sức bảo vệ mình người nhà .

Hôm nay Long sơn một trận chiến , Trương Dương cảm xúc rất sâu , cho dù như mặt thép nam như vậy chỉ thiếu chút nữa liền bước vào Minh Kinh cao thủ cũng dễ dàng chết ở tha hương .

Cũng không biết mình sẽ có hay không có một ngày như vậy , chết thời điểm thi thể cũng không có người thu thập , ngẫm lại thực sự là đáng thương ! Hắn không muốn để cho cha mẹ chính mình chịu đựng tuổi già mất con nỗi đau , cho nên hắn nhất định không sẽ có một ngày như vậy !

Trương Dương cảm khái nghĩ võ giả không chỉ có là người mạnh mẽ nhất , cũng là kẻ đáng thương nhất , tính mạng của bọn họ là như vậy giá rẻ !

Mãi cho đến buổi tối Trương Dương mới ra gian phòng , Lưu Thúy Quyên vừa nhìn thấy Trương Dương liền oán giận nói "Ta còn tưởng rằng ngươi không ở gia đây , ngày hôm nay tiết nguyên tiêu , cũng không nói một tiếng liền trốn phòng ngươi bé thép từ quan !"

Trương Dương cười khổ một tiếng , mẹ không sẽ biết con trai của mình ngày hôm nay lại giết người rồi . Những việc này hi vọng bọn họ vĩnh viễn cũng sẽ không biết , ở trong mắt bọn họ chính mình vĩnh viễn vẫn là cái kia thành thật bản phận con ngoan !

"Biết rồi , Trương Hân các nàng trở về rồi sao?" Trương Dương tránh nặng tìm nhẹ hỏi , Vương Tuyết gần nhất cũng khai giảng , mấy ngày nay chính đang thích ứng trường học mới đây.

"Trở về rồi , sẽ chờ ngươi rồi , mau ra đi ăn cơm đi !" Lưu Thúy Quyên thúc giục .

Đi vào phòng khách , xem cảnh tượng trước mắt Trương Dương ngẩn ngơ , đây là chuyện ra sao?

Chỉ thấy Đường Hiểu Tuệ đang cùng Trương Hân hai người chính bởi vì cướp hộp điều khiển ti vi huyền não không thể tách rời ra , Vương Tuyết nhưng ở một bên góp phần trợ uy , Trương Dương có chút nhức đầu .

Đường Hiểu Lộ đi rồi sau khi , Đường phụ Đường mẫu bắt đầu đi làm . Trương Dương thấy Đường Hiểu Tuệ một người ở nhà rất cô đơn , rồi cùng Đường mẫu thương lượng để Đường Hiểu Tuệ lúc đi học tại nhà chính mình trụ , các loại (chờ) nghỉ lại trở về , tính bọn họ mỗi ngày đi làm còn muốn có ý trở về cho Đường Hiểu Tuệ nấu cơm .

Đường mẫu thấy mình sắp là con rể như thế quan tâm chính mình người nhà , trong lòng cũng là cao hứng . Lại nói mỗi ngày sớm lui lớp cũng thật sự là thật xin lỗi , vì lẽ đó vừa nghe Trương Dương nói như vậy , lập tức liền đem con gái của chính mình bán đi .

Lại nói Trương Hân vẫn là hiểu tuệ bạn học , hai người ở cùng một chỗ còn có thể trợ giúp lẫn nhau , thảo luận một ít phương diện học tập vấn đề .

Nhưng nàng nào có biết hai người này không phải thảo luận học tập , mỗi ngày trở về lại như đánh trận như thế , này không lại bắt đầu .

"Dừng lại! Đi ăn cơm , ăn xong cho ta trở về phòng xem thật kỹ sách , này đều khai giảng đã mấy ngày cũng không thấy các ngươi cố gắng học tập một hồi !" Trương Dương đi tới đem hai cái nha đầu tách ra , nghiêm mặt nói .

"Anh rể , không liên quan chuyện ta , là Trương Hân cướp ta điều khiển từ xa á!" Đường Hiểu Tuệ mặt không phục tố cáo .

"Thiết! Ai bảo ngươi ngây thơ như vậy , luôn xem một con kia đàn lang cùng vài con ngốc dê chơi trốn Miêu Miêu , ta đều nhanh buồn bức đến ngủ á!" Trương Hân đầy vẻ khinh bỉ mà nhìn về phía Đường Hiểu Tuệ , cố ý làm cái mặt quý trời chợ nàng .

Đường Hiểu Tuệ chọc tức , chính mình cái nào ấu trĩ , "Ngươi mới ấu trĩ đây , ta liền thích không được đâu ! Anh rể giúp ta đánh nàng , không phải vậy ta liền nói cho tỷ ngươi bắt nạt ta !" Đường Hiểu Tuệ thấy mình không phải là Trương Hân đối thủ , vội vàng chuyển ra tỷ tỷ của chính mình , uy hiếp Trương Dương nói.

Trương Dương phiền muộn cực kỳ , ngươi không đấu lại Trương Hân , làm gì bắt nạt ta à !

"Được rồi , trong phòng không phải còn có TV sao , các ngươi một người xem một cái là tốt rồi ." Trương Dương kể tục duy trì trung lập , bắt đầu làm người hoà giải .

"Không được , ta liền muốn ở phòng khách xem , gian phòng muốn Trương Hân đi !" Đường Hiểu Tuệ dù muốn hay không liền cự tuyệt , dưới cái nhìn của nàng chính mình nếu như đi tới gian phòng không phải là nói mình nhận thua .

Trương Dương lần này xem như là đã minh bạch , cái này hai nha đầu căn bản cũng không phải là vì TV tranh giành , chính là vì làm cho đối phương khó chịu cố ý đang tìm cớ đây , xem ra chính mình quan việc không đâu rồi.

"Được rồi, ăn cơm trước, đã ăn xong chính các người chậm rãi cướp đi, lười quan tâm các người, Tiểu Tuyết chúng ta đi!" Trương Dương lôi kéo một bên cười trộm Vương Tuyết, không tiếp tục để ý còn tại đầu khí hai nha đầu.

"Anh rể, người bắt nạt ta! Ta phải nói cho ta biết tỷ, ô ô..." Đường Hiểu Tuệ thấy Trương Dương cứ đi như thế, miệng một xệp liền muốn khóc.

Trương Dương sắp điên rồi, ta đây là trêu ai ghẹo ai! Tiểu nha đầu thật thì không cách nào thuyết phục, chính mình mau mau chạy!

"Trương Dương, người lại bắt nạt hiểu tuệ làm gì!" Chưa kịp Trương Dương đi xa, trong phòng bếp vang lên Lưu Thúy Quyên thanh âm của.

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Đại Cao Thủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 57: Đường Hiểu Tuệ trả thù trên cầu

Trương Dương nghe thấy mình lão mẹ, thực sự là có nỗi khổ không nói được!

Mạnh mẽ trừng mắt liếc còn tại giả bộ đáng thương Đường Hiểu Tuệ, Trương Dương mãnh liệt lật ra mấy cái liếc mắt, còn không đều là mình tự tìm.

"Nha đầu chết tiệt kia, xem ta sau đó còn có cho hay không người mua gấu chó lớn món đồ chơi rồi!" Trương Dương trừng mắt Đường Hiểu Tuệ hung dữ nói ra.

"Hừ! Đại bại hoại, ta mới không sợ đây, người không mua cho ta, ta liền tìm Lưu mụ mụ giúp ta đánh người!"

Nhìn dáng dấp Đường Hiểu Tuệ cũng biết cây hồng muốn tìm mềm nắm, Trương Dương là người thích hợp nhất rồi, chính mình không phải là Trương Hân địa đối thủ.

Trương Dương xem như là đã minh bạch, không ngờ như thế mình chính là cái bắt đảo ông, ai không sáng khoái đều phải tìm chính mình vung xỉ ah!

Trương Hân cùng Vương Tuyết nghe được Đường Hiểu Tuệ, đều cười không được, còn kém đầu cái băng ngồi nhỏ ngồi ở một bên xem cuộc vui rồi.

Đương nhiên các nàng xuất hiện đang ngồi ở trên sô pha xem cuộc vui, hiệu quả cũng gần như.

"Ta toán phục người rồi, người vừa không phải vẫn cùng Trương Hân tranh giành TV sao, sao liền tìm tới ta đây! Không thấy người Trương Hân tỷ tỷ đang chê cười người mà!" Trương Dương không chút nghĩ ngợi trực tiếp dòi đi tầm mắt, cho hai cái tiểu nha đầu đi đầu đi!

Nào nghĩ tới Đường Hiểu Tuệ căn bản không để mình bị đẩy vòng vòng, "Hừ! Ta cùng Hân Hân tỷ đều là đùa giỡn, ai cho người nhúng tay á..., đều tại người!"

Trương Dương tròn tròn mắt, nha đầu này hôm nay là lại định chính mình rồi đúng không!

Một bên Trương Hân càng là cười đến khuôn mặt nhỏ đều nở hoa rồi, trong lòng càng là nghĩ đến "Đáng yêu làm sao Đường Hiểu Tuệ ah! Xem ra sau này thiếu bắt nạt nàng mấy lần, không phải vậy đều xin lỗi một tiếng này Hân tỷ."

Đương nhiên, lúc này Đường Hiểu Tuệ đang tại nghĩ "Ta đúng là quá thông minh, nhìn người Trương Hân còn dám chọc ta! Chờ ta đem anh rể quán phiến, hẳn nhất định sẽ giáo huấn người, cho người bắt nạt ta!"

Trương Dương không biết hai người ý nghĩ, càng là không biết Đường Hiểu Tuệ đánh chính là cái ý niệm này.

Sau đó Trương Dương cử động xem như là triệt để phá vỡ Đường Hiểu Tuệ đường cong cứu quốc hi vọng.

"Ba ba ba", "Ta cho người cái tiểu nha đầu trách ta, cho người bắt nạt ta, nhìn người sau đó còn tìm không tìm có rồi!" Trương Dương vì một thoáng ôm lấy Đường Hiểu Tuệ liền gác ở trên đùi, tàn nhẫn mà giật mấy lần cái mông nhỏ!

"Ô ô ô! Lưu mụ mụ nhanh tới cứu ta nha, anh rể giết người rồi!" Lúc này mới phản ứng được Đường Hiểu Tuệ mau mau viện binh, lớn tiếng kêu lên.

"Trương Dương, làm gì vậy! Hiểu tuệ thật vất vả ở nơi này mấy ngày, người còn bắt nạt nàng, có phải là muốn ăn đòn ah!" Chính đang mang món ăn Lưu Thúy Quyên vừa nhìn Trương Dương động thủ giáo huấn Đường Hiểu Tuệ, lập tức đau lòng hướng về Trương Dương quát.

Đường Hiểu Tuệ nha đầu này mấy ngày nay nhưng là đem Lưu Thúc Quyên dụ được đầu óc choáng váng, so với đối với mình thân nữ nhi còn thân hơn, này không lập tức liền hộ lên.

"Khà khà, tiểu nha đầu phiền tử, lần này hãy bỏ qua ngươi rồi, lần sau còn dám tìm cơ, đánh ngươi cái bờ mông nở hoa!" Trương Dương thấy mình lão nương nhanh đã giết tới, vội vả thả xuống Đường Hiểu Tuệ, ghé vào lỗ tai nàng uy hiếp nói.

Đường Hiểu Tuệ tức giận nghiêng răng nghiêng lợi, xấu anh rề lại dám đánh nàng mông đít nhỏ, còn tưởng là Trương Hân trước mặt, hơi quá đáng, mình nhất định sẽ trả thù!

Không để ý tới Trương Hân cười nhạo, Đường Hiểu Tuệ rầm ăn mấy miếng đã hết rồi cơm. Cũng không đợi chính mình trước đây thích ăn nhất Nguyên tiêu vào bàn, liền trốn đến gian phòng nghĩ làm sao trả thù trương dương.

Lưu Thúc Quyên trách cứ nhìn thoáng qua Trương Dương, thờ phỉ phò nói rằng "Ngươi đều là người lớn cả rồi, còn cùng tiểu hài tử chấp nhặt! Xem đi, cơm đều không ăn rồi, buổi tối đói bụng trách bạn."

Nói xong còn liếc mắt một cái Trương Hân, xem bộ dáng là đang cảnh cáo vị này khuê nữ rồi.

Trương Dương không nói gì, hần phát hiện mình hôm nay thật chính là gặp vận rủi lớn rồi, Đường Hiểu Tuệ nha đầu kia không phải mỗi ngày cùng Trương Hân làm cho không thể tách rời ra sao, cũng không thấy nàng giận hờn không ăn cơm ah!

Hơn nữa mỗi lần cãi nhau sau ăn càng nhiều, chính mình thực sự là oan a, hần thật giống như cũng không sao thể nha đầu kia đi, sao liền ý lại vào ta cơ chứ? Nói không chắc tiểu nha đầu kia ngày hôm nay không đói bụng đây!

"Ca, ngươi cẩn thận ồ! Đường Hiểu Tuệ tối thù dai rồi, nói không chắc nàng buổi tối liền đến báo thù ngươi rồi! Bộp bộp bộp..." Trương Hân nhìn có chút hả hê cười nói, nói xong cũng không quan Trương Dương phản ứng, vui cười hớn hờ trở về phòng.

"Mợ, ta ăn no rồi." Vương Tuyết thấy hai vị tỷ tỷ đều không ăn rồi, chính mình cũng vội vàng phui đi xong trong chén cơm, quay về Lưu Thúc Quyên nói một tiếng liền chạy.

"Nha đầu này, ta hôm nay làm Nguyên tiêu trách bạn, đều là Dương Tử ngươi gây ra họa! Đêm nay ngươi không ăn xong không cho phép đi!" Lưu Thúc Quyên thấy trên bàn trong nháy mắt sẽ không người, tức giận nói rằng.

"Ta ăn được chưa! Không phải còn có cha ở mà, cha, ngươi cũng ăn nhiều một chút!" Trương Dương thấy mình lão ba thân du vật ngoại, cao giọng hô.

"Trách, làm sao đều không ăn rồi, mau ăn cơm!" Trương Quốc Hoa bị Trương Dương la lên một thoáng giật mình tỉnh lại, liền vội vàng nói.

"Cha, nghĩ gì thế? Đã ăn rồi, ngươi trong bát cơm trà như nào đây không nhúc nhích à?" Trương Dương có chút ngạc nhiên, chính mình lão ba ngày hôm nay thì sao, đến bây giờ một câu nói đều không nói sao.

"Hừ! Còn có thể thì sao, còn không phải cái kia đầu bảo bối cầu, cả ngày hôm nay không ăn cơm rồi, hần nhanh chóng thôi!" Lưu Thúc Quyên một cái liền nói ra Trương Quốc Hoa vô tình đã thải nguyên nhân, nhìn có chút hả hê nói rằng.

Thấy Trương Quốc Hoa không có tinh thần gì, Trương Dương thuận miệng an ủi hai câu, cũng nhanh chạy trở về phòng, tiết kiệm mẹ lại tìm đến mình phiền phức.

Trở về phòng Trương Dương đem về Long Kinh luyện mấy cái tuần hoàn, không khỏi có chút cao hứng, xem ra mỗi lần chiến đấu sau đều sẽ có thu hoạch.

Tuy rằng lần này võ lực của mình hạn mức tối đa không có tăng trưởng, có thể là võ lực của mình giá trị đạt đến 89, cùng thể năng giá trị hầu như ngang hàng rồi, thật là một kiện làm người khoái trá công việc (sự việc).

Nhìn đồng hồ, đã hơn mười hai giờ, Trương Dương vô tâm lại đi luyện công, liền chuẩn bị lên giường giấc ngủ.

Lúc này nhĩ lực bén nhạy Trương Dương đột nhiên nghe thấy ngoài cửa truyền đến tiếng bước chân rất nhỏ, trong lòng cả kinh, lẽ nào Lý Nguyên Triều tìm đến mình báo thù!

Trương Dương ngưng thần nghe qua, vừa nhắc theo tâm nói lòng, Trương Dương tuy rằng không thể nhìn xuyên, Nhưng bằng linh giác của hần vẫn có thể nghe ra phòng ngoài tiếng bước chân của là của ai.

"Vẫn đúng là cho Trương Hân nói, tiểu nha đầu này thực sự là báo thù không qua đêm ah!" Trương Dương bất đắc dĩ nghĩ đến, Đường Hiểu Tuệ tên kia lại đã trở thể như vậy còn lén lút lút lại đây, thật là khiến người bội phục.

Trương Dương ngẫm lại vẫn là giả bộ ngủ đi, liền để tiểu nha đầu này thực hiện được một hồi đi, tiết kiệm sau đó mỗi ngày đến đây đưa chính mình, chính mình còn sợ nàng ăn được chính mình không được.

Trong phòng đen như mực, chỉ có một tia yếu ớt nguyệt quang chiếu vào.

Trương Dương nằm ở trên giường nhìn chăm chăm cửa phòng, đợi nửa ngày còn không có thấy Đường Hiểu Tuệ đi vào, trong lòng có chút hiếu kỳ; không nghĩ tới tiểu nha đầu vẫn rất có kiên nhẫn, còn học được quan sát địch tình rồi.

Hắn cái nào biết không phải là Đường Hiểu Tuệ không tiến vào, mà là chính bản thân hắn luyện công thời điểm sợ người quấy rối đem cửa phòng khóa trái, Đường Hiểu Tuệ không vào được rồi.

"Đại bại hoại, nhất định là làm việc trái với lương tâm, muốn không buổi tối còn khóa cửa làm gì!" Đường Hiểu Tuệ ở Trương Dương ngoài cửa thờ phỉ phò nghĩ đến, trong tay tiểu đèn pin khắp nơi loạn quét, cũng không biết đang tìm cái gì.

Nguyên lai nàng muốn đến Lưu Thúy Quyên còn có đồ dự bị chia khoá, leo tường lật tủ rút cục ở phòng khách trên khay trà tìm được rồi chia khoá, không cường nổi đắc ý nở nụ cười.

"Ha ha, vẫn là tìm cho ta đã đến đi, ngươi là tránh không khỏi ma chướng của ta!" Đường Hiểu Tuệ len lén đắc ý, xem xuống lần đại bại hoại còn dám hay không đánh chính mình mông đít nhỏ rồi.

Nằm ở trên giường Trương Dương tuy rằng không nhìn thấy Đường Hiểu Tuệ đang làm gì. Nhưng là bằng thánh lực của hắn còn có cảm giác, cũng có thể đoán cái đại khái.

"Nha đầu ngốc này, tìm chìa khoá tìm đến bây giờ, này nếu như kẻ thù còn không sớm chạy!" Trương Dương có chút không nói gì, Đường Hiểu Lộ thông minh như vậy một người, muội muội sao cứ như vậy dần đây!

"Két két", cửa phòng rút cục bị Đường Hiểu Tuệ cho mua bán lại mở ra.

"Khà khà, đại bại hoại, ngày hôm nay ngươi xong." Đường Hiểu Tuệ vào cửa sau khinh khinh đóng cửa phòng, đắc ý cười nói.

"Ai ôi", trên giường Trương Dương suýt chút nữa cười vắng, hóa ra là trong phòng không có đèn, Đường Hiểu Tuệ không cẩn thận đã bị dế cho vấp ngã rồi.

"Hừ! Bại hoại, liền ngay cả giày của ngươi cũng bắt nạt ta...ta đánh chết ngươi!" Đường Hiểu Tuệ thật tức giận, quay về Trương Dương dế chính là một trận gỗ, cũng sắp đem Trương Dương làm người chết đối đãi.

"Ta ngất! Nha đầu này là đến báo thù sao, tại sao ta cảm giác nàng là tới biểu diễn tướng thanh!" Trương Dương xấu xa nghĩ đến, hắn phát hiện nha đầu này thật là quá đáng yêu, bày đặt người sống sờ sờ không đánh, luôn cùng một đôi dế lê không qua được làm gì!

"Ai nha, đại bại hoại không hồi tỉnh đi à nha!" Đang cùng dế so tài Đường Hiểu Tuệ thấy trên giường Trương Dương trở mình, có chút sốt sáng nói, liền ngay cả cặp kia chán ghét dế đều bị nàng vứt đi sang một bên rồi.

"Miêu, miêu!"

Trương Dương bó tay rồi, nhà mình biệt thự, mèo hoang có thể đi vào tới sao! Ngươi còn không bằng học giả dậm Vượng Tài gọi hai tiếng đây!

Thấy Trương Dương bất động, Đường Hiểu Tuệ yên tâm, tiểu tâm dục dục lấy ra của mình công cụ gây án. Ở dạ quang phản xạ xuống, Trương Dương hí mắt nhìn thấy vẫn chương còn có một đem cây kéo nhỏ.

"Không thể nào, tàn nhẫn như vậy! Còn có kéo, tiểu nha đầu muốn làm gì!" Trương Dương có chút buồn bực rồi, chính mình không phải đánh ngươi mấy lần cái mông sao, không cần mang hung khí đi!

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Đại Cao Thủ Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 58: Đường Hiểu Tuệ trả thù dưới

Trương Dương nhìn Đường Hiểu Tuệ lại cảm kéo đã tới, không khỏi rất gấp gáp.

Nha đầu này không phải là muốn đem mình cái kia đi à nha, cũng không sợ nàng tỷ tìm nàng để gây sự.

Cũng còn tốt Trương Dương lo lắng công việc (sự việc) không có phát sinh, trương Đường Hiểu Tuệ nha đầu này đầu tiên là ở Trương Dương khuôn

mặt về vài nét bút liền ngừng , một người cười ngây ngô không ngừng !

Nhắm hai mắt Trương Dương cảm thấy một trận uất ức , có chính mình sao kẻ ngu sao? Người làm chuyện xấu liền làm như vậy, một điểm thiên phú đều không có !

Đường Hiểu Tuệ cũng quá không giăng cứu đi, nàng sẽ cầm trong tay mình tiểu đèn pin quay về Trương Dương mặt mãnh liệt chiếu , tùy tiện cái nào người sống sờ sờ cũng đều tỉnh dậy đi. Chính mình phối hợp thực sự là gian nan ah !

Nhưng là Đường Hiểu Tuệ lại còn đắc chí cười nói "Đại bại hoại thực ngốc ! May mà ta thông minh , nếu không đã bị hấn phát hiện , nhìn hấn bắt đầu từ ngày mai giường trông thấy mình trên mặt rùa đen lớn còn dám hay không uy hiếp ta !"

Nói xong Đường Hiểu Tuệ lại méo xệch đầu nhỏ nghĩ một hồi , tự nhủ "Có muốn hay không cắt bỏ đây? Cắt sau đó trường không ra làm sao bây giờ?"

Trương Dương một thoáng liền bị dọa đến hoàn toàn thanh tỉnh , "Không thể nào , cắt còn có thể dài, người cho rằng là thần lẩn đuôi ah !"

Vừa mới chuẩn bị đứng dậy bắt hòa Đường Hiểu Tuệ chơi tiếp Trương Dương , chỉ nghe thấy Đường Hiểu Lộ kể tiếp một câu nói , nhắc theo tính nhảm là để xuống .

"Có thể là không có lông mày xấu quá ai , tỷ tỷ biết rồi sẽ không quăng hấn đi!" Đường Hiểu Lộ lắc đầu suy tính nửa ngày cũng không quyết định .

Trương Dương trong lòng không khỏi cảm thán nói: "tiểu nha đầu vẫn là rất thiện lương a, vẫn rất vì chính mình nghĩ tới mà !"

"Không được , nếu như tỷ tỷ đem hấn quăng , ta sau đó không sẽ không có gấu chó lớn bảo bảo , cũng nhìn không thấy Vương Tài rồi." Đường Hiểu Tuệ bỗng nhiên cao nói .

"Khụ khụ", Trương Dương nuốt chút nữa khí ra máu , cảm tình chính mình còn không bằng một con chó trọng yếu đây!

"Miêu Miêu , Miêu Miêu ." Đường Hiểu Tuệ vừa nghe thấy Trương Dương ho khan , vội vàng lại tới nữa rồi hai tiếng mèo kêu , coi là thật đem Trương Dương khi (làm) kẻ ngu si nhìn .

Trương Dương trong lòng một mực tại nói thầm , "Ta là kẻ đàn , ta là kẻ đàn ! Ta không nghe thấy, cũng nhìn không thấy!" Cuối cùng là đành chỉ thò ra một hơi không để cho mình bật cười .

Một lát sau Trương Dương cũng cảm giác Đường Hiểu Tuệ bò lên trên giường của mình , cả người đều ngồi vào trên người mình , cái này cảm giác được nhiều từ đích người mới cảm giác không tới nha !

"Hừ ! Ngày hôm nay tiện nghi người rồi , không hốt tóc người lông mày rồi, cắt râu mép của người !"

Tiếp theo Trương Dương cũng cảm giác một con tay nhỏ bé lạnh như băng nâng đỡ cảm của chính mình , sau đó liền có một con kéo nhỏ từ tại chính mình bên mép du dương .

"Đại bại hoại dài đến thật đẹp trai mà ! Chính là người hồng rồi điểm (đốt) !" Đường Hiểu Tuệ cắt Trương Dương vừa lộ đầu Tiểu Hồ Tử , tự lẩm bầm .

Trương Dương bây giờ xác thực cũng coi là anh chàng đẹp trai một cái , loại khí chất kia là hấn ở sinh từ trong rèn luyện rèn luyện ra được, đối với Đường Hiểu Tuệ bé gái như vậy tới nói xác thực nắm giữ lớn lao sức hấp dẫn .

Nghe Đường Hiểu Tuệ khoa trương chính mình lớn lên đẹp trai Trương Dương trong lòng có chút cao hứng , tiểu nha đầu ánh mắt không tệ lắm ! Chỉ có điều chính mình xấu sao?

Cắt cắt Trương Dương liền cảm giác thấy hơi không đúng , Đường Hiểu Lộ cái miệng nhỏ vẫn đi xuống chuyển , đều sắp đụng tới tiểu trương dương , Trương Dương có chút không đỡ nổi rồi.

Tuy rằng một mực sửa Đường Hiểu Tuệ tiểu nha đầu , Nhưng đã qua năm Đường Hiểu Tuệ cũng mười tám tuổi rồi, nên phát dục cũng đều trở mã , đặc biệt bộ ngực đôi kia bảo bối đều dán vào ngực của mình rồi.

Có thể hận chính là nha đầu này ở Trương Dương trên người ngồi còn không an phận , cái miệng nhỏ uốn tới ẹo lui, không ngừng kì kèo Trương Dương bụng dưới .

"Người cho rằng đây là nhà người băng ghế ah ! Vừa nhìn chính là đi học không để ý nghe giảng gia hỏa !" Trương Dương ở trong lòng âm thầm nghĩ tới , đang chuẩn bị chứa tình lại hấn , còn chưa bắt đầu hành động liền thật sự tỉnh rồi !

Nam Phương thời tiết tuy rằng không phải quá lạnh , Nhưng chỉ mặc nội y Đường Hiểu Tuệ có chút không chịu nổi , nguyên bản ở gian phòng của mình còn có điều hòa cảm lạnh , Trương Dương gian phòng cũng không có .

Có chút lạnh Đường Hiểu Tuệ thuận lợi liền hướng phía sau một trảo , chuẩn bị dùng chân cho mình che lên , không nghĩ tới chân cũng cùng mình đối nghịch dĩ nhiên kéo không nhúc nhích rồi.

"Ah !" Trương Dương một tiếng hét thảm , Đường Hiểu Tuệ bất không phải là chân , tiểu Trương Dương trúng rồi của nàng Cửu Âm Bạch Cốt Trảo rồi.

Càng thêm quá đáng chính là Đường Hiểu Tuệ cảm giác mình không kéo đến chán, còn tàn nhẫn mà lời một cái, lần này có thể khổ Trương Dương, chính mình nhưng không đem công phu luyện đến cái kia đây!

"Quý a !" Còn tại cùng chán so tài Đường Hiểu Tuệ bị Trương Dương kêu thăm thiết sợ đến lớn tiếng kêu lên, Trương Dương mau mau che miệng nàng lại.

"Quý cái đầu nguoi ! Nguoi đêm hôm khuya khoắt không ngủ tìm ta trong phòng làm gì? Còn không buông tay !" Trương Dương tàn bạo mà gầm nhẹ nói, tiểu đệ của chính mình còn tại Đường Hiểu Tuệ trong tay cầm lấy đây, vừa bị kinh hãi Đường Hiểu Tuệ nắm chắc hơn.

"Ô ô ô !" Đường Hiểu Tuệ thế mới biết là Trương Dương tỉnh rồi, còn coi chính mình cất bỏ Trương Dương râu mép bị hấn phát hiện, bị che miệng không ngừng truyền đến tiếng ô ô, thân thể cũng bắt đầu giãy dụa không ngừng.

"Được rồi, đừng có gọi rồi, ta buông tay." Trương Dương âm thanh có chút khó chịu mà nói ra, cảm tình Đường Hiểu Tuệ đem tiểu đệ của chính mình khi (làm) tay vịn rồi, vừa giãy dụa không có chú ý chính hấn thời điểm còn không ngừng một trên một dưới xoa động lên.

"Hô ..."

Đường Hiểu Tuệ trường thở thở ra một hơi, tức giận nói rằng "Nguoi suýt chút nữa che từ ta rồi, làm gì như vậy dùng sức !"

"Nguoi một cái nha đầu chết tiệt kia, buông tay !" Thấy Đường Hiểu Tuệ còn không buông tay, Trương Dương vừa vui sướng vừa thống khổ mà quát.

Đường Hiểu Tuệ một mặt mê man, ta không phải buông tay sao, anh rở một mặt đỏ bừng có phải là bị bệnh hay không.

"Đại bại hoại, nguoi có phải là bị bệnh hay không, mặt thật nóng nha, nếu không ta đi giúp nguoi tìm một chút thuốc hạ sốt đi!"

Đường Hiểu Tuệ là nói lỏng tay, Nhưng là thả chính là con kia cầm kéo nhỏ từ tay, một cái tay khác còn tại lôi kéo tiểu Trương dương đây.

"Ân, nhanh đi !" Trương Dương không muốn cùng Đường Hiểu Tuệ nói thêm cái gì, quả nhiên là ngực lớn nhưng không có đầu óc a, nguoi cái tay kia tự không thể buông ra sao.

Đường Hiểu Tuệ vừa nghe Trương Dương thật sự ngã bệnh, cũng không kịp nhớ chính hấn rồi, vội vã liền muốn xuống giường.

"O, nhanh đi lấy thuốc !" Trương Dương lệ rơi đầy mặt kêu lên, lần này là thật sự bị bệnh, hấn sẽ không cùng lần trước bị chính mình đánh tàn phế gia hỏa giống nhau đi!

Nguyên lai Đường Hiểu Tuệ vừa xuống giường không có chú ý chính hấn thời điểm càng làm tiểu Trương dương khi (làm) tay vịn rồi, theo bản năng mà hay dùng lực đập một cái sức lực, kết quả có thể tưởng tượng được.

"Há, biết rồi, không nên gấp mà !" Đường Hiểu Tuệ còn tưởng rằng Trương Dương cuống lên, đập đập vài bước tự ra phòng cho Trương Dương lấy thuốc rồi.

"Cuối cùng đã đi, lại tiếp tục như thế, ta sau đó thực sự xuất gia làm hòa thượng rồi!" Trương Dương thở nhẹ một hơi, xoa xoa tiểu huynh đệ, "Ngày hôm nay nhưng là có lỗi với nguoi rồi, sau đó nhất định phải học cái Kim Cương Bát Hoại thần công chuyên môn bảo vệ nguoi !"

Chỉ chớp lát đi lấy thuốc Đường Hiểu Tuệ cũng quay về rồi, cảm thuốc đã nghỉ hưởng về Trương Dương trên giường bỏ, Trương Dương mau mau ngăn cản nói "Được rồi, thuốc thả xuống ! Nguoi về đi ngủ."

"Không mà, chúng ta anh rở uống thuốc lại đi." Nói Đường Hiểu Tuệ liền cúi đầu ở trên giường tìm được cái gì.

"Để làm chi đây? Mau trở về ngủ, ngày mai còn muốn đến trường đây!" Trương Dương có chút sợ hãi cái mê hồ gia hỏa, mau mau thúc giục.

"Ồ! Anh rở nguoi trên giường có phải là ả giấu ả, làm sao không tìm được?" Đường Hiểu Tuệ hơi nghi hoặc một chút hỏi, vừa nhớ đến trên tay mình thật giống bắt được cái gì, còn nhiệt hồ hồ đây!

Trương Dương xạm mặt lại, còn ả, ả hấn nguoi tỷ không tìm nguoi liều mạng !

"Đói bụng liền đi nhà bếp, ở đâu ra ả !" !

"Ta vừa thật sự nhìn thấy đây, một mực tại trên tay cầm lấy, Nhưng là trở về đã không thấy tăm hơi, có phải là anh rở ả đi à nha?"

Nói Đường Hiểu Tuệ liền lên giường tìm đến, nàng buổi tối không ăn bao nhiêu thật là có chút đói bụng.

"Đại tỷ, nguoi hãy tha cho ta đi ! Thật không có ả !" Trương Dương vừa nhìn Đường Hiểu Tuệ lại tới nữa rồi, liền vội xin tha đến, hấn đây là tạo cái gì nghiệt ả !

"Hừ ! Nhất định là nguoi ả nấp rồi, vừa còn gạt ta đi lấy thuốc, không một chút nào như sinh bệnh bộ dáng !" !

Đường Hiểu Tuệ nhìn Trương Dương không có chuyện gì đâu đáng về, lần này làm sao cũng không tin trương dương, giường nanh múa vuốt liền vọt tới

"Cứu mạng !" Hóa ra là nàng không cẩn thận liền dẫm nát Trương Dương trên đùi , hướng về dưới giường hạ đi .

"Cẩn thận một chút !" Trương Dương phản ứng cấp tốc đem nhanh ngã xuống đất Đường Hiểu Tuệ ôm lấy , trách cứ nói rằng .

Chờ nửa ngày đều không thấy Đường Hiểu Tuệ nói chuyện , Trương Dương có chút kỳ quái , chẳng lẽ là bị giật mình , không phải chưa ngã sấp xuống sao .

Cúi đầu vừa nhìn , nguyên lai Đường Hiểu Tuệ chính đỏ cả mặt , ngực thở dốc lợi hại , lại như một con nhanh nôi giận hơn đầu ngu ruồi .

"Hiểu tuệ , làm sao vậy? Có phải là cái nào va đầu đấy?" Trương Dương có chút bận tâm hỏi.

"Đại bại hoại ! Đại sắc lang ! Ô ô , ta không sống được !" Đường Hiểu Tuệ cũng không nói chuyện , bắt được Trương Dương chính là dừng lại : một trận mãnh liệt đánh .

Nguyên lai Trương Dương vừa tiếp được Đường Hiểu Tuệ không có chú ý chính hấn thời điểm , còn không có nhuyển xuống tiểu huynh đệ lại đụng phải nàng .

Đường Hiểu Tuệ cảm giác có đồ vật chĩa vào chính mình , còn tưởng rằng Trương Dương giấu đồ vật bị chính mình phát hiện , hiểu kỳ cúi đầu liếc mắt nhìn , muốn biết Trương Dương đến cùng giấu cái nào rồi , kết quả đã nhìn thấy chính nhất trụ kinh thiên tiểu đệ nhìn mình đây.

Lần này nàng đã minh bạch , ở đâu là Trương Dương giấu đồ ăn rồi , chính mình lại còn ngây ngốc ngắt nửa ngày .

"Còn lừa người ta nói là ăn , người này tên đại bại hoại , đại biến thái ! Sau đó cũng không để ý tới người nữa !" Đường Hiểu Tuệ mặt đỏ đều sắp nóng rần lên , giày cũng không xuyên (đeo) liền chạy .

Trương Dương nhìn tiểu nha đầu biểu diễn , trợn mắt ngoác mồm ! Đây là hấn lỗi sao , còn có chính mình khi nào nói là ăn á..., không là tiểu nha đầu tự mình nói sao !

"Ta sai rồi , ta liền không nên dây vào của nàng ! Nha đầu này không sẽ tới nơi nói lung tung đi , ta ngắt !" Trương Dương tự lẩm bầm mà nói ra .

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Đại Cao Thủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 59: Mèo không thấy

Sáng sớm ngày thứ hai Trương Dương đã rời giường , len lén chạm vào phòng khách nhìn một chút .

"Cũng còn tốt tiểu ma nữ không ở !" Không nhìn thấy Đường Hiểu Tuệ Trương Dương vỗ vỗ lồng ngực của mình , thở phào nhẹ nhõm , nhìn dáng dấp Đường Hiểu Tuệ là đến trường đi tới .

"Nói ai Ma nữ đây!" Trương Dương phía sau đột nhiên bùng nổ ra một thân gào thét , ngồi ở trên sô pha ngáp một cái Đường Hiểu Tuệ nghe Trương Dương gọi mình tiểu ma nữ không nhận được phát tác .

"Người là Minh Kinh !" Trương Dương một mặt kinh hãi , Đường Hiểu Tuệ đi tới phía sau mình hấn lại không biết , lẽ nào đối phương là ả núp cao thủ .

"Rõ ràng cái đầu người á! Vừa kêu người nào tiểu ma nữ đây?" Đường Hiểu Tuệ thật giống không nhớ rõ chuyện tối ngày hôm qua như thế , nhìn thấy Trương Dương không có chút nào khó chịu .

"Không hợp với lẽ thường ah ! Hiểu tuệ , người nói là cha người vẫn là người mẹ , lẽ nào bọn họ đều là Hóa Kinh cường giả , muốn không thể nào dạy dỗ còn trẻ như vậy Minh Kinh cao thủ?" Trương Dương một mặt vội vàng hỏi.

"Không hiểu ra sao ! Cũng không biết người đang nói cái gì ! Sáng sớm liền đã phát điên , không phải là bị trên mặt rùa đen lớn đã kích thích hả?" Đường Hiểu Tuệ nhìn Trương Dương trên mặt rùa đen lớn cười trộm nói.

"Ách , chẳng lẽ là ta làm , hiểu tuệ làm sao người tại đây à? Không đi học sao?" Trương Dương không giữ thể diện trên còn không có sát rùa đen , hỏi tới .

"Đàn á..., ngày hôm nay chủ nhật ai, đi đâu đến trường nha ! Ta trời vừa sáng là ở nơi này, được rồi ! Là chính người dáo dác đi vào không nhìn người ."
Đường Hiểu Tuệ đẩy về khinh bỉ mà nhìn về phía Trương Dương .

Trương Dương bị chơi khăm rồi, nguyên lai Đường Hiểu Tuệ sớm là ở nơi này, hắn còn tưởng rằng là cao thủ nào đây! Xem ra chính mình lòng cảnh giác quá kém, này cũng không phát hiện .

"Cái này sao chỉ một mình người, Trương Hân các nàng đâu?" Trương Dương có chút kỳ quái hỏi, muội muội mình vẫn luôn không phải cái yêu thích ngủ nướng người, ngày hôm nay làm sao chưa thấy .

"Ai biết được, sáng sớm liền chưa thấy người đâu !" Đường Hiểu Tuệ lắc lắc đầu .

Đang nói Trương Hân cùng Vương Tuyết vào được, Trương Hân ừ ừ nghiêm mặt nhìn đáng đáp có chút không vui .

"Tiểu Tuyết, người Hân tỷ thì sao, sáng sớm ai gây nằng tức giận?" Trương Dương nhìn muội muội rầu rĩ đáng về không vui, quan tâm hỏi.

"Ta cũng không biết nha, Hân tỷ sáng sớm liền nói muốn đi cứu vớt tiểu sinh mệnh, kết quả là ở trong phòng ngoài phòng tắc lư nửa ngày, sau đó cứ như vậy ."

Vương Tuyết nhún vai một cái, đầu óc mơ hồ trả lời, nói xong nhìn Trương Dương liền bắt đầu cười ngây ngô .

Trương Dương có chút buồn bực nhất định là Đường Hiểu Tuệ chính là cái kia rùa đen lớn gây ra họa, cũng không biết sau đó có thể hay không rửa đi .

"Có gì đáng cười, không gặp ca chính đang quan tâm người Hân tỷ sao, cười nữa liền đem người và Đường Hiểu Tuệ giam chung một chỗ !"

"Hừ ! Theo ta giam chung một chỗ có cái gì không tốt, người không nghe lời ta mới đem người cùng Vương Tài giam chung một chỗ đây!" Đường Hiểu Tuệ nghe Trương Dương nói mình nói xấu, thở phì phò nói rằng .

Trương Dương thật muốn quát chính mình hai cái miệng, nhân rồi không chuyện gì làm lại gây nha đầu này làm gì ! Có giáo huấn Trương Dương không nhìn thẳng Đường Hiểu Tuệ khiêu khích, quay đầu tìm Trương Hân đi tới .

"Cùng ca nói một chút, có phải là ai bắt nạt người rồi, ca giúp người trừng trị hắn !" Trương Dương sáng một cái chính mình thâm hậu cơ bắp, một mặt hã hê mà nói ra .

"Không có chuyện gì, ca, người nói tối hôm qua là không phải có mèo hoang vào nhà rồi hả?" Trương Hân hơi nghi hoặc một chút hỏi .

Trương Dương vừa nghe liền có chút ngưng ngượng, nhất định là Đường Hiểu Tuệ cái kia nha đầu chết tiệt kia học mèo kêu bị Trương Hân nghe thấy được .

"Có sao? Ta làm sao không biết a, người nhìn thấy ở đâu?" Trương Dương giả bộ hồ đồ nói, mạnh mẽ trừng mắt một bên cười trộm Đường Hiểu Tuệ .

"Người không nghe thấy sao? Ta tối hôm qua lúc ngủ thật giống nghe được mèo hoang hét thảm, gọi thật thảm, nhất định là bị thương !" Trương Hân có chút đồng tình nói .

"Người sáng sớm không phải là đi tìm mèo hoang đi à nha?" Trương Dương có ý đem mèo hoang nói nặng nề, trêu đến Đường Hiểu Tuệ vung lại đây nẩy cái liếc mắt .

"Àn, mèo thật đáng thương, nói không chắc tối hôm qua chính là bị Vương Tài cắn bị thương, ta nghĩ tìm tới nó cho hắn xem xem, Nhưng là mới vừa buổi sáng đều không nhìn thấy, không phải là chết rồi đi!" Trương Hân nói xong sắp khóc rồi, trên mặt cũng lộ ra thương tâm về mặt .

Trương Dương lần này mới hiểu được, trước đây tại gia tộc không có chú ý chính hắn thời điểm Trương Hân cũng nuôi quá một con mèo nhỏ, nhưng đáng tiếc cùng người trong thôn cãi đánh nhau, bị cắn bị thương rồi, về nhà không mấy ngày đã chết rồi.

"Hân Hân, sẽ không đâu, Vương Tài mới như vậy hơi lớn, răng còn không có dài đủ đây! Nhất định là người nghe lầm, đừng lo lắng ." Trương Dương khuyên giải nói, cũng không thể nói cái kia con mèo hoang chính là Đường Hiểu Tuệ đi.

"Được rồi, nhìn đêm nay con mèo nhỏ còn đến hay không rồi, nói không chắc thật là ta nghe lầm ."

"Không nói cái này, ngày hôm nay nghỉ, ca người có phải hay không mang chúng ta đi ra ngoài chơi một chút ah !" Trương Hân lại khôi phục nguyên bản rộng rãi tính cách, quần quít lấy Trương Dương ra ngoài chơi rồi.

"Được, ngày hôm nay bởi các người chơi một ngày, ngày mai ca muốn đi, nói không chắc muốn rất lâu mới có thể trở về xem các người rồi."

Nghĩ hôm nay đã là mười sáu rồi, cách Nam Vũ sẽ cũng là thời gian hai ngày, chính mình ngày mai sẽ phải đi Nam thành rồi, Trương Dương thống khoái mà đáp ứng nói .

"Ca, người lại muốn đi nha ! Không phải nói người tại Nam thành đã không có công tác sao, làm sao không ở nhà nhiều ở mấy ngày nha, bây giờ trong nhà lại không thiếu tiền dùng ." Trương Hân gương mặt không muốn, nàng còn tưởng rằng sau đó ca ca sẽ không đi ra ngoài nữa, không nghĩ tới ở nhà

vẫn chưa tới một tháng lại muốn đi rồi.

"Đại bại hoại , sẽ không là đi gặp cái kia Hạ Hinh Vũ đi, cẩn thận ta cho ta biết tỷ ồ!" Đường Hiểu Tuệ cũng không nỡ Trương Dương đi , tùy tiện tìm cái có nói rằng .

"Ca , ngươi đi rồi cần phải thường thường về tới thăm chúng ta . " Vương Tuyết hiểu chuyện nói một câu , nàng cũng không muốn Trương Dương đi .

"Được rồi , cũng không phải sinh ly tử biệt, Nam thành rồi nhà cũng là mấy tiếng lộ trình , nói không chắc ta hai ngày nữa sẽ trở lại nữa nha ." Thấy một câu nói của mình làm cho mọi người đều có chút thương cảm , Trương Dương mau mau xuyên ngón trượt nói.

"Đúng rồi , ba mẹ đâu , làm sao sáng sớm liền không nhìn thấy à?" Trương Dương có chút kỳ quái mà nói ra , cha mẹ mình mỗi ngày đều là rất sớm đã rời giường , ngày hôm nay làm sao đến bây giờ đều không nhìn thấy đây?

"Không biết ai , ta buổi sáng liền không nhìn thấy rồi, có phải là đi ra ngoài luyện thần ." Trương Hân cũng không rõ ràng , đến bây giờ nàng còn không có ấn điểm tâm đây, cũng không biết cha mẹ đi nơi nào .

"Được rồi, sau đó gọi điện thoại hỏi một chút đi , nói không chắc đi ra ngoài có việc rồi."

Thấy mấy người đều không ấn điểm tâm, Trương Dương còn muốn đại hiển một cái thân thủ , kết quả mới vừa vào nhà bếp đã bị Vương Tuyết cùng Trương Hân đồng thời đuổi ra ngoài .

Trước đây trong nhà không giàu có , có lúc ba mẹ bận bịu không có thời gian , chính là Trương Hân mình làm cơm , Vương Tuyết cũng giống như vậy , vì lẽ đó hai người đều luyện được nấu ăn thật ngon .

Nhìn hai vị muội muội đang bận bịu , Trương Dương nhớ tới Hạ Hinh Vũ cùng Hân Tuyết Kiều hai vị này Đại tiểu thư rõ ràng cũng sẽ làm cơm , không khỏi thờ dãi nói "Ai nói hiện tại biết làm cơm nữ nhân thiếu, ta làm sao phát hiện chúng ta người phụ nữ đều biết làm cơm ah !"

Bên cạnh Đường Hiểu Tuệ không vui , chính mình trước đây lúc ở nhà đều có phải là mẹ chính là tỷ tỷ làm cơm , nàng cũng sẽ không .

"Có gì đặc biệt hơn người , ta cũng sẽ !"

Trương Dương một mặt không tin nhiệm mà nhìn về phía Đường Hiểu Tuệ , "Ngươi sẽ? Không phải là sẽ ăn đi , không trách đây! Chà chà!"

Nói ánh mắt tà ác nhìn chằm chằm Đường Hiểu Tuệ bộ ngực , không phải là ăn lớn đi, cái này cần ăn bao nhiêu ah !

"Ngươi có ý gì ! Ai nói ta sẽ không , không phải là ở Miri mặt thêm giờ nước sao , đơn giản như vậy ai không biết nha , ta còn biết nấu ăn đây!"

Đường Hiểu Tuệ thấy Trương Dương không tin mình , theo bản năng mà hếch cùng tuổi tác kém xa bộ ngực , kiều ngạo mà nói rằng .

"Vẫn đúng là không nhìn ra , ngươi nói một chút sẽ đốt (nấu) những thức ăn kia à?" Trương Dương trêu nói , hân còn thật không tin Đường Hiểu Tuệ biết nấu ăn . Phải biết trước đây Đường Hiểu Lộ không ít cùng mình nói Đường Hiểu Tuệ tai nạn xấu hổ , duy nhất một về xuống bếp suýt chút nữa đem người một nhà đều cho khí than độc chết , mẹ nàng sợ đến cũng lại không dám để cho nàng xuống bếp .

"Ta sẽ cơm rang trứng !"

Trương Dương một bộ ánh mắt không thể tin nhìn Đường Hiểu Tuệ , "Sẽ không không nhận rõ cái gì là món ăn cái gì là cơm chứ? Vậy cũng gọi món ăn?"

Đường Hiểu Tuệ ngược lại cho Trương Dương một cái không có kiến thức về mặt , kiều ngạo giương lên cằm nhỏ xem thường với cùng Trương Dương giải thích .

Kỳ thực Đường Hiểu Tuệ vừa nói xong cũng hối hận rồi , nàng cứ như vậy thuận miệng nói chuyện , kết quả là toát ra cơm rang trứng danh từ này . Nhưng nàng cái nào sẽ dễ dàng như vậy liền chịu thua , thẳng thắn bày làm ra một bộ cao ngạo về mặt đến mê hoặc Trương Dương .

Trương Dương vẫn đúng là bị Đường Hiểu Tuệ ánh mắt khinh thường đã kích , có chút không hiểu tự hỏi nói: " lẽ nào thật sự là ta cô lậu quả văn , cơm rang trứng cũng thật là một môn món ăn sao?"

Đăm chiêu mình nghĩ một hồi , cũng lại vẫn thật là không xác định rồi, mãi đến tận Đường Hiểu Tuệ cười ra tiếng Trương Dương mới phản ứng được , chính mình xoắn xuýt cái vấn đề này làm gì .

"Cười cái gì cười , đần độn!"

"Ngươi mới ngốc đây, mặt cái trước rùa đen lớn vẫn còn, càng xem ngươi càng như !" Đường Hiểu Tuệ vui cười hơn hờ mà nói ra , cũng không quan tâm Trương Dương nói mình choáng váng .

Bị Đường Hiểu Tuệ như vậy vừa nhắc nhở , Trương Dương mới nhớ tới chuyện này , "Còn không phải là ngươi làm ra , lần sau đã ở trên mặt ngươi họa cái !"

"Đại sắc lang ! Ta không ăn người cái kia ! Người không cần đến ta trong phòng nha ! Ta phải nói cho tỷ , nói người bắt nạt ta !" Đường Hiểu Tuệ vừa nghe Trương Dương muốn cho mình họa cái rửa đen , sợ hết hồn cũng nhớ tới chuyện tối ngày hôm qua .

Trương Dương mặt nhất thời đỏ bừng lên , chính mình khi nào nói muốn nàng ăn , Đường Hiểu Tuệ cam tâm tình nguyện hấn còn không vui đây!

"Xú nha đầu , lại nói lung tung ngày hôm nay sẽ không mang người đi ra , cho người ở nhà một mình cùng Vương Tài chơi !"

"Hừ ! Người muốn dám không mang theo ta đi ra ngoài , ta liền đem chuyện tối ngày hôm qua nói cho chị ta biết ." Đường Hiểu Tuệ mới không sợ Trương Dương uy hiếp đây, lại nói Vương Tài cũng chơi rất vui.

Trương Dương lần này bắt đắc dĩ , đó là hấn lỗi sao , còn không phải Đường Hiểu Tuệ nguyên nhân của mình , nàng còn nắm cái này khi (lâm) nhược điểm uy hiếp chính mình rồi !

Trương Dương thật muốn hét lớn một tiếng , "Ta là oan uổng !"

Đáng tiếc Đường Hiểu Tuệ không cho hấn cơ hội này , nói tiếp "Ta liền cùng tỷ nói , người buổi tối lên lút đến ta trong phòng chiếm ta tiện nghi , còn bụng miệng ta không cho ta nói chuyện !"

"Dừng lại! Ngày hôm nay dẫn người đi , trả lại cho người mua rất nhiều gấu chó lớn !" Trương Dương vội vàng kêu ngừng , tại như vậy nói tiếp chính mình đúng là nhay vào Hoàng Hà cũng rửa không sạch .

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Đại Cao Thủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 60: Ta không đánh người,

Trương Dương không còn dám để Đường Hiểu Tuệ biên đi xuống , đây là muốn mạng của mình ah !

Nếu như Hiểu Lộ thật tin tưởng chính mình đối với mọi người nàng cái kia rồi, còn không lập tức liền từ kinh thành phi trở lại tính sổ .

Đường Hiểu Tuệ thấy Trương Dương một mặt đáng dấp sốt sắng , không nhịn được thoải mái cười to , trong lòng càng là nghĩ nhìn người lần sau có dám hay không nắm cây côn làm ta sợ rồi.

Trương Dương cũng không biết Đường Hiểu Tuệ nghĩ như thế nào , nếu không liền tâm muốn chết đều đã có , ta khi nào trải qua chuyện như vậy rồi.

"Ăn cơm đi !" May là lúc này Trương Hân cùng Vương Tuyết bụng lên bữa sáng , mới đưa lời của hai người đề đình chỉ , muốn không kiên cố còn không biết Đường Hiểu Tuệ làm sao bố trí chính mình đây.

"Ca , còn không mau đi rửa mặt , nhiều khó coi nha !" Trương Hân thấy lão ca đẩy cái rửa đen lớn nói rồi mới vừa buổi sáng lời nói , cười ha hả nói rằng .

Trương Dương trừng mắt liếc Đường Hiểu Tuệ đi tới phòng vệ sinh , vẫn giặt sạch gần mười phút mới xem như là giặt rửa mau mau rồi.

Mãi đến tận đã ăn xong điểm tâm đều không thấy Lưu Thúy Quyên bọn họ trở về , Trương Dương có chút nóng nảy , gọi điện thoại quá khứ mới biết bọn họ ở bên ngoài có việc đây.

Lưu Thúy Quyên còn vô cùng thần bí nói cho Trương Dương , nói giữa trưa trở về cho hấn thêm một niềm vui bất ngờ .

Biết cha mẹ không có chuyện gì , Trương Dương yên tâm , hấn là ở lo lắng có người tìm cha mẹ mình phiền phức , cũng không biết Vương Hải phải người có hay không đến . Còn kinh hi hấn cũng không có cảm giác , không phải cho mình "Ca , ngày hôm nay đi đâu à?" Vương Tuyết tò mò hỏi, nàng đến Đào An những này trời còn chưa có ra ngoài chơi qua đây , cũng là Hạ Hình Vũ các nàng ở những ngày kia đi ra ngoài đi dạo nấy ngày phổ .

"Nói một chút , các người muốn đi đâu , ca nghe các người!" Trương Dương cười một cái nói .

"Ca , chúng ta đi sân chơi chơi đi!" Trương Hân nhảy nhót đề nghị , nàng còn chưa có đi quá cái loại địa phương đó đây.

"Hừ ! Mới là không đi đây, vậy thì có cái gì thú vị , tất cả đều rách rưới á..., một chút ý tứ đều không !" Đường Hiểu Tuệ nghe thấy Trương Hân liền lập tức phản bác .

"Vậy người nói đi đâu, người nói địa phương khẳng định cũng không nên chơi, thật đáng ghét!" Trương Hàn không chịu yếu thế, lập tức phản kích.

Trương Dương trực tiếp coi như không nghe thấy hai người cãi vã, giải quyết dứt khoát nói: "Cái nào đều không đi, chúng ta đi leo núi, kỳ duyên núi!"

Kỳ duyên trên núi lần Trương Dương cùng Đường Hiểu Lộ Hàn Tuyết Kiều các nàng cùng đi quá, liền ở ngoài thị trấn chỗ không xa, nếu như trên đường không lưu lại buổi trưa còn có thể về nhà ăn cơm đây.

"Tốt, chúng ta liền đi cái kia chơi đi!" Vương Tuyết cũng không phải chú ý đi đâu, chỉ cần Trương Dương dẫn nàng đồng thời là được rồi. Nàng bây giờ đối với Trương Dương rất là ý lại, đây là nàng vẫn khuyết thiếu cảm giác an toàn nguyên nhân, Trương Dương vừa vặn là loại này dành cho người khác cảm giác an toàn người.

Cùng Long sơn không giống, kỳ duyên núi cao rất nhiều, cảnh sắc so với Long sơn thì càng thêm có vẻ mỹ lệ làm rung động lòng người rồi, dù sao Long sơn chẳng qua là một cái ở nông thôn dãy núi nhỏ, cũng là một ít cỏ dại cùng mấy viên cây già thôi. Đúng lúc gặp Chủ Nhật, núi trên đầu đầu cũng có bóng người, chủ yếu vẫn là quanh thân dân đi làm lại đây nghỉ ngơi, nhìn trước mắt rậm rạp chằng chịt bóng người mấy cái tiểu nha đầu hô to gọi nhỏ, các nàng liền là ưa thích người như thế hơn cảm giác.

Mấy người theo đại bộ đội vẫn bò tới giữa sườn núi mới dưới trướng nghỉ ngơi, chưa từng tới kỳ duyên núi ba nữ dọc theo đường đi nhìn trước mắt cảnh sắc mỹ lệ lưu ra lưu rú nói không ngừng, tiếng cười cười nói nói sẽ không có từng đứt đoạn.

Trương Dương cũng thật cao hứng, đối với hắn mà nói chỉ cần thân nhân của chính mình bằng hữu có thể vui vẻ là được rồi, chính hắn cũng không phải rất để ý những thứ này.

"Ca, đây không phải là Ninh Tuyết mà, nàng cũng tới ư!" Trương Hàn mất sắc, một chút liền ở trong đám người phát hiện Ninh Tuyết, vui mừng nói.

Bởi vì Vương Tuyết tên cũng mang cái chữ tuyết, làm hại Trương Hàn có lúc gọi hai người đều làm cho hỗn hào, cho nên nàng hiện tại trực tiếp gọi Ninh Tuyết tên, gọi Vương Tuyết vì là Tiểu Tuyết rồi.

Đường Hiểu Tuệ cùng Vương Tuyết cũng đều biết Ninh Tuyết, Vương Tuyết là một mặt hài lòng, bởi vì nàng là Trương Hàn biểu muội nguyên nhân, Ninh Tuyết đối với cái này cùng mình tên giống nhau tiểu muội muội cũng rất chăm sóc, sợ nàng đối với xa lạ lớp không quen, thường thường tan học đi cùng nàng.

Về phần Đường Hiểu Tuệ nhưng là bĩu môi không nói thêm cái gì, nàng và Ninh Tuyết rất là không hợp nhau, trước đây chính là nàng cùng Trương Hàn cùng nhau khi phụ của mình, bây giờ cùng Trương Hàn mỗi ngày ở cùng nhau cũng không thiếu cái nhau, huống hồ thà rằng tuyết.

"Ninh Tuyết! Ở chỗ này đây!" Trương Hàn thấy Ninh Tuyết không trông thấy mình, cao giọng la lên.

Ninh Tuyết nghe có người gọi mình không lo được cùng tên trước mắt cái và, vội vàng hướng Trương Hàn phát tay.

Đã đến Ninh Tuyết trước mặt, Trương Dương cũng cảm giác không được bình thường, nguyên bản nàng còn tưởng rằng Ninh Tuyết là cùng người nhà mình cùng đi, nhưng khi nhìn trước mặt cái thẳng hèn mọn này, Trương Dương liền hủy bỏ ý nghĩ này.

"Ninh Tuyết, chuyện gì xảy ra? Cần cần giúp một tay không?" Trương Dương thấy Ninh Tuyết một mặt phẫn ý, mở miệng hỏi.

"Tiểu tử, nắc mớ gì tới người! Ta cùng vị tiểu muội muội này nói chuyện phiếm làm sao vậy!" Hèn mọn nam có chừng hơn 30 tuổi, nguyên bản thấy trước mặt tiểu mỹ nữ cùng người cùng đi còn có chút lo lắng. Thấy Trương Dương mặc không thể nào địa, người lại không cao to lắm, vừa có chút sốt sáng tâm lập tức đề xuống, phách lối nói rằng.

"Dương ca, hắn sờ ta, bị ta nhìn thấy còn nhất định phải lôi kéo ta cùng hắn cùng đi ăn cơm." Ninh Tuyết thấy Trương Dương Lai rồi, thật giống có người tâm phúc dường như. Thật chặt cầm lấy Trương Dương tay, đem vừa oan ức tất cả đều phát tiết đi ra, con mắt đỏ ngầu sắp rơi lệ rồi.

"A, còn ca ca muội muội mà kêu lên rồi, có phải là có một chân ah! Ha ha ha..." Hèn mọn nam cao giọng cười nói, dẫn tới chu vi đến du ngoạn người dòn dập khinh bỉ mà nhìn hắn.

"Không có chuyện gì, người và Trương Hàn trước tiên đi chơi đi, ta cùng vị huynh đệ này tâm sự!" Trương Dương lười cùng người như thế tính toán, không để ý hắn tiếp tục cùng Ninh Tuyết nói rằng.

Ninh Tuyết nghe được Trương Dương nói như vậy, ngoan ngoãn đi tới Trương Hàn phía sau, nhìn Trương Dương dạy thế nào huấn tên bại hoại này, nàng nhưng là nghe Trương Hàn đã nói ca ca của mình rất lợi hại.

"Tiểu tử, người có ý gì, lão tử cùng người tán gẫu cái rắm ah!" Hèn mọn nam thấy Trương Dương không đem mình để ở trong lòng, nhất thời cả giận nói.

"Các người quay đầu đi, ta cùng vị huynh đệ này chơi cái trò chơi!" Trương Dương sợ hù đến mấy vị tiểu nữ sinh, phân phó nói.

Mấy người thật biết điều xoay người, liền ngay cả một mực cùng Trương Dương đối nghịch Đường Hiểu Tuệ cũng không có phản bác, ở bên ngoài Trương Dương mới là của các nàng người tâm phúc.

"Tiểu tử ! Ngươi muốn làm gì , ta nhưng là có người tráo!" Hèn mọn nam thấy Trương Dương hướng mình đi tới , có chút sợ lớn tiếng kêu lên .

Thấy mấy người nghiêng đầu , Trương Dương cũng không phí lời , tiến lên liền đem hèn mọn nam một cái nhấc lên , trực tiếp hướng về bên dưới ngọn núi ném một cái .

"Ah !"

Trên núi truyền đến từng trận kinh ngạc thốt lên , không phải hèn mọn nam thanh âm của , mà là vừa vặn ở vậy xem xem nào nhiệt du khách .

Bọn hắn đều bị Trương Dương cử động kinh ngạc sửng sò , đây là muốn giết người ah !

Trương Dương đương nhiên sẽ không giết người , chỉ ít trước mắt hèn mọn nam tội không đáng chết , hắn bắt quả là hù dọa hắn một chút thôi , vừa ném đồng thời Trương Dương liền bắt lại đối phương chân , đem hèn mọn nam ngược lại nâng lên .

Hèn mọn nam không gọi không phải hắn không sợ , mà là bị sợ bối rối , hắn nào nghĩ tới Trương Dương không nói một lời liền đem chính mình hướng về bên dưới ngọn núi vứt , không sợ mất mặt coi như hắn vận khí .

Mãi đến tận Trương Dương đem hắn ném xuống đất hắn mới tỉnh táo lại , nhìn Trương Dương vẻ mặt liền như là gặp ma , vừa trong nháy mắt đó hắn thật sự coi chính mình chết chắc rồi .

Không lo được trên đầu vừa bị chùi máu tươi chảy ròng , trực tiếp quỵ xuống "Bành bạch" đập đầu mấy cái vang tiếng . Thấy Trương Dương không để ý tới chính mình , phớt bỏ thật lớn sức lực mới chậm rãi đứng lên , hắn run chân đều không động được .

Nếu không phải mình không chạy nổi , hèn mọn nam hận không thể mình có thể bay đi , sẽ cùng người như thế chò cùng nhau hắn thật sợ mình không sống hơn ngày mai .

Không phải hắn không muốn báo thù Trương Dương , thật sự là không dám cùng loại này ngoan nhân đối nghịch , vừa nếu như không cẩn thận không nắm lấy , chính mình nhưng là thật đã chết rồi .

Hướng về loại người như hắn quan tâm nhất liền là cái mạng nhỏ của chính mình rồi , gặp phải Trương Dương loại này ngoan nhân nào dám nhiều nói nửa câu phí lời . Thấy hèn mọn nam bị sợ đi , chung quanh du khách cũng dồn dập phản ứng lại , nhìn Trương Dương vẻ mặt đều không giống nhau , này đến sức khỏe lớn đến đâu mới có thể đơn giản như vậy đem một cái roi xuống người đơn tay nắm lấy ah !

Để cho bọn họ sợ hãi còn không chỉ chừng này , mà là Trương Dương loại kia đối với sinh mạng coi thường , từ đầu tới đuôi đều là cái kia cười híp mắt vẻ mặt , thật giống vừa vứt người căn bản cũng không phải là hắn như vậy.

Thấy sự tình đã giải quyết , Trương Dương lười truy cứu rồi khỏi hèn mọn nam , hắn tin tưởng tên kia sau đó cũng không dám nữa làm chuyện loại này rồi.

"Được rồi , quay đầu đi , tên kia bị ta dạy dỗ một trận , đuổi đi ."

Trương Hân mấy cái vừa quay đầu lại liền tỏ rõ vẻ nghi vấn , các nàng vừa cũng nghe thấy đám người kinh hô , chính là không biết Trương Dương đến cùng đã làm gì , để cho bọn họ kinh ngạc như vậy .

Ninh Tuyết nhìn hèn mọn nam khấp khểnh đi xa , tò mò hỏi "Dương ca , ngươi đem làm sao vậy? Có phải là đánh gãy chân hắn rồi hả?"

Trương Dương cười nói: "Không có đánh hắn , tên kia chính mình sợ đến run chân rồi, chúng ta đi thôi !"

Thấy chung quanh ảnh hình người xem quái vật nhìn mình , Trương Dương không muốn ở lâu , trực tiếp lôi kéo mấy vị hiếu kỳ Bảo Bảo kế tục lên rồi.

Mãi cho đến trên đỉnh ngọn núi , Đường Hiểu Tuệ cũng lại nhịn không nổi , "Đại bại hoại , ngươi đến cùng làm sao hắn? Có phải là đánh gãy cái hông , muốn chẳng phải nhanh hắn liền sợ hãi chạy ."

Trương Dương lờm một cái , "Ngươi cho rằng người ta giống như ngươi , đánh người mấy lần cái hông liền sợ hãi ."

"Hừ ! Ta mới không sợ đây." Nói Đường Hiểu Tuệ còn dùng tay nhỏ đem chính mình hông đất nhỏ che khuất , chỉ lo Trương Dương trên đưa cho nàng mấy lần .

Nhìn Đường Hiểu Tuệ con vịt chết mạnh miệng , Trương Dương ha ha cười , cũng không thật đi tới cho tiểu nha đầu mấy lần .

Trên đỉnh ngọn núi , Trương Dương nhìn ra xa xa , Đào An thu hết vào mắt .

"Đây chính là đỉnh phong cảm giác? Không biết sẽ có hay không có một ngày ta cũng đứng ở võ đạo đỉnh phong , quan sát chúng sinh !"

Trương Dương tiếng nói tuy nhỏ , nhưng vô cùng kiên định !

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Đại Cao Thủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 61: Ngây thơ nha đầu

Bồi tiếp các nàng ở trên núi loanh quanh đã hơn nửa ngày, Trương Dương mấy người mới xuống núi.

Cùng lần trước không giống là Trương Dương hiện tại toàn thân treo đầy bao vây, mấy cái này nha đầu nhìn dưới chân núi bán vật kỷ niệm cảm thấy chơi vui, bất tri bất giác liền mua một đồng lớn. Chỉ khổ cho Trương Dương, mỗi lần cùng nữ nhân đi ra đều phải làm lao động, nữ nhân mua lên vật đến nhưng là không phân tuổi tác lớn nhỏ.

"Ta nói, những đồ chơi này lại không thể ăn, gần như là được rồi đi!" Nhìn phía trước còn tại chọn chọn lựa lựa mấy người, theo ở phía sau Trương Dương tả oán nói.

"Há, giống như là hơi nhiều, vậy ta liền mua cái cuối cùng được thôi?" Trương Hân lắc đầu liếc mắt nhìn Trương Dương trên người mang theo đóng gói túi, suy tính chốc lát mới vô cùng đáng thương mà nói ra.

Đường Hiểu Tuệ các nàng quay đầu lại liền thấy Trương Dương gương mặt khổ qua đối với, không khỏi vui lên, Đường Hiểu Tuệ ngây thơ mà cười nói ". Đại bại hoại thật giống nhặt ve chai ư!"

Trương Dương lười biếng nói rằng "Nếu là ta nhặt ve chai trước hết bắt người cho kiểm đi, nhìn người sau đó có còn hay không ăn."

Trương Dương nói lời này nhưng là không có ý gì khác, Nhưng Đường Hiểu Tuệ nghe tới cảm giác lại bất đồng, nàng muốn từ bản thân tới hôm qua muốn cướp ăn đồ vật mặt một thoáng liền đỏ, tẽn nần mà trừng Trương Dương một chút liền không nói.

Trương Dương có chút không hiểu ra sao, tiểu nha đầu này ngày hôm nay lại không dính chùi, thực sự là mặt trời mọc lên từ phía tây sao!

Chờ Trương Hân chọn xong cuối cùng một cái tượng gỗ, Trương Dương cuối cùng kết thúc của mình gió xách cuộc đời, vội vàng liền hướng bãi đậu xe bên kia chạy đi, chỉ lo chúng nữ lại tới một lần nữa đại chọn mua.

Nhìn Trương Dương chạy trốn chết thân ảnh của, theo ở phía sau chúng nữ không để ý hình tượng nhếch miệng cười to, cái khác du khách liền thấy mấy vị thanh thuần tiểu cô nương đồng thời ở cười khúc khích tình cảnh.

Bên cạnh xe, Ninh Tuyết phải về nhà rồi.

"Ninh Tuyết, không phải đi về, buổi trưa đi nhà ta ăn cơm đi! Có được hay không vậy!" Trương Hân lôi kéo Ninh Tuyết không chịu buông tay, làm nũng nói.

"Đúng vậy a, ninh Tuyết tỷ tỷ, cùng đi chứ!" Vương Tuyết thấy Ninh Tuyết có chút do dự cũng nói theo.

"Hừ! Không đi tốt nhất rồi, còn có thể tiết kiệm một chút cơm đây!" Đường Hiểu Tuệ thế đơn lực bạc không phải Trương Ninh hai đối thủ của người, đương nhiên không hy vọng Ninh Tuyết luôn đi theo phía sau các nàng.

Nguyên bản còn có chút do dự Ninh Tuyết vừa nghe Đường Hiểu Tuệ âm dương quái khí nói chuyện, lập tức phản thần giáng trả nói ". Có mấy người chính là quang trường ngực không dài đầu, cũng không biết có phải hay không là mỗi ngày ăn mấy chục bát cơm?"

Trương Hân nín cười, gật đầu liên tục, "Đúng vậy a, không trách gần nhất cơm luôn không đủ ăn đây."

Ninh Tuyết cùng Trương Hân phối hợp hiểu ngầm, cố ý giả trang ra một bộ không thể tin đáng vẻ, nhìn Đường Hiểu Tuệ lại như nhìn thấy tiền sử quái vật.

Đường Hiểu Tuệ bị hai người nói thẹn quá thành giận, chính mình cũng không phải heo, làm sao có khả năng một ngày ăn nhiều như vậy.

"Đại bại hoại! Các nàng đều bắt nạt ta, người muốn không giúp ta dạy các nàng, ta liền tìm chị ta cáo trạng đi rồi!"

Nếu như đơn đã độc đầu, coi như không phải là đối thủ, Đường Hiểu Tuệ còn dám đi tới giao phong. Nhưng là hai người liên thủ uy lực quá lớn, nàng vẫn có tự biết rõ, này không mau mau hướng về Trương Dương nhờ giúp đỡ.

Trương Dương đau cả đầu, mấy tên này luôn không an phận. Người Đường Hiểu Tuệ cũng quá ngu ngốc đi, làm sao lại sẽ không kéo một cái đánh một cái đây, không được bên cạnh không còn có một cái Vương Tuyết sao, làm cho mỗi lần đều phải chính mình đến khắc phục hậu quả.

"Các đại tỷ xin thương xót đi, ta đều phải đi, các người liền để ta yên tĩnh hai ngày đi!" Trương Dương bắt đắc dĩ, chỉ được đã ra động tác bị tình bài.

Ninh Tuyết cùng Trương Hân thấy Trương Dương nói chuyện, cũng không muốn cùng Đường Hiểu Tuệ tính toán, nghiêng đầu qua chỗ khác tự nhiên nói đến lời nói không lại phản ứng nàng.

"Xem ở người rất xấu phải đi phân thượng, ta liền không so đo với chúng mày rồi." Đường Hiểu Tuệ le lưỡi một cái, giả ra một bức đại nhân bất kể tiểu nhân trôi qua đáng đáp, đắc ý nói.

"Người ah! Được tiện nghi còn ra về, tận đắc tội với người, trước đây không rồi cùng người đã nói các người muốn hảo hảo ở chung sao, làm sao luôn không nhớ giáo huấn đây!" Trương Dương thấy Đường Hiểu Tuệ một mặt đắc ý, không nhìn được tiến lên vỗ nàng cái mông nhỏ xuống.

Trương Dương cũng chính là theo bản năng hành vi, bình thường cùng Trương Hân Đường Hiểu Tuệ các nàng đánh lộn thói quen rồi, đánh qua sau mới nhớ tới Ninh Tuyết còn ở một bên, có chút ngưng ngừng.

Đường Hiểu Tuệ thấy Ninh Tuyết giật mình mà nhìn mình, mặt vì một thoáng liền đỏ, bên cạnh còn có thật nhiều người ư, đại bại hoại lại ngay ở trước mặt nhiều người như vậy mặt liền đánh chính mình mông đít nhỏ.

"Không để ý tới người á..., các người đều bắt nạt ta!" Nói xong đỏ mặt liền chạy tới trong xe ngồi không ra ngoài.

Trương Dương xấu hổ cười cười, "Được rồi, không cần để ý tới nàng, Ninh Tuyết người cũng cùng chúng ta đồng thời đi, không phải vậy Trương Hân cùng Tiểu Tuyết đều ăn không ngon rồi."

Nghe được Trương Dương nói như vậy, Vương Tuyết cùng Trương Hân đều hung hăng gật đầu, tỏ rõ về chờ mong nhìn Ninh Tuyết không nói lời nào.

"Được rồi, ta đi là được rồi, đã lâu không đến xem một thoáng thức thức a đi rồi, lần này đi xem bọn họ một chút. Lại nói đến bây giờ ta còn không biết Tiểu Hân ở đâu đây, đi trước nhận thức cửa." Ninh Tuyết nhìn Trương Hân các nàng nhiệt tình như vậy, không đành lòng từ chối đáp ứng.

Nàng là nhận thức Trương Quốc Hoa bọn họ, trước đây nàng và Trương Hân cùng đi quá mấy lần Trương Dương quê nhà. Trương phụ Trương mẫu đối với cái này cùng nữ nhi mình là bạn tốt đẹp để tiểu nữ sinh rất là ưa thích, một lần dâng lên nha đầu này sau đó cho chúng ta Dương Tử làm vợ ý nghĩ. Nhưng tiếc khi đó Trương gia điều kiện không được, Nhị lão cũng chỉ là nghĩ ở trong lòng muốn mà thôi.

"U! Nếu không người hôm nay liền không trở về, buổi tối theo ta ngủ chung đi!" Trương Hân cao hứng gọi một tiếng, kẻ tục năn nỉ nói.

"Ta gọi điện thoại cùng ba mẹ nói một tiếng đi, xem bọn họ có đồng ý hay không." Ninh Tuyết không có từ chối, nàng cũng muốn cùng Trương Hân cố gắng nói chuyện thêm.

Ninh Tuyết cho mẹ nàng gọi điện thoại, Ninh mẫu vừa nghe là cùng Trương Hân cùng nhau, lập tức liền đồng ý. Nàng cũng nhận thức Trương Hân, biết nàng là một thích học tập con ngoan, cùng nữ nhi mình quan hệ rất tốt, ở một buổi chiều cũng không có gì lớn.

Vừa nghe Ninh mẫu đáp ứng rồi, Trương Hân cực kỳ cao hứng, lôi kéo Ninh Tuyết đích đích cô cô không biết nói cái gì. Nếu không phải Trương Dương kêu vài tiếng phải về nhà rồi, hai người còn tại nói không ngừng đây.

Vừa về đến nhà, Trương Dương đã nhìn thấy cha mẹ đã tại nhà, cơm đều đã làm xong. Lưu Thúy Quyên vừa thấy được Ninh Tuyết liền nhiệt tình bó tay rồi, kẹo đồ ăn vặt lấy ra một đồng lớn chiều đãi nàng, trước đây chính mình nhưng là còn nghĩ đến nha đầu này làm chính mình người vợ đây.

Đường Hiểu Tuệ tức giận ngồi ở một bên không nói lời nào, những thứ đồ này đều là của mình, Lưu mụ mụ lại cho Ninh Tuyết, nàng tức giận.

Nhìn Đường Hiểu Tuệ có vẻ tức giận, Trương Dương cười được không xong. Nha đầu này thích ăn đồ ăn vặt, lần trước chúng nữ lúc đi, cố ý mua vài hòm đồ vặt cho nàng. Kết quả nha đầu này lại chán ăn rồi, Vương Tuyết cùng Trương Hân không quá thích ăn những này, cho nên nàng hào phóng một lần tất cả đều giao cho Lưu Thúy Quyên bảo quản.

Kỳ thực trong nhà còn có mặt khác hoa quả đồ ăn vặt, đại khái Lưu Thúy Quyên rồi rảnh xa liền thuận lợi cảm Đường Hiểu Tuệ, không nghĩ tới bị tiểu nha đầu nhìn thấy.

Trương Dương sợ nàng lại muốn đi trêu chọc Ninh Tuyết, lặng lẽ ghé vào lỗ tai nàng đạo "Được rồi, buổi chiều anh sẽ giúp người mua rất nhiều, Ninh Tuyết bây giờ là khách mời, không cho phép cãi nhau biết chưa."

Đường Hiểu Tuệ bị Trương Dương thở ra nhiệt khí làm cho bên tai tê tê, trong lòng có cảm giác nói không ra lời, mặt đỏ nhìn thoáng qua Trương Dương liền không nói.

Trương Dương thấy Đường Hiểu Tuệ như thế nghe lời còn có chút không thể tin tưởng, nha đầu này lần nào không phải đưa ra một đồng lớn điều kiện, lần này làm sao biến thành ngoan như vậy rồi, xem ra sau này đến đối tốt với nàng điểm (đốt) mới được ah.

Lúc ăn cơm Đường Hiểu Tuệ còn nhớ Ninh Tuyết nói mình ăn được nhiều, ăn một chén nhỏ sẽ không chịu ăn nữa rồi, làm cho Lưu Thúy Quyên còn tưởng rằng nàng ngã bệnh, nhất định phải nàng ăn hơn mấy chén mới yên lòng.

Thật sự là không cưỡng được Lưu Thúy Quyên, Đường Hiểu Tuệ cắn răng ăn cơm xong. Nàng quả thực muốn tìm cái động đem mình chôn, nguyên

bản chính mình ăn xong không nhiều như vậy , nhưng là hôm nay Lưu Mụ Mụ không phải buộc chính mình ăn , kết quả ăn càng nhiều .

Ninh Tuyết nhìn Đường Hiểu Tuệ thờ phỉ phò cùng bát ăn cơm phân cao thấp , vui cười được không xong , nàng cũng chính là như vậy thuận miệng nói chuyện , không nghĩ tới Đường Hiểu Tuệ còn tưởng thật .

Nhìn Đường Hiểu Tuệ bắt đầu đi ăn cơm xong , Trương Dương sợ nàng không vui , nói rồi mấy cái chuyện cười chọc phát cười Đường Hiểu Tuệ mới yên tâm .

Chờ Đường Hiểu Tuệ chạy đi xem tivi , Trương Dương mới quay về một bên muối muối nói nói: " Tiểu Hân , sau đó nhường điểm (đốt) hiểu tuệ , một mình nàng ở tại nơi này cũng rất cô đơn , không nên để cho ca lo lắng các người khỏe ah."

"Biết rồi , ca người cứ yên tâm đi . Đường Hiểu Tuệ chính là tử sĩ diện , mỗi lần nhìn thấy ta cùng Tiểu Tuyết chơi không mang theo nàng chơi , nàng đều len lén chạy trở về phòng tức giận đây!" Trương Hân vui cười hớn hở mà nói ra , kỳ thực nàng cũng biết Đường Hiểu Tuệ cùng hài tử vậy tính khí , Nhưng là nàng chính là thích trêu chọc nàng .

"Biết là tốt rồi , nếu như nghe lời ca lần sau trở về liền cho các người mang thật nhiều thứ vị ." Trương Dương cười nói , hân đối với em gái của chính mình vẫn là rất yên tâm , không gặp Đường Hiểu Tuệ tuy rằng ngoài miệng nói lợi hại , nhưng vẫn là rất nghe Trương Hân lời nói.

Trương Dương biết Đường Hiểu Tuệ chính là một cái không trường đầu óc tiểu nha đầu , chỉ cần dụ được nàng cao hứng , nàng chắc là sẽ không thù dai.

Trương Dương rất yêu thích cùng với nàng cảm giác , cả người đều sẽ có vẻ ung dung rất nhiều , nàng đều là sẽ mang đến cho mình rất nhiều sung sướng .

Ở đây lòng mạnh mẽ rất khinh bỉ mình một chút , Trương Dương mới đưa trong lòng mới vừa mới mọc lên ý nghĩ tà ác bóp tắt .

Nàng thế nhưng chính mình tiểu di tử , còn là một cao trung không tốt nghiệp nha đầu đây.

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Đại Cao Thủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 62: Ba mẹ mở cửa tiệm trên

Dứt bỏ những thứ ngồn ngang kia ý nghĩ , Trương Dương nhìn một chút vẫn im lặng không lên tiếng Vương Tuyết .

"Tiểu Tuyết có phải là muốn ba mẹ , tại đây có hay không cái gì không thích ứng, thiếu cái gì đều phải nói cho ca , không phải vậy ca cũng không biết người cần gì ."

Vương Tuyết vội vàng lắc đầu , "Cái gì cũng không thiếu, cậu mợ đối với ta rất tốt , cái gì đều mua cho ta ."

Vừa mới chuẩn bị lại đây cùng Trương Dương nói chuyện Lưu Thúc Quyên vừa nghe Vương Tuyết nói như vậy , thương tiếc nhìn thoáng qua Vương Tuyết , cười nói "Đứa nhỏ này , mợ tốt với người không là nên phải vậy nha."

Lưu Thúc Quyên nói tiếp , "Người nghĩ ba mẹ cũng là việc nên làm , nhiều năm như vậy đều chưa từng tách ra , nhất định sẽ nghĩ tới , bất quá chẳng bao lâu nữa các người có thể mỗi ngày gặp mặt ."

"Mẹ , có phải là có bí mật gì gạt ta đây, không phải nói có kinh hi nói cho ta biết sao , bây giờ nói nói đi ." Trương Dương lúc này mới nhớ tới ba mẹ mình sáng sớm còn nói cho chính mình một người kinh hi đây, nói không chắc rồi cùng tiểu cô bọn họ có quan hệ .

"Ha ha , việc này còn muốn cùng người nhóc cô thương lượng một chút đây, Tiểu Tuyết cũng phải khuyên nhủ mẹ người !" Lưu Thúc Quyên có chút oán trách nói rằng , bản thân nàng không có gì anh chị em , vì lẽ đó vẫn đem Trương Thu Vân khi (làm) muội muội đối xử , thế nhưng chính mình tiểu cô từ tính tình lại như một con bướng bỉnh lửa đường như .

Lần này vì cái này tiểu cô từ nàng nhưng là ở trong lòng tính toán rất lâu mới nghĩ ra được biện pháp , lần này Vương Tuyết đứa nhỏ này khẳng định cũng sẽ cao hứng a !

"Vẫn cùng tiểu cô có quan hệ? Mẹ , người cũng đừng thừa nước đục thả câu rồi, nói một chút đi ."

Trương Dương vừa nghe cùng mình tiểu cô có quan hệ , vội vàng hỏi tới , hần lần trước còn muốn khuyên chính mình tiểu cô đến Đào An. Nhưng là nàng làm sao cũng không đồng ý , còn nói nhà mình vài mẫu điền không ai chăm sóc , Hoang đáng tiếc .

"Lần trước người không phải là cho không ít tiền cho ta sao , lần này cần là cho dùng hết rồi , sẽ không quá mẹ chứ?" Lưu Thúy Quyên ngượng ngùng nói rằng , nàng cũng không biết con mình đến tột cùng kiếm bao nhiêu tiền , lo lắng đem Trương Dương cưới vợ tiền cho dùng .

"Mẹ , ta cấp người không phải là cho người xài mà , dùng hết rồi sau đó ta liền đi hướng trong thẻ chuẩn bị , trong nhà hay là muốn tiêu tốn ." Trương Dương thấy mẹ mình thật xin lỗi , lập tức nói rằng .

Hần bây giờ không thiếu tiền , sau đó gia nhập võ học sẽ còn có một món thu nhập đây. Muốn là mình năm nay có thể đột phá Minh Kinh , chính là chuyện gì cũng không làm , một năm cũng là ngàn vạn vào sổ .

Lưu Thúy Quyên thấy Trương Dương không có để ở trong lòng , không khỏi đối với Trương Dương đến tột cùng có bao nhiêu tiền có chút ngạc nhiên , Nhưng là nàng không hỏi những này , chỉ cần nhi tử không có đi băng môn tà đạo là tốt rồi .

Nói tiếp , "Ta nghĩ đến chúng ta bây giờ trụ ở trong thành rồi , không thể luôn như thế miệng ăn núi lở đi , cho nên ta liền chuẩn bị làm điểm bán lẻ ."

Vừa nghe Lưu Thúy Quyên nói làm ăn Trương Dương có chút kỳ quái , chính mình cha mẹ nhưng là trung thực địa đạo nông dân , có thể làm cái gì chuyện làm ăn đây.

Gặp nhi tử con gái đều tò mò nhìn chính mình , Lưu Thúy Quyên sáng giọng : "Có phải là xem thường mẹ người ah ! Năm đó ta nhưng là mười dặm tám hương người tài ba đây , trước đây chúng ta còn lái qua quầy bán đồ lật vật đây!"

Trương Dương có chút trợn mắt ngoác mồm , nhà mình cái kia quầy bán đồ lật vật hần cũng biết , tựu bán một ít hài tử đồ ăn vặt châm tuyền các loại , vậy cũng gọi chuyện làm ăn? Còn cùng người tài ba treo lên bên . Đường nhiên Trương Dương chắc là sẽ không phản bác lão mẹ , coi như toàn bộ thiệt thòi cũng không có gì lớn , chính mình lại không thiếu những tiền kia , coi như cho ba mẹ mình tìm chuyện làm phải một ít thời gian rồi.

"Ta nghĩ đến cô cô người một nhà quanh năm suốt tháng liền cái kia vài mẫu cũng kiếm không đến vài đồng tiền , vừa vặn cửa tiểu khu chính là cái kia siêu thị không phải muốn chuyển nhượng sao , ta suy nghĩ cùng cha người đồng thời sang nó lại , đến thời điểm liền để người nhóc cô đi trông coi . Người thấy thế nào?"

Lưu Thúy Quyên có chút mong đợi nhìn Trương Dương , nàng lần này nhưng là được ăn cả ngã về không rồi , nhi tử lần trước cho mình tiền đều bỏ ra , nếu như thiệt thòi nàng cũng không biết sẽ sẽ không đau lòng vì chết.

"Ta chống đỡ , thẳng thần tìm chủ nhà trọ đem phòng ở trực tiếp mua lại , giá cả chút cao cũng không liên quan ."

Trương Dương đưa ra đề nghị của mình , cửa tiểu khu siêu thị hần cũng biết , địa phương không nhỏ . Hơn nữa trên lầu là nơi ở lâu , cũng là siêu thị bất động sản , có thể trụ người . Đến thời điểm tiểu cô một nhà là có thể trực tiếp trụ tiến vào , cũng không cần một lần nữa tìm phòng ốc .

Thúy Trúc đồng nhất mảnh rất phồn hoa , bên cạnh còn có những người khác tiểu khu cùng mấy chỗ trung học ; chuyện làm ăn chắc chắn sẽ không kém , chính là không biết thì ra là chủ nhân tại sao không làm .

"Không cần đi , đó cũng không tiện nghi , lại nói ta và cha người có thể không bao nhiêu tự tin đây ." Lưu Thúy Quyên lần này do dự , muốn mua lại đến đó cũng không phải là một con số nhỏ , đến thời điểm chính mình thiệt thòi thật sự xin lỗi con trai .

"Ha ha , mẹ , không cần lo lắng chuyện tiền . Sau đó chúng ta liền đi xem xem , nếu như nói thật liền mua lại , đến thời điểm lại gọi điện thoại nói cho tiểu cô , nàng chính là không nghĩ đến cũng không được ." Trương Dương trực tiếp giải quyết dứt khoát mà nói ra .

"Mợ , mẹ ta thật có thể tới sao? Cái kia ba của ta đâu?" Vương Tuyết lần này nghe rõ , chính mình mẹ cũng muốn đi qua , trong lòng vô cùng cao hứng .

"Người nha đầu này , mẹ người đều tới , cha người còn có thể không tới sao !" Lưu Thúy Quyên sờ sờ Vương Tuyết đầu cười nói .

"U! Quá tốt rồi , sau đó là có thể mỗi ngày nhìn thấy ba mẹ !" Ngay cả là luôn luôn yên tĩnh hiểu chuyện nghe được tin tức này cũng không kìm nén được kích động trong lòng .

"Ha ha , cô gái nhỏ , sau đó muốn ngoan ngoãn rồi , bằng không mẹ người đến rồi liền muốn giáo huấn người rồi ." Trương Dương vỗ vỗ Vương Tuyết đầu nhỏ trêu ghẹo nói .

"Ta vốn là thật biết điều , mẹ mụ chắc chắn sẽ không giáo huấn ta đấy!" Vương Tuyết kiêu ngạo mà ngẩng đầu lên , quay về Trương Dương làm cái mặt quỷ .

Nhìn Vương Tuyết hoạt bát đáng vẻ , Trương Dương thật vui vẻ , xem ra tiểu cô nương quả thực có chút muốn cha mẹ chính mình rồi.

"Mẹ , chúng ta tốt nhất ngày hôm nay liền đi tìm chủ nhà trọ nói chuyện đi , ngày mai ta muốn đi , tốt nhất ngày hôm nay liền đem việc này làm ."

Lưu Thúy Quyên vừa mới ăn cơm thời điểm liền biết Trương Dương phải đi , nhi tử cuối cùng là lớn hơn , không thể cả đời đều lưu ở bên cạnh mình.

Tuy rằng không bỏ đi cũng không nói gì , chỉ là muốn Trương Dương ở bên ngoài chiếu cố tốt chính mình là được rồi .

"Được rồi, kêu lên cha người, chúng ta bây giờ đi nha." Lư Thúy Quyên làm việc không dây dora dài dòng, nói xong cũng kêu lên Trương Quốc Hoa cùng đi xem xem.

Trương Dương nhìn mẹ lư loát tác phong, trong lòng suy nghĩ mẹ có thể vẫn đúng là có thể thành công đây.

Siêu thị cách Trương Dương gia không xa, Trương Dương theo Trương Quốc Hoa cùng Lư Thúy Quyên mấy phút là đến cửa siêu thị, lúc này cửa hàng đã đóng cửa.

Lư Thúy Quyên đã thông siêu thị ông chủ sáng sớm lư lại điện thoại, chưa được vài phút một người trung niên tên Béo liền vội vã mà chạy đến.

Nguyên bản Trương Dương còn chuẩn bị liên lạc một chút chủ nhà trọ, không nghĩ tới siêu thị ông chủ nói cho hẳn biết phòng ở cũng là chính bản thân hẳn mua lại.

Trương Dương có chút kỳ quái, theo nói có thể ở cái này đoạn đường mua lại cái cửa này, ông chủ hẳn không phải là người thiếu tiền ah! Coi như là bài bạc thua, cũng không dùng tới nhiều như vậy đi.

Nghe ba mẹ nói ông chủ cũng là thiếu nợ chừng hai mươi vạn khoản nợ, có như thế một đại môn mặt ở, người ta còn sẽ lo lắng hẳn không trả tiền lại sao?

Thấy Trương Dương vẻ mặt vô cùng nghi hoặc, nóng lòng bộ phát hiện ông chủ cười khổ nói, "Đại huynh đệ, nói thật với người đi, ta nhưng là bị người lừa thăm rồi!"

Ông chủ gương mặt không cam lòng, nhưng vẫn là tiếp tục nói "Những tên kia nguyên bản cũng là mượn ta 20 vạn, có thể hiện tại bọn họ lại muốn ta còn một triệu! Ta ở đâu ra nhiều như vậy tiền mặt, kết quả những người này liên mỗi ngày tới đây quấy rối, còn nói lại không trả tiền lại liền muốn cả nhà ta mệnh, thực sự không có cách nào ta không thể làm gì khác hơn là đem siêu thị chuyển nhượng rồi."

Lư Thúy Quyên nguyên bản còn không biết những này, lúc này vừa nghe liền cuống lên, "Vương lão bản, người lên buổi trưa không phải là như thế nói với ta, hiện tại ta nhất định kim đều thanh toán người mới nói, muốn là lúc sau những người kia mỗi ngày quá tới quấy rối làm sao bây giờ!"

Trương Quốc Hoa cũng là gương mặt không cao hứng, dưới bàn tiệm này chính là vì em gái của chính mình, muốn là lúc sau những người kia mỗi ngày đến, muối muối mình làm sao bây giờ!

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Đại Cao Thủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 63: Ba mẹ mở cửa tiệm dưới

Vương lão bản thấy Trương Dương cha mẹ một mặt lo lắng, sợ giao dịch thất bại, liền vội vàng nói "Sẽ không đâu, chỉ cần ta còn tiền bọn họ sau đó liền sẽ không tới."

Trương Quốc Hoa vợ chồng vẫn có chút lo lắng, ai biết ông chủ nói có phải không thật sự, nếu như tên mập mập chết bầm này lừa bọn họ làm sao bây giờ.

Trương Dương đúng là rất bình tĩnh, những kia không đủ tư cách tên côn đồ các kẻ có thể hù đến hẳn sao!

"Vương lão bản, những việc này ta bất kể, người nói thẳng nếu như ta nghĩ liền phòng ở mua một lần hạ xuống phải bao nhiêu tiền?"

Vương lão bản vừa nghe Trương Dương liền phòng ở đều phải mua, trong lòng khỏi nói nhiều vui vẻ. Muốn là trước đây có người nói muốn mua lại cửa hàng của hẳn, hẳn còn không lập tức dùng nước bọt dìm nó chết, phải biết gian phòng này cửa hàng coi như không ra siêu thị, quang hàng năm tiền thuê cũng đủ hẳn ở đây huyện thành nhỏ tiêu dao.

Nhưng lần này hẳn thực sự không có biện pháp, mình không phải là không có tìm người giúp đỡ giải quyết. Nhưng là những tên kia ai mặt mũi cũng không cho, chính mình bắt quá một cái có chút món tiền nhỏ nhà giàu mới nổi, cũng không tìm được cái gì nhân vật đứng đầu giúp mình giao thiệp hạ xuống, chính mình thật sự là bị buộc đều sắp cùng đường mặt lộ rồi.

Nguyên bản không bán cửa hàng là lo lắng không ai một thoáng có thể lấy ra nhiều như vậy tiền mặt, bây giờ nghe Trương Dương ý tứ nhưng là phải toàn bộ mua.

Hắn cũng không lo lắng Trương Dương không có tiền, Trương Dương tuy rằng không thường tại gia, Nhưng nhà hắn ở là Thủy Trúc khu biệt thự hắn nhưng là biết đến. Liền là chính bản thân hắn cũng mua không được nơi đó phòng ở, không cần phải nói nhất định là cái nhân vật có tiền.

Vương lão bản có chút không yên lòng kể tục hỏi "Tiểu lão đệ, thời gian có chút eo hẹp, ta muốn tiền mặt làm được hả?" Nói xong có chút thấp thỏm nhìn về phía Trương Dương.

"Tiền không thành vấn đề, liền xem Vương lão bản thành ý. Người cũng biết người tiệm mì này tình huống, chính mình cho cái thực sự giá, nếu như cao vậy thì không có nói chuyện." Dùng ánh mắt an ủi một thoáng lo lắng cha mẹ, Trương Dương lạnh nhạt nói.

Vương lão bản do dự hồi lâu, một sẽ lo lắng định giá thấp chính mình sẽ thua lỗ lớn, một hồi lại là lo lắng mở cao dọa đi rồi Trương Dương.

"Nói thực cho người biết lão đệ, bán phòng ở ta liền chuẩn bị rồi khỏi Đào An rồi. Ta cũng không nhiều muốn, phòng ở ba năm trước lúc mua bỏ ra 120 vạn, trong cửa hàng còn dư lại hàng ít nhất cũng phải hơn mười vạn, còn có tiền gần đủ nói rồi, những năm này giá phòng tăng giá, một cái giá 180 vạn, trong vòng ba ngày tới số." Vương lão bản ngoan ngoãn nhún nhún nói rằng.

Trương Dương cũng biết cái giá này xác thực không cao, nếu không phải Vương lão bản cần tiền gấp, chỉ sợ sẽ không mở thấp như vậy giá.

"150 vạn, ký hợp đồng có thể bắt được tiền, không được coi như xong." Trương Dương tuy rằng không thiếu tiền, Nhưng cũng sẽ không không công đưa tiền làm cho người ta, nên ép giá còn phải ép.

Vương lão bản lần này là thật do dự, một thoáng tự ít đi 300 ngàn, hắn có chút không cam lòng, cuối cùng vẫn là cắn răng đồng ý.

"Quyết định vậy nha, hợp đồng hiện tại là có thể ký, trước ngày mai ta muốn bắt được tiền!"

"Sáng khoải! Thủ tục vấn đề giao cho ta, ký hợp đồng liền chuyển khoản, cũng không cần đợi ngày mai rồi." Trương Dương không sợ Vương lão bản lừa hắn, nếu là dám cùng chính mình chơi cái gì vấn đề, Trương Dương không ngại cố gắng đùa chơi chết hắn.

Phải biết ở Nam Tĩnh Trương Dương cũng không phải không hề có một chút quan hệ, không nói những cái khác, chính là mình cái kia tiện nghi đồ đệ lão tử của lập tức cũng phải trở thành tình lệ thành phố thị trường. Hạ Hình Vũ lão ba càng là sắp thẳng quan vì là Nam Tĩnh tình trường, chính mình còn sợ có người lừa gạt mình sao.

Còn có võ học được quan hệ, Trương Dương tin tưởng Vương Hải sẽ không từ chối của mình tiểu yêu cầu, đương nhiên Trương Dương cũng sẽ không cố ý tìm một cái một ít công việc (sự việc) đi phiền phức bọn họ.

Vương lão bản nóng lòng bắt được tiền, hiệu suất rất nhanh, điểm đồ vật bên trong toàn bộ lưu lại, chính là trên lầu trong phòng gia cụ cũng không có mang đi, ký hợp đồng lấy được tiền liền trực tiếp tránh người.

Trương Dương cũng không biết hắn đến cùng có thể hay không còn cái kia một triệu, đối với những thứ này hắn cũng không phải rất quan tâm, nếu là có người dám động thổ ở trên đầu của chính mình, hắn không ngại để những người kia sau đó vĩnh viễn chôn dưới đất.

Trương Quốc Hoa vợ chồng đều xem tròn tròn mắt, nhanh như vậy nhũ tử liền đem bề ngoài mua lại rồi, bọn họ còn không có phản ứng lại đây.

"Dương Tử, này không có sao chứ, nếu là có người tới quấy rối làm sao bây giờ nha?" Lưu Thúy Quyên vẫn có chút không yên lòng, lo âu nói rằng.

"Mẹ, không có chuyện gì, các người hiện tại liền đi liên hệ tiểu cô cùng chú đi, cái khác ta sẽ giải quyết, tìm mấy người là có thể trực tiếp mở cửa buôn bán." Trương Dương trấn an mẹ vài câu tự ra siêu thị.

Móc ra điện thoại, Trương Dương suy nghĩ một chút vẫn là trực tiếp gọi cho Vương Hải đi. Lần trước bọn họ ở Đào An xử lý thì thể hiệu suất rất nhanh, nhìn đáng đáp ở Đào An thực lực không yếu, cái này việc nhỏ cũng không có vấn đề.

Tiếp cú điện thoại, Trương Dương cùng Vương Hải hàn huyên vài câu liền nói đã đến đề tài chính.

"Vương ca, có chuyện cho người giúp đỡ, được không?"

"Lão đệ khách khí, có chuyện gì người liền nói, ở Nam Tĩnh không dám nói gì công việc (sự việc) đều có thể giải quyết, Nhưng vậy công việc (sự việc) đều không có vấn đề." Vương Hải nói câu nói này thời điểm tràn đầy tự tin, thân thể hắn vì là Nam Tĩnh võ học sẽ thể tục người phụ trách có cái này sức lực.

Trương Dương đơn giản đem cha mẹ mình chuẩn bị mở cửa tiệm chuyện nói một lần, yêu cầu hắn có thể giúp đỡ giải quyết một ít phiền phức không tất yếu.

Vương Hải vừa nghe, nhất thời cảm giác không nói gì, liền chút chuyện nhỏ như vậy còn muốn chính mình ra tay sao, nếu là Trương Dương mở miệng, hắn cũng không lập dị một lời đáp ứng.

Nghe được Vương Hải khẳng định trả lời Trương Dương xem như là thở phào nhẹ nhõm, cha mẹ mình lần này mở cửa tiệm sẽ không có vấn đề.

"Cảm ơn Vương ca rồi, nguyên lai ta còn muốn tìm Hình Vũ phụ thân giúp một tay, xem ra là không cần."

Vương Hải nghe được nghe được Trương Dương nói chuẩn bị xin mời Hạ Tử bên trong giúp một tay thời điểm , gương mặt hắc tuyến , Hạ Tử bên trong nếu như biết Trương Dương thỉnh hân giúp việc này cũng không biết có thể hay không bóp chết Trương Dương .

Hắn Hạ Tử bên trong thân là một tiết kiệm nhân vật số hai , ở kinh thành càng là bối cảnh thâm hậu , nếu như làm một cái huyện thành nhỏ siêu thị chuyển nhượng đứng ra , còn không bị người khác cười chết .

"Chút chuyện nhỏ này đâu còn cần phải Hạ đại tình trường đứng ra , yên tâm đi , ngày mai nhà ngươi siêu thị là có thể khai trương ." Vương Hải khẳng định nói rằng .

Cúp máy Vương Hải điện thoại của , Trương Dương cảm giác vẫn có quan hệ tốt ah ! Chính mình chỉ có thể dựa vào vũ lực giải quyết vấn đề , Vương Hải bọn họ câu nói đầu tiên ung dung giải quyết xong .

Không trách những võ giả kia đều ở thời tục có thân phận khác nhau , thậm chí ngay cả trên chốn quan trường đều có võ giả thân ảnh của , bây giờ vẫn là những này thân phận càng dùng tốt hơn một ít .

Cùng ba mẹ đơn giản khai báo vài câu , Trương Dương liền về nhà rồi , hân tin tưởng chính mình ba mẹ sẽ làm thật những chuyện này .

Mới vừa vào trong nhà Trương Dương liền bị chọc phát cười , nguyên lai Trương Hân các nàng chính đang cờ tỉ phú , thua liền muốn dán tờ giấy cái loại này . Lúc này Đường Hiểu Tuệ khuôn mặt đã sắp dán không được , trên lỗ mũi đều dán vài trương .

Vừa nhìn thấy Trương Dương vào cửa , Đường Hiểu Tuệ lập tức đem trên mặt tờ giấy xé một cái , "Anh rể ! Khát nước rồi , ta đi rót trà cho ngươi !" .

Trương Hân cùng Ninh Tuyết bị Đường Hiểu Tuệ vô lại cử động chọc giận gần chết , trước kia hai nàng thua không có chú ý chính hân thời điểm , Đường Hiểu Tuệ chết sống cũng không muốn kết thúc , xuất hiện tại chính mình thua liền quỵt nợ rồi .

Trương Dương cười trên nói "Anh rể không khát, hiểu tuệ kể tục chơi đi, ta sẽ không quấy rầy rồi."

"Không được ! Ngươi hôm nay mệt rồi một ngày khẳng định rất khát, vậy ta liền đi châm trà !" Đường Hiểu Tuệ dừ dừ mà nhìn về phía Trương Dương , thật giống Trương Dương nói một câu không khát liền đến liều mạng như thế .

Trương Dương cũng không trên chọc nha đầu này rồi , cười nói "Vui đùa một chút coi như xong , không phải dán mấy tờ giấy nhỏ mà , sau đó không cho phép ăn vạ ." .

Đường Hiểu Tuệ bị Trương Dương nói mặt đỏ lên , nói lầm bầm "Ai chơi xấu á..., người ta không phải quan tâm anh rể mà !" .

Trương Hân mấy người cũng bị Đường Hiểu Tuệ chọc phát cười , Ninh Tuyết trên nói "Không trách người khác đều nói tiểu di tử là anh rể tri kỷ tiểu áo bông đây, xem hiểu tuệ quan tâm nhiều hơn Dương ca nha !" .

"Hừ ! Ngươi mới là áo bông đây, ta mới không phải đây! Ngươi ta cái nào mập !" Đường Hiểu Tuệ này đơn thuần tiểu nha đầu còn tưởng rằng Ninh Tuyết nói mình mập đây, thờ phỉ phò phản kích nói.

Nguyên bản còn có chút lúng túng Trương Dương bị Đường Hiểu Tuệ như thế hơi chen vào không khỏi có chút buồn cười , nha đầu này trước đây nhìn cũng rất tinh minh , hiện tại thực sự là càng ngày càng ngốc hồ hồ rồi.

Ninh Tuyết bị Đường Hiểu Tuệ đáp lời đã kích nửa ngày đều không lấy lại tinh thần , ý của chính mình nói là nàng mập sao? Đường Hiểu Tuệ gia hỏa này sẽ không ngoại trừ sẽ đọc sách , những phương diện khác cũng là lớn ngớ ngẩn đi.

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Đại Cao Thủ Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 64: Mưa xối xả đột kích

Trương Dương xem Đường Hiểu Tuệ bộ dáng phải không muốn chơi nữa , liền nói rằng "Ta tới thay hiểu tuệ chơi đi, hiểu tuệ liền chuyên môn châm trà phục vụ được rồi ." .

Đường Hiểu Tuệ cũng là không có ý kiến , nàng vốn là không muốn chơi nữa , ngay lập tức sẽ gật đầu đáp ứng .

Trương Hàn mấy người cũng không có ý kiến , nhiều người mới tốt chơi đây, lại nói mấy người các nàng liên thủ còn sợ Trương Dương một cái sao .

"Đã lâu không chơi cái này , các người cần phải nhường ta ồ!" Trương Dương gương mặt khiêm tốn , thật như chính mình đến chính là vì cho các nàng thêm việc vui.

Ninh Tuyết giả vờ phóng khoáng nói "Yên tâm đi , chúng ta sẽ không ba đánh một, Vương Tuyết người thấy đúng không !"

"Ân , ninh Tuyết tỷ tỷ là người tốt á!" Vương Tuyết dốt của mình đầu nhỏ phụ họa nói .

Đường Hiểu Tuệ ở một bên khinh thường hừ một tiếng , vừa nếu không phải Ninh Tuyết chính mình làm sao khả năng thua thảm như vậy .

Trương Dương từ khi tập võ sau trí nhớ tăng nhiều , mờ mịt mấy ván vẫn luôn là yên lặng mà té đi , làm quen một chút bài đường, nhìn sau lưng Đường Hiểu Tuệ buồn ngủ .

"Ta còn tưởng rằng đại bại hại lợi hại bao nhiêu đây, còn không phải biến thành tiểu hoa miêu ." Nhìn Trương Dương trên mặt cũng bị dán lên mấy tờ giấy dầu , Đường Hiểu Tuệ nhìn có chút hả hê cười nói .

"Tiểu nha đầu , ngày hôm nay anh rể liền để người mở mang tầm mắt , cái gì gọi là đại sát tứ phương !" Thăm dò quy tắc Trương Dương thay đổi vừa biết điều , cao giọng cười nói .

"Thiệt! Ta vậy mới không tin đây!" Đường Hiểu Tuệ bĩu môi tỏ vẻ khinh thường .

"Dương ca , chúng ta sẽ chờ người phát uy , đợi sẽ cũng đừng khóc ồ!" Ninh Tuyết kiêu cười nói , lén lút cùng Trương Hàn khiến cho mấy cái ánh mắt .

Trương Dương nhìn ở trong mắt không nói lời nào , hai nha đầu này còn tưởng rằng điểm ấy một chút thủ đoạn có thể giấu diếm được chính mình , không gặp một bên Vương Tuyết đều đang cười trộm nha.

Ván kế tiếp vừa lúc là Trương Dương địa chủ , quả nhiên , Trương Dương đại hiển thần uy , chưa kịp mấy nhà xuất bài liền giết hán cái không còn manh giáp , trực tiếp liền cho chúng nữ trên mặt thêm một đạo hoá đơn tạm .

Nhìn xem chính mình đôi đầu trên mặt dán lên tờ giấy , Đường Hiểu Tuệ vô cùng cao hứng , cuối cùng là báo một mũi tên mới thù .

"U! Anh rể thật là lợi hại nha ! Ta rút trà cho người , tiếp theo có lên ồ!" Ngồi ở Trương Dương sau lưng Đường Hiểu Tuệ vừa kích động cả người đều nằm nhoài Trương Dương trên người , ngực nhỏ chùi Trương Dương lồng ngực ngứa ngáy.

Ninh Tuyết không chịu thua nói rằng "Không phải thắng một cái sao , số may thôi !"

Trương Dương cười không nói lời nào , kế tiếp mấy ván Trương Dương liên chiến liên thắng , chúng nữ trên mặt cũng đã dán không được , cùng vừa mới bắt đầu Đường Hiểu Tuệ không kém cạnh .

Đường Hiểu Tuệ nụ cười trên mặt liền không từng đứt đoạn , nhìn thấy Trương Dương lại thắng kích động mạnh mẽ hôn một cái Trương Dương .

Tiểu nha đầu còn không có cảm thấy có cái gì không đúng, hung hăng thúc Trương Dương lại thắng mấy lần , nhìn một bên mấy người trợn mắt ngoác mồm .

Nguyên bản mặc cả người trắng y Ninh Tuyết lúc này trên mặt dán đầy tờ giấy nhỏ , lại như trong phim ảnh Bạch Vô Thường như thế . Nhìn Đường Hiểu Tuệ cùng Trương Dương thân mật đáng vẻ , Ninh Tuyết trong lòng càng là Bát Quái chi hỏa bốc lên , "Trương Hàn không phải nói Đường Hiểu Tuệ tỷ mới là nàng chị dâu sao , tại sao ta cảm giác Đường Hiểu Tuệ càng giống nàng chị dâu nha !"

Trương Dương cũng không để ý , mình và tiểu nha đầu đánh lộn thói quen , hôn một chút cũng không có gì lớn.

Ván bài tiếp tục nữa , vẫn trầm mặc Vương Tuyết rốt cục không chịu nổi , vẻ mặt đau khổ nói "Ca , không muốn tai bay vạ gió á..., người còn tìm ninh Tuyết tỷ tỷ cùng Hàn tỷ nha , ta là vô tội !"

"Người một cái nha đầu chết tiệt kia , dám phản bội tổ chức , ngày hôm nay không phải muốn hảo hảo giáo huấn người !" Chưa kịp Trương Dương nói chuyện , Trương Hàn cùng Ninh Tuyết hai người liền một cái ném xuống trên tay bài , đi kéo kẹt Vương Tuyết đi tới .

"Không nên , ha ha ha , ngứa quá a ! Ta sai rồi !" Vương Tuyết bị hai người giáp công , mấy lần liền thua trận , giao cờ hàng đầu hàng .

Về phần tờ giấy đương nhiên cũng là thuận tiện liền chùi rơi mất , Trương Dương cười khổ không thôi , xem ra phụ nữ đều là trời sinh diễn kịch chuyên gia ah !

Đường Hiểu Tuệ tỏ rõ vẻ không cam lòng , "Còn nói nhân gia vô lại , các người mới là đại vô lại đây!"

Đáng tiếc Ninh Tuyết hai người trực tiếp làm như không nghe thấy Đường Hiểu Tuệ bức tức , thuận thế cũng đem Đường Hiểu Tuệ lôi vào tranh đấu vòng tròn .

Không đi trốn đều mấy người đùa giỡn , Trương Dương ở một bên cười nhìn một hồi hí , liền một mình đi hoa viên luyện mấy lần quyền , mãi đến tận sắc

trời đêm đen tối mới thanh tắm một cái tiến vào phòng khách .

Trương phụ Trương mẫu đang cùng mấy người nói chuyện phiếm, nhìn thấy Trương Dương Trương Quốc Hoa liền cao hứng nói rằng: "Dương Tử , người cô đáp ứng rồi , nói là hai ngày nữa liền đến ."

Nghe được Trương Thu Vân rất cục cựa chịu đến, Trương Dương cũng là một trận cao hứng , cùng ba mẹ hàn huyên vài câu cửa hàng vãn đề .

Liền nghe Lưu Thúy Quyên nói rằng: "Dương Tử , người cô phải hay không tìm bằng hữu hỗ trợ a, ngày hôm nay đã có người đem những kia thủ tục giấy phép đưa tới rồi, còn nói sau đó có phiền phức liền gọi điện thoại cho hân đây!"

Trương Dương vừa nghe cũng biết là Vương Hải tìm người cho mình làm xong , không khỏi âm thầm sạ thiết , này mới mấy tiếng , hiệu suất cũng quá nhanh đi !

Võ học được ẩn giấu thể lực quả nhiên mạnh mẽ , đây là một huyện nơi , cái kia Nam Tinh đây? Võ học sẽ tổng bộ chỗ ở kinh thành như thế nào?

Trương Dương không khỏi vì là võ học được thể lực cảm thấy kinh hãi , quốc gia sẽ khoan dung sự tồn tại của những người này sao? Hân bây giờ bắt quá là một cái nhỏ nhỏ luyện sức lực võ giả , còn chưa có tư cách hiểu rõ những việc này, cũng lười thâm nhập suy nghĩ .

"Mẹ , làm xong là tốt rồi , hai ngày nữa các loại (chờ) tiểu cô bọn hân tới , không liền có thể lấy khai trương sao ."

"Cũng thế, buổi chiều những kia nguyên lai tại đây làm công còn có người tới hỏi , có muốn hay không bọn họ kế tục làm đây, ta và cha người thương lượng một chút đáp ứng , người thấy thế nào?"

"Những việc này chính các người nhìn làm đi, mẹ , ta cho các người trong thể xoay chuyển 3 triệu , nếu là không đủ sẽ nói cho ta biết , đừng lão tính ."

Trương Dương khuyên .

Ba mẹ mình tiết kiệm quen rồi , một phân tiền đều không nỡ lòng bỏ tiêu lung tung , đến thị trấn lâu như vậy cũng không mua cho mình một bộ y phục , y phục trên người vẫn là Đường Hiểu Lộ chúng nữ ở không có chú ý chính hân thời điểm mua cho bọn hân .

"Người đưa nhỏ này , chúng ta hai lão muốn nhiều tiền như vậy làm gì ! Vậy ta liền cho người trả lại !" Lưu Thúy Quyên vừa nghe Trương Dương lại cho mình đánh nhiều tiền như vậy lập tức từ chối , nói phải đi nắm thẻ ngân hàng , xem bộ dáng là chuẩn bị hiện tại liền đi ngân hàng rồi.

Trương Dương kéo một cái chính mình mẹ , "Mẹ , các người bây giờ không phải là làm ăn mà, không chút tiền mặt sao được , lại nói phải dựa vào trong cửa hàng cái kia điểm (đốt) hàng siêu thị cũng mở không đứng lên nha !"

"Vậy cũng không dùng tới nhiều như vậy , nếu như người cần tiền gấp làm sao bây giờ , sau đó người còn có cưới hay không người vợ rồi!" Lưu Thúy Quyên vẫn là một mặt kiên định mà cự tuyệt , trong lòng nàng nghĩ từ cưới vợ có thể so với mở siêu thị trọng yếu hơn nhiều.

"Mẹ , người thấy ta giống người thiếu tiền mà, ngay tại lúc này ta còn có mấy trăm vạn không nhúc nhích đây. Còn có ta ở Nam thành tìm một công việc , một năm cũng có mấy trăm vạn ."

Nghe được con trai của chính mình một năm tiền lương thì có mấy trăm vạn , hai lão đều sợ ngây người .

Trước đây Trương Dương cũng không nói mình tìm công tác , càng không biết sẽ có cao như vậy tiền lương .

"Dương Tử , người không phải là đi làm cái gì phạm pháp công việc (sự việc) chứ? Tiền có thể không muốn , người nhất định phải đi chính đạo ah !"

Trương Quốc Hoa một mặt nghiêm nghị nói rằng .

Bên cạnh Ninh Tuyết cũng là giật nảy cả mình , hôm nay tới Trương Hân gia liền để nàng cảm thấy kinh ngạc , Trương Hân quê nhà nàng cũng đi quá mấy lần , không nghĩ tới một năm không tới thì có biến hóa lớn như vậy .

Bây giờ nghe nói Trương Dương một năm có thể kiếm lời mấy triệu càng là giật mình , cũng không biết Trương Dương rốt cuộc là đang làm gì .

Về phần Trương Hân cùng Vương Tuyết đối với Trương Dương chỉ có sùng bái , ở trong mắt các nàng ca ca của chính mình là không gì không làm được, các nàng vì chính mình có một cái như thế ca ca cảm thấy tự hào .

Đương nhiên muốn nói trong mọi người hay là có người rất bình tĩnh , Đường Hiểu Tuệ liền hoàn toàn không có phản ứng .

Đường gia tuy rằng bất quá là khá giả nhà , nhưng cho tới bây giờ đều là đem Đường Hiểu Tuệ làm bảo như thế đối đãi , chưa từng thiếu tiêu tốn của nàng . Vì lẽ đó Đường Hiểu Tuệ đối với tiền tài cũng không có gì quá sâu khái niệm , dưới cái nhìn của nàng , Trương Dương có tiền cũng là việc nên làm , đại bại hoại vốn là cần phải có tiền nha.

"Cha , người vẫn chưa yên tâm ta sao , tiền tuyệt đối tới giữa lúc , người liền yên tâm dùng đi!" Trương Dương tiền ngoại trừ lần trước cái kia hơn một triệu , cái khác đều dựa vào hân đánh bạc kiếm được, này nhưng đều là hợp pháp thu vào .

Trương Quốc Hoa cùng Lưu Thúy Quyên đối diện vài lần , có chút vui mừng , có chút phiền muộn mà nói ra: "Được rồi, chuyện của người tự xem làm đi, tiền này chúng ta tự thu hạ rồi, sau đó không cho lại đưa tiền ."

Trương Quốc Hoa cũng biết mình chính là một cái không có gì khiến thức tiểu nông dân , không giúp được Trương Dương cái gì , nhĩ tử có bản lĩnh có thể kiếm nhiều tiền , chính mình hẳn là cao hứng đùm cho hẳn mới đúng.

Lưu Thúy Quyên thấy Trương Quốc Hoa nói như vậy cũng sẽ không kiên trì nữa , "Dương Tử , lần này tiền mẹ tự thu hạ , còn ở Nam thành công tác muốn hảo hảo làm , không nên để cho người ta thất vọng ."

Trương Dương liền vội vàng gạt đầu biểu thị thụ giáo , nói rồi một đám lớn tốt lời nói cuối cùng là đem Nhị lão làm xong .

Mấy người lại tán gẫu một chút mở cửa tiệm chi tiết nhỏ , Trương Quốc Hoa bọn họ cũng có chút buồn ngủ, trở về phòng giấc ngủ .

"Trương Hân mấy người các người rửa qua ngủ , ngày mai còn muốn đến trường đây, buổi tối cùng Ninh Tuyết cũng đừng trò chuyện quá muộn ." Trương Dương thấy cha mẹ đều trở về phòng giấc ngủ , nhìn mấy cái vẫn còn đang đánh náo động đến mấy nữ nhân hải nói rằng .

"Biết rồi , này đi ngủ , so với mẹ còn lái nhai !" Trương Hân lẩm bẩm miệng trả lời .

Chờ Trương Dương trở về phòng , lúc này ngoài phòng cuồng phong gào thét , "Ầm ầm", ngoài cửa sổ vang lên chói tai tiếng sấm , nước mưa trong nháy mắt hạ xuống .

Vũ tới đột nhiên như vậy !

Trương Dương nghe nước mưa đánh trên đất rung động đùng đùng , có chút nhập thần rồi.

Chính mình trước khi đi ban đêm hạ xuống mưa xối xả , đây là biểu thị cái gì không?

Nam Vũ biết, còn có thể bình tĩnh sao?

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Đại Cao Thủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 65: Dạ sắc liêu nhân

Bên ngoài mưa xối xả còn chưa dừng lại , bên tai thỉnh thoảng tránh qua vài tiếng nổ vang .

Trương Dương theo thường lệ đem về Long Kinh luyện mấy cái tuần hoàn , liền nằm ở trên giường không muốn nhúc nhích .

"Cũng không biết lúc nào mới có thể đột phá Minh Kinh , chính mình nhưng là còn có một cái Minh Kinh Đại viên mãn kẻ thù đang đợi mình đây!"

Trương Dương có chút ý hưng lan san tự nói , tuy nói Vương Hải cùng chính mình nói Lý Nguyên Triều sẽ không tới Nam Tĩnh, Nhưng là Trương Dương vẫn còn có chút bất an .

Lần trước nhìn thấy Chu Nguyên lúc, Trương Dương liền ý thức được những này lâu năm Minh Kinh cao thủ mặc dù mình chưa có thể đột phá Hóa Kinh , Nhưng thời gian mấy chục năm dạy dỗ một hai Minh Kinh thực lực đồ đệ vẫn là có khả năng .

Trương Dương liền hỏi qua Vương Hải cái vấn đề này , theo hẳn nói Lý Nguyên Triều đại đồ đệ sớm mấy năm thật giống đã đột phá Minh Kinh rồi, những năm này chưa từng nghe nói tin tức về hẳn , cũng không biết là luận võ chết rồi vẫn là ở nơi nào đó bế quan tu luyện .

Lại như Vương Hải Đại sư huynh của mình , trong chốn võ lâm người bình thường cũng không biết hẳn còn có một cái sắp sửa Minh Kinh đại thành sư huynh , chỉ có những kia lâu năm võ giả hay là võ đạo thế gia mới có thể có chút hiểu rõ .

Trương Dương cũng không úy kỵ khiêu chiến , Nhưng không úy kỵ không có nghĩa là chịu chết uống , hẳn nhưng là biết mình bây giờ cùng Minh Kinh cao thủ vẫn có chênh lệch rất lớn.

Lần trước Chu Nguyên mặc dù không có ra tay , Nhưng Trương Dương vẫn là cảm nhận được áp lực cực lớn , đó là cấp cao võ giả tự nhiên tán phát uy thế .

Chu Nguyên đột phá Minh Kinh không lâu , vì lẽ đó vẫn chưa thể rất tốt mà khống chế khí thế của chính mình , như Vương Trung Sơn loại cao thủ kia thì sẽ không có tình huống như thế rồi, lần trước Vương Trung Sơn núp trong bóng tối Trương Dương liền không có một điểm phát hiện .

Càng nghĩ càng thấy đến có chút buồn bực , Trương Dương đơn giản không suy nghĩ thêm nữa , hung tợn nghĩ , "Coi như hán Lý Nguyên Triều đến thì đã có sao ! Ta Trương Dương dám giết hán hai cái đồ đệ , sẽ không sợ hán đến báo thù !"

"Mở cửa ! Mở cửa nhanh !"

Đang suy nghĩ tâm tư Trương Dương một thoáng đã bị chói tai gõ cửa âm thanh thức tỉnh .

Nghe thấy là Đường Hiểu Tuệ thanh âm của , Trương Dương nhất thời tay chân luống cuống , ngăn cách bằng cánh cửa nhỏ giọng nói "Cô nài nài , làm sao người lại tới nữa rồi , ta cũng đã ngủ ."

"Muốn người mở cửa sẽ mở cửa , cái nào nói nhảm nhiều như vậy , muốn đồng chết ta nha !" Đường Hiểu Tuệ ngang ngược thanh âm của ở ngoài cửa vang lên .

Trương Dương xem như là phục rồi nha đầu này , nói lớn tiếng như vậy cũng không sợ đánh thức người khác , đến thời điểm chính mình thực sự là nhảy xuống Hoàng hà cũng rửa không sạch .

Trương Dương vội vàng xuống giường mở cửa , chỉ thấy Đường Hiểu Tuệ như một làn khói liền vào cửa chui vào Trương Dương cái chăn bên trong đi tới .

"Hiệu tuệ , người đây là thi sao , ta còn có ngủ hay không rồi." Trương Dương thấy Đường Hiểu Tuệ chiếm địa bàn của chính mình , bất đắc dĩ nói rằng .

"Người ngủ của người , lại không người ngăn người , không gặp giường lớn như vậy mà !" Đường Hiểu Tuệ trực tiếp không để ý tới Trương Dương , nằm ở âm áp trong chăn liền không muốn nhúc nhích rồi.

Trương Dương lần này thực sự là phục rồi nàng , mình nói như thế nào cũng là đang tuổi lớn Đại lão gia , người cũng quá không coi trọng ta đi à nha !

"Chính người bày đặt giường không ngủ tìm ta này thi sao , nếu như người tỷ biết rồi còn không lột da ta ah ."

"Ghét ghê , người ta đều phải ngủ mất rồi , lại bị người đánh thức , ngày mai đến trường đến muộn làm sao bây giờ !" Đường Hiểu Tuệ mơ hồ thanh âm của vang lên , nhìn Trương Dương gương mặt u oán , thật giống Trương Dương thật sự làm chuyện gì thương thiên hại lý như thế .

Trương Dương tức giận sắp học máu , nha đầu này còn nói lý sao? Rõ ràng là nàng chạy tới đem mình đánh thức , chiếm đoạt giường của mình , còn nói ta quấy rồi nàng nghỉ ngơi .

"Tiểu nha đầu , thành thật mà nói , có phải là lại có cái gì ý đồ xấu rồi hả?" Trương Dương không yên tâm kế tục hỏi , hán cũng không muốn nửa đêm trên người mình ít đi vị trí nào .

"Thật không có á..., đại thúc người cần gì dong dài , người còn có ngủ hay không rồi , người không ngủ liền đứng cái kia trông cửa , ta muốn đi ngủ rồi." Đường Hiểu Tuệ hơi không kiên nhẫn rồi , dùng chăn đem mình một bao liền không nói .

Trương Dương nghe thấy tiểu nha đầu lại muốn chính mình đi gát cửa , đẩy mất ánh lửa , nha đầu này vẫn đúng là coi chính mình là Vương Tài rồi.

Đứng ở dưới giường do dự nửa ngày , ngấm lại chính mình hay là đi Đường Hiểu Tuệ trong phòng ngủ đi , nếu không chính mình thật làm đã xảy ra chuyện gì , nhưng là đối với không nổi Đường Hiểu Lộ .

"Người lợi hại , gian phòng để cho người , ta đi người trong phòng , nhớ tới sáng mai đổi lại !" Nói xong Trương Dương xoay người muốn chạy .

"Đại bại hoại , không cần đi nha ! Ta sợ sệt !" Vừa còn có chút mơ hồ Đường Hiểu Tuệ vừa nghe Trương Dương phải đi , lập tức liền tỉnh táo lại , từ trong chăn thò đầu ra đáng thương lắp bắp nói .

"Àm ăm", ngoài cửa sổ tiếng sấm vừa đúng vang lên , Đường Hiểu Tuệ một thoáng liền co vào trong chăn .

Trương Dương lần này mới xem như là rõ ràng Đường Hiểu Tuệ tại sao muộn như vậy còn đến từ bản thân nơi này .

"Hiệu tuệ , có phải là sợ sấm đánh à?" Trương Dương nhẹ giọng hỏi .

"Ân , trước đây ở nhà sét đánh ta đều là cùng mẹ đồng thời ngủ ." Đường Hiểu Tuệ vô cùng đáng thương mà nói ra , nói xong lại đầu tựa vào trong chăn .

"Anh rể người ta nhưng là nam , nếu không người đi nhỏ hơn tuyết cùng người đồng thời ngủ , có được hay không?"

"Không được , nếu như Tiểu Tuyết biết rồi , Trương Hân cùng Ninh Tuyết thì sẽ biết , sau đó các nàng có thể mỗi ngày chuyện cười ta , ta đánh chết cũng không làm !" Đường Hiểu Tuệ vừa nghe Trương Dương muốn Vương Tuyết cùng chính mình , cũng không để ý ngoài cửa sổ nổ vang tiếng sấm rồi , nhắc lên chân lớn tiếng cự tuyệt nói .

Trương Dương không nghĩ tới nha đầu này như thế sĩ diện , cũng không biết là học từ ai vậy .

Thấy Trương Dương còn đang do dự , Đường Hiểu Tuệ không muốn , "Người còn có phải đàn ông hay không , không được coi như xong !"

Người đàn ông có thể nói không được sao ! Coi như Đường Hiểu Tuệ không có ý đó , Nhưng Trương Dương cũng nên có ý đó rồi, tiểu nha đầu còn khinh bỉ từ bản thân rồi.

"Ngủ là ngủ , nhưng không cho nói cho người biết tỳ !" Nói xong lời này , Trương Dương cũng cảm giác không được bình thường , chính mình cần phải như thế chốt dạ sao , hẳn vừa không có làm gì người không nhận ra chuyện .

"Dông dài , ngủ á! Không được quấy tình ngã , không phải vậy ta liền ..." Suy nghĩ hồi lâu cũng không biết làm như thế nào đối phó Trương Dương , Đường Hiểu Tuệ đơn giản không nói , trực tiếp một con tiến vào trong chăn rồi.

Lấy ra một giường chăn mới , Trương Dương liền nằm ở còn không có bị Đường Hiểu Tuệ chiếm lấy nửa bên ngủ trên giường rồi xuống .

Hào không buồn ngủ Trương Dương mãi cho đến nửa đêm mới rơi vào nửa ngủ nửa tỉnh trạng thái .

Giữa lúc Trương Dương sắp rơi vào sâu ngủ lúc , bỗng nhiên cảm giác có người ôm lấy chính mình , lập tức cả kinh , lúc này mới nhớ tới Đường Hiểu Tuệ ở trong phòng mình .

Hóa ra là Trương Dương trong phòng không có mở máy điều hòa không khí , ngủ không thành thật Đường Hiểu Tuệ đá rơi xuống chăn đại khái có chút lạnh , chẳng biết lúc nào chui vào Trương Dương bị ồ .

Trương Dương trên người nhiệt khí lớn, Đường Hiểu Tuệ đại khái là đem Trương Dương khi (làm) gian phòng của mình dậm cầu hùng ôm gối rồi, ôm thật chặt không buông tay .

"Ta ngất , nha đầu này còn để cho ta ngủ sao , tư thế ngủ cũng quá khó nhìn đi!" Trương Dương lần này thật sự bất đắc dĩ rồi, Đường Hiểu Tuệ lại như kẹo đường như thế thật chặt kề cận chính mình , tự mình động thủ chuẩn bị lấy ra con kia loạn động tay nhỏ còn bị nàng tàn nhẫn mà xáng một bạt tai , xem ra là nằm mơ bị người đoạt cầu hùng của chính mình bảo bảo .

Đường Hiểu Tuệ nha đầu này ngủ rất không thành thật , toàn bộ liền đem Trương Dương làm người hình nộm rồi, còn kém ở Trương Dương trên người lẫn lộn .

Trương Dương trong lòng nói thầm không biết từ đâu bộ trong kịch truyền hình nghe được kinh Phật , cầu nguyện Đường Hiểu Tuệ vậy không hợp tí lệ meo meo không muốn lại ở bộ ngực mình chà xát vào lung tung rồi.

Đầy đủ niệm hơn nửa canh giờ kinh Phật , Trương Dương mới thờ bình thường trong lòng mình xao động , nhẹ nhàng thở ra một hơi , Trương Dương nghĩ chính mình rốt cục có thể cố gắng giấc ngủ .

"Ồ !" Trương Dương một tiếng gầm nhẹ , Đường Hiểu Tuệ người đến cùng làm cái gì mộng rồi, ta sắp chết rồi !

Trương Dương thật sự sắp chết rồi , tiểu nha đầu tay vừa lại mò tới không nên động vào vị trí , tiểu Trương dương một thoáng liền thẳng tắp dựng lên .

Kết quả Đường Hiểu Tuệ cũng không biết có phải hay không mộng thấy cái gì , ngược lại cảm lấy dựng thẳng lên tiểu Trương Dương tới tới lui lui xoa bóp .

Mềm nhẹ tay nhỏ để Trương Dương có loại không nói ra được vui vẻ , hẳn cảm giác mình thật sự là quá có tội ác cảm rồi.

Lão xử nam Trương Dương cái nào chịu được cái này , coi như là cùng Hạ Hinh Vũ các nàng cũng không quá là hôn qua mấy lần miệng mà thôi, trong lúc nhất thời lại có điểm (đốt) lạc lối ở loại cảm giác này khi (làm) bên trong.

Cũng may Trương Dương ý chí vẫn tính kiên định , không thôi đem Đường Hiểu Tuệ tay nhỏ kéo qua một bên , mới thờ phào nhẹ nhõm .

Trương Dương nhẹ nhàng ở tiểu nha đầu trên trán hôn một cái , xuống giường mở ra gian phòng điều hòa , Trương Dương có chút tự giễu cho mình một cái tát , "Xem ra ta đúng là bị váng đầu rồi, như vậy xứng đáng Hiểu Lộ sao?"

Tàn nhẫn mà rất khinh bỉ mình một chút , Trương Dương cũng không lên giường giấc ngủ , liền ở dưới giường bắt đầu luyện về Long Kinh .

Hắn cũng không muốn lại tới một lần nữa chuyện mới vừa rồi , tuy rằng cảm giác thật thoải mái , Nhưng là tâm lý vẫn là rất mâu thuẫn , hai loại cực đoan trong lòng quấy nhiễu tâm thần hắn bất an .

Một đêm ngay khi Trương Dương đang luyện công quá khứ .

Chương 66: Lại tới Nam thành

Sáng sớm ngày thứ hai Trương Dương liền từ đã tọa bên trong tỉnh lại .

Xem trên giường Đường Hiểu Tuệ vẫn không có tỉnh , Trương Dương sẽ bị nằng đá đi xuống chân đắp kín mới ra ngoài phòng .

Mới vừa ra khỏi phòng , Trương Dương chỉ thấy Lưu Thúy Quyên vội vã mà hướng về phía bên mình đi tới , "Dương Tử ! Nhìn thấy hiểu tuệ sao? Nha đầu kia không thấy !" Lưu Thúy Quyên sốt ruột mà nói ra .

"Ta sáng sớm thức dậy đi gọi nàng rồi giường sẽ không gặp người , còn nàng nữa chần đều là mát, làm sao bây giờ nha !" Lưu Thúy Quyên lo âu nói rằng .

Trương Dương lần này lúng túng , cũng không thể nói Đường Hiểu Tuệ còn ở trên giường mình đi , ấp úng hồi lâu mới nói "Cái kia , hiểu tuệ không phải sợ sét đánh sao , ở ta cái kia đây."

Lưu Thúy Quyên vừa nghe , há miệng muốn nói gì , dùng một loại rất cổ quái ánh mắt quét Trương Dương nửa ngày , mới thăm thẳm nói rằng "Việc này không thể gấp , hiểu tuệ nàng tỷ còn không biết đi, cẩn thận một chút ."

Trương Dương há mồm muốn giải thích , ai biết Lưu Thúy Quyên trực tiếp đi xa , làm cho Trương Dương hận không được tìm một cái lỗ để chui xuống .

Đang lúc này cửa phòng mở ra , ăn mặc đáng yêu thỏ Bảo Bảo nội y Đường Hiểu Tuệ ngáp một cái đi ra .

Trương Dương nhìn về mặt mơ hồ tiểu nha đầu cũng có chút bất đắc dĩ , chính mình thực sự là nhảy xuống Hoàng hà cũng rửa không sạch .

"Đại bại hoại , người tối hôm qua là không phải đem của ta thỏ Bảo Bảo gối đã lấy tới , vừa làm sao không nhìn thấy nha?" Đường Hiểu Tuệ có chút kỳ quái hỏi .

"Không a, ta đây không phải là có gối sao, làm sao vậy?" Trương Dương không rõ , nha đầu này sáng sớm tìm gối làm gì .

Đường Hiểu Tuệ nghe xong Trương Dương, không có để ý , trực tiếp hướng về gian phòng của mình đi đến , vừa tẩu biên tự nói "Thật kỳ quái nha , ta thật giống như nhớ được bản thân tối hôm qua bắt được thỏ đuôi, ngày hôm nay làm sao không thấy?"

Trương Dương lần này đã minh bạch , trên mặt trong nháy mắt bay lên một luồng ửng hồng , không phải thật xin lỗi, là tức giận.

"Của ta như thỏ đuôi sao ! Tiểu nha đầu xem thường ta là đi!" Trương Dương ở trong lòng mắng to , chính mình có như vậy ngắn sao?

Thời khắc này Trương Dương lệ rơi đầy mặt , hẳn thật muốn nói cho Đường Hiểu Tuệ , người tối hôm qua mơ tới chính là đuôi chó !

Điểm tâm thời điểm Trương Dương ở Lưu Thúy Quyên quý đệ dưới con mắt bại lui , Đường Hiểu Tuệ gia hỏa này nhưng ăn được say sưa ngon lành , Trương Dương chân tâm cảm thấy không biết là hạnh phúc ah !

Ăn xong điểm tâm, Trương Dương đưa mấy cái nha đầu đi trường học , Đường Hiểu Tuệ có chút không thôi nói rằng "Đại bại hoại , nhớ tới nhanh lên một chút trở về ồ!"

Trương Dương trong lòng mừng thầm , tiểu nha đầu vẫn không nỡ bỏ chính mình mà, liền nghe Đường Hiểu Tuệ nói tiếp "Nếu như người không trở lại , ta liền không ai khi dễ , Trương ba ba không cho ta bắt nạt Vương Tài."

Trương Hán mấy người cười không ngậm mồm vào được , vừa có chút thương cảm tâm tình một thoáng đã bị quét sạch không còn .

Trương Dương lười cùng nha đầu này tính toán , kéo qua Trương Hán cùng Vương Tuyết dặn dò vài câu , cuối cùng cùng với Ninh Tuyết nói tạm biệt mới xoay người rồi đi .

Đường Hiểu Tuệ thấy Trương Dương cùng các nàng cáo biệt , không nói với chính mình , tức giận đến khuôn mặt nhỏ phình vô cùng khả ái .

Tiểu nha đầu thạch thạch vài bước liền chạy tới Trương Dương trước mặt , thở phì phò thấp giọng nói "Đại bại hoại , sáng sớm trở về phòng ta liền biết tối hôm qua bắt là cái gì rồi, nhất định là người ngày đó gạt ta ăn đồ vật , đừng cho là ta không biết !"

Nói xong Đường Hiểu Tuệ liền chỉ cao khí dương nhảy vui sướng bước chân vào trường học rồi.

Trương Dương nghe xong Đường Hiểu Tuệ, chỉ cảm giác sau đó ở tiểu nha đầu trước mặt cũng lại không ngốc đầu lên được . Nha đầu này quá ghê tởm , biết người còn nói ra ngoài làm gì .

Ở cửa trường học phát ra một hồi lảng , Trương Dương lắc đầu một cái tự ly khai rồi .

Về đến nhà cùng chính đang bận bịu cha mẹ của nói một tiếng , Trương Dương sẽ phải rời khỏi Đào An rồi.

Nam thành , toà này cùng hẳn dứt bỏ không ra thành thị , hẳn lần thứ hai trở về rồi .

Mới vừa trở lại ngọc vườn , Trương Dương liền nhận được Diêu Phi điện thoại của . Vừa nghe nói Trương Dương đến Nam thành rồi, Diêu Phi lập tức cúp điện thoại liền chạy về đằng này .

Trương Dương vào nhà làm không đến mười phút chung , Diêu Phi cùng Hạ Hinh Vũ mặc cảnh phục đã tới .

"Sư phụ , người có thể coi là trở về rồi , ta nhớ đến chết rồi !" Diêu Phi vừa thấy Trương Dương liền khoa trương hô , nhìn Hạ Hinh Vũ tròn tròn mắt , nàng còn chưa nói muốn Trương Dương đây, đã bị gia hoả này giành trước rồi.

"Thiếu đến , ta còn không biết người , có phải là với ai giao thủ bị dạy dỗ !" Trương Dương vào cửa đã nhìn thấy Diêu Phi mặt tím tím xanh xanh một khối tím một khối , không vui nói .

Thấy Trương Dương không để mình bị đẩy vòng vòng , Hạ Hinh Vũ khanh khách cười nói "Gia hoả này theo người học hai tay liền cho rằng Thiên Hạ Đệ Nhị rồi, ngày hôm qua khiêu khích người khác , bị người hai quyền liền đánh ngã ."

"Chuyện gì xảy ra? Nói một chút coi , còn có người ở cha người địa bàn đánh người , không sợ người lão tử phát uy à?" Trương Dương có chút ngạc nhiên , phải biết Diêu Phi lão ba hiện tại nhưng là đại diện thị trường rồi, ai dám đánh hấn .

"Sư phụ , người phải làm chủ cho ta a, hôm qua Thiên nam thành phát sinh không ít dùng binh khí đánh nhau , ta đi bàn hỏi một chút đã bị người đánh thành như vậy , báo tên người đều vô dụng !" Diêu Phi giả trang đáng thương hình, thêm mắm dặm muối mà nói ra , nói xong thỉnh thoảng ngẩng đầu nhìn Trương Dương phản ứng .

Trương Dương trực tiếp không để ý tới hấn , hỏi tới Hạ Hinh Vũ , "Gần nhất phải không là người xa lạ nhiều hơn rất nhiều?"

"Đúng vậy a, mấy ngày nay Nam thành đến không ít người xa lạ , thân thủ cũng không tệ , có phải hay không là các người võ lâm đã xảy ra chuyện gì?" Hạ Hinh Vũ cũng không biết Trương Dương trở về chính là vì nam vũ hội , có thể những người đó thân thủ đều rất tốt , nàng một thoáng liền đoán được khẳng định đều là người trong võ lâm .

Cha nàng mặc dù biết , Nhưng không muốn nữ nhi mình ở phương diện này quấy nhiễu , cũng là không nói cho nàng biết . Hạ Từ bên trong tự tin ở Nam Tinh coi như là Minh Kinh cao thủ cũng sẽ không trêu chọc nữ nhi mình, vì lẽ đó cũng không lo lắng an toàn của nàng .

"Àn , mấy ngày nay Nam thành sẽ không quá an ổn , các người cẩn thận một chút , đặc biệt Diêu Phi chỉ người cái kia hai lần cũng đừng có đi ra ngoài trêu chọc thị phi rồi, nếu là chân chính trêu chọc đến cao thủ gì tự coi như người cha mặt mũi cũng không có tác dụng !" Trương Dương nhắc nhở nói , hẳn biết muốn là bình thường luyện sức lực võ giả biết Diêu Phi lão tử của là nam thành thị trường khẳng định có kiêng dè , Nhưng một ít sau lưng có Minh Kinh cao thủ chỗ dựa võ giả thì sẽ không quá cố kỵ .

Diêu Phi cũng biết những võ giả kia không phải dễ trêu , liền vội vàng gạt đầu nói: "Biết rồi sư phụ , sư phụ , các người võ lâm lần này là không phải có cái gì hành động lớn à? Cha ta cũng cảnh cáo ta không cho phép ra gây sự rồi."

Trương Dương biết những việc này chắc chắn sẽ không gạt Nam Tinh nhân vật đứng đầu, cũng không kinh sợ Diêu Phi biết những thứ này.

"Rõ ràng tình Thiên Nam liền muốn tổ chức đại hội võ lâm , địa điểm ngay khi Nam thành . Vì lẽ đó gần nhất khoảng thời gian này võ giả có chút nhiễu, quá vài ngày là tốt rồi ."

Nghe được Trương Dương nói muốn tổ chức đại hội võ lâm , Diêu Phi ánh mắt của đều sáng , hẳn vẫn liền sùng bái những cao thủ võ lâm kia , lần này lại có cơ hội tốt như vậy , không đi mở mang kiến thức một chút sao được !

"Sư phụ , mang ta cùng đi chứ , ta cũng muốn tham gia !" Nói xong một mặt mong đợi nhìn Trương Dương , liền ngay cả Hạ Hinh Vũ cũng giống như vậy .

Phải biết võ lâm ở trong mắt bọn họ vẫn là một cái nơi rất thần bí , lần này có cơ hội đi mở mang kiến thức một chút , làm sao sẽ buông tha .

Trương Dương chính mình bất quá là luyện sức lực giai đoạn tiêu võ giả , cũng không có quyền lợi mang không phải võ lâm nhân sĩ tham gia yến hội tư cách . Nhưng nghĩ đến bọn họ thân phận của hai người , Trương Dương tin tưởng Vương Hải sẽ không cự tuyệt; dù sao ở người ta chủ chánh địa phương làm đại hội võ lâm , không nề mặt bọn họ là không được .

Trương Dương ra hiệu hai người không nên gấp gấp , móc ra điện thoại liền cho Vương Hải đánh tới .

Đơn giản trò chuyện vài câu , Vương Hải vừa nghe Trương Dương muốn dẫn Hạ Từ bên trong con gái còn có nam thành thị trường nhi tử đi tham gia , suy tính một hồi sẽ đồng ý rồi.

Đồng thời hẳn cũng vì Trương Dương mạng lưới liên lạc cảm thấy khiếp sợ , tuy rằng hẳn trước đây điều tra Trương Dương bối cảnh thời điểm , liền biết Trương Dương cùng Hạ Hinh Vũ Diêu Phi quan hệ không tệ .

Có thể bây giờ nhìn lại chính mình vẫn là xem thường trong mắt người độ thân mật a, vừa điện thoại bên kia hân nhưng là nghe thấy Diêu Phi gọi Trương Dương sư phó .

Phải biết trong chốn võ lâm sư đồ quan hệ không thể so thế tục , thầy trò quan hệ trong đó rất nhiều đều vượt qua phụ tử quan hệ , rất ít người sẽ phản bội sư phụ của chính mình .

Điện thoại bên này Diêu Phi nghiêng tai nghe , thấy Vương Hải đồng ý , vô cùng cao hứng .

"Sư phụ , người thấy thời điểm ta có phải hay không cũng tới đi qua tay a, cũng không thể làm mất đi người lão mặt mũi của người ta ." Diêu Phi kích động nói rằng , thật giống trông thấy mình thi thố tài năng , dẫn được vô số fans hết lên .

"Người cẩn thận làm của người khán giả , nếu là không sợ chết liền lên đi giao thủ !" Trương Dương tức giận nói rằng .

Liền Diêu Phi gia hỏa này mèo quào thân thủ , chính là một cái luyện sức lực nhập môn võ giả cũng có thể đánh cho hân tè ra quần .

Bị Trương Dương như thế đánh kích , Diêu Phi cúi cái đầu không nói , hân cũng biết mình thân thủ , chính là Hạ Hình Vũ hân cũng không phải là đối thủ .

"Trương Dương , không sẽ có cái gì nguy hiểm chứ? Đến thời điểm sẽ không cũng đi luận võ chứ?" Hạ Hình Vũ vừa còn tại hưng phấn , Nhưng vừa nghĩ tới giữa các võ giả tranh chấp liền có chút bận tâm .

Nàng cũng đã gặp qua giữa các võ giả tranh đấu , lần trước Trương Dương cùng Lang Hồn tranh đấu liền vô cùng hung hiểm , không cẩn thận liền sẽ chết người .

Trương Dương biết Hạ Hình Vũ lo lắng cái gì , an ủi mà nói ra "Yên tâm đi , không có việc gì , này lại không phải là cái gì sinh tử chi tranh , coi như lên đài luận võ cũng không quá là điểm đến là dừng thôi ."

Hạ Hình Vũ mặc dù có chút bán tín bán nghi , có thể còn là không nói thêm gì , nàng không muốn phân ra Trương Dương trái tim

Nghe Hạ Hình Vũ nói nguy hiểm , Diêu Phi cũng đành hoàng hạ xuống , quan tâm nói rằng "Sư phụ , đến thời điểm nếu là thật có nguy hiểm gì , người cũng không nên cậy mạnh ah !"

"Dùng dài ! Ta là loại kia liều mạng người sao , các người đi công tác đi , từ sáng đến tối bỏ bê công việc cũng không sợ người khác có ý kiến ."

"Khà khà , bọn họ ai dám có ý kiến , chúng ta tỉnh lớn lớn lên thiên kim nhưng là cùng ta cùng !" Diêu Phi đắc ý cười nói , Hạ Hình Vũ lườm một cái không phản ứng đến hân .

Từ khi cha hân tăng lên một bước , bên trong cục đối với hân càng là phóng túng rồi , ai nhàn rồi không chuyện gì đi tìm hân để gây sự .

Hạ Hình Vũ thì càng khỏi phải nói , người ta ước gì nàng mỗi ngày không đi đây. Phải biết hình cảnh đội nhưng là gặp nguy hiểm , nếu như Hạ Hình Vũ đã xảy ra chuyện gì , Hạ Từ bên trong còn không lật ngược Nam thành quan trường .

"Sư phụ , người cẩn thận nghỉ ngơi dưỡng sức , đêm nay cũng đừng khiến cho quá muộn ồ!" Diêu Phi dâm dăng liếc một cái Hạ Hình Vũ , mau mau lên .

Hạ Hình Vũ mặt hồng hồng , cùng Trương Dương tán gẫu một hồi thiên, nói rồi vài câu lời ngon tiếng ngọt , cuối cùng đưa Trương Dương một cái nụ hôn dài mới rời khỏi .

Nhìn Hạ Hình Vũ rời đi bóng người , Trương Dương âm thầm thở: Vì là các người , ta cũng sẽ không có việc!

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Đại Cao Thủ Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 67: Nam Vũ sẽ khởi nguồn

"Sư phụ , ở này sao? Thế nào thấy có chút không giống ah !" Đi theo Trương Dương sau lưng Diêu Phi thầm nói .

Trương Dương cũng bị cảnh tượng trước mắt sợ hết hồn , không phải nói đại hội võ lâm sao? Thế nào thấy hãy cùng khai phái đối với như thế .

Còn có trên thiệp mời không phải nói ở võ học sẽ tổ chức sao , đây là võ học sẽ?

Nhìn người đến người đi âu phục nam, Trương Dương có chút không xác định rồi.

"Không lại là chúng ta đi nhầm chứ?" Hạ Hình Vũ có chút hoài nghi nhìn Trương Dương.

"Hắn là sẽ không đi, trên thiệp mời viết đúng là này a, là không phải ở bên trong có động thiên khác nha?" Trương Dương vì chính mình không đi sai đường tìm cái cớ.

Lúc này một bên đi tới một vị nhân sĩ thành công bộ dáng người đàn ông trung niên, vừa nhìn thấy Trương Dương ánh mắt sáng lên.

"Vị này chính là Nam Phương võ lâm luyện sức lực người số một, Trương Dương tiên sinh đi!" Mặc dù là nghi vấn lời nói, Nhưng nam tử một mặt nóng bỏng, nhìn dáng dấp đã xác định Trương Dương thân phận.

Từ khi Trương Dương cùng Hồng sẹo từ một trận chiến kết quả sau khi ra ngoài, hạ nát một nhóm võ giả kính mắt, đương nhiên muốn là bọn hắn đeo kính.

Nguyên bản bọn hắn đều cho rằng Trương Dương ôn hòa chết ở Hồng sẹo từ thủ xuống, cho nên đối với Trương Dương cũng không phải quá coi trọng. Nhưng Trương Dương thắng rồi về sau, mặc kệ tương lai là thành làm đối thủ vẫn là bằng hữu, bọn hắn đều đang cố gắng thu thập Trương Dương tư chất liệu, vì lẽ đó gặp Trương Dương bức ảnh cũng chẳng có gì lạ.

"Nam Phương luyện sức lực người số một tại hạ không dám làm, ta chính là Trương Dương." Trương Dương không quen biết người trước mắt, không nghĩ tới nói chuyện, lạnh nhạt nói.

"Trương tiên sinh khiêm tốn, có thể ở khi luận võ giết Hồng sẹo từ người xứng đáng danh xưng này." Người đàn ông trung niên thấy Trương Dương một mặt bình thản, tiếp tục nói "Ta tên Trương Quốc Xương, Vương Hải là sư huynh của ta."

Trương Dương thế mới biết nam tử trước mắt cũng là Vương Trung Sơn đồ đệ, lộ ra nụ cười nói: "Hóa ra là Tường đại ca, Vương lão vẫn tốt chứ, lần trước từ biệt liên không có cơ hội trở lại bái kiến lão nhân gia ông ta."

Trương Quốc Xương vừa nghe Trương Dương nói tới Vương Trung Sơn, mặt ngay lập tức lộ ra tôn kính vẻ mặt, ngượng ngùng nói rằng: "Xấu hổ! Ta bất quá là sư phụ thu đệ tử ký danh, đã rất lâu chưa từng thấy sư phó. Lần này lại đây cũng là vì có thể thấy sư phụ một mặt."

Trương Dương lần này mới thoải mái, không trách không có nghe Vương Hải đã nói có sư đệ nào đây, hóa ra là Vương Trung Sơn đệ tử ký danh.

Như Vương Trung Sơn loại này võ học danh gia, một đời cũng không biết thu qua bao nhiêu đệ tử ký danh, nhưng chân chính vào môn đệ tử cũng là mấy người thôi. Nhưng loại này đệ tử ký danh vẫn không thể không thu, có một ít là không cưỡng được lão hữu tình, còn có một chút rồi cùng Lý Nguyên Triều giống nhau, cũng là vì giao khá hơn một chút quyền quý, mở rộng mạng lưới quan hệ của mình.

Vương Trung Sơn sở dĩ ở Nam Tinh có lớn như vậy danh vọng, cùng những này đồ đệ cũng có chút ít quan hệ. Nhớ tới Vương Hải lần trước đã nói sư phụ hắn trước đây thu một cái đồ đệ, bây giờ ở trong quan trường đã là một phương phong cương đại lại, bất quá không phải ở Nam Tinh thôi.

"Tường đại ca, bọn họ đây là?"

Trương Dương chỉ chỉ hắn và Trương Quốc Xương như thế giầy Tây nhân sĩ, hắn có chút không rõ, đây không phải đại hội võ lâm sao?

"Ha ha, lão đệ không cần kinh ngạc, xã hội tiến bộ, võ giả nếu là không theo tiến bộ sao được. Võ giả cũng phải cần ăn cơm mà, ngay trong bọn họ một nhóm người đều cũng có thân phận của hắn, vì lẽ đó mặc thành như vậy cũng là không kỳ quái." Trương Quốc Xương cười ha hả giải thích.

"Thì ra là như vậy, ta còn tưởng rằng ta đi nhầm đây, chỗ này thật không giống võ giả đại địa phương." Trương Dương hơi xúc động mà nhìn trước mắt võ học sẽ nói nói.

"Ha ha, lão đệ xem bộ dáng là lần đầu tiên tới Nam Tinh võ học sẽ chứ?" Trương Quốc Xương thấy Trương Dương nghi hoặc, mỉm cười nói.

"Đúng vậy a, mới vừa nhìn đến thời điểm ta còn tưởng rằng là Tây Phương trang viên đây." Trương Dương nguyên tưởng rằng võ học sẽ nhất định là như trên TV diễn môn phái như vậy, coi như không phải ít nhất cũng phải xem ra phong vị cổ xưa đi.

Không nghĩ tới võ học hội sở ở lại là một mảnh sang trọng khu biệt thự, quả thực lật đổ Trương Dương trong lòng đối với võ lâm tưởng tượng.

"Trương lão đệ có chỗ không biết, nguyên bản võ học sẽ là ở vùng ngoại thành bên kia, Nhưng là nhà cũ vừa gặp phải gió thổi trời mưa liền hồngбет. Lại nói cũng bất lợi cho những kia đồng giữ võ học được tiền bối bề quan tu hành, vì lẽ đó mấy năm trước võ học sẽ liền chuyển tới đây." Trương Quốc Xương giải thích.

"Võ học sẽ quả nhiên có tiền a, ở Nam thành có thể có lớn như vậy phân bộ, chỉ sợ không phải 10 ức có thể giải quyết đi!" Nghe xong Trương Quốc Xương giải thích Trương Dương mới tiêu tan, xem ra võ giả cũng học được rất nhanh thức thời rồi.

"Lão đệ nói đùa, những này thổ địa là quốc gia miễn phí giúp đỡ, phòng ở cũng là võ học sẽ tự mình kỳ hạ bất động sản công ty khai thác, không có xài bao nhiêu tiền." Trương Quốc Xương cười một cái nói.

Quốc gia giúp đỡ Trương Dương không khó lý giải, chỉ có đem các loại lực phá hoại kinh người võ giả thả ngay dưới mắt, những kia cao tầng nhân sĩ mới có thể yên tâm.

"Xem ra Trương lão ca không phải người bình thường a, không biết lão ca ở đâu thăng chức?" Trương Dương có chút ngạc nhiên Trương Quốc Xương thân phận, những việc này e sợ vậy võ giả sẽ không biết đi.

Lúc này vẫn đi theo Trương Dương phía sau im lặng không lên tiếng Diêu Phi đột nhiên kinh ngạc nói rằng: "Ta nhớ ra rồi, người là Thiên Thần bất động sản chủ tịch, không trách như thể nhìn quen mắt!"

"Ha ha, người là Diêu thị trưởng công tử đi, trước đây chúng ta gặp mặt qua." Trương Quốc Xương cười nói, thân thể hần vì là Nam Tinh kẻ đến hàng đầu đại tập đoàn chủ tịch cùng Diêu Phi lão ba từng có gặp nhau rất bình thường.

Trương Dương cảm giác mình thật giống nghe nói qua cái này Thiên Thần bất động sản, chính là không biết ở đâu nghe qua, bất quá xem Diêu Phi kinh ngạc đáng về, quy mô e sợ không nhỏ.

Đương nhiên Trương Dương sẽ không biết nhà mình ở phòng ở chính là trời thần khai thác, phải biết đây chính là huyện thành nhỏ, Thiên thần tập đoàn ở Nam Tinh ảnh hưởng có thể tưởng tượng được.

Bên cạnh Hạ Hinh Vũ thấy Trương Dương có chút mê hoặc, lặng lẽ ở Trương Dương tai vừa nói ra "Cái này Thiên Thần bất động sản ở Nam Tinh cũng coi là ngành nghề đậm đầu rồng, tổng tư sản không xuống trăm tỉ, bối cảnh rất sâu."

Nghe được Hạ Hinh Vũ giải thích Trương Dương mới biết Trương Quốc Xương bản lĩnh thật sự không nhỏ, trước mắt cái này xem ra hòa hòa khí khí gia hóa lại là một cái tài sản hơn 100 tỉ tập đoàn lão tổng.

Thấy Trương Dương tò mò nhìn chính mình, Trương Quốc Xương hơi ngược ngùng mà nói rằng "Lão đệ không cần nhìn ta như vậy, kỳ thực Thiên thần tập đoàn là võ học được thuộc hạ xí nghiệp, ta bất quá là người quản lý mà thôi."

"Tuồng đại ca quá khiêm nhường, có thể đem một cái quy mô lớn như vậy tập đoàn quản lý tốt cũng không phải một chuyện đơn giản, so với ta cái này vũ phu nhưng là mạnh hơn nhiều."

"Được rồi, trò chuyện tiếp trời cũng tối rồi, mau vào đi thôi!" Hạ Hinh Vũ thấy Trương Dương làm thấp đi chính mình, không vui mà nói ra, trong lòng nàng Trương Dương vẫn luôn là lợi hại nhất.

Trương Quốc Xương lúc này mới chú ý tới Hạ Hinh Vũ, trước kia hần còn tưởng rằng là Trương Dương bằng hữu không có để ý, Nhưng nghe giọng điệu này không giống như là người bình thường.

"Vị tiểu thư này là?" Trương Quốc Xương có chút ngạc nhiên hỏi.

"Người mới là tiểu thư đây!" Hạ Hinh Vũ nghe Trương Quốc Xương gọi mình tiểu thư, mắt hững trả lời một câu.

Trương Dương có chút lúng túng, đối với Trương Quốc Xương nói rằng "Tuồng đại ca, vị này chính là bạn thân ta Hạ Hinh Vũ, nói chuyện từ trước đến giờ như vậy, đặc tội rồi."

Hạ Hinh Vũ khinh thường hừ một tiếng, Trương Quốc Xương tuy rằng trong con mắt người bình thường là cái Đỉnh Thiên đại nhân vật, Nhưng nàng là ai vậy, trước đây ở kinh thành không có chú ý chính hần thời điểm liền ngay cả số một thủ trưởng cũng bị nàng đùa cợt quá.

Trương Quốc Xương vừa nghe tên cũng biết là Hạ Tử bên trong con gái, đối với Nam Tinh đại nhân vật người nhà tướng mạo hần đều là ghi nhớ trong lòng. Hần vừa không nhận ra được chủ yếu vẫn là Hạ Hinh Vũ đi theo Trương Dương phía sau, trong khoảng thời gian ngắn không nghĩ tới thôi.

Trương Quốc Xương không là đúng nghĩa võ giả, thành thật mà nói hần chỉ được coi là cái trước thành công thương nhân, đối với quyền lực sợ hãi vượt qua bình thường võ giả, cho nên đối với Hạ Hinh Vũ phi thường khách khí.

"Hóa ra là Hạ tình trường thiên kim, thực sự là đặc tội rồi, chúng ta vậy thì vào đi thôi, thất lễ Hạ ..." Nói rằng này Trương Quốc Xương có chút không tốt xưng hô Hạ Hinh Vũ rồi, nếu như kêu nữa vị tiểu thư này, cũng không biết sau đó có thể hay không cho mình tiểu hài xuyên, nếu như nàng ở Hạ Tử bên trong bên người nói vài lời Thiên Thần nói xấu, sau đó có thể thì khó rồi.

Thấy Trương Quốc Xương có chút khó khăn, Trương Dương cười nói "Tuồng đại ca liền gọi nàng Hạ cảnh quan đi, Hinh Vũ nhưng là cảnh sát hình sự đại đội đội phó đây!"

"Hạ cảnh quan chuyện ta biết, tuổi trẻ tài cao ah!" Thấy Trương Dương cho mình bậc thang, Trương Quốc Xương lập tức tiếp lời nói.

Hạ Hinh Vũ hừ một tiếng xem như là đáp lại, không có tiếp Trương Quốc Xương.

"Lão đệ không đơn giản ah!" Trương Quốc Xương không có để ý Hạ Hinh Vũ qua loa, nói một cách đầy ý vị sâu xa xong câu nói này liền xoay người dẫn đường rồi.

"Khà khà, sư phụ, ta cũng cảm thấy người không đơn giản, lại có thể quyết định Hạ Hinh Vũ cái này Đại Ma đầu, sau đó nhiều giao lưu ah!" Diêu Phi ở phía sau cười bí ồ nói.

"Cút! Có tin ta hay không đem người biến thành thái giám!" Hạ Hình Vũ hung hãn nói rằng, ở những người khác trước mặt nàng nhưng là cực kỳ khó dây dưa, cũng là ở Trương Dương bên người mới vô cùng dịu dàng.

Điều Phi sợ hết hồn, thấy Hạ Hình Vũ không có thật tới, mới kể tục cười bỉ ổi chạy qua một bên rồi.

Mắng xong Điều Phi Hạ Hình Vũ lại như chim non nép vào người ôm Trương Dương cánh tay, một điểm cũng nhìn không ra vừa là nàng nói ra.

Đi ở phía trước Trương Quốc Xương đem trong lòng không khỏi cảm thán, ai nói cái này Trương Dương là cái cây cỏ vô giá, người ta lại lịch đại đây.

Hạ Hình Vũ người này hẳn cũng đã từng nghe nói, ở Hạ gia cực kỳ đến lão gia tử yêu thích, có lúc nói chuyện so với Hạ Tử bên trong còn hữu hiệu.

Nếu như nàng kiên trì, không làm được Trương Dương sau đó thật là có hi vọng trở thành Hạ gia con rể.

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Đại Cao Thủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 68: Vương thị môn nhân

Tiến vào khu biệt thự bên trong, Trương Dương không thể không thán phục với võ học được giàu nứt đổ đổ vách.

Tiểu khu xa hoa đừng nói là rồi, mấu chốt là trang sức, đường nối hai bên mang theo đều là một ít danh nhân tranh chữ, bày ra cũng là đồ cổ gốm sứ, không có một chút nào chống trộm biện pháp.

Trương Dương tin tưởng võ học sẽ chắc là sẽ không nắm một ít giả đồ vật bày ra, dù sao quan hệ này đến Nam Tinh võ lâm hình tượng.

Ngẫm lại Trương Dương liền biết rồi, Nam Tinh võ học sẽ tổng bộ đồ vật có người dám nắm ah. Lại nói võ giả đều có một thân ngông nghênh, bọn họ không ngại người bình thường cách nhìn, nhưng đối với trong vòng danh tiếng vẫn là rất quan tâm.

Vì lẽ đó Trương Dương tin tưởng sẽ không có người trộm cảm, võ học biết cái này loại hào không phòng bị cách làm quả nhiên cao minh!

Toàn bộ tiểu khu hình thành một cái hình tròn, đem trung gian địa phương vì là vây lại, tạo thành một cái hình tròn quảng trường.

Quảng trường rất lớn, lúc này trên quảng trường đã có không ít người rồi, nghe Trương Quốc Xương giới thiệu Trương Dương mới hiểu được mấy ngày trước thì có tốt hơn một chút võ giả đã đến.

"Tuồng đại ca, chúng ta tới không phải là ăn ăn uống uống chứ?" Trương Dương nhìn chu vi bày ra đồ ăn rượu đỏ, có chút không thể tiếp thu.

Đại hội võ lâm không phải hẳn là xan phong lộ tức, võ giả càng hẳn là trầm mặc ít nói sao, làm sao sẽ biến thành xã giao tiệc rượu rồi.

Đây chính là trong truyền thuyết đại hội võ lâm sao, TV thực sự là hại chết người ah!" Lão đệ bình tĩnh đừng nóng, ngày hôm nay bất quá là khai mạc mà thôi, còn luận võ ngày mai mới bắt đầu." Trương Quốc Xương cười nói.

Thấy Trương Dương vẫn là vẻ mặt nghi hoặc, Trương Quốc Xương tiếp tục nói "Sau đó sẽ có các vị tiền bối đi tới nói chuyện, giới thiệu một chút lần này đại hội võ lâm mục đích, chúng ta nghe nghe sẽ hiểu."

Trương Dương lúc này mới có chút rõ ràng, làm đến bây giờ nguyên lai gia hỏa này cũng không biết lần này đại hội võ lâm cụ thể muốn làm gì.

Trương Quốc Xương mặt người quan hệ rộng rãi, mới vừa vào đến liền có không ít người hướng về hắn chào hỏi, xa xa còn có mấy người hướng về hắn vẫy tay.

Trương Dương thấy thế, liền vội vàng nói "Tuồng đại ca đi làm đi, chính ta đi dạo là được."

Trương Quốc Xương ngược ngừng nói một tiếng khiêm, cùng Hạ Hình Vũ hỏi thăm một chút mới hướng về đoàn người nơi đi đến.

Trương Dương quay đầu nhìn lại Điều Phi tên kia sớm liền không biết đã chạy đi đâu, nhìn Hạ Hình Vũ như trước theo sát chính mình, Trương Dương trên mặt lộ lên một tia áy náy.

"Hình Vũ , có phải là có chút nhàm chán? Ta cùng ngươi đi một chút đi ."

"Không có nha , chỉ muốn đi cùng với ngươi thì sẽ không tẻ nhạt , ta thích loại cảm giác này ." Hạ Hình Vũ ôm Trương Dương , trên mặt thoáng hiện hạnh phúc ánh sáng .

"Nha đầu ngọc , cũng không biết ngươi xem coi trọng ta cái nào rồi, so với ta tốt nam nhân còn nhiều, rất nhiều ..." Hạ Hình Vũ càng như vậy , Trương Dương càng thấy được có lỗi với nàng .

Không chờ Trương Dương nói xong Hạ Hình Vũ liền che Trương Dương miệng , khẽ cười nói "Ta chính là thích ngươi , không cần có lý do!"

Hạ Hình Vũ trong đầu nhưng tránh qua Trương Dương ngã xuống đất một khắc đó , trong lòng tự nhủ , "Bởi vì ngươi là chịu vì ta đánh đổi mạng sống người đàn ông , là một cái khắp người đầy thương tích đều đứng lên lần nữa bảo hộ ở trước người của ta người đàn ông , ta yêu ngươi vượt qua yêu chính ta !"

Nhẹ nhàng ở Hạ Hình Vũ tay nhỏ trên hôn một chút , Trương Dương cười nói: "Được rồi , không có chút nào biết xấu hổ , bị người nhìn thấy sẽ không tốt ."

"Hừ ! Ai nguyện ý xem liền cho hắn xem chứ, ta mới không để ý đây!"

"Đi , chúng ta cũng đi ăn chút , cũng không thể đến không chuyển này đi , ăn ngon nhất nghèo hân ." Trương Dương lôi kéo Hạ Hình Vũ tay liền hướng một bên không người bàn ăn đi đến .

"Thiệt! Người ta tùy tiện một bức tranh chữ liền đủ ngươi ăn cả đời , ngươi cho rằng ngươi là thùng cơm nha !"

Hạ Hình Vũ nhìn Trương Dương thật sự bắt đầu đại cật đại hát , che miệng cười trộm , "Trương Dương , ngươi ăn đồ ăn bộ đáng xấu quá ư , sau đó sẽ không ăn chết ta đi ."

"Sao có thể chứ , đến thời điểm ta nuôi dưỡng ngươi , chúng ta đồng thời ăn , đem ngươi nuôi đến bạch bạch bàn bàn ."

"Đi chết , ta mới không cần đây, mập ngươi liền không cần ta nữa ."

Trương Dương đem Hạ Hình Vũ ôm vào trong lòng , cho nàng rót một chén rượu đỏ , "Nha đầu ngọc , chính là ngươi lại mập ta cũng muốn ngươi , chúng ta uống một chén ."

"Hừm, đây chính là ngươi nói , sau đó không cho đôi ý ờ!" Hạ Hình Vũ tiếp nhận chén rượu cùng Trương Dương khinh dụng nhẹ , uống một hơi cạn sạch .

"Ha ha , ta nói khắp nơi cũng không tìm tới lão đệ đây, nguyên lai chạy này cùng đệ muội thanh tú ân ái rồi." Trương Quốc Xương chẳng biết lúc nào đi tới , nhìn thấy Trương Dương cùng Hạ Hình Vũ ngọt ngào đáng vẻ cười trên nói .

Hạ Hình Vũ nguyên bản cũng bởi vì Trương Quốc Xương quấy rầy mình và Trương Dương nói chuyện tức giận , vừa nghe Trương Quốc Xương gọi mình đệ muội , trong lòng vui sướng hài lòng cũng sẽ không chấp nhặt với hắn rồi.

"Lão ca nói đùa , mấy vị này là?" Trương Dương thấy Trương Quốc Xương mặt sau còn theo mấy người , đỡ dậy vẫn ngồi ở trong lòng ngực của mình Hạ Hình Vũ cười hỏi.

"Lão đệ , giới thiệu cho ngươi mấy người nhận thức , mấy vị này đều là của ta đồng môn sư huynh đệ ."

Trương Quốc Xương còn chưa nói hết , sau lưng mấy người liền tự giới thiệu mình lên.

"Ta là Hoàng Kiến trong , này là đệ đệ ta Hoàng Kiến dân , Trương lão đệ gọi ta lão Hoàng là được ."

Nói chuyện là một vàng mặt hán tử , quả nhiên cùng hán tính rất phù hợp , còn đệ đệ của hắn dài đến gần giống như hắn , chính là người đen điểm, lời nói cũng không nhiều , hướng về Trương Dương cười một cái liền không nói .

"Hoàng đại ca khách khí , tiểu đệ mới đến sau đó còn dựa vào các vị nhiều quan tâm đây." Trương Dương cười cợt đối với vị cuối cùng hán tử hỏi" không biết vị đại ca này xưng hô như thế nào?"

"Quách Văn hòa, rành rồi luận bàn một chút !" Quách Văn cùng lạnh nhạt nói , nhìn Trương Dương trong mắt bùng nổ ra mãnh liệt chiến đấu dục vọng .

"Lão đệ , đừng phản ứng đến hân , gia hỏa này chính là một mê võ nghệ , cùng Chu sư huynh không kém cạnh ." Hoàng Kiến bên trong ngắt lời nói, hắn cũng không muốn mới vừa gặp mặt liền cho Trương Dương lưu lại không tốt Ảnh Tượng .

"Ai ở nói xấu ta đây!" Mấy người phía sau đột nhiên vang lên Chu Nguyên thanh âm của , vừa nhìn thấy Chu Nguyên , Hoàng Kiến bên trong đã nghĩ hướng về trong đám người trốn .

"Đứng lại ! Ta liền biết là ngươi cái này hoàng kiếm bà ở bịa đặt , còn không tới đây cho ta !" Chu Nguyên lớn tiếng quát , nhìn chăm chú Hoàng Kiến bên trong .

"Sư huynh, người trách lầm ta, không phải ta nói, không tin người hỏi kiện dân ah!" Hoàng Kiện bên trong thấy không trốn mất, vội vã kêu khổ nói.

Hoàng Kiện bên trong ở tất cả sư huynh đệ ở trong sợ nhất đúng là Chu Nguyên rồi, gia hỏa này không có chuyện gì liền bắt mấy cái sư huynh đệ cùng hấn luận bàn, cũng không giấu lại mình là thực lực ra sao.

"Kiện dân, người thấy đúng không?" Hoàng Kiện bên trong nhìn xem chính mình đệ đệ chớp mắt nói.

"Ân, người đã nói Chu sư huynh là mê võ nghệ, không màng hấn." Hoàng Kiện dân ngoan ngoãn mà nói rằng.

"Ngu ngốc, ta làm sao cho người như thế cái đệ đệ, thực sự là ném chúng ta lão Hoàng nhà mặt!" Hoàng Kiện bên trong không cam lòng mắng.

"Khà khà, lần này hãy bỏ qua người một lần rồi, lần sau tiếp tục nghe thấy người nói xấu ta, ta liền cùng người hảo hảo luyện luyện!" Chu Nguyên lớn tiếng cười nói, buông tha về mặt đau khổ Hoàng Kiện bên trong.

"Thiên tài cùng người luyện đây, đều Minh Kinh cao thủ còn bắt nạt ta một cái luyện sức lực đại thành, cũng không sợ người chê cười!" Hoàng Kiện bên trong thấp giọng thầm nói, tỏ rõ về thống khổ.

Chu Nguyên lười cùng gia hỏa này tính toán, quay về một bên Quách Văn cùng nói rằng: "Quách sư đệ công lực lại tinh tiến không ít a, bất quá chỉ sợ không phải Trương lão đệ đối thủ, chính là đối đầu Hồng sẹo từ cũng huyền." Chu Nguyên nói thẳng tiếp, hấn biết Quách Văn cùng là hạng người gì, nếu không nói như vậy, ngày hôm nay hấn cần phải cùng Trương Dương phân cái cao thấp không thể.

Trương Dương vừa nghe Chu Nguyên nói như vậy, liền vội vàng nói "Chu đại ca quá khen, tiểu đệ không phải là Quách đại ca đối thủ."

"Hừ! Chu sư huynh sẽ không nói láo, hiện tại ta không phải đối thủ của người, lần sau ta sẽ đuổi tới." Quách Văn cùng là cái thẳng tính, trực tiếp thừa nhận chính mình không bằng Trương Dương, cũng không cùng người khác nói chuyện, ngồi xuống liền bắt đầu ăn.

"Này khờ hàng, đừng để ý đến hấn, gia hỏa này tại đây cái tính khí, cũng là sư phụ của ta hết thấy đệ tử ký danh bên trong cực kỳ có võ đạo thiên phú." Chu Nguyên có chút bất đắc dĩ, gia hỏa này so với mình còn bướng bỉnh, hấn cũng không có cách nào.

Trương Dương đại khái hiểu Chu Nguyên ý tứ, cái này Quách Văn cùng đại khái chính là Vương Trung Sơn đệ tử ký danh ở trong người thứ nhất, chính là không biết Vương Trung Sơn tại sao không có thu hấn làm vào môn đệ tử. Bất quá này là người ta việc tư, Trương Dương cũng không bảo căn cứ để.

"Chu đại ca, Vương ca đây, làm sao không nhìn thấy hấn?" Trương Dương hơi nghi hoặc một chút, làm sao không gặp Vương Hải tên kia.

"Vương sư đệ lần này phụ trách đại hội sắp xếp công việc, hiện tại đang bận đây, có ý để để ta xem một chút lão đệ đến rồi chưa!"

Chu Nguyên áy náy nói rằng, hấn sư đệ nhưng là Trương Dương nhập môn người tiến cử, thật sự là bận bịu không có thời gian mới để cho mình tới được.

"Vương ca có lòng, lại để Chu ca vị này Minh Kinh cao thủ đi ra tiếp tiểu đệ, thực sự là bản khoản!" Trương Dương có chút cảm động nói rằng, như Chu Nguyên loại này Minh Kinh võ giả cũng sẽ không tùy tiện chiêu đãi người.

"Được rồi, lão đệ cũng không nên khách khí, ngồi xuống đi, ta và người nói một chút lần này nam vũ hội cụ thể công việc."

"Tốt! Chính đầu óc mơ hồ đây, làm phiền Chu đại ca giải thích nghi hoặc rồi."

Xem mấy người khác còn đứng ở một bên, Chu Nguyên ra nói: "Đều đồng thời dưới trướng nghe một chút đi, đệ muội cũng không cần câu nệ."

Trương Dương thấy Hạ Hình Vũ ngoan ngoãn ngồi xuống, có chút ngạc nhiên, Hạ Hình Vũ nhưng là nhân vật không sợ trời không sợ đất, làm sao cảm giác thấy hơi sợ sệt Chu Nguyên.

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Đại Cao Thủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 69: Nam bắc chi tranh

"Hình Vũ, làm sao vậy? Có phải là có chút không thoải mái?" Trương Dương lo âu hỏi.

"Không cần lo lắng, chính là cảm giác thấy hơi không thoải mái, nghỉ ngơi một chút là tốt rồi." Hạ Hình Vũ nói chuyện đều có chút mất tự nhiên.

Trương Dương lúc này mới nhận ra được của mình bất cẩn, phải biết Chu Nguyên thân là Minh Kinh võ giả, lại không thể hoàn toàn không chế khí thế của chính mình, người bình thường Hạ Hình Vũ đương nhiên sẽ chịu không nổi.

Minh và Trương Quốc Xương mấy người đều là võ giả, một chút áp lực đều bị chính mình mấy người không để ý đến, cũng không có cân nhắc đến Hạ Hình Vũ cảm thụ.

Bên cạnh Chu Nguyên cũng kịp phản ứng, gương mặt áy náy, "Xem ta, đều đã quên đệ muội không phải người trong võ lâm rồi, nếu không chúng ta lần sau lại nói chứ?"

Chu Nguyên cũng rất bất đắc dĩ, chính mình đột phá không lâu, bây giờ còn không thể rất tốt khống chế tự thân khí thế, coi như muốn thu liễm cũng thu lại không được nha.

"Không cần, Chu đại ca các người chuyện vẫn đi, ta đi nơi khác nhìn, không làm lỡ các người chính sự."

Hạ Hình Vũ cự tuyệt nói, nàng không muốn Trương Dương bởi vì chính mình phạm lỗi chính sự, hiểu thêm một ít tin tức đối với Trương Dương an toàn cũng là càng yên tâm hơn một ít.

Nói xong Hạ Hình Vũ ngăn trở muốn mở miệng nói chuyện Trương Dương, "Ta liền đi vòng vòng, đợi sẽ sẽ trở lại, người không cần lo lắng."

"Được rồi, cái kia người cần trọng một chút, có việc liền tới tìm ta."

Trương Dương tuy rằng không yên lòng Hạ Hình Vũ một người loạn đi dạo, Nhưng nghĩ đến ba nàng thân phận liền bình thường trở lại, Nam thành hẳn không có như thế không có mất người đi trêu chọc nàng đi.

"Hôm nay thật là ngượng ngùng, không cần mấy tháng ta liền có thể hoàn toàn đã khống chế, đến thời điểm lại mời đệ muội bồi tội!" Chu Nguyên sáng lạng cười nói, hẳn tuy rằng không biết Hạ Hình Vũ thân phận, nhưng đối phương nếu là Trương Dương nữ nhân, chính mình hay là muốn nể tình.

Nhìn Hạ Hình Vũ rời đi, Trương Dương ngượng ngùng nói rằng: "Phiền phức Chu ca rồi, nhìn dáng dấp Chu ca gần nhất tiến bộ không nhỏ ah!"

Lần trước thấy Chu Nguyên không có chú ý chính hắn thời điểm Trương Dương còn có thể cảm giác được Chu Nguyên cho áp lực của mình, lúc này mới mấy ngày đã bị chính mình quên đi qua, xem ra Chu Nguyên thực lực lại tiến không ít.

"Không nói cái này, năm đó Đại sư huynh mới vừa đột phá có thể hoàn toàn chưởng khống của mình uy thế, ta thì không được, này đều ba tháng mới có chút tiến bộ, đề lao đệ cười chê rồi."

"Đúng vậy a, Đại sư huynh mới thật sự là võ đạo thiên tài nha, cũng không biết hiện tại có đột phá hay không Minh Kinh đại thành?"

Một mực tại ăn uống thả cửa Quách Văn cùng vừa nghe Chu Nguyên nói tới Đại sư huynh, tỏ rõ vẻ sùng bái, đồ vật cũng không ăn, sẽ ở đó ngây ngốc chờ ra.

Trương Dương nhìn Quách Văn cùng bộ dáng, trong lòng không khỏi ác ý suy đoán hai vị này không phải là có cái gì đặc thù quan hệ chứ? Đồng thời cũng đứng (cũng đối) vị đại sư kia huynh bay lên một tia hiếu kỳ, đến tốt cùng là hạng nào nhân vật mới có thể làm cho vị này cây tài khinh người gia hỏa như vậy bội phục.

"Ha ha, ta liền biết cái tên nhà người nhất định sẽ cảm giác hứng thú, Đại sư huynh hai ngày trước điện thoại tới nói đã đột phá, lần này Nam Vũ sẽ nói không chắc còn có thể trở về đây!" Chu Nguyên cười vỗ vỗ đỡ ra Quách Văn hòa.

Quách Văn cùng gương mặt kích động, nhìn dáng dấp đối với cái kia Đại sư huynh trở về tràn ngập chờ mong.

Chu Nguyên nói nhẹ, Trương Dương nhưng cảm thấy khiếp sợ, Vương Trung Sơn hiện tại cũng không quá là Minh Kinh đại thành, không nghĩ tới đồ đệ của hắn lại cũng đột phá làm Minh Kinh đại thành, thật sự là khiến người ta không dám tin tưởng.

"Được rồi, lạc đề rồi, chúng ta vẫn là nói tiếp đi lần này Nam Vũ sẽ đi!"

Thấy Chu Nguyên không nói lại sư huynh của hắn, Trương Dương cũng không có bảo căn vấn đề, hẳn tin tưởng sau đó sẽ có cơ hội gặp mặt.

"Sư huynh, nhanh nói với chúng ta nói, lần này làm lớn như vậy tình cảnh sẽ không thật chính là vì cho những người trẻ tuổi võ giả ra làm náo động chứ?"

Hoàng Kiện bên trong có chút không tin hỏi, phải biết coi như là võ giả trẻ tuổi tiềm lực to lớn hơn nữa, Nhưng muốn trưởng thành cũng phải mấy chục năm. Hiện tại cũng không phải cổ đại, không dùng tới có ý tổ chức đại hội võ lâm tranh giành cái cao thấp đi.

Huống hồ lần này đại hội quy mô rất lớn, không chỉ là Nam Tinh võ giả phần lớn đều tới, chính là Nam Phụng võ lâm cái khác một ít tinh võ giả cũng tới không ít. Chỉ là tổ chức nhân thủ đều bỏ ra rất lớn tinh lực, còn có hoa phí cũng không nhỏ, võ học sẽ còn có tiền cũng không dùng tới làm chuyện loại này đi.

"Người nói không sai, kỳ thực lần này nam vũ hội chủ yếu mục đích vẫn là vì ba năm sau nam bắc khiêu chiến thi đấu chọn nhân thủ, hiện tại bất quá là lần đầu sàng lọc nhân thủ thôi."

"Cái gì! Trước đây không đều là thể hệ trước võ giả tham gia sao? Lần này Nam Vũ sẽ nhưng là vì là võ giả trẻ tuổi tổ chức!" Lần này rít gào chính là Trương Quốc Xương, liền loại người như hần trăm tỉ tập đoàn lão tổng đều không vững vàng rồi, Trương Dương lòng hiếu kỳ triệt để dấy lên, nam bắc khiêu chiến thi đấu lại là cái gì?

"Các ngươi những người này có thể không đánh gãy ta sao? Đây là cùng Trương lão đệ nói, các ngươi căng thẳng cái rắm ah, đợi sẽ ai tại đánh đoạn ta...ta rồi cùng hần luyện một tháng trước!" Chu Nguyên găm dữ dội nói, hần nguyên vốn cũng không phải là kiên nhẫn người, nếu không phải Vương Hải xin nhờ hần hướng về Trương Dương thấu cái đáy ngọn nguồn, hần mới lười tiếp cái này sống.

Chu Nguyên mấy vị sư đệ vừa thấy hần tức giận, lập tức liền đang hoảng, từng cái từng cái như một quai bảo bảo (con ngoan) dường như chăm chú nghe giảng không nói. Nhìn Trương Dương một trận cười khê, mấy tên này đối với Chu Nguyên vẫn là rất sợ.

Chu Nguyên nhìn đáng đáp đối với mình lực uy hiếp rất hài lòng, lúc này mới mạn điều tư lý tiếp tục nói: "Nam bắc khiêu chiến thi đấu nói trắng ra chính là nam bắc võ lâm đối với ở thể tục tư nguyên một lần nữa phân phối, mỗi mười năm một lần. Trước đây đều là thể hệ trước võ giả tham gia, Nhưng là vì Bắc Phương võ lâm hữu hóa sức lực cường giả tồn tại, cho nên chúng ta Nam Phương đã thua liền ba lần rồi."

Nói Chu Nguyên chính là gương mặt không cam lòng, nếu không phải Hóa Kinh võ giả kinh sợ, Nam Phương võ lâm nói không chắc sớm có Hóa Kinh xuất hiện, chính là mình sư phụ cũng là bởi vì mấy lão già kia nguyên nhân không có thể đột phá.

"Lẽ nào Hóa Kinh võ giả cũng sẽ xuất thủ? Bọn họ không đều là bất kể tục sự sao, làm sao sẽ vì thể tục phạm vật ra tay đây?" Lần này đánh gãy Chu Nguyên chính là Trương Dương, hần thật sự là rất hiếu kỳ, lẽ nào Bắc Phương Hóa Kinh cao thủ đã không đáng giá ah.

Nghe được Trương Dương câu hỏi, Chu Nguyên cùng mấy vị sư huynh đệ đều là gương mặt âm u, "Ai! Không cần Hóa Kinh ra tay, chúng ta cũng là thất bại thảm hại ah!"

"Không phải nói Bắc Phương võ lâm trước đây thực lực còn không có Nam Phương cường sao, nếu Hóa Kinh không ra tay, lẽ nào Vương lão bọn họ cũng không phải những người khác đối thủ?"

Trương Dương đối với vũ lực giá trị gần 800 Vương Trung Sơn còn là vô cùng tin tưởng, lẽ nào Bắc Phương Minh Kinh viên mãn đâu đâu cũng có? Vậy cũng quá kinh khủng đi!

"Làm sao có khả năng! Sư phụ mỗi lần đều ung dung bất đối thủ, lần trước gặp phải một vị vừa viên mãn cao thủ, sư phụ cũng là tiểu Thảng một chiêu!" Nghe được Trương Dương nói Vương Trung Sơn không phải là đối thủ, Quách Văn cùng lập tức mở miệng phản kích.

Trương Dương không để ý Quách Văn cùng giọng của, hần khiếp sợ là Vương Trung Sơn lại vượt qua Minh Kinh Đại viên mãn cao thủ, không trách lần trước Chu Nguyên cùng Vương Hải không đem Lý Nguyên Triều để ở trong mắt.

"Thắng như vậy một hai tràng có ích lợi gì! Mỗi lần luận võ đều là mười tràng, ai thắng một hồi là có thể bắt vừa thành: một thành tài nguyên!" Chu Nguyên giải thích.

"Ai! Chủ yếu vẫn là Nam Phương hết sạch sức lực a, không ít thể hệ trước võ giả sau khi qua đời liền không người đuổi tới, làm cho hiện tại tỷ võ mỗi lần đều là mấy vị kia, chiêu thức sớm đã bị người ta nghiên cứu triệt để rồi."

"Ai nói không phải đây, bọn họ hữu hóa sức lực chỉ đạo, đột phá xác suất so với chúng ta lớn hơn."

Nghe mấy người bức tức, Trương Dương xem như là đã minh bạch, xem bộ dáng là Nam Phương võ lâm một mực tại lui bước, mà Bắc Phương cũng tại Hóa Kinh cao thủ dưới sự chỉ đạo phát triển không ngừng. Chính là không biết lần này để người trẻ tuổi tỷ thí là Bắc Phương vẫn là Nam Phương nói ra, nhìn đáng đáp Bắc Phương võ lâm trẻ tuổi cũng không đơn giản.

"Có thể là võ giả chúng ta còn cần quan tâm những tư nguyên này sao? Lẽ nào thật sự có cái gì ngàn năm Linh Dược, võ công tuyệt thế các loại đồ vật?" Trương Dương có chút không rõ.

"Không thể nào! Trương lão đệ liền điều này cũng không biết?" Hoàng Kiện bên trong một mặt khó mà tin nổi, Trương Dương không phải là thật sự từ thâm son nào Lão Lâm đi ra ngoài đi.

"Câm miệng! Không nói lời nào không ai coi ngươi là người câm!" Chu Nguyên quát lên, hần nghe Vương Hải đã nói Trương Dương thật giống có cao thủ sư phụ, vì lẽ đó không biết những này cũng rất bình thường.

"Lão đệ có chỗ không biết, tuy nói xuất hiện ở không có gì ngàn năm Linh Dược rồi, Nhưng là một ít quý giá dược liệu cùng tiền tài đối với võ giả chúng ta tới nói vẫn là rất trọng yếu." Thấy Trương Dương vẫn là một mặt không rõ, Chu Nguyên không khỏi ở trong lòng cảm thán, có một cao thủ sư phụ liền là bất đồng ah. Tuy rằng Vương Trung Sơn cũng là cao thủ, mà dù sao đồ đệ có thêm tài nguyên cũng không đủ dùng, như Hoàng Kiện bên trong những này đệ tử ký danh càng là không cần nghĩ.

"Võ giả chúng ta mới nhập môn không có chú ý chính hần thời điểm luyện võ đều cần đánh bóng gân cốt, như vậy mới có thể càng tốt nhập môn, những này đều cần tốt dược liệu tiến hành tắm thuốc. Mà có chút dược liệu phi thường quý giá, không tiền không thể lực đi nơi nào tìm, nếu là không dùng

được liệu nhẹ thì bị thương làm lỡ luyện võ , nặng thì trực tiếp chết đi đều có ." Nói rằng những này Chu Nguyên một mặt âm u , hấn một vị sự đệ cũng là bởi vì luyện võ quá độ vừa không có được liệu điều trị , cuối cùng tê liệt hoán rồi.

"Lão đệ năm đó luyện võ không có chú ý chính hấn thời điểm nghĩ đến cũng không thiếu được những này đi , không phải vậy cũng không khả năng nhanh như vậy liền có thể đột phá luyện sức lực viên mãn ." Chu Nguyên có chút hâm mộ nói rằng .

Trương Dương còn thật không biết những này , võ công của hấn đều là cùng hệ thống học . Nguyên bản hấn cho rằng võ giả chính là mình luyện một chút là được rồi , không nghĩ tới còn có nhiều như vậy yêu cầu , hấn vẫn một mực ở nghỉ hoặc Vương Trung Sơn bọn họ những cao thủ này tại sao không thu cái trăm tám mươi (180) cái đồ đệ đây.

Nếu như Vương Trung Sơn biết Trương Dương ý nghĩ e sợ sẽ tức chết . Hấn cả đời đã thu bốn cái đồ đệ thêm vào con trai của hấn cũng là năm cái , cứ như vậy hấn còn xài hết cả đời tích trữ thêm vào cha di sản mới đưa mấy vị đồ đệ gần cốt đánh bóng được , nếu như Trương Dương nghĩ tới thu nhiều như vậy đồ đệ còn không muốn cả đời ở tại rừng sâu núi thẳm tìm kiếm được liệu ah .

"Ai ! Những năm này trên thị trường xuất hiện quý giá được liệu tám chín phần mười đều bị Bắc Phương những người kia vơ vét rồi , chúng ta Nam Phương là càng ngày càng thế nhục ah !" Trương Quốc Xương cũng là một mặt bị thống mà nói ra .

Tuy rằng hấn không phải chăm chú người luyện võ , Nhưng là của hấn hậu trường chính là Nam Tinh võ lâm , nếu như Nam Tinh võ lâm sa sút rồi , hấn Thiên thần tập đoàn cũng không mấy ngày thật tốt rồi.

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Đại Cao Thủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 70: Nam Lĩnh Trần gia trên canh ba ,

"Nếu Bắc Phương hữu hóa sức lực cao thủ , tại sao nhiều năm như vậy không có chiếm đoạt Nam Phương võ lâm?" Trương Dương có chút không rõ , theo lý thuyết Nam Phương hiện tại sa sút rồi , Bắc Phương sẽ không có điều kiện gì đi à nha .

"Người cho là bọn họ không nghĩ , Nhưng là đều bị võ học sẽ tổng bộ đè lại , bọn họ không dám vọng động !" Nói đến đây Chu Nguyên gương mặt không cam lòng .

"Võ học sẽ tổng bộ không phải ở Bắc Phương sao? Bọn họ là thuộc về bên kia hay sao?" Trương Dương không hiểu hỏi tới .

"Ha ha , lần này lão đệ hỏi thật hay , võ học sẽ tổng bộ tuy nhiên tại kinh thành , nhưng năm đó thành lập võ học được hơn nửa đều là ta Nam Phương người trong võ lâm ." Chu Nguyên đắc ý cười nói : " tuy rằng những tiền bối kia bây giờ bị mấy vị kia Hóa Kinh chèn ép , nhưng vẫn là có rất lớn nói quyền."

"Lần này chúng ta Nam Phương võ lâm mấy vị lão già liên hợp võ học sẽ tổng bộ các vị tiền bối , Hưởng Vũ học được tổng bộ tạo áp lực , bọn họ mới đồng ý phái ra võ giả trẻ tuổi tỷ thí ." Chu Nguyên tự hào nói rằng , người Bắc Phương mạnh hơn không phải là đỉnh bất quá chúng ta Nam Phương võ giả liên hợp tạo áp lực .

"Vậy làm sao không là cả Nam Phương võ lâm đồng thời mở đại hội võ lâm đây?" Trương Dương có chút kỳ quái , chỉ dựa vào Nam Tinh một tỉnh làm được hả?

"Ai ! Nam Phương tuy rằng thế yếu , Nhưng cũng không phải thiết bản một khối , các tỉnh đều có ý nghĩ của chính mình , chúng ta Nam Tinh làm Nam Phương võ lâm khu vực trung tâm trước hết đứng ra làm cái làm mẫu rồi ." Chu Nguyên có chút bất đắc dĩ nói rằng , có lúc hấn thật không biết những tên kia nghĩ như thế nào , nếu như Nam Phương bị Bắc Phương từng bước xâm chiếm rồi , bọn họ còn sẽ có ngày sống dễ chịu ah.

"Được rồi , ta cũng không muốn nói nhiều , lão đệ lần này bắt nam vũ hội quán quân là được rồi , như vậy ba năm sau nam bắc khiêu chiến thi đấu liền nhất định có danh ngạch của người ."

"Nam bắc khiêu chiến ta e sợ không được chứ?" Trương Dương có chút do dự , chính mình tới tham gia Nam Vũ sẽ có thể không là vì cái gì nam bắc phân tranh , còn nam bắc trong chốn võ lâm tranh đấu có liên quan gì tới hấn .

Nhìn ra Trương Dương do dự , Chu Nguyên nói tiếp : "Lão đệ không nên vội vã từ chối , lần này võ học được các vị tiền bối nói rồi , bất kể là ai bắt lần này quán quân đều có thể thu được Thiên thần tập đoàn một phần trăm cổ phần ."

Bên cạnh Trương Quốc Xương nghe được tin tức này giật nảy cả mình , tin tức này không ai có thể nói cho hấn biết , lần này võ học sẽ lại rơi xuống như

vậy vốn liếng, phải biết Thiên Thần tổng tư sản nhưng là hơn 100 tỉ ah !

Trương Dương mặc dù là võ học được vô cùng bạo tay chấn động một chút, nhưng rất nhanh liền phản ứng lại, chính mình lại không thiếu tiền, hà tất vì tiền thay võ học sẽ bán mạng chứ.

"Còn có, chỉ cần có thể ở có thể ở ba năm sau khiêu chiến thi đấu trên hơn hẳn một hồi, sau này mười năm tư chất nguyên có thể độc nắm nửa thành." Chu Nguyên thấy Trương Dương không là tiền tài lay động, rốt cục ném ra võ học được gốc gác, hẳn không tin Trương Dương có thể cự tuyệt hấp dẫn như vậy.

Trương Dương lần này là thật sự bị mê hoặc đã đến, tuy rằng chính hắn không cần những này, nhưng là phải là sau này mình thu đồ đệ đây? Còn có Hạ Hinh Vũ Điều Phi cũng đều là rất cần, bọn họ tuổi đã sớm qua luyện võ tốt nhất thời kì, nếu muốn đột phá luyện sức lực, không có tốt được liệu đánh bóng gân cốt, chỉ sợ cả đời cũng không có cái gì hy vọng đi.

"Đến thời điểm nói sau đi, các loại (chờ) Nam Vũ gặp qua sau chúng ta bàn lại, bây giờ nói gắn liền với thời gian còn sớm!" Trương Dương suy nghĩ một chút nói rằng, phải biết có trọng thưởng tất có người dừng cảm, lần này Nam Vũ sẽ e sợ so với mình nghĩ tới muốn kịch liệt. Trương Dương tuy rằng tự tin, Nhưng cũng sẽ không tiêu xem anh hùng thiên hạ.

"Lão đệ nếu nói như vậy, vậy ta sẽ chờ người bắt Nam Vũ sẽ quan đầu lại nói, chúng ta..."

"Đừng!", "Bóp vú lão nương, không nghĩ tới sống!"

Trương Dương vì một thoáng liền hướng âm thanh truyền đến nơi xông tới, không biết tên khốn kiếp kia chọc tới vị này cô nãi nãi, vị này không phải là dễ trêu chủ!

"Hinh Vũ, làm sao vậy? Không làm bị thương đi!" Trương Dương xem Hạ Hinh Vũ hung hãn đứng ở giữa sân, liền vội vàng hỏi.

Trên sân mọi người cũng nghe được động tĩnh bên này, dồn dập xông tới, coi như là võ giả cũng không đòi được yêu xem náo nhiệt quen thuộc.

"Không có chuyện gì, gia hỏa này còn muốn bóp vú lão nương, ta không chính chết hắn!" Hạ Hinh Vũ không có chút nào quan tâm trước mắt đều là người trong võ lâm, ló ra: mở miệng uy hiếp nói.

"Tiểu cô nương có chút quá mức đi, ta Tam đệ bắt quá không cần thận dụng vào người hạ xuống, người động thủ liền không thích hợp đi!"

Hạ Hinh Vũ trước mặt một vị khoảng bốn mươi hán tử âm trầm nói rằng, còn bên cạnh bụi mặt thanh niên đại khái chính là bị Hạ Hinh Vũ quạt một bạt tai gia hỏa.

"Lão nương đánh thì thế nào, liền chưa từng thấy người như thế kính sợ người đàn ông, dám chiếm tiện nghi còn không dám thừa nhận!" Hạ Hinh Vũ như trước kiêu ngạo, như xem tôm tép nhai nhép bình thường nhìn hai người.

"Được! Tiểu cô nương quả nhiên miệng lưỡi bén nhọn, ngày hôm nay Nam Vũ biết lái màn, ta không nghĩ ra tay, chỉ cần người bây giờ cùng ta Tam đệ nói lời xin lỗi coi như xong!" Âm trầm nam tử gần một mặt oán độc tiểu đệ, uy hiếp nói.

Một bên im lặng không lên tiếng Trương Dương mở miệng yếu ớt nói: "Nếu là không xin lỗi, có phải hay không các người liền muốn động thủ?"

"Động thủ thì thế nào! Tiệp nhân, ngày hôm nay ta..."

"Phốc", lời còn chưa nói hết, người trẻ tuổi liền phun ra một ngụm máu tươi, máu tươi bên trong hỗn hợp mười mấy viên bạch sanh sanh hàm răng, dưới ánh mặt trời lờ lờ toả sáng!

Là Trương Dương động thủ, nguyên bản Trương Dương còn muốn các loại (chờ) ra võ học sẽ sẽ cùng hai người tính toán, không nghĩ tới tên này gấp như vậy muốn chết!

Âm trầm nam tử ở Trương Dương mới vừa động thủ thời điểm liền muốn ngăn cản, không nghĩ tới Trương Dương động tác lại còn nhanh hơn hắn, lúc này sắc mặt âm trầm có vẻ hơi ngưng trọng.

"Bát tở đại ca, màn trưởng duy trì báo thù cho ta!" Roi mắt đầy miệng răng nam tử trẻ tuổi tỏ rõ vẻ oán hận nhìn Trương Dương, hàm hồ nói rằng.

"Xem ra các hạ cũng không phải người bình thường, báo cái danh đi, xem ra hôm nay người là phải cứ cùng ta Nam Linh Trần thị không qua được rồi!" Âm trầm nam không để ý đến của mình Tam đệ, sắc mặt nặng nề mà nói ra.

"Trương Dương! Cho tới Nam Linh Trần thị ta còn thực sự chưa từng nghe nói, nếu như các người muốn báo thù ta đón lấy!" Trương Dương mặt không đổi sắc nói rằng, hẳn còn thật không biết cái gì Nam Linh Trần gia.

"Hắn chính là Trương Dương? Hồng sẹ tử chính là chết ở trên tay hắn đi, không trách dám trêu Trần gia này mấy con chó điên!"

"Trần lão đại cũng không phải dễ trêu, xem ra hôm nay muốn thấy máu, Nam Vũ sẽ ngày thứ nhất cứ như vậy, không phải điềm tốt ah!" Bên cạnh có người lo âu nói rằng.

"Sợ cái gì , lần nào đại hội võ lâm người không chết , sợ chết còn làm võ giả nào , về nhà ôm tôn tử là được rồi !"

...

Bên cạnh mấy người đối thoại cũng không bị đối lập hai người để vào trong mắt .

Âm trầm nam cũng chính là chúng trong dân cư Trần lão đại , chậm rãi mở miệng nói: "Nguyên lai người chính là gần nhất bị lưu truyền đến mức xôn xao Trương Dương , đừng tưởng rằng người giết Hồng seot từ liền thật coi mình là luyện sức lực người thứ nhất ! Ta Trần gia đương danh võ lâm không có chú ý chính hấn thời điểm người còn chưa ra đời đây!"

Trần lão đại còn tưởng rằng Trương Dương cố ý nói chưa từng nghe nói Trần gia , có chút phẫn nộ rồi , hấn muốn để người khác biết , hấn Trần gia ngay cả là bại rồi cũng không cho phép một cái đã lộ từ coi khinh .

"Luyện sức lực người số một thì thế nào ! Ta Trương Dương giết người dễ như trở bàn tay , người nếu không phục có thể cứ ra tay !" Trương Dương khí thế dâng cao , hấn liền Lý Nguyên Triều đồ đệ đều trực tiếp giết , còn để ý những người khác uy hiếp?

Về phần luyện sức lực người số một Trương Dương cũng không phải rất quan tâm , hấn không có phản bác là bởi vì hấn xem thường , hấn tin tưởng chính mình rất nhanh có thể đột phá Minh Kinh. Hiện tại nhiều cho mình một ít áp lực mới vừa vì để bản thân đột phá tăng thêm động lực .

Cái vấn đề này hấn đã nghĩ đến rất lâu , muốn biết mình còn có một cái Minh Kinh Đại viên mãn kẻ thù đang đợi mình đây, mình không thể cả đời đều trốn ở Nam Tinh không đi ra ngoài đi!

...

"Thiên ! Trương Dương lại thật sự thừa nhận mình là luyện sức lực người thứ nhất , phải biết Nam Phương võ lâm luyện sức lực thực lực không có mười vạn cũng có 80 ngàn , hấn cũng quá can rở !"

"Người biết cái gì , xem ra hấn là muốn cấp tốc đột phá Minh Kinh ah ! Chính là không biết có thể hay không chống đỡ đến lúc đó?" Bên cạnh thật tình mắt cao mình võ giả giải thích , đồng thời vì là Trương Dương khí phách cảm thấy hoảng sợ , đây là được ăn cả ngã về không ah !

"Sư huynh , người xem làm sao bây giờ , Trương lão đệ quá lỗ mãng nha !" Trương Quốc Xương có chút lo âu nói rằng , trước đây mặc dù mình mấy người cũng gọi Trương Dương vì là luyện sức lực người số một , Nhưng đó bất quá là lên lút nói nói .

Hiện tại Trương Dương chính mình tiếp nhận rồi , hậu quả kia lại bất đồng , những kia kẹt ở luyện sức lực chậm chạp không có thể đột phá viên mãn các võ giả chắc chắn sẽ không bỏ qua!

"Lo lắng cái gì ! Đây mới là chân nam nhi , những kia không đột phá nổi luyện sức lực là cái rắm gì a, Trương lão đệ này mới xem như là người đời ta !" Chu Nguyên thường thức mà nói ra .

Dưới cái nhìn của hấn , chỉ có như vậy Trương Dương mới có tư cách cùng bọn họ những này Minh Kinh ngang hàng tương giao , Trương Dương nếu như độ qua cửa ải này , e sợ Minh Kinh không xa .

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Đại Cao Thủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 71: Nam Lĩnh Trần gia dưới

"Khà khà , quả nhiên đủ khí phách ! Người đã dám thừa nhận , như vậy ngày mai người dám tiếp thu Nam Phương hết thảy luyện sức lực võ giả khiêu chiến ư !" Trần lão đại âm hiểm cười nói , hấn muốn cho Trương Dương trở thành luyện sức lực võ giả công địch .

"Ha ha , lẽ nào người chỉ có thể gây xích mích thị phi sao? Nếu ta dám thừa nhận sẽ không sợ người khiêu chiến ! Đúng là người , chỉ cần người dám khiêu chiến ta liền tiến người lên đường !" Trương Dương không quan tâm chút nào Trần lão đại khiêu khích , mục quang nhìn chăm chăm hấn .

Trần lão đại bỗng nhiên có cổ bị mãnh thú nhìn chăm chăm cảm giác ! Nhất thời bị Trương Dương khí thế của chấn nhiếp , thấy Trương Dương chính là khí thế cao nhất thời khắc , có chút do dự . Ngày hôm nay hấn chuẩn bị không phải rất đầy đủ , tám chín phần mười không phải Trương Dương đối thủ .

Mình bây giờ là Trần gia trụ cột , muốn là mình ngày hôm nay chết tại đây , Trần gia chỉ sợ cũng xong , "Ngày hôm nay Nam Vũ biết lái màn không thích hợp thấy máu , ngày mai ta nhất định khi (làm) cố gắng lĩnh giáo luyện sức lực người số một uy phong !" Nói xong lòi kéo một mặt không cam lòng tiêu

đệ xoay người rời đi, không kiêng dè chút nào những người khác nhìn hấn ánh mắt bất nạt !

"Người rất tốt ! Hi vọng ngày mai thật có thể gặp lại người !" Trương Dương thanh âm sâu kín từ phía sau lưng nhẹ nhàng vang lên, có thể ở tình huống như vậy mặt không biến sắc lựa chọn tránh địch phong mang người tuyệt không đơn giản .

Trần lão đại bước chân của dừng một chút, không quay đầu lại trực tiếp rời đi. Hấn có thể không để ý danh tiếng, Nhưng Nam Linh Trần gia quan tâm, hấn sẽ không trốn!

Nhìn hai người rời đi, Trương Dương ánh mắt lấp lóe, không biết đang suy nghĩ gì .

...

"Trương Dương, ta có phải hay không lại gây rắc rối rồi, xin lỗi !" Hạ Hình Vũ một mặt lo lắng, chính mình lại cho Trương Dương rước lấy phiền phức, xem đến còn muốn về nhà tìm chính mình lão ba mới được .

Trương Dương liếc mắt là đã nhìn ra Hạ Hình Vũ đang suy nghĩ gì, "Không nên đi tìm người cha, đây là chúng ta vô lâm chuyện, không cần người ngoài nhúng tay."

Nhìn thấy Hạ Hình Vũ vẫn là gương mặt kiên trì, Trương Dương bắt đầu dè, "Lẽ nào người vẫn chưa yên tâm nam nhân của người mà, ngày mai sẽ để người hảo hảo kiến thức một thoáng !"

Hạ Hình Vũ oán trách mà nói ra: "Chán ghét, cái gì nam nhân của người, nhiều khó khăn nghe nha ! Ta chính là có chút không yên lòng mà, lại nói cái này cũng là ta gây ra họa."

"Ai nói người sai rồi, đánh chính là được! Dám chiếm nữ nhân ta tiện nghi, vừa không thật hấn tiện nghi hấn !" Trương Dương mẫn bất tại hồ nói rằng .

"Ha ha, lão đệ có khí phách lắm, bắt quả Trần gia người kia còn là có chút bản lĩnh, lão đệ cẩn thận rồi ." Bên cạnh Chu Nguyên đã cắt đứt hai người thân thiết, vỗ vỗ Trương Dương vai trịnh trọng nói .

"Ta biết, Chu ca có thể nói cho ta nghe một chút cái này Trần gia tình huống sao?" Trương Dương tuy rằng không sợ cái kia Trần lão đại, Nhưng là thích hợp hiểu rõ đối thủ, có đề phòng vẫn là tất yếu .

"Nói tới Trần gia, nếu như ba mươi năm trước lão đệ gặp chuyện như vậy, ta sẽ trực tiếp gọi người trốn, thoát được càng xa càng tốt. Nhưng là bây giờ mà, ha ha !" Chu Nguyên khinh thường cười nói, nhìn dáng dấp đối với cái này Trần gia ấn tượng không thật là tốt .

"Nói thế nào? Lẽ nào Trần gia trước đây còn ra quá nhân vật tài giỏi gì?"

"Việc này ta biết, ta tới nói cho Trương lão đệ đi!" Hoàng Kien bên trong vội vàng kêu lên, xem bộ dáng là muốn biểu hiện một chút chính mình rồi .

"Liên tiểu tử người nói nhiều, liên đề người nói đi !" Chu Nguyên lười cùng gia hỏa này tính toán, ở tất cả sư huynh đệ ở trong vãn vẹn gia hỏa này không an phận nhất rồi.

"Khà khà, ba mươi năm trước chuyện ta không phải hiểu rất rõ, Nhưng Trần gia coi như mười mấy năm trước cũng là uy hiếp nhất phương võ đạo thế gia !" Hoàng Kien bên trong khoe khoang nói: "Lúc đó Trần gia còn có hai vị Minh Kinh cao thủ, trong đó một vị càng là Minh Kinh đại thành, chính là chúng ta sư phụ cũng cho bọn họ ba phần mặt mũi."

"Nói điểm chính ! Sư phụ cho bọn hấn thể diện là xem ở Trần gia lão nhân mức, người cho rằng liên hai người kia đáng giá sư phụ thoái nhượng !" Chu Nguyên thấy Hoàng Kien bên trong nói đến Vương Trung Sơn, không nhịn được đã cắt đứt hấn phí lời .

"Cố gắng, ta nói là được rồi, gấp cái gì mà !" Thấy Chu Nguyên một mặt hung tướng, Hoàng Kien bên trong nói thầm vài câu liền tiếp theo nói lên.

"Trần gia hai vị kia Minh Kinh cao thủ cùng lão đệ người nhưng là còn có ngọn nguồn, người và Trần gia đối đầu cũng là chuyện sớm hay muộn !"

"Nói thế nào, ta thật giống như chưa từng thấy bọn họ đi, lẽ nào bọn họ còn chưa có chết?" Trương Dương có chút kỳ quái, vừa Chu Nguyên nhưng là nói rồi Trần gia đã xuống dốc rồi, lẽ nào Trần gia còn có Minh Kinh .

"Đương nhiên chết rồi, không phải vậy lão đệ làm phiền người nhưng lớn rồi, bọn họ cùng kẻ thù của người Lý Nguyên Triều nhưng là mặc chung một quần. Nếu như sống sót, bọn họ thân là Nam Tinh người trong đền tìm người để gây sự, chính là sư phụ cũng không tiện ra mặt can thiệp ." Hoàng Kien bên trong thấy Trương Dương không hiểu, lổ ra : mở miệng giải thích .

"Nói như vậy coi như ta không đi tìm bọn họ, bọn họ sớm muộn cũng muốn tới tìm ta phiền phức đúng không?"

"Cái kia cũng không nhất định, dù sao người giết Hồng seot tử, Trần gia hiện tại không hấn dám đến tìm người để gây sự. Trần lão đại hiện tại chính là bọn họ nhà đệ nhất cao thủ rồi, đối đầu người e sợ có chút huyền." Hoàng Kien bên trong cười hi hi nói, muốn là trước đây Trần gia sao có thể ảo não như vậy bại lui, đã sớm đem Trương Dương băm thành tám mảnh rồi.

"Nói như vậy coi như ta giết Trần gia mấy tên, cũng không ai sẽ đến tìm ta để gây sự rồi hả?" Trương Dương mắt bốc hung quang mà nói ra, vừa Trần lão Tam nhà ta lúc gần đi ánh mắt hấn nhưng là nhìn rõ ràng ràng .

Chu Nguyên vừa nghe còn tưởng rằng Trương Dương phải nhỏ cò tận gốc , vội vả khuyên can , "Họa không kịp người nhà , lão đệ ngươi cũng không nên xằng bậy , không phải vậy sẽ bị võ lâm đồng đạo tông cộng phạt!"

"Làm sao sẽ , ta chính là muốn đem tiểu tử kia cũng làm thịt rồi , nhìn hấn trước khi đi về mặt liền biết sẽ không từ bỏ ý đồ ." Trương Dương cũng không định đi Nam Lĩnh diệt Trần gia một môn , chính mình cũng ngoan không hạ cái kia tâm .

"Như vậy cũng tốt , Trần gia dù nói thế nào năm đó cũng có một chút bạn cũ . Chỉ cần ngươi không gây họa tới người nhà , bọn họ là sẽ không can thiệp. Muốn không phải là bọn hấn đòi sau quá không hăng hái , quá càn rỡ , năm đó hai vị Minh Kinh cũng sẽ không dễ dàng bị người giết tới cửa đi ." Chu Nguyên có chút tiếc hận , Nam Tinh lần đó có thể là chết vài vị Minh Kinh cao thủ , ít năm như vậy mới bớt đau.

"Chu ca , ngươi đến nói nói đi . Hoàng ca luôn dây da dây dưa , đến bây giờ ta đều không rõ ràng Trần gia thực lực đây!" Trương Dương cười hi hi hời.

Bên cạnh Hoàng Kiện trung khí dựng râu trừng mắt , là hấn không nói sao , rõ ràng là hai người các ngươi gia hỏa luôn đánh gãy ta được rồi !

"Ha ha , này hoàng kiếm bà liên thích làm phiền , ta tới nói đi !" Chu Nguyên một mặt đắc ý nhìn về phía Hoàng Kiện trong , chậm rãi nói đến Trần gia lịch sử .

...

Chờ Trương Dương nghe xong Chu Nguyên , mới hiểu được năm đó Nam Lĩnh Trần thị phong quang .

Trần gia cũng là truyền thừa hơn trăm năm võ đạo thế gia rồi , năm đó Trần gia lão gia tử cùng Vương Trung Sơn phụ thân hợp xưng "Nam Vũ song hùng", nhưng đáng tiếc lão gia tử sau khi qua đời , Trần gia đã đi đường xuống dốc .

Trần gia con cháu ở bên ngoài vẫn hướng nam phương đệ nhất thế gia tự xưng , xem thường lão gia tử ở không có chú ý chính hấn thời điểm kết giao cái kia chút bạn cũ , khắp nơi có về hơn người một bậc . Võ giả ai không có ngạo khí , ngươi đã xem thường ta...ta cũng sẽ không mặt nóng dán ngươi mông lạnh , kết quả chính là Trần gia minh hữu hầu như tất cả đều vứt bỏ hấn mà đi .

Theo lý thuyết Trần gia còn có hai vị Minh Kinh ở , cũng không thể nhanh như vậy sa sút , Nhưng cái này hai gia hỏa quá tự đại rồi! Còn tưởng rằng là lão gia tử ở thời đại , uy chấn tứ phương đây! Mười mấy năm trước bọn họ cùng Lý Nguyên Triều cùng đi kinh thành lang bạt , kết quả cũng không biết trêu chọc cái gì kẻ thù , dồn dập trọng thương trốn về sào huyết .

Lý Nguyên Triều vận may khá tốt , kẻ địch cho là hấn chết rồi , bị năm đó Lưu Chí Phi cứu một cái mạng nhỏ , tránh được một kiếp . Chính là như vậy , hấn cũng uốn tại S tinh đề điều mười mấy năm , nếu không phải gần nhất đột phá Minh Kinh viên mãn cũng sẽ không xảy ra nữa .

Trần gia hai người kia tự xui xẻo rồi , trực tiếp bị vài vị Minh Kinh võ giả giết đến cửa đi , tại chỗ đã bị đánh giết . Liền ngay cả cuối cùng mấy vị minh hữu bạn cũ cũng đều bị giết , trong nhà võ học điển tịch cũng là hủy hoại trong một ngày , từ đây không rơi xuống đi .

"Lẽ nào Nam Phương võ lâm không có đứng ra? Tùy ý Bắc Phương người trong giết đến cửa?" Trương Dương có chút không rõ , theo lý thuyết nam bắc từ xưa cũng không cùng , làm sao có khả năng khoan dung chuyện này phát sinh đây.

"Thiết! Ngươi biết mấy tên kia ở kinh thành đã làm gì ư ! Bọn họ còn thật sự cho rằng Minh Kinh liền vô địch thiên hạ rồi , ba người bọn hấn lại trực tiếp xông vào võ học sẽ tổng bộ , giết không ít võ học được người , liền ngay cả võ học được Nam Phương võ lâm tiền bối cũng phải người đến đuổi giết bọn hấn , ai sẽ vì bọn hấn ra mặt ! Huống hồ thanh danh của bọn họ cũng không phải quá tốt ." Chu Nguyên khinh thường nói .

Trương Dương trợn mắt ngoác mồm , có thể luyện đến Minh Kinh người sẽ là kẻ đàn sao? Nhưng Lý Nguyên Triều mấy người hành vi thật sự là khiến người không thể tin tưởng , này được bao nhiêu náo tân mới sẽ làm ra chuyện như vậy ah !

"Chu ca , ngươi biết bọn họ tại sao phải xông võ học sẽ tổng bộ sao? Bọn họ lại không phải người ngu !"

"Ai biết được , năm đó trong ba người liên Lý Nguyên Triều còn sống , Nhưng ít năm như vậy cũng không nghe hấn nhắc qua . Võ học được những người kia cũng không có lại đi tìm hấn phiền phức , song phương nhất định là đạt thành thỏa thuận gì rồi , những này chúng ta người ngoài cũng không biết ." Chu Nguyên cũng rất tò mò , Nhưng là liền ngay cả Vương Trung Sơn cũng không biết , đừng nói hấn .

"Được rồi , ngươi cứ yên tâm đi , Trần gia không phải uy hiếp , mấu chốt là cái khác luyện sức lực võ giả , phải biết ngày hôm nay qua đi ngươi nhưng dù là luyện sức lực người thứ nhất , những tên kia sẽ không dễ dàng như vậy liền đem cái tên này nhường cho ngươi ." Chu Nguyên cũng bị Trương Dương hỏi phiền , nói rồi một câu nói như vậy trực tiếp chạy không còn hình bóng .

"Khà khà , lần này biết Đạo sư huynh là người nào đi à nha ! Ngươi an ủi một chút của ngươi bạn gái nhỏ đi , chúng ta cũng không quấy rầy . Buổi tối cũng đừng quá ra sức rồi , chúng ta có thể chờ ngươi ngày mai phát uy đây!" Hoàng Kiện bên trong nói xong cũng kéo mấy người khác cùng đi mở ra , trước khi đi còn ném cho Trương Dương một cái nấp mờ ánh mắt , nhìn Trương Dương tóc gáy đều dựng lên .

"Khụ khụ , những người này liên thích nói lung tung , vội vàng đem Diêu Phi tìm tới , chúng ta cũng trở về đi thôi !" Trương Dương thấy Hạ Hình Vũ đỏ mặt nhìn chính mình , cười xấu hổ nói.

"Sư phụ , ta ở chỗ này đây ! Vừa ngươi thực sự là quá đẹp trai xuất sắc , không thấy Hạ đại Ma nữ xem ánh mắt của ngươi đều tỏa ánh sáng mà !" Diêu Phi gia hỏa này đều là ở sau đó xuất hiện .

"Tiểu tử ngươi vừa lại đi đâu , có phải là lại đi quyến rũ người?" Trương Dương trêu ghẹo mà nói ra .

"Sư phụ , ta là loại người như vậy sao , vừa ta đi nhà cầu , sắp tới đã nhìn thấy lão nhân gia ngươi đại hiển thần uy ah !" Diêu Phi một mặt ủy khuất nói rằng , thật giống Trương Dương thật sự hiểu lầm hần .

"Lười giáo huấn ngươi , chúng ta trở về đi thôi !"

"Trương Dương , không phải còn có võ lâm tiền bối phải ra khỏi tràng sao? Chúng ta bây giờ đi thích hợp sao?" Hạ Hinh Vũ không yên tâm nói rằng .

"Không có chuyện gì , sự tình ta sẽ giải thích gần đủ rồi , lại nói ta không phải rất yêu thích trường hợp này , những tiền bối kia đại khái cũng sẽ không ở lâu." Trương Dương lôi kéo Hạ Hinh Vũ tay xoay người rồi đi , không để ý đến trong quảng trường người đối với mình chỉ chỉ chỏ chỏ .

Đọc theo quảng trường , "Trương Dương , ngươi quả nhiên rất thú vị ! Ngày mai ta sẽ đến !" Ngày đó ở Long dưới chân núi thanh niên tóc vàng bụng một ly rượu đỏ uống một hơi cạn sạch , cũng không quay đầu lại rồi đi .

"Rất một tiểu tử thú vị , chính là không biết có thể hay không đỡ lấy ta mùi chiêu !" Chỗ tối tăm , nhất vị diện sắc ưu nhã chàng thanh niên tự nói .

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Đại Cao Thủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 72: Luận võ đêm trước

Võ học sẽ bên trong biệt thự bộ , trang sức đơn giản , ý nhị mùi phấn trong đại sảnh , bốn vị lão giả chính đang thưởng thức trà nói chuyện phiếm .

"Ha ha , lần này đại hội quả nhiên không sai , ta phát hiện có không ít hạt giống tốt !" Một vị lão nhân tóc trắng truyền ra vang dội tiếng cười .

"Ân , lần này không ít lão quái vật đều đem môn sinh đặc ý của mình phái tới rồi , nhìn dáng dấp lại muốn một hồi long tranh hổ đấu rồi ." Đây là Vương Trung Sơn thanh âm của , nhìn dáng dấp vừa trên quảng trường phát sinh hết thấy đều rơi vào những này võ học sẽ cao tăng trong mắt .

"Ngươi tiến cử chính là cái kia Trương Dương ngược lại không tệ , chính là quá ngông cuồng rồi , vẫn còn quá tuổi trẻ ah !" Lúc đầu lão giả nói chuyện có chút thờ dãi nói .

Vương Trung Sơn còn chưa nói , một vị khác có chút hói đầu ông lão nói chuyện .

"Hội trường vậy thì nói sai rồi , cuồng mới tốt ah ! Năm đó chúng ta lúc đó chẳng phải như vậy tới được , người không ngông cuồng uống thiếu niên nha. Chỉ cần có thể đột phá Minh Kinh , lại cuồng cũng là việc nên làm !"

Lúc trước ông lão cũng chính là Nam Tinh võ học được hội trường lần nữa mở miệng nói: "Được rồi , chúng ta bây giờ nói nhiều hơn nữa cũng vô ích , hay là chờ ngày mai luận võ đi. Lão Trương , ngươi đi ra ngoài nói hai câu đi!"

Lão hói đầu không tình nguyện đứng dậy , "Mỗi lần đều là ta , cùng những người này có cái gì tốt nói , một thân hơi tiền , quả thực ném chúng ta võ lâm mặt của !"

"Chỉ ngươi lão này đông dài , không có bọn hần ngươi ăn cái gì trụ cái gì? Hơn nữa , những người này ở trong vẫn có một ít hảo thủ." Vương Trung Sơn cười mắng nói nói , nhìn dáng dấp cùng lão hói đầu người quan hệ không tệ .

"Hừ ! Ngươi đương nhiên không ý kiến , cái tên nhà ngươi đều có hai cái Minh Kinh thực lực đồ đệ , nhà ngươi Tiểu Hải Tử cùng cái kia Trương Quốc Xương lại nắm giữ hai cái công ty lớn , ngươi còn sợ không có ăn chết đói !" Trương lão đầu nói văng cả nước miếng , xem bộ dáng là muốn dùng nước bọt phun chết Vương Trung Sơn .

Vương Trung Sơn có chút bất đắc dĩ , gia hỏa này mỗi lần bị đả kích đều tìm chính mình phát tiết , "Ngươi đi tìm hội trường , cũng không phải ta muốn ngươi đi."

"Đừng , các ngươi sư huynh đệ chuyện không muốn kéo lên ta...ta đi trước , ngày mai lại tới xem một chút !" Đừng xem lão già lớn tuổi , tốc độ nhưng là một điểm không chậm , trong chớp mắt bỏ chạy không còn hình bóng .

"Hội trường chờ ta !" Vẫn chưa hề nói chuyện vị lão giả kia vừa thấy hội trường chạy , liền vội vàng đuổi theo , chỉ lo cái này hai sư huynh đệ tìm hần để

gây sự .

Vương Trung Sơn bắt đầu đi mà lắc lắc đầu , "Này hai lão gia hoả ! Mỗi lần có việc liền nhớ lại ta , không có chuyện gì chạy còn nhanh hơn thỏ !"

"Sư huynh , nghe nói nhà các người Lưu Tuấn tiểu tử kia cũng phải quay về rồi , có phải không thật sự?" Trương lão đầu thấy những người khác đều chạy , cũng không tìm Vương Trung Sơn phiền toái , mắt sáng lên hỏi .

"Ân , ở này mấy ngày đi , tên kia cũng đi ra ngoài đến mấy năm rồi , rốt cục bỏ về được rồi!" Vương Trung Sơn trong mắt lộ ra một tia tưởng niệm , từ khi con trai của hắn chết rồi , hắn liền đem người yêu của mình toàn bộ cho mình mấy cái đồ đệ , bây giờ có tiền đồ nhất đại đệ tử trở về rồi , hắn cao hứng mấy túc đều không ngủ .

"Hừ ! Năm đó sư phụ là để Lưu tiểu tử khi (làm) đồ đệ của ta , không nghĩ tới cho cái tên nhà người lợm tiện nghi !" Trương lão đầu chưa xót mà nói ra , nhìn Vương Trung Sơn gương mặt u oán .

"Ha ha , này cũng không nên trách ta , là cái tên nhà người chính mình không muốn thu đồ đệ! Người mau đi ra nói vài lời đi , ta cũng đi thôi!" Vương Trung Sơn nói xong không đợi chính mình sư đệ phản ứng , mấy cái nháy đánh liền không thấy bóng dáng .

"Các người những lão bắt từ này , không phải bắt nạt ta đánh không lại các người sao , xem ra ta cũng muốn thu cái đồ đệ !" Trương lão đầu hận hận nói rằng .

...

"Trương Dương , thật sự không có chuyện gì sao? Muốn không ngày mai người thì không đi được , cùng đi với ta Tĩnh uy đại viện , xem ai dám nói cái gì !" Hạ Hình Vũ lôi kéo Trương Dương tay lo âu khuyên nhủ .

Trương Dương cũng chiều vuốt một cái của nàng cái mũi nhỏ , "Nha đầu ngọc , gấp như vậy để cho ta thấy cha vợ nha ! Yên tâm đi , ta chắc chắn."

"Chán ghét , người là ai cha vợ rồi , nhà các người còn có một cái Đường Hiểu Lộ đây!" Hạ Hình Vũ dấm chua linh lợi sáng giọng .

Trương Dương cười xấu hổ hai tiếng , vội vàng nói sang chuyện khác , "Điều Phi , nhanh đi đem xe ra , chúng ta đi trở về !"

Theo ở phía sau Điều Phi cười hi hi đáp một tiếng , liền chạy xa .

"Đừng muốn nói sang chuyện khác ! Người nói , người có phải hay không chuẩn bị lại tìm mấy cái , không phải vậy người hôm nay làm gì biểu hiện đẹp trai như vậy !" Hạ Hình Vũ tức giận nhìn chằm chằm Trương Dương , nhìn đáng đáp bất cứ lúc nào chuẩn bị tức giận .

Trương Dương tròn tròn mắt , điều này cũng tại hắn? Hắn bắt quả chỉ là nói rồi mấy câu nói mà thôi , nào có nha đầu này dừng mãi .

"Không có chứ , ta thể nào cảm giác không có chút nào soái a , nhất định là Hình Vũ người nhìn lầm rồi ." Trương Dương nhìn chung quanh , này chết tiết Điều Phi làm sao vẫn chưa trở lại .

Vừa nghĩ đến Điều Phi , gia hoả này liền lái xe đã tới , "Khà khà , trong mắt người tình biến thành Tây Thi mà ! Sư phụ ở trong mắt người khác vẫn chính là đẹp trai nhất , muốn không thế nào sẽ không phát hiện ta cái này đại suất ca đây!" Điều Phi cầm lái Trương Dương xe đẩy , từ trong cửa sổ xe đưa đầu ra cười đùa nói .

"Cút! Người không nói lời nào không ai coi người là người cảm , chỉ người? Cũng là có thể lừa gạt lừa gạt những kia không ra cửa trường tiểu cô nương !" Hạ Hình Vũ trào phúng mà nói ra , nhìn đáng đáp đối với Điều Phi nói mình soái rất là xem thường .

"Khà khà , không có cách nào . Người Hạ đại mỹ nữ trở thành sư mẫu của ta rồi , ta không thể làm gì khác hơn là đi lừa gạt lừa gạt những kia tiểu cô nương ." Điều Phi đầy không thèm để ý Hạ Hình Vũ trào phúng , trái lại có chút đắc ý huyền diệu .

"Đi rồi , có gì hay đâu mà tranh giành ." Trương Dương thấy Điều Phi rốt cục đem Hạ Hình Vũ tầm mắt dời đi , vui cười hơn hờ mà cười nói .

"Hừ ! Trở lại sẽ cùng người tính toán ." Hạ Hình Vũ liếc một cái một mặt nụ cười Trương Dương , thờ phỉ phò nói rằng .

Trên xe , Điều Phi có chút hưng phấn hỏi "Sư phụ , ngày mai sẽ phải tỷ võ sao? Ta có thể hay không mang ta vài bằng hữu đi xem xem nha?"

"Người cho rằng khi làm xiếc đây! Trừ phi những bằng hữu kia của người đều là Nam Tĩnh nhân vật trọng yếu , bằng không đừng có mơ !" Trương Dương lườm một cái nói , gia hoả này vẫn đứng là đem đại hội võ lâm khi (làm) xiếc ảo thuật rồi , vậy là ai đều có thể đi ư !

"Đúng đây , người những kia hồ bằng cầu hữu đi tới còn không bị dọa đến tè ra quần , vẫn là sớm làm bỏ cái ý nghĩ đó đi à !" Nhìn đáng đáp Hạ Hình Vũ rất không ưa Điều Phi những bằng hữu kia , lúc nói chuyện tràn đầy hèn mọn .

"Liền biết người nói như vậy , coi như ta không có hỏi !" Điều Phi cúi cái đầu không nói , chuyên tâm mở lên xe .

Đã đến ngọc vườn , Điều Phi gia hoả này trực tiếp đem xe ném đi , "Sư phụ , người và sư mẫu quá thể giới hai người đi , ta sẽ không quấy rầy rồi!"

Nói xong tiểu tử này liền một mặt dâm đảng tránh thoát Hạ Hình Vũ phi chân chạy xa .

"Trương Dương, ngày mai ngươi liền muốn luận võ, ta không quấy rầy ngươi nghỉ ngơi, đi về trước." Hạ Hình Vũ sợ chính mình ảnh hưởng Trương Dương chuẩn bị chiến tranh, xoay người sẽ phải rời khỏi.

"Không có chuyện gì, đi vào tâm sự đi, nói không chắc ngươi còn có thể mang đến cho ta động lực đây!" Trương Dương nói liền một cái ôm lấy Hạ Hình Vũ đi vào trong nhà.

"Bại hoại, mau thả ta ra! Thật là nhiều người nhìn đây!" Hạ Hình Vũ nhìn thấy bên trong tiểu khu còn có những người khác ở, đỏ mặt thấp giọng kêu lên.

"Khà khà, không phải ngươi nói không quan tâm mà, chúng ta người một nhà còn để ý cái này." Trương Dương cố ý đùa với Hạ Hình Vũ, ở Hạ Hình Vũ trên mặt mạnh mẽ hôn một cái.

"Chán ghét, ở đây không phải là không ai nhận thức ta sao, nơi này thật là nhiều người nhận thức ta đấy." Hạ Hình Vũ lau khô Trương Dương lưu lại ngậm nước, bĩu môi nói rằng.

"Ha ha, ta còn tưởng rằng chúng ta Hạ đại tiểu thư không sợ trời không sợ đất đây, nguyên lai cũng sẽ mặt đỏ nha!" Trương Dương lớn tiếng cười nói.

Vào phòng Trương Dương mới đưa Hạ Hình Vũ thả xuống, hai người ôm hôn cùng nhau, đã lâu đã lâu.

"Trương Dương, ta sợ! Ta không muốn gặp lại được ngươi bị thương, lần trước ngươi lúc hôn mê ta thật sợ hãi thật lo lắng cho, ngươi không nên đi được không?" Hạ Hình Vũ dùng sức ôm Trương Dương, giọng mang khóc nức nở, nàng vừa ở trước mặt người ngoài không tốt triển lộ tâm tư, hiện tại nàng và Trương Dương một chỗ tự nhiên là không có cổ kị.

"Nha đầu ngốc, ta còn có các ngươi đây, ta sẽ dễ dàng đi chịu chết sao? Yên tâm, đừng khóc, ngoan ồ!" Trương Dương như hống Bảo Bảo như thể dụ dỗ Hạ Hình Vũ, ở trên mặt nàng loạn thân.

Hạ Hình Vũ tàn nhẫn mà nắm một cái Trương Dương, "Ngươi ta cùng ngươi nghiêm chỉnh mà nói đây, ta biết không khuyên nổi ngươi...ngươi phải nhớ cho ta còn đang chờ ngươi nuôi ta đây!"

"Ân, nhớ kỹ, đến thời điểm chúng ta tái sinh mấy cái tiểu Trương dương, đem các ngươi đều nuôi đến mập mạp." Trương Dương cười xấu xa nói.

"Ngươi cho rằng ta là heo nha, muốn nhà ngươi Đường Hiểu Lộ còn có Hàn Tuyết Kiều cho ngươi sinh đi!" Hạ Hình Vũ trắng Trương Dương một chút, người đàn ông này tốt thì tốt, chính là quá hoa tâm rồi.

Trương Dương ôm lấy Hạ Hình Vũ, ngồi vào trên ghế salong, "Đều là của ta sai, không nên tức giận, nữ người tức giận dễ dàng thay đổi lão."

Hạ Hình Vũ cũng không phải thật sinh khí, nàng chẳng qua là nhắc nhở Trương Dương còn có mấy cái nữ nhân ở chờ hắn, các nàng đều không bỏ xuống được hắn.

Hai người thân mật nói trên trời dưới đất, chỉ chốc lát Trương Dương liền chọc cho Hạ Hình Vũ cười ha ha, đồng thời ăn xong cơm trưa, Hạ Hình Vũ muốn đi.

"Trương Dương, an tâm luyện võ đi, sáng sớm ngày mai ta lại tới tìm ngươi!" Nói xong lưu luyến rời đi.

Chờ Hạ Hình Vũ rời đi, Trương Dương bắt đầu chính mình mỗi ngày đá tọa cuộc đời, hắn sẽ không khinh thường.

Ngày đó, Trương Dương còn có thật nhiều ngày mai muốn đi tỷ võ võ giả, đều đang luyện công bên trong vượt qua.

Đại đại môn, Lão Ưng đến rồi, này vài ngày đều sẽ duy trì canh ba, bắt đầu liều mạng!

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Đại Cao Thủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 73: Cao thủ tập hợp canh ba

Nhìn ngoài cửa sổ màu đen đánh tan , Trương Dương từ lúc ngồi bên trong chậm rãi đứng lên .

"Nam Vũ biết, chính thức bắt đầu rồi sao?"

Nhìn mặt trời chậm rãi mọc lên , Trương Dương tự lẩm bầm .

"Trương Dương , mở cửa nhanh , ta tới đón ngươi rồi!" Ngoài cửa vang lên Hạ Hinh Vũ thanh âm của .

Cửa vừa mở ra , đã nhìn thấy Hạ Hinh Vũ trên tay mang theo một túi lớn đồ vật , Trương Dương có chút bất đắc dĩ .

"Hinh Vũ , ngươi đây là muốn chết no ta à , vừa sáng sớm ta đây ăn được nhiều như vậy nha."

Hạ Hinh Vũ đem bao lớn bao nhỏ đều thả xuống , lại đi nhà bếp cầm đôi đũa , vừa bận việc vừa nói ra: "Ngươi muốn không ăn no đánh không lại đừng người làm sao làm? Bình thường ngươi không phải là ăn thật lợi hại sao , ngày hôm nay cũng không thể đói bụng ngươi ."

Trương Dương thấy Hạ Hinh Vũ mắt lom lom nhìn chính mình , có chút đau đầu , "Có thể này cũng quá là nhiều đi, sẽ không muốn ta đem nó ăn xong chứ?"

"Hừm, ăn ngon lắm, mau ăn xong đi!" Hạ Hinh Vũ gạt cái đầu nhỏ , cười hi hi nhìn Trương Dương .

Giữa lúc Trương Dương oán giận khó tiêu nhất được mỹ nhân ân lúc, hán đồ đệ tốt đến rồi .

"Sư phụ , ta điểm tâm đều không ăn liền chạy đến , cảm động đi!" Điều Phi vào cửa liền hô to gọi nhỏ nói, nhìn dáng dấp rất hưng phấn .

"Thực sự là đồ đệ tốt nha , xem, sư mẫu của ngươi vừa mua cho ngươi một đồng lớn ăn , không ăn xong không cho đi quan chiến !" Trương Dương tỏa ra làm vì sư phụ vương bát chi khí , ra lệnh .

"YAA.A.A.. ! Thật nhiều ăn ngon , vẫn là sư nương sẽ đau người !" Điều Phi thấy trên bàn tất cả đều là ăn , hưng phấn vỗ Hạ Hinh Vũ một cái nịnh nọt .

Hạ Hinh Vũ lườm một cái , không có phản ứng đến hán , thấy Trương Dương thật không muốn ăn cũng không có miễn cưỡng .

Kết quả Trương Dương cùng Hạ Hinh Vũ liền mắt lớn trừng mắt nhỏ nhìn thấy trên bàn cái ăn một chút giảm thiểu , chỉ chốc lát liền toàn bộ tiến vào Điều Phi cái bụng .

"Trương Dương , ngươi nói có đúng hay không cha hán ngược đãi hán rồi, muốn không thể nào có thể ăn như vậy , ít nhất một tuần không ăn cơm xong ah?" Hạ Hinh Vũ ngờ ngác nhìn Điều Phi , có chút mê man hỏi .

Trương Dương phát hiện mình thật sự là quá không hiểu rõ cái thế giới này rồi, đây là con ông cháu cha sao , đây quả thực là xóm nghèo đói bụng hơn mười ngày đi ra ngoài ăn mày mà !

"Sư phụ , xem ta làm gì thế , ngươi cũng ăn mà, thật sự ăn thật ngon !" Điều Phi một bên miệng lớn nhai , còn nhiệt tình muốn Trương Dương cũng ăn hai cái , cũng không nhìn một chút trên bàn có còn hay không rồi.

"Ăn của ngươi , ăn xong chúng ta liền đi võ học sẽ !" Trương Dương tức giận quát lên , đây là như muốn ta ăn bộ dáng ah.

Điều Phi cũng không quản Trương Dương có ăn hay không , miệng rộng không ngừng mà nhai , nhìn một bên Hạ Hinh Vũ đều buồn nôn rồi.

Chờ Điều Phi ăn uống no đủ , còn lấy cây tăm bắt đầu cạo răng lúc, Hạ Hinh Vũ rốt cục bạo phát , "Ngươi còn có hết hay không ! Không đi nữa liền đem ngươi ném đi rồi!"

Điều Phi ngờ ngác nhìn bạo phát Hạ Hinh Vũ , có chút không hiểu ra sao , có chút âm u mà nghĩ đến , "Chẳng lẽ là sư phụ tối hôm qua không thỏa mãn nàng , nếu không tự là kinh nguyệt đến rồi? Nữ nhân thực sự là khó chơi ah !"

May mà Hạ Hinh Vũ không biết hán đang suy nghĩ gì , không phải vậy hán cũng đừng muốn nhảy nhót tung bùng ra cửa .

...

Hôm nay võ học sẽ cùng ngày hôm qua khác biệt rất lớn , tuy rằng vẫn là người đến người đi , Nhưng bầu không khí nhưng nghiêm túc rất nhiều .

Trong không khí đều tràn ngập một luồng không khí sốt sắng , người lui tới mặc cũng không phải ngày hôm qua giày Tây rồi, mà là tương đối dễ dàng hoạt động quần áo thể thao , còn có một chút ông lão trực tiếp xuyên (đeo) đứng là cổ trang .

"Sư phụ , thật sốt sắng ah ! Làm sao cảm giác cùng ngày hôm qua không giống nhau à?" Điều Phi nhìn không một người nói chuyện , cũng nhỏ giọng ghé vào Trương Dương thân vừa nói ra .

"Ngày hôm qua bất quá là tiệc rượu , ngày hôm nay nhưng là phải liều mạng mà !" Trương Dương cũng là không có áp lực quá lớn , khẽ cười nói .

Mấy người tùy tiện tìm cái địa phương ngồi xuống , bắt đầu chờ đợi đại hội bắt đầu .

Ngày hôm qua những kia tiệc rượu dụng cụ đã toàn bộ lui lại , giữa quảng trường dựng lên một cái cao chừng ba mét địa phương hình võ đài . Võ đài cũng không biết là dùng tài liệu gì xây, nhìn đáng đáp lại như một khối khối sắt lớn trực tiếp chờ tới , xem ra võ học sẽ chuẩn bị rất sung túc nha !

Chỉ chốc lát , toàn bộ quảng trường liền đã bị người chật ních , nhìn đáng đáp sắp tới có hàng vạn người , thấy vậy lần đích tỷ võ xác thực hấp dẫn rất nhiều người lại đây .

Lần trước Vương Hải nói toàn bộ Nam Tinh võ giả cũng không quá mấy vạn người , trong đó phần lớn nhưng cũng là luyện sức lực nhập môn thực lực , lần này đại sẽ đến những người này hầu như sẽ không có thực lực thấp hơn luyện sức lực tiểu thành, xem ra Nam Tinh võ giả hầu như đều đến rồi .

Đội trong chốc lát , Trương Dương đã nhìn thấy trên đài chủ tịch lực tục ngồi lên rồi mấy người , một người trong đó chính là Vương Trung Sơn .

Quanh thân đoàn người có chút gây rối , Trương Dương nghe được đối thoại của bọn họ đại khái hiểu thân phận của những người này .

Nam Tinh võ học sẽ tổng cộng có năm vị Minh Kinh đại thành thực lực võ giả , bọn họ liền là cả Nam Tinh võ lâm trụ cột , Vương Trung Sơn chính là một cái trong số đó .

Mấy người khác Trương Dương đều chưa từng thấy , coi như cùng Vương Trung Sơn cũng không quá là gặp mặt một lần .

Hiện tại trên đài bốn vị này , đều là Minh Kinh đại thành thực lực . Có người nói không có tới vị nào đã bế quan tốt hơn một chút năm , liền ngay cả sống hay chết , ngoại giới cũng là suy đoán đồn dập .

Trương Dương cũng nhìn thấy Vương Hải , hấn cư lại chính là khóa này đại hội người chủ trì , xem ra Vương Trung Sơn đối với Vương Hải chờ mong rất cao nha !

Vương Hải người mặc dù mập , mà dù sao là luyện sức lực viên mãn võ giả , bước tiến mạnh mẽ vài bước liền bước lên lời đài , giơ tay ra hiệu mọi người im lặng .

"Tất cả mọi người là Nam Phương võ lâm trụ cột vững vàng , lần này đại hội quy tắc ta cũng không nhiều lời rồi, tin tưởng các người đều có hiểu biết ." Vương Hải cao vừa nói nói: " ta đơn giản giảng vài điểm , số một, chỉ cho phép bốn mươi tuổi trở xuống võ giả tham gia; thứ hai, bởi vì nhân số quá nhiều , tham gia luận võ thực lực võ giả muốn ở luyện sức lực tiểu thành trở lên."

"Cuối cùng , ta nghĩ nói đúng lắm, tận lực không muốn chết người đi!" Vương Hải dừng một chút tiếp tục nói: "Tham gia luận võ ở bên trái màu đỏ khu vực ngồi xuống, các người có thể tự do lựa chọn đối thủ, đối với phương có thể không chấp nhận, nếu như từ chối liền đại biểu người bỏ cuộc !"

"Còn về khen thưởng, tin tưởng mọi người cũng có nghe thấy ! Mười người đứng đầu tiền mặt 50 triệu , ba người đứng đầu tiền mặt một trăm triệu lại thêm luyện cốt thuốc một phần, đại hội luận võ quán quân Thiên thần tập đoàn một phần trăm cổ phần cùng luyện cốt thuốc ba phần !" Vương Hải có chút hâm mộ cao giọng hô .

Trương Dương đứng là nghe Chu Nguyên đã nói , cái này luyện cốt thuốc kỳ thực chính là mới vừa học võ lúc đánh bóng gân cốt dùng được liệu , bắt quá vì phòng ngừa bí phương tiết lộ trực tiếp làm thành thuốc mà thôi .

Phía dưới võ giả lần này gây rối lợi hại hơn , không chỉ là các tuổi trẻ võ giả , liền ngay cả một ít nhìn như đã Đạt Minh sức lực cao thủ đều không kìm nén được rồi.

Đương nhiên bọn họ để ý không phải tiền bao nhiêu , những này Minh Kinh cao thủ căn bản cũng không có thiếu tiền, bọn họ để ý là Vương Hải chỗ nói luyện cốt thuốc .

Phải biết như Vương Trung Sơn như vậy đứng ở Nam Tinh đỉnh phong nhân vật , một đời thu hoạch luyện cốt thuốc cũng không cao hơn thập phần . Mà bọn họ những này đột phá không lâu Minh Kinh cũng không cần nói , có thể có cái một hai phần là tốt lắm rồi . Vì lẽ đó rất cao bao nhiêu tay cả đời cũng là thu như vậy một hai đệ tử đích truyền .

Lần này Nam Tinh lại một lần lấy ra năm phần được liệu , không thể không nói cái này tiền vốn dưới quá lớn .

Trên đài chủ tịch , Trương lão đầu một mặt ý cười , "Ha ha , ta xem lần này còn có ai không xuất lực , nhìn đáng đáp mấy lão già kia đều muốn lên đài !"

"Bọn họ đương nhiên muốn , phải biết đánh bóng gân cốt võ giả nhưng cũng là có đột phá Minh Kinh hy vọng , ai không muốn chính mình dạy dỗ một cái Minh Kinh đồ đệ !" Vương Trung Sơn lạnh nhạt nói , năm đó hấn vì vì cho đồ đệ mình luyện cốt nhưng là xài hết cả đời mình tích trữ .

"Ha ha , không vội , hãy chờ xem , đội sẽ còn sẽ có người tới. Ta biết còn có mấy lão già đệ tử cuối cùng không có tới , lần này chỉ sợ bọn họ cũng ngồi không yên ." Võ học được hội trưởng khẽ cười nói , lần này vì hấp dẫn nhân tài , mấy người bọn hấn nhưng là đem võ học được tích trữ đều lấy ra gần một nửa .

Những năm này nam bắc chi tranh , bọn họ liên tiếp đánh bại ba giới , trước đây tồn kho được liệu đều nhanh dùng hết rồi . Không nữa thắng một hồi , mấy chục năm sau Nam Phương võ lâm có còn hay không Minh Kinh cũng là một cái vấn đề .

Trương Dương không có trải qua những này , cho nên đối với những này nhanh điên cuồng hơn Minh Kinh võ giả không hiểu rõ lắm . Dưới cái nhìn của hấn coi như luyện cốt thuốc đắt nữa , cần phải cũng không cần nhiều tiền như vậy đi , mười vị trí đầu 50 triệu chẳng lẽ còn không đủ?

Khoảng chừng gần mười phút về sau, các loại (chò) dưới đài thanh âm của tiểu đi, Vương Hải nói chuyện.

"Được rồi, hiện tại muốn tham gia luận võ người mời ngồi đến bên trái màu đỏ khu vực, không đạt tới yêu cầu võ giả liền đứng qua đây rồi."

"Hình Vũ, người và Diêu Phi tựu tại bậc này, không nên chạy loạn biết không?" Trương Dương có chút không yên lòng nói, chính mình không ở nơi này, tùy tiện một Vũ Giả liền không phải là bọn hắn có thể đối phó.

"Biết rồi, đại thẩm, người cần gì dong dài!" Hạ Hình Vũ cường lộ ra nụ cười, nàng sẽ không đi, nàng muốn xem Trương Dương đại sát tứ phương, đương danh lập vạn!

Các võ giả làm việc rất là gọn gàng, không tới năm phút đồng hồ, gần như có năm trăm, sáu trăm người ngồi ở bên trái.

Trương Dương hơi xúc động, này năm, sáu trăm người nhưng cũng là luyện sức lực đại thành hoặc là luyện sức lực viên mãn thực lực, mà bất quá chỉ là một cái Nam Tinh võ lâm thực lực, những tình khác võ giả cũng không phải rất nhiều.

"Chỉ có Minh Kinh mới thật sự là bước vào võ đạo ngưỡng cửa cao thủ ah!" Trương Dương hơi xúc động.

Trên quảng trường võ giả tiếp cận vạn người, Minh Kinh cao thủ cũng không cao hơn hai mươi người, này cũng có thể thấy được Minh Kinh cường giả địa vị.

"Thật, đợi sẽ chúng ta sẽ cho mỗi người phát một cái Hào Bài, có tư oán có thể lên đài giải quyết, không có bị gọi vào tùy cơ lấy ra đối thủ."

Vương Hải nói xong, võ học được công nhân viên rất nhanh sẽ đem Hào Bài phát đến mỗi người trong tay.

Trương Dương nhìn trong tay mình lực lực có chút hoài nghi, không phải là Vương Hải gia hỏa này cho mình mưu giải quyết riêng chứ?

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Đại Cao Thủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 74: Máu nhuộm võ đài, đại sát tứ phương một

Giữa trường không ít võ giả nhìn Trương Dương nóng lòng muốn thử, xem ra ngày hôm qua Trương Dương rốt cục hiển lộ hiệu quả.

Luyện sức lực người số một không phải dễ làm như thế!

Trương Dương ở trong đám người nhìn thấy Trần lão đại, mong rằng đối với phương cũng nhìn thấy chính mình, hai người đều không nói gì. Vào lúc này không phải là bọn hắn lên đài không có chú ý chính hắn thời điểm, năm, sáu trăm người bên trong luyện sức lực viên mãn võ giả chỉ sợ cũng liền hơn một trăm người, bọn họ nhất định phải đem chút luyện sức lực đại thành võ giả đuổi ra ngoài, mới có thể lẫn nhau giao thủ.

Luyện sức lực viên mãn các võ giả rất có hiểu ngầm, coi như trước đây có thù riêng cũng không có lựa chọn vào lúc này nội chiến. Bởi vì quán quân rất có thể đang lúc bọn hắn ở trong sản sinh, nếu như nhất thời bất cẩn bị luyện sức lực đại thành võ giả lượm tiện nghi, không chỉ bộ mặt mất hết, e sợ con đường võ đạo cũng sẽ liền như vậy đoạn tuyệt!

Nguyên vốn chuẩn bị đục nước béo cò luyện sức lực đại thành võ giả âm thầm kêu khổ, bọn họ còn muốn ngồi thu ngư ông thủ lợi, không nghĩ tới những thứ này gia hỏa lại từng cái từng cái ngấm đê lên bọn hắn.

"Được rồi, có thể bắt đầu rồi, từng đôi đến, chúng ta không không có thời gian." Vương Hải thấy bầu không khí có chút sốt sắng, điều cười nói một câu.

Mới vừa nói xong cũng có hai vị võ giả nhảy lên lôi đài, nhìn dáng dấp có chút không thể chờ đợi. Trên đài hai vị đại khái thù hận không nhỏ, không nói hai lời liền động nổi lên tay, chiêu nào chiêu nấy đều là hướng về muốn hại: chỗ yếu trên công kích, xem người kinh hồn bạt vía.

Trương Dương sắc mặt có chút nghiêm nghị, trên đài hai người mặc dù chỉ là luyện sức lực đại thành võ giả, Nhưng nếu như mười mấy cái võ giả như vậy đồng thời tiến công, e sợ chính mình cũng không ngăn được.

Dưới đài yên lặng như tờ, đây không phải bình thường chợ đêm quyền, cũng không phải biểu diễn tính chất võ thuật, này là võ giả liều mạng!

Bọn họ không cần khen hay , cũng không cần đồng tình , có thể chết ở võ đài lên, là võ giả kết quả tốt nhất !

Trên đài liễu mạng hai người thực lực cách biệt không là rất lớn , đầy đủ gần mười phút mới có một người có chút không đủ lực .

Võ giả tuy rằng mạnh mẽ , Nhưng bình thường sức bền không phải rất mạnh, dù sao tranh đấu thật là tiêu hao thể lực , hai người có thể mạnh mẽ tấn công gần mười phút đã là cực hạn .

"Phốc !"

Có người bị thương !

"Ta chết người cũng đừng nghĩ dễ chịu !"

Bị kích thương võ giả mất thấy tính mạng khó bảo toàn , trong mắt loé ra vẻ bi thương , liễu mạng đỡ lấy đôi phương một đòn , sử xuất điểm cuối của sinh mệnh một đòn ! Minh bị đối phương đánh nát xương sọ , mắt thấy không sống nổi !

Máu tươi chậm rãi dạt quá võ đài , đỏ thê lương !

Trận đấu đã có người mất mạng tại chỗ , tên còn lại xương ngực vỡ vụn cũng không biết có thể hay không sống sót , trên quảng trường chỉ nghe nhân viên y tế bận rộn thanh âm, trong lúc nhất thời không có bất kỳ tạp âm .

Dưới đài Hạ Hình Vũ cùng Điều Phi sắc mặt trắng bệch , đây chính là thể giới của võ giả sao? Sinh mệnh vào đúng lúc này như vậy yếu đuối !

"Trương Dương , không nên gặp chuyện xấu ah ! Ta còn chờ người theo ta sinh thật nhiều tiểu Trương dương đây!" Hạ Hình Vũ trong mắt chứa lệ quang , nằng thật sợ hãi .

Trên đài chủ tịch Vương Trung Sơn thấy Vương Hải có chút không thích ứng , cao giọng quát lên: "Kể tục ! Cho phép lui ra !"

Không có ai lui ra , nếu bọn họ dám tham gia , đã sớm đã làm xong từ vong chuẩn bị , chết đi một hai người cũng không thể dao động ý chí của bọn họ !

Sau đó đi lên võ giả đều là luyện sức lực đại thành thực lực , luyện sức lực viên mãn võ giả tạm thời không người ra tay .

Một giờ không tới , tiến hành rồi rỗng rã mười trận chiến đấu , trong đó có ba người tại chỗ bỏ mình , trọng thương cũng có vài vị !

Máu tươi đã nhuộm hồng cả toàn bộ võ đài , không có ai đi tới thanh lý , đây là chết đi võ giả tàn lưu ở trên đời này cuối cùng chứng cứ !

Trương Dương tâm có chút trầm trọng , liền vì một hồi luận võ , lại có thể biết có nhiều người như vậy chết đi , con đường võ đạo quả nhiên từng bước máu tanh .

Chứng kiến thấy rãnh mạch võ tàn khốc , Vương Hải cũng im lặng không lên tiếng rồi, trước kia hắn còn khuyên nhủ những võ giả này không muốn sinh tử tranh đấu , bây giờ nhìn lại chính là một cái chuyện cười .

"Ha ha , ta quả nhiên già rồi ah ! Võ lâm thật sự không thích hợp ta !" Vương Hải có chút tự giễu cười nói .

Trên đài chủ tịch .

"Lão Lưu , người nói có đúng hay không hạn chế hạ xuống, tiếp tục như vậy Nam Tinh võ lâm e sợ hội nguyên khí đại thương nha !" Hội trưởng có chút không đành lòng mà nói ra .

Vẫn im lặng không lên tiếng vị lão giả kia cuối cùng mở miệng , "Không có sự uy hiếp của cái chết , bọn họ làm sao có thể đột phá ! Bây giờ các võ giả an nhàn quá lâu , chỉ cần những người này ở trong có ba năm cái có thể đột phá Minh Kinh , hết thầy đều là đáng giá !"

Nghe lão giả họ Lưu nói như vậy , hội trưởng tuy rằng mặt lộ vẻ bi thiết , nhưng cũng không nói gì nữa .

"Kể tục ! Cho phép lui ra !" Vương Trung Sơn sắc mặt như trước , lời nói như trước , thật giống những võ giả này chết đi, không chút nào có thể gây nên hắn thay đổi sắc mặt .

Lần này phía dưới tham gia luận võ võ giả có chút đứng đưa bất định , những kia luyện sức lực đại thành võ giả trong đó, tốt hơn một chút đều sắc mặt trắng bệch mồ hôi rơi như mưa !

Hai mươi người , vẫn là ở không có luyện sức lực viên mãn võ giả tham dự xuống, tỉ lệ từ vong sắp tới hai phần mười , trọng thương huống chi đem gần một nửa !

Rất dọa người một cái tỉ lệ , như vậy các loại (chờ) luyện sức lực viên mãn võ giả lên đài , bọn họ còn có đường sống sao?

"Ta lui ra ! Ta đừng tới !" Rốt cục có cái thứ nhất lui ra võ giả , là một vị cùng Trương Dương không chênh lệch nhiều thanh niên , nói xong câu đó sắc mặt đỏ chót , mồ hôi rơi như mưa !

Phải biết có thể ở cái tuổi này đạt đến luyện sức lực đại thành cái nào không phải thiên chi kiêu tử , bình thường đều là coi trời bằng vung . Nhưng bây giờ hẳn thật sự sợ hãi , hẳn còn trẻ a, hẳn không muốn chết !

Bên phải giữa trường đang ngồi một ông lão đại khái là sư phụ của hắn , nhìn thấy đồ đệ của mình lui ra , không nói thêm gì . Chỉ là thật sâu thờ dài một hơi , đồ đệ của mình e sợ một đời vô vọng Minh Kinh rồi!

Có cái thứ nhất lui ra, mặt sau lục tục lại có chừng mười người lui ra , toàn bộ màu đỏ khu vực đại khái còn sót lại năm trăm tên võ giả .

"Kể tục !" Vương Trung Sơn thấy không ai đứng ra , lần thứ hai quát lên một tiếng lớn .

Lần này vừa ý đài người, dưới đài vang lên một tràng thốt lên , nhanh như vậy đã có viên mãn võ giả ra tay rồi !

"Không muốn lãng phí thời gian rồi, bây giờ còn còn dư lại viên mãn võ giả cùng đại thành đại khái là 1-4 , chúng ta mỗi người giải quyết bốn cái , trước tiên dọn bãi đi!"

Vừa mới lên đi võ giả đại khái chừng 30 tuổi , gương mặt râu quai nón , đứng ở trên đài cao nói , đưa tới không ít đại thành võ giả cảm tức .

Viên mãn võ giả không ai đáp lời , Nhưng xem vẻ mặt của bọn họ liền biết , bọn hắn đều lựa chọn ngầm thừa nhận râu quai nón lời của .

"Người, chính là người ! Lên đây đi, nếu không trực tiếp lui ra , còn có thể lưu lại một cái mạng !" Râu quai nón tiện ngón tay một vị đại thành võ giả , giọng mang khinh thường nói .

"Hừ ! Lân hiếp người quá đáng , ta liền muốn nhìn một chút luyện sức lực viên mãn đến tột cùng lợi hại bao nhiêu !"

Bị chỉ võ giả đỏ cả mặt , xem bộ dáng là bị râu quai nón xem thường đã kích , nhớ hẳn nhóm những này luyện sức lực đại thành bình thường cũng là quát tháo một chỗ , hôm nay lại liên tiếp chịu nhục !

Nói xong cũng không đi cầu thang , mấy cái nhảy đánh liền lên võ đài .

"Rất tốt , nhìn dáng dấp không cho các người huyết giáo huấn , các người là sẽ không dễ dàng lui ra, người liền làm cái thứ nhất ăn con cua (làm liều đầu tiên mà được lợi) a !"

Râu quai nón tỏ rõ vẻ cười gằn , những người này thực sự là điếc không sợ súng ! Viên mãn chính là viên mãn , tại sao có thể là bọn họ những người này có thể khiêu khích !

Nhìn dáng dấp râu quai nón cũng là dùng quyền cao thủ , các loại (chò) đối phương đứng vững , trực tiếp một quyền đánh tới , yên tĩnh trên quảng trường vang lên chói tai tiếng nổ đùng đoàng !

Dưới đài một số võ giả giật nảy cả mình , đây chính là luyện sức lực viên mãn sao?

Trương Dương mặt sắc mặt ngưng trọng , này là cao thủ số một ra sân , hẳn vừa quét xuống cái này gia hỏa vũ lực có 95 , coi như ở luyện sức lực viên mãn bên trong cũng là cao thủ rồi.

Phải biết chỉ cần vũ lực đạt đến 80 chính là luyện sức lực viên mãn , bởi vậy có thể thấy được , đạt đến 90 điểm (đốt) vũ lực võ giả ở luyện sức lực trung đô là cường giả siêu cấp rồi.

Chính là Trương Dương chính mình cũng bất quá vừa đem vũ lực cùng thể năng song song tăng lên đến 90 điểm (đốt) mà thôi, ở vũ lực trên hẳn còn không bằng trên đài râu quai nón .

"Đi chết đi !" Râu quai nón thực lực quả nhiên mạnh mẽ , ra chiêu đồng thời lại còn có thể nói chuyện , nhìn dáng dấp không có một chút nào áp lực .

Vừa mới lên đài võ giả tỏ rõ vẻ kinh hãi , trong lòng loé lên một tia hối hận , mặt mũi còn có mệnh có trọng yếu không ! Hẳn muốn nhận thua !

Trong lúc vội vã một lần lông lỗ tránh thoát râu quai nón quả đấm của , còn chưa kịp la lên , đã nhìn thấy một nắm đấm từ lồng ngực của mình xuyên ra ngoài !

"Rồi... Rồi...", huyết dịch không ngừng tung xuống , hẳn đến chết cũng không biết đối phương khi nào ra khác một nắm đấm !

Nhanh ! Quá nhanh , trong vòng một chiêu lại liền đem một vị luyện sức lực đại thành đánh chết tươi ! Đây chính là luyện sức lực viên mãn !

"Oa !"

Dưới đài truyền đến không thiếu nữ tính võ giả kinh ngạc thốt lên , quá tàn nhẫn , râu quai nón lại đem đối phương đánh cho đối xuyên , ruột nội tạng tất cả đều chảy ra .

Không ít người đều sắc mặt trắng bệch , tuy rằng phía trước cũng có người tử vong , mà dù sao không có như vậy trực quan . Lần này râu quai nón vì kinh sợ còn lại võ giả , thủ đoạn tàn nhẫn , suýt chút nữa liền đem đối phương phân thân !

Trong đám người Hạ Hình Vũ vừa mới bắt đầu còn có thể duy trì trấn định , Nhưng Điều Phi gia hỏa này doạ thâm , nôn đến không giống người dạng , làm hại nàng cũng không nhịn được nôn khan vài tiếng !

"Gọi cái tên nhà ngươi sáng sớm ăn nhiều như vậy , lần này xong chưa !" Hạ Hình Vũ tức giận nói rằng .

"Đại tỷ , cầu ngươi đừng nói ăn , nói chuyện ta lại muốn ói ra !" Điều Phi mặt lộ vẻ cầu xin , nhìn dáng dấp đối với mình sáng sớm ăn nhiều như vậy cảm thấy hối hận không thôi .

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Đại Cao Thủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 75: Máu nhuộm võ đài , đại sát tứ phương hai

"Trương Bưu , ngươi hơi quá đáng !"

Nhìn thấy râu quai nón khinh thường một cái ném thi thể , dưới đài truyền đến một tiếng bi uổng , một ông lão phi thân mà ra , viên mắt rung rung quát âm lên .

"Hừ ! Nếu lên đài liền muốn có tử vong giác ngộ , ngươi cho rằng này là trò trẻ con đây!" Trương Bưu khinh thường nói , lão đầu trước mắt bất quá luyện sức lực viên mãn , hấn cũng không dễ vào trong mắt .

"Được được được ! Hôm nay ta không can thiệp , Nam Vũ sẽ sau khi định cùng ngươi phân cái sinh tử !"

Như bọn họ những này không có đột phá Minh Kinh võ giả , một đời chỉ có thể thu như vậy một hai đồ đệ , cho rằng truyền thừa y bát hạt giống , quả thực so với mình con trai ruột nhìn còn trọng yếu hơn .

Ông lão càng là chỉ có như thế một đệ tử , hấn già rồi đã không thể thu đồ đệ nữa rồi, không tinh lực như vậy cũng không có thời gian dạy .

Nhưng là bây giờ đệ tử của mình chết rồi, bị người tàn nhẫn giết chết , hấn hận ah ! Cũng hối hận ah !

Hắn biết ngày hôm nay là không thể nào vì là đồ đệ mình báo thù , võ học sẽ là sẽ không cho phép hắn quấy rầy tỷ võ . Tiến lên ôm lấy người tuổi trẻ thi thể liền từng bước một đi ra ngoài , không khỏi lão lệ tung hoành , bi từ tâm .

Nhìn lão nhân ôm thi thể đi qua , giữa trường mọi người dồn dập nhường đường , có chút hoài cảm , trẻ tuổi sinh mệnh liền như vậy từ trần !

"Kế tục ! Cho phép lui ra !" Lần này Vương Trung Sơn thanh âm của lớn hơn không ít , trầm thấp rất nhiều .

"Ta lui ra , tương lai chờ ta đột phá viên mãn , ôn hòa tới cửa thỉnh giáo !" Một vị võ giả trẻ tuổi hung hăng nhìn Trương Bưu một chút , cũng không quay đầu lại rồi đi .

Lần này cần không phải Trương Bưu suất xuất thủ trước , bọn họ những này luyện sức lực đại thành còn có cơ hội hiển lộ mấy tay , nhưng hôm nay ai dám lên đài !

Lần này những võ giả kia cũng không tiếp tục ôm may mắn , dồn dập lui ra , cuối cùng lưu lại luyện sức lực đại thành võ giả không cao hơn hai mươi người . Bọn hắn đều tự tin cho dù không có thể thắng được viên mãn , cũng có thể giữ được tính mạng .

Nhìn tràng truy cập thiếu một hơn một nửa người , võ học được mấy vị cao tăng cũng không nhìn thờ phào nhẹ nhõm , nếu như lại chết thêm một nhóm , bọn họ áp lực nhưng lớn rồi .

Tuy rằng những này đại thành võ giả đối với bọn hắn mà nói giống như giun dế , Nhưng võ lâm thiếu không sự tồn tại của bọn họ .

Trên đài Trương Bưu không có kết quả ý tứ , trực tiếp lại chọn một vị đại thành võ giả , xem bộ dáng là muốn trực tiếp đem các loại đại thành võ giả toàn bộ bỏ đi .

Vị kia đại thành võ giả mặc dù đối với chính mình có tự tin , Nhưng đối đầu Trương Bưu nhưng không một chút nắm , sắc mặt biến thành màu đen trực tiếp thối lui ra khỏi .

Trương Bưu cười ha ha , liền nhảy xuống đài đến , đối với những võ giả khác cười to nói: "Cho các ngươi một cái cơ hội biểu hiện , ta liền không sam hợp

!"

Nguyên bản Trương Dương còn tưởng rằng gia hỏa này là cái măng phụ, nhưng bây giờ hán một phen cử động đẩy ngã Trương Dương ý nghĩ, gia hỏa này rất khôn khéo ah!

Hiện tại còn dư lại hầu như đều là viên mãn võ giả, coi như Trương Bưu thực lực mạnh mẽ cũng không khả năng liên chiến mấy trận. Bằng không cho dù hán thắng rồi, cuối cùng chỉ sợ cũng cùng quán quân vô duyên, nhìn đáng đập hán là muốn bảo tồn thực lực rồi.

Sau đó tỷ thí sẽ không có lúc trước như vậy máu tanh rồi, một số võ giả dồn dập lên đài khiêu chiến. Cho dù đại thành võ giả cũng có thể lộ hơn mấy tay, nhìn dưới đài võ giả gặt đầu không ngớt, đây mới là luận bàn mà, vừa luận võ hoàn toàn chính là giết chóc.

Dù sao viên mãn cùng đại thành ở giữa thực lực chênh lệch vẫn là rất lớn, cũng dễ dàng lưu thủ, không cần như lúc trước liều mạng như vậy rồi.

Một phen tỷ thí hạ xuống, Trương Dương không khỏi âm thầm lấy làm kỳ; đại thành võ giả bên trong lại còn có hai người chiến thắng đối thủ của mình lưu lại, võ lâm quả nhiên là Tàng Long Ngọa Hồ ah!

Thất bại hai vị viên mãn võ giả mặc dù không có bị thương, Nhưng cũng không nhan ké tục tiếp tục chờ đợi, sắc mặt đỏ bừng vội vã rời đi.

Nhìn thấy không người lên đài, Trương Dương không muốn đợi thêm nữa, nhảy lên một cái, trùng lên lôi đài.

"Họ Trần, sẽ chờ ngươi rồi! Dám đi lên ư!" Trương Dương khí thế như hồng, cao giọng quát lên.

"Tiểu tử! Ngươi quá can rở! Ta Trần Uy dương danh thời gian, ngươi còn tại bú sữa đây!"

Trần Uy quát lên một tiếng lớn, vừa sải bước lên lôi đài, nhìn Trương Dương ánh mắt của trần ngập sát ý!

"Này liền nói rõ ngươi những năm này đều sống đến cầu trong bụng đi rồi! Các loại (chò) ta giết ngươi, nhìn ngươi Trần gia có dám hay không tìm ta báo thù!" Trương Dương khinh thường nói, nhìn Trần Uy thật giống người chết như thế.

Trần Uy không muốn nhiều lời, quát to một tiếng, cấp tốc chém giết tới, quyền thế mãnh liệt! Sát khí lẫn liệt!

Trương Dương sắc mặt như thường, Trần lão đại tuy rằng lợi hại, Nhưng kém xa tí tắp Hồng sẹo từ mang đến cho hán áp lực. Tránh thoát Trần lão đại thế tiến công, Trương Dương một chân quất về phía đối phương đầu, hán muốn bằng tốc độ nhanh nhất giải quyết Trần Uy, kinh sợ những kia nhòm ngó kẻ thù của hán!

Trần lão đại đề tay đón đỡ, cánh tay cùng Trương Dương chân truyền đến "Bang bang" tiếng va chạm, phảng phất sắt thép đụng vào nhau.

Trương Dương bay người lên, một cái chân khác cũng lẫm không đá xuống, một cước đem Trần lão đại đá lùi.

"Bạch bạch bạch", Trần Uy liền lùi lại vào bước, dưới chân đến bây giờ đều không hư hại chút nào võ đài cư nhiên bị đập ra mấy cái hố nhỏ.

Nói rất dài dòng, trương Trần Nhị người kỳ thực giao thủ bất quá mấy chiêu, Trương Dương liền chế trụ Trần Uy.

"Hừ!"

Trần lão đại không chút nào ý sợ hãi, tuy rằng Trương Dương hơn một chút, Nhưng hán cũng không phải mặc người chém giết phế vật.

"Ta Trần gia tuy rằng suy tàn, Nhưng cũng không phải ngươi như là mèo cũng được mà chó cũng được đều có thể bắt nạt!" Trần Uy nói xong cũng nắm chặt nắm đấm, toàn thân kinh lực tụ tập, song quyền hoàn toàn biến thành cô đồng sắc.

"Đi chết!"

Cô đồng sắc quả đấm của hướng về Trương Dương nhanh chóng kéo tới, so với Trương Dương lúc trước giết chết Hồng sẹo từ cái kia chiêu chỉ mạnh không yếu, xem ra võ đạo thế gia vẫn có chút gốc gác.

Trương Dương sắc mặt nặng nề, một mực thôi lui đến bên cạnh lôi đài mới tránh thoát một chiêu này, áo cũng bị quyền phong quét phá một cái lỗ thủng.

Dưới đài Hạ Hình Vũ một con mèo hôi, trái tim kịch liệt nhảy lên! Vừa cú đấm kia nhưng là đem mặt lôi đài đều đánh ra một cái hố sâu, nếu như bắn trúng Trương Dương, năng quả thực không dám tưởng tượng!

...

"Sự phụ, ngài thấy thế nào? Trương Dương có thể thắng sao?" Vương Hải không biết lúc nào đứng ở Vương Trung Sơn bên người, có chút không xác định hỏi.

Trương Dương hiện tại có thể là có chút rơi vào hạ phong rồi, Trần Uy thực lực xác thực không kém. Hán tuy rằng tận mắt nhìn thấy Trương Dương giết Hồng sẹo từ, mà dù sao là Hồng sẹo từ có chút khinh địch, xuất hiện tại người khác có thể đã sớm đề phòng hán, không biết Trương Dương có

thể hay không nghịch chuyển thể cuộc .

Trương lão đầu cười nói: "Yên tâm đi , tiểu tử này còn không dùng ra bản lĩnh thật sự đây, Trần gia tiểu tử không phải đối thủ của hần !"

"Ân , tiếp tục xem tiếp !" Vương Trung Sơn nói một câu liền không đáp lời rồi, trong lòng nhưng có chút khiếp sợ ! Năm trước hần nhưng là thấy tận mắt Trương Dương, thực lực này tăng lên cũng quá nhanh đi !

...

Trương Dương cùng Trần lão đại liên tục giao thủ mấy chục chiêu , song phương đều không có chiếm được tiện nghi .

"Hừ ! Ta xem luyện sức lực người số một cũng không ra hồn mà !" Trần lão đại có chút thờ hống hống , khinh thường nói .

"Ha ha , người đã vội vã muốn chết , ta liền tiễn người một đoạn đường đi!"

Trương Dương sắc mặt như thường , căn bản không có chút nào gọn sóng , nói xong cũng vận lên về Long Kinh , hần muốn chân chính ra tay rồi !

"Xi !"

Trương Dương một cước đem võ đài bước ra một cái thâm động , đóm lửa bắn tứ tung !

Trần lão đại chặt vật tránh thoát một đòn , tỏ rõ vẻ khiếp sợ !

Vừa Trương Dương thực lực căn bản cũng không có mạnh như vậy, làm sao có khả năng !

"Người sợ hãi , võ giả đã không có dũng khí , gặp phải chỉ có tử vong !"

Trương Dương nói chuyện trong lúc vẫn chưa ngừng tay , trên đùi thế tiến công trái lại càng mạnh hơn ba phần , Trần lão đại liên tục tránh né , hung hiểm vạn phần .

"Ta sẽ sợ ! Ta Trần gia không có kẻ sợ chết , người cho rằng người ăn chắc ta !"

Trần lão đại sắc mặt dữ tợn , hần là Nam Linh Trần thị con cháu ! Hần đã chết không quan trọng lắm , Nhưng hần không thể dọa Trần gia cuối cùng danh tiếng !

"Phốc ! Phốc !"

Trần lão đại bỗng nhiên hướng về trước ngực mình đánh mạnh một quyền , miệng phun máu tươi , hần đây là muốn kích phát chính mình toàn bộ tinh lực cùng Trương Dương liều đánh một trận tử chiến rồi.

"Ta sẽ không cho người cơ hội !" Trương Dương thấy đối phương tự mình hại mình , liền biết hần muốn phải liều mạng rồi.

Phải biết đại hội vừa mới bắt đầu , mặt sau còn có rất nhiều người chờ đợi mình đây, chính mình nếu như hiện tại bị thương , hôm nay sợ rằng thì phiền toái .

Trương Dương vận lên toàn thân công lực , đá ngang lần thứ hai rút ra , quét ngang qua , dưới đài mọi người chỉ cảm thấy không khí đều tại rung động .

"Rất mạnh một chiêu , bất quá còn không phải đối thủ của ta !" Vẫn nhìn chăm chăm Trương Dương thanh niên tóc vàng thì thảo nói nói.

Trần lão đại mất lộ tuyệt vọng , hần liền phát động đòn mạnh nhất cơ hội đều không có ư ! Không phải hần không muốn tránh tránh , mà là không tránh thoát ! Trương Dương đồng nhất chân quá nhanh !

"Đùng", mọi người chỉ cảm thấy Trương Dương thối ảnh lóe lên , Trần lão đại đầu lâu lại như tây qua phá nát , óc huyết dịch vung đầu đầu cũng có !

Không đầu thì thể chậm rãi ngã xuống , Trần gia cuối cùng quét khỏi hi vọng ở Trương Dương trong tay phá diệt !

Nam Vũ người sáng lập hội vị viên mãn võ giả bỏ mình !

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Đại Cao Thủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 76: Máu nhuộm võ đài , đại sát tứ phương ba

Canh ba

"Oe !"

Dưới đài vang lên một mảnh tiếng nồn mưa , những kìa nguyên vốn chuẩn bị đến xem xem náo nhiệt võ giả bị dọa cho phát sợ . Những người này khỏi nói nhiều hồi hận rồi , sớm biết còn không bằng ở nhà ngủ nướng , làm gì nhất định phải tới đây nhìn cái gì luận võ .

Còn có những người này giết người liền giết người , lẽ nào tự không thể giết nhả nhận một điểm , khiến cho hiện tại trên võ đài vết máu loang lổ , có chút cách gần đó khán giả đều có thể nghe thấy được trên võ đài truyền tới từng trận mùi máu tanh !

Lần này Diêu Phi cũng không phải lại ói ra , trái lại một mặt sùng bái mà nhìn về phía Trương Dương , này thế nhưng chính mình sư phụ , thật lợi hại ! Trở lại muốn hảo hảo cùng những tên kia nói khoác vài câu .

"Đại Ma nữ , ngươi nói sư phụ có thể hay không bắt quán quân nha? Vừa sư phụ một cước đá bẻ tên kia đầu tư thế thật sự là quá đẹp trai xuất sắc !"

"Đương nhiên , không phải vậy ngươi nghĩ sao !" Hạ Hình Vũ không có tính toán Diêu Phi xưng hô , còn Trần lão đại có chết hay không nàng không quan tâm , chỉ cần Trương Dương không có chuyện gì là được .

Trương Dương không có tại trên đài ở lâu , thấy công nhân viên đem Trần lão đại thi thể khiêng đi cũng xuống lôi đài .

Hắn ở trong đám người không có phát hiện Trần gia lão tam , không biết là về Nam Lĩnh vẫn là bắt đầu trốn .

Đối với những thứ này Trương Dương cũng không phải rất để ý , tên kia cũng là một cái luyện sức lực tiểu thành , không lật nổi sóng gió gì.

Thanh niên tóc vàng thấy Trương Dương xuống đài , chậm rãi đi tới Trương Dương trước mặt , chiến ý sôi trào !

Mất lộ hết sạch , nhìn Trương Dương kiên định nói: "Chính ta tại trận chung kết chờ ngươi , hi vọng ngươi không để cho ta thất vọng !" Nói xong cũng không đợi Trương Dương phản ứng , lại trở về góc nơi nhắm mắt dưỡng thần rồi.

Trương Dương khẽ cười một tiếng , không có để ý . Thích thì chiến , hắn có sợ gì !

Tùy tiện tìm hẻm lạnh dưới trướng khôi phục thể lực , mới vừa cùng Trần Uy một trận chiến mặc dù nhanh , Nhưng cũng hao phí không ít thể lực .

Nguyên bản góc mấy vị võ giả nhìn thấy Trương Dương lại đây , vội vàng hướng một bên tản đi , Trần lão đại đều bị người ta dễ dàng giết chết , bọn họ cũng không dám trêu chọc tên sát tinh này .

Luận võ tiếp tục bắt đầu , theo viên mãn võ giả lục tục bắt đầu va chạm , dưới đài vang lên từng trận kinh ngạc thốt lên . Luyện sức lực viên mãn thực lực xác thực so với đại thành cường rất nhiều , tranh đấu cũng kịch liệt rất nhiều . Đợi được vòng thứ nhất hoàn toàn sau khi kết thúc , trời đang chuẩn bị âm u .

Trung gian không ai lui ra , xem cuộc chiến mọi người cũng không ai đi ăn cơm , dù là ai nhìn thấy cái kia hơn mười bộ thi thể cũng ăn không ngon .

Ngày đó luyện sức lực viên mãn võ giả đã chết đi năm người , trọng thương hơn mười người , nếu không phải đại thành võ giả cuối cùng lui ra , e sợ lại muốn phải nhiều hơn không ít thi thể !

Trên quảng trường bầu không khí đặc biệt thê lương , võ giả bị chết người nhà bằng hữu đều đang yên lặng bi thương , trên võ đài đỏ tươi màu máu hóa làm dễ thấy ! Thân nhân của bọn họ đệ tử đầy cõi lòng hi vọng đi tới nơi này , chính là vì có thể dương danh lập vạn danh chấn tứ phương , nhưng hôm nay chỉ để lại tàn phá thi thể !

Vương Hải lẳng lặng mà đi lên lôi đài , dưới chân dòng máu để hắn không dám nhìn thẳng , "Vừa trọng thương bằng hữu lại có hai vị rời khỏi thế giới này , con đường võ đạo tràn ngập gian khổ ! Còn lại còn có thể tái chiến võ giả đã thống kê đi ra , chỉ có bốn mươi tám vị ! Muốn lui ra có thể bỏ quyền , không muốn nắm tính mạng của chính mình đi đánh cuộc !" Vương Hải âm thanh lớn hơn rất nhiều , hắn thật sự không muốn thấy nhiều như vậy võ giả không công chết ở trên võ đài !

Trương Dương bọn hắn đều hơi kinh ngạc , lại chỉ còn nhiều như vậy người có thể tái chiến , xem ra vừa lại có một số người không chịu nổi .

"Hiện tại trời đã tối rồi , ngày hôm nay liền đến nơi này , ngày mai những người còn lại rút thăm luận võ , các vị đi về nghỉ một chút đi !" Vương Hải nói xong cũng sắc mặt nặng nề rời đi .

Nam Tinh võ lâm lần này thật muốn nguyên khí bị thương nặng , vừa trọng thương mấy vị kia ít nhất có một nửa sau đó cũng không bao giờ có thể tiếp tục luyện võ ! Nam Tinh một lần liền tổn thất hơn mười vị luyện sức lực viên mãn võ giả , cũng không biết ngày mai sẽ có dạng gì kết quả ! Vương Hải bắt đầu dĩ thời dài , nếu như lần này không ai có thể đột phá Minh Kinh , vậy thì thật là thiệt thòi lớn rồi .

"Trương Dương ! Người không có chuyện gì là tốt rồi !" Hạ Hình Vũ không các mặt khác người rời đi , xông về phía trước ôm lấy Trương Dương liền không buông tay , tay nhỏ ở Trương Dương trên người không ngừng loạn nắm .

Trương Dương nhìn những người khác ánh mắt hiếu kỳ , bắt đầu đi đem Hạ Hình Vũ khuôn mặt nhỏ xoa bóp , "Nha đầu ngốc , không phải với người nói rồi mà , ta chắc chắn sẽ không có công việc (sự việc)!"

"Đúng vậy a ! Sự phụ người lợi hại như thế , làm sao có khả năng có việc đây! Sự phụ , trở lại dạy ta mấy chiêu đi!" Điều Phi nóng bỏng mà nhìn về phía Trương Dương , so với nhìn thấy mỹ nữ còn hưng phấn .

"Cút! Trương Dương ngày mai còn muốn luận võ , làm sao có thời giờ dạy người !"

Hạ Hình Vũ vừa nghe Điều Phi muốn chiếm dụng Trương Dương thời gian , mặt tối sầm lại mắng .

Điều Phi đáng thương ba ba mà nhìn Hạ Hình Vũ , nữ nhân thực sự là khó dây vào , chính mình không liền vừa nói như thế nha.

"Hừ ! Ngày hôm nay không cho quấy rối Trương Dương , chính người thuê xe trở lại , ta cùng Trương Dương đi trước !"

Hạ Hình Vũ không giống nhau : không chờ Điều Phi đáp lời , kéo Trương Dương bỏ chạy , tiểu khuôn mặt lộ ra nụ cười vui vẻ . Lần này rốt cục đem cái này theo đuôi bỏ qua đi à nha !

Lưu ở phía sau Điều Phi trợn mắt ngoác mồm , vậy thì đem chính mình bỏ lại rồi , hận hận mắng: "Gian phu dâm phụ ! Phi phi , sự phụ không phải là gian phu , chỉ người Hạ đại Ma nữ là!"

Điều Phi cảm giận không ngớt , "Đây chính là sự phụ của ta , người Hạ Hình Vũ còn không có Thành Sư nương liền bá đạo như vậy rồi , sau đó nếu là thật trở thành , cái kia có còn nên chính mình sống !"

May mà Hạ Hình Vũ không nghe thấy , muốn không tuyệt đối chinh Điều Phi liền mẹ nó cũng không nhận ra , còn có người dám mắng nàng Hạ Hình Vũ , thực sự là không muốn sống rồi !

Vẫn chạy đến bên cạnh xe , Hạ Hình Vũ mới bật cười , "Điều Phi gia hỏa này thật đáng ghét , không biết chúng ta muốn qua thế giới hai người nha ! Luôn làm kỳ đà , lần này cuối cùng cũng coi như đem hán quăng đi!"

Trương Dương có chút buồn cười , "Vậy cũng không cần đem hán bỏ vào này đi , võ học sẽ đây chính là không có tác xi tới được !"

"Hừ ! Liền cho hán đi trở về đi , ai bảo hán không ánh mắt!"

Hạ Hình Vũ le lưỡi , nàng vừa không nhớ ra được những này , coi như nghĩ đến chi sợ cũng sẽ không để ý đi . Nói xong chính mình cũng nở nụ cười , xem bộ dáng là tưởng tượng đã đến Điều Phi đi trở về suy đối với .

"Được rồi , ta không quản hán nữa , một ngày không ăn cơm có chút đói bụng , chúng ta đồng thời đi ăn cơm đi !" Trương Dương đề nghị , còn Điều Phi coi như là rèn luyện thân thể đi.

"Thật buồn nôn , ta mới là không đi đây! Người còn có thể ăn được nha?" Hạ Hình Vũ có chút khó tin , chính mình cách võ đài xa như vậy đều buồn nôn , Trương Dương gia hỏa này còn muốn ăn !

Trương Dương cũng là không có cảm giác gì , võ giả nếu như liền điểm ấy resistance đều không có , cái kia còn ra lăn lộn cái gì , không bằng trực tiếp về nhà ôm hài tử quên đi .

Như hôm nay ở trên hội trường nhà những người kia , nếu không tự là không trải qua mưa gió võ giả trẻ tuổi , nếu không tự là đã sớm lui ra võ lâm làm cái khác ngành nghề võ giả .

Như Trương Dương những này thường thường ở bên bờ sinh tử đi khắp tinh anh võ giả , coi như là ngồi ở trên thi thể ăn cơm đều được . Đương nhiên , không ai sẽ nhân rồi không chuyện gì làm , đi làm loại buồn chán này chuyện .

"Cái kia người không thể nhìn ta đói bụng chứ? Nếu không ta liền ăn người quên đi !" Trương Dương một mặt cười xấu xa mà nhìn về phía Hạ Hình Vũ , tay không thành thật vuốt một chút của nàng đại bạch thỏ .

Trương Dương khả khả cười không ngừng , lần thứ nhất thấy Hạ Hình Vũ hán thì có nắm một cái kích động , không nghĩ tới hôm nay rốt cục thực hiện . Xem ra nam người hay là có giấc mơ mới tốt a , này không phải thực hiện .

Hạ Hình Vũ mặt vu một thoáng đỏ , sáng giọng: "Lại không thành thật rồi , ta trở lại nấu cơm cho người được chưa !"

"Àn , muốn ăn chúng ta đại mỹ nhân làm thức ăn ! Cũng không biết làm sao người biết làm cơm , không phải là ăn võ học được chứ?" Trương Dương có chút không rõ , Hạ Hình Vũ loại công chúa này nhân vật lại có thể có tay nghề nấu ăn tuyệt vời , thật sự là lật đổ hán nhận thức .

Hạ Hình Vũ trên mặt lộ ra vẻ tươi cười đắc ý , "Người mới ăn võ đây! Trước đây ở nhà lúc , gia gia thích ăn nhất ta làm cơm ! Sau đó ta liền mỗi ngày theo nhà của chúng ta đầu bếp học , vì lẽ đó lại càng làm càng tốt á!"

"Khà khà , không nghĩ tới ta cũng cùng quốc gia đại lão hưởng thụ một đãi ngộ rồi, mau trở về đi thôi , ngừng lại đều kích động đây!" Trương Dương cười hi hi nói , lôi kéo Hạ Hình Vũ liền lên xe .

Mỗi lần ở cùng với các nàng , hắn đều quên mình là một cái trên tay dính đầy máu tanh võ giả . Ở người đàn bà của hắn trước mặt , hắn không cần nguy trang , không cần lo lắng có một ngày các nàng sẽ hại chính mình .

Vô lâm nhưng là một ăn tươi nuốt sống địa phương , ngay cả là Vương Hải Chu Nguyên những người này , cũng không thể khiến Trương Dương hoàn toàn tin tưởng .

Ở trước mặt bọn hắn , Trương Dương trước sau đều mang tới một tầng mặt nạ , hắn không tin thế giới này sẽ có vô duyên vô cớ yêu , bọn họ trợ giúp chính mình cũng là có thêm mục đích của chính mình .

Mình và bọn họ bất quá là lợi dụng lẫn nhau quan hệ thôi , chính mình cần thế lực của bọn họ bảo vệ người nhà , bọn họ cần chính là thực lực của chính mình .

Thế giới này vốn là mạnh được yếu thua , không có thực lực đến chỗ nào đều sẽ không khiến cho coi trọng của người khác !

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Đại Cao Thủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 77: Máu nhuộm võ đài , đại sát tứ phương bốn

Đi ngang qua chợ bán thức ăn , Hạ Hình Vũ mua không ít món ăn , nhìn đáng đáp chuẩn bị đi trở về thi thố tài năng rồi.

Một vào trong nhà , Hạ Hình Vũ liền hướng nhà bếp chạy đi , như một con vui sướng tiểu tựa như thỏ . Năng lực Trương Dương làm cơm , dưới cái nhìn của nàng là chuyện hạnh phúc nhất rồi.

Trương Dương cười hi hi đi theo vào giúp đỡ làm trợ thủ , hai người thỉnh thoảng thân thiết mấy lần , cùng phổ thông tình yêu cuồng nhiệt bên trong tình lữ cũng giống như nhau .

"Chán ghét ! Luôn quấy rối người ta , đợi sẽ món ăn cháy khét cũng chớ có trách ta ồ!" Hạ Hình Vũ bị Trương Dương thân ngựa một chút , giận trách .

Trương Dương cười không đáp lời , một đôi sắc thủ như trước không thành thật lung tung du tẩu .

"Trương Dương , ngươi nói chúng ta nếu như vẫn luôn tiếp tục như vậy thì tốt biết bao !" Hạ Hình Vũ ước mơ mà nói ra , ngo ngác mà không biết đang suy nghĩ gì .

"Nha đầu , ngươi thật muốn để cho ta ăn than hôi ah ! Sau đó sẽ có cơ hội này, bất quá chỉ sợ thời gian dài ngươi không thích ." Trương Dương đem trong nỗi dấy lên ánh lửa tiêu diệt , bắt đầu dĩ nhiên nói rằng .

Nhìn trong nồi đen như mực một đoàn , Hạ Hình Vũ ngưng ngưng le lưỡi , ở Trương Dương trên mặt tàn nhẫn mà hôn một cái , "Không sao, còn có thật nhiều món ăn , bất quá lần này không cho ngươi quấy rối ta rồi !" .

Hạ Hình Vũ mặt hồng hồng , Trương Dương gia hỏa này luôn tẩy máy tay chân , làm hại nàng nấu ăn không phải đã quên bỏ đường chính là nhiều thả một nắm muối .

"Không sao, chỉ cần là chúng ta Hình Vũ làm món ăn , ta đều yêu thích !" Trương Dương miễn bất tại hồ nói rằng .

Hạ Hình Vũ một mặt hài lòng , cười hi hi nói: "Vậy ngươi sau đó cần phải ăn xong ồ!"

"Không thành vấn đề , người khác muốn ăn ta còn không cho đây!" Trương Dương vỗ ngực bảo đảm , nhìn Hạ Hình Vũ cười duyên không ngớt .

Chờ món ăn lên bàn , Trương Dương liền hỏi hận vừa nói rồi, nha đầu này không phải là cố ý trả thù chính mình chứ? Chính mình không phải ngắt của nàng đại bạch thỏ mấy lần sao , đây là muốn mưu sát chồng nha !

Hạ Hình Vũ mắt lom lom nhìn Trương Dương , "Ăn ngon sao? Nếu là không đủ ta lại cho ngươi làm thêm mấy cái ."

"Ăn ngon , được rồi ! Nhiều như vậy một mình ta cũng ăn không xong , muốn không chứa chút cho Diêu Phi , hắn cũng một ngày không ăn rồi." Trương

Dương lộ ra nụ cười vui vẻ , thật giống thực sự là ở ăn mỹ vị nhân gian .

"Hừ , mới không cho hần đây! Sáng sớm hần ăn nhiều như vậy , còn không phải tất cả đều ói ra , hại nhân gia sáng sớm bạch mang hoạt !" Hạ Hình Vũ không vui , phải biết sáng sớm nằng vì Trương Dương nhưng là chạy vài gia mới mua Trương Dương thích ăn sớm một chút , kết quả cũng làm cho Diêu Phi tên khốn kia tao đập .

Trương Dương ở trong lòng cười khổ , đây coi như là chính mình cho mình tìm chịu tội sao?

Vì để cho Hạ Hình Vũ hài lòng , Trương Dương lấy siêu cường tiêu hóa năng lực giải quyết xong một bàn món ăn . Chọc cho Hạ Hình Vũ cười duyên không ngớt , không phải còn bận việc hơn lại đi xào vài món thức ăn , nếu không phải Trương Dương ngăn ngày hôm nay hần có thể thì xui xẻo lớn rồi. May mà Trương Dương thân thể tự mình điều tiết năng lực cường đại , bằng không Trương Dương ngày mai có còn hay không khí lực đi luận võ cũng là một cái vấn đề .

Ăn xong cơm tối , Trương Dương ôm Hạ Hình Vũ nói rồi vài câu lời ngon tiếng ngọt , trung gian còn nhận được Đường Hiểu Lộ cùng Hàn Tuyết Kiều gọi điện thoại tới .

Hạ Hình Vũ cô gái nhỏ này có ý ở điện thoại bên này quyến rũ mà thấp giọng thờ gấp , làm hại Trương Dương lỗ tai đều sắp bị kinh thành hai nữ chán động đậy , mọi cách giải thích mới xem như là giải quyết điện thoại bên kia hai nữ .

Một cúp điện thoại , Trương Dương đem nha đầu này ném lên sofa , nhào tới .

"Ta gọi ngươi hãm hại ta ! Ngày hôm nay không phải có ăn ngươi không có thể !" Trương Dương tàn nhẫn mà ở nằng tròn mép cái miệng trên vồ mấy lần .

"Khanh khách , đau quá nha ! Ta sai rồi , lần sau cũng không dám nữa !" Hạ Hình Vũ duyên dáng gọi to âm thanh không ngừng , ôm Trương Dương khanh khách cười không ngừng .

"Còn muốn có lần sau , lần sau các nằng phải trở về đến hủy đi ta xương rồi." Trương Dương đánh đã biến thành xoa xoa , tròn tròn vênh cao miệng ngọc cảm giác không phải bình thường tốt, Trương Dương đều yêu thích không nổi rồi tay rồi.

"Ha ha , ngứa quá , mau thả ta ra !" Hạ Hình Vũ mặt đỏ đến trên cổ rồi, Trương Dương xoa xoa làm cho nằng có loại muốn ngừng mà không được cảm giác .

Khẽ cắn một thoáng Hạ Hình Vũ vành tai , Trương Dương buông tha trước mắt mỹ nhân , "Sau đó không nghe lời , mỗi ngày chấp hành gia pháp !"

"Biết rồi ! Ngươi ta lần sau không dám !" Hạ Hình Vũ y ôi tại Trương Dương trong lòng ngực khiếp khiếp dịu dàng nói , nằng yêu thích loại cảm giác này .

"Được rồi , ngày hôm nay ngươi cũng mệt mỏi , trở lại cố gắng ngủ một giấc đi." Trương Dương thấy tiểu mỹ nhân ở trong lòng ngực của mình đều không mở ra được , đau lòng nói rằng .

"Không muốn , đêm nay ta ở này ngủ , ngươi nửa đêm không muốn lên lút đi vào là được !"

Hạ Hình Vũ xác thực mệt mỏi , ngày hôm nay nằng khẩn trương một ngày , vừa không có ăn cơm , hiện tại chỉ muốn cố gắng ngủ một giấc , không nghĩ tới nhức nhích .

Trương Dương đưa nằng ôm lấy đi tới gian phòng của mình , nhẹ nhàng đưa nằng phóng tới trên giường của chính mình , khẽ cười nói: "Ở này ngủ đi , những phòng khác đều không có quét dọn , ta buổi tối muốn luyện công không cần ngủ ."

"Ta ngủ , nếu như ngươi buổi tối mệt mỏi , liền lên đến ngủ đi !" Nói xong Hạ Hình Vũ hay dùng chặn bụng đầu của mình không nói , trong chăn trên mặt nằng nổi lên từng mảnh từng mảnh đỏ mặt , giống như hoa đào .

Trương Dương khẽ cười một tiếng , không có quấy rầy Hạ Hình Vũ , giúp nằng đắp kín mền liền tiến vào phòng luyện công .

Hạ Hình Vũ đưa đầu ra nhìn Trương Dương bóng lưng có chút dờ ra , nghe trên chăn Trương Dương mùi vị , rất nhanh liền tiến vào mộng đẹp .

...

Sáng sớm ngày thứ hai .

"Đại sắc lang , tối hôm qua phản đối ta làm cái gì chuyện quá đáng chứ?" Hạ Hình Vũ chăm chú vào Trương Dương , xem bộ dáng là đối với người nào đó không yên lòng .

Trương Dương mặt cười xấu xa , "Khà khà , tối hôm qua ta làm rất nhiều quá đáng chuyện , chính là không biết ngươi nói là loại nào?"

"Mặc kệ ngươi , ăn chút cháo đi." Hạ Hình Vũ nguyền một cái Trương Dương , ngày hôm qua thấy sân đấu võ mặt cũng không dám loạn ăn cái gì , sáng sớm thức dậy liền nhìn điểm (đốt) cháo nhỏ .

Trương Dương đơn giản ăn một chút , đang tò mò Diêu Phi ngày hôm nay làm sao đến bây giờ còn không có tới không có chú ý chính hẳn thời điểm , gia hỏa này liền đẩy một đôi mắt gấu trúc đã tới .

Diêu Phi một mặt u oán nhìn Trương Dương , không nói một lời .

"Làm sao vậy? Tối hôm qua ngủ không ngon?" Trương Dương bị Diêu Phi tránh đến có chút không dễ chịu , gia hỏa này sẽ không bị người quăng đi.

"Sư phụ ! Ta thật đáng thương nha ! Ngày hôm qua ói ra một ngày coi như xong , buổi tối ta rờn rã đi rồi hơn một giờ mới đánh tới xe ah !" Diêu Phi vẻ mặt đưa đám gào to .

Hắn ngày hôm qua nhưng là khổ , vừa mệt vừa đói , nguyên bản đánh không tới xe còn muốn gọi điện thoại yếu nhân tới đón hắn , xui xẻo hơn công việc (sự việc) đến rồi , điện thoại di động không có điện rồi!

Phải biết một mảnh kia nhưng cũng là võ học được địa bàn , gia hỏa này chính mình một người không có bị người ném đi là tốt lắm rồi .

Trương Dương trong lòng cười thầm , trên mặt lại lộ ra đồng tình , "Ai ! Người cũng không gọi điện thoại cho ta , sớm biết ta liền trở về đón người rồi!"

Diêu Phi một mặt cảm động , cảm giận mà nhìn về phía Hạ Hinh Vũ , "Vẫn là sư phụ tâm tính thiện lương , không giống có mấy người , lòng dạ đàn bà là độc ác nhất rồi!"

Hạ Hinh Vũ vù vù uống cháo nhỏ , không thèm để ý hắn , Trương Dương đều có chút đồng tình chính hắn một không may đồ đệ , người còn dám trêu chọc nàng .

"Ăn no rồi , Trương Dương , chúng ta đi !" Hạ Hinh Vũ thả xuống bát liền muốn lôi kéo Trương Dương ra ngoài .

Diêu Phi vội vàng kêu lên: "Ta còn không ăn đây, chờ ta nha !"

Hạ Hinh Vũ quay đầu lại liếc hắn một cái , "Thật xin lỗi, đã ăn xong , đã không có ." Nói xong cũng nín cười lôi kéo Trương Dương đi ra .

"Chết tiệt , ta nhưng là một ngày đều không ăn rồi! Hạ Hinh Vũ , coi như người lợi hại !" Diêu Phi hận hận nói một câu , vội vàng đuổi theo .

Ngày hôm nay Diêu Phi mở ra xe của mình lại đây , thật sự là ngày hôm qua bị Hạ Hinh Vũ cả sợ , muốn là hôm nay hắn lại bị bỏ lại , hắn thật muốn điên rồi .

"Khả khả , ngày hôm nay ta có xe !" Diêu Phi nhìn Hạ Hinh Vũ một mặt đắc ý .

Hạ Hinh Vũ không để ý tới hắn , trực tiếp lên Trương Dương xe , "Trương Dương , chúng ta đi mau . Để gia hỏa này hà hê , đến thời điểm người ta không cho hắn đi vào , nhìn hắn làm sao bây giờ ."

Trương Dương cười khổ không thôi , Hạ Hinh Vũ gần nhất cùng Diêu Phi tiêu hao rồi , luôn nghĩ chính hắn .

"Hinh Vũ , có phải là gần nhất ta cho người lo lắng? Ngày hôm nay quá khứ liền hết chuyện , sau đó mỗi ngày bồi tiếp người tốt đi."

"Ai biết người nói thiệt hay giả ! Nếu ta nói người cũng đừng có đi tham gia cái gì luận võ , bây giờ không phải là khỏe mạnh sao !" Hạ Hinh Vũ viền mắt hồng hồng , nàng vẫn không hiểu Trương Dương đến cùng là vì cái gì . Ngày hôm qua chết rồi nhiều người như vậy , muốn nói nàng không lo lắng chính là lừa gạt mình .

Trương Dương thở dài một hơi không tiếp tục nói nữa , chuyện tâm mờ lên xe . Hắn bây giờ còn có thể thối lui ra không? Lý Nguyên Triều đang chờ hắn , Nam Linh Trần gia đợi thêm hắn , những kia tranh cướp luyện sức lực đệ nhất cái tên này người cũng đang chờ hắn .

Võ lâm , tiến vào còn có thể ra tới sao? Nếu như hắn bây giờ lui ra , võ học sẽ trả sẽ bảo vệ hắn người nhà hả??

Vừa vào giang hồ thân bất do kỷ ah !

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Đại Cao Thủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 78: Máu nhuộm võ đài , đại sát tứ phương năm

Giữa quảng trường , võ đài như trước đỏ như máu !

Lần này lên đài là không là Vương Hải , mà là Nam Tinh võ lâm Định Hải thần châm giống như nhân vật Vương Trung Sơn .

Vương Trung Sơn chậm rãi đi lên lôi đài , trên mặt mang theo bi thương , tiếng nói trầm trọng , "Ngày hôm qua đến bây giờ đã chết đi tới mười bốn vị võ giả !" !

"Có thể các ngươi không hiểu tại sao phải tổ chức lần này đại hội , tại sao chết rồi nhiều người như vậy chúng ta vẫn còn tiếp tục !" Vương Trung Sơn tâm tình kích động , rống to , "Bởi vì chúng ta Nam Phương võ lâm đã mất trời chiều về tây , ngày càng lụn bại !" !

"Đứng , các ngươi sẽ nói hấn và các ngươi có quan hệ gì !" !

"Vậy ta liền đến nói cho các ngươi , nếu như Nam Phương võ lâm xong , các ngươi còn có thể trải qua hiện tại xa hoa đòi trụ tháng ngày sao? Các ngươi đời sau còn có thể hưởng thụ được kiểu sinh hoạt này sao?" !

"Sẽ không ! Những ngày an nhàn của các ngươi là dựa vào chúng ta tiền bối đánh xuống! Các ngươi bây giờ muốn lui ra võ lâm , lái hào xe trụ biệt thự làm xí nghiệp ! Không thể ! Ta dám nói , chỉ cần Nam Phương võ lâm vừa xong , các ngươi tất cả đều muốn táng gia bại sản !" !

Vương Trung Sơn giọng của rất nghiêm khắc , nhìn về phía những kia bây giờ khắp nơi lẫn lộn vui vẻ sung sướng nửa võ lâm nhân sĩ càng là lạnh lẽo !

"Ngày hôm nay nói nhiều như vậy chính là muốn nói cho các ngươi biết , đây không phải hy sinh vô vị ! Là bọn hấn những người này máu tươi bảo đảm các ngươi hưởng thụ sinh hoạt quyền lợi !" !

Vương Trung Sơn tâm tình kích động , nhìn về phía những kia cúi đầu nhân sĩ thành công , trên mặt mang theo bi ai , những người này đã hư hỏng !

Nguyên bản hấn là không muốn nói những này , Nhưng nhìn thấy có mấy người lại như xem xiếc khi như thế chỉ chỉ chò chò , thậm chí nhìn thấy võ giả bỏ mình không có chú ý chính hấn thời điểm lớn tiếng khen hay , hấn rốt cục nhận không được !

"Luận võ kế tục ! Hôm nay nếu như còn có người dám vui cười tức giận mắng , ta Nam Tinh võ học sẽ định sẽ không giảng hoà !" ! Vương Trung Sơn mặt lạnh lùng , nói xong không để ý tới người khác phản ứng trực tiếp trở về đài chủ tịch .

Ngày hôm qua mấy vị hành vi phóng đảng võ giả trên mặt mang theo xấu hổ , trong mắt chứa khủng hoảng . Bọn họ ngày hôm qua bắt quả nói riêng một chút vài câu , cư nhiên bị Vương Trung Sơn biết rồi . Nếu như Nam Tinh võ học sẽ thật muốn tìm bọn họ để gây sự , bọn họ còn có ngày sống để chịu sao?

Không ai đi quản những người này chết sống , dự thi võ giả càng là một mặt khoái ý . Bọn họ ở phía trên quyết đấu sinh tử , không phải là vì làm cho người ta khi (làm) hấn nhìn , Vương Trung Sơn nói càng là nói đến bọn hấn trong tâm khảm .

Trương Dương cũng là thương hại nhìn về phía những người kia , những người này thực sự là bạch đãi ra cái đầu . Bọn họ bây giờ cùng Nam Tinh võ lâm nhưng là một sợi dây thừng trên châu chấu , nếu như Nam Tinh võ lâm xong , những người này còn không đủ bộ gắp xui xẻo .

"Được rồi , hiện tại bắt đầu rút thăm , đánh vào hai vị lên đài luận võ !" ! Vương Hải lớn tiếng nói .

Hôm nay còn dư lại võ giả không nhiều , thực lực so với hôm qua cũng cường không ít . Trương Dương âm thầm mò ra hệ thống máy quét , không khỏi âm thầm sạ thiết , những người này quả nhiên rất mạnh ah !

Vượt quá 90 điểm (đốt) vũ lực có chừng mười người , trong đó lại còn có ba người đạt đến 99 điểm , đây chính là cùng Hồng sẹo từ một cấp bậc nhân vật .

Đừng xem Trương Dương lúc trước giết Hồng sẹo từ thật giống rất đơn giản công việc (sự việc) , kỳ thực chỉ cần Hồng sẹo từ cẩn thận ứng phó , Trương Dương có thể hay không sống đến bây giờ vẫn là một vấn đề .

Đương nhiên hiện tại Trương Dương so với kia lần lại lợi hại một ít , nhưng những này người liền không có một cái dễ đối phó .

Ngày hôm qua cùng Trương Dương nói chuyện thanh niên tóc vàng kia chính là trong ba người một cái , "Thấy vậy lần muốn bắt quán quân không phải dễ dàng như vậy ah !" ! Trương Dương thầm nghĩ .

Trên đài hai người thực lực xê xích không nhiều , Trương Dương quét xem kết quả biểu hiện đều là hơn tám mươi vũ lực của . Hai người giao thủ gần mười phút mới phân ra được thắng bại , một người trong đó bị chút vết thương nhẹ , xem ra song phương đều có chút khắc chế , dù sao trên lôi đài máu vẫn còn , bọn họ cũng không muốn dùng dòng máu của chính mình vì là võ đài tăng thêm màu sắc .

Sau đó mấy trận luận võ kết quả không ngoài Trương Dương đặc ý liệu , những kia đạt đến 90 trở lên vũ lực võ giả đều dễ dàng thắng được , xem ra 80 đến 90 cũng là một ranh giới .

Lúc này , Trương Dương trọng điểm chú ý trong ba người một người trong đó ra sân , Trương Dương một thoáng đem sự chú ý tập trung . Vị này không phải là phổ thông viên mãn võ giả có thể so , mà là có thể sau một khắc liền có thể đột phá Minh Kinh cao thủ .

Kết quả để Trương Dương có chút thất vọng , không phải hấn không lợi hại , mà là đối thủ của hấn thực lực chênh lệch quá xa; không ra mười chiêu thì

bị đánh xuống lôi đài , căn bản không nhìn ra đối phương thực lực chân chính .

Luận võ tiếp tục nữa , rất nhanh sẽ đến phiên Trương Dương , đối phương vừa thấy Trương Dương lên đài , khuôn mặt lộ ra một tia khiếp ý .

Dù sao Trương Dương tên tuổi không nhỏ , hẳn lúc trước một ít sự tích cũng bị người nhảy ra , trên đường nổi danh Lang Hồn chính là bị Trương Dương giết . Lúc đó hẳn bất quá là luyện sức lực đại thành mà thôi , Lang Hồn nhưng là luyện sức lực viên mãn . Sau đó Trương Dương đầu tiên là giết Nam Phương võ lâm đều có chút danh tiếng Hồng sẹo tử , ngày hôm qua lại ung dung giải quyết xong Trần lão đại , hẳn muốn không lo lắng cũng không được .

Huống hồ cùng Trương Dương tỷ võ sẽ không có người sống , không trực tiếp chịu thua liền tính là không tồi rồi .

"Trương huynh , ta biết không phải là đối thủ của ngươi , chúng ta luận bàn một chút là được ." Đối phương có chút thấp thỏm nói , nếu để cho hắn trực tiếp xuống đài , hẳn không vút được cái kia mặt mũi . Nhưng nếu là thật cùng Trương Dương tỷ thí , hẳn lại có chút bận tâm Trương Dương hạ tử thủ .

Trương Dương có chút bất đắc dĩ , chính mình cũng không phải giết người Ma Vương , cần phải cố ý nói một tiếng mà ! Lại nói đối phương cùng hắn vừa không có quan hệ , hẳn làm gì thể muốn giết người .

Đáng tiếc Trương Dương không biết , hắn bây giờ ở tại võ lâm đã phủ lên không lưu người sống tên tuổi , bằng không liền sẽ không như vậy nghĩ đến .

"Yên tâm đi , luận võ vốn là vì luận bàn , ta không sẽ cố ý dưới nặng tay ." Trương Dương lạnh nhạt nói , hắn chỉ muốn bắt Nam Vũ sẽ quán quân , đối với những thứ này không có sức cạnh tranh võ giả , hẳn không sẽ cố ý tổn thương tính mạng người .

Tỷ võ quá trình dần dần vô vị , đối phương căn bản tay chân bị gò bó cùng Trương Dương giao thủ . Nguyên bản thực lực liền cách biệt không ít , lần này càng là trăm ngàn chỗ hở . Mấy lần liền đem đối phương đá xuống lôi đài , nhìn đối phương một mặt căm kích , Trương Dương là thật tâm bất đắc dĩ .

Mặc dù nói võ lực giá trị cũng không thể hoàn toàn đại biểu một người thực lực , Nhưng Trương Dương quét xem kết quả ở trong hơn mười vị võ lực 90 trở lên võ giả hầu như đều thắng được rồi . Ngoại trừ mấy vị gặp được đồng dạng là võ lực 90 trở lên con ma đen đuôi .

Hai vị kia ngày hôm qua thắng được đại thành võ giả cũng ở đây một vòng bị loại bỏ rồi , dù sao thực lực chênh lệch vẫn phải có , ngày hôm qua bọn họ cũng không quá là ý vào xuất kỳ bất ý mới thắng .

Lần này cũng là không có người tử vong , không quá nặng tổn thương vẫn có mấy vị , cũng đều là những thể lực kia không kém nhiều võ giả thu lại không được tay đưa đến .

Võ học chuyện xảy ra trước tiên đối với những võ giả này thực lực vẫn có cái đại khái giải , Trương Dương dám khẳng định rút thăm tuyệt đối có vấn đề , nếu không những kia võ lực giá trị 90 trở lên võ giả làm sao ít có va chạm .

Trương Dương đối với mấy cái này không phải quá quan tâm , chỉ cần có thực lực , coi như là có vấn đề thì lại làm sao , còn không phải cùng dạng một đường quét ngang qua .

Còn dư lại võ giả có hai vị con ma đen đuôi bởi vì trên một cuộc tỷ thí được không thể tổn thương không rời khỏi , giữa trường màu đỏ khu vực những người còn lại là càng ngày càng ít .

Thi đấu cũng sắp phải đi vào giai đoạn sau cùng rồi , các loại (chờ) một tua này kết quả rút thăm hạ xuống , Trương Dương trực tiếp khẳng định võ học được đối trá .

Những kia võ lực giá trị 90 trở lên võ giả hầu như đều không có gặp gỡ , này nếu như trùng hợp đánh chết hẳn cũng không tin .

Dễ dàng đánh bại đối thủ của mình , Trương Dương nhắm mắt dưỡng thần , chẳng muốn đi xem những người khác tỷ thí , thực lực như vậy cách biệt rất lớn dưới tình huống , căn bản không nhìn ra một người thực lực chân thật .

Dưới đài thỉnh phòng , Diêu Phi là nhìn say sưa ngon lành , tuy rằng thực lực của những người này không đặt ở Trương Dương trong mắt , có thể đối với hắn mà nói đều là truyền thuyết giống như nhân vật .

"Đại Ma nữ , sự phụ trực tiếp tiến vào mười vị trí đầu rồi , 50 triệu nhưng là tới tay !" Nhìn thấy còn dư lại võ giả bên trong lại có một vị bị thương lui ra , Diêu Phi kích động kêu lên .

"Đàn ! Trương Dương là vì 50 triệu tới sao ! Muốn là vì tiền , cần muốn như vậy liều mạng mà !"

Hạ Hinh Vũ có chút không vui , đối với nàng loại này gia đình tới nói , nếu như cần tiền căn bản không cần tham ô các loại , tùy tiện cho cái chính sách cũng có thể làm cho bọn họ cả đời áo cơm không lo .

Nàng biết Trương Dương cũng là không thêm để ý những này , Nhưng nàng nhưng không hiểu Trương Dương tại sao phải tham gia Nam Vũ sẽ !

"Ta chính là nói một chút , này không sự phụ thắng ta cao húng sao ." Diêu Phi thấy Đại Ma nữ tức giận , mau mau cúi đầu khom lưng chịu thua .

"Hừ ! Có cái gì tốt cao húng , đợi sẽ không phải là phải tiếp tục liều mạng , hiện tại lui ra cho phải đây !" Hạ Hinh Vũ tức giận nói rằng .

Điều Phi là các loại xoắn xuýt , cảm tình là mình nói như thế nào làm sao sai nha . Thằng thần không nói , tiếp tục xem trên đài luận võ .

Chính như Điều Phi từng nói, Trương Dương dễ dàng tiến vào mười vị trí đầu .

Nam Vũ sẽ cũng mau tiến vào giai đoạn sau cùng rồi!

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Đại Cao Thủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 79: Máu nhuộm võ đài , đại sát tứ phương sáu

Canh ba ,

"Nam vũ hội mười vị trí đầu rốt cục đi ra ! Các vị hiện tại có thể bỏ tức một giờ , luận võ chờ sẽ tiếp tục ."

Vương Hải cao nói , sắc mặt so với sáng sớm lúc mới tới dễ dàng rất nhiều . Hôm nay luận võ lại không có chết người , đối với hắn mà nói quả thực chính là một cái lớn lao kinh hi . Phải biết hắn nhưng là khóa này đại hội gánh vác người , muốn là võ giả từ hơn nhiều, coi như hắn có một cái thật sự phụ , ở võ học trong hội bộ cũng sẽ bị rất nhiều chất vấn .

Vương Hải xuống đài liền hướng Trương Dương đi tới , thật xa trên mặt liền lộ ra nụ cười , "Những ngày qua có chút bận bịu , không có chiều dài thật lão đệ , lão đệ không có trách ta đi?"

"Làm sao biết chứ , Vương đại ca trách nhiệm trọng đại , mặt trên còn có mấy vị kia nhìn chăm chăm , coi như nghĩ đến cũng không có thời gian đi." Trương Dương chỉ chỉ trên đài mấy vị cười nói .

Vương Hải thấp giọng than thở: "Vẫn là lão đệ giải ta nha ! Mấy ngày nay ta nhưng là ăn không vô không ngủ được , đều gầy hốc hác đi; chỉ sợ đem đại hội làm hư hại ." Nói xong vỗ vỗ chính mình tròn vo cái bụng , không biết có phải hay không muốn nói bụng của mình đều nhỏ đi .

Trương Dương nhìn Vương Hải đập cái bụng đáng đáng có chút buồn cười , này còn gọi gầy , đều sắp đuổi tới người ta mang thai hơn mấy tháng phụ nữ có thai rồi!

"Nhìn ta , đều đã quên còn không có chúc mừng lão đệ tiến vào mười vị trí đầu đây! Vẫn là lão đệ thực lực mạnh mẽ , dễ dàng liền tiến vào mười vị trí đầu , xem ra đệ nhất cũng là lão đệ vật trong túi ." Vương Hải cười ha hả nói rằng .

Trương Dương khẽ cười một tiếng , chỉ chỉ một bên nhắm mắt dưỡng thần Kim Mao mấy người , "Vương đại ca quá khen , mấy vị kia không phải là ngồi không , đệ nhất xem ra có cái ."

"Hừm, cái này cũng là mục đích của ta tới . Lần này mười vị trí đầu ở trong có mấy vị đều là một ít lão tiền bối đệ tử cuối cùng , luận bối phận cùng sư phụ của ta đều không khác mấy , người cũng nên cẩn thận ."

Vương Hải mặc dù đối với Trương Dương có lòng tin , Nhưng đối với mấy vị kia hắn sư tổ thời đại lão bối vẫn là rất xem trọng . Những người kia có thể thực lực còn không sánh được Vương Trung Sơn , Nhưng kinh nghiệm nhiều năm không phải đến không , dạy dỗ đệ tử trong cùng ra không ít nhân tài .

"Đa tạ lão ca nhắc nhở , ta sẽ cẩn thận !" Trương Dương trình trọng nói , hắn là tự tin , cũng không phải tự đại .

"Vậy ta sẽ không quấy rầy lão đệ , người cũng chuẩn bị cẩn thận hạ xuống, vô địch khen thưởng ta nhưng đều vì người chuẩn bị xong ." Vương Hải cười nói một tiếng tự ly khai rồi .

Trương Dương quay đầu lại nhìn một chút Hạ Hình Vũ , phát hiện nàng chính nhất mặt thân thiết mà nhìn mình , trong lòng không khỏi mềm nhũn , gật đầu cười liền khoanh chân ngồi xuống .

Nhìn đang tĩnh tọa mấy người , Trương Dương tinh thần chấn động , những nhân tài này là lần này Nam Vũ sẽ đối thủ lớn nhất ! Võ lực của bọn hắn giá trị hầu như không có thấp hơn 95, ngoại trừ vũ lực 99 ba người , còn lại hắn chỉ nhận nhận thức cái kia cái thứ nhất lên đài Trương Bưu .

Một canh giờ rất nhanh sẽ quá khứ , luận võ lần thứ hai bắt đầu !

Trương Dương chậm rãi đứng dậy , toàn thân kinh khí bộc phát , dù chưa vào Minh Kinh , Nhưng khí thế cũng không phải chuyện nhỏ !

Mấy người khác dồn dập thả ra tự thân khí thế chống lại , trong lúc nhất thời trên hội trường bầu không khí đột nhiên khẩn trương lên .

"Khặc ! Nếu đã đến giờ , vậy liền bắt đầu đi!" Một tiếng ho nhẹ đã cắt đứt mấy người khí thế đối kháng .

Luận võ giai đoạn sau cùng là do Trương lão đầu chủ trì , lấy Vương Hải thực lực còn chủ trì không được như vậy tái sự . Minh Kinh đại thành không hổ là cường giả siêu cấp , chỉ là một âm thanh ho nhẹ , trực tiếp đem Trương Dương mười người khí thế của đánh tan , khiến cho Trương Dương đám người kinh hãi không ngớt !

Rút thăm kết quả không ngoài Trương Dương dự liệu , ba vị vũ lực 99 cường giả cùng Trương Dương đều từng người tách ra . Trương Dương xếp hạng thứ ba trăm , mà đối thủ của hắn vừa vận chính là cái Trương Buru .

Cái thứ nhất lên sân khấu đứng là thanh niên tóc vàng , đối thủ của hắn vũ lực cùng Trương Buru như thế cũng là 95 , ở luyện sức lực viên mãn ở trong cũng coi như là cường giả siêu cấp rồi .

Hai người rất nhanh giao thủ , bọn họ những người này đã bắt đầu hướng về Minh Kinh tiến quân; mặc dù không thể kinh lực bên ngoài , nhưng có thể từng quyền mang ra kinh phong rồi . Luận võ rất là kịch liệt , nguyên bản bắt quả có chút cái hồ vô đài , ở hai người giao đấu dưới vẫn cứ đập ra mấy cái hồ to .

Tất cả mọi người tụ tinh hội thần nhìn cuộc tỷ thí này , Nam Tinh nhiều năm như vậy rất ít có thể thấy đến Minh Kinh cao thủ ra tay rồi , còn dư lại này mấy cuộc tỷ thí có thể nói là bọn họ giai đoạn hiện nay đã gặp tầng thứ cao nhất luận võ .

Trương Dương ngưng thần nhìn hai người từng chiêu từng thức . Thanh niên tóc vàng tuy rằng mạnh hơn đối phương một bậc , Nhưng trong thời gian ngắn căn bản chiếm không được thượng phong , đối phương chiêu thức kinh nghiệm cũng không yếu hơn hắn .

Hơn nửa canh giờ , thanh niên tóc vàng mới dựa vào vượt qua một bậc sự chịu đựng đem đối phương kích xuống lôi đài , cả người mồ hôi chính hắn nhảy xuống lôi đài an vị trên đất vận công khôi phục thể lực .

Trương Dương nghĩ đến , "Xem ra còn dư lại những người này đều không kém a, cũng không biết có hay không hắc mã xuất hiện ."

Trận thứ hai tỷ thí hai người mặc dù không có vũ lực 99 cường giả , Nhưng chiến đấu càng thêm máu tanh !

Thực lực không kém nhiều hai người vẫn cứ đánh chính là lưỡng bại câu thương , máu tươi giàn giụa; nếu không phải Trương lão đầu tiến lên đem hai người tách ra , e sợ ngày hôm nay lại muốn tổn thất hai vị tiếp cận Minh Kinh cao thủ .

Trận thứ ba đến phiên Trương Dương lên đài , Trương Buru trước tiên nhảy lên , "Trương Dương , mấy ngày nay tên tuổi của ngươi không nhỏ ah ! Chính là không biết ngươi xứng hay không xứng trên luyện sức lực người số một tên gọi !"

"Ngươi thử qua thì biết rồi!" Trương Dương cũng không phí lời , trực tiếp đấu võ .

Trương Buru tuy mạnh , Nhưng cũng không quá hơi thắng Trần lão đại một bậc , coi như so với sự chịu đựng hắn cũng không phải là mình đối thủ .

Trương Dương dùng chiêu thức như cũ là đá ngang , hắn nắm đầm thép từ lâu viên mãn; đây là vì mấy vị kia chuẩn bị , hắn còn không chuẩn bị bại lộ .

Trương Buru dùng quyền bá đạo , nhiều lần đều làm cho Trương Dương suyết chút nữa sử dụng nắm đầm thép , Trương Dương liều mạng ngang kháng vài chiêu mới tránh thoát đi xuống lôi đài nguy cơ .

Dưới đài , thính phòng .

Hạ Hinh Vũ miệng lẩm bẩm , "Mau tránh ! Mau tránh nha !" Vừa nói vừa cảm lấy một bên Diêu Phi dùng sức lay động , xem bộ dáng là đem Diêu Phi cho rằng trên đài Trương Buru rồi .

Diêu Phi khóc tang gương mặt , hắn bây giờ cũng không dám trêu chọc Đại Ma nữ; không nhìn đối phương ánh mắt đều phát ra hồng quang sao , muốn là mình phản kháng nói không chắc ngày hôm nay liền viết di chúc ở đây rồi .

"Sư phụ , ngươi nhanh lên một chút thắng đi! Ngươi nếu như không thắng , ta đều sắp chết rồi !" Diêu Phi ở cầu nguyện trong lòng , nhìn về phía Trương Dương ánh mắt đều lộ ra u oán .

Trên đài Trương Dương thật giống nghe thấy được Diêu Phi cầu khẩn , đột nhiên toàn thân kinh lực bạo phát , đánh Trương Buru một trở tay không kịp liên tục lùi về phía sau .

Trương Dương nhân cơ hội dùng ra đánh giết Trần lão đại một chiêu kia , một cước đem tránh thoát một đòn Trương Buru đá xuống lôi đài .

"Ha ha ha , quả nhiên không hổ là luyện sức lực người số một , nhìn dáng dấp ngươi còn không dùng toàn lực đi! Ta không bằng ngươi !" Trương Buru không có thụ tổn thương , rơi xuống đất trong nháy mắt bay người lên đứng vững vàng , chấp tay nói rằng .

Trương Dương nhảy xuống lôi đài , tuy là một mặt mồ hôi , vẫn như trước nhìn ra tinh lực dồi dào , xem ra vừa tỷ thí còn có dư lực .

"Đa tạ , tiểu Thăng một chiêu thôi ."

"Ha ha , như vậy đối trá thì sao, chờ ta đột phá Minh Kinh chúng ta lại giao thủ !" Trương Bưu một mặt tự tin , tuy rằng thất bại có thể đối với mình có thể đột phá Minh Kinh vẫn như cũ tràn ngập tự tin .

Trương Dương trong lòng cảm thán một tiếng , người như thế ở con đường võ đạo trên nhất định có thể đi càng xa. hơn ngày hôm qua vị lão giả kia nếu là thật gặp phải Trương Bưu , e sợ không có đường sống . Bất quá hắn và Trương Dương không có quan hệ gì , hắn mình còn có một đồng lớn phiền phức không giải quyết đây.

Cùng Trương Bưu ứng phó rồi vài câu , Trương Dương an vị dưới nghỉ ngơi , đợi sẽ trả có càng chiến đấu gian khổ đây.

Sau hai trận kết quả Trương Dương sớm có dự liệu , hai vị vũ lực 99 võ giả đều thắng rồi , đặc biệt cuối cùng vị kia cử chỉ ưu nhã nam tử ung dung đánh bại đối thủ .

Trương Dương một trận hoảng sợ , nguyên bản hắn còn tưởng rằng vị kia thanh niên tóc vàng thực lực mạnh nhất . Bây giờ nhìn lại vị này thực lực tăng thêm sự kinh khủng a, so với Hồng Sẹo đều muốn vượt qua một bậc .

Hắn không biết là , vị này tao nhã nam tử chính là lần trước ở trên quảng trường nói Trương Dương có thể hay không đỡ lấy hắn mười chiêu nam tử , nếu không liền không chỉ có là chán kinh rồi , chỉ sợ là kinh hãi !

Lấy hắn có thể đánh giết Hồng Sẹo từ thực lực , đối phương dám nói lớn lối như thế , thực lực khẳng định mạnh mẽ cực kỳ .

Bởi vì trận thứ hai hai người bị thương lui ra , trên sân còn dư lại ngoại trừ Trương Dương cũng chỉ có ba vị kia rồi.

Trương lão đầu một mặt ý cười , lần này thực lực võ giả đều rất mạnh ah ! Còn dư lại mấy vị này theo hắn thấy , nhiều thì ba năm chậm thì một tháng đều có thể đột phá Minh Kinh , Nam Tinh lần này nhưng là kiếm bọn rồi .

"Xuất hiện đang nghỉ ngơi , đã ăn cơm trưa lại so với , chúng ta không vội ." Trương lão đầu cười ha hả nói rằng , đây chính là Nam Tinh tương lai quật khởi hi vọng , chính mình có thể nếu coi trọng rồi , nếu như trong trận đấu cúp máy một hai , coi như những kia lão quỷ không tìm hắn để gây sự , chính hắn cũng sẽ hối hận chết .

Hạ Hình Vũ chẳng biết lúc nào chạy tới , trong tay còn mang theo một cái hộp giữ ấm , "Trương Dương , ăn cơm đi , đều là người thích ăn món ăn !"

Trương Dương nhìn những người khác ước ao mà nhìn mình , trong lòng nổi lên một luồng kiêu ngạo , nhìn thấy sao , ta nữ nhân đã sớm chuẩn bị cho ta ăn ngon rồi.

"Hình Vũ , người chừng nào thì làm cơm , ta làm sao không nhìn thấy nha?" Trương Dương trong lòng cảm khái Hạ Hình Vũ tri kỷ , hơi nghi hoặc một chút chính mình sáng sớm lại không phát hiện .

Hạ Hình Vũ cười hi hi nói: "Không phải ta làm , là Diêu Phi tên kia vừa muốn đi ăn vụng bị ta nhìn thấy , ta liền thuận lợi đem ra rồi."

Trương Dương cười khổ không thôi , chính mình còn tưởng rằng nha đầu này đặc biệt vì chính mình chuẩn bị đây. Diêu Phi hai ngày nay xem như là xui xẻo rồi , chính mình coi như giúp hắn coi như bớt mập một chút đi.

Không nhìn thấy Diêu Phi , Trương Dương hơi nghi hoặc một chút , hắn nhưng lại không biết Diêu Phi bị Hạ Hình Vũ cả sợ , hiện tại đang trốn ở trong đám người tự oán hối tiếc đây.

Kỳ thực võ học trong hội bộ thì có căng tin , không qua mọi người thật không tiện đi ăn nghỉ rồi. Trên võ đài ở quyết đấu sinh tử , chính mình cũng tại ăn uống thỏa thuê , bọn họ đáng sợ võ học sẽ cho mình tiểu hài xuyên .

Đã ăn rồi bữa trưa , nghỉ ngơi hạ xuống, Trương Dương lần thứ hai đứng dậy .

Nam vũ hội vòng bán kết liền muốn bắt đầu !

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Đại Cao Thủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 80: Một quyền bại địch

"Trương Dương đối với Lưu Nghị, Từ Từ Húc đối với Hồ Quốc Hoa !"

Nắm trong tay kết quả rút thăm, Trương lão đầu cao giọng tuyên bố, trận này bọn họ cũng không có đối trá. Còn dư lại mấy người không có chỗ nào mà không phải là tình anh, lấy nhân lực của bọn họ, cũng không nên phân chia ai mạnh ai yếu.

"Xem ra ngay trong chúng ta tất [nhiên] có một người vô duyên trận chung kết rồi, thực sự là đáng tiếc !" Thanh niên tóc vàng cũng chính là Lưu Nghị tiếc nuối nói rằng.

Trương Dương khinh khê cười nói: "Có thể đi đến nước này đã không tệ, nói không chắc chúng ta đều không có tham gia trận chung kết cơ hội đây."

Lưu Nghị bị Trương Dương nói sững sờ, phản ứng lại chính hân ha ha cười nói: "Đúng vậy a, chúng ta đều sẽ không dễ dàng buông tha, người cũng không nên lưu thù !"

"Ha ha, lên đài đi!" Trương Dương đi lên lôi đài, khí thế hoàn toàn thả ra ngoài, trận chiến này hắn muốn dùng xuất toàn lực đánh tan đối phương.

Thấy Trương Dương khí thế dâng trào, Lưu Nghị cũng không úy kỵ!

"Chiến !"

Lưu Nghị hét lớn một tiếng, chạy vội mà lên, lao thẳng tới Trương Dương mà đi!

Lần đó ở Long sơn hắn đã nghỉ cùng Trương Dương giao thủ, hiện tại rốt cục có cơ hội, hắn sẽ không bỏ qua!

"Nắm nắm thép !"

Trương Dương tới liền dùng tới Đại viên mãn nắm nắm thép, hắn biết mình còn chưa đại thành đã ngang chắc chắn sẽ không là Lưu Nghị đối thủ, chẳng bằng trực tiếp dùng sở trường nhất nắm nắm thép đánh tan hắn.

"Ha ha ! Ta đã sớm biết người am hiểu là quyền pháp ! Quả nhiên không ngoài sở liệu của ta !" Lưu Nghị hào không kinh sợ, lúc đó ở Long sơn Trương Dương chính là một quyền đánh nát Hồng sọc tử xương ngực, hắn nhưng là toàn bộ hành trình nhìn ở trong mắt.

Trương Dương lớn tiếng gào thét, "Biết thì lại làm sao, ta Trương Dương quyền là ai cũng có thể đỡ đấy sao !"

Cú nắm này ngưng tụ Trương Dương toàn thân sở hữu Tinh Khí Thần, là Trương Dương từ trước tới nay đánh ra mạnh nhất một quyền ! Hắn muốn một quyền phân thắng thua !

Lưu Nghị mặt mũi điên cuồng, hắn từ luyện sức lực đại thành tới nay, chưa từng bại một lần, hôm nay cũng sẽ không!

"Thiên Hành quyền !"

Hai quyền chỗ đi qua, không khí đều trở nên dính đặc, thời khắc này bên cạnh lôi đài mọi người chỉ cảm thấy khó thở, mắt nổ đom đóm.

Mọi người dưới đài căn bản không thấy rõ hai người quyền ảnh, bọn họ chỉ nghe võ đài vỡ vụn, không khí nổ bùng thanh âm của.

Chương của bọn hắn nhanh chóng sắp đến rồi khó mà tin nổi, đây chính là luyện sức lực đỉnh phong thực lực sao? Mọi người kinh hãi!

"Àm!"

Lôi đài một góc cư nhiên bị hai người bộc phát ra kinh khí miễn cưỡng đập vỡ tan, trong lúc nhất thời bay vọt tiểu khối thép hình dáng vật liệu đánh chính là mọi người Quý Khốc Lang Hào, có chút con ma đen đuôi cang là tại chỗ bị đánh cho trọng thương!

"Mau rời đi, bị thương mang ra đi trị liệu, cách võ đài bên ngoài ba mươi mét !" Trương lão đầu lớn tiếng kêu lên, hắn vừa không nghĩ tới hai người sẽ mới vừa lên đến liền liều mạng, trong lúc nhất thời không ứng phó kịp, không có ngăn lại những kia bắn ra cục đá.

"Chết tiệt ! Hai người các ngươi khốn nạn, mới vừa lên đài liền liều mạng ! Sẽ không chết đi!" Trương lão đầu một mặt mồ hôi, trên võ đài tro bụi tràn ngập, hắn trong lúc nhất thời cũng nhìn không ra kết quả đến tốt cùng làm sao.

Đài chủ tịch, vẫn đang ngồi mấy vị đại lão cũng đều đứng lên.

"Thật mạnh ! Hai người một kích này thực lực đều tiếp cận Minh Kinh nhập môn đỉnh cao, nếu như liên thủ một đòn chính là Chu Nguyên cũng không ngăn được !" Vương Trung Sơn một mặt khiếp sợ, đây là hắn ở đây Đào An nhìn thấy cái kia Trương Dương sao?

Võ học gặp gỡ trường cát tiếng cười to, "Thiên Hưu ta Nam Tinh võ lâm ! Lần này Nam Vũ sẽ làm tốt lắm ah !"

Lúc này bên cạnh truyền đến Lưu lão sâu kín lời nói, "Nếu như hai tiểu tử này đều chết hết, các ngươi liền không cười đi!"

Vương Trung Sơn và hội trưởng này mới thanh tỉnh lại, lớn tiếng quát: "Chết tiệt lão Trương ! Nhanh cứu người ah !"

Trương lão đầu cũng là một mặt hiền muộn, các người gấp cái rắm nha! Đánh đều đánh qua rồi, còn gấp như thế một hồi làm gì!

Tuy là muốn như vậy, Nhưng Trương lão đầu cũng không dám đồng thời đắc tội sư huynh của chính mình và hội trường, nếu không có hấn quả ngon để ăn. Thầm mắng một tiếng trên đài hai cái thằng nhóc con, vội vã chạy lên đài đi quan sát tình huống.

Trên đài tro bụi chậm rãi hạ xuống, mọi người rốt cục nhìn thấy kết quả cuối cùng.

Chỉ thấy Trương Dương độc chiếm võ đài, áo toàn bộ đập vỡ tan, nắm đấm nơi máu me đầm đìa, nửa quỳ trên mặt đất.

Về phần Lưu Nghị thì lại nằm ở một bên, không biết sinh tử.

"Tiểu tử, không chết là tốt rồi, các người cũng quá..." Trương lão đầu lời còn chưa nói hết đã bị người đã cắt đứt.

"Ồ ô, Trương Dương! Người không sao chứ!" Dưới đài Hạ Hình Vũ bỗng nhiên chạy lên đài đến, nước mắt đỏ một đường. Nàng vừa thật sự lo lắng Trương Dương cứ như vậy bỏ xuống nàng.

"Khụ khụ, không có chuyện gì. Liền là bị một chút vết thương nhỏ, nghỉ ngơi một chút là tốt rồi." Trương Dương ho nhẹ một tiếng, sắp sửa phun ra huyết cường chế đi, hấn không muốn để cho Hạ Hình Vũ lo lắng.

"Trương Dương, không muốn lại đánh rồi, chúng ta về nhà đi! Ta không cho người tại đánh, ta không cho!" Hạ Hình Vũ mặt đầy nước mắt, đau lòng nhìn Trương Dương bị thương nắm đấm, khóc rống muốn lôi kéo Trương Dương rời đi.

Trương Dương nhẹ nhàng lau khô khóe mắt nàng nước mắt, ôn nhu nói: "Ngoan, liền còn lại cuối cùng một cuộc, không có chuyện gì đâu."

"Khụ khụ, người là Hạ gia tiểu nha đầu chứ? Trương Dương đây không phải sanh long hoạt hổ sao, nếu không người hãy đi về trước đợi tin tức?"

Trương lão đầu thấy nha đầu này lôi kéo Trương Dương liền muốn đi trở về, vội vàng khuyên can nói. Muốn là bình thường người đi lên quấy rối sớm đã bị hấn ném xuống rồi, Nhưng lão Hạ nhà bảo bối công chúa hấn nhưng là biết đến. Muốn là mình ngày hôm nay làm như vậy, ngày mai Hạ gia chính là cái kia Hóa Kinh lão già liền muốn tìm đến mình phiền phức, hấn cũng không dám đắc tội những kia lão biến thái.

Hạ Hình Vũ không biết lão đầu trước mắt là ai, coi như biết cũng sẽ không cho mặt mũi, tức giận nói rằng: "Ông lão! Làm sao người không đi lên đánh nha! Muốn là nhà ta Trương Dương xảy ra vấn đề rồi làm sao bây giờ? Có phải hay không là người nuôi ta nha!"

Trương lão đầu nghe xong mặt xạm lại, nha đầu này hướng về ta nổ sừng thì sao, ta không liền vừa nói như thế sao. Đã sớm nghe nói Hạ gia nha đầu không phải bình thường khó chơi, lần này nhưng là lĩnh giáo đã đến.

"Cái kia, ta đi xem xem Lưu Nghị thế nào rồi, Trương Dương người cần phải hảo hảo khuyên nhủ nha đầu này nha!" Nói xong Trương lão đầu như một lần khói chạy, trên đài còn có một cái Lưu Nghị không biết sinh tử đây.

Trương Dương cười khổ, "Hình Vũ, chờ chút đã xem đi. Nói không chắc sau đó hai người kia đều bị thương nặng, không đứng dậy được đây."

Bên cạnh đang xem hí từ Hồ Nhị người nghe được Trương Dương suýt chút nữa không tức chết, không ngờ như thế người Trương Dương liền chờ chúng ta đánh nhau chết sống tiện nghi người rồi.

Mặt tối sầm lại nhìn đối phương một chút, quay đầu trở về góc đá tọa đi tới.

Lúc này dưới đài mọi người cũng dồn dập phục hồi tinh thần lại, châu đầu ghé tai bàn luận vừa so đấu.

"Trương Dương tuổi còn trẻ có thể được xưng là luyện sức lực người số một, cũng không phải là chỉ là hư danh ah!"

"Ân, nhìn dáng dấp đều là sắp đột phá Minh Kinh người, Trường Giang sóng sau đề sóng trước ah! Chúng ta thực sự là già rồi!" Một vị tuổi khá lớn người trung niên cảm khái nói.

"Cái kia Lưu Nghị cũng không yếu, muốn là bình thường người cũng không đón được cú đấm này, không nhìn hấn chỉ bị thương nhẹ sao." Bên cạnh một người nhìn thấy vừa còn hôn mê bất tỉnh Lưu Nghị lại đứng lên, hơi kinh ngạc mà nói ra.

Nguyên lai Lưu Nghị bị Trương Dương một quyền đánh cho bể quá khí, trong lúc nhất thời không hồi khí trở lại, này không bị Trương lão đầu mấy lần vỗ mạnh liền tỉnh rồi.

Nhỏ một bãi nước miếng ứ huyết, Lưu Nghị đỡ bị thương tay phải, có chút suy nhược mà hướng phía dưới đài Trương Dương hô: "Hôm nay một chiêu bị thua, là ta tài nghệ không bằng người. Hi vọng người không cần bại bởi Từ Từ Húc cái kia tiểu bạch kiểm, ba năm sau ta ở kinh thành chờ người!" Nói xong cũng không cần người bên cạnh nâng, khấp khểnh hướng về ngoài sân rộng đi đến.

"Đợi cái đầu người! Trương Dương mới sẽ không đi đây! Không cho phép lại câu đáp nhà ta Trương Dương á!" Hạ Hình Vũ thở phì phò lớn tiếng nói.

Trương Dương suýt chút nữa phun ra một ngụm máu đến, nha đầu này bây giờ là bắt ai cần ai nha, vừa muốn mở miệng nói tiếp chính hấn mau ngậm miệng không nói một lời.

Vừa đi xuống lồi đài Lưu Nghi lão đảo một cái , suýt chút nữa ngã sấp xuống , cũng không quay đầu lại mau mau chạy .

Trương lão đầu thấy hai người đều không có gì đáng ngại , không nghĩ tới đề tiểu nha đầu này phá hủy đại hội , cao giọng hô: "Luận võ tiếp tục bắt đầu , mọi người đều lùi tới võ đài bên ngoài ba mươi mét quan chiến !" "

Từ Từ Húc chính là Trương Dương chú ý vị nào , thực lực của người này thật sự rất mạnh . Đối thủ của hắn Hồ Quốc Hoa thực lực không thể so Hồng sẹo từ yếu, Nhưng kết quả nhưng làm người giết này cả mình , dĩ nhiên không tới ba mươi chiêu thì bị Từ Từ Húc đánh bại dễ dàng !

Liền trên đài chủ tịch mấy vị đều hơi kinh ngạc , cái này Từ Từ Húc quá mạnh mẽ , liền là bình thường vừa đột phá Minh Kinh cũng không nhất định có thể dễ dàng bắt lấy hắn đi!

Trương Dương mặt sắc mặt ngưng trọng , nguyên bản hắn liền so với Từ Từ Húc yếu hơn một bậc , huống hồ bây giờ còn có tổn thương tại người .

"Xem ra cần dựa vào ngoại lực rồi, cũng không biết hệ thống có hay không cái gì có thể khôi phục nhanh chóng thương thế phương pháp ." Trương Dương âm thầm nghĩ tới .

Trương Dương trong đầu cho gọi ra hệ thống mặt giấy , từ quan sát kỹ nửa ngày , rốt cục ở một cái góc nhỏ phát hiện một cái chữa thương tiểu ấn phẩm tuyến hạng .

"Đây là khi nào xuất hiện , ta làm sao không biết?" Trương Dương có chút buồn bực .

Hắn không biết mình lần trước cùng Lang Hồn chiến đấu bị trọng thương không có chú ý chính hắn thời điểm, chức năng này cũng đã mở ra . Nhưng tiếc Trương Dương không nhìn kỹ hệ thống mặt giấy , sau đó cũng không có bị trọng thương qua liền đem chuyện kia đã quên .

Bây giờ thấy rồi, Trương Dương đương nhiên sẽ không bỏ qua , điểm một cái chữa thương , chỉ nghe trong đầu vang lên một tiếng "Khấu trừ năng lượng một ngàn điểm, {Kí Chủ} tự mình chữa trị bắt đầu , tồn thời gian mười phút ."

Xếp bằng trên mặt đất Trương Dương chỉ cảm thấy sâu trong thân thể chảy ra một dòng nước trong , vừa đau đớn phảng phất toàn bộ đều biến mất .

Bởi vì trung gian có nửa giờ thời gian nghỉ ngơi , một mực chờ Trương Dương thân thể hoàn toàn được rồi , thi đấu còn chưa bắt đầu .

Xem một lần nữa toả sáng hào quang Trương Dương , Hạ Hình Vũ một mặt hài lòng , lần này năng tin tưởng Trương Dương vừa không có lừa nàng rồi.

"Trương Dương , hắn không có bị thương nặng ư , nếu không chúng ta liền dừng đánh chứ?" Hạ Hình Vũ chỉ chỉ chính đang khôi phục 'thể lực Từ Từ Húc nói rằng .

Nói xong có chút thấp thỏm nhìn Trương Dương , vừa nàng cường kéo Trương Dương rồi đi là vì nhìn thấy Trương Dương bị thương . Hiện tại Trương Dương không sao rồi , nàng lại lo lắng cho mình mạnh mẽ không cho Trương Dương luận võ , có thể hay không để Trương Dương cảm giác mình quá cường thế .

"Nha đầu ngốc , không thấy ta tất cả đều được rồi nha. Lại nói ta thời gian nghỉ ngơi so với hắn dài, hắn khẳng định không phải đối thủ của ta; đến thời điểm ta nhưng dù là đại phú ông , chúng ta sinh cái mười cái tám cái tiểu Trương dương cũng không buồn thiếu tiền xài ." Trương Dương cười ha hả nói rằng , phải biết hắn bây giờ cũng đã là ba vị trí đầu rồi, Nhưng là có thể bắt được một trăm triệu tiền mặt thêm vào một phần luyện cốt được liệu rồi.

Nếu như hắn bắt quán quân , gãy tính được nhưng là gần 1 tỉ thu vào , này có thể so với hắn đánh bạc tới kiếm lời tiền nhiều hơn . Coi như hắn không thêm đề ý tiền , Nhưng nhiều như vậy tiền , cũng đủ để hắn kích động một lần rồi.

Hạ Hình Vũ bị Trương Dương nói mặt hồng hồng , "Ai cùng ngươi sinh á! Nhớ tới nếu như đánh không lại hắn bỏ chạy , không phải vậy ta liền không cho ngươi đứng lên !" "

Trương Dương nhói một cái của nàng cái mũi nhỏ , hắn làm sao có thể sẽ trốn , bất quá ngoài miệng lại nói: "Ân , nếu như đánh không lại hắn , ta lập tức bỏ chạy được chưa !" "

"Hừ ! Này còn tạm được , nhớ tới ồ!" Hạ Hình Vũ bắt mắt mà đẩy ra Trương Dương bàn tay lớn , xinh đẹp mà nói ra .

"Đã đến giờ , Nam Vũ sẽ bắt đầu quyết chiến !" Trương lão đầu không nhìn nổi hai người tình chàng ý thiếp rồi, la lớn !

"Ai ! Anh hùng khó qua ải mỹ nhân a, cũng không biết Trương Dương tiểu tử này có thể hay không kháng trụ ." Trương lão đầu hèn mọn cười cười liền đem võ đài tặng cho sắp sửa tranh cướp đệ nhất hai người .

Trận chiến cuối cùng , ai có thể vấn đỉnh?

Chương 81: Minh Kinh? Ta thì sợ gì !

"Nguyên tưởng rằng sẽ không là Luru Nghi đối thủ của tiểu tử đó , không nghĩ tới người lại thắng rồi !" Từ Từ Húc lạnh nhạt nói .

Trương Dương nhìn trước mắt cứ chỉ tao nhả trường như suất khí Từ Từ Húc , có chút cảm thán , gia hỏa này liên tính là gì cũng sẽ không cũng không chết đối , tuyệt đối sẽ có một đồng lớn mỹ nữ dán lại đây mà !

"Ha ha , vận may mà thôi . Vẫn là Từ huynh thực lực mạnh mẽ , đối sẽ cần phải nhiều quan tâm ." Trương Dương nhìn chăm chăm Từ Từ Húc chậm rãi nói , càng xem Trương Dương càng thấy được gia hỏa này nhất định là bám vấy đàn bà lớn lên , không có chuyện gì trường đẹp trai như vậy làm gì !

Từ Từ Húc bị Trương Dương nhìn có chút cảm tức , gia hỏa này ánh mắt gì !

"Hừ ! Chuẩn bị xong lại bắt đầu !" Từ Từ Húc không muốn bị Trương Dương tiếp tục xem tiếp rồi , sắc mặt biến thành màu đen mà nói ra .

Trương Dương có chút ngượng ngùng , vừa chính mình nghĩ gì gia hỏa này sẽ không đoán đi ra rồi hả?

"Ha ha , vậy thì tới đi , đang muốn cùng Từ huynh luận bàn mấy chiêu đây ." Trương Dương nhàn nhạt cười nói , Luru Nghi gọi hần tiểu bạch kiểm thật là không có nói mò , tức giận thời điểm sắc mặt đều là trắng như vậy .

Từ Từ Húc không đáp lời , một chương võ nhẹ nhàng ra , mềm mại nhìn như không hề uy lực . Trương Dương có thể không dám khinh thường , vừa gia hỏa này chính là mấy chương liền đem đối thủ của hắn đánh bại , đừng xem thời điểm xuất thủ cảm giác hào vô lực nói , nếu như trúng rồi một chương sẽ không tốt như vậy bị .

Nếu vừa dùng nắm đấm thép , Trương Dương cũng không ngại xuất ra rồi , Đại viên mãn nắm đấm thép coi như không dùng toàn lực , cũng không phải bình thường chiêu thức có thể so sánh được .

Cùng Từ Từ Húc liên chiến hơn mười chiêu , Trương Dương có chút gánh không được rồi , cái này gia hỏa chương lực mặc dù nhuyễn , Nhưng kinh lực nhưng xuyên qua cánh tay , chấn động đến mức Trương Dương nội phủ đều đau .

Trương Dương lần này xem như là rõ ràng vừa vị kia vũ lực 99 gia hỏa tại sao nhanh như vậy liền thất bại , lại tiếp tục như thế chính mình còn không bị chấn động nội thương . Trương Dương vội vàng cải biến chiến thuật , cũng không cùng Từ Từ Húc liều mạng rồi , một đôi nắm đấm thép chuyên hướng về đối phương muốn hại : chỗ yếu nơi công tới .

Từ Từ Húc trong lòng thầm mắng , Trương Dương gia hỏa này quá âm hiểm , người lão là hướng về ta dưới ba đường tiến công này tính là gì !

Trương Dương thấy đối phương thế tiến công bị chính mình quấy rầy , thừa cơ liên tiếp truy kích .

Dưới đài võ giả chỉ thấy Trương Dương một đôi nắm đấm thép cái bóng không ngừng vung vẩy , Từ Từ Húc bị áp chế dồn roi xuống hạ phong .

Từ Từ Húc phát hỏa , người công ta dưới ba đường coi như xong , hiện tại vừa già là đánh ta mặt , thật cho là ta là ngồi không !

Trương Dương đứng là không nghĩ nhiều như thế , hần bắt quá là thuận thế ra tay thôi , tuy rằng hần nhìn đối phương tiểu bạch kiểm rất khó chịu , Nhưng cũng không có chuyên môn tìm hần để gây sự ý tứ .

"Khinh người quá đáng !" Từ Từ Húc hét lớn một tiếng , một đôi Miên Chương múa ra Huyền Ảnh , liền phách Trương Dương nắm đấm mấy lần , vẫn cứ đem Trương Dương chấn động đến mức cánh tay run rẩy , nắm đấm tê dại .

Trương Dương vội vàng lùi về sau , về Long Kinh kinh lực trải rộng toàn thân , tiêu trừ vừa một tia không khỏe . Đây chính là có nội công chỗ tốt rồi , muốn là bình thường người tuyệt đối gánh không được Từ Từ Húc chương pháp , loại này chương pháp nhưng là trực tiếp rung động phế phủ , những kia chỉ luyện ngoại công gia hỏa làm sao có khả năng đứng vững . Trừ phi là đột phá Minh Kinh , toàn thân có lực lực hộ thể , mới có thể phòng ngự trụ loại này chương pháp .

Thấy Trương Dương trong nháy mắt liền khôi phục hành động , Từ Từ Húc trong mắt thoáng hiện một chút mê hoặc , phải biết hần chiêu này coi như là mới vừa vào Minh Kinh cao thủ không ra sức lực hộ thể cũng sẽ thụ tổn thương.

Trương Dương không biết ý nghĩ của hần , vội vàng xông đến quyền thế như gió , đánh chính là Từ Từ Húc liên tục lùi về phía sau .

"Thấy vậy gia hỏa cũng là dựa vào loại này quý dị chương pháp mới lộ ra lợi hại như vậy mà ! Thực lực so với Hồng sẹ từ cũng cường không đi nơi nào ." Trương Dương âm thầm nghĩ đến .

Trương Dương thấy đối phương không bằng chính mình tưởng tượng lợi hại như vậy , cũng không lãng phí thời gian rồi , về Long Kinh lực tập trung vào

một điểm, mạnh mẽ một quyền hướng về đối phương ném tới.

"Đáng chết !" Từ Từ Húc tuy rằng đúng lúc tránh thoát Trương Dương quả đấm của, Nhưng trắng nõn mặt của vẫn bị Trương Dương quyền phong xẹt qua, đau rất.

Phải biết hắn luôn luôn tự xưng là vì hiệp sĩ, mà không phải vũ phu, cũng là bởi vì sinh một bộ thật mặt. Lần này Trương Dương suýt chút nữa phá hủy hắn cho, hắn có thể nào không buồn hòa!

"Người thật cho là ăn chắc ta !" Từ Từ Húc tức giận gần chết, cũng không để ý đau đớn trên mặt rồi, hắn bây giờ chỉ muốn đánh chính là Trương Dương liền mẹ nó cũng không nhận ra.

"Phá cho ta !" Từ Từ Húc hét lớn một tiếng, toàn thân lại tỏa ra một cỗ kinh khí, đem Trương Dương rung ra 1 mét có hơn.

"Minh Kinh !" Trương Dương kinh hãi!

"Minh Kinh !" Dưới đài chur người thất kinh, liền ngay cả đài chủ tịch chur vị đại lão cũng là kinh hãi!

"Làm sao có khả năng !" Trương lão đầu không thể tin quát to một tiếng, phải biết Minh Kinh đột phá không phải là tùy tiện tiện liền có thể đột phá, đây là môn đặc biệt phương pháp, còn cần không người quý rồi mới được.

Quảng trường góc, Vương Hải Chu Nguyên những này Trương Dương quen thuộc Vương thị môn nhân đều vây quanh ở một vị hơn bốn mươi tuổi hán tử trung niên bên người.

"Đại sư huynh, đây là sự thực sao? Minh Kinh đột phá làm sao có khả năng đơn giản như vậy?" Chu Nguyên kinh hãi hỏi, phải biết Vương Trung Sơn vì để cho hắn đột phá Minh Kinh, Nhưng là đem trọn cái võ học sẽ cao tăng đều kêu đến hộ pháp rồi. Nhưng bây giờ trên võ đài tên kia lại trực tiếp đột phá!

Hán tử trung niên chính là Vương Trung Sơn môn sinh đặc ý, Minh Kinh đại thành đại đệ tử Lưu Tuấn. Nhìn thấy Từ Từ Húc có thể tỏa ra kinh khí, hắn đầu tiên là cả kinh, từ quan sát kỹ sau mới trấn định lại.

"Không phải Minh Kinh, bất quá cũng không xê xích gì nhiều, hắn bất quá là sắp đột phá rồi, vì lẽ đó mạnh mẽ vận dụng Minh Kinh một ít năng lực mà thôi." Lưu Tuấn lạnh nhạt nói.

Nghe được Lưu Tuấn vừa nói như thế, bên cạnh mấy vị kinh hãi Vương thị môn nhân cũng đều yên tĩnh lại, bọn họ đối với Đại sư huynh của mình rất là tín phục.

Đồng thời trên đài chủ tịch mấy vị đại lão cũng phản ứng lại, bình tĩnh lại.

"Tiểu tử này quá làm loạn, nếu là không dùng chiêu này, không cần một tháng là hắn có thể đột phá, nhưng bây giờ không có nửa năm là đừng suy nghĩ." Võ học được hội trưởng có chút tức giận lắc đầu.

Lưu lão cũng không phải tán thành hội trưởng ý kiến, "Nếu là hắn thất bại, ý chí võ đạo bị đánh phá, e sợ một năm đều không đột phá nổi. Bất quá Trương Dương tiểu tử này rất mạnh a, lần này đáng tiếc."

Liên tục nhìn chăm chăm vào võ đài không nói gì Vương Trung Sơn, nhìn thấy Trương Dương ánh mắt kiên định, ánh mắt sáng lên, "Đó cũng không nhất định, các người tiếp theo xem đi!"

Trương Dương tuy rằng bị Từ Từ Húc kinh khí đánh bay, Nhưng không được quá đại thương hại, lúc này cũng phản ứng lại.

"Minh Kinh thì lại làm sao! Ta còn giết qua Minh Kinh Đại viên mãn đồ đệ đây!" Trương Dương trong lòng thầm mắng một tiếng, toàn thân kinh lực bộc phát, lại muốn dùng xuất kích bại Lưu Nghị một chiêu kia rồi.

"Hừ! Còn muốn trở mình, nằm mơ!" Từ Từ Húc khinh thường hừ lạnh một tiếng, hắn tăng cao thực lực nhưng là có giá cao, nếu là không có thể đánh bại Trương Dương, đây không phải là uổng phí hắn lớn như vậy đánh đổi.

Ngay khi Trương Dương nắm đấm sắp bắn trúng đối phương một khắc đó, Từ Từ Húc ra tay rồi, chỉ thấy hắn song chưởng nơi bốc lên khoảng tác ánh sáng, đó là Minh Kinh mới có thể tỏa ra bên ngoài cơ thể kinh khí.

Quyền chưởng tàn nhẫn mà đụng vào nhau, Trương Dương chỉ cảm giác nhanh muốn rời ra từng mảnh, trong miệng máu tươi không cần tiền đường như ra bên ngoài trực phún. Từ Từ Húc cũng không dễ dàng, hắn dù sao không phải chân chính Minh Kinh, nhận Trương Dương một đòn toàn lực cũng là sắc mặt trắng bệch, khóe miệng tràn ra nhàn nhạt tơ máu.

Trương Dương có chút đại ra, đây chính là Minh Kinh sao? Chính mình lại không đón được Minh Kinh một chiêu!

"Ta không cam lòng! Minh Kinh thì ngon ư! Hôm nay nếu là thất bại, ngày nào mới có thể chống lại Lý Nguyên Triều! Còn nói gì vào kinh thành khiêu chiến thiên hạ cao thủ!"

Trương Dương ở đáy lòng gào thét, hắn không tin mình liền dễ dàng như vậy thất bại! Hắn còn có trở mình cơ hội, hắn về Long Kinh từ lâu sơ cấp Đại

viên mãn , cái kia là có thể thăng cấp!

"Hệ thống , đem về Long Kinh cho ta thăng cấp ah ! Ngươi không phải là nói có thể thăng cấp đấy sao !" Trương Dương trong đầu tàn nhẫn mà nghĩ đến , hắn sẽ không thua.

Từ Từ Húc không biết Trương Dương đang suy nghĩ gì , thấy Trương Dương không có một chút nào chịu thua chuẩn bị ; cũng không lưu tình tiến lên chính là một chiêu , đánh chính là Trương Dương miệng phun máu tươi , liên tiếp lui về phía sau .

"Trương Dương , nhanh chịu thua nha ! Ngươi không phải là nói với ta tốt sao , ô ô ô ..." Hạ Hinh Vũ thấy Trương Dương thổ huyết không ngừng, nước mắt giàn giụa , khóc lóc hồ .

"Sư phụ , hắn là Minh Kinh , ngươi mau xuống đây đi!" Trong đám người Điều Phi cũng gấp la lớn .

"Ngươi nhận thua đi ! Ta không đuổi tận giết tuyệt !" Từ Từ Húc lần thứ hai đem Trương Dương đánh bại , từ tốn nói .

"Ta cũng cần người thương hại ư ! Không ! Ta đã sớm nói với chính mình , muốn thắng tất sống lưng sống sót , ta muốn trở thành người trên người !" Trương Dương ở trong lòng kiên định nói .

Không được đến năng lượng trao đổi nghỉ trước đó , hắn chính là như vậy còn sống , nhưng bây giờ hắn từ lâu không phải lúc trước chính là cái kia ti vi trương dương , hắn là luyện sức lực người số một ! Cũng sẽ là tương lai vô lâm đệ nhất nhân !

"Hừ ! Điếc không sợ súng !" Từ Từ Húc thấy Trương Dương không phản ứng chút nào , mạnh mẽ một chiêu đem Trương Dương đánh bay , nặng nề rơi vào bên cạnh lồi đài .

"PHÁ...! PHÁ...! Phá ah !"

Trương Dương gào thét , hắn không cam lòng !

"Két", về Long Kinh đột phá !

"Cảnh cáo ! Hệ thống gánh nặng quá lớn , năng lượng tiêu hao hết , rơi vào sâu ngủ ! Đóng hết thầy skill tuyển hạng !" Hệ thống truyền đến hồng mắt cảnh cáo .

Trương Dương hào không để ý tới , năng lượng có thể lại tìm , Nhưng luận võ quyết không thể bại !

Trương lão đầu mấy lần nghĩ lên đi ngăn cản , Nhưng nhìn thấy Trương Dương ánh mắt kiên định , hắn bất đắc dĩ buông tha cho .

"Trương Dương , ngươi đứng dậy ah ! Ta còn muốn cho ngươi sinh tiểu bảo bảo đây, ngươi sẽ không chết ..."

Hạ Hinh Vũ tự lẩm bẩm , ánh mắt ngờ ngác nhìn Trương Dương . Nàng sớm phải biết Trương Dương không phải là một người dễ dàng bỏ cuộc , nàng làm sao lại ngu như vậy , đã tin tưởng Trương Dương thì sao đây .

"Oanh", Trương Dương dưới thân võ đài trực tiếp bị đột phá trung cấp về Long Kinh rung sụp .

Khói xám bên trong Trương Dương chậm rãi đứng lên , nội công của hắn rút cục đột phá !

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Đại Cao Thủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 82: Đại hội kết thúc canh ba cầu phiếu

Trên đài chủ tịch , chư vị đại lão nhìn Trương Dương khí thế của tăng nhiều , dồn dập nghi hoặc không thôi .

"Tiểu tử này làm sao cảm giác lại cường không ít , không phải là đột phá chứ?" Hội trưởng có chút không hiểu nói rằng .

Vương Trung Sơn suy tính một hồi , "Hắn là nội công của hắn đột phá , phải biết hắn nhưng là có một lão quái sư phụ , trong hội công không kỳ quái ."

Lưu lão và hội trưởng gật đầu tán thành , bọn họ cũng đã từng nghe nói Trương Dương có một lãnh đài cường giả sư phụ , từ Trương Dương khí thế

trên người xem ra , hẳn là nội công triệu chứng đột phá .

Hội trưởng hơi xúc động mà nói ra: "Đáng tiếc những tiền bối này không muốn xuống núi , bằng không ta Nam Phưong võ lâm làm sao sẽ bại rơi xuống như thế tình trạng !"

"Đó cũng không nhất định , nói cho cùng vẫn là hết sạch sức lực , những tiền bối này lợi hại đến đâu cũng không có thể một người đối kháng toàn bộ bắc võ lâm đi!" Lưu lão lắc lắc đầu , tràn đầy thất vọng nói rằng .

Vương Trung Sơn ngắt lời nói: "Không nói những thứ này , nhìn bọn họ luận võ đi! Đây chính là tương đương với mới vào Minh Kinh đối quyết rồi."

...

Nhìn phía trước Trương Dương khí thế tăng nhiều , Từ Từ Húc kinh hãi !

"Làm sao có khả năng !"

"Tại sao không thể ! Chúng ta tranh tài vừa mới bắt đầu mà thôi ." Trương Dương cảm giác trong cơ thể mình nội kinh tăng nhiều , hăng hái mà nói ra .

"Hừ ! Nằm mơ !" Từ Từ Húc không tiếp tục nói nữa , hẳn tuy rằng tạm thời tăng lên tới Minh Kinh , khả thi ở giữa sẽ không quá dài , sẽ cùng Trương Dương nói tiếp e sợ trực tiếp bị đánh về nguyên hình rồi.

Từ Từ Húc tuy rằng không là sự thật Minh Kinh , Nhưng thực lực tuyệt đối không so với bình thường vừa đột phá Minh Kinh cường giả yếu. Cho dù Trương Dương về Long Kinh đột phá trung cấp , trong lúc nhất thời cũng chỉ có thể đánh lực lượng ngang nhau , miễn cưỡng chống lại thôi . Từ Từ Húc trong lòng không ngừng trầm mắng , ở đâu ra quái vật , lại tiếp tục như thế hẳn sắp không chịu được nữa rồi.

Trương Dương cũng ở âm thầm kêu khổ , về Long Kinh dù sao vừa đột phá , trong lúc nhất thời nội kinh vẫn chưa thể hoàn toàn khống chế , hiện tại ở trong cơ thể hắn xuyên loạn không ngừng . Nếu không phải là hắn thể chất bị hệ thống từng cường hóa , kinh mạch sớm đã bị trùng đứt đoạn mất .

"Rầm rầm rầm", trên lôi đài hai người tốc độ càng lúc càng nhanh , dưới đài mọi người chỉ nhìn thấy hai đạo ảnh tử không đoạn giao sai , võ đài cũng từng mảng từng mảng sụp đổ .

"Chết tiệt ! Cái này hai gia hỏa biết này võ đài bỏ ra ta bao nhiêu tinh lực cùng thời gian sao , hiện tại cũng sắp biến thành căn bã ." Ngoài sân rộng duyên Vương Hải đau lòng kêu lên , lần này đại hội tại đây phương võ đài bỏ ra hẳn lớn nhất tinh lực , vì tìm tới có thể chịu đựng luyện sức lực viên mãn võ giả so đấu vật liệu , hẳn nhưng là mãi hồng mồi , mới sai người ở quốc an bên kia phòng nghiên cứu làm tới được .

Lưu Tuấn nhìn Vương Hải tức đến nổi phôi dăng về , thấy buồn cười , "Biển sư đệ hiện tại nhưng là lạ , võ giả quan tâm những vật ngoại thân làm gì ."

Chu Nguyên lộ ra nụ cười , nhìn có chút hả hê nói rằng: "Sư huynh đi ra những năm này còn không biết đi , chúng ta biển sư đệ hiện tại nhưng là Nam Tinh nổi danh Đại thương nhân rồi. Người ta hiện tại có thể không muốn cùng chúng ta những Đại lão này thô lui tới , ra vào đều là bảo tiêu hộ thân , mỹ nữ làm bạn ah ."

Vương Hải cuống lên , phải biết Đại sư huynh có thể là thần tượng của hắn; đồ mặt tía tai mà quát: "Người sẽ gây xích mích thị phi , đừng tưởng rằng người đột phá Minh Kinh ta cũng không dám đánh người !" Nói xong cũng là sau một lúc hối hận , ta không sao trêu chọc gia hỏa này làm gì .

Quả nhiên , Chu Nguyên khả khả cười gian , "Đây chính là sư đệ nói , chờ bọn hắn luận võ đã xong , chúng ta liền đi luyện một chút ."

Vương Hải thầm nói , thiên tài với người luyện đây , có ý quay đầu đi không để ý tới Chu Nguyên rồi.

"Được rồi , các người cái này hai gia hỏa nhiều năm như vậy vẫn không thay đổi ! Tiếp theo nhìn xuống , lần này trở về cũng thật là mở mang tầm mắt , Nam Tinh có người nổi nghiệp ah ." Lưu Tuấn nhìn trên võ đài còn tại giao thủ hai người cảm khái nói .

Vương Hải vừa nghe sư huynh nói như vậy , vội vã tranh công nói: "Sư huynh , Trương Dương nhưng là ta tiến cử võ học được , mất của ta quang không sai đi!"

"Thiệt! Lần kia là chính ta tại , Trương lão đệ mới đáp ứng nhập hội đích , nếu không bằng người thực lực này , người ta để ý đến người mới là lạ !" Chu Nguyên khinh thường nói .

"Chết tiệt ! Người tự không thể yên tĩnh biết." Vương Hải tức giận quát .

"Xem luận võ ! Đừng nói nhảm !" Lưu Tuấn thực sự không chịu được cái này hai gia hỏa rồi , thấp giọng quát nói.

...

Trên võ đài , Từ Từ Húc nguyên bản khuôn mặt trắng nõn càng lộ vẻ trắng xám , mồ hôi không ngừng nhỏ xuống; trong lòng càng là đem Trương Dương mắng vô số lần , gia hỏa này quả thực liền là quái vật ! Hắn đánh như thế nào đều vô dụng , Trương Dương lại như Tiểu Cường như thế , sức sống đều thịnh vượng .

Trương Dương nhìn không kịp thở Từ Từ Húc , cười hắc hắc nói: "Xem ra ngươi không phải chân chính đột phá mà, bắt quá dùng để dọa dọa người cũng dùng rất tốt."

Cùng Từ Từ Húc luận võ trong quá trình , Trương Dương cảm giác thực lực của hắn không ngừng giảm xuống liền hơi nghi hoặc một chút , phải biết (chân lý võ đạo) bên trong nhưng là nói rồi đột phá Minh Kinh hung hiểm; Nhưng Từ Từ Húc gia hỏa này lại đơn giản đã đột phá . Hiện tại sau một quãng thời gian , thực lực của đối phương so với trước kia mới vừa lên khi đến không cao hơn bao nhiêu , Trương Dương mới khẳng định đối phương cũng không phải thật sự là Minh Kinh , nói không chắc dùng bí pháp gì tạm thời tăng cao thực lực .

Từ Từ Húc hận hận nhìn Trương Dương một chút , lại kéo dài xuống dùng nói nửa năm rồi, liền là lúc sau còn có thể hay không thể đột phá Minh Kinh cũng là một cái vấn đề .

"Hừ ! Lần này xem như ngươi lợi hại , ba năm sau gặp lại !" Từ Từ Húc nói xong cũng trực tiếp nhảy xuống lôi đài , chạy vội mà đi . Không phải hắn không muốn mang xuống , thật sự là trong cơ thể kinh khí nhanh muốn tạo phản rồi, theo hắn luyện sức lực tố chất thân thể còn chịu không được Minh Kinh kinh khí bên ngoài .

Trương Dương tròn mắt ngoác mồm , cứ như vậy đầu voi đuôi chuột đã xong , hắn còn chuẩn bị tiếp đối phương cuối cùng phản công đây!

Dưới đài cũng là một trận huyên náo , dưới cái nhìn của bọn họ "Minh Kinh" thực lực Từ Từ Húc không đánh mà chạy , thật sự là rớt phá kính mắt của bọn họ .

"Làm sao có khả năng ! Trương Dương lẽ nào so với Minh Kinh còn lợi hại hơn?" Có người kêu to lên , kết quả này là bọn hắn không thể tiếp nhận . Ở trong mắt bọn họ , Trương Dương coi như lợi hại đến đâu nhiều lần cũng chính là luyện sức lực bên trong vương giả , Nhưng Minh Kinh ở trong mắt bọn họ nhưng là một truyền thuyết . Nhìn truyền thuyết bị đánh phá , bọn họ làm sao có thể tiếp thụ được .

Trên đài chủ tịch mấy vị đại lão đứng là rất bình tĩnh , dưới cái nhìn của bọn họ Từ Từ Húc lựa chọn bình thường nhất bất quá; nếu như hắn còn tiếp tục chịu đựng tiếp , bọn họ trái lại coi thường hắn .

Vương Trung Sơn nhìn dưới đài huyên náo không ra hình thù gì , đứng dậy hét lớn một tiếng: "Yên tĩnh !"

Mọi người dưới đài nghe được Vương Trung Sơn thanh âm của cả kinh , dồn dập yên tĩnh lại .

"Nam vũ hội quán quân là Trương Dương , còn Từ Từ Húc không phải Minh Kinh !" Vương Trung Sơn giải thích một câu liền không tiếp tục nói nữa , lần thứ hai ngồi xuống.

"Làm sao không phải Minh Kinh rồi, không phải nói chỉ có Minh Kinh mới có thể kinh khí bên ngoài đấy sao?" Có người nhỏ giọng hỏi.

"Ngươi nói có phải hay không là Vương lão bao che Trương Dương? Nghe nói Trương Dương nhưng là hắn một phái dẫn vào cao thủ ..." Chưa kịp người này nói xong , đã bị bên cạnh một người đánh gãy .

"Câm miệng ! Vương lão chính là ta Nam Tinh Thái Sơn Bắc Đầu , làm sao có khả năng làm chuyện như vậy , hắn nói Từ Từ Húc không phải Minh Kinh cao thủ liền nhất định không phải !"

...

Không đề cập tới dưới đài nghị luận , sùng kính , ước ao; ngược lại Trương Dương nhìn thấy Từ Từ Húc sau khi rời đi liền đặt mông ngồi ngay đó , hắn thật sự là quá mệt mỏi , nếu không phải Từ Từ Húc buông tha cho , hắn cũng chống đỡ không được bao lâu .

Đã sớm xông lên đài Hạ Hình Vũ đem đang muốn Trương Dương nói chuyện Trương lão đầu kéo dài , hưng phấn kêu lên: "Trương Dương , ta liền biết sẽ không bỏ lại ta!" Nói tàn nhẫn mà ôm lấy Trương Dương , ở sau lưng của hắn nhẹ nhàng đánh .

Trương lão đầu tức giận râu mép đều vểnh lên, nha đầu này khinh người quá đáng !"Bất quá xem ở nhà ngươi lão già kia phân thượng , ta liền tha thứ ngươi rồi ."

Trương lão đầu tìm cho mình cái cớ , xoay người rời đi rồi, hắn bây giờ cũng phiền lắm , luận võ đã xong , Nhưng là bốn người đứng đầu liền Trương Dương như thế một cái gia hỏa ở . Lưu Nghị là trực tiếp rời khỏi, liền đệ tam đều không tranh giành . Từ Từ Húc vừa cũng đi rồi, trên một hồi Hồ Quốc Hoa lại bị Từ Từ Húc đánh thương bị sự phụ hắn mang đi chữa thương .

Trương lão đầu càng nghĩ càng phiền, Nhưng lập tức phản ứng lại , "Chết tiệt , ta không phải là chủ trì cuối cùng mấy cuộc tranh tài ư ! Còn dư lại công việc (sự việc) không đều là nên cái kia Hải tiêu tử phụ trách mà !" Nghĩ tới những thứ này , Trương lão đầu hào hứng chạy đi trao một bên đang cùng Lưu Tuấn đàm người nói chuyện trời đất Vương Hải rồi.

...

"Sự phụ , chúng ta lần này nhưng là giàu to rồi, đây chính là Thiên Thần một phần trăm cổ phần nha !" Điều Phi kích động kêu lên . Cha hắn tuy là phó bộ quan to , Nhưng luôn luôn khá là liêm khiết , hắn nhưng cho tới bây giờ chưa từng thấy nhiều tiền như vậy .

Hạ Hình Vũ tức giận trắng Điều Phi một chút , "Cái gì gọi là chúng ta , Nhưng không phần của ngươi , đó là chúng ta gia Trương Dương lấy mạng đổi lấy ."

Điều Phi một mặt cười bí ối , "Sư phó không chính là ta mà, người nói đúng không? Sư phụ !"

Trương Dương nghi ngại một hồi thân thể tốt lắm rồi , cười nói: "Tiền nhiều hơn nữa không xài được có ích lợi gì , nếu như người thiếu tiền liền tới tìm ta . Dìu ta mà bắt đầu..., chúng ta về nhà ."

"Sư phụ , người nói võ học sẽ làm sao công việc (sự việc), người đều nắm loại kém nhất rồi, bọn họ cũng không nói đem cổ phần lấy tới ." Điều Phi cắn giận mà nói ra .

Hạ Hình Vũ cùng Trương Dương như nhìn ngu ngốc như thế nhìn Điều Phi , người cho rằng chừng mười ức tư chất sản lại như trò trẻ con đường như đơn giản như vậy liền cho người , chỉ là thủ tục hợp đồng cũng không phải một hai ngày liền có thể giải quyết .

"Đừng nhìn ta như vậy , chúng ta chạy nhanh đi ! Muốn không đợi sẽ có người tới tìm sư phụ kí tên liền không tốt lắm ." Điều Phi ngượng ngừng cười cười , nâng dậy Trương Dương sẽ phải rời khỏi .

Trương Dương đối với chính hắn một đồ đệ không thể làm gì , gia hỏa này từ sáng đến tối đều là như thế không đứng đắn .

Hai người đỡ Trương Dương cứ như vậy đi trở về , mãi đến tận Vương Hải chuẩn bị tìm đến Trương Dương không có chú ý chính hắn thời điểm , mới phát hiện người không thấy .

"Chuyện này là sao ! Những người này nhiều chờ một lát sẽ chết ah ! Ta làm sao bây giờ nha?" Vương Hải về mặt đưa đám , lần này mười vị trí đầu lại chỉ có hai người tại đây , hắn đích gia hỏa không phải bị thương chính là chạy . Nguyên bản hắn còn muốn đến lễ trao giải, hiện tại đúng là không cần .

Thăm mắng vài tiếng , Vương Hải bắt đầu đi qua loa đã xong Nam Vũ biết, ba vị trí đầu cũng không ở còn làm cái rầm lể trao giải nha !

Nam Vũ sẽ cứ như vậy hạ màn , Trương Dương danh tiếng ở Nam Phương võ lâm chính thức vang lên !

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Đại Cao Thủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 83: Ca muốn làm cảnh sát

Ngọc vườn tiểu khu , Trương Dương ôm Hạ Hình Vũ chính nằm trên ghế sa lông nhìn nhàm chán TV .

Nam Vũ sẽ đã kết thúc một tuần lễ , những ngày qua Trương Dương ở Nam Vũ sẽ bị thương cũng toàn bộ được rồi , vô địch khen thưởng đã ở ngày hôm qua tất cả đều tới tay .

Đến bây giờ Trương Dương còn không quên được Vương Hải đưa hợp đồng cùng luyện cốt thuốc khi đến một mặt u oán bộ dáng , đối với Trương Dương hắn chỉ có ước ao ghen tỵ phần .

"Trương Dương , người nói chúng ta có muốn hay không mua gian nhà , đem thúc thúc a di nhận lấy ở cùng nhau ." Hạ Hình Vũ lắc Trương Dương hỏi.

Trương Dương nhìn tiểu nữ nhân chính là hình thức Hạ Hình Vũ , trong lòng không nói ra được thỏa mãn , chính mình thực sự là quá hạnh phúc .

"Hiện tại không vội , Trương Hân còn đang đi học đây, các loại (chò) Trương Hân lên đại học nói sau đi ." Trương Dương suy nghĩ một chút nói rằng , cha mẹ ở tại Đào An hắn cũng có chút không yên lòng . Tuy nói Vương Hải bảo đảm không ai sẽ thương tổn đến bọn họ , Nhưng nào có chính mình ở bên cạnh họ bảo vệ càng làm hết phận sự đây.

Hắn bây giờ thực sự là không thiếu tiền rồi, tuy rằng cổ phần không thể trực tiếp đổi tiền mặt : thực hiện , Nhưng quang hàng năm chia hoa hồng đối với Trương Dương Lai nói cũng là một món không lỗ rồi. Hắn đang rầu rùng như thế nào số tiền kia đây!

"Vậy người bây giờ không liền không có chuyện làm , cả ngày ở nhà luyện võ cũng không nên , tốt nhất vẫn là đi ra ngoài tìm công tác coi như phải một ít thời gian làm , người thấy thế nào?" Hạ Hình Vũ con mắt chớp đề nghị , cũng không biết đang suy nghĩ gì ý đồ xấu .

Trương Dương suy nghĩ một chút , chính mình gần nhất thật giống thật sự không có việc gì rồi.

Về Long Kinh đột phá không lâu , nắm đầm thép cũng bị mình luyện đến đỉnh phong rồi, chỉ có đá ngang còn chưa đại thành , bất quá đây cũng không phải là một sớm một chiều liền có thể đột phá, cần thời gian từ từ thôi luyện .

Về phần hệ thống, Trương Dương là đầu óc mơ hồ. Nguyên bản hắn cho rằng là không có năng lượng, liền đi tìm mấy khối nguyên liệu thô chuẩn bị cho hệ thống sung sung năng, Nhưng là hệ thống thu về ản phẩm lại không thể dùng! Trương Dương suýt chút nữa tức chết, lúc này thu đều không thể dùng, hắn làm sao cho hệ thống bổ sung năng lượng! Duy nhất để hắn an ủi chính là quét hình khóa còn có thể dùng, đây chính là hắn bảo mệnh Pháp Bảo.

Bây giờ tìm năng lượng cũng vô dụng, đột phá Minh Kinh cũng còn có một quãng thời gian, Trương Dương còn thật không biết nên làm gì.

"Nói một chút, ta có thể làm gì, tốt nhất là loại kia quang lấy tiền không kiếm sống, ta cũng đi lẩn lộn mấy ngày." Trương Dương cười nói, trước đây hắn hướng tới chính là kiểu sinh hoạt này, nhưng đáng tiếc khi đó chuyện tốt như thế sao có thể đến phiên hắn.

Hạ Hình Vũ tức giận trắng Trương Dương một chút, "Người lại không thể có điểm (đốt) truy cầu cao hơn, cũng không thể cả đời đều đánh đánh giết giết đi, đến thời điểm người già rồi làm sao bây giờ!"

Trương Dương ngượng ngùng sờ sờ mũi của chính mình, "Nhưng ta thật sự cái gì cũng sẽ không a, nếu không người giới thiệu cho ta một cái?"

Hạ Hình Vũ lộ ra một bộ âm mưu nụ cười như ý, "Người nói ư, gần nhất bớt cảnh sát chúng ta nhận người, ta thay người báo danh, đến thời điểm người muốn đi ồ!"

"Tốt! Nguyên lai người nhà đầu này đã sớm tính toán kỹ rồi, ta bảo hôm nay khuyên như thế nào ta đi tìm việc làm nữa. Xem ra muốn chấp hành gia pháp rồi, nhìn người sau đó còn dám hay không lừa phỉnh ta!" Trương Dương nắm lấy muốn muốn chạy trốn Hạ Hình Vũ, ôm vào trong lòng quay về mộng ngọc của nàng chính là "Bạch bạch" mấy lòng bàn tay.

"Lần sau không dám! Làm cảnh sát thật tốt nha, không vụ án không có chú ý chính hắn thời điểm mỗi ngày nghỉ, cũng không có nguy hiểm như thế; còn có thể mỗi ngày bồi tiếp ta đây." Hạ Hình Vũ lớn tiếng kêu la, nàng thực sự là sợ Trương Dương có chuyện. Nếu như ở bớt cảnh sát, sau này mình là có thể mỗi ngày theo dõi hắn rồi.

Trương Dương vỗ vỗ ở trong lòng ngực của mình vặn vẹo Hạ Hình Vũ, "Người cho rằng người khác đều giống như người, mỗi ngày không đi làm đều được. Nếu không phải cha người là tình trưởng, người sớm bị khai trừ rồi."

"Mới không phải đây! Cục trưởng chúng ta đều nói ta là hình cảnh đội trụ cột, trước đây ta cũng mỗi ngày đi làm, chính là cho người làm hư rồi!" Hạ Hình Vũ không phục nhún nhún cái mũi nhỏ sảng giọng.

Trương Dương không nhịn được bật cười, "Trưởng cục các người dám không nịnh nọt người sao? Nếu như người Hạ đại tiểu thư đối với hắn bất mãn, hắn sẽ tèo mất."

"Chán ghét, ta không nói với người, ngày mai ta liền đi làm đi! Người cũng muốn đi!" Hạ Hình Vũ mặt đỏ lên, nàng cũng biết mình gần nhất bỏ bê công việc quá nhiều, trực tiếp nói sang chuyện khác.

"Người nói, nếu như ta đi các người cái kia, có phải là cho vị đại đội trưởng khô khốc? Các người cái kia Lý đội trưởng không phải là đối thủ của ta." Trương Dương khoe khoang sáng một cái cơ ngực của chính mình, kết quả bị Hạ Hình Vũ mạnh mẽ bấm một cái.

"Người cho rằng khi (lần) hình cảnh đội trưởng quang biết đánh giá là được rồi, nghỉ hay lắm! Chúng ta Lý đội trưởng nhưng là khô rồi mấy chục năm hình sự trinh sát, liền loại người như người tay mơ, coi như học cái mấy chục năm đều vô dụng." Hạ Hình Vũ khinh bỉ nhìn thoáng qua Trương Dương. Tuy rằng lấy nàng nhà thế lực muốn giúp Trương Dương làm cái chức vị không có vấn đề chút nào, Nhưng nàng không muốn Trương Dương chịu đến ràng buộc, cũng không muốn để Trương Dương cảm thấy kém người một bậc.

Trương Dương hôn một cái Hạ Hình Vũ, cười hắc hắc nói: "Hình Vũ tiểu bảo bối, sẽ không là chuẩn bị cho ta cái chăm sóc tới lớn môn tra tư liệu sống đi, vậy ta còn không bằng đến Thiên Thần lẩn lộn cái quán lý khô khốc, dù nói thế nào còn có thể xứng cái tiểu bí sách."

Trương Dương xuất hiện ở trong tay có ngày thần một phần trăm cổ phần, nếu như muốn đi công tác, những đãi ngộ này tuyệt đối không là vấn đề.

Hạ Hình Vũ đang một thoáng đứng dậy, "Trương Dương, người nếu như dám cống lấy ta tìm tiểu mật, ta liền thiên người!" Nói liền muốn xoay người vào phòng.

Trương Dương vừa thấy này còn phải rồi, nha đầu này nhất định là phải về phòng nắm kéo đi tới, ôm chặt lấy Hạ Hình Vũ, "Hình Vũ, ta chính là nói một chút, tha cho ta đi! Tuyệt đối không nên kích động nha!"

"Khanh khách, xem người ngọc dạng. Đầu giờ trưa rồi, còn không làm cơm nha, ngày mai ta nhưng liền đi làm, sau đó không có thời gian nấu cơm cho người rồi, tự người sau này mỗi ngày ăn mì đi!" Hạ Hình Vũ vô bỏ Trương Dương tay liền cười tiến vào nhà bếp nấu cơm.

Trương Dương có chút bất đắc dĩ, ta còn tưởng rằng nha đầu này tức giận chứ! Cho tới ăn mì, ta một cái ức vạn phú ông, có thể lẩn lộn thậm như vậy sao.

"Nha đầu, người còn chưa nói đến cùng tìm cho ta chuyện gì đây?" Trương Dương lúc này mới nhớ tới vừa đề tài, ở phòng khách la lớn.

Trong phòng bếp truyền đến Hạ Hình Vũ tiếng cười, "Không nói cho người... người ngày mai đi liền biết rồi, người khẳng định ưa thích!"

Trương Dương tự giấu thấp giọng cười nói: "Chỉ ta này đầy tay máu tanh người, lại có thể biết trở thành một tên vì nhân dân phục vụ cảnh sát, đúng là mỉa mai nha !"

Xa xa Hạ Hình Vũ thật giống nghe thấy được cái gì, "Một người ngốc cười gì vậy, mau tới đây hỗ trợ nha !"

Trương Dương thì diên thì diên chạy tới, "Bảo bối, ta liền hai người không dùng tới ăn nhiều như vậy chứ?" Trương Dương nhìn đầy đất rau dưa trái cây có chút há hốc mồm, Hạ Hình Vũ sẽ không thật coi chính mình là heo chứ?

"Ai nói liền hai người chúng ta, Điều Phi tên khốn kia sau đó cũng phải đến, ta chết no hán !" Hạ Hình Vũ tàn nhẫn mà một đao bổ về phía án trên đài xương sườn, sợ đến Trương Dương không tự chủ kẹp chặt nơi nào đó, nha đầu này gần nhất có phải là kinh nguyệt đến rồi, tính khí tăng trưởng nha .

"Điều Phi gần nhất không là có chuyện đi ra sao? Tại sao trở lại?" Trương Dương nhớ tới Điều Phi lần trước cùng mình nói, không có mười ngày nửa tháng là không về được.

Hạ Hình Vũ khinh thường nói một tiếng, "Tên kia có một đánh rắm, bên trong cục phải hán đi phía dưới huyện thị nói một chút phá án kinh nghiệm, cũng chính là lẫn lộn cái công lao . Kết quả gia hỏa này nói xong lại ngủ mất rồi, còn chảy nước miếng ! Mất mặt đều ném đến nhà bà ngoại rồi. Cục thành phố sợ hán lại mất mặt, này không đem hán cho đòi trở về rồi."

Nói Hạ Hình Vũ khanh khách nở nụ cười, chuyện này ở Nam thành quan trường nhưng là truyền khắp, nghe nói Điều Phi lão tử của tước giặc đem mình dùng mười mấy năm đại trà vại đều bị đập phá .

Trương Dương có chút há hốc mồm, "Không thể nào? Vậy hán còn dám trở về, cũng không sợ cha hán làm thịt hán?"

"Làm sao không biết, tên kia ngày hôm qua len lén gọi điện thoại cho người, bị ta nhận được, ta liền muốn hán tới chỗ này ." Hạ Hình Vũ vui vẻ cười nói .

"Người không sẽ có âm mưu gì chứ? Tiểu tử kia cũng không dễ dàng, sẽ không còn muốn chinh hán chứ?" Trương Dương đều thay Điều Phi đáng thương, Hạ Hình Vũ có thể tốt bụng như vậy để hán trốn đi sao? Nói không chắc đã sớm thông báo Điều Phi lão ba lại đây nắm bắt người .

Hạ Hình Vũ cau mày một cái, gắt giọng: "Người ta nào có á! Ta không phải nhìn hán đáng thương sao, cho nên mới cho hán cái chỗ ẩn thân."

Trương Dương có chút không dám tin tưởng, nha đầu này khi nào trở nên tốt như vậy người? Vừa nhắc đến Điều Phi còn nghiêng răng nghiêng lợi đây.

Hạ Hình Vũ thấy Trương Dương một bộ không thể tin đáng về, hỏa khí đột ngột sinh ra, "Nhìn cái gì vậy ! Lão nương tử không thể muốn quay về làm chuyện tốt !"

Trương Dương thấy nha đầu này thái độ trong tay qua loa vung vẩy, biến sắc mặt lập tức tức tức vũ khí đầu hàng, "Chưa, làm sao biết chứ ! Nhà chúng ta Hình Vũ tâm địa thiện lương nhất rồi, Điều Phi có người người sư nương này thực sự là đòi trước đã tu luyện phúc phận !"

"Hừ ! Này còn tạm được, ta liền nói ta Hạ Hình Vũ là cái người tốt sao, các người còn chưa tin ." Vừa nói vừa vui vẻ chém của nàng xương sườn rồi.

Trương Dương đồng tình nhìn thoáng qua trên tấm thớt xương sườn, buổi trưa xem ra muốn uống tan xương nát thịt Thang .

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Đại Cao Thủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 84: Điều Phi cầu viện

Hai người đang nói, chuông cửa vang lên .

"Ta đi mở cửa, nhất định là Điều bay tới ." Trương Dương thật sự là không đành lòng nhìn thấy xương sườn thảm trạng rồi, vội vàng đứng dậy chạy đi mở cửa .

Cửa vừa mở ra, Trương Dương đã nhìn thấy Điều Phi một bộ ủ rũ cúi đầu đáng về, thấy vậy tiểu tử hiện tại cũng là không dễ chịu nha !

Điều Phi nhìn thấy Trương Dương thật giống thấy được cứu tinh, "Sư phụ ! Cứu mạng nha ! Ta thật đáng thương ah !" Nói liền muốn hướng về Trương Dương trên người ôm .

Trương Dương một cái nghiêng người tránh thoát nước mũi của hắn , "Người tự không thể rửa mặt trở lại , thật buồn nôn !"

Nhìn Diêu Phi trên mặt mang dư mắt cùng nước mũi , Trương Dương tức giận quát , gia hỏa này sẽ không thật ở đâu cái trong động đất né mấy ngày chứ?

"Sư phụ , ta làm sao có thời giờ giặt rửa ah ! Ta mới vừa về nhà đã bị cha ta phát hiện , hắn chính cầm đao truy sát ta đây!" Diêu Phi vẻ mặt đưa đám nói rằng , nói xong còn hấp một chút nước mũi , nhìn Trương Dương tâm tê tê .

"Hình Vũ nhưng là ở nhà bếp chặt xương đây, người nếu như không muốn bị hai người truy sát liền cho ta nhanh đi thanh tẩy một thoáng !" Trương Dương thật sự là không nhìn nổi rồi, thấp giọng uy hiếp nói .

Vừa nghe Hạ Hình Vũ ở chặt xương , Diêu Phi da đầu tê dại một hồi , vào một thoáng bỏ chạy hướng về phòng vệ sinh .

Giữa lúc Diêu Phi vui mừng không có bị Đại Ma nữ nhìn thấy thời điểm , Hạ Hình Vũ nhắc theo đao đi ra .

"Ah ! Đừng có giết ta , ta lập tức đi giặt rửa !" Diêu Phi sợ đến tê ra quần , Đại Ma nữ quá hung tàn rồi, chính mình bất quá là không rửa mặt cần phải như vậy mà !

Hạ Hình Vũ có chút không hiểu ra sao , "Trương Dương , hắn làm sao vậy? Có phải là bị kích thích thay đổi choáng váng?"

"Cái kia , Hình Vũ người có phải hay không bỏ đao xuống lại nói?" Trương Dương nhẹ giọng nói ra , trong lòng âm thầm thề , lần sau nhất định phải đem trong nhà đao cắt bỏ tất cả đều đem ném đi rồi .

"Há, ta còn là tiếp tục cắt xương sườn đi, buổi trưa làm cho người sườn xào chua ngọt ." Hạ Hình Vũ có chút hồ đồ , thấy Trương Dương nhắc lên đao còn tưởng rằng Trương Dương muốn ăn cơm đi , xoa người lại trở về nhà bếp .

Trương Dương cười khò không thôi , liền cái kia mảnh vỡ chính là hình thức xương còn kho , buổi trưa xem ra muốn hảo hảo khoản đãi mình một chút đồ đệ tốt rồi.

Đang suy nghĩ Diêu Phi gia hỏa này liền đi ra , "Sư phụ , lần này người có thể phải giúp ta , không phải vậy ta thật nhất định phải chết ! Cha ta hiện tại chuyên môn phái bí thư mình nhìn chăm chăm cửa nhà ta , ta nhưng là có nhà nhưng không thể trở về rồi!"

"Không nghiêm trọng như vậy chứ? Không phải là ngủ rồi sao, chẳng qua với người cha nói lời xin lỗi , mấy ngày sau đã trôi qua rồi ." Trương Dương khuyên nói.

"Sư phụ , nếu như liền ngủ một giấc ta tất nhiên không thể lo lắng , mấu chốt là ta lúc ngủ nói mơ đem địa phương chủ tịch huyện cho mắng !" Diêu Phi đáng thương lắp bắp nói .

Trương Dương có chút há hốc mồm , "Người không có chuyện gì mơ tới hắn làm gì thế? Người không phải là mỗi lần đều mộng mỹ nữ sao?"

Diêu Phi tức giận bất bình , "Ai kêu tên béo đáng chết kia một ngày trước buổi tối nhất định phải lôi kéo chúng ta đi uống rượu có kỹ nữ hầu , kết quả ta liền mơ tới tên kia đoạt xinh đẹp nhất chính là cái kia nữ , liền mắng vài câu , ai biết lúc đó là đang nằm mơ đây!" Diêu Phi thật tốt là đương thời nhưng là có không ít địa phương lãnh đạo ở đây , người Huyện trưởng kia mặt lúc đó liền đen , nếu không phải bị vương bởi Diêu Phi lão tử của , hắn ăn Diêu Phi tâm đều có .

"Người ngu ! Ta xem như là phục người rồi, nếu là ta người lão tử đã sớm véo người chết bầm !" Trương Dương mặt xạm lại , gia hỏa này có thể sống đến bây giờ thực sự là không dễ dàng .

"Khà khà , này không ta liền tìm đến sư phụ cầu cứu rồi sao , sư phụ sẽ không mặc kệ ta đi?"

"Ta làm sao quản , chẳng lẽ muốn ta đem người lão tử đánh một trận? Việc này ta nhưng quản không được ." Trương Dương trực tiếp từ chối , việc này hắn có thể không có cách nào .

Diêu Phi nhìn lướt qua nhà bếp , thấy Hạ Hình Vũ còn đang bận việc , nhỏ giọng nói: "Việc này sư phụ có thể đi tìm sư nương a, chỉ cần sư nương cùng cha ta nói lên hai câu , cha ta tuyệt đối sẽ không lại tìm ta đề gây sự rồi."

Trương Dương nhìn một chút gia hỏa này , không bị sót chứ? Là hắn còn dám muốn Hạ Hình Vũ giúp hắn biện hộ cho , người ta không trực tiếp bán hắn coi như xứng đáng hắn .

"Chính người đi tìm , ta nhưng không sờ cái này rủi ro , Hình Vũ vừa còn nói muốn chết no người ni !" Trương Dương tức giận nói rằng .

Diêu Phi vừa nghe Trương Dương không muốn , lập tức cuống lên , "Sư phụ , người nếu như không giúp ta ta liền , ta liền ..." Nói hồi lâu gia hỏa này cũng không biết như thế nào mới có thể quyết định Trương Dương .

Thăng thần trực tiếp ăn vạ , "Ta liền mỗi ngày ở người này ăn uống miễn phí , ta cũng không trở về , nhìn người buổi tối làm sao bây giờ !"

"Chà chà , lá gan không nhỏ sao , còn dám uy hiếp sư phụ đến rồi!" Trương Dương gian trá cười cười , giữa lúc Diêu Phi chuẩn bị bất cứ lúc nào chạy trốn thời điểm , Trương Dương lớn tiếng quát: "Hình Vũ , Diêu Phi nói sau đó mỗi ngày trụ này không đi , người còn phải mỗi ngày nấu cơm cho hắn !"

"Cái gì ! Dám đùa lên lão nương tôi , không nghĩ tới sống !" Hạ Hình Vũ trù vào cái vì là tạp dề , tay cầm dao phay liền vọt ra .

"Hạ Hình Vũ , ngươi nghe ta giải thích ! Không phải ta nói , là sư phụ hãm hại ta nha !" Điều Phi đại cảm giác không ổn , vội vàng giải thích .

Hình Vũ tỏ rõ vẻ không tin , "Ngươi lừa gạt quỷ đầu ! Trương Dương làm sao có khả năng làm chuyện như vậy , xem ra ngươi là muốn ném thứ lợi hại !"

Trương Dương đứng ở một bên xem kịch vui , để hấn buồn bực là Hạ Hình Vũ làm sao đến bây giờ còn cầm dao phay . Lẽ nào xương sườn đều biến thành thiết làm rồi, đến bây giờ còn không chém xong?

Hạ Hình Vũ cầm một cái dao phay đầy phòng truy sát Điều Phi , Điều Phi trong lòng thực sự là có nỗi khổ không nói được , thẳng thẩn trốn vào phòng vệ sinh không ra ngoài .

Xem cuộc vui nhìn gần đủ rồi , Trương Dương mới xa xôi nói một câu , "Hình Vũ , đừng tìm hấn bình thường so đo , vẫn chờ com của ngươi đây."

"Há, biết rồi . Điều do tên khốn này , nếu không ta sớm đã làm xong ." Nói cũng không để ý tới Điều Phi rồi, tiếp theo trở lại kể tục nằng chưa hoàn thành đại nghiệp rồi.

Trương Dương cười ha hả đi tới cửa nhà vệ sinh trước, "Đi ra đi ! Nhìn ngươi lần sau còn dám hay không uy hiếp sư phụ của ngươi rồi."

Điều Phi mặt tối sầm lại đi ra phòng vệ sinh , "Hừ ! Không giúp đỡ coi như xong còn thêm phiền , hiện tại khẳng định phiền toái hơn ."

Trương Dương ngồi vào trên ghế salông , theo tay cầm lên một cái quả táo cắn một cái dưới; đi lại chân chậm rãi nói rằng: "Việc này kỳ thực cũng đơn giản , ngươi nếu như buổi trưa đem Hình Vũ làm món ăn đã ăn xong , nằng tuyệt đối sẽ giúp ngươi ."

"Thật sự ! Hạ Hình Vũ tuy rằng tính khí không ra sao , Nhưng làm món ăn không tệ, xem ra buổi trưa có lộc ăn ." Điều Phi một mặt cao hứng , vừa đối với Trương Dương oán giận cũng trở thành lấy lòng , tới liền muốn cho Trương Dương đắm chân .

"Không cần , ngươi chuẩn bị sớm , đợi sẽ cần phải mở rộng cái bụng ăn ồ!" Trương Dương ha ha cười một tiếng , đẩy ra Điều Phi không chuyên nghiệp hai tay .

Hai người trò chuyện một ít chuyện lý thú , mãi đến tận Hạ Hình Vũ gọi ăn com rồi, Trương Dương mới xa xôi đứng lên .

Nhìn Hạ Hình Vũ bận rộn đáng vẻ , Điều Phi len lén giờ ngón tay cái lên .

"Sư phụ , vẫn là ngươi ngu ! Hạ Hình Vũ cái này Đại Ma đầu đều bị ngươi hàng phục , chính là hấn lão ba Hạ đại tinh trưởng cũng không dãi ngộ này ." Điều Phi một mặt sùng bái , phải biết ở trong vòng người nào không biết Hạ Hình Vũ khó chơi , Nhưng muốn là bọn hấn nhìn thấy Hạ Hình Vũ đáng vẻ hiện tại , tuyệt đối sẽ hạ nát tan một chỗ kính mắt .

Trương Dương trong lòng có chút đắc ý , có chút cảm động . Đây chính là yêu tha thiết người đàn bà của chính mình , hấn cả đời này cũng không có thể có lỗi với nằng !

"Ăn com đi ! Trương Dương nhanh đi rửa tay , Điều Phi ngươi rửa cho ta mười lần ! Không phải vậy không cho phép vào bàn !" Hạ Hình Vũ quay về Trương Dương ôn nhu nói rằng , còn Điều Phi sẽ không khách khí như thế .

Điều Phi cười khổ một tiếng , đây chính là chệnh lệch ah ! Nữ nhân thật sự là quá khó hiểu rồi, xem ra chính mình vẫn là rời xa nữ nhân , quý trọng sinh mạng tốt.

Trên bàn com , Trương Dương nhìn đầy bàn món ăn , thờ dài nói: "Hình Vũ làm món ăn nhìn liền chảy nước miếng , xem ra hôm nay có lộc ăn ."

Điều Phi vội vã tiếp lời mảnh vụn (gốc) , "Đúng vậy a, đúng a! Sư mẫu làm món ăn thật là tốt ăn , nghe đều chảy nước miếng ."

Hạ Hình Vũ thật giống biến thành người khác dường như , "Điều Phi , ăn ngon liền ăn nhiều một chút , không đủ còn có ."

Trương Dương cùng Điều Phi vừa muốn nói chuyện , một thoáng kẹt tại trong cổ họng . Đây là mặt trời mọc từ hướng tây?

"Hạ đại tỷ , đừng nói như vậy được sao? Ta có chút sợ sệt !" Điều Phi khiếp khiếp nói rằng , không trông thấy mình sư phụ đang dùng ăn thịt người ánh mắt của nhìn mình ah.

"Hừ ! Tiện cốt đầu , mau ăn com , đã ăn xong có chuyện muốn nói với ngươi !" Hạ Hình Vũ rút cục khôi phục bản tính , Trương Dương cùng Điều Phi đều thở phào nhẹ nhõm , đây mới là Hạ đại tiểu thư tác phong nha.

Hạ Hình Vũ tay nghề thật không phải bình thường được , Trương Dương cùng Điều Phi ăn cái bụng đều tròn vo . Còn Trương Dương lo lắng xương sườn đúng là không nhìn thấy , cũng không biết có phải hay không là bị Hạ Hình Vũ chém thành muôn mảnh rồi.

Ăn com xong , Hạ Hình Vũ nằm ở Trương Dương trong lòng ngực ngồi ở trên sofa xem ti vi , còn Điều Phi thì bị chạy tới một bên trên băng ghế nhỏ ngồi .

"Sư mẫu, có chuyện tìm người giúp đỡ được không?" Điều Phi nhỏ giọng nói rằng.

"Chuyện gì? Nói đi!" Hạ Hình Vũ lười biếng ngập một cái hỏi.

"Không đại sự gì, chính là cho người giúp ta hướng về cha ta cầu xin tha, không thành vấn đề chứ?" Điều Phi tiểu tâm dục dục nói rằng, không ngừng mà hướng về Trương Dương chớp mắt ra hiệu hỗ trợ.

Trương Dương đang muốn giúp giúp chính hắn một đáng thương đồ đệ, Hạ Hình Vũ một câu nói đánh ngã hai người, "Hừm, không thành vấn đề, đợi sẽ ta liền gọi điện thoại cho Điều thúc thúc."

Trương Dương cùng Điều Phi ngơ ngác nhìn Hạ Hình Vũ, ngày hôm nay vị này chính là không phải uống lộn thuốc, cũng quá dễ nói chuyện đi!

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Đại Cao Thủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 85: Đồ đệ, sau đó theo người lặn lội rồi!

, cảm tạ

"Xem ta làm gì! Ta luôn luôn không đều là như thế thông tình đạt lý sao, có cái gì kỳ quái đâu!" Hạ Hình Vũ một mặt tự nhiên nói rằng, thật giống vừa lấy dao truy sát Điều Phi là không là loại như nàng.

Trương Dương khó khăn cắn răng, ngày hôm nay nhất định là Hạ Hình Vũ kinh nguyệt đến rồi, làm cái gì đều không kỳ quái.

"Đúng vậy a, Hình Vũ tâm địa vẫn luôn là thiện lương như vậy. Điều Phi, còn không mau cảm ơn người sư mẫu!" Trương Dương khặc một tiếng, đánh thức còn đang ngán người Điều Phi.

"Phải! Tạ ơn sư mẫu rồi, người thật là ta đại ân nhân ah! Sau đó ta nhất định làm trâu làm ngựa báo đáp người!" Điều Phi tàn nhẫn mà gật đầu, nhìn đáng đáp ngày hôm nay cũng bị Hạ Hình Vũ chấn động là không nhẹ, đây là cái kia Đại Ma nữ sao? Điều Phi có chút không xác thực tin.

"Cũng không cần sau đó, ngày hôm nay thì có làm việc nhỏ tìm người hỗ trợ, người đáp ứng không?" Hạ Hình Vũ lạnh nhạt nói, quay đầu lại nhìn một chút một mặt nụ cười Trương Dương, khoe mắt lộ ra một tia giảo hoạt.

Điều Phi không chút nào ý thức được cái gì, liền vội vàng gật đầu, "Không thành vấn đề, chính là để cho ta lên núi đao xuống chảo dầu đều được!"

"Cái nào có tàn nhẫn như vậy, chính là một chút chuyện nhỏ mà thôi. Trương Dương gần nhất không phải không có chuyện gì làm chi, này không ta ngày hôm qua và bên trong cục nói một lần, để Trương Dương ở bót cảnh sát treo cái danh; thuận tiện đem hắn phái đến người một ít tổ đi tới, sau đó cần phải nhiều quan tâm ô!" Hạ Hình Vũ khẽ cười nói, thật giống Điều Phi thật sự chiếm món hời lớn dường như.

"Cái gì!" Lần này rít gào không chỉ có là Điều Phi, liền ngay cả Trương Dương cũng là há to mồm quát.

"Người nói là muốn ta đi theo tiểu tử này phía sau cái mộng làm tiểu đệ! Ta không được!"

"Ta cũng không đồng ý! Sư mẫu, lẽ nào ta còn dám mệnh lệnh sư phụ, này bất loạn bối phận mà!" Điều Phi mau mau lắc đầu, đây chính là cái khổ sai công việc (sự việc). Đừng xem Hạ Hình Vũ nói ung dung, đến thời điểm nếu như Trương Dương thật sự đến rồi, những ngày an nhàn của mình cũng là đã xong.

"Không quan tâm các người có đồng ý hay không, ngược lại ta đã quyết định. Các người thầy trò về sau hành tung cũng phải hướng về ta báo cáo, còn có không cho phép thông đồng lên lừa gạt ta...ta sẽ không định kỳ tra cương vị." Hạ Hình Vũ một mặt cười xấu xa, "Đặc biệt Điều Phi, nếu như ta phát hiện người đem Trương Dương làm hư rồi, người tự đội đến bị ta và cha người đồng thời truy sát đi!"

"Hình Vũ, nếu không chúng ta lại thương lượng một chút, ta có thể đi người cái kia, không được không phải còn có Lý đội trưởng ah." Trương Dương lộ ra thảo hảo nụ cười, hắn có thể không vứt được cái kia mặt đi theo chính mình đồ đệ mặt sau gọi đội trưởng.

Điều Phi liền vội vàng gật đầu, đáng thương ba ba mà nhìn Hạ Hình Vũ, "Đúng vậy a, người xem ta là sư phó đồ đệ, nào có để sư phụ mình khi (làm) thù hata, đây không phải khi sư diệt tổ sao!"

Hạ Hình Vũ mặt tối sầm, "Vừa người là nói như thế nào, hiện tại liền muốn đổi ý rồi! Cũng đừng trách ta không khách khí ô!"

Điều Phi mặt mũi trắng bệch , đây không phải làm khó hấn sao? Vô cùng đáng thương mà nhìn về phía Trương Dương , lại như một con không nhà để về tiểu Cầu .

Trương Dương nhìn mình đồ đệ đáng thương về mặt , bất đắc dĩ nói rằng: "Được rồi ! Cứ như vậy , nếu là không quen thuộc ta nhưng sẽ trở lại , người chớ có trách ta ." Trương Dương cũng biết Hạ Hình Vũ là hạ quyết tâm , tự xem đến vậy không có cách nào cải biến , còn không bằng tạm thời thỏa hiệp . Chẳng qua mình tới thời điểm trực tiếp về Đào An , nghĩ đến nàng cũng sẽ không ở ba mẹ mình trước mặt tức giận đi.

Hạ Hình Vũ vừa còn đen hơn mặt của một thoáng liền lộ ra nụ cười vui vẻ , "Ta liền biết nhà chúng ta Trương Dương tốt nhất rồi , nếu như Điều Phi dám bắt nạt người , nói cho ta biết ta giúp người báo thù ." Nói xong đem quả đào nhỏ của mình giờ giờ lên , mắt mang uy hiếp mà nhìn về phía Điều Phi .

Một bên Điều Phi kiến nghị Hoa Lệ Lệ bị hai người không để mắt đến . Trong lòng càng là âm thầm kêu khổ .

Hai người các người lỗ hổng không mang theo người khi dễ như vậy , liền Trương Dương cái kia vũ lực giá trị , hấn dám bắt nạt sao? Người Hạ đại Ma nữ quả thực là cười ở trên đầu ta gây phân nha ! Nhưng nghĩ đến đây hai người tùy tiện lôi ra một cái chính mình cũng không là đối thủ , Điều Phi ày ày ngậm miệng lại .

"Được rồi , Điều Phi người có thể trở về nhà , ta sau đó liền gọi điện thoại cho Điều thúc thúc , người cũng đừng có tại đây xử gấp ." Hạ Hình Vũ vung tay muốn đánh phát ra một bên vương bạn Điều Phi , mình và Trương Dương thế giới hai người làm sao luôn có gia hỏa này ở đây !

Điều Phi chóng mặt ra ngoài phòng mới nhớ tới phòng này giống như là hấn đi , "Đáng chết ! Đây coi như là qua cầu rút ván sao , này giống như là nhà ta chứ?"

Điều Phi dùng sức dậm chân một cái , hấn hấn tự nói: "Som biết như thế ta sẽ không tới , bị cha ta đánh một trận cũng so với rơi vào Đại Ma nữ trong tay cường ah ! Thực sự là biết vậy chẳng làm nha !" Nói xong cũng khóc tang gương mặt rời khỏi ngọc vườn .

Trong phòng Hạ Hình Vũ cũng không biết Điều Phi nghĩ như thế nào , ngược lại giải quyết xong Trương Dương vấn đề nàng rất vui vẻ . Nhìn người sau đó còn dám hay không tìm khắp nơi người luận võ đánh nhau !

"Trương Dương , người sau đó nhưng dù là nhân dân công bộc rồi , không nên hơi một tí tự ra đi đánh nhau ồ ! Không phải vậy ta sẽ mất hứng đấy ." Hạ Hình Vũ ôm Trương Dương cổ của thân mật cười duyên , nhìn đáng đáp đối với chính mình chiêu thức ấy rất là thỏa mãn .

Trương Dương lười biếng nằm trên ghế sa lông , đây vô tình nói rằng: "Biết rồi , sau đó mỗi ngày hướng đi chúng ta Hạ đại đội trưởng báo cáo công việc , người có thể làm cái lông cho ta ."

"Không thành vấn đề á..., kỳ thực làm cảnh sát chơi rất vui , người nếu như nhện không được có thể tìm mấy tên côn đồ đánh một trận nha !" Hạ Hình Vũ nháy mắt to hì hì cười nói .

Nhìn trước mắt cười tươi như hoa Hạ Hình Vũ , Trương Dương gương mặt bất đắc dĩ , "Ta như loại kia rồi rảnh người nhảm chán sao? Lại nói cảnh sát đánh người không phải phạm pháp sao , đến thời điểm ta bị người khai trừ rồi làm sao bây giờ?"

"Không có chuyện gì đâu á..., không phải có tỷ bảo kê người mà ! Bất quá người muốn đánh nhẹ một chút nha , chớ đem người đánh thành cận bã , thật là khủng khiếp ." Hạ Hình Vũ nói làm làm ra một bộ run rẩy đáng vẻ , xem ra là nghĩ tới Trương Dương không phải người vũ lực rồi.

"Lười cùng người tính toán cái này , ngày mai ta nhưng dù là thủ hạ người Bình rồi , ngày hôm nay người phải bồi thường ta !" Trương Dương nói xong cũng một mặt cười dâm dăng mà nhìn về phía Hạ Hình Vũ , nha đầu này hiện tại không cố gắng giáo huấn , sau đó vẫn không thể lật trời .

Hạ Hình Vũ một thoáng đứng lên chạy đi , khuôn mặt lộ ra kiều diễm sắc , giận kêu lên: "Hiện tại bộc lộ ra diện mục chân thật đi à nha , lần thứ nhất thấy người liền biết người không phải người tốt !"

Hạ Hình Vũ nhìn Trương Dương không tự chủ nhớ tới hai người lần thứ nhất gặp mặt cảnh tượng . Khi đó gia hỏa này liền sắc mini nhìn mình chăm chăm ngực , nửa ngày cũng không mang chớp mắt.

"Biết ta không phải người tốt còn dám hướng về bên cạnh ta tập hợp , xem ra tiểu nha đầu tư xuân nha !" Trương Dương cười xấu xa mặc lên đuổi theo Hạ Hình Vũ , hai tay làm ra nắm vô động tác , chọc cho Hạ Hình Vũ cười duyên không ngớt .

"Người mới tư xuân đây! Người ta cũng không biết làm sao lại cho người lừa gạt tới tay , bây giờ muốn đem người quăng lại không nữa rồi. Thật đáng ghét cảm giác đây!" Hạ Hình Vũ lúc nói chuyện còn không quên khiêu khích Trương Dương , "Nhanh đuổi theo ta đi , đuổi tới làm cho người ăn ngon ."

Trương Dương cười ha hả nói rằng: "Không cần làm cho ta rồi , ta chỉ muốn ăn cái kia !" Con mắt nhìn chăm chặp Hạ Hình Vũ trước ngực không ngừng run run đại bạch thỏ , dưới chân cũng không ngừng bước mau chóng đuổi Hạ Hình Vũ .

"YAA.A.A.. ! Sắc lang ! Ta phải về nhà rồi!" Hạ Hình Vũ thấy mình không chạy nổi Trương Dương , liền muốn hướng về ngoài cửa chạy đi , gần nhất những ngày qua nàng liền phát hiện Trương Dương lão yêu thích mò chính mình nơi đó , làm hại chính mình cảm giác lại lớn hơn một vòng .

Trương Dương tiến lên ôm lấy nàng , nâng lên Hạ Hình Vũ liền hướng gian phòng chạy .

"Khanh khách , không muốn ah ! Cứu mạng , có người bắt lịch sự á!" Hạ Hình Vũ cười đùa lớn tiếng kêu lên , một đôi tay nhỏ nhưng ôm thật chặt trụ

Trương Dương, nàng yêu thích loại cảm giác này.

"Khà khà, cô nàng, người coi như gọi rách cổ họng cũng không dừng! Ngày hôm nay ta liền ăn người, nhìn người còn dám hay không gọi ta sắc lang rồi!"

"Không dám, đại gia tha cho ta đi, sau đó tiểu nữ từ mỗi ngày rửa cho người y làm cơm trái giường xếp chăn, có được hay không vậy!" Hạ Hinh Vũ kiêu tích tích nói rằng, mê người khuôn mặt nhỏ bé tăng lên trên lên từng tia từng tia đỏ tươi, nhìn Trương Dương thật muốn cắn một cái.

Trương Dương đem Hạ Hinh Vũ nhưng ở trên giường, cười âm nói: "Chỉ riêng này chút không thể được, còn muốn cho bản đại gia làm ấm giường đây."

Nói xong cũng nhào tới giường, quay về kiều điểm môi đỏ hôn xuống, một bàn tay lớn ung dung lướt qua cản trở, bao trùm lại rồi béo mập thỏ trắng.

Hạ Hinh Vũ kịch liệt đáp lại, hai người chính là củi khô gặp gỡ Liệt Hỏa, mãi cho đến Hạ Hinh Vũ thở không nổi mới đẩy ra Trương Dương.

"Người quá biến thái rồi, cũng không mang thở dốc nha!" Hạ Hinh Vũ thở gấp cười mắng.

Trương Dương nhìn bị chính mình hôn sưng môi đỏ, khà khà cười không ngừng. Nha đầu này chẳng lẽ không biết võ giả đã đến cảnh giới này, coi như là ghen cái nửa giờ cũng không có vấn đề gì.

"Tiểu bảo bối, người lớn lên lớn như vậy không một môi sao, nếu như tay ta nhỏ hơn một chút đều trao không được." Trương Dương hưởng thụ mò trong tay mềm mại, tò mò hỏi.

Hạ Hinh Vũ vừa còn không có cảm thấy có cái gì không đúng, bị Trương Dương như vậy vừa nhắc nhở hét lên một tiếng, "Khốn nạn! Người mò liền sờ soạng còn được voi đòi tiên, ta có nhà người Hàn Tuyết Kiều đại ư!" Nói mạnh mẽ một cái tát đẩy ra Trương Dương còn đang tác quái bàn tay lớn, khuôn mặt đỏ tươi cực kỳ mê người.

"Ha ha, ta chính là như vậy nói chuyện, đại tài thật sao!"

"Đi chết! Sau đó đừng nghĩ lão nương cho người sờ soạng, muốn tiểu nhân liền đi tìm người gia Đường Hiểu Lộ đi!" Hạ Hinh Vũ nói xong chính mình bị chọc phát cười, mạnh mẽ nắm Trương Dương một thoáng mới tức giận sửa sang xong bị Trương Dương còi ra quần áo.

Trương Dương chấp hai tay sau ót, nhìn Hạ Hinh Vũ mặc quần áo tử tế, trong lòng nhưng hơi nhớ nhưng còn ở kinh thành hai nữ rồi.

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Đại Cao Thủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 86: Mới đến

Ngày thứ hai vừa rạng sáng, Hạ Hinh Vũ liền chạy tới giúp Trương Dương thu dọn ăn mặc.

Từ lần trước nàng ở Trương Dương này ở lại sau liền không đi, trở về một chuyến đem cuộc sống của chính mình đồ dùng toàn bộ chuyển tới rồi, Trương Dương giường lớn liền như vậy bị chiếm lấy.

Càng làm cho Trương Dương buồn bực là, hắn bị đuổi ra ngoài! Nguyên bản còn tại làm mộng đẹp hắn bây giờ mỗi ngày chỉ được ôm cái gối cô độc ngủ.

"Hinh Vũ, không cần như thế chính thức chứ? Cảnh sát không phải đều mặc cảnh phục đấy sao?" Trương Dương khó chịu mà vịn vịn mấy lần thân thể, bị Hạ Hinh Vũ mạnh mẽ nắm một cái mới thành thật lên.

"Lúc này mới soái mà! Xem ra ta vẫn rất có ánh mắt, Trương Dương người mặc đồ Tây thực sự là đẹp trai ngây người!" Hạ Hinh Vũ nhìn chung quanh, càng phát giác Trương Dương đẹp trai cực kỳ. Trong lòng nổi lên một luồng kiêu ngạo, đây chính là nam nhân của nàng!

"Nha đầu, ở tiếp tục như thế ta liền biến thành cái thứ nhất bị cả vật ghim chết anh chàng đẹp trai rồi, sẽ không là cố ý muốn mưu sát chồng đi!"

Trương Dương nhìn bị Hạ Hinh Vũ càng lặc càng chặt cả vật, rốt cục không nhịn được khẽ quát một tiếng, đã cắt đứt còn tại ảo tưởng cô nương ngốc.

"Há, ta cho quên đi, ha ha!" Hạ Hinh Vũ ngượng ngùng phun nhỏ ra phần hồng đầu lưỡi, hôn Trương Dương một cái coi như nói xin lỗi.

Trương Dương có chút bất đắc dĩ, nha đầu này trên mình lớp đều không hóa trang, cần phải cho mình trang phục, hấn lại không phải đi ra mắt.

"Được rồi, quả nhiên là của ta soái soái tiểu Trương Dương, nhớ phải đi làm không cho phép câu dẫn tiểu cô nương ồ!" Hạ Hình Vũ cười hi hi nói.

"Đại tỷ, ta liền ở ngươì ngay dưới mắt làm việc, ta có cái kia đảm sao?" Trương Dương ủy khuất nói, thật giống Hạ Hình Vũ chính là khủng bố cộp cái, hấn chính là con kia đáng thương tiểu cao dương.

"Hừ! Nói ngươì như vậy là có cái kia tâm á..., bất quá ta cũng không sợ, ai dám quyến rũ ngươì ta liền để cho nàng đi quét nhà cầu!" Hạ Hình Vũ hừ hừ nói, miệng nhỏ đều cổ đi lên.

Nặng nề Hạ Hình Vũ tron mềm gương mặt, Trương Dương không nhìn được hôn một cái, "Nha đầu ngọc, ngươì nói có các ngươì ta còn sẽ đi tìm ngươì khác mà!"

Hạ Hình Vũ trong lòng mặc dù tin tưởng Trương Dương, Nhưng ngoài miệng vẫn là nói: "Người nào không biết đàn ông các ngươì, ăn trong chén, nhìn trong nôi!"

"Khà khà, ta không ăn trong bát, ta trực tiếp một nôi quai rồi!" Trương Dương gian cười nói, bị Hạ đại mỹ nhân không phải người đái ngô sau mới thành thật hạ xuống.

"Được rồi, chúng ta đi thôi." Hạ Hình Vũ thoả mãn nhìn thoáng qua Trương Dương, vui sướng hài lòng ôm Trương Dương cánh tay ra tiểu khu.

...

Hạ Hình Vũ nha đầu này không một chút nào khách khí, mới vừa vào cục cảnh sát trực tiếp kéo Trương Dương tiến vào Nam thành trường cục công an phòng làm việc của.

"Bạch thúc thúc, ta tới hướng về ngươì báo cáo công việc rồi!" Tiểu nha đầu vào cửa liền hô to gọi nhỏ, sợ đến chính đang xem văn kiện bạch cảnh nước suýt chút nữa té xuống.

"Ta liền biết là ngươì nha đầu này, ngươì tự không thể gõ cửa! Ngươì Bạch thúc lớn tuổi có thể không chịu nổi ngươì như thế dọa." Bạch cảnh nước xoa xoa đầu đau đến đầu, nha đầu này mỗi lần đi vào cũng không gõ cửa, này nếu là người khác hấn đã sớm nổi hỏa. Nhưng tiếc thân phận của đối phương để hấn không thể làm gì.

Hấn người cục trưởng này xem như là gặp vận rủi lớn, thủ hạ chẳng những có cái thị trưởng công tử, còn có cái tỉnh trưởng thiên kim. Mấy ngày trước khá tốt, hai người này không biết đến đâu đi chơi, không tới quấy rầy hấn. Nhưng Điều Phi tiểu tử kia vừa trở về liền cho mình chọc vào cái sọt, xuất hiện ở vị đại tiểu thư này cũng quay về rồi, hấn thực sự là đau cả đầu.

Hạ Hình Vũ cười hi hi nói: "Làm sao biết chứ! Bạch thúc thúc nhưng năm đó Đà Hắc anh hùng, coi như là thương đẩy đến trên đầu cũng sẽ không sợ đi."

Bạch cảnh nước ở trong lòng thầm nói, ta là không sợ thương, nhưng ta sợ ngươì ah! Trên mặt lại lộ ra nụ cười nói: "Ngươì nha đầu này có chuyện gì cứ nói đi, lần nào đến đều một bộ này."

"Trương Dương mau vào, đây là Bạch thúc thúc, ngươì tốt nhất rồi! Ngươì nếu như muốn làm quan liền tới tìm hấn, hấn nhất định sẽ đáp ứng." Hạ Hình Vũ vui cười hồn hồ lôi kéo Trương Dương đi tới bạch cảnh nước trước mặt nói rằng.

"Đừng! Ngươì nha đầu này cũng đừng cho ta rót thuốc mê, muốn quan đi tìm ngươì lão ba, ta cũng không dám hứa hẹn." Bạch cảnh nước vội vã xoa tay, vị đại tiểu thư này sẽ không lại cho hấn tìm phiền toái đi.

Hạ Hình Vũ bất mãn mà cau mũi một cái, "Bạch thúc thúc thật nhỏ mọn, ngươì ta không phải là muốn cho bạn trai tìm công việc tốt mà, này đều không đáp ứng."

Bạch cảnh nước lúc này mới chú ý tới Trương Dương, vị này lại là Hạ gia sắp là con rể, chính mình nhưng cho tới bây giờ chưa từng nghe nói.

Đệ nhìn một cái bạch cảnh nước chính là một trận hoảng sợ, hấn ở đây làm cục trưởng trước đó nhưng là một mực tại cơ sở công tác, ngươì nào chưa từng thấy. Ngươì tuổi trẻ trước mắt không nhìn thấy trước đó không chút nào gây cho ngươì chú ý, có thể nhìn kỹ nhưng mang đến cho mình lớn lao áp lực, đây là sát khí!

Ánh mắt của đối phương phi thường sắc bén, chính mình thật giống bị mãnh thú nhìn chăm chăm như thế. Đây thực sự là Hạ gia con rể, mà không phải những gia giết ngươì như ngươì tội phạm?

Bạch cảnh nước căng thẳng thân thể, chậm rãi nói: "Không biết vị tiểu huynh đệ này trước kia là làm việc ở đâu?" Hấn có chút bận tâm nhìn về phía Hạ Hình Vũ, vị này tỉnh trưởng thiên kim nếu như tại chính mình này xảy ra chuyện, hấn nhưng là chịu tội khó thoát.

Trương Dương có chút bất ngờ, vị này xem ra bị bẩm cục trưởng cũng không phải cái bao cò ah! Chính mình vừa bất quá liếc mắt nhìn hấn, đối phương lại cảnh giác đã đến.

Trương Dương khinh khê cười nói: "Cục trưởng Bạch khách khí, gọi ta Trương Dương là được. Trước đây ta là cùng Vương Hải Trương Quốc Xương bọn họ làm một cái nghề, gần nhất chuẩn bị thay cái công tác làm một chút."

Trương Dương hơi hốt nói rằng, hẳn tin tưởng chức vị làm được bạch cảnh nước loại cấp bậc này khẳng định biết một ít võ lâm chuyện. Mà Vương Hải cùng Trương Quốc Xương chính là Nam Tinh võ học sẽ ở Nam Tinh ở bề ngoài tiêu chí, bạch cảnh nước khẳng định biết thân phận chân thật của bọn hắn.

Quả nhiên, bạch cảnh nước vừa nghe Trương Dương nói tới Vương Tường hai người liền biết Trương Dương là người trong võ lâm, thân thể cũng thanh tịnh lại. Hẳn biết ở trước mặt những người này, liền dựa vào bản thân hoang phế mười mấy năm kỹ năng tuyệt đối không có một chút tác dụng nào, cũng sẽ không lại phòng bị rồi. Lại nói nhân gia nhưng là Hạ đại tiểu thư mang tới, chẳng lẽ còn sẽ hủy đi cục cảnh sát không được.

Bạch cảnh nước buông xuống đề phòng, nói chuyện cũng cùng khí không ít, không nói Trương Dương võ giả thân phận, chỉ bằng người ta bạn gái cũng phải cấp mặt mũi.

"Ta thì gọi người là tiểu Trương đi, ngày hôm qua nha đầu này cùng ta nói muốn tìm cao thủ đến cảnh đội, ta còn không tin, bây giờ nhìn lại tiểu nha đầu là khiêm tốn ah!"

Hạ Hinh Vũ đắc ý nhướng nhướng mày, "Đó là dĩ nhiên, Trương Dương có thể lợi hại, coi như cho vị đại đội trưởng cũng không thiệt thòi."

Bạch cảnh nước bắt đắc dĩ cười cười: "Người nha đầu này, nếu như bị các người Lý đội biết rồi, e sợ hội thương tâm chết."

Trương Dương có chút ngượng ngùng, nha đầu này cũng không biết khiêm tốn, tận ở bên ngoài nói lung tung, "Cục trưởng Bạch cười chê rồi, nha đầu này liền thích nói mò, lần này tới chính là căng căng kiến thức, còn hi vọng bạch (vấn) cục nhiều quan tâm."

"Người ta nào có nói mò mà! Người vốn là thật là lợi hại, bất quá Lý đội vẫn là rất tốt, nếu không đem Diêu Phi tên kia đội phó cho người đi, như vậy chúng ta liền giống nhau." Hạ Hinh Vũ cười hi hi nói, xem ra là nghĩ tới Diêu Phi biết được tin tức này lúc đáng thương dạng.

Bạch cảnh nước cùng Trương Dương nhìn nhau nở nụ cười, nha đầu này vẫn đúng là cảm tưởng. Trương Dương bắt đắc dĩ đã cắt đứt Hạ Hinh Vũ ảo tưởng, "Hinh Vũ, có thể đừng có nằm mộng sao? Cũng không sợ Diêu Phi tìm người liều mạng, nói chính sự đi."

"Ồ! Biết rồi. Bạch thúc, ta ngày hôm qua không phải là cùng người nói xong rồi sao, để Trương Dương Lai cảnh đội công tác, người đã đáp ứng." Hạ Hinh Vũ nghe xong Trương Dương, ngoan ngoãn hướng về bạch cảnh nước nói rồi ý đồ đến.

Bên cạnh bạch đại cục trưởng nhìn Hạ Hinh Vũ như vậy nghe Trương Dương một trận kinh ngạc, xem ra Hạ gia nha đầu thật là thích trước mắt tiểu tử, đây là bị người trong âm thầm gọi là ma nữ Hạ đại tiểu thư sao?

"Cái này không có vấn đề, ta đã sớm dặn dò được rồi, đội sẽ tiểu Trương về phía sau cần cái kia báo một thoáng đến dẫn tới quần áo là được." Bạch cảnh nước dứt khoát nói rằng.

Phải biết Hạ Hinh Vũ ngày hôm qua cùng hắn lúc nói, Nhưng chưa nói Trương Dương là bạn trai nàng. Như loại này chiêu người lính cảnh sát chuyện đối với hắn mà nói bất quá là việc rất nhỏ, nếu không phải Hạ Hinh Vũ tìm được hắn, hẳn căn bản không cần thiết quản chuyện như vậy.

"Cái kia liền cảm ơn bạch cục, lần sau có cơ hội ta cùng Hinh Vũ mời ngài ăn cơm." Trương Dương cười nói, trong lòng không khỏi cảm khái, đây chính là quyền lực chỗ tốt, đối với người khác mà nói khó như lên trời chuyện, đối với bọn hắn mà nói chỉ là một câu nói vấn đề.

"Tiểu Trương quá khách khí, sau đó cũng đừng gọi cục trưởng rồi, gọi ta Bạch thúc là được. Nếu là có cái gì không hiểu cũng có thể tới tìm ta." Bạch cảnh nước trên mặt tươi cười, dưới cái nhìn của hắn hướng về Trương Dương làm cảnh sát cũng chính là nhất thời hứng thú, qua mấy ngày hứng thú đi xuống, tự nhiên sẽ rồi đi.

Lấy người ta lão Hạ nhà con rể còn có võ giả thân phận sẽ làm cả đời cảnh sát quèn sao.

"Bạch thúc, chúng ta đi! Lần sau đi vào ta sẽ gõ cửa, hi hi..." Hạ Hinh Vũ vừa nghe Trương Dương căn cứ chính xác kiện làm xong, cũng không ở lại lâu kéo Trương Dương liền đi, trước khi đi còn cười ha hả nói một câu.

Nghe đóng cửa âm thanh, bạch cảnh nước bắt đắc dĩ vỗ đầu một cái, "Thấy vậy mấy ngày phải đi xa nhà một chuyến rồi, nguyên bản là có hai cái phiền toái lớn, hiện tại lại tới nữa rồi một cái vũ lực càng mạnh! Ta đây là tạo cái gì nghiệt nha!" Bạch cảnh nước bình không trêu chọc nổi còn không trốn thoát tinh thần chuẩn bị chạy nạn đi tới.

Mà chúng ta Hạ Hinh Vũ tiểu thư đang cùng Trương Dương tràn đầy phấn khởi du lãm cục cảnh sát, còn không biết người ta đã đem bọn họ định vì gieo vạ rồi.

Chương 87: Nữ nhân khó chơi

"Trương Dương, nhớ tới không cho cùng Diêu bay ra ngoài lêu lổng ồ! Không phải vậy ta sẽ mất hứng đấy ." Hạ Hình Vũ kể tục dặn Trương Dương , câu nói này nặng từ ra cục trưởng văn phòng tự một mực nói đến bây giờ .

Trương Dương ho khan hai tiếng , nha đầu này không yên lòng chính mình vẫn là không yên lòng Diêu Phi , sớm biết như vậy người còn đem ta sắp xếp đến Diêu Phi thủ hạ làm gì .

"Người nói tất cả tám lần rồi, ta nhớ kỹ rồi , sau đó chỉ muốn gặp được mẹ ta đều không nhìn thẳng nhìn các nàng được chưa !" Trương Dương bắt đầu đi gạt đầu , nha đầu này gần nhất làm sao luôn lo được lo mất.

Hạ Hình Vũ lườm một cái , "Còn mẹ , người nhìn thấy mẫu con kiến có thể nhận ra sao, miệng lưỡi trơn tru , khẳng định có ý đồ xấu !"

Trương Dương đau cả đầu , "Cô gái nhỏ , người lại gây phiền phức ta nhưng liền đem người làm !" Nói một đôi sắc thủ liền muốn đánh lên nơi nào đó rồi.

Hạ Hình Vũ sợ hết hồn , cục cảnh sát người đến người đi , nếu như bị dưới tay nàng nhìn thấy , thật là quá mất mặt .

Hạ Hình Vũ khiếp khiếp nói rằng: "Không muốn tại đây có được hay không , về nhà người ta mặc người xử phạt là được." Chu miệng nhỏ ôm thật chắc trụ Trương Dương , chỉ lo Trương Dương tại đây muốn đánh nàng mông năm nàng thô trắng .

Trương Dương cũng không như vậy da mặt dày tại đây liên tục (kích) ngực , bắt quá là hù dọa tiểu nha đầu một thoáng thôi .

"Này còn tạm được , sau đó chuyện như vậy nói một lần là được rồi , ta sẽ xét suy tính ! Ngày hôm nay nên tha cho người một mạng rồi." Trương Dương nghe đầu đại độ nói rằng , lần này cuối cùng là cho thấy một cái người đàn ông phong thái , tiểu nha đầu này xem ra chính là muốn dạy dỗ một bạn mới được ah !

"Người ta biết rồi, người là chủ nhân một gia đình ! Sau đó tất cả nghe theo người được chưa !" Hạ Hình Vũ xinh đẹp mà nói ra , nói xong cười hi hi ôm sát Trương Dương , Trương Dương vừa bộ đáng thật có nam nhân vị !

"Chúng ta đi trước đem trang bị nhận được đi, người ta muốn nhìn người mặc cảnh phục bộ dáng , khẳng định thật suất khí!"

Trương Dương cảm thụ một thoáng trên cánh tay mềm mại , nha đầu này mặt của da hiện tại nhưng là dày hơn nhiều, đại bạch thủ đều giống như đại một chút .

Hạ Hình Vũ cũng không biết Trương Dương nghĩ như thế nào , lôi kéo Trương Dương liền tiến vào hậu cần xử .

"Hạ đội trưởng , người tới làm sao không trước tiên thông báo một tiếng , có nhu cầu gì gọi điện thoại là được , trả như nào đây làm phiền ngài tự mình đi một chuyến đây."

Hậu cần khoa khoa trưởng đang cùng văn phòng tiểu mỹ nữ liếc mắt đưa tình đây, vừa thấy Hạ Hình Vũ đi vào lập tức chạy tới ân cần lấy lòng nói .

Hạ Hình Vũ không thèm để ý trước mắt hình dáng giống cái cầu tên Béo , trực tiếp nói: "Ta là cho Trương Dương lĩnh đồ vật , bạch (ván) cục với các người đã hảo chiêu hô đi à nha ."

Tên Béo khoa trưởng thấy Hạ Hình Vũ ôm một người đàn ông đi vào liền biết quan hệ của hai người không bình thường , lại nói Trương Dương cảnh sát chứng nhận hay là hấn làm, hấn đương nhiên nhận thức Trương Dương . Bất quá bây giờ Trương Dương cùng trước kia bức ảnh biến hóa quá lớn, hấn nhất thời không nhận ra được , bây giờ nghe Hạ Hình Vũ vừa nói như thế lập tức phản ứng lại .

"Sớm làm xong , nếu như biết là Hạ đội trưởng bằng hữu , ta liền trực tiếp đưa qua , cái nào dùng phiền toái như vậy !" Mập khoa trưởng vẻ mặt tươi cười, không để ý chút nào Hạ Hình Vũ lạnh nhạt , dưới cái nhìn của hấn lúc này mới bình thường , nếu như Hạ Hình Vũ đối với hấn nhiệt tình hấn mới sợ đây.

"Đừng nói nhảm , nhanh lên một chút làm tốt , đợi sẽ còn có việc đây!" Hạ Hình Vũ không muốn thấy một cái cầu luôn ở trước mặt mình xoáy đến xoáy đi , liền vội vàng cắt đứt mập khoa trưởng phí lời .

Tên Béo rất là nhiệt tình , đuổi đi một bên muốn phải giúp một tay tiểu mỹ nữ , chính mình tự mình thay Trương Dương phân phát cảnh phục giấy chứng nhận hồ sơ . Tò rõ về ân cần mà nói ra: "Cũng không biết Trương cảnh quan xuyên (đeo) bao nhiêu , nếu là không vừa vặn sẽ nói cho ta biết , ta lập tức cho ngài đổi ."

Trương Dương thử một chút , vẫn rất vừa vặn, cười nhạt nói: "Phiền phức khoa dài, vừa vặn vừa vặn không cần làm phiền ."

Hạ Hình Vũ thấy Trương Dương mặc vào cảnh phục , trên mặt tươi cười: "Quả nhiên thật suất khí ồ! Xem ra ngươi đã sớm nên làm cảnh sát mà, nhiều như vậy tốt!"

Mập khoa trưởng thấy Hạ Hình Vũ vui mừng như vậy , cũng là nở nụ cười , "Đúng vậy a ! Trương cảnh quan xuyên (đeo) đồng nhất thân thích hợp nhất , Hạ đội trưởng ánh mắt thật tốt!"

Trương Dương mãnh liệt lườm một cái , cảnh phục không đều là giống nhau mà ! Còn ánh mắt được , cái này gia hỏa khoa trưởng không phải là nịnh hót đánh tới a?

Nhìn mình một thân cảnh phục , Trương Dương luôn cảm giác thiếu chút cái gì , chợt nhớ tới trên ti vi cảnh sát không đều là súng lục đây sao?

"Cái kia , làm sao không có súng à?" Trương Dương nghĩ đến có thể quang minh chính đại cầm súng chính là trở nên kích động , không có người nam nhân nào không thích thương , khi còn bé nam hài món đồ chơi tâm chến phần mười đều là thương . Hắn ở đây Long sơn giết lão nhị hai người không có chú ý chính hắn thời điểm liền gặp được một khẩu súng , bất quá khi đó hắn sợ phiền phức , trực tiếp để hệ thống thu về rồi.

Mập khoa trưởng có chút khó khăn , theo lý thuyết như Trương Dương loại này mới vừa vào người mới là không thể súng lục. Hình như người ta lại lịch quá lớn, hắn cũng không tiện cự tuyệt . Nếu như Trương Dương cầm súng dính vào , hắn nhưng là muốn gặp vận rủi lớn.

"Trương cảnh quan , nếu không bọn ngươi mấy ngày? Ta giúp ngươi xin một thoáng?" Mập khoa trưởng có chút thấp thỏm nhìn một chút Hạ Hình Vũ , vị này sẽ không tức giận chứ?

Trương Dương vừa nhìn mập mập về mặt sẽ hiểu , nguyên lai không phải mỗi cảnh sát đều có thể súng lục. Hắn cũng không nguyên vì chút chuyện nhỏ này phiền phức người khác , thấy Hạ Hình Vũ còn muốn nói chuyện , liền vội vàng cắt đứt nói: "Vậy cứ như vậy đi , chúng ta đi trước , tạ trưởng khoa Tạ rồi."

"Hạ đội trưởng , Trương cảnh quan đi thông thả , có việc gọi điện thoại là được !" Mãi đến tận Trương Dương hai người ra cửa , bộ phận hậu cần khoa trưởng còn nhiệt tình đưa ra môn , thực sự là làm khó vị này bước đi đều thờ dốc mập mập .

Ra hậu cần khoa , Hạ Hình Vũ mới nhỏ giọng nói: "Trương Dương , nếu không đem thương : súng của ta cho ngươi dùng đi."

Trương Dương nhẹ nhàng nở nụ cười , "Ngươi nha đầu này đảm vẫn đúng là lớn, cũng không sợ xử phạt ! Ta chính là hiếu kỳ mà thôi, ngươi cho rằng có hay không đồ chơi kia đối với ta có ảnh hưởng sao?" Trương Dương nói đúng là lời nói thật , lấy thực lực bây giờ của hắn , trừ phi là đồng thời có vài người đối với hắn đồng thời nổ súng , không phải vậy căn bản là không đã thương được hắn .

Hạ Hình Vũ trên mặt tươi cười , "Hừm, ta liền biết ngươi lợi hại nhất ! Chúng ta hiện tại liền đi cảnh sát hình sự đại đội đi, Diêu Phi tên kia e sợ sột ruột chờ rồi."

...

"Sur phụ , ngươi đã tới ! Ta đều chờ ngươi đã lâu."

Trương Dương hai người vừa vào cảnh sát hình sự đại đội , đã nhìn thấy Diêu Phi tên kia chờ ở cửa , nhìn thấy Trương Dương liền oán giận nói .

"Tiểu tử , ngươi còn không có khi (làm) lão đại liền dám oán giận sư phó , vậy sau này còn không lật trời nha !" Trương Dương cười mắng .

Hạ Hình Vũ mạnh mẽ trừng mắt liếc Diêu Phi , "Sau đó cùng ngươi tính toán , Trương Dương liền giao cho ngươi , ngươi dẫn hắn làm quen một chút đồng sự cùng hoàn cảnh , ta đi cùng Lý đội chào hỏi."

Chờ Hạ Hình Vũ vừa đi , Diêu Phi mặt ngay lập tức lộ ra cười bí ối , "Sur phụ , từ nay về sau này hình cảnh đội chính là chúng ta thiên hạ ! Ngươi nếu như coi trọng cái nào muội tử cùng ta nói một tiếng , chúng ta cũng đi quy tắc ngầm này !"

Trương Dương tàn nhẫn mà gõ một cái đầu của hắn , "Câm miệng cho ta ! Ngươi nói ban đầu ta làm sao lại phạm vào lẩn lộn , thu phục ngươi như thế một cái đồ đệ ! Võ nghệ không được coi như xong , bằng môn tà đạo đúng là tinh thông !"

Nói Trương Dương liền đến khí , lần trước Vương Hải đưa tới ba phần luyện cốt thuốc hắn muốn cho gia hỏa này dùng một phần , Nhưng gia hỏa này vừa thấy thuốc đóng gói liền nhất định không cần , còn nói đồ chơi kia đây đường . Hắn còn không bằng mua mấy cây roi cộp bời bở , cảm tình đem đồ chơi kia khi (làm) đại bỏ hoàn rồi.

Nếu như Diêu Phi bị những gia Minh Kinh võ giả nghe thấy , e sợ sẽ sống sống bóp chết hắn ! Phải biết Trương Dương từ khi đạt được này vài phần thuốc thì có vài vị Minh Kinh cao thủ nhìn chăm chăm hắn , nếu không phải võ học sẽ cao tăng lên tiếng không cho phép quấy rối Trương Dương , Trương Dương phiền phức e sợ không nhỏ .

"Khà khà , sư phụ , ta không phải là nói một chút mà ! Đùa giỡn , ta bây giờ nhưng là mỗi ngày luyện võ luyện đến đêm khuya , không thấy ta đều gầy hốc hác đi rồi." Diêu Phi cợt nhả mà nói ra .

Trương Dương khinh thường bĩu môi , "Ngươi là cùng con gái ngươi ta luyện võ đi tới đi, ngược lại ta là không hi vọng ngươi tới kế thừa của ta võ nghệ , ngươi có thể đem thân thể luyện tốt nhiều sinh mấy cái em bé là được . Đến thời điểm ta liền chọn một cái dạy dỗ , nói không chắc so với cái tên nhà ngươi có tiền đồ ."

Điều Phi mặt đen lại , cảm tình mình chính là sinh con công cụ nha !

"Sư phụ , người quá đau đớn lòng tự ái của ta , ta quyết định sau đó muốn giới nữ sắc , không sinh con rồi!" Điều Phi lời thề son sắt xin thề nói.

Trương Dương căn bản không để ý đến hắn một ít bộ , "Đừng nói nhảm , mang ta đi dạo , xem người tiểu tử có phải là ngay cả mình chỗ làm việc đều không nhìn rõ ."

Điều Phi bất đắc dĩ ở mặt trước lĩnh nổi lên đường , trong miệng còn tại lầm bầm "Ta bây giờ nhưng là người lên ty , người còn muốn ta dẫn đường ."

Trương Dương lười nghe hắn phí lời , đi theo phía sau hắn chậm rãi bắt đầu đi dạo . Trên đường gặp phải mấy vị cảnh sát nhìn thấy Điều Phi đều là một mặt khách khí vẫn an , sự thỏa mãn cực lớn hắn lòng hư vinh .

"Sư phụ , nhìn thấy đi! Người xem chính ta tại trong cục uy vọng cao bao nhiêu , liền ngay cả Hạ Hình Vũ cũng không được !" Điều Phi kiêu ngạo giọng lên đầu , trong lòng hướng chi đem vừa hướng mình vẫn an mấy vị cảm tạ mười tám lần .

"Phí lời , nếu như ta cũng có một cái thật lão tử , bọn họ cũng hướng về ta cúi đầu khom lưng ! Một điểm tự mình biết mình đều không có , nhanh đi chỗ làm việc đi , Hình Vũ còn đang chờ đây!" Trương Dương không nhịn được đã cắt đứt Điều Phi tự mình bành trướng , hắn chính là sau đó ở tiểu tử này thủ hạ không lý tưởng khó chịu đây.

Điều Phi về mặt đưa đám , xem ra chính mình sau đó ở cảnh sát hình sự đại đội chính là thanh thứ bốn tay , này đội phó nên phải uất ức ah ! Minh và Hạ Hình Vũ cùng cấp , Nhưng hắn dám trên chọc Hạ Hình Vũ sao? Hiện tại hai người này đều đến bắt nạt hắn , Điều Phi đều vì chính mình cảm thấy đáng thương .

Tiến vào văn phòng , Trương Dương mới phát hiện cảnh sát hình sự đại đội người cũng thật là không ít , chỉ là chức quan vẫn làm công nhân viên tự không dưới hai mươi người , còn có một chút đang phá án thêm vào nghỉ ngơi , toàn bộ cảnh sát hình sự đại đội gần như Hữu Bách đến người .

Xem bận rộn mọi người , Trương Dương hơi xúc động , sau này mình cũng phải ở chỗ này công tác sao?

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Đại Cao Thủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 88: Phiền phức về người rồi

"Ha ha , tiểu tử ! Chúng ta lại gặp mặt !"

Vừa vào cửa , Trương Dương đã bị nhiệt tình Lý bảo vệ nước một cái gấu ôm trần trụ , ta cùng vị này quan hệ khi nào như thế thân cận?

Trương Dương thật vất vả tránh thoát vị đại hán này ôm ấp , hắn cũng không thích người đàn ông .

"Lý đội trưởng vẫn là nhiệt tình như vậy , sau đó ta nhưng dù là thủ hạ người Bình rồi , phải nhiều quan tâm ah !" Trương Dương lòng vẫn còn sợ hãi lùi về sau hai bước , cười ha ha nói rằng .

Hắn đối với vị này Lý đội trưởng Ánh Tượng coi như không tệ . Lần trước chính mình đánh Điều Phi , hắn cũng không nhân cơ hội trả thù , càng không có dùng quyền lợi ép người , chỉ bằng điểm này , Trương Dương liền kính nể hắn !

Không phải mỗi người đều có thể từ bỏ nình bộ thành phố trưởng công tử cơ hội , Nhưng Lý bảo vệ nước nhưng không có làm như vậy . Coi như là tỷ thí thất bại , cũng không có nói nhiều một câu , đây mới là thật người đàn ông !

"Tiểu tử người ta nhưng là biết đến , có phải là ở nhà rồi rảnh không có chuyện làm , muốn không làm sao sẽ nghĩ tới đi tới ta đây lẫn lộn thời gian !" Lý bảo vệ nước lớn tiếng cười nói .

Thân thể hắn vì là tinh thành cảnh sát hình sự đại đội trưởng , tin tức nhưng là rất linh thông , chính là Trương Dương bắt nam vũ hội quán quân hắn cũng biết . Chuyện lớn như vậy cơ quan quốc gia không thể không biết chuyện , phải biết lúc đó vì phòng ngừa những võ giả kia xằng bậy , hắn nhưng là ở võ học sẽ một mảnh kia nhìn chăm chú chừng mấy ngày .

"Ha ha , Lý đội cười chê rồi , đây không phải không có cơm ăn , đến người này kiểm cơm ăn mà !" Trương Dương cười trả lời , ánh mắt lại quét quét Hạ Hình Vũ .

Lý bảo vệ nước đừng xem vóc người thô lỗ , tâm tư nhưng nhẩn nhai , nếu không cũng làm không được cảnh sát hình sự đại đội trưởng . Vừa thấy Trương Dương ánh mắt của cũng biết là Hạ Hình Vũ mưu ma chước quỷ , "Ha ha , xem ra chúng ta Nam thành giới cảnh sát Phách Vương Hoa có quy túc , lão đệ chịu nổi mà !"

Hạ Hình Vũ thấy Lý bảo vệ nước đột nhiên nói đến chính mình , mặt đỏ lên cười mắng: "Không đứng đắn , xem ta lần sau hướng về không hướng về chị dâu cáo trạng , liền nói người ở bên ngoài nuôi Tiểu Tam rồi!"

Lý bảo vệ nước ngẩn ngơ , vội vã làm lấp bắp nói: "Ta nói sai , Hình Vũ có thể tuyệt đối đừng nói lung tung , người đây là muốn mệnh ta ah ! Chị dâu người cái kia tính khí người còn không biết , đến thời điểm nhưng là thật muốn tìm ta liều mạng ."

Trương Dương mấy người nhìn Lý bảo vệ nước đáng đáp sột sắng , không khỏi cười ha ha , nguyên lai vị này Cao Tráng hán tử còn là một thê quán nghiêm ah !

"Tiểu Trương , người cũng đừng cười ta , đến thời điểm người cùng ta cũng không thể kém được , người đàn ông khó ah !" Lý bảo vệ nước cảm thán một câu , nhìn về phía Trương Dương ánh mắt tràn ngập đồng tình .

Điều Phi ở một bên chen miệng nói: "Đội trưởng không biết đi! Chúng ta Đại Ma nữ nhưng là bị sự phụ của ta thu thập phục phục thiếp thiếp, muốn nàng hướng về đồng cũng không dám hướng tây đây!"

"Khốn nạn , người tự không thể cầm miệng ! Không ai coi người là người cầm !" Hạ Hình Vũ bị Điều Phi nói một trận mặt đỏ , mặt mũi của chính mình hướng về cái nào thả nha !

Lý bảo vệ nước đại ra một trận , trong mắt chứa sùng bái , "Lão đệ lợi hại , ta mặc cảm không bằng ah !"

Hạ Hình Vũ sắc mặt đỏ chót , "Các người những người đàn ông này cũng không là đồ tốt ! Ta đi làm ." Nói xong cũng không để ý tới một bên cười trộm trương dương , lắc lắc eo thon nhỏ liền chạy xa .

Mấy người nhìn Hạ Hình Vũ then thùng đáng vẻ , dồn dập nở nụ cười , Lý bảo vệ nước càng hơn , hẳn có thể rất hiếm thấy đến Hạ Hình Vũ ngượng ngừng đáng vẻ .

"Vẫn là lão đệ lợi hại , Hình Vũ đích thật là cô nương tốt , không có những kia con ông cháu cha xấu tật , người cũng không thể phụ bạc nàng !" Lý bảo vệ nước nói cũng có chút trịnh trọng rồi , Hạ Hình Vũ cũng là so với nữ nhi của hắn lớn hơn vài tuổi , hẳn nhưng là vẫn coi nàng là con gái nhìn .

Trương Dương thấy Lý bảo vệ nước nói nghiêm túc , khuôn mặt lộ ra mỉm cười , kiên định nói: "Lý đại ca nói đúng lắm , ta sẽ không có lỗi với nàng!"

Điều Phi cũng chen miệng nói: "Đúng đấy, sự phụ của ta có thể không phải loại người như vậy ! Ta cũng là thật con ông cháu cha , người cũng không thể một gậy tre đánh chết tất cả mọi người !"

Lý bảo vệ nước trừng hai mắt một cái , "Chỉ người cũng còn tốt người , cái tên nhà người lần này có thể là đem chúng ta cảnh sát hình sự đại đội mặt của đều vứt sạch ! Làm hại ta bị cục trưởng gọi vào văn phòng mắng thật mấy tiếng !"

Lý bảo vệ nước càng nói càng tức . Nguyên bản chính mình lòng tốt , xem gia hỏa này vẫn không trên không dưới muốn cho hắn lăn lộn cái công lao , ai có thể nghĩ tới tên này lại làm ra mất mặt như vậy chuyện ! Cục trưởng nắm thành phố trưởng công tử hết cách rồi , này không lại tìm tới chính hắn một lãnh đạo trực tiếp .

Điều Phi mặt đỏ lên , khó cắn mà cười nói: "Điều này cũng không có thể trách ta , nghe nói người Huyện trưởng kia vốn cũng không phải là thứ tốt ! Này không nghe nói bộ kiểm tra kỷ luật môn chính đang tra hắn sao , ta nhưng là vì quốc gia mắng ra một con sâu mọt đây."

Trương Dương nghe xong giễu cợt một tiếng , việc này vẫn là sáng nay trên Hạ Hình Vũ nói cho hắn biết . Điều Phi lão tử của sợ việc này hồng rồi Điều Phi tiền đồ , thêm vào thăm hắn tên kia mang con trai của chính mình uống rượu có kỹ nữ hầu , cho nên mới tìm người đi tra hắn . Thời đại này có rất ít quan chức dưới mông là sạch sẽ , cái kia không may chủ tịch huyện xem bộ dáng là tránh không khỏi .

"Lười cùng cái tên nhà người nói , ngày hôm nay xem ở Trương Dương trên mặt mũi , không cùng người so đo rồi ." Lý bảo vệ nước cũng bắt đầu dĩ , Điều Phi gia hỏa này lợn chết không sợ nước nóng , hắn cũng không thể đem hắn mở ra đi .

"Khà khà , ta liền biết đội trưởng rộng lượng sẽ không so đo , chẳng qua lần sau ta thì không đi được ." Điều Phi gương mặt quyền rũ , nhìn Lý bảo vệ nước cả người nổi da gà .

"Tiểu tử người còn muốn có lần sau , nằm mơ đi thôi !" Lý bảo vệ nước khinh thường hừ một tiếng , gia hỏa này vẫn đúng là cảm tượng .

Nói xong không giống nhau : không chờ Điều Phi phản bác , hét lớn một tiếng: "Đại gia trên tay công tác đừng một cái , ngày hôm nay cho các người giới thiệu một cái đồng nghiệp mới , cũng là các người Điều đội sự phụ , Hạ đội trưởng bạn trai !"

Điều Phi cùng xa xa Hạ Hình Vũ ngẩn ngơ , đồng thời ở trong lòng mắng to , Lý đội lại phát cái gì thần kinh .

Đặc biệt Điều Phi , nguyên bản hắn còn muốn ăn giấu hạ xuống , bây giờ bị Lý bảo vệ nước nói ra , sau này mình làm sao gặp người ah !

Nguyên bản vẫn còn bận rộn mọi người đầu tiên là bị Lý bảo vệ nước giọng oang oang của sợ hết hồn , nghe được Lý bảo vệ nước càng là ngây dại !
Làm sao có khả năng?

"Ha ha ha , sau đó cấp hai đội người nếu là có công việc (sự việc) có thể tìm các người Điều đội sư phụ nhiều thương lượng , nghĩ đến Điều đội sẽ không ngại ." Lý bảo vệ nước cười ha ha , lần này xem Điều Phi gia hoà này còn thế nào cho mình gây rắc rối !

Điều Phi về mặt đưa đám mặt tự lắm bầm "Ta liền biết gia hoà này không có hảo tâm, ta đây là tạo cái gì nghiệp ah ! Ta muốn về nhà rồi!"

Trương Dương cũng bị Lý bảo vệ nước đánh trở tay không kịp , gia hoà này nhìn thành thật , nguyên lai cũng là một bụng ý nghĩ xấu !

Cười gượng vài tiếng , nói rằng: "Ta tên Trương Dương , sơ lần gặp gỡ , sau đó còn dựa vào các vị nhiều quan tâm !"

Lý bảo vệ nước các loại (chờ) Trương Dương nói xong , cũng không đợi những người khác phản ứng lại , liền đem Trương Dương kéo đến nơi khúc quanh một chiếc bàn làm việc một bên , "Sau đó người ở này làm công , nếu là có nhiệm vụ người rồi cùng Điều Phi thương lượng đi , không có chuyện gì người có thể chơi chơi game , tiện đem nhất Điều Phi tên kia mang tới ."

Lý bảo vệ nước nói chính mình đều nhìn không được cười lên , hẳn biết Trương Dương là tới đánh bóng thời gian cũng không cưỡng chế hẳn giờ làm việc , bất quá Trương Dương có thể mang đi một cái phiền toái lớn đó là không thể tốt hơn rồi.

Trương Dương nhìn không được cười lên một tiếng , hẳn làm sao cảm giác mình là khách du lịch, nào có thù trưởng muốn thuộc hạ không có chuyện gì chơi game.

Điều Phi lúc này cũng cùng đi qua , không phục nói: "Vậy sao người không gọi sư phụ đi tìm Hạ Hình Vũ , nàng mới là phiền toái lớn đây!"

Lý bảo vệ nước trừng mắt , "Người ta hơn người , ít nhất Hình Vũ còn đem văn phòng an bài công việc vô cùng tốt , cái tên nhà người mỗi lần đều là hồngбет !"

Điều Phi há miệng không lên tiếng , thật giống đội trưởng nói đều đúng, Nhưng chính mình cũng không muốn đem sự tình khiến cho gay go mà !

Lý bảo vệ nước mặc kệ Điều Phi , quay đầu hướng Trương Dương nói rằng: "Lần này trong đội mấy cái đầu đầu không ở , nếu là có thời gian lão đệ cố gắng dạy dỗ bọn hắn một chút , đừng tưởng rằng có mấy tay liền không coi ai ra gì rồi."

Nói xong không đợi hai người đáp lời liền chạy , trong lòng càng là đối chính mình thoả mãn , lần này nhưng là ít đi mấy cái phiền phức , Trương Dương thật là cứu tinh của ta ah !

Trương Dương bắt đầu dĩ cười cười , "Các người người đội trưởng này thật sẽ an bài , cảm tình ta chính là đến làm dã thù ."

Điều Phi hận hận nói rằng: "Gia hoà này rất xấu rồi , sư phụ , nếu không chúng ta buổi tối đánh hắn ám côn thế nào?" Nói dáo dác quay đầu lại nhìn một chút Lý bảo vệ nước , phát hiện đối phương thật đi rồi mới thở phào nhẹ nhõm .

Trương Dương lờm lỏm một cái , "Người trụ không thể đưa ra điểm (đốt) đề nghị hữu dụng , không trách người ta nói người là phiền toái lớn đây!"

Điều Phi ngượng ngập cười một tiếng , "Sư phụ người xem trước một chút tư liệu , ta đi bận bịu chút chuyện !" Nói nhanh chóng bỏ chạy , thật giống Trương Dương là ăn thịt người quái thú như thế .

Trương Dương có chút không hiểu ra sao , lẽ nào những người này đều làm cảnh sát làm choáng váng? Ta lại không ăn các người , chạy nhanh như vậy làm gì . Xem ra chính mình còn phải xem trọng Hạ Hình Vũ , tiết kiệm bị những người này mang choáng váng .

Giữa lúc Trương Dương nghĩ kỹ thật thanh yên tĩnh một chút nhìn tư liệu giết thời gian không có chú ý chính hắn thời điểm , trong đội một đám Bát Quái đang nhìn không nổi , đem Trương Dương vây chặt đến không lọt một giọt nước .

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Đại Cao Thủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 89: Thật sự , các người không tin?

"Dương ca , người thực sự là hình Vũ tỷ bạn trai?"

Câu hỏi chính là phụ trách văn bí công tác Lưu Tiểu Nhã , nàng vẫn sùng bái nhất đúng là Hạ Hình Vũ rồi. Nàng không nghĩ tới Hạ Hình Vũ ánh mắt cao như vậy người lại tìm bạn trai , đối với có thể bắt được Hạ Hình Vũ phương tâm Trương Dương nàng rất là tò mò .

"Đúng vậy a, đúng a! Dương ca nói với chúng ta nói đi , để cho chúng ta căng căng kiến thức !" Bên cạnh mấy vị Bát Quái chúng cũng dồn dập ồ ồ ào nói.

"Còn có Điều đội lại là Dương ca đồ đệ , Dương ca cũng cùng một chỗ nói một chút đi !"

...

Trương Dương có chút không nói gì , bình thường chính mình thấy cảnh sát không đều là trầm mặc ít nói sao? Đây cảnh sát hình sự đại đội làm sao lại không giống chứ , nhất định là Lý bảo vệ nước cái kia giọng nói lớn làm hư!

"Ai ! Kỳ thực cũng không có cái gì , các người Hạ đội trưởng xem ta dáng dấp soái liền tự động đã tìm tới cửa , người lớn lên đẹp trai cũng phiền phức ah !" Trương Dương thở dài một hơi thật giống thật vì chính mình lớn lên đẹp trai buồn phiền , "Về phần các người Điều đội đó là khóc lóc quý muốn bái ta làm thầy , ta đánh đâu đánh không đi . Hết cách rồi, ta đã thu hấn làm đồ đệ rồi."

"Thiệt! Ai tin nha ! Dương ca người liền nói thật đi, chúng ta hiện tại thế nhưng chính mình người . Người liền dạy chúng ta mấy chiêu , đến thời điểm chúng ta cũng tìm như Hạ đội trưởng xinh đẹp như vậy trở về làm vợ ." Bên cạnh một vị nam biến thái cầu khẩn nói .

Lưu Tiểu Nhã nhìn không được , khinh thường phun nói: "Vương Đại Bằng , chỉ người lớn lên dạng vẫn còn muốn tìm hình dáng giống Hạ đội trưởng, chính là Phụng tử cũng không lọt mắt người !"

Vương Đại Bằng một gương mặt to nhech đến đỏ bừng , tức giận quát: "Lưu Tiểu Nhã , người khinh người quá đáng ! Ta muốn tìm người một mình đấu !"

Tiếng nói vừa ra , Trương Dương bốn phía lập tức yên tĩnh lại , cũng giống như xem kẻ ngu si như thế nhìn chăm chăm Vương Đại Bằng . Trương Dương có chút không rõ , lẽ nào vị này đáng yêu tiểu cô nương có lai lịch lớn?

Trương Dương mặc dù là lần đầu tiên nhận thức mấy người , Nhưng cảm giác còn không xấu , không nghĩ tới mấy người tổn thương hòa khí , liền vội vàng nói: "Đại Bằng đúng không , làm sao người có thể bắt nạt người ta tiểu cô nương đây, còn một mình đấu ! Người cũng hạ thủ được !"

Trương Dương mới vừa nói xong , trên sân mấy người liền một trận cười vang , Vương Đại Bằng càng là không đất dung thân , mặt đỏ lại như quả táo đường như .

"Các người đây là?" Trương Dương có chút không rõ , hấn nói có buồn cười như vậy sao , không dùng tới như vậy đi?

"Ha ha , Dương ca người không biết, Tiểu Nhã có thể là trong đội của chúng ta ngoại trừ mấy vị đội trưởng ở ngoài có thể đánh người , Đại Bằng trước đây đã bị Tiểu Nhã đánh chính là sưng mặt sưng mũi !" Bên cạnh có người thấy Trương Dương không rõ , vừa cười một bên giải thích .

Trương Dương có chút không thể tin tưởng , chính mình vẫn đúng là không phát hiện trước mắt kiểu tích tích tiểu cô nương lại có thể đem một cái ngũ đại tam thỏ hán tử cho đánh ngã , thực sự là không thể nhìn mặt mà bắt hình dong ah !

Vương Đại Bằng đỏ lên mặt quát: "Có bản lĩnh các người cũng đi cùng nàng đánh một chiêu , ta đây là nhường nàng được rồi !"

Lưu Tiểu Nhã mặt to lóe lên lóe lên, khá ái nói rằng: "Đại Bằng , nguyên lai lần trước người là nhường ta đấy, lần này chúng ta lại so với một lần có được hay không , người cũng đừng đề cho ta rồi."

"Ha ha ha , Đại Bằng mau trả lời ứng với ah ! Người vừa không phải còn muốn tìm Tiểu Nhã một mình đấu mà !" Mấy người xấu nhân cơ hội hống kêu lên , trong lúc nhất thời Trương Dương này trở thành văn phòng địa phương náo nhiệt nhất .

"Hừ ! Hào nam không cùng nữ đấu ! Ta còn muốn hỏi Dương ca vấn đề đây, các người những người này đừng quấy rối !" Vương Đại Bằng thẳng thắn không để ý tới mấy người , ý đồ dời đi tầm mắt .

Trương Dương nhìn mấy vị trẻ tuổi nhìn cười không được cười , xem ra sau này tháng ngày cũng không cô quạnh sao .

Lưu Tiểu Nhã quay về Vương Đại Bằng khinh thường hừ một tiếng , tiếp tục hướng Trương Dương hỏi "Dương ca , vẫn là nói với ta nói hình Vũ tỷ tỷ chuyện đi! Thật sự rất hiếu kỳ đây, dung mạo người cũng không phải rất tuần tú , Hình Vũ tỷ làm sao sẽ tìm tới người? Không cho gạ ta á!"

Trương Dương mặt xạm lại , nha đầu này làm sao nói chuyện , chính mình dài đến không đẹp trai sao?

"Không tin được rồi, nếu không chính các người đi hỏi các người Hạ đội trưởng . Ta cái kia vẫn là lần đầu tiên thấy nàng , nàng sẽ khóc hô muốn đi theo ta , ta bị bức ép bắt đắc dĩ mới tiếp nhận rồi nàng ." Trương Dương giả ra nghiêm trang đáng vẻ , dọa mấy vị tuổi trẻ cảnh sát quen đều tưởng thật , khuôn mặt lộ ra không hề nên được khiếp sợ .

"Đây là sự thực sao? Trước đây cũng có tiểu bạch kiểm truy nghĩ mất đội nha , không đều là bị Hạ đội trưởng đánh chạy sao?" Có người không thể tin hỏi.

Vương Đại Bằng càng là tự lảm bảm: "Sớm biết ta liền đi toàn bộ cho , nói không chắc Hạ đội trưởng sẽ khóc hô tới tìm ta đây!"

Trương Dương cố nén không bật cười , mấy tên này cũng quá ngây thơ rồi đi! Liền câu nói như thế này cũng tin , tự bọn hắn như vậy còn không cho đạo tặc lừa gạt xoay quanh nha !

"Trương Dương !!! Còn có các người còn không mau đi công tác , giờ làm việc không cho nói chuyện phiếm !"

Mọi người phía sau truyền đến Hạ Hình Vũ nổi giận thanh âm của , mấy người bị sợ bắn lên ! Vừa nói chuyện Vương Đại Bằng thấy Hạ Hình Vũ một mặt ăn thịt người vẻ mặt nhìn mình , càng là sợ đến gần chết , như một làn khói liền đã chạy không còn thấy tung ảnh .

Mấy người này chạy hết về sau, Hạ Hình Vũ mới một tay chặt chẽ bóp lấy Trương Dương eo của , một tay tóm chặt Trương Dương lỗ tai , "Ta gọi người nói lung tung ! Ta còn khóc lóc hô đưa tới cửa ! Người tên khôn kiếp này ! Sau đó ta làm sao gặp người !"

Trương Dương cười ha ha , ôm một cái chính đang tức giận Hạ Hình Vũ , "Bảo bối , ta đây không phải trêu chọc bọn họ chơi mà ! Không tức giận , nữ người tức giận đối với thân thể không tốt ."

Hạ Hình Vũ vùng vẫy mấy lần không có tránh thoát Trương Dương trong ngực , cũng không tiếp tục , hận hận nói rằng: "Người người xấu này , sớm biết sẽ không để cho người tới bắt cảnh sát ! Người xem, bọn họ hiện tại cũng đang cười trộm đây!"

Trương Dương ôm trong ngực mềm mại ngọc thể , ha ha cười nói: "Để cho bọn họ đi nói , người vợ không sợ ! Chờ sau này có thời gian rồi, lão công giúp một mình người cái đánh bọn họ ."

Hạ Hình Vũ mặt đỏ lên , gắt giọng: "Không biết xấu hổ , người là ai người vợ ! Nhà người đại lão bà nhưng là ở kinh thành đây!" Vừa nói vừa tàn nhẫn mà bóp Trương Dương xuống.

"Khà khà , các người đều là lớn , người cũng là đại lão bà ! Đến, cười một cái !" Trương Dương da mặt dày , cũng không để ý Hạ Hình Vũ trào phúng , nặn nặn Hạ Hình Vũ Nhục Nhục cằm nhỏ , cười trêu nói .

"Hừ ! Liền biết cái tên nhà người không thành thật , cũng là lớn, người có phải hay không vẫn còn muốn tìm tiểu nhân?" Hạ Hình Vũ vuốt ve Trương Dương tác quái bàn tay lớn , thờ phỉ phò nói rằng .

Trương Dương bàn tay lớn bị vỗ bỏ liền thuận thế rơi vào Hạ Hình Vũ trên hông ngọc , từ từ nắn bóp , "Người vợ , người nói nữ nhân các người làm sao lại phiền toái như vậy đây, coi như muốn tìm tiểu nhân ít nhất cũng đến ăn các người lại tìm đi." Nói cười dăm dăng cách quần áo ở Hạ Hình Vũ Ngọc Thổ (thỏ ngọc) trên cần một cái .

May mà Trương Dương chỗ ở bàn làm việc ở nơi khúc quanh , bốn phía không có những người khác , nếu không Hạ Hình Vũ liền muốn phải liều mạng rồi.

Có chút bị đau Hạ Hình Vũ nhỏ giọng than nhẹ một tiếng , ngượng ngùng nói rằng: "Đại sắc lang ! Lá gan thật to lớn , bị người nhìn thấy làm sao bây giờ !"

"Khà khà , ta cùng mình người vợ nóng người một chút còn không được ah ! Ai dám nhìn lên , sau đó người liền cho hắn tiểu hài xuyên ." Trương Dương đây vô tình nói rằng , lấy thực lực của hắn chỉ cần có người nhìn trộm , hắn tuyệt đối sẽ cảm giác được .

"Chán ghét ! Người cho rằng cục công an là nhà người mở nha , lại nói ta nhưng là nữ nhân tốt , sẽ không cho người khác tiểu hài xuyên." Trương Dương chính cảm thán bản thân người vợ ôn nhu thiện lương thời điểm , bị Hạ Hình Vũ câu nói tiếp theo đánh bại .

"Nhiều lắm cũng là để cho bọn họ quét mấy tháng WC , đương nhiên là trên đường phố nhà vệ sinh công cộng !" Hạ Hình Vũ kiêu cười nói , ánh mắt còn bất chợt quét về phía vừa nói mình tìm tới vua của hắn Đại Bằng .

Lúc này cúi đầu xem văn kiện Vương Đại Bằng chỉ cảm thấy khắp toàn thân lạnh suru suru . Trong lòng càng là ai thán , chính mình tại sao phải nói câu nói kia đây, nghĩ ở trong lòng muốn không được sao .

"Người cái này vô sỉ gia hỏa , còn nói ta tìm tới cửa ! Không biết ai lần thứ nhất gặp người ta liền sắc mimi nhìn chăm chăm không tha , ngum nước đều sắp chảy ra !" Hạ Hình Vũ không cam lòng mà nói ra , tay nhỏ không ngừng mà đánh Trương Dương ngực .

"Ha ha , ta nói sai ! Là ta khóc lóc hô tìm vợ ta, ai gọi chúng ta Gia Bảo bối lớn lên xinh đẹp như vậy đây." Trương Dương cười ôm sát Hạ Hình Vũ , hắn phát hiện Hạ Hình Vũ khối xương tiểu tính khí khá ái nhất rồi.

Hạ Hình Vũ ngực lớn ưỡn một cái , tự hào nói rằng: "Đó là dĩ nhiên , tiện nghi cái tên nhà người rồi."

"Được rồi , bảo bối đi công tác đi, hiện tại nhưng là thời gian làm việc !" Trương Dương vỗ vỗ tiểu nha đầu tròn trịa cái hông , cười ha ha nói rằng .

Hạ Hình Vũ kiêu mị ngang Trương Dương một chút , "Bây giờ muốn lên là giờ làm việc rồi, vừa nói ta không có chú ý chính hắn thời điểm làm sao không nghĩ tới !"

Ngoài miệng thì nói như vậy , nhưng vẫn là lưu luyến không rời rời đi Trương Dương trong ngực , "Ta đi công tác rồi, nghỉ làm rồi ta tới gọi người . Còn có , không cho sẽ cùng mấy tên kia nói mò ."

Trương Dương nặng nề hôn tiểu nha đầu hạ xuống, ha ha cười nói: "Đi thôi, ta xem một chút tư liệu, mấy tên kia nếu như còn dám trở lại, ta cố gắng giáo huấn bọn họ."

Nhìn Hạ Hình Vũ kiều tiểu bóng lưng, Trương Dương nhịn không được cười lên một tiếng, nha đầu này đối với mình quá quan tâm đi à nha, như thế một hồi liền không nhịn được sang đây xem chính mình rồi.

Trong lòng có chút đắc ý, có chút ngọt ngào, còn có chút không nói ra được hồ thẹn.

Hắn chung quy không phải cái một lòng một ý người đàn ông tốt.

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Đại Cao Thủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 90: Cục cảnh sát hai đại người không phận sự

Thời gian sau này không ai dám tới quấy rầy Trương Dương, chỉ có Vương Đại Bằng gia hỏa này không yên tâm hướng về Trương Dương bên này nghiêng mắt nhìn thêm vài lần.

Trương Dương cảm giác được Vương Đại Bằng lo lắng, trong lòng không khỏi vui lên. Xem cái tên nhà người lần sau còn dám hay không thêm nhò dãi vợ ta, bây giờ sợ đi!

Rảnh rồi Trương Dương nhìn kỹ một thoáng có liên quan tư liệu, trong lòng đối với sau này mình muốn làm công tác có một cái đại khái hiểu rõ. Kỳ thực cũng không có cái gì công việc (sự việc) cần hắn làm ra, Lý bảo vệ nước căn bản không hi vọng Trương Dương có thể ở hắn này chờ bao lâu, sau đó hắn chỉ muốn đi theo Điều Phi mặt sau lần lộn là được rồi.

Ngồi vừa giữa trưa, Trương Dương xem như là đã minh bạch, toàn bộ cảnh sát hình sự đại đội liền mình và Điều Phi là không lý tưởng.

Người khác không phải đang vội vàng phân tích vụ án, hay là tại thu dọn số liệu, có vẻ bận rộn dị thường.

Mình nói như thế nào cũng là người mới, không có chuyện làm cũng bình thường. Nhưng Điều Phi gia hỏa này ngược lại tốt, không có chuyện gì đồng đi dạo Tây đi dạo, nếu không liền quán quít lấy người ta Lưu Tiểu Nhã không ngừng mà phí lời. Thấy vậy gia hỏa trôi qua rất Tiêu Dao, không trách bỏ không được rồi cảnh đội đây.

Đang suy nghĩ Điều Phi gia hỏa này lại đã tới, "Sự phụ, như thế nào, cảm thấy quen thuộc chứ?"

"Có thể không quen sao. Cũng là các người nhân viên chính phủ tốt, không chuyện tới nơi đi dạo, nhưng đợi về sau tiểu mỹ mi nói chuyện phiếm nhiều thích ý nha!" Trương Dương nhìn Điều Phi có ý cười trêu nói.

Điều Phi da mặt dày, cũng không quan tâm Trương Dương trào phúng, cười hắc hắc nói: "Sự phụ hiện tại cũng là chúng ta một thành viên trong số đó rồi, người xem Lưu Tiểu Nhã lớn lên trông thế nào, có phải là tiền đột hậu kiều rất mê người." Nói khoe miệng đều chảy ra nước miếng, trên mặt vẻ mặt phi thường hèn mọn.

Trương Dương lườm một cái, chính mình thực sự là thu rồi cái đồ đệ tốt! Da mặt dày đều sắp đuổi tới tường thành rồi.

"Người tự không thể không họa hại người ta tiểu cô nương, không xem người ta đều không kiên nhẫn được nữa, người còn hung hăng đi lên dấn."

Điều Phi đây không thêm để ý, cười bỉ ổi thấp giọng nói: "Sự phụ có phải là coi trọng nàng, muốn không buổi tối ước nàng đi ra ngồi một chút, ta sẽ giúp người gạt Hạ Hình Vũ." Nói xong vẻ mặt mập mờ mà nhìn về phía Trương Dương, cười rất thâm đáng.

"Đùng", Trương Dương một cái Đạn Chi thần công bắn ra trúng rồi Điều Phi đầu đưa, "Tiểu tử người có phải là đã lâu không luyện một chút, xem ra hôm nay trở lại muốn hảo hảo huấn huấn! Lời này người dám đảm nhận: dám ngay ở Hình Vũ mặt nói sao?"

Điều Phi ôm đầu, biệt khuất nói rằng: "Ta nhưng là người thủ trưởng, người đây là phạm thượng, ta muốn báo cáo người!"

"Đùng", Trương Dương tiếp theo đến rồi một cái, "Chỉ người trả lại ty, người đi báo cáo ah! Ta liền đánh người rồi, nhìn người lần sau còn có lên hay không ty!" Vừa nói vừa cho Điều Phi mấy cái đầu vỗ.

Điều Phi khóc không ra nước mắt , mình là không phải nên từ chức về nhà chuyên tâm của gái đẹp quên đi . Trước đây có một Hạ Hình Vũ bắt nạt chính mình , hiện tại lại thêm cái Trương Dương , cuộc sống sau này làm sao mà qua nổi nha !

Về mặt đưa đám gào to: "Su phụ , ta sai rồi ! Lão nhân gia người mới là ta thù trưởng , ta mấy ngày nay vội vàng phá án không có thời gian luyện công ah ."

"Xi xi", phía sau bỗng nhiên truyền đến một tiếng lạnh lẽo tiếng cười . Hóa ra là Lưu Tiểu Nhã mới vừa đưa xong một phần văn kiện đi ngang qua nơi này , vừa vận nghe thấy Điều Phi , không nhịn được cười ra tiếng .

Điều Phi thấy mình khừu dạng bị Lưu Tiểu Nhã nhìn thấy , thẹn quá thành giận mặt tối sầm lại quát lớn: "Có gì đáng cười , giờ làm việc không làm việc cho giỏi , chạy loạn cái gì !"

Lưu Tiểu Nhã cũng không sợ , cảnh đội người đều biết Điều Phi tuy là con ông cháu cha , Nhưng người cũng rất tốt , cùng đại gia quan hệ cũng đều rất tốt .

"Điều đội , ta nhớ được mấy ngày nay thật giống không vụ án của người , người có phải hay không nhớ lộn?" Lưu Tiểu Nhã thấy Điều Phi lúng túng đáng về nín cười cố ý hỏi.

Điều Phi tức đến nổi phổi , nha đầu này xem ra là thành tâm cùng mình không qua được rồi , "Người biết cái gì ! Đây là tuyệt mật vụ án , chỉ có chúng ta những cao tăng này mới biết ! Không hiểu chó nói lung tung !"

"A , còn tuyệt mật vụ án , ta làm sao không biết nha? Điều Phi , sẽ không là ban ngày đang nằm mơ chứ?" Hạ Hình Vũ đi tới một mặt cười xấu xa mà nói ra .

Điều Phi biết mình không phải là ma nữ này đối thủ , vội vã cầm miệng , vô cùng đáng thương mà nhìn về phía Trương Dương .

Trương Dương cười nói: "Được rồi , các người cũng thiệt là , Điều Phi chính nói đùa cho ta nghe đây , các người loạn xen mồm làm gì ."

Lưu Tiểu Nhã cùng Hạ Hình Vũ nhìn không được cười lên , Lưu Tiểu Nhã càng là thêm dầu thêm mỡ nói: "Nguyên lai Điều đội là đang nói đùa lời nói nha , ta còn tưởng rằng Điều đội thật muốn phá cái gì vụ án lớn đây , hại ta lo lắng đã lâu ." Nói xong vỗ vỗ chính mình vênh cao bộ ngực mềm , làm làm ra một bộ lo lắng dạng .

Điều Phi thẳng thắn không để ý tới các nàng , đối với Trương Dương nói rằng: "Su phụ , đã tới giờ tan việc rồi , chúng ta đi ăn cơm đi !"

"Ha ha , công việc này thực sự là thoải mái , vậy thì nghỉ làm rồi?" Trương Dương cười nói , hắn cảm giác liền đi qua một hồi lại đến lúc tan việc rồi.

Hạ Hình Vũ tức giận lườm hất một cái , "Nói dường như chúng ta quang năm tiền lương không kiếm sống dường như , người còn muốn mỗi ngày đều có vụ án lớn nha ! Người là mới tới , vì lẽ đó Lý đội không an bài cho người là thôi . Không gặp người trong đội phần lớn cũng không ở mà , bọn họ không phải là đi ra ngoài phá án . Còn Điều Phi người có thể không nhìn loại này lẫn lộn tiền lương gia hòa ."

Lưu Tiểu Nhã cũng là tỏ rõ về không cam lòng , "Đúng đây , toàn bộ văn phòng chỉ người cùng Điều đội rồi rảnh nhất rồi , ta nhưng là bận rộn mới vừa buổi sáng rồi."

Điều Phi nhếch một tờ giấy miệng rộng , đại đại liệt liệt nói rằng: "Cái này kêu là lãnh đạo , hiểu không? Bằng không thăng quan làm gì , không phải là chỉ huy các người những này làm việc nha."

"Đức hạnh ! Chỉ người còn lãnh đạo , còn không phải Lý đội không yên lòng người , không an bài cho người công việc (sự việc) sợ người lại làm cho đập phá ." Hạ Hình Vũ khinh thường nói .

Điều Phi bị Hạ Hình Vũ đâm trúng chỗ đau , đỏ lên mặt liền muốn biện giải , bị một bên xem trò vui Trương Dương đã cắt đứt .

Gia hỏa này làm sao lại không dài giáo huấn đây! Nữ nhân có thể tùy tiện gây sao?

"Được rồi , không phải tan sở chưa? Đem mọi người cũng gọi lên , chúng ta cùng đi ăn một bữa cơm đi." Trương Dương đã cắt đứt mấy người , lại tiếp tục như thể Điều Phi khí đều khí no rồi .

Hạ Hình Vũ cũng không để ý tới một bên sinh ngọt ngào Điều Phi , ôm Trương Dương cánh tay khẽ cười nói: "Lý đội đã sắp xếp xong xuôi , đêm nay mọi người cùng nhau liên hoan . Buổi chiều còn phải làm việc tự không dùng rồi."

"Như vậy cũng tốt , cái kia liền mấy người chúng ta , Tiểu Nhã cũng cùng đi chứ ." Trương Dương nhìn một chút Lưu Tiểu Nhã , cười nói .

Lưu Tiểu Nhã vội vã xua tay , "Không cần , không quấy rầy người và Hình Vũ tỷ ."

Hạ Hình Vũ nhìn một chút một bên xử Điều Phi , thờ ơ nói rằng: "Cùng đi , muốn nói quấy rối không nhìn thấy bên cạnh còn có một cái đèn lớn phao (ngâm) sao ."

Điều Phi nhỏ giọng thầm thì nói: "Hai người các người lỗ hổng còn biết có ta tồn tại nha , ta còn tưởng rằng chính mình thành người A qua đường nữa nha ."

Trương Dương vỗ xuống đồ ra Diêu Phi, "Nói thầm cái gì đây, mang chúng ta tìm chỗ tốt, buổi trưa mời người ăn bữa tiệc lớn."

Thấy Trương Dương cùng Hạ Hình Vũ đều nhìn mình, Lưu Tiểu Nhã có chút ngượng ngùng, cũng không có từ chối. Lại nói nàng cũng rất muốn biết Trương Dương đến cùng là hạng người gì, lại có thể để trong mắt của nàng nữ cường nhân nói gì nghe vậy.

Cùng mọi người hỏi thăm một chút, Trương Dương mấy người ra cục cảnh sát, phía ngoài mặt trời phơi người ầm ập, ngồi vừa giữa trưa Trương Dương không nhịn được xoay xoay lưng.

"Thoải mái, xem ra sau này không có chuyện gì có thể chuyển một cái ghế nằm đi ra phơi nắng rồi." Trương Dương cười ha hả nói với mọi người nói, đôi lấy mấy cái liếc mắt.

"Ngày hôm nay sư phụ mời khách, chúng ta muốn ăn thì ăn tốt nhất, nhất định phải làm cho sư phụ xuất huyết nhiều mới được!" Diêu Phi lại khôi phục lạc quan tâm tình gào to nói.

Trương Dương cười cợt, hần bây giờ cầm trong tay Thiên Thần một phần trăm cổ phần, coi như Diêu Phi mỗi ngày ăn cá cánh tổ yến cũng ăn bất tận hần.

Diêu Phi đại khái cũng nghĩ đến những này, về mặt đau khổ nói: "Được rồi, sư phụ người cái này người giàu có vẫn là lưu cho Hạ Hình Vũ đi bại đi, nàng nhưng là cái dùng tiền nhà giàu."

Hạ Hình Vũ bất mãn mà hừ nói: "Mới không phải đây! Ta một bộ y phục đều mặc đến mấy năm tốt đi, không tin người hỏi Trương Dương!"

Trương Dương cười cũng không đáp lời, Hạ Hình Vũ nói quần áo hần biết, lần trước chuyển hành lý đi Trương Dương cái kia mới phát hiện. Mua đến mấy năm nha đầu này một lần cũng không mặc quá, không biết ném cái nào góc đi tới, hiện tại cũng không cảm thấy ngại lấy ra khoe khoang.

"Thật sự nha! Hình Vũ tỷ tỷ đúng là nữ nhân tốt nha, Dương ca thật hạnh phúc!" Lưu Tiểu Nhã một mặt sùng bái mà nhìn về phía Hạ Hình Vũ, nhìn Hạ Hình Vũ mặt đỏ rần.

Nàng vừa bắt quá là thuận miệng nói một chút, không nghĩ tới nha đầu ngốc này còn tưởng thật.

Diêu Phi khinh thường bĩu môi, nữ nhân quả nhiên ngực lớn nhưng không có đầu óc, Lưu Tiểu Nhã cùng Hạ Hình Vũ chính là ví dụ tốt nhất.

Trương Dương cười cợt, "Nói đúng, người Hình Vũ tỷ trên đến phòng lớn hạ được nhà bếp, là nữ nhân tốt điển phạm nha."

Hạ Hình Vũ nghe xong Trương Dương, khuôn mặt nhỏ bé hồng thông thông kiều diễm ướt át, nhìn Trương Dương thật muốn cắn một cái.

Diêu Phi đều sắp ói ra, nặng nề hừ một tiếng. Hai người này từ sáng đến tối sẽ lừa mình dối người, liền Hạ Hình Vũ còn nữ nhân tốt điển phạm! Hần thật muốn một ngụm nước miếng phun tại Trương Dương trên mặt, nhưng đáng tiếc hần không can đảm đó.

"Hừ cái gì Hừ! Người là heo nha, còn không dẫn đường có phải là muốn bỏ đói chúng ta ah!" Hạ Hình Vũ nguyên bản còn vì Trương Dương hài lòng, kết quả bị Diêu Phi đã cắt đứt, tỏ rõ về khó chịu kêu lên.

Diêu Phi thấy đã cắt đứt Hạ Hình Vũ tự mình say sưa, trong lòng đắc ý, cũng không quan tâm ngữ khí của nàng. Thật cao hứng ở mặt trước dẫn đường rồi.

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Đại Cao Thủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 91: Ăn chết cường hào Trương Dương

Lưu Tiểu Nhã nhìn Diêu Phi ngoan ngoãn dẫn đường, không nhịn được cười duyên một tiếng, "Chúng ta Diêu đội thực sự là trời sanh phe lạc quan, dẫn đường đều mang vui về như vậy."

Diêu Phi quay đầu lại cười nói: "Người nha đầu này biết cái gì, sư phụ của ta nhưng là một sợi lông cũng không nỡ nhỏ đích gà trống sắt, ngày hôm nay ăn được hần dừng lại: một trận, người liền vụng trộm vui cười đi!"

Trương Dương không nhịn được đá gia hỏa này cái mông hạ xuống, "Cố gắng mang con đường của người, ta chừng nào thì là vắt cổ chày ra nước rồi!"

Điều Phi mẫn bắt tại hồ vỗ vỗ cái mông , "Chỉ ngươi còn không gây , nhiều tiền gian nhà đều sắp chồng không được , còn không đổi chiếc xe tốt ! Luôn mờ chiếc này ngươi không phiền ta đều phiền ."

Hạ Hình Vũ cười khanh khách , hần phát hiện Trương Dương thật giống thật sự không thể nào dùng tiền , liền ngay cả y phục trên người còn là mình cùng Đường Hiểu Lộ các nàng giúp hần mua .

"Đúng vậy a, Trương Dương , ngươi tự không thể mua mấy bộ tốt một chút y phục mặc xuyên (đeo) . Còn ngươi nữa cũng phải ở Nam thành mua bộ phòng ở , Điều Phi cái kia phá phòng thật không thích hợp ngươi ."

Điều Phi nguyên bản nghe được Hạ Hình Vũ tán thành lời của mình còn thật vui vẻ , Nhưng sau khi nghe một câu liền mặt đen lại rồi.

"Ta nói Hạ Hình Vũ , ngươi tổn hại người không mang theo đi như vậy ! Ta cái kia phòng thì sao, sư phụ không phải ở rất tốt sao !" Điều Phi không nhịn được nhổ nước bọt nói.

Hạ Hình Vũ không muốn , Điều Phi tiểu tử này còn dám mạnh miệng rồi, hung lập bập nói: "Ngươi cái kia phá gian nhà không chỉ tiểu hơn nữa cách âm lại không tốt ! Trương Dương mỗi ngày luyện quyền động tĩnh , ta xem ti vì đều nghe được rõ ràng rành rành , ngươi nói có đúng hay không trách nhiệm của ngươi !"

Trương Dương không nhịn được vỗ vỗ đầu , nói xong tại sao lại đối mặt , "Ta nói , các ngươi có thể cho ta thanh tĩnh sẽ sao? Chúng ta không phải đi ăn cơm sao , tại sao lại nhắc tới phòng ở xe !"

"Còn có , ta xe mua chưa tới nửa năm, quần áo cũng là mới , phòng ở ở cũng cũng không tệ lắm ! Hai người các ngươi tất cả im miệng cho ta !"

Nghe được Trương Dương quát mắng , Hạ Hình Vũ phun nhổ ra phẩn hồng đầu lưỡi , ngoan ngoãn ôm Trương Dương không nói . Điều Phi cũng rủ xuống đầu tiến vào trong xe làm tài xế .

Một bên Lưu Tiểu Nhã trong lòng lại như Miêu Trảo gãi dường như , nàng quá hiếu kỳ rồi, Trương Dương làm sao có thể chăm sóc hai vị này coi trời bằng vung nhân vật đây? Còn có nghe hai vị đội trưởng ngữ khí , Trương Dương còn là một người giàu có ah !

Không để ý Lưu Tiểu Nhã rất hiếu kỳ , Trương Dương xem làm bộ đáng yêu Hạ Hình Vũ có chút bất đắc dĩ , nha đầu này mỗi lần đều giả trang ra một bộ ngoan ngoãn đáng vẻ , Nhưng một lúc nữa liền chứng nào tật nấy rồi.

"Hình Vũ , ngươi có thể đừng đáng yêu như thế sao, ta đều không đành lòng đánh cái mông ngươi rồi."

Hạ Hình Vũ khuôn mặt nhỏ đỏ lên , này còn có người ngoài ở đây đây. Mắt to nháy nha nháy, một bộ không rõ vì sao bộ đáng hỏi "Dương ca ca , tại sao phải đánh ta nha , người ta lại không phạm sai lầm !"

Lưu Tiểu Nhã cảm (giác) (cảm) giác thế giới quan của bản thân cũng sắp sụp đổ rồi, đây là trong lòng nàng chính là cái kia Hạ Hình Vũ sao? Đó không phải là hàng xóm cái kia xinh đẹp khả ái bé gái nha.

Ngồi ở trong xe Điều Phi thật sự là nhìn không nổi , "Hạ Hình Vũ , ngươi lợi hại ! Ta hôm nay cần phải ăn chết chồng của ngươi , ngươi sau đó liền ôm ta tiểu sư đệ trụ tại cái kia phá phòng đi!"

Trương Dương thấy hai người lại muốn ồn ào mà bắt đầu..., đầu tiên là một cái tát vỗ hương Hạ Hình Vũ mông ngọc , sau đó lại cho Điều Phi đến bắn ra đầu xác .

"Đi ăn cơm , không được nói lời nói , muốn nói cũng cho ta định chỉ !" Trương Dương mạnh mẽ đem Hạ Hình Vũ nhét vào chỗ ngồi phía sau , thuận lợi đem Lưu Tiểu Nhã cũng nhét đi vào , chính mình ngồi lên rồi chỗ ngồi kế bên tài xế .

"Lái xe , ngày hôm nay thỏa mãn các ngươi , không đem ta ăn thành nghèo rút mông toi các ngươi trở về thì cho ta đem nắm đấm thép luyện trên một trăm lần !"

Hạ Hình Vũ cùng Điều Phi một thoáng há to miệng , Trương Dương đây là muốn mạng của bọn hần nha ! Một trăm lần chính là đánh tới hừng đông cũng đánh không xong chứ? Cho tới đem Trương Dương ăn chết , bọn họ theo bản năng mà liền không để ý đến cái vấn đề này , ngươi gấp ăn cơm ăn 1 ti đây sao?

Lưu Tiểu Nhã từ vừa bị Trương Dương ôm nhét vào xe thẹn thùng phản ứng lại , tò mò hỏi "Dương ca , ngươi còn biết võ công? Điều đội cùng Hình Vũ tỷ chính là theo ngươi học hay sao?"

Trương Dương lúc này mới muốn đứng dậy sau Lưu Tiểu Nhã . Cũng nhớ tới chính mình vừa vận như chiếm người ta tiểu cô nương tiện nghi , có chút ngượng ngùng .

"Àn , biết một chút . Nghe nói ngươi là cảnh sát hình sự đại đội đệ tứ có thể đánh, có thật không?" Trương Dương có chút không tin , phải biết có thể đi vào cảnh sát hình sự đại đội cái nào không mấy cái bàn chải , còn có thể gọi một cái quân văn bí tiểu cô nương đánh ngã?

Lưu Tiểu Nhã có chút tự hào , ưỡn ngực nói: "Trước kia còn là đệ tam đây, chính là Điều đội cũng không phải đối thủ của ta . Sau đó Điều đội liền thay đổi lợi hại , nhất định là Dương ca ngươi dạy a ."

Điều Phi đang muốn nói chuyện, thấy Trương Dương nhìn mình chằm chằm, vẫn cứ đem nhanh cửa ra lời nói cho nín trở về, mặt đều đỏ bừng lên, nhìn Trương Dương buồn cười không ngớt.

"Được rồi, hai người các người không nhao nhao là được rồi, xem các người ức đến ta đều khó chịu." Trương Dương cười nói, có thể nhìn thấy Hạ Hinh Vũ biết điều như vậy cũng không dễ dàng, xem ra chính mình còn muốn xuất ra gia chủ uy phong ah.

Điều Phi vừa nghe Trương Dương để mình nói chuyện, lập tức chen miệng nói: "Tiểu nha đầu này nói lung tung, ta khi nào không phải đối thủ của người rồi! Người dám nói xấu thủ trưởng!"

Hạ Hinh Vũ giễu cợt một tiếng, cũng không nói chuyện, bắt quả xem hai người về mặt Trương Dương liền biết chuyện này là có thật.

"Đạt được, chỉ người lấy trước kia trình độ thua cũng không mất mặt, chuyển tâm lái xe của người." Nói Trương Dương nhìn cười không được cười, thời điểm đó Điều Phi vũ lực cũng là giống như vậy, bị chính mình chưa từng luyện mấy ngày năm đâm thép một quyền liền đánh gãy tay cánh tay.

Điều Phi đại khái cũng nhớ tới sự kiện kia, há miệng không tốt ý tứ nói tiếp rồi.

Chỗ ngồi phía sau hai nữ châu đầu ghé tai không biết nói cái gì, ngược lại Lưu Tiểu Nhã liên tục nhìn chằm chằm vào Điều Phi cười đến không ngậm miệng lại được, cười Điều Phi trong nội tâm mao mao.

Trương Dương khẽ cười một tiếng, hần nhĩ lực được, Hạ Hinh Vũ nói cái gì hần nghe được rõ ràng. Đơn giản là Điều Phi làm sao làm sao ngốc, lần thứ nhất gặp mặt đã bị chính mình đánh một trận, sau đó lại là thế nào khóc lóc van nài xin bái chính mình làm thầy.

Nhìn phía sau hai người nói cười, Trương Dương tâm tình không khỏi khá hơn, xem ra nhiều ra đi một chút vẫn là tốt.

Mở ra có chừng gần mười phút, Điều Phi dừng xe ở một trang trí nội thất sức quán rượu sang trọng cửa.

"Sư phụ, tại đây rồi, trước đây ta cùng mấy người bằng hữu thích nhất tới đây, nhà này cơm nước tối hợp ta khẩu vị." Điều Phi cười hắc hắc nói, cũng không biết nhớ ra cái gì đó ý đồ xấu.

Cửa tiệm rượu đưa bé giữ cửa vừa thấy Điều Phi liền nhận ra là Nam thành đình cấp nha nội, chạy chậm lấy tiến lên đón, quỵn rữ mà cười nói: "Điều làm trò, mau mời tiến vào! Ta giúp ngài đem xe ngừng tốt."

Điều Phi không để ý tới quỵn rữ gia hỏa, ân cần giúp Trương Dương mấy người mở cửa xe mới đi tiến vào phòng khách.

Cửa phía sau đồng âm thâm sạ thiết, mấy vị này là nhà ai ngàn Kim công tử, lại làm phiền Điều đại thiếu mở cửa xe.

Trương Dương thấy Điều Phi quen cửa quen nẻo trực tiếp tiến vào một cái phòng lớn, không từ thủ nói: "Nhìn đáng đáp tiểu tử người trước đây không ít đến, không phải là người lão tử tham tới những kia đều cho người ăn hết đi."

Điều Phi cười ha ha, "Sư phụ, người cũng chớ nói lung tung, lão gia tử nhà chúng ta tối chính trực. Nếu như Hạ Hinh Vũ cùng với nàng lão tử cần nhắc vài câu, vậy còn không lấy mạng của hần."

Hạ Hinh Vũ giọng mang xem thường, "Cha người là người tốt, chính là sinh một con trai tử không thể nào dạng!"

Mấy người đang nói chuyện, một vị quỵn rữ nữ nhân thật xa liền kiều mị kêu lên: "Điều đại làm trò cũng không trước tiên thông báo một tiếng, sớm biết người ta liền đi đón người mà!"

Điều Phi thấy Hạ Hinh Vũ hai nữ đầy vẻ khinh bỉ mà nhìn mình, vội vàng nói: "Đây là khách sạn quản lý đại sảnh Hoàng tỷ, các người cũng đừng loạn tưởng!"

Lưu Tiểu Nhã cười duyên một tiếng, "Ai suy nghĩ lung tung, là Điều đội trong lòng mình có quỷ đi!"

"Hóa ra là Điều đại thiếu chiêu đãi khách mời nha, các người đi vào trước ngồi, hay là muốn lão hình thức sao?"

Hoàng tỷ rất là khôn khéo, vừa thấy Điều Phi về mặt, lập tức ý thức được là khách nhân trọng yếu, không dám thất lễ, nhiệt tình chào hỏi.

Điều Phi khoát tay áo một cái, "Không cần, lần này sư phụ của ta mời khách, liền theo các người này quý nhất chính là cái kia Đế Vương yến đến, tốc độ phải nhanh, buổi chiều còn phải đi làm đây!"

Hoàng tỷ kiều mị đáp một tiếng, vội vàng xuống an bài. Phải biết bọn họ khách sạn Đế Vương yến nhưng là phải gần 20 vạn, đây chính là khách hàng lớn. Lại nói có nam thành thị trưởng công tử tiếp khách, nàng còn lo lắng có người ăn cơm không trả tiền sao.

Lưu Tiểu Nhã gia cảnh giống như vậy, nhìn thấy như thế sang trọng phòng riêng có chút giật mình, nghe được Điều Phi điểm (đốt) quý nhất, tò mò hỏi "Điều đội, tại đây ăn một bữa phải bao nhiêu tiền nha?"

Điều Phi mặt cười gian, "Vừa ta điểm (đốt) chính là cái kia thật giống cũng là 188,000 tám, không tính quá đắt, đối với sư phụ tới nói đều là mưa bụi á!"

Trương Dương mặc dù có tiền, Nhưng cũng không như thế dùng qua, không khỏi một trận đau lòng, "Cái tên nhà người vẫn đúng là muốn ăn nghèo ta à!"

Bên cạnh Lưu Tiểu Nhã cũng đã ở lại: sững sờ, đây là nàng bao nhiêu năm tiền lương? Cứ như vậy một bữa cơm sẽ không có!

Hạ Hình Vũ cũng là thấy người thể diện quá lớn, cũng không để ý lắm, bắt quá đối với Diêu Phi tiêu lung tung lão công mình tiền rất là bất mãn, "Ăn từ cái tên nhà người! Ngày hôm nay nếu như ăn không hết người liền không phải đi về!"

Diêu Phi không để ý tới Hạ Hình Vũ, miễn bất tại hồ nói rằng: "Sự phụ, người cũng quá hẹp hòi đi à nha! Người chính là một ngày chia hoa hồng cũng không chỉ như vậy nhiều tiền chứ?"

Trương Dương sững sờ, hần đúng là không nghĩ tới chính mình một ngày có thể kiếm lời bao nhiêu tiền, bắt quá một ngày mấy trăm ngàn vẫn phải có đi, coi như đem 10 ức tồn đến ngân hàng nắm lợi tức một ngày cũng có hơn mười vạn đi.

Lưu Tiểu Nhã đã nói không ra lời, nàng phát hiện ngày hôm nay chính mình giống như là đang nằm mơ!

Trong ngày thường thô bạo bức người Hạ Hình Vũ trở nên ôn nhu khả nhân rồi, mắt cao hơn đầu Diêu Phi trở nên cợt nhả rồi.

Còn có một cái không biết từ đâu toát ra đại cường hào ăn bữa cơm hoa hơn 10 vạn lại còn đối với hắn một ngày kiếm được nhiều!

Lẽ nào thế giới này đã không phải là nàng biết rõ thế giới kia rồi hả?

"Ta là đang nằm mơ sao?" Lưu Tiểu Nhã tự lẩm bầm.

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Đại Cao Thủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 92: Các người trêu chọc ta!

Chính trò chuyện ba người bị Lưu Tiểu Nhã một câu tự nói chọc phát cười.

Hạ Hình Vũ vỗ nhẹ Lưu Tiểu Nhã khuôn mặt nhỏ, "Nha đầu ngốc, không có nằm mơ chứ! Sau đó còn muốn ăn bữa tiệc lớn đây, không phải vậy đã bị Diêu Phi cái này đại dạ dày Vương đã ăn xong."

Lưu Tiểu Nhã tỉnh lại, quát to một tiếng, "Ta dùng ăn nữa, Dương ca người có thể đem ta cái kia phần tương đương thành tiền mặt cho ta không?"

Nói xong Lưu Tiểu Nhã liền một mặt đỏ chót, đây không phải nói mình là tham tài sao, thật là mất mặt nha!

"Ha ha ha", mấy người bị Lưu Tiểu Nhã lời giải thích chọc cho cười ha ha, tiểu nha đầu này thật đáng yêu.

"Hừ! Cười cái gì cười, đợi sẽ ta đem các người cái kia phần cũng ăn đi!" Lưu Tiểu Nhã thẹn quá thành giận dặng nói.

Nàng phát xuất hiện trước mặt mình mấy người tuy rằng thân phận hiển hách, Nhưng người ngoài ôn hòa, cũng không rụt rè lộ ra nguyên bản tiểu tính tình.

Diêu Phi cười ha ha, "Lưu Tiểu Nhã người biết Đế Vương yến có bao nhiêu món ăn sao? Chỉ người cái kia tiểu thể trạng còn một người ăn xong, người bây giờ mới là đang nằm mơ đây!"

Lưu Tiểu Nhã thờ phỉ phò không để ý tới Diêu Phi, nàng đã sớm đối với Diêu Phi trêu đùa miễn dịch, muốn không đi làm lúc đã bị phiền chết rồi.

Mấy người trò chuyện, thời gian rất nhanh đã trôi qua rồi, món ăn cũng không ngừng mà đã bùng lên.

Nhìn thức ăn trên bàn, liền ngay cả Trương Dương đều sắp chảy nước miếng, này ăn không phải món ăn là tiền ah!

"Hoàng tỷ, trở lại hai bình 82 năm Laffey, có món ăn không rượu sao được!" Diêu Phi đại đại liệt liệt phân phó nói, xem ra hôm nay là quyết định chủ ý cố gắng làm thịt Trương Dương một bữa.

Trương Dương bắt đầu cười cười, cái này gia hỏa đa mặt đã so với tường thành dày, "Ta nói tiểu tử ngươi xong chưa, ngươi buổi chiều không phải còn phải đi làm mà!"

Một bên Hoàng tử cười duyên một tiếng, không mấy người này đáp lời, sẽ xuống ngay phân phó, ngày hôm nay một bàn này nhưng là tháng này tới nay tiêu phí cao nhất một bàn, nàng không thể không cao hứng.

Lưu Tiểu Nhã hiện tại cũng biết Trương Dương là cái đại thổ hào, không kinh ngạc hơn nữa, trái lại nghịch ngợm cười nói: "Dương ca, uống không hết có thể hay không đóng gói nha, trở lại khoe khoang hạ xuống, hâm mộ chết bọn họ!"

Diêu Phi toét miệng nở nụ cười: "Tiểu nha đầu phiền tử mơ mộng hão huyền thật, một mình ta đều có thể giải quyết, ngươi muốn công việc (sự việc) muốn liền để ngươi Dương ca lại cho ngươi trên hai bình không được sao." Nói xong khiêu khích nhìn thoáng qua Hạ Hinh Vũ, ca chính đang cho ngươi chế tạo đối thủ cạnh tranh đây.

Hạ Hinh Vũ cũng không để ý tới hần, "Tiểu Nhã, chúng ta mau ăn, cho bọn họ ăn nước miếng của chúng ta." Nói cười ha ha rồi cùng Lưu Tiểu Nhã bắt đầu ăn rồi.

Không bao lâu Hoàng tử liền đem rượu đỏ đưa tới, ở Diêu Phi ra hiệu dưới thối lui ra khỏi phòng riêng.

Trương Dương nhấp một miếng, chà chà miệng nói: "Liền đồ chơi này vẫn như thế đất, Diêu Phi ngươi thật là một phá sản ngoạn ý!"

Diêu Phi giả trang ra một bộ tư thái tao nhã bộ dáng, nhẹ nhàng mân một chút, kiểu ngao mà nói ra: "Sự phụ này liền không hiểu được đi, cái này kêu là thưởng thức, ta nhưng là xã hội thượng lưu quý công tử."

Hạ Hinh Vũ chính đang ăn cơm, trong miệng món ăn nuốt chút nữa một miếng phun ra, miệng lớn ực một hớp rượu đỏ mới cười nói: "Chỉ ngươi còn quý công tử! Ngươi cũng không chiếu soi gương, nhanh nhẹn một cái hèn mọn nam, cười chết ta rồi!" Nói xong cười đều ăn không ngon rồi, Trương Dương bắt đầu đi giúp nàng vỗ vỗ phía sau lưng.

"Ngươi nha đầu này ăn cơm có thể đừng cười sao, đều phun trên bàn rồi, ngươi thật làm cho ta ăn miếng ngươi nước nha!"

Hạ Hinh Vũ ngượng ngùng cười duyên một tiếng, "Diêu Phi nói quá hay nở nụ cười mà! Ngươi ta lại không phải có ý!"

Diêu Phi lười tính toán của nàng trên choker, đối với một bên Lưu Tiểu Nhã nói rằng: "Tiểu Nhã cũng tới một chén, đây chính là có mỹ dung hiệu quả."

Lưu Tiểu Nhã ha ha cười nói: "Vẫn là lưu cho Diêu đội Mỹ Mỹ cho đi, cũng tốt đi ra ngoài nhiều câu dẫn mấy mỹ nữ, sau đó sẽ không đến quấy rầy ta."

Trương Dương nghe xong không khỏi nở nụ cười, Diêu Phi lần này xem như là đem đá nện chính mình chân đi à nha.

Diêu Phi xạm mặt lại, bất mãn mà hừ nói: "Nha đầu này, không nhìn được lòng tốt! Ta đây là chỉ đạo ngươi công tác, có thể gọi quấy rầy sao?"

Mấy người đang nói, môn ngoài truyền tới một trận ồn ào.

Trương Dương mấy người vừa mới bắt đầu không có để ý, Nhưng âm thanh càng lúc càng lớn, Trương Dương lông mày không khỏi nhíu lại.

Diêu Phi thấy Trương Dương không cao hứng, liền vội vàng nói: "Sự phụ, ta ra ngoài xem xem, trước đây cũng không có chuyện như vậy phát sinh."

Trương Dương lông mày nói lỏng, lạnh nhạt nói: "Không cần, người ta vào được!" Phòng riêng cách âm hiệu quả mặc dù không tệ, Nhưng cũng không ngăn được Trương Dương thính lực, hần cảm giác có người chính đang đẩy cửa rồi.

"Các ngươi mau nhanh đổi..." Đi vào là vị tinh kiện người đàn ông trung niên, lời còn chưa nói hết liền dừng lại, trề miệng một cái không nói ra lời.

Hần nhìn thấy Diêu Phi, trong lòng không khỏi một trận xoắn xuýt, tại sao là vị này tại đây ăn cơm, lần này cũng không hay làm rồi.

Diêu Phi nhìn dáng dấp cũng nhận ra trước mắt người đàn ông trung niên, ha ha cười nói: "Hóa ra là Trần đại bí mật nha! Thực sự là khách quý, làm sao? Ngươi cũng tới này ăn cơm?"

Tuy là trên mặt mang theo nụ cười, Nhưng ngữ khí nhưng là tràn ngập trào phúng, nhìn dáng dấp cùng trước mắt Trần đại bí mật quan hệ không ra sao.

Trương Dương mấy người không nói gì, nếu Diêu Phi nhận thức, liền cho hần đi giải quyết đi.

Trần đại bí mật củ kết một hồi, có thể ngăn lại bên ngoài còn đang chờ hai vị chủ, vẫn là nhắm mắt nói rằng: "Hóa ra là Diêu đội trưởng ở này ăn cơm, vừa vặn Lưu thư ký muốn gặp một vị khách nhân trọng yếu, không biết Diêu đội có thể hay không dời căn phòng nhỏ?"

Diêu Phi cười khúc khích, khuôn mặt trào phúng, "Dựa vào cái gì? Chỉ bằng hần Lưu một hạo là bí thư thị ủy, này phòng riêng giống như là ta tới trước chứ?" Diêu Phi miễn bất tại hồ kêu gào nói, phải biết đây chính là có Hạ Hinh Vũ vị này tinh tướng thiên kim ở, hần mới không lo lắng Lưu một hạo tức giận đây.

Trương Dương vừa nghe Lưu một hạo danh tự này nghĩ tới , vị này cùng mình còn giống như có cừu oán . Con trai của hắn chính là bị chính mình phế ngay lập tức , lâu như vậy chưa có tới trả thù , Trương Dương đều sắp đã quên chuyện này .

Trần đại bí mật một mặt đỏ chót , thân thể hắn vì là thị ủy số một thư ký lúc nào gặp được loại đãi ngộ này , liền ngay cả vậy Phó thị trưởng nhìn thấy hắn đều yếu điểm đầu vắn an ! Hắn Diêu Phi không phải ý vào chính mình có một thật lão tử sao , cũng không ngẫm lại cha hắn hiện tại nhưng là ở Lưu thư ký thủ hạ công tác !

"Diêu Phi ! Lưu thư ký thật có khách nhân trọng yếu muốn gặp , nếu như bị phụ thân ngươi biết rồi chỉ sợ cũng sẽ không tha nhẹ cho ngươi đi!" Trần đại bí mật cũng không khách khí , phải biết Lưu thư ký liền ở đại sảnh chờ , muốn là mình liền chút chuyện nhỏ như vậy đều không giải quyết được , cái kia ở Lưu thư ký trước mặt còn có tiền đồ có thể nói ư !

Ngoài cửa Hoàng tỷ cũng là một mặt lo lắng , hai vị này một cái là thành phố trưởng công tử , một cái là bí thư thư ký , năng ai cũng không đắc tội được . Nếu như hai vị này bất luận ai bị thua thiệt , sau này mình có thể thì phiền toái .

"Trần chủ nhiệm , bên cạnh còn có một giữa quý khách sảnh , nếu không ngại liền đi cái kia ở giữa chứ? Hôm nay chi phí khách sạn toàn bộ miễn , có được hay không?" Hoàng tỷ cũng là bất đắc dĩ , Diêu Phi bọn họ ăn ngon tốt rồi , vẫn là Đế Vương yến , chính mình cũng không thể muốn bọn họ đổi phòng riêng đi.

Trần đại bí mật quặm mặt lại , "Lưu thư ký liền ở dưới lầu chờ ! Khách của hắn chỉ định muốn gian phòng này Đế Vương các , ngươi nói ta có thể để Lưu thư ký đổi ư !"

Trương Dương nghe xong không khỏi cười khúc khích , hắn đúng là không chú ý phòng riêng tên , lại còn gọi Đế Vương các ! Khách sạn ông chủ thật biết đặt tên.

Trần đại bí mật tuy rằng nghe thấy được Trương Dương tiếng cười , Nhưng cũng không dám lung tung phát hỏa , không xem người ta ngồi là chủ vị , Diêu Phi ở tiếp khách sao .

"Diêu công tử , Lưu thư ký lần này thật sự muốn chiêu đãi khách mời ! Nếu không các ngươi đổi một gian , bữa này ta mời rồi , thế nào?" Trần đại bí mật bất đắc dĩ thỏa hiệp nói , Diêu Phi hắn còn không đắc tội được , coi như Lưu một hạo cũng sẽ không vì hắn đắc tội Diêu mở dân.

Diêu Phi một mặt trêu tức , "Ngươi chắc chắn chứ? Nếu là chúng ta thay đổi phòng riêng ngươi xin mời khách?"

Trần đại bí mật thấy Diêu Phi có đáp ứng xu thế , liền vội vàng gạt đầu , "Không thành vấn đề , xin mời Diêu thiếu một bữa cơm ta còn là xin mời lên." Tuy rằng hắn cũng biết tại đây ăn bữa cơm tiêu dùng không nhỏ , Nhưng vì Lưu thư ký hắn không thể không nhịn đau nhứt ra một lần máu .

Hoàng tỷ cuống lên , phải biết bữa cơm này nhưng là gần 30 vạn nha ! Hắn Trần bí thư một người bí thư có thể làm chủ sao , Lưu thư ký cũng sẽ không đáp ứng !

"Trần chủ nhiệm ! Bữa cơm này muốn 30 vạn , ngươi xem?" Nói một mặt cấp thiết , này cũng không nên trách nàng đánh Trần đại bí mật mặt của , thật sự là khách sạn như thế tổn thất lớn nàng không gánh được nha !

Trần đại bí mật giật nảy cả mình ! Cũng không kịp nhớ duy trì phong độ , quát : "Cái gì cơm muốn 30 vạn dừng lại : một trận ! Ăn là Vàng sao? Ngươi phải không phải không muốn làm rồi , không ngờ như thế hòa trên chộc ta đúng không !"

Lưu Tiểu Nhã không biết người trước mắt này là ai , Nhưng nàng không ưa đối phương thái độ , lên tiếng trào phúng nói : "Có mấy người không cái kia tiền vốn cũng đừng có nói mạnh miệng , đồ gây người chê cười !"

Trương Dương mấy người cũng mặc kệ Trần đại bí mật rít gào , dòn dập bật cười , tức giận đến Trần đại bí mật mặt mũi trắng bệch .

Giữa lúc hắn tình thế khó xử lúc , cuối hành lang truyền đến một câu âm thanh uy nghiêm

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Đại Cao Thủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 93: Trương Dương , ta biết ngươi !

"Tiểu Trần ! Ôn ào cái gì đây? Cho ngươi đánh căn phòng nhỏ làm sao kéo đến bây giờ?" Uy nghiêm trong tiếng lộ ra một tia bất mãn .

Một đạo cao to thân ảnh mạnh mẽ rần rỏi từ cuối hành lang chậm rãi đi ra , nam tử trong mắt lộ ra một tia hết sạch , chậm rãi quét về phía trong phòng mọi người .

Trần Đại bí mật nhanh chóng đầu đầy mồ hôi , ày ày mà nói ra: "Lưu thư ký , Đệ Vương các bị Điều thị trưởng nhà công tử đặt trước , bọn họ đang dùng cơm , ta chính thương lượng với bọn họ đây."

Điều Phi giễu cợt một tiếng , làm quái kêu lên: "Hóa ra là Lưu thúc thúc muốn ăn cơm nha ! Vừa Trần Đại bí yếu đuổi chúng ta đi ra ngoài ta còn tưởng rằng nói giỡn đây, nếu như biết là Lưu thúc thúc muốn , ta đã sớm nhường lại rồi!"

Lưu Nhất Hạo không để ý Điều Phi trêu chọc , nhìn thấy Hạ Hình Vũ lúc con mắt không khỏi co rút lại , vị này lúc nào cùng Điều gia tiểu tử đáp thương !

"Hóa ra là tiểu Phi cùng hình mưa lúc này ăn cơm , tiểu Trần làm việc không có chừng mực , các người bỏ qua cho ." Lưu Nhất Hạo thấp giọng cười nói , nhìn về phía Trần bí thư ánh mắt của lộ ra từng tia từng tia sát khí .

Trương Dương vẫn thờ ơ lạnh nhạt , nhìn Lưu Nhất Hạo phản ứng , trong lòng không khỏi thầm nói: Vị này có thể ngồi trên Nam thành số một vị trí , thật không phải người bình thường ah !

Trần Đại bí mật đầu đầy mồ hôi , vừa Lưu Nhất Hạo xem ánh mắt của chính mình quá kinh khủng , trong lòng hấn sợ hãi muốn chết , Lưu thư ký sẽ không bởi vì chuyện này đối lại mình chứ?

"Xin lỗi , vừa rồi là em gái ta nói rõ , thực sự là xin lỗi !" Trần bí thư đầu đầy mồ hôi hướng về Trương Dương mấy người nói xin lỗi .

Mấy người nhìn Trần bí thư bộ dáng cười cợt không có để ý , chính chủ tại đây vẫn cùng tiểu nhân vật tính toán cái gì .

"Ha ha , Lưu thúc thúc nói đùa , ta liền nói Lưu thúc chắc chắn sẽ không làm loại này ý thế hiếp người công việc (sự việc) ! Hẳn là Trần Đại bí mật hiểu lầm Lưu thúc ý tứ đi!" Điều Phi cười lớn , thật giống thật tin tưởng Lưu Nhất Hạo là người tốt như thế .

Hạ Hình Vũ cũng cười nhạt một tiếng , "Lưu thư ký khách khí , cha ta còn thường thường nói Lưu thư ký chỉ dùng người mình biết , hôm nay đều là hiểu lầm . Nếu không Lưu thư ký cũng tiến vào uống một chén?"

Lưu Nhất Hạo nghe được Hạ Hình Vũ nói tới Hạ Từ trong , ánh mắt đầu tiên là co rút lại , tiếp theo lại khôi phục bình thản .

"Ha ha , Hạ tỉnh trưởng mới thật sự là chỉ dùng người mình biết , ta mặc cảm không bằng . Vậy các người ăn trước , ta sẽ không quấy rầy rồi."

Lưu Nhất Hạo thấy Hạ Hình Vũ cũng ở đây , liền biết hôm nay là không có cách nào muốn bọn họ đổi bao gian , liền muốn xoay người rời đi .

"Ta nói là ai đó? Hóa ra là hình Vũ muội muội tại đây , sớm biết trước khi đến liền gọi điện thoại cho người cùng đi ra ăn cơm nha !" Lúc này ngoài cửa vang lên một tiếng âm thanh quái gở .

Hạ Hình Vũ nguyên bản bình thản mặt bỗng nhiên kích động lên , lớn tiếng quát mắng: "Tổng Hi Thường ! Lại là người tên khốn kiếp này ! Người một cái nhân yêu đáng chết lại còn dám đến Nam Tĩnh !"

Trương Dương có chút kỳ quái , Hạ Hình Vũ luôn luôn sẽ không như thế cay nghiệt mắng người, ngày hôm nay là thế nào? Cái này Tổng Hi Thường lại là người nào?

Tổng Hi Thường nở nụ cười đi tới , thật giống Hạ Hình Vũ vừa mắng không phải hấn , kiểu tích tích nói rằng: "Hình Vũ muội muội nói như thế nào đây, chúng ta nhưng là thanh mai trúc mã bạn tốt , để ta xem một chút người không được mà !"

Trương Dương bỗng nhiên có cỗ muốn ỏi kích động , muốn là một mỹ nữ nói như vậy đó là một loại hưởng thụ , Nhưng một đại nam nhân nói như vậy , không trách Hạ Hình Vũ mắng hấn là nhân yêu rồi.

Hạ Hình Vũ tỏ rõ vẻ xem thường , ngữ khí chán ghét nói rằng: "Ta và người không phải là bằng hữu , bằng hữu người không đều là những kia tráng hán sao? Làm sao , lẽ nào bọn họ chưa đáp ứng người !"

Tổng Hi Thường nguyên bản còn mang theo dối trá gương mặt một dưới chìm xuống , "Hạ Hình Vũ , người đừng tưởng rằng đây là tại Nam Tĩnh , ta cũng không dám đem người làm sao vậy ! Người còn muốn ném thư lần trước tư vị ư !"

"Trương Dương , hấn chính là lần trước bắt cóc của ta tên kia nhĩ tử , lần này không biết rõ làm sao đến Nam Tĩnh rồi." Hạ Hình Vũ thấy Trương Dương có chút không rõ , thấp giọng ở Trương Dương bên tai giải thích .

Trương Dương biến sắc , trầm giọng hỏi "Hình Vũ , vị tiểu thư này là?"

Tổng Hi Thường cho Hạ Hình Vũ mặt mũi cũng không đại biểu sẽ khiến người khác trêu chọc hấn , mặt tối sầm lại uy hiếp nói: "Bằng hữu , có lúc nói lung tung gặp người chết!"

Trương Dương đây không thêm để ý , nhếch miệng lên cười nói: "Ta không cùng nhân yêu làm bằng hữu , người chết ta cũng đã gặp không ít , bất quá bình thường như vậy nói chuyện cùng ta đều biến thành người chết !" Vừa nói xong , giữa trường mọi người chỉ cảm thấy không khí lập tức dính đặc , cả

người rét run !

Tổng Hi Thường chỉ cảm giác khắp toàn thân bị châm đâm giống như vậy, biến sắc mặt vội vàng im miệng . Như hán loại này thế gia xuất thân con cháu sẽ không có kẻ ngu si , hảo hán không chịu thiệt thòi trước mắt đạo lý hán vẫn là minh bạch đây .

Lưu Nhất Hạo hít mắt lại , đây là sát khí ! Hán trong cuộc đời hạng người gì chưa từng thấy , có thể vẫn là lần đầu tiên gặp phải dám ở trước mặt hán trắng trợn không kiêng dè phóng thích sát ý!

"Tiểu huynh đệ , nói chuyện cố gắng nói , Tổng công tử cùng Hạ tiểu thư là quen biết đã lâu , chỉ đùa một chút mà thôi !" Lưu Nhất Hạo thấy tình cảnh bị Trương Dương không chế lại , vội vã lên tiếng ngắt lời nói .

Trương Dương thu hồi sát ý , nhìn chăm chăm Lưu Nhất Hạo thấp giọng cười nói: "Lưu thư ký nói như vậy ý là ta sai rồi ? Có phải Lưu thư ký muốn ôm bấp đùi rồi hả?"

Lưu Nhất Hạo sắc mặt cứng đờ , ít năm như vậy còn không người cùng hán đã nói như vậy lời nói , coi như là Hạ Tử bên trong nhìn thấy hán cũng là khách khí ! Không hổ là làm quan nhiều năm người , Lưu Nhất Hạo sắc mặt rất nhanh khôi phục như thường . Ngày hôm nay người của Hạ gia tại đây , hán không muốn cùng Trương Dương bình thường tính toán .

"Ha ha , ngày hôm nay sẽ không quấy rầy các vị dùng cơm , chúng ta đi trước , sau đó trò chuyện tiếp !" Nói dùng ánh mắt ra hiệu một bên sững sờ Trần bí thư Tổng Hi Thường đi ra ngoài .

Trần Đại bí mật phản ứng lại , ân cần đỡ lấy có chút chân như nhũn ra Tổng Hi Thường , "Tổng thiếu , phòng riêng đã sắp xếp xong xuôi , chúng ta hãy đi trước?" Nói đối với một bên Hoàng quản lý ra hiệu dẫn bọn họ đi những khác phòng riêng .

Hoàng quản lý không hổ là thương trường nữ cường nhân , tuy rằng trước mặt những người này đều là có lai lịch lớn , nhưng vẫn là cố giả bộ trấn định , liền vội vàng nói: "Tổng thiếu , Lưu thư ký xin mời , chúng ta đi Bá Vương đình đi."

Trương Dương thấy những người trước mắt này liền muốn thối lui , trong lòng vừa bị Hạ Hình Vũ nói tới bắt cóc chuyện lừa gạt còn chưa tiêu tan , trên chọc hỏi: "Không biết Lưu thư ký công tử thế nào rồi? Cái kia ngoạn ý sẽ không thật đứt đoạn mất chứ?"

Lưu Nhất Hạo bước chân dừng lại , chậm rãi quay đầu lại nhìn về phía Trương Dương , gần từng chữ nói rằng: "Ngươi chính là Trương Dương ! Ta biết ngươi !"

Nguyên bản hán còn không nhớ tới đồng nhất bị , Nhưng Trương Dương nói chuyện con trai của hán hán liền biết đối phương là người nào . Con trai của chính mình chính là bị tên khốn này đánh tàn phế ! Hán không phải là không muốn báo thù , cũng không phải hán khoan dung đến có thể buông tha Trương Dương , mà là Hạ Tử bên trong đã cảnh cáo hán , không cho phép hán động Trương Dương !

"Ha ha , nguyên lai Lưu thư ký nhận thức ta nha ! Thực sự là vinh hạnh , không nghĩ tới Lưu thư ký lớn như vậy quan cũng sẽ nhận thức ta ." Trương Dương ngoài cười nhưng trong không cười mà nói ra , hán thích xem đến kẻ địch tức đến nổi phẫn nộ đáng về .

Lưu Nhất Hạo giận dữ sinh cười , "Được! Rất tốt ! Qua nhiều năm như vậy , ngươi là ta đã thấy tới người dạn dĩ ! Ngươi thật cho là có Hạ tình trường che chở là có thể coi trời bằng vung !"

Trương Dương mặc dù có chút nghi hoặc Lưu Nhất Hạo nhắc lên Hạ Tử trong , Nhưng cũng không để ý , khẽ cười nói: "Làm sao , chỉ cho phép ngươi Lưu thư ký công tử đùa giỡn người khác , không cho người khác động đến hán rồi hả?"

Lưu Nhất Hạo hận không thể hiện tại sẽ giết Trương Dương , Nhưng nhiều năm quan trường cuộc đời vẫn là bỏ đi hán cái ý niệm này . Hán có thể không để ý Trương Dương , Nhưng Hạ Tử bên trong này con mãnh hổ còn chặn ở trước mặt mình , hán không thể dính vào .

"Ha ha , thực sự là ghé mới sinh không sợ cọp ah ! Bất quá ngươi phải nhớ kỹ , Nam Tinh cũng không chỉ là họ Hạ , ngươi sẽ vì chính mình hôm nay lỗ mạng hối hận !" Lưu Nhất Hạo nói cũng không quay đầu lại , rồi đi luôn .

Trương Dương trong mắt hung quang lóe lên , nhân tài như vậy là nguy hiểm nhất , nếu không không ra tay , ra tay nhất định là một đòn giết chết ! Hán bây giờ rất muốn đem nguy hiểm tiêu diệt ở trong trứng nước , nhưng đáng tiếc hiện thực không cho phép như hán vậy làm .

Mấy người này đi xa , một bên Lưu Tiểu Nhã mới thở phào nhẹ nhõm , ngày hôm nay mang đến cho nàng khiếp sợ thực sự nhiều lắm . Vừa người kia nàng nhận thức , đây chính là Nam thành bí thư thị ủy , cũng là Nam Tinh Tỉnh ủy thường ủy , chính mình lại mang thư ký của hán , đây là cỡ nào bất khả tư nghị một chuyện !

Điều Phi bị Trương Dương vừa sát khí trấn trụ , lúc này cũng tỉnh táo lại đến , có chút lo lắng nói: "Su phụ , Lưu Nhất Hạo nhưng là nổi danh tiểu diện hồ , ngày hôm nay như ngươi vậy rơi mặt mũi hán gia hóa thêm vào còn phế bỏ con trai của hán , thù này nhưng là kết lớn hơn , ngươi phải cẩn thận hán trả thù !"

Hạ Hình Vũ mặc dù có chút lo lắng , có thể vẫn là nói: "Chuyện này ta sẽ nói cho ta biết cha , Lưu Nhất Hạo không đáng sợ , đáng sợ là Tổng gia chính là cái người kia yêu !"

Lưu Tiểu Nhã có chút không rõ , hỏi tới: "Lưu Nhất Hạo nhưng là bí thư thị ủy , cái kia tên bất nam bất nữ có gì đáng sợ chứ?"

Hạ Hình Vũ sợ Trương Dương xem thường vừa tên kia , cũng cận kề giải thích , "Đáng sợ không phải hắn , mà là gia tộc của hắn , nhà hắn ở kinh thành thế lực rất lớn, liên toán Hạ gia chúng ta cũng không dám quá đáng đắc tội ."

"Lần trước chính là Tống Hi Thường tên kia lão tử của , vì cùng ta cha tranh cướp Nam Tĩnh tình trường vị trí phải người đến bắt cóc ta . Sau đó ông nội ta đứng ra mới đưa hắn giảng chức đến tây bắc bên kia đi tới , không nghĩ tới Tống Hi Thường hiện tại đột nhiên đến rồi Nam thành , cũng không biết có âm mưu gì?" Hạ Hình Vũ có chút lo âu nói rằng , người của Tống gia đi tới Nam Tĩnh không phải là đến du ngoạn, khẳng định có âm mưu gì .

Trương Dương sắc mặt như thường , thấy mấy người đều có chút bận tâm chính mình , vội vã trấn an nói: "Yên tâm đi , ở Nam Tĩnh bọn họ còn không dám đánh vào !"

Trương Dương ngoài miệng nói như vậy , trong lòng nhưng bay lên một luồng sát cơ , biện pháp tốt nhất không gì bằng tiên hạ thủ vi cường !

Người chết là không có âm mưu!

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Đại Cao Thủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 94: Sát cơ đột ngột ”Hiện!”

Cầu nghiệm thu giấu , cầu điểm (đốt) đề cử

Bá Vương đình , Tống Hi Thường mấy người chỗ ở phòng riêng .

Lúc này Tống Hi Thường một mặt nổi giận , "Lư Nhất Hạo , ngươi có phải hay không đã quên là ai đưa ngươi đặt lên Nam thành bí thư thị ủy vị trí !"

"Ngươi lại trở mặt mà nhìn ta chịu nhục , ta xem ngươi là không muốn làm nữa !" Tống Hi Thường thật sự là quá phẫn nộ rồi , hắn lại bị người sợ đến run chân không dám nhúc nhích ! Nếu như truyền đi , mình ở kinh thành trong vòng còn không bị cười chết !

Lư Nhất Hạo sắc mặt bình thản , cũng không để ý tới phát rồ Tống Hi Thường , bình tĩnh mà trả lời: "Của ta bí thư thị ủy là quốc gia cho , ta cũng không phải ngươi Tống đại công tử người hầu ! Có làm hay không hay là ngươi nói tính toán ."

Thân thể hắn làm một tiết kiệm thường ủy , nếu như Tống gia đòi thứ hai đến rồi , hắn vẫn sợ hắn ba phần . Nhưng một cái bất thành khí ba đòi hoa hoa công tử đã nghĩ đối với hắn vênh mặt hất hàm sai khiến , vậy hắn thẳng thắn mang con về nhà quên đi .

Tống Hi Thường biến sắc mặt , lửa giận ngút trời , cũng biết mình không làm gì được Lư Nhất Hạo , trong mắt oán độc chợt lóe lên !

"Được được được ! Ta là không bán lãnh kia chỉ huy ngươi , đại ca ta ngày mai sẽ lại đây , đến thời điểm ngươi và hắn giải thích đi!" Nói xong com cũng không ăn , giận đùng đùng tự ly khai rồi phòng riêng .

Lư Nhất Hạo nghe được Tống Hi Thường nói đại ca của chính mình muốn tới , ánh mắt có chút khê biến , vị kia lại cũng phải đến Nam Tĩnh ! Nam Tĩnh sắp thay người lãnh đạo rồi sao?

...

"Ha ha , tiếp theo ăn của chúng ta , bỏ ra nhiều tiền như vậy cũng không thể lãng phí !" Trương Dương thấy mấy người còn có chút lo lắng , nhiệt tình chào hỏi , nói xong chính mình liền tóm lấy một cái dài hơn một thước Đại Long tôm bắt đầu ăn .

Hạ Hình Vũ buồn cười nhìn thoáng qua Trương Dương , "Cái tên nhà ngươi chính là như vậy không có tim không có phổi , việc này ngươi không cần phải để ý đến , ta sẽ muốn ta cha giải quyết ."

Điều Phi nguyên bản chính là cái tùy tiện tính tình , thấy Trương Dương không để ý cũng vội vàng hướng Lư Tiểu Nhã âm i lên , "Mau ăn nha ! Muốn không sau đó đã bị sư phụ đã ăn xong !" Nói cùng ôm một bình Laffey không buông tay , trực tiếp liền hướng trong miệng rót .

Lư Tiểu Nhã không khỏi nở nụ cười , gia nhập mọi người hàng ngũ , rất nhanh mấy người liền đã quên vừa không vui , ăn không còn biết trời đất đâu .

Com nước no nê , Điều Phi vỗ vỗ chính mình tròn vo cái bụng , cảm khái nói: "Sư phụ , chúng ta sau đó mỗi ngày tới đây ăn đi , mùi vị thực là không tồi !"

Trương Dương tức giận liếc mắt một cái gia hỏa này, "Người là thật chuẩn bị để sự phụ của người sau đó đi xin ăn đúng không ! Còn mỗi ngày đến, quang ngày hôm nay liền làm ta đau lòng chết đi được !"

Điền Phi đầy không thèm để ý, cọt nhả kêu lên: "Sự phụ còn dễ ý như thế mấy cái món tiền nhỏ mà, người suy nghĩ một chút nếu như hiện tại không cần, các loại (chờ) người già rồi hoa không xong cái kia đa tâm chua nha !"

"Lòng chua xót người một cái đại đầu quỷ ! Từ sáng đến tối chỉ biết ăn uống, không gặp người làm chính sự tích cực như vậy ." Hạ Hinh Vũ khinh thường nguyền một cái Điền Phi, Trương Dương tiền chính là của nàng tiền. Chính mình còn chưa bắt đầu phá sản đây, Điền Phi tiểu tử này lại liền dám tiên hạ thủ vi cường.

Bên cạnh Lưu Tiểu Nhã hài lòng vỗ vỗ của mình bụng nhỏ, ngày hôm nay nàng nhưng là ăn từ trước tới nay quý nhất một bữa, nếu là không ăn trở về không phải thiệt thòi lớn rồi.

Nghe được mấy người đối thoại cười hi hi chen miệng nói: "Điều đội ăn uống quả nhiên thật là lợi hại, vừa rượu đỏ ta còn chưa nhìn thấy đã bị hấn uống xong, còn ăn nhiều như vậy, thật giống thùng cơm ồ!"

Điền Phi mặt tối sầm, "Tiểu nha đầu sẽ nói sao? Cái này gọi là bụng bự có thể chứa thiên hạ, không ăn no làm sao đối phó tên lưu manh, làm sao vì quốc gia hiệu lực, làm sao ..."

"Được rồi, người đều đúng, chúng ta cần phải đi đi!" Trương Dương thấy Điền Phi còn muốn thao thao bất tuyệt, liền vội vàng cắt đứt nói.

Điền Phi còn có chút chưa hết thòm thèm, bất quá thấy đánh gãy của mình là Trương Dương liền ngoan ngoãn ngậm miệng lại.

Phòng khách, tính tiền mấy người đang Hoàng quản lý cười tươi như hoa cung tiễn dưới đi ra khách sạn phòng khách, Lưu Tiểu Nhã khuôn mặt nhỏ nhắn đều tóm ở cùng một chỗ.

Trương Dương có chút kỳ quái, nha đầu này vừa không phải là vẻ mặt tươi cười sao, hiện tại đây là thế nào?

"Tiểu Nhã, người không thoải mái sao?" Trương Dương có chút thân thiết hỏi, nha đầu này thế nhưng chính mình mang đi ra ăn cơm, nếu như ăn xảy ra vấn đề, chính mình có thể phiền toái.

Lưu Tiểu Nhã thấy mấy người thân thiết mà nhìn mình, khuôn mặt nhỏ đỏ lên, hơi ngượng ngùng mà nói rằng: "Không có rồi, chính là nhìn thấy còn có thật nhiều đồ ăn thừa có chút đau lòng, đây chính là hết mấy vạn nha !"

"Ha ha, ta còn tưởng rằng chuyện gì xảy ra đây. Không liên quan, lần sau chúng ta trở lại, đến thời điểm người tự buông ra cái bụng ăn, chúng ta tất cả đều ăn xong, không thể tiện nghi khách sạn ." Trương Dương cười ha hả nói rằng.

Sau lưng Điền Phi nhỏ giọng thầm nói: "Quả nhiên là thấy sắc vong nghĩa, người ta Lưu Tiểu Nhã có thể lần sau tiếp theo đến, vì sao ta lại không được ."

Trương Dương làm sao có khả năng không nghe được Điền Phi nói thầm, cũng lười quản hấn, mấy người đi một chút cười cười là đến bên cạnh xe.

Đi tới gara, mấy người dừng người lại, bọn họ không nghĩ tới đi ra lại gặp Lưu Nhất Hạo.

Lưu Nhất Hạo cũng nhìn thấy mấy người, sắc mặt rất bình thường, không một chút nào như nhìn thấy kẻ thù bộ dáng, cười ha hả chào hỏi, "Hinh Vũ các người cũng ăn xong, trở lại thay ta hướng về cha người vấn an, ta còn có việc phải đi trước ." Nói liền chui tiến vào hấn xe đặc chủng, xe một phát động lưu lại Trương Dương mấy người đang trong gió trầm tư.

Liền ngay cả luôn luôn tùy tiện Điền Phi cũng không khỏi cảm thán, "Lòng dạ thật sâu người đàn ông ! Cha ta còn phải kém hơn một đoạn, người như thế đáng sợ nhất rồi!"

Trương Dương khẽ cười một tiếng, ánh mắt bốc lên một tia sát ý, Lưu Nhất Hạo người này nếu là không nhanh chóng giải quyết, sau đó chỉ sợ là cái phiền toái lớn.

Bên trong xe Lưu Nhất Hạo đã ở tự lẩm bẩm, "Trương Dương, ta sẽ không để cho người tốt trôi qua ! Ta muốn cả nhà người đều không chết từ tế được !" Ghế phụ vị trên Trần Đại bí mật trong lòng không khỏi run lên, Lưu thư ký sát ý quá sâu, hấn đều cảm thấy sợ hãi.

Xe chậm rãi chạy nhanh xa, Trương Dương khôi phục yên tĩnh, bây giờ không phải là động thủ thời cơ tốt nhất. Hấn nghe Vương Hải đã nói, những nhân viên quan trọng bình thường đều có quốc gia phái ra võ giả bảo vệ, mình bây giờ vẫn chưa thể kích động, hấn không có tư cách đó cùng quốc gia đối kháng !

Chỉ có chờ chính mình đột phá Minh Kinh chính là mình không kiêng dè gì thời khắc, mới là hấn một lần diệt trừ tất cả địch nhân thời cơ tốt nhất !

"Minh Kinh, không xa !" Trương Dương tâm trong lặng lẽ mà nói ra.

Từ khi Nam Vũ gặp qua về sau, bởi vì về Long Kinh đột phá võ lực của hấn tiến một bước đạt được đột phá, hiện tại đã đạt đến 99. Hấn tin tưởng chỉ cần cho mình một chút thời gian tìm hiểu rõ ràng (chân lý võ đạo), là hấn có thể đột phá.

Đột nhiên , Trương Dương sát ý không thể ức chế mà dâng lên , hắn đã nghe được trên xe Lưu Nhất Hạo tự nói !

"Hừ ! Ta sẽ không cho ngươi cơ hội ! Không ra một tháng , ta nhất định gọi ngươi chết không toàn thây !" Trương Dương ở trong lòng hừ lạnh một tiếng , Lưu Nhất Hạo thực sự là điếc không sợ súng ! Nguyên bản còn chờ lưu hắn chút thời gian , không nghĩ tới tên này gấp như vậy muốn chết !

Hạ Hình Vũ cảm thấy quanh thân không khí ngưng lại , nhất thời nhận ra được là Trương Dương nguyên nhân , e sợ âm thanh hỏi "Trương Dương , ngươi không sao chứ?"

Trương Dương cảm thấy sự thất thố của mình , xuyên ngón trượt mà nói ra: "Ta có thể có chuyện gì , ta có cái tình trường cha vợ còn sợ hắn một cái nhỏ nhỏ bí thư thị ủy !" "

Hạ Hình Vũ sắc mặt đỏ lên hờn dỗi một tiếng , "Cái tên nhà ngươi càng ngày càng không biết xấu hổ rồi, ngươi là ai cha vợ á!"

"Thôi đi pa oi..., giả trang cái gì trang , đều trụ đến cùng nhau , lẽ nào chơi trò trẻ con đây!" Diêu Phi khinh thường nói một tiếng , nhìn thấy Hạ Hình Vũ ánh mắt giết người nhìn mình chằm chằm , lại mau mau nhắm lại miệng mình .

Lưu Tiểu Nhã nghe Diêu Phi vừa nói như thế mới biết Trương Dương cùng Hạ Hình Vũ đã ở chung , khiếp sợ hỏi "Hình Vũ tỷ , ngươi và Dương ca ở chung?"

Hạ Hình Vũ mặt đỏ lên , nha đầu này có thể không nói trực tiếp như vậy ư !

"Nói mò gì đây, chúng ta chính là trụ ở một cái trong phòng , buổi tối ngủ hai cái gian phòng!"

Lưu Tiểu Nhã khiếp khiếp nói rằng: "Ta không nói các ngươi ngủ một cái phòng nha , ta chính là hỏi hỏi có phải hay không các người ở chung?"

Trương Dương vội ho một tiếng , nha đầu này luôn xoắn xuýt cái vấn đề này làm gì !

"Được rồi , chúng ta buổi chiều còn phải đi làm đây , mau trở về đi thôi ! Ngày thứ nhất liền đến muộn ảnh hưởng không tốt ."

"Này có quan hệ gì , ngược lại ta xem như là đã minh bạch , Dương ca ngươi tới cục cảnh sát khẳng định chính là vì coi chừng Hình Vũ tỷ , nếu không ngươi cái này đại cường hào cần phải chạy tới làm nha." Lưu Tiểu Nhã khinh thường nói một tiếng .

Diêu Phi khả khả cười không ngừng , lần này hai người các ngươi lỗ hổng gặp phải đối thủ đi , ta rốt cục không phải một mình phấn chiến .

Đang suy nghĩ Lưu Tiểu Nhã nói tiếp: "Còn có Diêu đội , chính là các ngươi những người này chiếm chúng ta thắng thiên vị trí . Mỗi ngày không làm chuyện đứng đắn chỉ biết chơi vui cười , nếu không ta nói không chắc chính là đội phó rồi." Nói xong không vui liếc Diêu Phi một chút , xem ra oán niệm khá lớn nha .

Diêu Phi một hơi dẩu ở ngực nuốt chút nữa không ra được , nha đầu này tại sao lại tìm tới hắn , hắn thật giống như không lên tiếng đi!

"Không thể nói lý ! Ai nói ta không làm chuyện chính , chỉ ngươi còn đội phó , tiểu nha đầu tâm cũng rất lớn !" "

Mấy người cãi nhau cười nói , rất nhanh sẽ trở về cảnh sát hình sự đại đội .

Trương Dương đứng ở cửa cảnh cục , nhìn phía trên quốc gia tiêu chí ngậy người hồi lâu .

Vỗ lăm , cuối cùng còn là sa sút rồi!

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Đại Cao Thủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 95: Người sắp chết

S tỉnh Thái Nguyên võ quán , Lý Nguyên Triều đứng trước mặt một vị sắc mặt trắng bệch người đàn ông trung niên .

"Chính Sơn , thân thể của ngươi không có sao chứ?" Lý Nguyên Triều có chút lo âu hỏi , chính mình đại đồ đệ này từ khi mười năm trước sau khi bị thương tụt một mực ở ở nông thôn dưỡng thương , không nghĩ tới bây giờ lại trở về rồi .

Lý Chánh Sơn ho nhẹ một tiếng, sắc mặt nổi lên từng trận bệnh trạng hồng quang, "Sư phụ, không cần lo lắng, ta còn chưa chết! Ta nghĩ đi Nam Tinh!"

Lý Nguyên Triều sắc mặt phức tạp, hẳn chưa từng không muốn đi Nam Tinh, giết cái kia gọi Trương Dương tiểu tử vì là đồ đệ mình báo thù, Nhưng hẳn không thể!

Đã trầm mặc hồi lâu, Lý Nguyên Triều mở miệng nói: "Không cho đi, ngươi bây giờ không thể cùng người khác động thủ, bằng không chắc chắn phải chết! Ta đã mất đi hai cái đồ đệ, không nghĩ tới lại mất đi người thứ ba rồi!"

Lý Chánh Sơn nghe được sư phó lời nói, tâm tình gọn sóng quá lớn, ho khan lợi hại hơn.

"Khụ khụ khặc, sư phụ, ta nhất định phải đi! Người xem ta vậy bây giờ đáng về còn có thể sống bao lâu? Nếu là không thừa dịp thời khắc cuối cùng vì sư đệ bọn họ báo thù, ta chết cũng không cam lòng!" Lý Chánh Sơn kích động nói rằng, khoe miệng càng chảy ra từng tia từng tia huyết tuyến. Hắn lần này xuống núi chính là vì thay sư đệ của chính mình báo thù, còn tử vong, đau khổ hơn mười năm hẳn đã sớm chán ghét kiểu sinh hoạt này.

Lý Nguyên Triều trong mắt ngưng lấy một chút lệ quang, đại đồ đệ của mình cũng chịu đựng không được sao? Hẳn Lý thị một mạch lẽ nào liền muốn từ trong tay hắn đoạn tuyệt!

"Ngươi đi đi, không muốn lại để cho ta người đầu bạc tiễn người đầu xanh rồi!" Lý Nguyên Triều có chút ngen ngào nói, hẳn thật sự không muốn đại đồ đệ của mình có việc, Nhưng hẳn biết mình không cái biến được Lý Chánh Sơn quyết định.

Lý Chánh Sơn nặng nề đập đầu một cái, rưng rưng nói: "Cho dù chết, ta cũng sẽ chết ở S tinh, chết ở Thái Nguyên! Đồ nhi kiếp sau lại báo sư phụ thù nghiệp công ơn nuôi dưỡng!" Nói bước tiến có chút lao đảo đi ra võ quán, lần này vừa đi, hẳn e sợ sẽ không còn được gặp lại của mình ân sư rồi.

Nhìn mình đại đồ đệ bóng lưng rời đi, Lý Nguyên Triều khoe mắt nước mắt chậm rãi nhỏ xuống, hẳn Lý thị một mạch ưu tú nhất Lý Chánh Sơn cũng muốn đi sao?

Lý Nguyên Triều đột nhiên một chương đem bên người tử đàn bàn tròn vỗ nát bấy, sắc mặt dữ tợn mà quát: "Vô học sẽ! Vô học sẽ!"

"Ta Lý Nguyên Triều cùng các ngươi không đội trời chung! Chờ ta đột phá Hóa Kinh ngày, định muốn giết các ngươi cái không còn manh giáp!"

Giờ khắc này Lý Nguyên Triều đối với hạn chế mình không thể ra S tiết kiệm võ học sẽ hận đến tận xương tủy!

Muốn không phải là bọn hắn, Trương Dương làm sao có khả năng lấy đi của mình hai cái đồ đệ tính mạng!

Chính mình bệnh lâu ở nhà ái đồ làm sao sẽ lần thứ hai xuống núi! Đó là lấy mạng của hắn nha!

Vị này võ lực cường đại tâm trí kiên cường lão nhân, thời khắc này nước mắt rơi như mưa!

...

Trương Dương cũng không biết Lý Nguyên Triều biến mất rồi hơn mười năm đại đồ đệ sắp sửa đến Nam Tinh, hẳn còn hồn hồn ngạc ngạc ở góc cảnh sát không lý tưởng đây.

"Trương Dương, nghỉ làm rồi, chúng ta về nhà." Hạ Hình Vũ lắc eo nhỏ đi tới, đánh thức nằm sấp ở trên bàn nằm mơ Trương Dương.

Trương Dương xoay xoay lưng, lười biếng hỏi "Lại nghỉ làm rồi, ta còn chưa ngủ thật đây."

Hạ Hình Vũ bắt đầu đi lườm hắn một cái, "Cái tên nhà ngươi tự không thể làm chút chuyện đứng đắn, từ sáng đến tối ngủ ngủ ngủ! Sớm biết còn không bằng để ngươi ở nhà luyện võ đây!"

Đây là Trương Dương Lai cục cảnh sát ngày thứ ba, ngoại trừ ngày thứ nhất nhìn tư liệu ở ngoài, những thời gian khác không phải lên mạng đi dạo diễn đàn, chính là nằm sấp ở trên bàn ngủ.

"Ta cũng không có cách nào nha, ngươi nói ta có thể làm gì, chúng ta Điều đội trưởng cũng không đang ngủ sao." Trương Dương chỉ chỉ một bên còn tại chảy nước miếng Điều Phi bắt đầu đi nói rằng, Lý bảo vệ nước cho nhiệm vụ của hắn liền là theo chân Điều Phi là được, Nhưng Điều Phi gia hỏa này cũng không có chuyện làm, hẳn không thể tự kiếm chế đi ra ngoài tìm việc làm đi.

Hạ Hình Vũ thờ phỉ phò quét Điều Phi một chút, chính là thẳng này làm hư Trương Dương, "Ngươi còn không thấy ngại nói, hiện tại ngươi trong đội đều gọi hai người các ngươi vì là thần ngủ, ta mặt đều sắp nứt sạch."

Trương Dương không có trả lời, một cái tát đánh tỉnh còn tại chảy nước miếng Điều Phi. Nhìn còn có chút mơ hồ Điều Phi, tàn nhẫn mà mắng: "Cái tên nhà ngươi không có chuyện gì không đi ngươi văn phòng ngủ, tìm ta này làm gì!"

Điều Phi lau khoe miệng lưu lại ngụm nước, cợt nhả mà cười nói: "Sư phụ đây không phải có cảm giác an toàn mà! Ngủ ở đây (cảm) giác không có áp lực chút nào nha."

Hạ Hình Vũ ghét nhìn thoáng qua bôi ngụm nước Điều Phi, "Cái tên nhà ngươi thật buồn nôn, người lớn như vậy còn chảy nước miếng, Trương Dương

bàn đều sắp thành Thủy Liêm động rồi!"

Điều Phi hi hi ha ha trả lời: "Ta không phải là mộng thấy mỹ nữ sao , không nghĩ tới vừa mờ mắt vẫn đứng là nhìn thấy đại mỹ nữ rồi."

Hạ Hinh Vũ đối với Điều Phi nhìn nọt không hề có cảm giác gì , tức giận lườm hần một cái , "Trương Dương , về nhà , sau đó không nên cùng người như thể lui tới , tiết kiệm làm hư người rồi ."

Trương Dương nhìn sắc mặt biến thành màu đen Điều Phi không khỏi nở nụ cười , giả hoá này đối với chính hần một sư phụ cũng không phải rất sợ hãi , Nhưng đối với Hạ Hinh Vũ nhưng là sợ hãi như hổ .

Nắm Hạ Hinh Vũ tay , Trương Dương bỏ lại còn tại ngăn ra Điều Phi , trực tiếp cùng Hạ Hinh Vũ cùng nhau về nhà rồi.

Nhìn Hạ Hinh Vũ cùng Trương Dương đi xa , Điều Phi mới hần hần nói một tiếng: "Xem ra phải đi về đem sư phó cái kia luyện cốt thuốc cho dùng , xem ta lần sau không đem Hạ Hinh Vũ mà nữ này đánh toi bồi hoa lá !"

Ngoài miệng tuy rằng nói như vậy , Nhưng có dám hay không hành động lại là một chuyện rồi, người ta Hạ Hinh Vũ nhưng là có Trương Dương cái này đại hậu trường, hần không trêu chọc nổi nha !

Ra cửa , Trương Dương mới cười đối với Hạ Hinh Vũ nói rằng: "Người nói người có phải hay không muốn Lý đội trưởng sắp xếp chút chuyện cho Điều Phi làm , giả hoá này luôn nằm sắp cái kia ngủ cũng không phải chuyện này ."

Hạ Hinh Vũ đầy vô tình nói rằng: "Ta không thể làm chủ được , coi như sắp xếp ít nhất cũng phải đợi cái chuyện lần trước phong ba quá khứ mới được ."

Trương Dương ngẫm lại cũng thế, bây giờ còn là để Điều Phi Tiêu Dao mấy ngày đi. Xem ra chính mình mấy ngày nay cũng đến hảo hảo luyện luyện hần mới đi , nếu không hai cái đại nam nhân ngủ suốt ngày cũng không thể được công việc (sự việc) .

Mới vừa về đến nhà Trương Dương liền nhận được chính mình lão mục điện thoại , nói là điểm đã mở ra , còn có tiểu cô một nhà cũng chờ tới .

Trương Dương có chút cao hứng , hiện tại cuối cùng là giải quyết xong của mình nỗi lo về sau , có võ học sẽ phái người bảo vệ hần cũng không cần lo lắng người nhà an nguy .

Chính cùng mình mẹ lao việc nhà , điện thoại bên kia bỗng nhiên truyền đến Đường Hiểu Tuệ nha đầu kia thanh âm của .

"Anh rể , làm sao người vẫn chưa trở lại xem ta nha? Người lần trước nói mang cho ta lễ vật đâu?" Đường Hiểu Tuệ ngày thơ thanh âm ở Trương Dương vang lên bên tai .

Trương Dương dở khóc dở cười , "Người nha đầu này cũng quá gấp đi! Ta mới ra ngoài mấy ngày nha . Lại nói anh rể người hiện tại nhưng là công tác chính thức rồi, không thể tùy tiện bỏ bê công việc."

Một bên đang ngồi Hạ Hinh Vũ cười khúc khích , liền Trương Dương như vậy còn gọi đi làm ! Trương Dương mạnh mẽ trừng mắt liếc cười nhạo mình Hạ Hinh Vũ , nha đầu này còn không thấy ngại nói , còn không phải nằng đem mình sắp xếp đến Điều Phi thủ hạ .

Bên đầu điện thoại kia Đường Hiểu Tuệ bất mãn , Kiêu Kiêu mà nói ra: "Đại bại hoại thật đáng ghét ồ! Người tự không thể xin nghỉ về tới thăm ta nha , ta có kính hi phải nói cho người đây!"

Trương Dương mới vừa muốn hỏi cái gì kính hi , chỉ nghe thấy đầu bên kia điện thoại lại xảy ra tranh chấp , giống như là Trương Hân cùng Đường Hiểu Tuệ ở cướp điện thoại . Trương Dương không khỏi nở nụ cười , hai nha đầu này vẫn là như thế không khiến người ta bớt lo .

"Ca , đừng để ý đến nằng , nằng chính là cái tiểu nhân hèn hạ !" Trương Hân rốt cục cướp được điện thoại , lớn tiếng nói , trong giọng nói đối với Đường Hiểu Tuệ bất mãn hết sức .

"Nhanh đưa điện thoại cho ta , người mới đề tiện đây! Ta được kêu là binh bất yếm trá , chỉ có thể nói người đàn ." Đường Hiểu Tuệ cười duyên hồ , nói chuyện khẩu khí đều mang một luồng đắc ý .

Trương Dương không nói gì , cái này hai nha đầu đang làm gì đây, Trương Hân như thế người sáng suốt lẽ nào bị Đường Hiểu Tuệ đùa bỡn?

"Lão muội , các người đây là lại làm sao? Không muốn cướp , cố gắng nói !" Trương Dương bất đắc dĩ lớn tiếng nói , nếu như ở tiếp tục như thế , cái này hai nha đầu còn không biết tranh giành tới khi nào đây.

Bên kia Đường Hiểu Tuệ đại khái cũng nghe thấy Trương Dương, cười ha ha liền đem điện thoại tặng cho Trương Hân , trong miệng còn gọi nói: "Ta không cùng người bình thường tính toán , đợi sẽ từ từ cùng anh rể tán gẫu ."

Trương Hân thờ phỉ phò liền ở trong điện thoại cáo nổi lên Đường Hiểu Tuệ hình, nghe được Trương Dương trợn mắt ngoác mồm , Đường Hiểu Tuệ nha đầu này lại còn hội dùng tính toán rồi!

Trương Dương cười khổ không thôi , khuyên lon: "Được rồi, lần sau người đề phòng nằng là được rồi , đừng tìm nằng bình thường so đo ."

"Há, biết rồi ! Bất quá ca , người nhưng không cho cho Đường Hiểu Tuệ mua lễ vật , không phải vậy ta đã nổi giận rồi." Trương Hân không tình nguyện

đáp một tiếng , cũng không cho Đường Hiểu Tuệ cơ hội nói chuyện , trực tiếp đem điện thoại cho cúp máy .

Trương Dương nghe trong tai truyền đến "Đồ đồ" thanh âm của dờ khóc dờ cười , cái này hai tiểu nha đầu chờ có đánh nhau hay không chứ?

"Ai ! Cái này hai nha đầu thực sự là bất tỉnh tâm , đều sắp thi tốt nghiệp trung học còn từ sáng đến tối đánh lộn!" Trương Dương té nằm Hạ Hình Vũ trong lòng ngực bắt đầu nói rằng .

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Đại Cao Thủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 96: Ta giúp người cần điểm nhỏ

Hạ Hình Vũ đem Trương Dương đầu ôm vào trong ngực , tay nhỏ nhẹ nhàng ở trên đầu hấn nắn bóp .

Có chút ngạc nhiên hỏi: "Làm sao vậy? Có phải là hiểu tuệ bất nạt Trương Hân rồi, vẫn là hai cái nha đầu đã đánh nhau?"

Trương Dương tức giận nói rằng: "Còn không đều là Đường Hiểu Tuệ nha đầu này làm chuyện tốt ! Mấy ngày trước trường học của các nàng tổ chức Nguyệt Khảo (*kỳ thi diễn ra mỗi tháng) , nha đầu này vì thi số một, buổi tối vẫn cứ không ngủ ở Trương Hân ngoài cửa sổ giả quỷ đáng sợ . Trương Hân ngày thứ hai tinh thần không tốt thì đập phá , bị nha đầu này đạt được số một, hiện tại chính huyền não không thể tách rời ra đây!"

Hạ Hình Vũ một thoáng liền cười vắng , "Ha ha ha , hiểu Tuệ Chân là quá thông minh , nàng nghĩ như thế nào đến chiêu này đây."

Trương Dương tức giận nói rằng: "Còn thông minh , nha đầu kia từ sáng đến tối điên điên! Nàng thi đệ nhất còn đi cùng Trương Hân khoe khoang , kết quả bị Trương Hân dăm ba câu liền cho lừa dối đi ra ngoài là nàng làm chuyện tốt , bây giờ tìm nàng tính sổ đi tới ."

"Ha ha , không có chuyện gì , cái này hai nha đầu từ sáng đến tối đều như vậy , người không cần lo lắng ." Hạ Hình Vũ cười ha hả thay Trương Dương xoa huyết Thái Dương , ngực đều sắp đem Trương Dương chôn .

Trương Dương thoải mái thẳng hừ hừ , nha đầu này xoa bóp kỹ thuật thật không tệ , chính là mình sắp bị nghiền chết rồi.

Giữa giữa thò đầu ra hô một cái không khí mới mẻ , "Người cho rằng ta là lo lắng cái kia hai nha đầu , ta là lo lắng mẹ ta , lần này nhưng là có phiền ."

Hạ Hình Vũ cười ha hả nói rằng: "Này còn không dễ dàng , người xông về đi cho hai cái tiểu nha đầu mộng dĩ nhỏ đi lên mấy đòn , các nàng bảo đảm cũng không dám rồi."

Trương Dương liếc nàng một cái , "Ta lái xe trở lại muốn năm, sáu tiếng , lẽ nào chính là vì đánh các nàng cái mộng , người thật cho là ta là biến thái nha !"

"Thiết! Ai biết được , người nào đó không liên thích đánh người ta mộng sao , hoàn mỹ kỳ danh viết gia pháp đây!" Hạ Hình Vũ kiêu mị ngang Trương Dương một chút , xem bộ dáng là đối với Trương Dương mỗi ngày cho nàng thi hành gia pháp bất mãn .

Trương Dương lộ ra sắc mị mị ánh mắt , hai tay hướng lên trên vừa nhấc nặn nặn Hạ Hình Vũ đại bạch thủ , "Ta cũng không thích đánh rầm rầm , ta thích đánh hung khí đây."

Hạ Hình Vũ trên mặt nổi lên từng trận đỏ ửng , gắt giọng: "Còn năm, gần nhất đều lớn hơn rất nhiều rồi, trước đây mặc quần áo hiện tại cũng xuyên (đeo) không lên rồi!" Nói hên hên cho Trương Dương đầu hạ xuống, nhìn đáng đáp đối với Trương Dương rất có oán niệm .

"Ha ha , nữ nhân không đều yêu thích đại sao , ta đây là giúp người thực hiện nguyện vọng , người liền vụng trộm vui cười đi!" Trương Dương ngoài miệng nói , tay cũng không ngừng cũng đã đưa đến tiểu bên trong áo lót đi tới .

Cảm thụ trong tay non mềm , Trương Dương không tự chủ xoa nhẹ mấy lần , nha đầu này tiền vốn chân tâm không nhỏ nha !

Hạ Hình Vũ thở gấp một tiếng , giận trách: "Sắc lang ! Đàn ông các người mới yêu thích đại đây, ta hiện tại đi đường đều ngại mệt mỏi ."

Trương Dương không khỏi cười ra tiếng , vươn mình ngồi dậy đem Hạ Hình Vũ áo rút đi , cắn một cái ở bèo mập Ngọc Thỏ (thỏ ngọc) lên, trong miệng hàm hồ nói rằng: "Người không phải là ngại lớn sao , ta giúp người cần điểm nhỏ ."

Hạ Hình Vũ khanh khách cười không ngừng , "Ngứa quá nha , sắc lang mau tránh ra ! Không phải vậy ta liền gọi người rồi."

"Kêu đi ! Cô nàng , ta liền thích nhìn người gọi bộ dáng , khả khả !" Trương Dương cười thâm trầm chậm rãi liếm láp Hạ Hinh Vũ Ngọc Thổ (thỏ ngọc) , hai tay ở cái mông của nàng thượng du đi .

Hạ Hinh Vũ thở gấp hai tiếng , cả người đều mềm nhũn y ôi tại Trương Dương trên người , ánh mắt có chút mê ly .

"Ah ... Bại hoại , đừng tới nữa , ta không xong rồi ." Hạ Hinh Vũ thấp giọng rên rỉ lên , Trương Dương gia hỏa này tay xấu lại âm thầm vào chính mình nơi đó , nàng nhanh không chịu nổi .

Trương Dương hai tay không có tiếp tục nữa , miệng nhưng hôn lên Hạ Hinh Vũ môi , đầu lưỡi ở Hạ Hinh Vũ trong miệng qua loa khuấy lên , một lúc lâu hai người mới ngừng lại , khỏe miệng mang ra một đầu thật dài trong suốt sợi tơ .

"Bại hoại , người có phải hay không muốn gái rồi , nếu không chúng ta liền ..." Hạ Hinh Vũ nói có chút mặt đỏ , Trương Dương nơi đó cứng rắn đẩy chính mình , nàng đều nhanh mất cổ chết được .

Trương Dương cười xấu hổ một tiếng , ôm sát Hạ Hinh Vũ , ôn nhu nói rằng : "Nha đầu ngọc , đợi qua một thời gian ngắn ta liền ăn người , hiện tại ta võ đạo còn không có đột phá Minh Kinh , quá sớm cái kia không tốt ."

Hạ Hinh Vũ mặt đỏ lên , này chết tiết gia hỏa nói được lắm như chính mình muốn cái kia như thế .

"Đi chết , ta vừa bắt quá muốn nói cái đồ chơi kia , người mình cả nghĩ quá rồi !" Hạ Hinh Vũ thờ phỉ phò nói rằng , nhìn Trương Dương ánh mắt của đều không đúng .

Trương Dương nhìn Hạ Hinh Vũ dáng vẻ khả ái , không nhịn được nặn nặn khuôn mặt nhỏ của nàng trướng , "Sẽ không muốn mưu sát chồng đi , chẳng lẽ còn muốn thử một chút gia pháp?"

Hạ Hinh Vũ vỗ bỏ Trương Dương tác quái bàn tay lớn , kiều tích tích nói rằng : "Không sao , chẳng qua ta lại tìm một , nhất định phải tìm so với người đẹp trai ."

"Cô gái nhỏ không muốn sống rồi , người đây là tại buộc ta nha !" Trương Dương quát to một tiếng , ôm lấy Hạ Hinh Vũ liền hướng trên ghế salông ném một cái , bàn tay lớn ở vênh cao trên mông ngọc dùng sức quạt hai lòng bàn tay .

"Nói , còn tìm không tìm nam nhân ." Trương Dương một bên đánh , một bên uy hiếp hỏi .

"Không dám , đại gia người liền thả tiểu nữ tử đi! Người ta sau đó chỉ cho người một cái người suôi chắn , có được hay không?" Hạ Hinh Vũ khanh khách mà cười , trong lòng nhưng là tràn ngập ngọt ngào , nàng yêu thích như vậy Trương Dương .

Hai người náo loạn nửa ngày , Hạ Hinh Vũ cuối cùng đầu hàng vô điều kiện , Trương Dương mới buông tha cô gái nhỏ .

"Nhìn người lần sau còn dám hay không khiêu khích ta , mông đít nhỏ không sưng chứ?" Trương Dương cười ha hả hỏi , Hạ Hinh Vũ mông ngọc cảm giác thật là khá .

Hạ Hinh Vũ một tay bưng cái mông của mình , thờ phỉ phò nói rằng : "Còn nói người không luyện mông thích , luôn đánh người ta nơi đó , ngày mai cũng không ngồi nổi đến rồi ."

Trương Dương cười ha ha , "Không có chuyện gì , mông lớn không phải mẩn dễ sao , mẹ ta thích nhất ."

Hạ Hinh Vũ nắm chặt quả đấm nhỏ nhẹ nhàng nện cho Trương Dương mấy lần , "Nhà người Tuyết Kiều muội tử cái mông mới đại đây , bước đi đều có thể va người chết !" Nói không nhịn được bật cười , xem bộ dáng là nhớ tới Hàn Tuyết Kiều cái mông to .

Trương Dương không có nói tiếp , vào lúc này một cái thông minh nam nhân là không nên phát biểu ý kiến , không nghi ngờ chút nào Trương Dương là một người thông minh .

"Người vợ , người nói hai ta có phải là quên xong việc? Tại sao ta cảm giác có chút không đúng rồi !" Trương Dương ôm Hạ Hinh Vũ nhỏ giọng hỏi , bụng của hắn cũng bắt đầu kêu rột rột .

Hạ Hinh Vũ khuôn mặt nhỏ một tó , lúc này mới muốn từ bản thân còn không làm cơm , một thoáng liền nhảy lên , "Đều là người á! Hại nhân gia đã quên nấu cơm , chết đói người mới tốt ."

Trương Dương sâu kín cảm thán một tiếng , "Lòng dạ đàn bà là độc ác nhất nha , cô gái nhỏ vẫn là không muốn buông tha ta cái này người đàn ông tốt , gia môn bất hạnh ah !"

Hạ Hinh Vũ bị tộc vô liêm sỉ chọc phát cười , trắng Trương Dương một chút , dịu dàng nói : "Được rồi , người ta vậy thì đi cho chúng ta gia người đàn ông tốt làm cơm , chờ một lát là tốt rồi ." Nói liền quay eo thon nhỏ tiến vào phòng bếp .

Trương Dương Đại lão gia dường như hướng về trên ghế salông nằm một cái , lớn tiếng nói câu , "Bảo bối , lần này nhưng chó đem đường kẹo cùng muối làm !"

"Biết rồi, đông dài ! Người ta có như vậy đàn mà, luôn nói cái vấn đề này ." Hạ Hình Vũ không vui trả lời , không liền lên lần làm một hồi mà, Trương Dương gia hoà này cũng quá không yên lòng chính mình rồi đi.

Trương Dương cười khỏ một tiếng , nha đầu này còn nói mình trù nghệ Thông Thần; kết quả hại được bản thân vậy ngày đều không ăn được , nước uống hết đi mấy thùng lớn rồi.

Nhìn Hạ Hình Vũ ở trong phòng bếp xuyên tới xuyên lui bận rộn , Trương Dương trong lòng một trận thỏa mãn , nếu như mấy người phụ nhân đều có thể như vậy là tốt rồi . Hắn chỉ lo lắng sau đó mấy người chờ cùng nhau thời gian lâu dài sẽ náo mâu thuẫn , nói thật ra , nếu để cho hắn từ bỏ bất cứ người nào , hắn cũng không bỏ được .

"Người đàn ông khó làm nha ! Hoa tâm người đàn ông càng khó làm , xem ra chính mình sau đó ra ngoài cũng phải mang theo mặt nạ rồi, người lớn lên đẹp trai cũng phiền phức ." Trương Dương tự yêu mình tự nói một câu , thật giống nữ nhân thấy chính mình cũng cấp lại lại đây như thế .

Cũng không biết là Trương Dương nói quá lớn tiếng rồi, vẫn là cùng Hạ Hình Vũ có cảm giác trong lòng , trong phòng bếp bỗng nhiên truyền đến Hạ Hình Vũ thanh thúy tiếng cười , cũng không biết là đang cười Trương Dương tự yêu mình còn là nhớ ra cái gì đó buồn cười chuyện .

Trương Dương hân hân lớn tiếng nói một câu , "Nữ nhân phiền toái hơn , đặc biệt như Hạ Hình Vũ loại điều này , không có chuyện gì trường xinh đẹp như vậy làm gì !"

Hạ Hình Vũ tiếng cười càng thêm vang dội rồi, "Người khen ta cũng vô dụng, người ta dung mạo xinh đẹp là sự thực , dung mạo người soái đó là lừa gạt mình đây."

"Cố gắng làm com của người , đội sẽ nếu là không ăn ngon ta liền ăn của người bánh màn thầu , sau đó bước đi cần phải mệt chết người !" Trương Dương quát to một tiếng , nha đầu này lại dám nói mình dài đến không đẹp trai , hơi quá đáng !

"Người mới bánh màn thầu đây! Sắc lang , ta không nói với người rồi, luôn không đứng đắn ." Hạ Hình Vũ cười duyên một tiếng , không để ý tới Trương Dương chuyên tâm bắt đầu làm món ăn .

Chờ một chút, Trương Dương đã nghe đến trong phòng bếp truyền tới từng trận mùi đồ ăn , đã sớm đói bụng đến phải bụng sôi lộn xộn , càng là tạo nổi lên phản .

"Bảo bối , ta đói rồi! Có khỏe hay không nha !" Trương Dương gọi một tiếng , hắn bây giờ dừng lại : một trận nhưng là ăn được năm người lượng com ăn , một bữa không ăn đều đói bụng đến phải không chịu được .

"Được rồi, được rồi ! Vậy thì dọn thức ăn lên , thật không biết làm sao người ăn được nhiều như vậy , hại nhân gia mỗi lần đều phải đốt (nấu) một đại nồi món ăn mới được , thật sợ sau đó bị người ăn chết rồi."

Hạ Hình Vũ cười hi hi nói , nhìn dáng dấp đối với Trương Dương cái này đại thùng com thật sự là bất đắc dĩ .

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Đại Cao Thủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 97: Giường lớn ấm áp

Đã ăn rồi Hạ Hình Vũ làm ái tâm bữa tối , Trương Dương liền đi phòng luyện công đi luyện công .

Gần nhất hắn bỗng nhiên có loại cảm giác ngọt ngào , thật giống có cái gì nguy cơ đem muốn tới .

Lần trước hắn có loại cảm giác này thời điểm vẫn là đối mặt Lưu Chí Phi tập kích , lần này có thể làm cho mình cảm thấy áp lực tuyệt đối là Minh Kinh cao thủ , cho nên hắn bây giờ đối với với đột phá Minh Kinh rất là bức thiết .

Về Long Kinh từ khi lên tới trung cấp , Trương Dương cũng cảm giác mỗi lần vận chuyển công lực thân thể của chính mình tổ chất đều sẽ có một cái rõ ràng tăng cao .

Căn cứ (chân lý vô đạo) trên từng nói, Trương Dương (cảm) giác đến thân thể của chính mình tổ chất e sợ cùng Minh Kinh cũng không thể kém được rồi, chuyện này đối với chính mình sau đó đột phá Minh Kinh trợ giúp lớn vô cùng .

Theo về Long Kinh kinh khí tuần hoàn , ba cái tuần hoàn qua đi Trương Dương chỉ cảm giác khoảng cách Minh Kinh lại gần rồi một bước .

"Minh Kinh , xem ra không tốn thời gian dài rồi."

Trương Dương có chút hưng phấn , chính mình cũng sắp bước vào hàng ngũ cao thủ rồi.

Đứng dậy đánh mấy lần nắm đấm thép , đem đá ngang cũng luyện mấy lần , Trương Dương cũng có chút hoài niệm hệ thống .

Nếu như hệ thống còn có thể dùng , hẳn là có thể chọn những công pháp khác học tập . Nhưng tiếc cũng không biết như thế nào mới có thể chữa trị hệ thống , muốn là lúc sau hệ thống đều không thể dùng , chính mình có thể sẽ thua lỗ lớn .

"Xem ra còn ra được nhiều chạy một chút , nói không chắc đã tìm được để hệ thống chữa trị phương pháp đây." Trương Dương ở trong lòng an ủi chính mình , người nhưng có chút ý động rồi.

"Được rồi , hay là chờ ta đột phá nói sau đi !" Đem ý nghĩ này dần xuống đáy lòng , tùy tiện thanh tắm một cái , Trương Dương trở về phòng nghỉ ngơi .

Ngủ ở khoẻ mạnh trên giường nhỏ , trong lòng có chút hoài niệm chính mình mềm mại giường lớn , hận hận thầm nói: "Hạ Hinh Vũ người thật là bá đạo , ta cũng phải ngủ giường lớn !"

Nghĩ tới những thứ này Trương Dương liền không nhịn được rồi , tàn nhẫn mà cho mình cố một chút sức lực , "Ta liền phải ngủ giường lớn , sợ cái gì ! Lại nói cái kia không phải là mình người vợ sao , chẳng qua sáng sớm ngày mai ta sẽ trở lại ."

Nói Trương Dương liền lén lút lút hướng về Hạ Hinh Vũ phòng lớn giữa sờ soạng , khoe miệng nhưng bay lên vẻ tươi cười , tí tiện cái loại này .

Đi tới đại cửa gian phòng , Trương Dương có tật giật mình nhìn chung quanh một chút , chỉ lo đột nhiên bốc lên một người tới , cũng không ngần ngại ai sẽ nửa đêm tìm thấy nhà mình .

Khinh khinh đẩy cửa một cái , Trương Dương cười hắc hắc nói: "Cô gái nhỏ ngủ lại không đóng cửa , xem ra cũng rất chờ mong đến của ta nha !"

Võ giả không hổ là võ giả , chỉ thấy Trương Dương lách người một cái liền vào phòng , toàn bộ quá trình không có phát sinh một tia âm thanh .

Dựa vào ánh trăng , Trương Dương thấy rõ trên giường Hạ Hinh Vũ ngủ rất say , khoe miệng còn nổi lên vẻ tươi cười , nửa lộ ra ngoài chân ngọc càng là phác thảo Trương Dương lòng ngứa ngáy.

"Ta liền sờ một chút , cô gái nhỏ chắc chắn sẽ không ngại ."

Trương Dương trong lòng tìm cho mình cái cớ , liền duỗi ra của mình Ác Lang móng vuốt .

"Quả nhiên thật mềm trơn trượt , cô gái nhỏ bảo dưỡng thật không tệ , sau đó phải nhiều sờ sờ mới được ." Trương Dương tiện tiện mà cười nói , ngậm nước đều sắp chảy ra .

Ma lưu mà bò lên trên giường lớn , Trương Dương trong lòng một trận thỏa mãn . Chính là mùi vị , chính là nhiều hơn một tia mùi thơm thoang thoảng , là Hạ Hinh Vũ mùi vị .

"Ha ha , bảo bối ngủ ngon , ta cũng ngủ ."

Trương Dương hôn Hạ Hinh Vũ khuôn mặt nhỏ hạ xuống , nói liền ôm Hạ Hinh Vũ ôm nàng đi ngủ , loại cảm giác này so với một mình hán ngủ thật tốt hơn nhiều .

Mùi thơm thoang thoảng truyền vào Trương Dương trong mũi , chỉ chốc lát Trương Dương liền tiến vào mộng đẹp .

Ngày thứ hai vừa rạng sáng , Trương Dương đã bị người đã cắt đứt mộng đẹp , từ trong thống khổ tỉnh lại .

"Ah ! Đi chết !"

"Ồi ! Hinh Vũ , người đánh ta làm gì thế !"

Rớt xuống giường Trương Dương một mặt ủy khuất nhìn Hạ Hinh Vũ , cô nàng này tại sao phải đánh chính mình nha .

"Trương Dương ! Người khốn nạn , làm sao người trộm đi ta nơi này !"

Hạ Hinh Vũ tức đến nổ phổi , vừa tỉnh lại nàng phát hiện có người ôm lấy chính mình sợ hết hồn , theo bản năng mà liền một cước đạp tới , đạp qua đi mới phản ứng được là Trương Dương .

"Ta không là nhớ ta giường lớn đến sao , vì lẽ đó liền đến ngủ ." Trương Dương khô cần giải thích .

Trong lòng càng là thầm mắng mình , không phải nói buổi sáng bỏ chạy sao , hán lại ngủ được quá thơm cho quên đi .

"Khốn nạn , người ngủ thì ngủ , làm gì luôn nắm người ta ngực ! Hại ta sáng sớm liền làm tỉnh lại ." Hạ Hinh Vũ mặt đỏ đều sắp chảy nước rồi , Trương

Dương gia hoá này ngủ nằm mơ lại còn không quên nắm ngực của mình , quả nhiên là sắc lang một cái .

Trương Dương ngăn ngor , không trách chính mình luôn cảm giác trong tay bắt được đồ vật , hóa ra là Hạ Hình Vũ đại bạch thỏ nha .

"Ha ha , ta nằm mơ ở ăn bánh màn thầu , không phải cố ý ." Trương Dương nở nụ cười , tay còn ở trong hư không nắm một chút , xem bộ dáng là hoài niệm vừa cảm giác rồi.

"Hừ ! Người đàn ông chính là dối trá ! Xem ra sau này muốn ở giường đầu thả cây kéo rồi , nhìn người còn dám hay không ." Hạ Hình Vũ thờ phỉ phò nói rằng .

Nàng tối hôm qua kỳ thực cũng ngủ rất say , đáng hận chính là Trương Dương tên kia sáng sớm tàn nhẫn mà bóp một cái , đem nàng đau nhức tỉnh rồi , lúc này mới nổi giận .

Trương Dương tội nghiệp cầu xin tha thứ: "Bảo bối không muốn ah ! Sau đó không dám , chẳng qua ta cũng cho người nắm một thoáng có được hay không ."

Hạ Hình Vũ khí nở nụ cười , "Người còn có thể càng vô sỉ một chút sao ! Người xem một chút đầu cho người nặn ra dấu đỏ rồi , nếu như sưng lên làm sao bây giờ?" Nói xong lộ ra của mình trắng mịn , mặt trên còn có một cái hồng hồng dấu bàn tay .

Trương Dương gương mặt thật xin lỗi , thí diện thí diện chạy tiến lên , lần thứ hai duỗi ra của mình Ác Lang móng vuốt .

"Người vợ , ta giúp người vò vò , sau đó cũng không dám nữa , có được hay không ." Nói ngay khi Hạ Hình Vũ thở trắng trên nhẹ nhàng vò lên .

Hạ Hình Vũ than nhẹ một tiếng , trắng Trương Dương một chút , "Còn lấy về sau , ngày nào đó cho người bóp nát làm sao bây giờ?"

Trương Dương không nhịn được bật cười , cô nàng này còn tưởng là của mình là khí cầu đây , lại nói hấn cũng không nở nha .

"Lần sau sẽ không , bắt quá cùng bảo bối ngủ cùng nhau thật sự rất thoải mái , sau đó ta liền chuyển về là tốt không tốt ." Trương Dương mắt lom lom nhìn Hạ Hình Vũ , hấn cũng không muốn tự mình đi ngủ cái kia gỗ chắc bản rồi.

"Đức hạnh ! Ta nói rồi không cho người trở về sao , là chính người có tội giặt mình có được hay không ." Hạ Hình Vũ cười duyên một tiếng , sáng giọng: "Được rồi , còn muốn chiếm ta tiện nghi tới khi nào !" Nói có chút ngượng ngừng đem nội y của mình thả xuống , đuổi đi Trương Dương đại sắc thủ .

Trương Dương ở trên tay tàn nhẫn mà nắm một cái , cười hi hi nói: "Thật là thơm ! Sau đó cũng không muốn rửa tay rồi , không có chuyện gì liền cho người vợ xoa bóp mãi , ra ngoài đều lần có mặt mũi ."

"Chán ghét , nhanh mặc quần áo , chúng ta muốn đi làm ." Nói có chút ngượng ngừng nhìn Trương Dương một chút , tên khốn này lại ngủ trần ! Quá vô sỉ !

"Bảo bối đừng nhúc nhích , như người vậy tình cảm nhất rồi , cho ta nhìn thêm một hồi , tối hôm qua không thấy rõ đây ." Trương Dương cẩn thận chu đáo lên trước mắt mỹ nhân , ăn mặc khéo gợi tiểu nội y Hạ Hình Vũ thật sự là quá mê người rồi . Loại này còn ôm tỷ bà nửa che mặt bộ dáng , nhìn Trương Dương đều sắp chảy nước miếng .

"Ngốc dạng ! Sau đó mỗi ngày cho người xem xong chưa , chỉ cần người không ngại phiền là được ." Hạ Hình Vũ cười duyên một tiếng , đối với mình có thể mê đảo Trương Dương rất là thoải mái , trên mặt lúm đồng tiền nhỏ đều bật cười .

"Làm sao biết chứ , có một xinh đẹp như vậy người vợ cho ta xem , chính là xem một trăm năm cũng không ghét ." Trương Dương cười hi hi nói , ở Hạ Hình Vũ trên mặt khê hôn một cái .

"Còn không có rửa mặt đây , ghét ghê !" Hạ Hình Vũ bị Trương Dương khoa trương có chút ngượng ngừng , kiêu nói .

"Ha ha , bảo bối chính là ngày ngày không rửa mặt cũng là hương , ta liền thích thứ mùi này ." Trương Dương vừa nói vừa hôn một cái , khuôn mặt lộ ra thỏa mãn vẻ mặt .

"Khanh khách , Trương Dương nhìn dáng vẻ của người cảm giác hảo tiện ồ !" Hạ Hình Vũ cười ha hả nói rằng , đã ở Trương Dương khuôn mặt tàn nhẫn mà hôn một cái .

Hai người ngọt ngào một hồi , Hạ Hình Vũ vẫn là thúc giục: "Nhanh mặc quần áo rồi , người không mặc quần áo bộ dáng xấu quá ồ !" Nói xong vỗ nhẹ chính đang làm thân bột (cứng buổi sáng) vận động tiểu Trương dương .

Trương Dương khinh rên một tiếng , nắm lấy Hạ Hình Vũ tay nhỏ , "Người nha đầu này , làm hỏng làm sao bây giờ , người còn không khóc chết ."

"Mới sẽ không đây , ai kêu nó dài đến xấu như vậy , thật đáng ghét ." Nói khuôn mặt nhỏ đỏ lên , sau đó chính mình sẽ không mỗi ngày cùng nó gặp mặt chứ?

Trương Dương cười xấu hổ hạ xuống , hấn nhớ được bản thân tối hôm qua là mặc quần lót , nhưng bây giờ làm sao không thấy?

"Tiểu bảo bối , không phải là người tối hôm qua lén lút đem quần lót ta thoát đi , trước đây ta ngủ cũng không thói quen này ." Trương Dương cười xấu xa

mà nhìn về phía Hạ Hình Vũ , nhìn thấy Hạ Hình Vũ sắc mặt đỏ chót , không khỏi nở nụ cười , sẽ không bị chính mình đoán trúng đi!

Hạ Hình Vũ không để ý tới Trương Dương , trong lòng cũng hơi nghi hoặc một chút . Chính mình trước đây ngủ thì có đá chặn thói quen , lẽ nào thật sự là mình đem Trương Dương quần lột đá rơi mất .

Hai người náo loạn một hồi , Trương Dương đã bị Hạ Hình Vũ hung hãn nắm lấy cái đuôi nhỏ kéo đi rửa mặt rồi.

Trương Dương sợ đến một mặt mồ hôi lạnh , lớn tiếng kêu lên: "Người vợ , nhẹ chút ! Ta tự mình tới , lập tức liền tốt ." Nói lấy vượt qua người thường tốc độ gấp 10 lần mặc quần áo tử tế , thoát đi Hạ Hình Vũ ma chường .

Hạ Hình Vũ xấu cười một tiếng , nhìn tên vô lại sau đó còn dám hay không ngủ trần rồi!

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Đại Cao Thủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 98: Hai cái ngu ngốc

Cầu điểm (đốt) đề cử

Đi cục cảnh sát trên đường , Hạ Hình Vũ càng là một đường căn dặn Trương Dương , sau này không cho lại không lý tưởng rồi.

"Ngày hôm nay ngươi trước cùng ta đồng thời phá án , liền để Diêu Phi tên kia chính mình đi ngủ đi , ta đều hối hận đem ngươi sắp xếp đến thủ hạ hần ." Hạ Hình Vũ thờ phỉ phò nói rằng , xem ra đối với Diêu Phi rất là bất mãn .

Trương Dương vì là đồ đệ của mình mặc niệm ba giây đồng hồ liền lộ ra nở nụ cười , chính mình cuối cùng là cáo biệt vua ngủ thời đại .

"Ngày hôm nay ta liền muốn hảo hảo kiến thức một thoáng Hạ đại thần thám uy phong , đi ra ngoài cũng tốt cùng người khác nói nói vợ ta lợi hại ." Trương Dương cười ha ha vỗ Hạ Hình Vũ nịnh nọt , chọc cho Hạ Hình Vũ nở nụ cười .

"Miệng lưỡi trơn tru , ngày hôm nay có hay không vụ án còn chưa chắc chắn đây , đừng cao hứng quá sớm ." Hạ Hình Vũ nói một tiếng , liền không để ý tới Trương Dương chuyên tâm lái xe .

...

Vừa vào văn phòng , Trương Dương liền lớn tiếng hô uống , "Đại Bàng , nhanh tới đây cho ta !"

Vương Đại Bàng thí diên thí diên tiểu chạy tới , một mặt ân cần lấy lòng nói: "Dương ca tới sớm nha , có chuyện gì xin cứ việc phân phó tiểu đệ !"

Trương Dương ho nhẹ một tiếng , "Đi đem Dương ca của ta chiến giáp lấy tới , ngày hôm nay ta liền phải xuất chinh rồi!" Nói ngẩng đầu lên , chờ tiểu đệ của chính mình vì chính mình mặc giáp mặc quần áo đây.

Vương Đại Bàng há hốc mồm , áp ứng nửa ngày , Dương ca lại nổi diên làm gì , hần ở đâu ra chiến giáp?

Trương Dương đợi nửa ngày phát hiện Vương Đại Bàng không phản ứng chút nào , tàn nhẫn mà gõ một cái đầu óc của hần túi !

"Chính là ta cảnh phục nha ! Ngu ngốc ! Chỉ ngươi còn muốn báỉ sư , ta sẽ liền thu hai cái ngu ngốc đồ đệ sao !"

Nói Trương Dương cũng có chút bất đắc dĩ , lần trước Lý bảo vệ nước nói trong đội mấy cái đầu đầu trở về bị chính mình khỏe mạnh giáo huấn một trận . Kết quả chính mình đã bị cảnh sát hình sự đại đội mọi người coi như người trời , này không Vương Đại Bàng gia hoá này liền khóc lóc van nài nhất định phải báỉ chính mình làm thầy.

Vương Đại Bàng đang muốn nói chuyện , liền nghe bên cạnh truyền đến một tiếng sâu kín bất mãn thanh âm , "Ta có Vương Đại Bàng đàn như vậy mà , sư phụ , ngươi oan uống ta !"

"Phí lời , ngươi nếu như không ngu ngốc , lâu như vậy rồi còn không phải Hình Vũ đối thủ? Ta đều thay ngươi mặt đỏ !" Trương Dương tức giận nhìn lướt qua Diêu Phi , gia hoá này thực sự là uống phí nổi khổ tâm của chính mình giáo dục .

Diêu Phi một tấm mặt mo đỏ bừng lên , ngụy biện nói: "Đó là ngươi cho Hạ Hình Vũ mở tiêu chuẩn cao nhất rồi , ta hảo nam không cùng nữ đấu nhường

nàng đây!"

"Ha ha , cười chết ta rồi !"

Một bên kìm nén không nói lời nào Vương Đại Bằng bỗng nhiên bạo cười ra tiếng , tức giận đến Diêu Phi mặt đều đen rồi.

Vương Đại Bằng thấy Diêu đại đội trưởng mặt tối sầm lại nhìn mình lom lom , sợ hết hồn , tiếng cười cũng im bặt đi .

"Cái kia , Diêu đội , ta không phải là cười nguoi , ta là đang luyện giọng đây." Vương Đại Bằng lấp bắp giải thích , nói xong hướng về Trương Dương quăng tới ánh mắt cầu trợ .

Trương Dương nhìn xem phía trước mặt hai cái ngu ngốc , tức giận đến hét lớn một tiếng: "Của ta chiến giáp đây! Hai người các nguoi ngu ngốc còn không cho ta đi lấy !"

Diêu Phi cùng Vương Đại Bằng thấy Trương Dương tức giận , xoay một thoáng bỏ chạy không còn hình bóng . Bọn họ cũng không dám gây Trương Dương tức giận , không gặp mấy vị kia Ngưu Nhân hôm nay đều cột thắt lưng tới làm.

Nhìn hai không có người ảnh , Trương Dương mới thở phào nhẹ nhõm , này nếu như đều là đồ đệ mình , hấn người sư phụ này còn không tức chết rồi .

"Ha ha , Dương ca , nguoi nhìn bọn họ nhiều lần , nếu không nguoi hãy thu ta làm đồ đệ đi , ta khẳng định không cho nguoi mất mặt ." Bên cạnh Lưu Tiểu Nhã không nhìn được chen vào một câu , nhìn Trương Dương ánh mắt của đều sáng lên lấp lánh .

Trương Dương vội vã đã ra động tác ha ha , "Ngày hôm nay khí trời tốt , ta trước tiên đi xem xem văn kiện , Tiểu Nhã nguoi bận rộn ." Nói nhanh chóng bỏ chạy , không thấy phía trước Hạ Hình Vũ ăn thịt người ánh mắt của nhìn mình chăm chăm sao .

Lưu Tiểu Nhã hận hận dậm chân một cái , thờ phỉ phò nhỏ giọng nói: "Hừ ! Nguoi là trốn không thoát lòng bàn tay của bốn tiểu thư!"

Đi tới bàn làm việc của mình trước Trương Dương mới thở một hơi dài nhẹ nhõm , ăn năn hối hận than thở: "Ta đáng đáp đẹp trai như vậy làm gì ! Hiện tại mỹ nữ đều tới trên người ta dán , người đàn ông thực sự là số khổ nha !" Nói xong tự yêu mình vẫy vẫy kiểu tóc , xem ra đối với mình rất là thoải mái .

"Đúng vậy a , xem ra thật muốn mua cây kéo rồi , nếu không có mấy người đều không biết mình họ gì !" Mặt sau truyền đến Hạ Hình Vũ cắn răng nghiến lợi âm thanh , nghe Trương Dương đều rợn cả tóc gáy .

"Người vợ , nguoi phải nghe ta giải thích nha , ta là oan uổng !" Trương Dương xoay đầu lại tội nghiệp nói , nói xong cũng muốn hướng về Hạ Hình Vũ trên người tập hợp .

Hạ Hình Vũ dùng sức đẩy ra Trương Dương đầu , thờ phỉ phò mắng: "Khốn nạn ! Nguoi có phải hay không muốn cho chúng ta tập hợp một bàn mặt chược , vẫn còn muốn tìm một cái là đi!"

Trương Dương oan ức mà lắc lắc đầu , "Không có , ta không phải cự tuyệt sao . Lại nói nhân gia tiểu cô nương chính là muốn học học võ công , cái nào có nhiều như vậy bừa bộn ý nghĩ ."

Hạ Hình Vũ khẽ cười một tiếng , sắc mặt bình tĩnh nói: "Nói như vậy là ta nghĩ tới quá phức tạp đi , oan uổng nguoi rồi đúng thế."

Trương Dương cảm giác cả người hơi bị lạnh , nha đầu này giọng nói chuyện rất khủng bố nha , sẽ không cần ra cái gì yêu cầu thân đi.

"Ha ha , người vợ , ngày hôm nay không phải muốn làm nhiệm vụ sao , chúng ta mau nhanh chuẩn bị một chút đi." Trương Dương ý đồ dúi đi Hạ Hình Vũ chú ý của lực , đàn độn mà cười liền muốn hướng về WC chạy .

"Đứng lại !"

Hạ Hình Vũ quát lên một tiếng lớn , sợ đến Trương Dương tâm đều run lên mấy lần , nha đầu này không sẽ ở vậy thì muốn đối với mình sử dụng vũ lực chứ?

"Người vợ , chuyện gì? Ta còn nhớ đi nhà cầu rồi , nhanh nhìn không nổi ." Trương Dương dùng nội kinh cho máu trên mặt mình dịch gia tốc hạ xuống , nhìn thật giống rất đáng đáp gấp gấp .

"Hừ ! Còn muốn gạt ta , ngày hôm nay tha cho nguoi một cái mạng . Sau đó ta liền gọi điện thoại nói cho Hiểu Lộ , liền nói của nàng chính thất bị người đoạt , xem làm sao nguoi làm !"

Hạ Hình Vũ cũng không phớt lờ nói xong đắc ý lắc eo nhỏ trở về phòng làm việc của mình .

Trương Dương ai thán một tiếng , "Nữ nhân ! Sáng sớm vẫn cùng nguoi thân thiết rất , một canh giờ không tới liền trở mặt rồi , phiền phức nha !"

"Phiền toái gì , muốn ta hỗ trợ sao?" Lưu Tiểu Nhã nha đầu này chẳng biết lúc nào chạy tới , nghe được Trương Dương nửa câu sau chen miệng nói .

Trương Dương nhìn xem phía trước mặt đàn độn Lưu Tiểu Nhã , bắt đắc dĩ nói rằng: "Nguoi chính là phiền toái lớn nhất , nguoi có thể hại khổ ta ."

Lưu Tiểu Nhã khanh khách mà cười nói: "Ta biết, có phải là Hình Vũ tỷ tìm người để gây sự rồi, nhìn người sau đó còn có dám khi phụ ta hay không."

Nói xong cũng không để ý tới Trương Dương, ôm một đồng văn kiện liền chạy vào Hạ Hình Vũ văn phòng.

Trương Dương cười khỏ, mình là trêu ai ghẹo ai, nha đầu này chính mình lúc nào bắt nạt nàng!

Chính vì chính mình đau khổ vận mệnh cảm thán không có chú ý chính hấn thời điểm, Diêu Phi cùng Vương Đại Bằng hai người này ngu ngốc cảm Trương Dương cảnh phục lại tới.

"Dương ca, ngày hôm nay không phải chưa nhiệm vụ sao, người mặc cảnh phục làm gì?" Vương Đại Bằng có chút không rõ, Diêu đội những ngày qua không phải là bị cấm túc đến sao, còn ai dám mang Dương ca đi ra ngoài?

Diêu Phi khinh thường liếc hấn một cái, "Điều này cũng không biết, nhất định là sư phụ nghe được cái gì tin tức." Nói có chút kích động nhìn Trương Dương, "Sư phụ, có phải là Lý đội cùng người nói muốn ta làm nhiệm vụ rồi hả? Ta đã nói rồi, như ta loại này người tài ba, Lý đội làm sao có khả năng luôn bỏ không dùng đây! Xem ra lại đến phiên ta thi thố tài năng không có chú ý chính hấn thời điểm rồi!"

Trương Dương ngơ ngác nhìn Diêu Phi, chính hấn một đồ đệ da mặt dày độ không bình thường nha, xem ra chính mình là không sánh bằng hấn!

"Nhưng là Lý đội hai ngày nay không ở trong đội nha, Diêu đội người có phải hay không làm?" Vương Đại Bằng tiểu tâm dục dục nói rằng, tùy thời làm tốt Diêu Phi tức giận chạy trốn chuẩn bị.

Diêu Phi ngẩn ngơ, rất nhanh sẽ phản ứng lại, rù xuống đầu cắn giận mà nói ra: "Còn không phải Hạ Hình Vũ tên kia chèn ép ta, nhất định là đồ kị ta!"

Trương Dương tức giận quát gia hỏa này một chút, làm sao một điểm tự mình biết mình cũng không có chứ!

"Được rồi, các người có thể tránh người, ngày hôm nay các người tự đội đến ta lập đại công, trở về bày tiệc khánh công đi!" Nói Trương Dương bỏ lại cái này hai gia hỏa, vui vẻ chạy đi phòng vệ sinh thay quần áo.

Diêu Phi bất đắc dĩ thở dài, "Cái này kêu là qua cầu rút ván ah! Cái đôi này đều là tính tình này, chỉ biết bắt nạt ta người đảng hoàng này!"

Vương Đại Bằng nín cười, hấn cũng không dám lại cười nhạo Diêu Phi một lần, không gặp Diêu đại đội trưởng nhìn chăm chăm hấn sao.

"Diêu đội, nếu không chúng ta cũng lén lút tìm một cơ hội chạy ra ngoài, ngược lại Hạ đội trưởng cũng muốn đi ra ngoài." Vương Đại Bằng đề nghị, hấn cũng là Diêu Phi thủ hạ, gần nhất thật sự là rồi rãnh cả người ngứa rồi.

Diêu Phi ánh mắt một trận lấp lánh, nhìn Vương Đại Bằng nửa ngày, nhìn Vương Đại Bằng đều sắp hoài nghi Diêu đội có cái gì bất lương ham mê rồi.

"Ha ha, không sai! Khá lắm, xem ra người có trở thành sư đệ ta tiềm chất nha, sau đó ta sẽ hướng sư phụ nói tốt vài câu, đến thời điểm chúng ta nhưng dù là sư huynh đệ rồi." Diêu Phi cười ha ha, dùng sức vỗ vỗ Vương Đại Bằng vai.

Vương Đại Bằng một trận nhe răng trợn mắt, Diêu Phi đều sắp bắt hấn cho đập rớt cả ra.

"Khà khà, mong rằng Diêu đội nhiều quan tâm!"

Nói hai người một trận cười to, dẫn tới văn phòng mọi người đồn dập liếc mắt.

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Đại Cao Thủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 99:

,

Trên đường cái, Trương Dương ngơ ngác nhìn cúi đầu loạn nghiêng mắt nhìn Hạ Hình Vũ.

"Hình Vũ, đây chính là người nói với ta vụ án lớn?"

Trương Dương nói chuyện âm điệu đều có chút biến hóa , nếu như trước mắt là Diêu Phi , hẳn hẳn không thể một cái bóp chết hẳn !

Hạ Hình Vũ không ngừng đầu , lừa gạt nói: "Đúng vậy ! Vụ án này còn chưa đủ đại sao , này nhưng là hôm nay Nam thành lớn nhất vụ án ."

Trương Dương rất cực nỗ lực , "Người nói Nam thành ngày hôm nay lớn nhất vụ án chính là muốn chúng ta cảnh sát hình sự đại đội đi ra tìm một cái chỉ thất lạc mèo ! Hạ Hình Vũ , người khinh người quá đáng rồi!"

"Người đối với ta rộng lớn tiếng như vậy làm gì ! Mèo cũng không phải ta ném !"

Hạ Hình Vũ tức giận trả lời , nói xong cũng xoay người tiếp theo tìm mèo đi tới , bỏ lại Trương Dương một người ngây ngốc đứng ở chỗ cũ .

Trương Dương tự lẩm bẩm , "Ta nói là mèo vấn đề sao? Lẽ nào của ta biểu đạt năng lực có vấn đề?" Thời khắc này Trương Dương đối với mình nghĩ vẫn bản lĩnh sinh ra nghiêm trọng hoài nghi .

Bỗng nhiên Trương Dương khí thế biến đổi , ngừng đầu nhìn về phía cuối ngã tư đường , hẳn vừa cảm thấy một luồng nóng nực sát khí !

Trương Dương mặt sắc mặt ngưng trọng , phía trước cũng không chính mình vừa cảm ứng được cái kia người , xem ra đối phương cũng không phải người bình thường !

"Đây chính là ta mấy ngày nay cảm giác nguy hiểm khởi nguồn sao? Lý Nguyên Triều ? Có phải Lưu Nhất Hạo?" Trương Dương tự nói , trong mắt tinh mang lóe lên một cái rồi biến mất .

Cách Trương Dương cách đó không xa một cửa hàng bên trong , Lý Chánh Sơn nhìn Trương Dương biểu hiện , trên mặt nổi lên một luồng ửng hồng .

"Khụ khụ , rất không tệ người trẻ tuổi ! Chẳng trách có thể giết Hồng sư đệ , thực sự là rất chờ mong biểu hiện của người !"

Nói sẽ tùy đoàn người , biến mất ở Trương Dương nhận biết trong phạm vi .

Phía trước Hạ Hình Vũ thấy Trương Dương thật lâu chưa cùng đến , không khỏi lớn tiếng kêu lên: "Trương Dương , đi mau nha , ngây ngốc làm gì đây!"

Trương Dương đem vừa cảm giác dẫn xuống đáy lòng , nên đến sớm muộn sẽ đến , chỉ cần thực lực của chính mình có thể áp đảo tất cả , những này đều không là vấn đề .

Lập tức lớn tiếng đáp: "Đến rồi , chúng ta tìm mèo đi !"

...

Nam Tinh võ học biết , võ học sẽ bốn vị cao tăng hết thầy xuất hiện tại lần trước trong đại sảnh , trên sân bầu không khí có chút nghiêm nghị !

Trương lão đầu tính khí nóng nảy , trước tiên phá vỡ trầm mặc , nộ nói: "Hắn Lý Nguyên Triều thật sự coi chính mình vô địch thiên hạ rồi! Trương Dương bây giờ là chúng ta Nam Tinh thế hệ tuổi trẻ trụ cột , hẳn lại nhiều lần phái người đi tới là có ý gì !"

"Hừ ! Ở Nam Tinh có thể không cho phép hắn ngang ngược , ta Lưu Nhất Minh cũng muốn cố gắng lãnh giáo một chút viên mãn võ giả phong thái !"

Vẫn trầm mặc ít nói Lưu lão đột nhiên bạo phát , khí thế trùng thiên , kinh sợ đến mức võ học sẽ ngoại vi mọi người dồn dập liếc mắt .

"Lão Lưu , bình tĩnh đừng nóng ! Hắn Lý Nguyên Triều mình không phải là không có tới sao , tới cũng không quá là một tên tiểu bối thôi ." Hội trưởng khuyên lớn , đề xuống Lưu lão bạo phát , trong lòng cũng đối với Lý Nguyên Triều có chút bất mãn .

Lưu lão lúc này mới ngồi xuống , đẹp loạn một thoáng lửa giận trong lòng , Nhưng trong mắt nhưng dần hiện ra nồng nực chiến muốn !

Vương Trung Sơn hơi xúc động , "Lý Chánh Sơn cũng là một mầm mống tốt , nhưng đáng tiếc mười năm trước bị thương nặng , bằng không hẳn và Tuấn nhi cũng coi là Nam Phương võ lâm đời kế tiếp nhân vật thủ lĩnh , nhưng đáng tiếc rồi!"

"Sư huynh , người rút cuộc là bên kia! Hiện tại nhưng là Lý Chánh Sơn tiểu tử kia tìm đến Trương Dương phiền phức , làm sao người còn khoa trương lên hắn đã đến rồi ." Trương lão đầu bất mãn nói .

Vương Trung Sơn nhìn xem chính mình sư đệ có chút bất đắc dĩ , "Người này tính tình nóng nảy mấy chục năm đều không thay đổi ! Hắn Lý Chánh Sơn nội thương nhiều năm chưa lành , có phải là Trương Dương đối thủ còn là vấn đề , người gấp gấp như vậy làm gì !"

"Nhưng hắn Lý Chánh Sơn năm đó dù sao cũng là Minh Kinh tiểu thành thực lực , cho dù có tổn thương tại người , Trương Dương chỉ sợ cũng không phải là đối thủ chứ?"

Trương lão đầu tuy rằng coi trọng Trương Dương , Nhưng vẫn không cảm giác được đến Trương Dương có thể vượt qua Lý Chánh Sơn .

Hội trưởng thấy mấy người còn muốn tranh luận , ngắt lời nói: "Chúng ta bây giờ không thích hợp ra tay can thiệp , chúng ta có thể bảo đảm chính là Trương Dương có thể có một cái công bình luận võ hoàn cảnh . Hơn nữa gia tăng đối với người nhà hắn bảo vệ sức mạnh , tin tưởng Trương Dương cũng sẽ lý giải nỗi khổ tâm riêng của chúng ta!"

Vương Trung Sơn gật đầu đồng ý, "Có thể, vậy ta liền để Vương Hải đi tìm Trương Dương."

Lưu lão cùng Trương lão cũng không có ý kiến, dù sao Nam Tinh võ học sẽ chỉ là một cái phân hội, vẫn không có thực lực khiêu chiến võ lâm giải quyết ân oán quy tắc.

...

"Người tên (cái) đáng chết này, xem ta không đánh chết người! Cho người chạy loạn!"

Trương Dương hận hận đối với mình trong tay màu trắng con mèo nhỏ kêu lên, liền vì như thế một tiểu tử, chính mình cũng tìm vừa giữa trưa, đây chính là hấn vụ án lớn!

Hạ Hình Vũ không nhịn được cười khúc khích, "Được rồi, người một đại nam nhân vẫn cùng một con mèo tính toán! Lại nói mèo này meo thật đáng yêu, người cũng không đành lòng nó biến thành mèo hoang đi."

Trương Dương lờm một cái, "Ta nói, làm sao người nói cũng là cảnh sát hình sự đội phó! Lại đi ra làm chuyện loại này, không mất mặt ah!"

"Còn không phải là vì người sao, không phải người nói muốn cùng ta đi ra phá án mà, ta liền mang người đã đến rồi."

"Nhưng ta muốn là đại án, gia hỏa này lớn lên như giặc cướp sao."

Trương Dương vỗ vỗ trong tay mình tiểu tử, bắt đầu dĩ nhiên nói rằng.

Hạ Hình Vũ thấy Trương Dương một cái tay nhắc theo con mèo nhỏ, vội vã đoạt lại, bắt đầu nói: "Ghét ghê, con mèo nhỏ đều bị người làm đau."

Nói đem Tiểu Miêu thật chặt ôm ở trong lòng ngực của mình, nhẹ nhàng đùa nó.

"Người vợ, người đây là muốn buồn chết nó là chứ? Lại không buông tay nó có thể tự thành cái thứ nhất chết ở mỹ nữ cự dưới ngực mèo!"

Trương Dương nhạo báng nói rằng, đối với ở trước mắt Tiểu Miêu tràn đầy đồng tình, thật vất vả đào thoát lạc đường vận mệnh, lại gặp Hạ Hình Vũ người như vậy giữa hung khí.

"Mới sẽ không đây, người có phải hay không ghen ghét? Chẳng qua tối về buồn bức người mà!"

Hạ Hình Vũ cười hi hi nói, thủ hạ nhưng đem đáng thương Tiểu Miêu thả ra thối khải khí.

"Ta phạm cùng một con mèo ghen sao, người cũng quá xem thường ta đi!"

"Thôi đi pa oi..., ai nói đến chuẩn đây! Sẽ không buổi tối lên lút đi trả thù nó chứ?"

Hạ Hình Vũ có chút hoài nghi nhìn Trương Dương, trong tay con mèo nhỏ lại ôm sát một ít.

Trương Dương không thèm để ý Hạ Hình Vũ trêu chọc, "Chúng ta hiện tại có phải không nên về rồi, mèo này cũng nên khiến nó về nhà đi."

Hạ Hình Vũ gật gù, đang muốn trả lời liền thấy phía trước có người hướng mình gấp xông lại, theo bản năng một cái Tảo Đường thối liền đem trước mặt quần áo lam lũ gia hỏa đá ngã xuống đất.

Trương Dương cũng tiện tay đem phía sau tên kia gạt ngã, một cước đạp lên mặt của đối phương.

"Nói! Các người là đang làm gì!" Hạ Hình Vũ quát lên một tiếng lớn, dữ dằn hỏi.

Nàng phát hiện hai người này thật giống không phải người tốt, không gặp phần eo đều phình đầy sao!

Trương Dương cũng có chút hưng phấn, ngày hôm nay vẫn là cho mình gặp gỡ đại án đi, cái này hai gia hỏa trên eo giống như là thương đi!

"Ha ha, người vợ ngày hôm nay ta nhưng lập công, cái này hai gia hỏa có sủng ah!" Trương Dương ha ha cười nói, trên chân dùng sức lại lớn một phần, lần này hấn nhưng là lập công!

"Ô ô ô, sư phụ, là ta nha! Không muốn đạp!" Bị Trương Dương đạp ở dưới chân gia hỏa bỗng nhiên lớn tiếng gào lên, âm thanh thê lương cực kỳ.

Trương Dương cùng Hạ Hình Vũ ngẩn ngơ, không phải là chính mình xuất hiện ảo giác chứ?

"Người là Diêu Phi?" Trương Dương có chút không xác định hỏi.

"Là ta ah! Sư phụ, đừng đạp, ta nhanh hủy khuôn mặt!" Diêu Phi ở Trương Dương dưới chân ô ô kêu lên, hấn thật muốn khóc, Trương Dương dẫm đến hấn quá độc ác.

Hạ Hình Vũ ngậy ngốc nhìn bị chính mình đè lại gia hỏa này , "Vậy là ngươi?"

"Hạ đội trưởng , cánh tay của ta nhanh đứt đoạn mất , mau buông tay đi." Vương Đại Bằng hữu khí vô lực rên rỉ lên .

Ngày hôm nay hẳn xem như là gặp vận rủi lớn rồi, mới vừa chạy ra Hang Sói , lại bị Hạ Hình Vũ này con Mãnh Hổ đánh .

Hai người mau nhanh đem bọn hắn thả ra , Hạ Hình Vũ càng là sốt ruột mà nói ra: "Có phải là có tội phạm truy giết các ngươi , chúng ta lập tức cầu trợ giúp !" Nói liền lấy ra ống nói điện thoại muốn cầu viện .

Điều Phi cùng Vương Đại Bằng vừa thấy , lập tức hét lớn: "Không được!"

Hạ Hình Vũ ngăn ra , nàng đều sắp bị cái này hai gia hỏa làm choáng váng , tức giận quát: "Đến cùng chuyện gì xảy ra? Hai người các ngươi gia hỏa tại sao xuất hiện ở đây , còn có vì sao lại làm thành như vậy?"

Vương Đại Bằng bắt đầu làm đà điều trốn ở một bên không nói một lời , mắt lom lom nhìn Điều Phi .

Điều Phi cũng ấp úng nửa ngày không nói lời nào , Trương Dương thật sự là không nhìn nổi rồi, tàn nhẫn mà một cái tát vung quá khứ !

"Thành thật khai báo ! Đến cùng chuyện gì xảy ra?"

Điều Phi ôm đầu , mắt thấy chạy không thoát , không thể làm gì khác hơn là đem ngày hôm nay chuyện mất mặt nói ra .

Nói xong cùng một bên Vương Đại Bằng mặt đều đỏ như Hồng Tử cái mông , việc này cũng quá mất mặt rồi!

Trương Dương nghe xong Điều Phi nói xảy ra chuyện nguyên do , trong lòng không khỏi cảm (giác) thán đồ đệ của mình quả nhiên là cái ngu ngốc !

Hạ Hình Vũ cũng không nhịn được cười ra tiếng , nguyên bản nàng còn muốn dạy dỗ một thoáng cái này hai gia hỏa một mình hành động , nhưng bây giờ cũng không tâm tư này rồi.

Thực sự là làm mất đi cảnh sát mặt ah !

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Đại Cao Thủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 100: Ý chí võ đạo

Nguyên lai cái này hai gia hỏa thấy Trương Dương bọn họ đi rồi, chính mình liền trộm chạy tới, lại sợ tại nội thành tình cờ gặp Hạ Hình Vũ bọn họ , vì lẽ đó cái này hai gia hỏa liền thương lượng đến phụ cận vùng ngoại thành đi dạo .

Kết quả mới ra nội thành , bọn họ đã nhìn thấy một đám người vây tại một chỗ , hai người hưng phấn muốn chết , còn tưởng rằng gặp phải vụ án gì rồi, vội vã chen vào .

Khá lắm, hai người này đi vào vừa nhìn liền kích động, hóa ra là thật mấy nam nhân cầm lấy một người phụ nữ đang muốn thi bạo .

Này còn phải rồi, ban ngày ban mặt lại dám làm chuyện loại này !

Cái này hai gia hỏa đi tới chính là mấy đá đập đến mấy nam nhân , trong lòng không khỏi kích động vạn phần ! Lần thứ nhất ra ngoài liền có loại này lớn thu hoạch , sau đó trong đội không ai nói hẳn Điều Phi mang đội ngũ là ăn cơm khô đi.

Đáng tiếc cái này hai gia hỏa nghĩ tới thật sự là quá đẹp , quần chúng vây xem dòn dập như kẻ ngu si như thế nhìn bọn họ , thất chũy bát thiệt nói đến nguyên do .

Nguyên lai không phải người ta đối với nữ nhân thi bạo , mà là cô gái này cùng lão công cãi nhau muốn rời nhà trốn đi . Người một nhà chính đang khuyên bảo , vì lẽ đó liền lôi kéo một phen , không nghĩ tới bị này Điều Phi bọn họ đánh .

Nguyên bản đây cũng không phải là đại sự gì , nói lời xin lỗi là được rồi , Nhưng Điều Phi cảm (giác) (cảm) giác mình đã bị mất mặt mũi cần phải nói những người kia kết phùng lừa hắn .

Vẫn cứ lôi kéo người ta đi cục cảnh sát , đương nhiên hấn theo bản năng mà đã quên hai người mình ra ngoài không mặc cảnh phục .

Lần này xem như là chọc vào tổ ong vò vẽ , người ta mọi người cho người đánh , người khách khí vài câu coi như xong , Nhưng lại còn dám chụp mũ lung tung !

Cũng không phí lời , đại gia người nông thôn, còn có thể để hai người ngoài khi dễ rồi, kết quả người của một thôn đều theo đuổi giết cái này hai gia hỏa rồi.

"Sư phụ , người là không biết ah ! Ta đã nói rồi ta là cảnh sát rồi, có thể những tên kia còn đuổi theo đánh ta , cũng quá không coi người ra gì rồi!"

Diêu Phi một cái nước mũi một cái nước mắt về phía Trương Dương khóc lóc kể lể , nếu không phải hấn thông minh trốn được người ta trong chuồng heo , ngày hôm nay còn có thể hay không thể trở về cũng là một cái vấn đề .

Trương Dương nghe không khỏi nở nụ cười , người ta biết hấn là cái nào viên hành , làm sao để ở trong mắt .

Hạ Hình Vũ nguyên bản còn vô cùng tức giận , Nhưng vừa nghe đến Diêu Phi lại trốn vào trong chuồng heo vẫn là thoải mái một tiếng bật cười .

"Không trách một thân mùi hôi , ta còn tưởng rằng hai người các người bị người đánh cho thất cảm đây!" Hạ Hình Vũ phát phát tay , bóp mũi lại trốn xa rất nhiều , sợ mình cũng bị mang xấu .

"Đi, chúng ta bây giờ tìm bọn họ tính sổ đi, lại còn dám đánh lén cảnh sát ! Lá gan cũng quá lớn đi!" Trương Dương một mặt tức giận nói rằng , nói thế nào cũng phải cấp đồ đệ mình đòi cái công đạo mà !

Vốn cho là cái này hai gia hỏa sẽ rất vui vẻ mang theo bọn hấn cùng đi báo thù , Nhưng Trương Dương không nghĩ tới hai người lại hào không động đậy , mặt cũng đỏ lên .

Trương Dương kỳ quái , "Các người không phải muốn báo thù sao? Làm sao không đi à?"

Vương Đại Bằng kỳ kỳ ngái ngái nửa ngày , "Cái kia , bọn ta đều là cảnh sát nhân dân , ăn chút thiệt thòi nhỏ coi như xong ."

Diêu Phi cũng ở một bên mảnh liệt gật đầu , "Đúng vậy a, đúng a! Chúng ta bắt hòa những kia man từ bình thường tính toán , vẫn là trở về đi ."

Hạ Hình Vũ cùng Trương Dương đều là một trận kỳ quái , cái này hai gia hỏa là người dễ nói chuyện như vậy sao , ngày hôm nay mặt trời mọc lên từ phía tây sao?

"Nói ! Đến cùng có cái gì gạt ta đây, nếu không nói ta liền đem các người hai bộ dạng này xách đến cục cảnh sát !"

Trương Dương ánh mắt tràn ngập uy hiếp , nhìn về phía hai người gương mặt trêu tức . Cái này hai gia hỏa khẳng định còn có cái gì càng chuyện mặt mặt chưa nói , trong lòng hấn Bát Quái chi Hòa Hùng gấu dấy lên !

Diêu Phi gương mặt thật xin lỗi, nhần nhần nhó nhó nửa ngày rốt cuộc nói ra nguyên nhân .

Nguyên lai cái này hai gia hỏa chạy trốn thời điểm trong lúc bối rối đá văng ra môn liền xông vào một gia đình , tối máu chó chính là vừa vặn có một cô nương đang tắm, nông thôn nhưng cũng là trực tiếp ở nhà chính thả cái chậu đóng cửa lại liền cời hết tắm rửa .

Lần này thực sự là gây phiền toái lớn rồi, nguyên bản truy ở người phía sau bắt quá là dọa dọa hai người này người ngoài . Nhưng cái này hai tiểu tử lại dám chiếm chính mình thôn tiêu mất tiện nghi , còn không vào chỗ chết truy sát , đặc biệt các tuổi trẻ tiểu tử càng là tức giận gào gào gọi , nắm lấy đòn gánh liền vọt lên .

Bọn họ là vừa ước ao đồ kị vừa hận ah ! Chuyện tốt như thế lại cho người ngoài chiếm tiện nghi , bọn họ có thể không phẫn nộ sao !

Diêu Phi cùng Vương Đại Bằng tuy rằng thân thù không tị , Nhưng cũng bị một đám mất đồ thôn dân hù dọa đến .

Việc này nguyên vốn là bọn hấn không đúng, cũng không dám móc súng đáng sợ , kết quả là làm như thế một bộ dáng đáp mới chạy trở về .

Trương Dương là trọn mắt ngoác mồm, cứ như vậy một chút thời gian , cái này hai gia hỏa lại đã trải qua nhiều như vậy , cũng có thể đập thành kịch truyền hình rồi!

"Các người ngu ! Việc này ta bắt kể rồi, chính các người giải quyết đi." Trương Dương nói liền lôi kéo một bên cười trộm Hạ Hình Vũ tránh người .

Hạ Hình Vũ trả về đầu có ý lớn tiếng kêu lên: "Các người cũng đừng cô phụ người ta , nghe nói nông thôn có nhiều chỗ nhưng là rất bảo thủ, đến thời điểm nói không chắc tìm tới các người , để cho các người làm con rết tới nhà đây!"

Tại chỗ chờ đợi hai người sợ hết hồn , vội vã quay đầu lại nhìn , thấy mặt sau không nhân tài yên tâm .

"Điều đội , làm sao bây giờ nha? Chúng ta không thể luôn tại đây đợi đi, trên người vị cũng quá khó nghe rồi." Vương Đại Bằng ngượng ngùng nói rằng , không gặp người qua đường đều một mặt ghét bỏ nhìn bọn họ sao .

"Ngu ngốc ! Làm sao ngươi không nói sớm , còn không mau mau tìm một chỗ rửa qua thay quần áo khác !"

Điều Phi quát mắng một tiếng , lần này hẳn Điều đại đội trưởng mặt mũi thật là vút sạch , may là phụ cận không ai biết bọn hắn .

Đang suy nghĩ , Điều Phi đã nhìn thấy cách đó không xa đến rồi mấy người mặc cảnh phục gia hỏa , sợ đến lôi kéo Vương Đại Bằng bỏ chạy .

Việc này nếu như truyền tới đồng hành trong tai , không ra ba Thiên nam thành đều biết rồi.

Phải biết hẳn chuyện lần trước còn đang khảo sát kỳ đây, nếu như lần này lại bị cha hắn biết , trả không hết trứng .

...

Không đề cập tới Điều Phi hai người bỏ mạng lưu vong , ngược lại Trương Dương hiện tại đang cùng Hạ Hình Vũ vui cười hớn hở đi dạo nổi lên phố .

Vừa đem con kia đáng ghét mèo trả lại cho người mất của , Hạ Hình Vũ cô nàng này liền lôi kéo Trương Dương cùng đi đi dạo phố rồi.

"Hình Vũ , ngươi nói chúng ta này có tính hay không là bỏ bê công việc? Chúng ta nhưng là lấy không tiền lương không kiếm sống , cũng rất xin lỗi người đóng thuế tiền ." Trương Dương lập dị mà nói ra , trên mặt còn lộ ra một tia thật không tiện .

Hạ Hình Vũ trắng gia hỏa này một chút , "Ngươi ở văn phòng ngủ liên xứng đáng rồi hả? Theo ta đi dạo phố phải không phải không cam tâm tình nguyện nha !"

"Ha ha , sao lại thế này! Cùng vợ ta đồng thời đi dạo phố là của ta yêu nhất rồi, có xinh đẹp như vậy mỹ nhân cùng ở bên người , lần có mặt mũi !"

Hạ Hình Vũ hài lòng buông tha Trương Dương , xoay người liền tiến vào một cửa hàng , nâng lên quần áo .

Trương Dương đứng ở cửa tiệm có chút bất đắc dĩ , Đại tiểu thư của ta , đây chính là trong nữ nhân tiệm quần áo ! Ngươi để cho ta làm sao đi vào nha !

Chờ nửa ngày , Hạ Hình Vũ mới mang theo mấy cái túi nhỏ ra cửa .

"Ta nói không tìm được người ni , làm sao ngươi còn ở bên ngoài nha ! Hại nhân gia tùy ý chọn hai cái , đều không cá nhân tham khảo một chút ." Hạ Hình Vũ bắt mẫn nói .

"Nhưng nơi kia mặt có người ở nha , ta sẽ ngượng ngùng ." Trương Dương giả trang ra một bộ xấu hổ đáng vẽ , nhìn Hạ Hình Vũ mắt cũng không nháy .

"Thiết! Ngươi còn lý luận , nếu không phải ngươi ta làm sao sẽ xuyên (đeo) không lên trước kia y phục , người ta hiện tại mua cũng là lớn một số, phiên chết rồi!" Hạ Hình Vũ u oán nhìn Trương Dương , đều là người xấu này gây ra họa !

Trương Dương xấu hổ cười cười , "Người vợ , việc này chúng ta về nhà nói , không gặp người ta nhìn chúng ta sao ."

"Hừ ! Lần sau ta liền muốn một mình ngươi quá đến cho ta mua , nhìn ngươi còn sắc bất sắc rồi!" Hạ Hình Vũ lại như chiến thắng tiểu gà trống , nghênh đầu kéo Trương Dương liền hướng gia đi .

Trương Dương nhỏ giọng thầm thì một tiếng , "Chúng ta lại là bỏ bê công việc lại là về sớm, không hay lắm chứ?"

"Thật ngươi một cái đại đầu quỷ , ta không trở về nhà thử xem làm sao biết tiểu không nhỏ, lẽ nào ngươi muốn ta về cục cảnh sát thí nội y !" Hạ Hình Vũ khinh thường liếc Trương Dương một chút , bình thường làm sao không gặp ngươi tích cực như vậy .

Trương Dương không dám lên tiếng nữa , ngoan ngoãn bị Hạ Hình Vũ như kéo chiến lợi phẩm đường như mạng về nhà .

Mới vừa vào cửa tiểu khu , Trương Dương sững sờ, Vương Hải lại ở cửa bồi hồi , trên mặt còn lộ ra một tia ưu dung .

Trương Dương có chút hiểu được , khẳng định xảy ra chuyện gì , nói không chắc rồi cùng ngày hôm nay chính mình gặp phải sát khí có quan hệ .

"Hình Vũ , ngươi đi về trước làm cơm, ta cùng Vương đại ca trò chuyện vài câu ." Trương Dương thấy Vương Hải hướng mình nháy mắt ra dấu , vội vã cùng một bên Hạ Hình Vũ nói rằng .

Hạ Hình Vũ có chút bận tâm nhìn Trương Dương , tàn nhẫn mà trừng Vương Hải một chút , cái tên mập mập này mỗi lần tới tìm Trương Dương đều không chuyện tốt , ngoại trừ lần trước đưa tiền đến không có chú ý chính hắn thời điểm !

Wang Hai xấu hổ cười cười , liền vội vàng nói: "Nếu không chúng ta lấy sạch trò chuyện tiếp , kỳ thực cũng không có việc lớn gì ."

Hạ Hình Vũ khinh thường hừ một tiếng , nàng tuy rằng không muốn Trương Dương cùng những này người trong võ lâm quấy hợp lại cùng nhau , Nhưng cũng không muốn can thiệp Trương Dương cuộc sống riêng .

"Về sớm một chút , còn có không cho phép ra đánh nhau !" Hạ Hình Vũ dặn dò một tiếng , liền bất đắc dĩ hướng về cửa nhà đi đến , thỉnh thoảng quay đầu lại xem Trương Dương hai mắt .

"Yên tâm đi, ta sau đó liền trở về ." Trương Dương cười ha hả trả lời, thật giống thật sự một chút việc đều không có phát sinh như thế .

Chờ Hạ Hình Vũ bóng lưng biến mất ở hai người trước mặt , Vương Hải liền một mặt lo lắng oán giận nói: "Lão đệ , làm sao ngươi không nghe điện thoại nha ! Nhưng là gấp rút chết ta rồi !"

Trương Dương ngược ngừng cười cợt , hắn đem điện thoại di động ném cạnh đội rồi, không trách Vương Hải đã tìm tới cửa .

Không chờ Trương Dương đáp lời , Vương Hải liền một mặt vội vàng nói: "Lý Nguyên Triều biến mất mười năm đại đồ đệ xuất hiện , hắn đến Nam Tinh tìm ngươi báo thù !"

Trương Dương khẽ cười một tiếng , xem ra hôm nay đối với mình phóng thích sát ý đúng là vị này rồi.

"Hừm, ta biết rồi, còn có những chuyện khác sao?" Trương Dương nhàn nhạt hỏi.

Vương Hải thấy Trương Dương không cần thiết chút nào , mặt béo đều tóm ở cùng một chỗ , "Hắn mười năm trước nhưng là Minh Kinh tiểu thành thực lực , tuy rằng những năm này bị thương chưa lành , Nhưng cũng không phải ngươi có thể đối phó."

"Lần này hắn đến Nam Tinh chính là ôm tất [nhiên] giết niềm tin của ngươi tới , hắn đã Hưởng Vũ học được rơi xuống chiến thiếp rồi, sau ba ngày ở Long sơn luận võ ! Làm sao bây giờ nha?"

Vương Hải nói liền cuống lên , Trương Dương coi như lợi hại có thể cũng không khả năng là người ta Minh Kinh đối thủ , trong lòng không khỏi đối với sự phụ mình mấy người có chút oán giận , này thế nhưng chính mình Vương thị luyện sức lực giải đoạn nhân vật thủ lĩnh ah !

"Long sơn sao? Xem ra vị kia đối với mình rất tự tin ah ! Chính là không biết hắn và hắn sư đệ có phải là giống nhau hay không kết cục !"

Trương Dương khẽ cười một tiếng , Long sơn là Hồng sẹ từ bỏ mình nơi , Lý Chánh Sơn tuyển nơi này luận võ rất thú vị !

"Thì nói ta tiếp nhận rồi ! Để hắn chuẩn bị xong quan tài trở lại đi!" Trương Dương nói xong cũng không đợi Vương Hải khuyên nỡ , cất bước liền hướng trong nhà đi đến .

Hắn Trương Dương chưa từng sợ quá ! Năm đó Lưu Chí Phi Hồng sẹ từ mấy người cũng là như thế này tự tin , Nhưng quay đầu lại người đứng ở chỗ này nhưng là mình !

Minh Kinh tiểu thành thì lại làm sao , bị thương Minh Kinh càng thêm không đáng sợ ! Hắn Lý Chánh Sơn dám đến , ta liền đưa sư huynh của hắn đệ đoàn tụ !

Nhìn Trương Dương cái kia cũng không vĩ đại bóng lưng , Vương Hải có chút đại ra .

"Đây chính là hấn ý chí võ đạo sao? Mặc dù mười triệu người ta cũng quyết rồi !"

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Đại Cao Thủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 101: Nam Vũ rung động

"Nghe nói không? Luyện sức lực người số một Trương Dương sắp sửa cùng 'Trần sơn Vương' Lý Chánh Sơn ở Long sơn quyết đấu sinh tử !"

"Cái gì ! 'Trần sơn Vương' không phải đã chết sao? Làm sao có khả năng !"

...

Toàn bộ võ lâm đều oanh động , lần này không chỉ là Nam Tinh võ giả , toàn bộ Nam Phương võ giả đều dồn dập hướng về Long sơn tuôn tới .

Đây là gần mười năm đến lần thứ nhất Minh Kinh võ giả công khai chiến đấu , Trương Dương cũng là ít năm như vậy đến cái thứ nhất tiếp thu Minh Kinh khiêu chiến luyện sức lực võ giả !

Hưởng chi tỷ võ vẫn là mười năm trước danh chấn võ lâm "Trần sơn Vương", năm đó Lý Chánh Sơn nhưng là dựa vào một đôi đao thương bắt nhập thiết chân quét ngang Nam Vũ nừng trẻ tuổi . Nếu không phải cuối cùng mấy vị Minh Kinh cao thủ liên hợp đánh giết hấn , cũng sẽ không phai nhạt ra

khỏi võ lâm ít năm như vậy .

Cách luận võ tuy rằng còn có ba ngày , Nhưng toàn bộ Long sơn thôn đã người đông như mắc cửi rồi!

Nam Tinh võ học sẽ mau mau tổ chức nhân tướng toàn bộ Long sơn thôn dân dời đi đi ra , này nếu như người võ giả nào phát rồ nhưng là xảy ra đại sự!

Long đình núi , một đám Vương thị môn nhân tụ tập cùng nhau .

"Sur huynh , làm sao sẽ có nhiều người như vậy?" Vương Hải có chút không rõ , theo nói chuyện này bất quá là ở Nam Tinh võ lâm truyền lưu , Nhưng tại sao có thể có nhiều như vậy những nơi khác võ giả lại đây .

Lưu Tuấn ánh mắt có chút hoảng hốt , ngữ khí càng là ít có phiền muộn , "Người không hiểu , năm đó Lý Chánh Sơn quét ngang Nam Vũ Lâm Chi lúc là bức nào phong quang ! Bây giờ vương giả tái hiện võ lâm , ai không nghĩ đến mở mang kiến thức một chút ."

Chu Nguyên nghe được Lưu Tuấn nói Lý Chánh Sơn là vương giả có chút không phục , "Hắn cũng xứng gọi vương giả , còn không phải bị người đánh thành trọng thương , không còn sống lâu nữa , sư huynh mới là Nam Vũ rừng vương giả đây!"

"Vô liên si ! Năm đó ta đột phá Minh Kinh thời gian đi tìm Lý Chánh Sơn luận bàn , kết quả bị hắn ba chiêu đánh bại ! Người nói hắn xứng hay không xứng !" Lưu Tuấn một tiếng gầm lên , sợ đến bên cạnh mấy người một trận run rẩy .

Lưu Tuấn tâm tình kích động nhìn mọi người , trong mắt có cổ không nói ra được tâm tình , "Các người sẽ không hiểu !"

Wang Hai tuy rằng không hiểu chính mình sư huynh tại sao phát hỏa , nhưng vẫn là nói sang chuyện khác: "Sư huynh , vậy người nói Trương Dương có phải là hắn hay không đối thủ đây? Dù sao Trương Dương còn không có đột phá Minh Kinh đây!"

Lưu Tuấn khôi phục nguyên bản phong phạm khinh đáng đáp , hắn vừa bất quá là nghĩ tới chuyện năm đó , trong lòng có chút không tiếp thụ được thôi .

"Ai nói rõ được đây! Mười năm trước người số một cùng bây giờ đệ trong một người chiến đấu nhất định sẽ rất đặc sắc , các người hãy chờ xem !" Nói Lưu Tuấn liền nhẹ lướt đi , lưu lại mọi người âm thầm chờ đợi .

"Ai ! Hi vọng Trương Dương có thể độ qua cửa ải này đi , cũng không biết hắn có thể hay không ở hai ngày nay đột phá ." Vương Hải có chút bất an nói rằng .

Chu Nguyên trừng mắt , Lưu Tuấn đi rồi , hắn nhưng là ai cũng không sợ , "Người cho rằng Minh Kinh đột phá là trò trẻ con đây, Trương Dương không mấy tháng căn bản không đột phá nổi ."

Nói cũng theo rồi đi , hắn mới bất hòa mấy cái này đứa ngốc tại đây trúng gió chơi đây.

...

"Trương Dương , người nói ! Người có phải là có chuyện gì hay không gạt ta?" Hạ Hinh Vũ tròn to hai mắt , nhìn chăm chú Trương Dương ép hỏi .

Trương Dương cười ha ha , "Nào có ! Ta có thể lừa gạt vợ ta sao , tối hôm qua trộm hôn người một thoáng có tính hay không ." Nói xong lộ ra nụ cười bỉ ổi , sắc ním mà nhìn về phía Hạ Hinh Vũ ngực .

"Đáng ghét ! Người ta cùng người nghiêm chỉnh mà nói đây! Cái kia người hôm nay tại sao phải về nhà , có phải là cái kia Vương Bàn Từ tìm người có việc?" Hạ Hinh Vũ bất mãn mà ngang Trương Dương một chút , trong lòng càng là hận chết Vương Hải rồi.

"Thật không có , ta gần nhất võ công không phải muốn đột phá sao ! Hai ngày nay ta nghĩ yên lặng một chút vì là đột phá làm chuẩn bị , tại đây không tiện đột phá ah !"

"Thật sự? Người không gạt ta?" Hạ Hinh Vũ có chút không tin , sớm không đột phá muộn không đột phá , người mập mạp kia tới gặp Trương Dương một mặt liền muốn đột phá rồi , đây cũng quá đúng dịp chứ?

Trương Dương có chút chột dạ , nhưng vẫn là nhắm mắt nói rằng: "Lừa gạt ai cũng không rõ có thể lừa người a , nếu là có công việc (sự việc) ta khẳng định sẽ nói cho người biết."

Thấy Hạ Hinh Vũ còn muốn truy hỏi , Trương Dương khẩn trương nói ra: "Bảo bối , nhanh đi làm đi , muốn không sau đó liền đến muộn , ảnh hưởng không tốt ."

Hạ Hinh Vũ không hỏi ra cái gì , trong lòng mặc dù có chút bận tâm , nhưng vẫn là thu thập một chút ra cửa .

Trước khi ra cửa một khắc đó , Hạ Hinh Vũ bỗng nhiên quay đầu lại nhìn chòng chọc Trương Dương , vành mắt có chút đỏ lên , "Trương Dương , ta không cầu người có thể toàn tâm toàn ý đối với ta...ta chỉ hy vọng người có thể một đời bình an !"

Nói cũng không quay đầu lại chạy xa , nàng luôn cảm giác có cái gì không đúng. Nhưng Trương Dương không muốn nói cho nàng biết , nàng cũng

không có cách nào .

Nhìn Hạ Hình Vũ bóng lưng rời đi , Trương Dương tự lẩm bẩm: "Ta không có việc gì ! Từ trước là! Sau đó cũng là !"

Trương Dương ánh mắt kiên định , hẳn không là một người ! Người nhà của hắn , người đàn bà của hắn đều cần chính mình !

...

Trương Dương đứng ở Thụy Trúc cửa tiểu khu thật lâu chưa có trở về thân , hẳn hơi nhớ nhưng năm đó thời gian rồi, Nhưng hẳn vĩnh viễn cũng trở về không được ! Hẳn cũng không muốn trở lại quá khứ !

"Ca ! Người tại sao trở lại?" Trương Hân nhìn tại cửa nhà chờ ra Trương Dương có chút vui mừng , có chút không vui.

Trương Dương một thoáng giật mình tỉnh lại , trong lòng mắng thầm: "Ta làm sao? Không chính là một cái trọng thương ngã gục Minh Kinh sao? Ta có cái gì tốt lo lắng !"

Trương Hân thấy mình lão ca không để ý tới mình , càng là tức giận ! Chính mình lão ca nhất định là trở về vì là Đường Hiểu Tuệ chúc mừng, nàng tức giận !

"Hừ ! Liên nhớ tới Đường Hiểu Tuệ , đều sắp quên người là ai em gái ruột rồi." Trương Hân thờ phỉ phò nói rằng , nói xong cũng chu miệng nhỏ không để ý tới Trương Dương , trực tiếp đi về nhà .

Trương Dương có chút không hiểu ra sao , nha đầu này làm sao đột nhiên đề lên Đường Hiểu Tuệ rồi, hẳn thật giống như không lên tiếng đi.

"Nha đầu , nhìn thấy ca chẳng lẽ không cao hứng , ta không đắc tội người nha?" Trương Dương vội vàng kéo lại thờ phỉ phò Trương Hân .

"Hừ ! Ngày hôm trước Đường Hiểu Tuệ mới gọi điện thoại muốn người cho nàng mang lễ vật , người hôm nay sẽ trở lại rồi, nhất định là cùng nàng cùng !" Trương Hân tức giận phi thường , Đường Hiểu Tuệ tên kia rất xấu rồi , sau đó cũng không để ý tới nàng nữa .

Trương Dương vỗ đầu một cái , hẳn làm sao đem việc này cho quên đi !

"Nha đầu , ca lần này trở về có việc , không phải chuyên môn xem hiểu tuệ, đừng nóng giận . Lại nói ca cũng không mang lễ vật nha , lần sau cho các người đồng thời bù đắp ." Trương Dương bắt đắc dĩ nói rằng , chính mình làm sao đến chỗ nào đều phải bị nữ nhân dẫn vật , trong nhà mấy cái này nha đầu cũng không cho mình bớt lo .

Trương Dương hướng về trong xe vừa nhìn , thấy thật không có lễ vật , trên khuôn mặt nhỏ nhắn mới lộ ra nụ cười , "Ta liền biết ca tốt nhất rồi , chúng ta nhanh về nhà đi." Nói liền thân thiết lôi kéo Trương Dương tay hướng về trong phòng đi .

"Người nha đầu này thật là hiện thực , vừa còn nói không muốn ca đây!" Trương Dương cung chiều vỗ vỗ muội muội đầu nhỏ , nha đầu này vẫn là đáng yêu như thế .

Trương Hân khuôn mặt nhỏ đỏ hồng , rất nhanh lại khôi phục như cũ , hung lập bập nói: "Ai bảo người không nói rồi! Đường Hiểu Tuệ hiện tại có thể đắc ý , gặp người liền nói nàng thi số một, hiện tại mẹ đều thích nàng không thích ta !"

Trương Dương cười khò một tiếng , chính mình mẹ xem ra cũng bị cái này hai nha đầu dẫn vật phiền .

"Được rồi , ca trở về chính là giúp người dạy của nàng , đợi biết đánh nàng mông !"

Trương Hân nở nụ cười , mạnh mẽ địa gật gật đầu nhỏ: "Tốt nhất đánh chính là nàng mấy ngày đều không xuống giường được , nhìn nàng lần sau có dám hay không giả quý dọa ta ."

Tiến vào gia tộc , Trương Dương chỉ nhìn thấy Đường Hiểu Tuệ quyết trừ cái mông nhỏ lưng đối với mình , cũng không biết đang làm gì .

Trương Hân khuôn mặt lộ ra cười xấu xa , dùng thủ thế hướng về Trương Dương ra hiệu đánh nàng cái mông .

Trương Dương một trận xoắn xuýt , Đường Hiểu Tuệ cũng quá phối hợp chính mình rồi đi, hẳn mới vừa nói xong nha đầu này liền quyết trừ cái mông nhỏ chờ mình rồi.

Không ngăn nổi chính mình lão muội sắc bén ánh mắt , Trương Dương nhẹ nhàng đi tới Đường Hiểu Tuệ phía sau , ho nhẹ một tiếng .

"Ah !" Đường Hiểu Tuệ hét lên một tiếng , đem sau lưng Trương Dương cùng Trương Hân giật nảy mình .

"Đại bại hoại ! Người trở về rồi , ha ha ! Có phải là mang cho ta thật nhiều lễ vật nha !" Đường Hiểu Tuệ quay đầu lại nhìn thấy Trương Dương , khuôn mặt nhỏ đều sắp cười ra bỏ ra , cũng không nhớ rõ chính mình vừa bị làm kinh sợ .

Trương Hân thờ phỉ phò nhìn chằm chằm Trương Dương , "Người không phải là nói phải giúp ta đánh của nàng sao , tên lừa gạt !"

Đường Hiểu Tuệ đắc ý lắc đầu nhỏ , "Đại bại hoại nhưng là thương ta nhất, làm sao có khả năng đánh ta đây! Muốn đánh cũng là đánh người , ai bảo

ngươi thi đệ nhị đây!"

Trương Dương nhìn đắc ý Đường Hiểu Tuệ không nhìn được cho nàng cái mông một cái tát, "Ngươi thực sự là không khiến người ta bớt lo, trước khi đi không phải nói với các ngươi được rồi không ầm ĩ ư! Hiện tại lễ vật đã không có, lòng bàn tay có không ít, các ngươi ai ngờ muốn!"

"Ô ô! Đại bại hoại trở về liền đánh ta...ta phải nói cho Lưu mụ mụ, liền nói ngươi bắt nạt ta!" Đường Hiểu Tuệ tròn vo con ngươi chuyển loạn, trên mặt nhưng giả trang ra một bộ đáng vẻ ủy khuất.

"Được rồi, tiểu nha đầu vừa đang làm gì mà? Chúng ta vào cửa ngươi cũng không biết."

"Khả khả, chính ta tại cho Vương Tài trao con rắn a, thật thú vị!" Đường Hiểu Tuệ hí mắt to, cười ha hả nói rằng.

Trương Dương bó tay rồi, nha đầu này có phải là rồi rãnh quá buồn chán rồi hả?

"Được rồi, lần này ca trở về có việc, mấy ngày nay ta liền ở hậu hoa viên bế quan, các ngươi cũng không muốn đi quấy rối, hai ngày sau ta liền ra tới, biết không?" Trương Dương nhẹ nhàng nói rằng, trên mặt không khỏi có chút nghiêm nghị, muốn là mình lần này không có thể đột phá Minh Kinh, khó đoán sống chết ah!

Đường Hiểu Tuệ cùng Trương Hân đều là thông minh nhanh trí nha đầu, thấy Trương Dương nói nghiêm túc, trong lòng có chút hoang mang, rất nhanh sẽ tăng tăng địa gật gật đầu nhỏ.

"Đại bại hoại ngươi yên tâm đi, nhớ được đi ra mua cho ta lễ vật ồ!" Đường Hiểu Tuệ ngây thơ mà cười, cũng không dây dưa trương dương.

Trương Hân cũng gật gù, "Ca, ta sẽ nói cho ba mẹ, bọn họ cũng sẽ không đi vào quấy rối của ngươi."

"Được, ta cũng nên đi, các ngươi nhớ phải hảo hảo ở chung." Trương Dương nói xong không đợi hai người nói chuyện liền tiến vào hậu hoa viên.

Hắn về nhà lần này bế quan là có nguyên nhân, đầu tiên là trong nhà phụ cận có người bảo vệ, an toàn có bảo đảm, còn có một cái chính là cách Long sơn gần.

Nguyên bản hắn còn muốn về nhà bế quan, Nhưng Vương Hải nói cho hắn biết cái kia toàn bộ là võ giả, Trương Dương không thể không buông tha cho ý nghĩ này.

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Đại Cao Thủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 102: Lại tới Long sơn

Trương Dương thông khổ xoa xoa đầu, hắn không biết mình nơi nào xảy ra vấn đề, trước sau cũng không thể đột phá Minh Kinh.

"(chân lý võ đạo) trên rõ ràng nói như vậy, Nhưng là ta tại sao vẫn là không đột phá nổi?"

"Mặc kệ, ở tiếp tục như vậy luận võ còn chưa bắt đầu, ta liền muốn qua đời." Trương Dương than nhẹ một tiếng, xem ra chính mình là không thể nào ở trước ngày mai đột phá.

Mở ra đóng kín hai ngày hậu môn, Trương Dương thở phào nhẹ nhõm, có thể chính mình nên buông lỏng một chút rồi. Tuy rằng hắn trên miệng nói không sợ Lý Chánh Sơn, nhưng đối với mười năm trước chính là Minh Kinh Lý Chánh Sơn vẫn là rất xem trọng, đây là hắn bước vào võ lâm tới nay mang gây áp lực cho hắn lớn nhất cao thủ!

Nhìn sắc trời đã tối, Trương Dương nhẹ nhàng âm thầm vào nhà bếp, hai ngày không ăn cơm chính hắn có chút đói bụng. Ăn như hùm như sói một lần, Trương Dương hài lòng sờ sờ chính mình cô lên cái bụng, đánh một ợ no nê, "Xem tối vẫn là ăn no rồi tốt, quân hắn Lý Chánh Sơn vẫn là Lý lệch ra núi, ngày mai sẽ để hắn biến thành từ núi."

Nói cũng không muốn những sự tình kia rồi, hắn bây giờ đã nghĩ cố gắng ngủ một giấc, bởi đường đi tinh thần giết chết cái này mang đến cho mình áp lực thật lớn gia hỏa!

Trở lại gian phòng của mình, Trương Dương ngã ở trên giường liền tiến vào mộng đẹp, hắn mấy ngày nay thật sự là quá mệt mỏi, không phải trên thân thể mà là trên tinh thần.

...

Ngày thứ hai vừa rạng sáng , Trương Dương liền dưới sự chi phối của tiềm thức tỉnh lại .

Nhìn ngoài cửa sổ trời còn chưa có toàn bộ sáng , Trương Dương đứng dậy đến hoa viên hoạt động một chút quyền cước .

"Ai ! Đá ngang lại đến bây giờ còn chưa đại thành , thấy vậy một lần không trông cậy nổi rồi ."

Trương Dương có chút buồn bực , hần học được đá ngang đã rất lâu rồi , khoảng cách đại thành cũng không quá là cách xa một bước , nhưng chính là không bước ra bước then chốt .

Nhìn trời đã sáng lên, Trương Dương ngừng động tác trong tay đi rửa mặt một lần , liền thấy mình cha mẹ đã rời giường .

Lưu Thúy Quyên vừa thấy Trương Dương đầu tiên là một trận vui mừng , tiếp theo liền oán giận nói: "Cái tên nhà người trở về liền bế đồ bỏ quan , liền người cha mẹ cũng không cần !"

Trương Quốc Hoa cũng là quặm mặt lại , "Liền cơm đều không ăn , còn thật sự coi chính mình thành tiên !"

"Cha , ta tối hôm qua liền đi ra ăn cơm , không gặp nhà bếp đều cho ta dòi trống ah." Trương Dương hi hi ha ha cười nói , đối với tự mình giải quyết một bếp phòng đồ ăn rất là tự hào .

Lưu Thúy Quyên kinh hô một tiếng , "Ta đã nói rồi , ta nhớ được ngày hôm qua cũng không có thiếu món ăn , sáng sớm hôm nay làm sao đã không thấy tăm hơi , hóa ra là bị người cho ăn trộm !"

Trương Dương lúng túng nhỏ giọng nói: "Tại nhà chính mình ăn cơm không gọi trộm đi , lại nói ta cũng không ăn bao nhiêu nha."

Lưu Thúy Quyên cùng Trương Quốc Hoa đều bị Trương Dương chọc phát cười , liếc xéo hần một cái liền không nữa xoắn xuýt cái vấn đề này , chỉ cần nhi tử trở về là tốt rồi .

"Lần này trở về chuẩn bị gốc bao lâu à? Người tại Nam thành công tác không có sao chứ?" Lưu Thúy Quyên có chút không yên lòng hỏi , con trai của chính mình lương một năm mấy triệu công tác cũng không thể làm mất đi .

Trương Dương cười ha ha , "Không có chuyện gì , ta lần này trở về là đi công tác , đợi sẽ tự ra đi chạy nghiệp vụ , các người cứ yên tâm đi ."

"Vậy thì tốt , người cần phải hảo hảo làm , đừng từ sáng đến tối chạy loạn . Ta và cha người ở nhà rất tốt , cũng đừng lão hướng về gia chạy ." Lưu Thúy Quyên tuy rằng muốn con trai của chính mình ở nhà nhiều ở mấy ngày , Nhưng lại sợ làm trễ nãi hần tiền đồ , nhẹ giọng dặn dò .

"Mẹ , biết rồi ! Người bây giờ nhưng là lời nhai hơn nhiều, lão ba thật không dễ dàng ah !" Trương Dương đùa cười một tiếng , không ngừng mà hướng về Trương Quốc Hoa chớp mắt ra hiệu .

"Tiểu tử thói ! Dám cùng mẹ người nói như vậy , có tin ta hay không đánh người !" Lưu Thúy Quyên cười mắng , tức giận liếc mắt một cái xem trò vui Trương Quốc Hoa .

Trương Quốc Hoa buồn bực sờ sờ mũi , cũng không phải hần nói trùng hần cũng vô dụng thôi ! Nữ nhân thời mẫn kinh đến rồi quả nhiên đáng sợ !

Đang nói Trương Hân cùng Đường Hiểu Tuệ liền mơ mơ màng màng đã tới , Trương Dương kỳ quái hỏi "Tiểu Tuyết đây? Làm sao không nhìn thấy nàng?"

"Tiểu cô cũng đưa đến rồi, Tiểu Tuyết có lúc trở lại trụ , mấy ngày nay cũng không ở ." Trương Hân mở to nửa ngủ ánh mắt của , ngáp một cái nói.

Trương Dương lúc này mới muốn từ bản thân mẹ bọn họ còn mở siêu thị đây, nhìn tiểu nha đầu mơ hồ bộ dáng , cười mắng: "Còn không mau đi rửa mặt , dữ mặt đều rớt xuống ."

Trương Hân hét lên một tiếng , thật nhanh chạy vào phòng vệ sinh , đem vừa còn mơ hồ Đường Hiểu Tuệ một thoáng giật mình tỉnh lại .

"Chán ghét gia hòa , lại cướp ta phòng vệ sinh !" Đường Hiểu Tuệ thờ phỉ phò nói rằng .

Trương Dương nhìn một chút ba mẹ của mình , phát hiện bọn họ cũng là một mặt bất đắc dĩ , không khỏi khẽ cười một tiếng .

"Người tự không thể đi trên lầu , có cái gì tốt cướp ."

"Trên lầu bao xa a , ta mới là không làm đây! Ta tự tại bực này , ngược lại lại không muốn động, còn có thể ngủ thêm một lát đây." Đường Hiểu Tuệ khinh thường ngắm Trương Dương một chút , lại dựa vào vách tường mơ hồ .

Trương Dương đều tròn tròn mắt , nha đầu này thật sự là quá cường hần , điều này cũng giỏi ngủ !

Lưu Thúy Quyên cũng chiều nhìn thoáng qua tiểu nha đầu , "Nha đầu này cũng không sợ bị lạnh , Trương Hân cũng không nhường một chút nàng ."

Trương Dương cười khỏ một tiếng , không trách Trương Hân nói mẹ không thích nàng , Đường Hiểu Tuệ nha đầu này làm sao làm được , lại để cho mình mẹ như thế yêu thích .

"Mẹ , đừng động nha đầu này rồi, người đi làm cơm đi, ta đều đói ." Trương Dương thấy mình mẹ còn muốn nắm quần áo cho Đường Hiểu Tuệ không khỏi tròn tròn mắt , cần phải như vậy nha.

Lưu Thúy Quyên bắt nắn mà tròng Trương Dương một chút , "Chết đói người được rồi, tối hôm qua nhiều như vậy cơm ăn còn gọi đói bụng , cũng không thấy người béo lên ."

Ngoài miệng nói như vậy nhưng vẫn là đi nấu cơm , Trương Quốc Hoa cũng đi theo vào hỗ trợ .

"Nha đầu , tỉnh lại đi ! Như thế một sẽ có cái gì ngủ ngon, còn không bằng tối trường học ngủ đây." Trương Dương lắc lắc Đường Hiểu Tuệ , cười híp mắt nói rằng .

Đường Hiểu Tuệ mở tròn trịa con mắt , thờ phỉ phò sảng giọng: "Thật đáng ghét đây! Người ta là học sinh tốt , làm sao có thể đi học ngủ ! Phải biết ta nhưng là toàn trường đệ nhất đây!"

"Ha ha , người còn không thấy ngại nói , cũng không sợ hân nha đầu tìm người liều mạng ." Trương Dương cười lớn một tiếng , nha đầu này còn nhớ việc này đây.

"Thôi đi pa oi..., ta mới không sợ đây! Trương Hân bắt nạt ta...ta liền tìm Lưu mục mục hỗ trợ , nhìn nàng có dám hay không ." Đường Hiểu Tuệ đắc ý liếc mắt Trương Dương , miệng nhỏ đều sắp vênh lên trời .

Trương Dương mãnh liệt lườm một cái , "Người có thể chớ quá mức , nếu không ngày nào đó mẹ không ở nhà , người Hân tỷ đánh người không ai có thể giúp người ."

Đường Hiểu Tuệ đại khái sớm liền nghĩ đến khả năng này , giả hoạt cười nói: "Ta không sợ , ta nhưng là mua được Vượng Tài , đến thời điểm muốn Vượng Tài giúp ta ."

Trương Dương chân tâm là phục rồi nha đầu này , liền cầu đều có thể thu mua người có thể là bình thường người sao .

"Chẳng thềm nói người , ngược lại sau đó ta là không giúp người rồi , chính người nhìn làm đi ." Nói liền hướng phòng khách đi đến , lưu lại cau mày tiểu nha đầu một mình xoắn xuýt .

"Hừ ! Không giúp sẽ không giúp , chẳng qua đến thời điểm ta cấp Trương Hân người xấu kia đánh chết quên đi ." Đường Hiểu Tuệ thờ phỉ phò nói một câu sẽ không lý trương dương , cắn đầu ngón tay sinh ngọt ngọt .

Mới ra phòng vệ sinh Trương Hân chọc tức , "Người chính là thuộc giống chó , ta như thế nào đắc tội người rồi , bắt ai cắn ai vậy !"

Đường Hiểu Tuệ rất ngạc nhiên nhìn Trương Hân , cười ha hả nói một câu , "Người lại thông minh một hồi , ta đúng là thuộc giống chó , này đều bị người phát hiện ."

Nói đầy ra cản đường Trương Hân , khanh khách mà cười khép cửa phòng lại đem Trương Hân ngăn ở ngoài cửa .

Trương Hân đều sắp tức học máu , Đường Hiểu Tuệ da mặt quá dày rồi, nàng thật là không có triết .

"Ca ! Người cũng không quản quản , mẹ đã làm phản đi qua , sẽ không cũng phải làm phản chứ?" Nói một mặt hoài nghi nhìn Trương Dương , xem ra đối với chính hân một lão ca cũng không phải rất yên tâm .

Trương Dương dở khóc dở cười , "Người nha đầu này làm sao nói chuyện , cũng không sợ mẹ tìm người để gây sự ."

Trương Hân thờ phỉ phò trả lời: "Ta mới không sợ đây, ai bảo nàng luôn giúp đỡ Đường Hiểu Tuệ ."

"Người ta là khách mời mà, mẹ giúp đỡ cũng là việc nên làm ." Trương Dương vì chính mình mẹ biện giải một câu .

"Có loại này khách mời sao , ta đều sắp bị nàng khi dễ chết luôn !" Trương Hân tức giận gần chết , đem ôm gối tàn nhẫn mà nện vào Trương Dương trên người , ai bảo hân lão ca luôn ba phải .

Trương Dương thấy tiểu nha đầu phát khời bực tức , vội vã dời đi đề tài , "Các người nhanh thi tốt nghiệp trung học đi, đến thời điểm ca trở về bồi các người cùng đi ."

Trương Hân tuy rằng bắt nắn lão ca đúng đưa bất định , vẫn là rất vui vẻ nói: "Hừm, người trở về là được , đến thời điểm nếu như ta cùng Đường Hiểu Tuệ không ở một cái trường thi , người cũng không cho phép đi đưa nàng !"

Trương Dương cười khỏ một hồi , cái này hai nha đầu vẫn đúng là khơi lên tranh luận , chính mình xuyên ở chính giữa không để xử lý ah ! An ủi vài câu Trương Hân , Lưu Thúy Quyên liền đến gọi mấy người ăn cơm đi .

Vội vã ăn xong điểm tâm, Trương Dương cùng người nhà nói một tiếng, phải đi Long sơn rồi.

Nhìn tặng cho mình ra cửa mọi người, Trương Dương thật lâu đứng lặng, lần này mình tuyệt đối không thể bại !

"Đại bại hoại, nhớ tới phải quay về xem ta, còn có lễ vật cũng không thể quên nhớ !"

Đường Hiểu Tuệ có chút không thôi nói rằng, nói xong mắt to đều hồng hồng. Nàng cũng không biết tại sao, lần này Trương Dương trở về nàng đều là cảm giác thiếu chút cái gì, hiện tại Trương Dương phải đi, trong lòng nàng càng là có chút bất an.

Trương Dương quay đầu lại nhìn nàng một cái, "Đi học cho giỏi, nếu là không ngoan lần sau trở về đánh cái mông ngươi."

"Hừm, ta sẽ ngoan ngoãn. Ngươi sớm chút trở về, không phải vậy ta liền đem Vương Tài cộng lòng nhỏ sạch rồi!" Đường Hiểu Tuệ cười hi hi nói, không nhìn thấy một bên Trương Quốc Hoa mặt mũi trắng bệch.

Trương Dương dờ khóc dờ cười, không có trả lời, bước lớn bước ra gia tộc.

Long sơn, hán lại trở về rồi !

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Đại Cao Thủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 103: Chiến !

Long sơn thôn nhỏ.

Bước lên sơn thôn con đường nhỏ, Trương Dương lòng nóng nảy bỗng nhiên bình tĩnh lại.

"Đây là của ta sân nhà ! Lý Chánh Sơn ngươi quá kiêu ngạo !" Trương Dương ở trong lòng yên lặng nói rằng.

"Mau nhìn ! Trương Dương Lại rồi!"

Trong thôn một ít gặp Trương Dương võ giả dồn dập kêu lên, đây chính là Nam Vũ rừng bây giờ danh tiếng lớn nhất luyện sức lực võ giả, cũng là dám ở luyện sức lực chiến Minh Kinh người số một !

"Hắn chính là Trương Dương? Còn trẻ như vậy ! Nghe nói hắn ở đây Nam Vũ trong hội đã đánh bại Minh Kinh, có phải không thật sự?" Có người không tin hỏi, dưới cái nhìn của bọn họ đây quả thực là đầm rồng hang hổ.

...

Trương Dương không để ý đến những người này nghi vấn cùng kinh ngạc, chậm rãi đi lên Long sơn bình đài, khoanh chân ngồi xuống, chờ đợi Lý Chánh Sơn đến.

Thời khắc này nội tâm của hắn bình tĩnh vô cùng, ngay cả là Minh Kinh thì lại làm sao !

Hắn không sợ ! Hắn khát vọng chiến một trận !

"Sur huynh, chúng ta đi tới sao?" Chân núi Vương Hải nhìn về phía Trương Dương, quay đầu lại hướng về Chu Nguyên hỏi.

Chu Nguyên hôm nay cũng là sắc mặt nghiêm túc, hắn lắc lắc đầu, "Không nên đi quấy rối hắn, chúng ta tự tại bực này!"

Bỗng nhiên xa xa truyền đến một trận huyền ảo, Lý Chánh Sơn đến rồi!

"trần sơn Vương' đến rồi! Hắn quả nhiên bị thương !" Có người nhìn thấy Lý Chánh Sơn sắc mặt trắng bệch, bỗng nhiên kêu lên.

"Phí lời, nếu như không bị thương Trương Dương dám tiếp thu khiêu chiến sao? E sợ bây giờ 'Bạch Long Vương' Lưu Tuấn cũng không phải đối thủ của hắn !" Có người khinh thường trả lời, nhìn dáng dấp đối với năm đó Lý Chánh Sơn quét ngang Nam Vũ rừng ấn tượng rất là sâu sắc !

Lý Chánh Sơn sắc mặt càng lộ vẻ trắng xám, vừa tẩu biên khắc, khóe miệng thỉnh thoảng lộ ra một tia đỏ tươi.

Trong thôn một chút kinh nghiệm quá Lý Chánh Sơn thời đại võ giả không khỏi có chút thê lương, đây là năm đó cái kia hằng hải, Hoành Tảo Thiên Quân Lý Chánh Sơn sao?

"Cảnh còn người mất ah! Lý Chánh Sơn cũng không được sao? Nam Vũ rừng còn có tương lai sao?" Có thể hệ trước võ giả ở trong lòng thâm than, ánh mắt lộ ra một tia bi thương.

Bọn họ có mấy người tận mắt nhìn thấy Nam Vũ rừng sa sút, loại kia chênh lệch không phải người bình thường có thể lý giải. Bọn họ bi thương là không người nổi nghiệp, liền ngay cả năm đó được khen là người số một Lý Chánh Sơn cũng không chịu đựng được rồi!

Lưu Tuấn chẳng biết lúc nào trước mặt đi tới, nhìn gầy gò Lý Chánh Sơn ánh mắt lộ ra bi ai, "Chính Sơn huynh, đã lâu không gặp."

"Khụ khụ... Đúng vậy a, có mười năm đi à nha!"

Lý Chánh Sơn nhàn nhạt nở nụ cười, nhìn về phía Lưu Tuấn ánh mắt của cũng có chút hoài cảm, năm đó bại tướng dưới tay bây giờ đã Danh Dương tứ phương, mà hắn nhưng không còn sống lâu nữa!

"Chính Sơn huynh, ngươi đây là cần gì chứ! Lấy ngươi bây giờ tình hình làm sao ra tay, coi như thắng thì đã có sao!" Lưu Tuấn nói có chút kích động. Thân thể hắn vì là Minh Kinh đại thành võ giả, làm sao không nhìn ra Lý Chánh Sơn đã đèn cạn dầu, coi như thắng rồi Trương Dương, e sợ chạy không thoát Long sơn rồi.

Hắn đối với Lý Chánh Sơn cảm tình rất phức tạp, có ước ao đố kỵ, còn có một tia sùng bái. Đây là hắn năm đó vẫn muốn vượt qua đối tượng, nhưng hôm nay nhưng là như vậy chán nản!

Lý Chánh Sơn như cũ là như vậy bình thản, "Sống chết có số, nếu như ta tài nghệ không bằng người, chết thì chết, dù sao cũng hơn tử ở trên giường cường!" Nói Lý Chánh Sơn khuôn mặt lộ ra ửng hồng, hắn chống đỡ không được bao lâu.

Lưu Tuấn nhìn chằm chằm Lý Chánh Sơn một hồi không nói gì, yên lặng mà nhường ra con đường đi tới, bọn họ đều là người cùng một con đường, nếu như hắn cũng không muốn chết vào ổ đau đằn vặt!

Lý Chánh Sơn cười nhạt một tiếng, đi ngang qua Lưu Tuấn bên người thời điểm nhẹ nhàng nói một câu, "Nếu như ta chết đi, ngươi có thể đem thi thể của ta đuổi về Thái Nguyên sao?"

Lưu Tuấn khẽ gật đầu, vị này cũng địch cũng hữu gia hỏa, chỉ sợ là đời này lần thứ nhất cầu người, hắn sẽ không cự tuyệt.

Lý Chánh Sơn thoải mái nở nụ cười, "Võ giả cho dù chết cũng phải được chết một cách thống khoái! Ta kéo mười năm, không nghĩ tới mang xuống rồi!"

Nói liền bước dài hướng về Trương Dương vị trí, sắc mặt cũng hồng nhuận rất nhiều.

...

Long sơn ở giữa, luyện võ bình đài.

"Trương Dương, chúng ta lại gặp mặt."

"Ngày đó trên đường đúng là ngươi đi, ta biết ngươi sẽ tới tìm ta." Trương Dương khẽ cười một tiếng, nhìn xem phía trước mặt gầy gò nam tử trong mắt tràn ngập chiến ý.

Lý Chánh Sơn thật giống quên mất là tới cùng Trương Dương cuộc chiến sinh tử, nhẹ giọng cười nói: "Ngươi rất tốt, nếu như ta Nam Vũ rừng thêm ra mấy cái giống như ngươi thanh niên, chỉ sợ cũng sẽ không bị chèn ép nhiều năm như vậy."

Trương Dương hơi xúc động, đây mới thật sự là võ giả! Bọn họ có lẽ là kẻ thù, nhưng bọn họ mục tiêu theo đuổi nhưng là giống nhau!

"Ngươi không phải là tới tìm ta trả thù sao, động thủ đi!"

Lý Chánh Sơn ho nhẹ một tiếng, chậm rãi nói: "Người trẻ tuổi vẫn còn quá nôn nóng, bất quá cùng năm đó ta gần như. Nếu như ngươi không có giết sư đệ ta, có thể chúng ta sẽ trở thành bằng hữu."

"Ha ha, ngươi sư đệ bọn họ muốn tới giết ta, lẽ nào ta đứng để bọn họ giết hay sao! Ít nói nhảm, ta cũng muốn lãnh giáo một chút năm đó vương giả phong độ!" Trương Dương cười lớn một tiếng, thân như thanh yển thẳng đến Lý Chánh Sơn mà đi.

Lý Chánh Sơn như cũ là nụ cười nhàn nhạt, nhẹ nhàng lóe lên lại tránh được Trương Dương một đòn.

"Chưởng của ngươi rất bá đạo, nhưng đáng tiếc như vậy là không được, quá bá đạo quyền pháp sẽ đối với của ngươi đột phá tạo thành cản trở." Lý Chánh Sơn nhẹ nhàng nói rằng, giống như là một vị lương sư đang dạy đạo chính mình bắt thành khí đồ đệ.

Trương Dương bước chân dừng lại, rất nhanh sẽ khôi phục như cũ, "Ta có của mình võ đạo! Ý chí của ta ở, con đường võ đạo sẽ không ngừng tuyệt

!"

"Ha ha , thật cùng ta rất giống ah !" Lý Chánh Sơn khẽ cười một tiếng , lần thứ hai dễ dàng chặn lại rồi Trương Dương nắm đầm thép .

Trương Dương ánh mắt đỏ lên , "Ngươi là ở nhục nhã ta sao ! Ngươi không phải là được xưng một chân trấn sơn sao? Lấy ra của ngươi bản lĩnh thật sự , ta chết cũng cam nguyện !"

Lý Chánh Sơn sắc mặt phức tạp , chợt cười to một tiếng , "Ta xem thường ngươi rồi! Đây mới thật sự là võ giả , hôm nay ngươi nếu bắt tử , ngươi chính là cái kẻ tiếp vương giả !"

Nói khí thế biến đổi , uy thế vào như sóng to gió lớn hướng về Trương Dương ép đi qua !

"Được! Được! Được! Chính là loại cảm giác này !" Trương Dương cũng lớn âm thanh cười nói , đây là lần đầu tiên bị phục một cái kẻ thù của chính mình .

Hai người như nhiều năm hảo hữu bình thường cười , trò chuyện , Nhưng dưới tay chiêu thức nhưng là chiêu nào chiêu nấy trí mạng .

...

Long sơn thôn , các võ giả rất yên tĩnh quan chiến , đây là một tràng vương giả cuộc chiến !

"Đại sư huynh , lẽ nào chúng ta liền nhìn Trương Dương đi chết ! Ngươi ra tay đi !" Vương Hải thấy Trương Dương một chiêu thất thủ bị Lý Chánh Sơn đánh bay thổ huyết , vội vã cả kinh kêu lên .

Lưu Tuấn khí thế biến đổi , giọng mang uy nghiêm , nhìn chung quanh thân một vòng .

"Các ngươi ai cũng không rõ chuẩn nhúng tay , đây là bọn hắc ở giữa trận chiến cuối cùng ! Sinh tử do trời định !"

Wang Hai sốt sắng , Nhưng nếu như sư huynh không ra tay , hắn cũng không có biện pháp chút nào .

Ánh mắt liếc hướng về một bên Chu Nguyên , vị này cũng có thực lực ngăn cản chứ?

Chu Nguyên lúng túng cười khan một tiếng , "Đừng xem ta...ta đột phá Minh Kinh không lâu , đi tới nhúng tay e sợ sẽ bị hai người đánh thành cặn bã ." Nói mặt đỏ rần , hắn một cái Minh Kinh cao thủ thậm chí ngay cả nhúng tay bản lĩnh đều không có , mặt trên cái kia hai tên quá biến thái rồi.

...

"Sảng khoái ! Ngươi rất mạnh ! Ta xem thực lực của ngươi hẳn là giảm xuống không ít , không phải vậy vừa một đòn chỉ sợ cũng lấy mạng của ta !" Trương Dương miệng phun máu tươi , như trước lớn tiếng cười nói .

Lý Chánh Sơn ho nhẹ một tiếng , "Ngươi cũng không tệ , so với năm đó ta mạnh, nếu như ngươi có thể đột phá Minh Kinh , ai thắng ai thua còn chưa chắc chắn ."

Trương Dương cười khò một tiếng , nếu là hắn có thể đột phá còn không sớm đột phá .

"Trở lại , ta muốn nhìn chúng ta một chút chênh lệch với nhau đến cùng lớn bao nhiêu !" Trương Dương đứng dậy , trên nắm tay bốc lên nhàn nhạt kinh khí , so với trước đây mạnh hơn không ít , nhưng đáng tiếc vẫn không thể lý lẽ công kích .

"Được! Tiếp theo đến!" Lý Chánh Sơn cũng cười to nói , một đôi giết người vô số bá chân hướng về Trương Dương quét ngang mà đến , hư không phảng phất bị xé nứt giống như vậy , truyền ra tiếng rít chói tai .

Trương Dương mất lộ kiên nghị , song quyền về phía trước bỗng nhiên một đòn , quyền cước va chạm làm vỡ nát Trương Dương quần áo , hai tay bị quất xuất ra đạo đạo vết máu .

Wang giả cuối cùng là vương giả , còn không phải Trương Dương loại này mới ra đời luyện sức lực võ giả có thể chống cự .

Trương Dương lần thứ hai bị đánh lui , máu tươi ở cứng rắn trên bình đài lưu lại một đạo dấu đỏ , dưới chân giày cũng bị miễn cưỡng mài xuyên (đeo) .

...

"Trương Dương phải thua sao?"Trần sơn Vương' coi như trọng thương như trước không phải luyện sức lực có thể ngăn cản ah !"

"Hừ ! Ta Nam Tinh võ lâm lẽ nào cứ như vậy nhìn Trương Dương đi chết , hẳn Lý Chánh Sơn mạnh hơn cũng cùng chúng ta không phải một đường !" Có người không cam lòng mà nói ra , bất quá nhìn thấy Lưu Tuấn lãnh khốc ánh mắt lại sẽ câu nói kể tiếp nên trở về .

"Đại sư huynh ! Trương Dương nhanh thua , ngươi nhanh đi ngưng hắc luận võ đi!" Vương Hải thật sự cuống lên . Hắn và Trương Dương tuy rằng gặp mặt không nhiều , Nhưng đối với vị này tiểu huynh đệ trẻ tuổi thật sự rất coi trọng , thật sự là không đành lòng nhìn Trương Dương cứ như vậy chết .

Lưu Tuấn không có trả lời, đứng thẳng bất động, ánh mắt nhưng chăm chú nhìn chính đang giao thủ hai người.

Lý Chánh Sơn không có thừa cơ tiếp tục tiến công, phản mà lui lại mấy bước, khoe miệng cũng chảy xuống một tia đồ tươi.

"Ha ha, xem ra ta đúng là già rồi, vậy thì ở ta điểm cuối của sinh mệnh một khắc tiền người châu trời nhé!"

Lý Chánh Sơn ngó nhìn S tình một chút, hấn e sợ sẽ không còn được gặp lại cái kia chờ chính mình như thân từ sự phụ rồi.

Trương Dương xem kết thúc Lý Chánh Sơn trong lòng không khỏi có chút bi ai, đây là muốn nắm sinh mệnh đến liều mạng sao?

Chính hấn đây? Ngày hôm nay còn có thể trở lại sao?

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Đại Cao Thủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 104: Đột phá !

"Xem ra hôm nay người là nhất định phải giết ta rồi!"

"Không sai! Vì sự phụ của ta, vì sự đệ của ta, người phải chết!" Lý Chánh Sơn ngữ khí kiên định, ánh mắt nhưng có chút bùng bùng, ai cũng đoán không ra hấn đến cùng đang suy nghĩ gì.

"Ta sẽ không dễ dàng nhận mệnh! Muốn giết ta liền lấy ra bản lĩnh thật sự đi!"

Trương Dương cười lớn một tiếng, âm thanh ở Long trong ngọn núi vang vọng thật lâu, hấn muốn phải liều mạng rồi!

...

Quyền cước tiếng va chạm, xương cốt tiếng vỡ nát, máu tươi phun ra, đây chính là giữa hai người chiến đấu chân thực khác họa.

Bên dưới ngọn núi mọi người có chút không đành lòng, Nam Vũ rừng ngày hôm nay sắp sửa có vương giả vẫn lạc sao?

Trương Dương sắc mặt trắng bệch, Lý Chánh Sơn quá mạnh mẽ! Chính mình viên mãn vô địch nắm đầm thép càng không có thể đột phá đối phương phòng ngự, phải biết thực lực bây giờ của hấn không thể so với người bình thường mới vừa vào Minh Kinh võ giả nhược!

Song quyền của hấn đã máu thịt be bét, bạch cốt âm u cũng hiển lộ ra, tỏ rõ về máu tươi chính hấn lần thứ hai gãy giữa đứng lên! Đối với hấn mà nói này không coi vào đâu, năm hấn và Lang Hồn tranh đấu so với này càng khốc liệt hơn, nhưng cuối cùng sống sót nhưng là hấn!

"Khụ khụ khặc..."

"Rất tốt, xem ra ta lần này xuống núi lựa chọn quả nhiên là đúng! Ta tình nguyện chết dưới tay người, cũng không nguyện uất ức chết đi!"

Lý Chánh Sơn không có thụ tổn thương, Nhưng sắc mặt của hấn càng thêm ửng hồng, đây là hấn ở tiêu hao sức sống rồi. Mười năm đau xót dần vật từ lâu lấy hết vị vương giả này tâm huyết, lần này hấn chính là ôm hấn phải chết niềm tin tới!

Trương Dương cười cợt, lộ ra răng trắng như tuyết, cùng trên mặt máu tươi hình thành sự chênh lệch rõ ràng!

"Ha ha, người thật sự rất mạnh!" Trương Dương cười to, hấn từ từ học biết võ công tới nay chưa từng bại một lần, ngày hôm nay hấn đồng dạng sẽ không thua!

Thời khắc này hấn có chút rõ ràng tại sao mình không có thể đột phá Minh Kinh rồi, hấn ý chí võ đạo còn chưa đủ êm dịu, hấn lực lượng tinh thần còn chưa đủ để đánh phá thân thể bích chương!

"Trở lại!"

Trương Dương hét lớn một tiếng, hai tay hấn phất bỏ, Nhưng hấn còn có hai chân!

Lý Chánh Sơn khẽ cười đón lấy Trương Dương, không ngừng bức bách Trương Dương bạo phát tiềm lực, trong lúc nhất thời chiến đấu kịch liệt cực

kỳ !

Trương Dương ý chí càng ngày càng cứng rắn , tinh thần cũng mau đạt đến đỉnh phong ! Hắn cảm giác mình sắp đột phá rồi , ánh mắt càng thêm điên cuồng , trên chân chiêu thức cũng càng thêm tàn nhẫn !

Lý Chánh Sơn như cũ là thông dong như vậy không bức bách , khoe miệng màu máu cũng càng thêm tươi đẹp .

Bỗng nhiên , Trương Dương tiến công nhịp điệu chậm lại , cả người khí thế cũng bỗng nhiên mà phát , hắn đã đạt đến luyện sức lực cao nhất rồi , hắn sắp ở trong chiến đấu đột phá !

Lý Chánh Sơn cười to , khuôn mặt lộ ra bệnh trạng đỏ , "Được! Ta Nam Vũ rừng hôm nay lại sẽ thêm ra một vị Minh Kinh , ta sẽ tác thành ngươi !" ...

Bên dưới ngọn núi , Lưu Tuấn ánh mắt lóe lên , khuôn mặt lộ ra một tia bi thương !

"Đại sư huynh , đây là thế nào?" Vương Hải cảm giác tình hình thật giống có chút không đúng , liền vội vàng hỏi .

Lưu Tuấn không để ý đến Vương Hải câu hỏi , tự lẩm bẩm , "Ta không bằng hắn ! Mười năm trước như vậy , mười năm sau vẫn như cũ như vậy !" ...

Xem cuộc chiến đông đảo võ giả cũng nghị luận sôi nổi , nghe Lý Chánh Sơn , thật giống Trương Dương ngày hôm nay liền có thể đột phá rồi!

"Không phải là thật sao? Muốn là như thế này Trương Dương nhưng dù là trẻ tuổi nhất Minh Kinh võ giả !" ...

"Có thể , 'Trần sơn Vương' tuy rằng thực lực giảm xuống rồi, Nhưng ánh mắt vẫn còn, ứng với nên không có nhìn lầm !" ...

"Àm", Trương Dương lại một lần nữa bị đánh ngã xuống đất , Nhưng Lý Chánh Sơn như cũ là thông dong như vậy không bức bách .

"Tại sao? Chúng ta là kẻ thù !" ...

Trương Dương nổi giận đùng đùng , nếu như đến bây giờ hắn còn không rõ hắn chính là kẻ ngu si rồi! Lý Chánh Sơn lại cố ý dẫn dắt hắn đột phá Minh Kinh !

"Ha ha ha , không có đột phá Minh Kinh ngươi như thế nào là đối thủ của ta ! Ta chỉ muốn lấy ra thực lực chân chính đánh với ngươi một trận !" ...

Lý Chánh Sơn cười to , cười khoe miệng huyết dịch đều chảy xuống , hắn thật sự thật cao hứng !

Trương Dương sắc mặt phức tạp , tại sao có như vậy ! Phải biết bọn họ có thể là cừu nhân ah !

"Ngươi sẽ phải hối hận ! Hôm nay ngươi không giết ta , ngày khác ta nhất định đem giết tới Thái Nguyên võ quán , diệt ngươi Lý thị một môn !" ...

Trương Dương quát lên một tiếng lớn , Lý Chánh Sơn đây là đang tự tìm đường chết , vì người nhà vì mình hắn cũng sẽ không lưu lại Lý Nguyên Triều cái kia đại uy hiếp .

"Ha ha , nếu như ngươi có bản lĩnh kia , chết thì có làm sao ! Võ lâm bản chính là cường giả làm đầu !" Nói Lý Chánh Sơn khí thế tăng nhiều , nhanh như chớp giết y hết công hướng về Trương Dương , lần này là đến thật .

Trương Dương cả người kinh khí bộc phát , hắn sẽ không lưu thủ , lấy tới thực lực mạnh mẽ chiến mới là đối với Lý Chánh Sơn lớn nhất tôn trọng !

Bên dưới ngọn núi mọi người kinh ngạc vô cùng , Lý Chánh Sơn lại trợ Trương Dương đột phá , cái này thật sự là thật bất khả tư nghị !

"Lý Chánh Sơn điên rồi ! Hắn như vậy làm là vì cái gì?" ...

Này không chỉ có là những người khác nghi hoặc , liền ngay cả Vương Hải Chu Nguyên cũng là nghi hoặc không thôi .

"Sư huynh , chuyện này rốt cuộc là như thế nào? Lý Chánh Sơn không phải là bị bệnh ít năm như vậy , đâu xảy ra vấn đề chứ?" ...

"Câm miệng ! Hắn là chân chánh võ giả , là anh hùng !" Lưu Tuấn quát mắng một tiếng , quay đầu không tiếp tục để ý mấy người .

Vương Hải đám người ngoan ngoãn ngậm miệng lại , bọn họ tuy rằng nghi hoặc , nhưng vẫn là vì là Trương Dương cao hứng , còn Lý Chánh Sơn mục bọn họ cũng lười đi quản .

Sườn núi hai người chiến đấu dị thường kịch liệt , Trương Dương cùng Lý Chánh Sơn hiện tại bạo phát thực lực e sợ vượt qua vậy Minh Kinh nhập môn võ giả .

Cho dù như vậy , dưới chân bình đài như trước như thường , không chút nào vỡ vụn xu thế .

Lý Chánh Sơn sắc mặt đỏ chót , ánh mắt dần hiện ra nồng nặc khát vọng , hấn yêu thích loại cảm giác này ! Mười năm trước hấn chính là như vậy chiến bại thế hệ tuổi trẻ , bắt lại "Trần sơn Vương" tên tuổi !

Trương Dương giống như hổ điên , ra chiêu càng là hung hãn không sợ chết , trong lúc nhất thời có thể cùng Lý Chánh Sơn địa vị ngang nhau !

"Chỉ thiếu một chút !" Trương Dương ở trong lòng rộng to , liền thiếu một chút hấn liền muốn đột phá rồi!

"PHÁ...!" Trương Dương bỗng nhiên hét lớn một tiếng , toàn thân cùng Nam Vũ sẽ lúc Từ Từ Húc như thế tản ra kinh khí , đây mới thực là Minh Kinh , mà không phải Từ Từ Húc như vậy tạm thời tăng lên !

Lúc đó Từ Từ Húc bởi vì tố chất thân thể không có đạt đến Minh Kinh tiêu chuẩn , cho nên mới không có thể chân chính đột phá . Nhưng Trương Dương thân thể đã sớm ở hệ thống cải tạo dưới đạt đến Minh Kinh , vì lẽ đó nội kinh xông tới căn bản không tổn thương được kinh mạch của hấn !

Trương Dương vừa đột phá nhất thời thực lực tăng mạnh , liền đối đá ngang đều đột phá đại thành , trong nháy mắt đem Lý Chánh Sơn hoàn toàn áp chế ! Thắng bại vào đúng lúc này hướng về Trương Dương nghiêng .

"Trương Dương đột phá ! Lý Chánh Sơn nguy hiểm ! Lẽ nào ngày hôm nay lại muốn xuất hiện một vị vương giả?" Bên dưới ngọn núi một số võ giả dồn dập hoảng hốt .

Một ít âm thầm Minh Kinh võ giả càng là sợ hãi người , Trương Dương là thế nào không chế lại trong cơ thể kinh khí xông tới hay sao? Phải biết bọn họ đột phá lúc , nhưng cũng là tìm một không ai địa phương hoặc là tìm một cái tốt hơn hữu hộ pháp mới dám đột phá , bằng không không không chế được kinh khí nhưng là sẽ bạo thể mà chết!

Chu Nguyên cũng rất nghi hoặc , "Sur huynh , hấn có phải hay không cùng lần trước Từ Từ Húc như thế , cũng là dùng bí pháp gì?"

Lưu Tuấn tử quan sát kỹ một trận , mới một mặt kinh ngạc nói rằng: "Không phải ! Trương Dương thật sự đột phá , xem ra thân thể của hấn cường độ sớm thì đến được Minh Kinh rồi , không phải vậy không sẽ thoải mái như vậy !"

"Khá lắm ! Nói ta như vậy hiện tại còn chưa chắc chắn là đối thủ của hấn rồi , đây cũng quá đã kích người đi!" Chu Nguyên tức giận bất bình mà nói ra , nhìn về phía Trương Dương ánh mắt cũng tràn đầy ước ao .

Vương Hải càng là sợ hãi người , Trương Dương đột phá !

"Còn đánh kích người ! Phải biết năm trước hấn còn không phải đối thủ của ta ah ! Hiện tại ta có thể chống đỡ chiêu tiếp theo sao?" Vương Hải trắng Chu Nguyên một chút , tiếp tục xem sườn núi hai người tỷ võ .

Không đề cập tới bên dưới ngọn núi mọi người kinh hãi đồ kị , Trương Dương càng là kích động dị thường ! Hấn rốt cục đột phá !

Lý Chánh Sơn nhìn về phía Trương Dương có chút vui mừng , có chút phiền muộn , của mình thời đại rốt cục phải đi sao?

"Được! Hi vọng người sẽ có một ngày có thể đứng ở võ đạo đỉnh phong , tròn ta cả đời tiếc nuối !"

Lý Chánh Sơn cười to , hấn con đường võ đạo hủy ở những kia đề tiện trong tay của tiểu nhân . Hấn sẽ không để cho bọn họ dễ chịu , người tuổi trẻ trước mắt cuối cùng sẽ có một ngày có thể đem bọn hấn đạp ở dưới chân !

Trương Dương bỗng nhiên có chút đã minh bạch Lý Chánh Sơn dụng ý , hấn đây là tại truyền thừa của mình ý chí võ đạo sao?

"Nguyện vọng của người ta sẽ giúp người hoàn thành !" Trương Dương khí thế tăng mạnh , trong lúc nhất thời chấn động phi thạch gần chục khơi trong .

Lý Chánh Sơn sắc mặt từ đỏ biến thành trắng , không có một tia màu máu , "Lấy ra người tối thực lực mạnh , đây là ta trong cuộc đời cuối cùng một chiêu !"

Nói cả người bay lơ lửng lên trời , năm đó trần sơn hai chân phá không đá hướng về Trương Dương , đây là hấn trong cuộc sống một đòn tối hậu rồi!

Trương Dương toàn lực ứng phó , đại thành đá ngang dung hợp toàn thân kinh lực , đòn đánh này hấn muốn tặng cho vị này đối với hấn ảnh hưởng to lớn võ giả .

"Oành", nhiều năm sừng sững trong ngọn núi bình đài rốt cục hủy ở Trương Dương cùng Lý Chánh Sơn đòn mạnh nhất xuống , bình đài từ đó một phần hai nửa . xuống núi thạch phá nát , tiếng nổ lớn ở trong núi không ngừng vang vọng , hai người bay ngược mà ra .

Miệng phun máu tươi Trương Dương nhìn chăm chú cách đó không xa Lý Chánh Sơn , hấn biết vị này cũng địch cũng hữu vương giả e sợ không xong rồi !

Lý Chánh Sơn tầng tầng ngã xuống đất , trong miệng máu tươi chậm rãi chảy ra , nhuộm hồng cả thân xuống núi thạch , khoe mắt loé lên một tia lệ quang !

Hấn dùng tận lực khí toàn thân mới miễn cưỡng nửa quỳ mà lên , giấy giữa mặt hướng S tình vị trí .

Ý thức có chút mơ hồ hấn tự mình lẩm bẩm, "Su phụ, ta không trở về được nữa rồi, ta nuốt lời rồi..."

Nói xong cũng tăng tăng ngã xuống đất, một đời vương giả liền như vậy vẫn lạc !

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Đại Cao Thủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 105: Trương Dương xưng vương

S tình, Thái Nguyên võ quán.

Đang dạy đạo chính mình mấy cái đệ tử ký danh Lý Nguyên Triều bỗng nhiên cả người chấn động, lòng như đao cắt !

"Sẽ không đâu ! Ngươi đã nói ngươi phải sống trở về!" Lý Nguyên Triều nước mắt rơi như mưa, thời khắc này hấn mới như một chân chính lão nhân.

Lấy hấn thực lực hôm nay, Linh Giác là bức nào nhạy cảm ! Hấn cảm thấy, hấn thật sự cảm thấy !

Hấn tối yêu tha thiết Lý Chánh Sơn đi rồi!

"Trương Dương ! Ta sẽ không bỏ qua cho ngươi !" Lý Nguyên Triều thê lương gào thét, sợ đến một bên mấy vị đệ tử dồn dập ngã quỵ ở mặt đất.

Lý Nguyên Triều thời khắc này chỉ muốn giết người, cuối cùng một tia lý trí để hấn quát lên một tiếng lớn, "Đều rút cho ta !"

Hấn sắp điên rồi !

Hấn trong cuộc đời thu rồi bốn cái vào môn đệ tử, thậm chí có ba cái đã bị chết ở tại Trương Dương trong tay !

Hấn hận ah ! Hận võ học biết, hận Trương Dương, hận chính mình !

Giống như nổi điên Lý Nguyên Triều ngày đó đập nát hấn kinh doanh cả đời võ quán, hấn đã phong ma !

...

Long sơn dưới võ giả cũng đều điên cuồng, Trương Dương lại thắng rồi !

"Thiên !" Trần sơn Vương' chết rồi ! Sẽ không đâu !"

Bên dưới ngọn núi mọi người dồn dập khó có thể giữ vững bình tĩnh rồi, liền ngay cả mấy vị ẩn núp Minh Kinh đều một mặt kinh hãi ! Chuyện này quả thật lật đổ bọn hấn nhận thức, mười năm trước ngang dọc Nam Vũ rừng vương giả vẫn lạc ! Thật bất khả tư nghị !

Vương Hải kích động đều nói không ra lời, phản phản phục phục lẩm bẩm "Trương Dương thắng rồi ! Trương Dương thắng rồi ..."

Trong sự kích động mọi người, không ai phát hiện Lưu Tuấn trong mắt lóe lên một cái rồi biến mất cô đơn, Lý Chánh Sơn cuối cùng còn là không chịu nổi.

Hấn bại bởi là không là Trương Dương, mà là chính bản thân hấn, mười năm trước hấn tự thua đích rồi tình rồi mù, thua không hề vờn mình nơi !

Lưu Tuấn nhẹ nhàng nhảy một cái chạy lên núi, hấn nên vì Lý Chánh Sơn hoàn thành cuối cùng nguyện vọng.

...

Nhìn ngã xuống đất Lý Chánh Sơn, Trương Dương trong lòng không có vui sướng chút nào, trái lại có cổ không nói ra được khổ sở. Hấn giẫy giụa đi tới Lý Chánh Sơn trước mặt, nhẹ nhàng khép lại vị vương giả này mất, hấn không nên tới !

"Ngươi không có thua, thua là ta." Trương Dương than nhẹ một tiếng, khó khăn ôm lấy Lý Chánh Sơn thì thể từng bước một đi về phía chân núi.

Trước mặt chạy tới Lưu Tuấn thấy thế không nói gì, yên lặng thối lui, có lẽ chỉ có hấn lý giải Trương Dương ý nghĩ.

Còn đang chảy máu hai tay nhuộm hồng cả Lý Chánh Sơn quần áo , Trương Dương không cảm giác chút nào tiếp tục hướng phía trước đi tới , trái tim của hắn thời khắc này rất mệt rất mệt .

Đầu óc của hắn trống rỗng , hắn học võ công có phải là sai rồi?

Học biết võ công tới nay , hắn đã giết Lý thị sư huynh đệ , giết Lang Hồn huynh đệ , giết Trần gia lão đại ...

Cả ngày không phải người giết ta chính là ta giết người , võ lâm thật là đáng sợ ! Võ đạo trên đường từng bước máu tanh , hắn có thể đi bao xa đây?

Bên dưới ngọn núi Vương Hải mấy người cũng đều chạy tới , nhìn bọn họ cao hứng biểu hiện , Trương Dương bỗng nhiên có loại lui ra giang hồ ý nghĩ , hắn không muốn giết đi xuống !

Ý thức có chút mơ hồ Trương Dương rốt cục không chịu nổi , chậm rãi ngã xuống .

"Trương Dương ! Nhanh, mau nhanh đưa đến bệnh viện !" Trong mơ hồ Trương Dương đã nghe được Vương Hải thanh âm lo lắng , tiếp theo liền mất đi ý thức .

...

Ngay khi Trương Dương hôn mê trong lúc , hắn chiến thắng Lý Chánh Sơn tin tức đã truyền khắp toàn bộ võ lâm , võ lâm tất cả xôn xao !

Mười năm sau lần thứ nhất xuất thủ "Trần sơn Vương" mất mạng Long sơn , tin tức này thật sự là quá dọa người rồi ! Nguyên gốc chút không có tới xem cuộc chiến võ giả cùng dồn dập hướng về Long sơn tới rồi , bọn họ muốn biết đến cùng là cái dạng gì ma địa đề Lý Chánh Sơn sư huynh đệ lần lượt đưa mạng . Bọn họ muốn nhìn một chút toà kia không biết tên núi nhỏ là như thế nào thần kỳ , nuôi dưỡng Trương Dương còn trẻ như vậy vương giả !

Không tệ, Trương Dương đã bị bọn họ định nghĩa là vua người , một đời mới vương giả !

Huyết Đồ Vương !

Lấy huyết đúc ra vương giả con đường !

Đây chính là võ lâm đông đảo võ giả đối với Trương Dương ấn tượng , ở trong mắt bọn họ Trương Dương chính là một đường giết ra đến , có thể nói là từng bước máu tanh !

Danh hiệu này cũng đã nhận được hết thảy võ giả nhất trí tán đồng , liền ngay cả Vương Hải cũng là cười khổ thừa nhận cái tên này , trong lòng lại vì Trương Dương xưng vương cảm thấy cao hứng .

May mà Trương Dương không biết người trong võ lâm đối với hắn ấn tượng , bằng không còn chưa xuất viện hắn e sợ sẽ trực tiếp tức chết ! Hắn chừng nào thì chủ động giết người , còn không đều là người ta tìm tới cửa , hắn mới bị bắt đắc dĩ xuất thủ !

Đương nhiên không người biết Trương Dương ý nghĩ , coi như biết rồi cũng sẽ không để ý .

Võ học sẽ có của mình chuyên môn bệnh viện , Trương Dương bây giờ đang ở một gian trang sức sang trọng trong phòng bệnh , đang dùng ánh mắt sắc bén mạnh mẽ trừng mắt Vương Hải .

"Chết tiệt ! Ta như vậy làm sao đi ra ngoài gặp người , ta là tổn thương tay , không phải người sống đời sống thực vật !" Trương Dương nhìn mình bị bọc thành xác ướp đáng ghét , tức giận quát .

Vương Hải cười khan một tiếng , tận lực không nhìn Trương Dương xuất hiện đang khôi hài bộ dáng , "Lão đệ , này cũng không nên trách ta à ! Đây là bác sĩ làm ra , bọn họ thấy toàn thân người đều có tổn thương vì lẽ đó cứ như vậy ."

Trương Dương hận hận nhìn gia hỏa này một chút , "Vậy cũng không cần như vậy đi ! Đúng rồi , ta hôn mê đã bao lâu?" Trương Dương có chút vội vàng hỏi , muốn là mình mất tích quá lâu , Hạ Hình Vũ còn không sẽ lo lắng .

"Ha ha , lão đệ yên tâm đi . Cách người luận võ vẫn chưa tới ba ngày , của người tự lành năng lực cũng quá mạnh đi à nha !" Vương Hải nói cũng có chút cảm thán , Trương Dương gia hỏa này quả nhiên không phải nhân loại , thương nặng như vậy lại ba ngày không tới liền tốt lắm rồi .

Trương Dương lườm hắn một cái , chính mình thân thể nhưng là hệ thống cải tạo nhiều lần , nếu như liền điểm ấy tổn thương cũng không thể khôi phục , vậy không bạch mò nắm hệ thống uy danh .

"Đừng nói nhảm , mau đưa ta mở ra , nếu như Hình Vũ cuồng lên còn chưa tới lột da của người ra !"

Vương Hải mặt béo run run một cái , tội nghiệp oán giận nói : "Lão đệ , người nhưng là hại khổ ta ! Nhà các người Hạ Ma nữ nhưng là đem võ học sẽ vây quanh đã mấy ngày , ta bây giờ tâm muốn chết đều đã có !"

Nói lòng vẫn còn sợ hãi nhìn một chút ngoài cửa sổ , hắn bây giờ có thể là không dám đi ra ngoài rồi , ai biết Hạ gia Ma nữ có thể hay không đem mình cho cắt .

Trương Dương giều cọt một tiếng , "Đáng đời , Hình Vũ lại không đem người bắt , ta mới kỳ quái đây!"

Vương Hải cười khỏ một tiếng , "Ai nói nàng không bắt ta , nàng vừa tới có thể liền chuẩn bị động thủ , hay là ta sư phụ đứng ra mới bảo vệ ta đây . Vậy ta ở võ học sẽ nhưng là không mặt mũi thấy người !"

Trương Dương cười ha ha , tiếp theo sắc mặt lại âm trầm đi , "Lý Chánh Sơn thì thế đây? Các người chưa hề đem hấn như thế nào chứ?"

"Sao lại thế này! Hấn nói thế nào cũng là từng đã là vương giả , đại sư huynh của ta tự mình đưa hấn quan tài đưa đi S bát đi , đến bây giờ còn không trở về đây." Nói Vương Hải có chút bận tâm , Lý Nguyên Triều sẽ không lấy chính mình Đại sư huynh hà giận chứ? Nghe người ta nói Lý Nguyên Triều hiện tại nhưng là cả ngày ở võ quán phát rồ , liền ngay cả hấn đệ tử ký danh đều bị đá thương mấy cái .

Trương Dương ánh mắt có chút hoang mang , lảng lảng nhìn lên trần nhà thờ ra .

Vương Hải thấy thế mau mau ngắt lời nói: "Lão đệ , người chính là nhanh lên một chút đi ra ngoài đi , không phải vậy ta nhưng không chịu đựng nổi rồi." Nói liền khiến cho sức lực đem Trương Dương trên người băng vải đi xuống kéo , đau Trương Dương nghe răng trợn mắt .

Bị cắt đứt con đường riêng Trương Dương tức giận nói rằng: "Người tự không thể nhẹ chút , ta nhưng là người bệnh có được hay không !"

Vương Hải liếc hấn một cái , "Chỉ người còn người bị thương , vừa bác sĩ tới kiểm tra nói tất cả , người tự trên tay tổn thương còn chưa khỏi hấn , những nơi khác có thể đều không có chuyện gì rồi!" Nói kể tục hấn đại nghiệp , không thêm để ý trương dương .

Nhìn gia hỏa này sử dụng toàn bộ sức mạnh còn không có quyết định , Trương Dương bắt đầu nói rằng: "Được rồi , ta tự mình tới đi!" Nói cả người kinh khí chấn động , liền đem sở hữu băng vải làm vỡ nát , nhìn Vương Hải thờ ra một lúc .

"Người làm như thế nào ! Còn người nữa lại có thể không chế uy thế !" Vương Hải kinh hãi mà nói ra , phải biết sư huynh của hấn Chu Nguyên nhưng là đột phá nhanh ba tháng mới không chế lại khí thế của chính mình, Nhưng là hấn mới vừa cùng Trương Dương cùng nhau lại không có cảm giác đến !

Trương Dương đắc ý nở nụ cười , "Trợn tròn mắt đi! Như thế chút vấn đề đối với ta mà nói là vấn đề sao , ta không trực tiếp đột phá thành tự nhỏ toán tốt !" Nói Trương Dương không nhịn được cười ha ha , hấn vừa cũng không phát hiện mình có thể không chế uy thế , mãi đến tận Vương Hải nói tới , hấn mới ý thức tới cái vấn đề này .

Vương Hải đó là gương mặt đồ kị , "Người tự đắc chí đi! Bất quá người tiền vốn còn rất hùng hậu, không trách có thể hàng phục Hạ gia Ma nữ !" Nói một mặt cười quái dị mà nhìn về phía Trương Dương , khiến người ta không nhịn được đã nghĩ đi tới đánh hấn một trận .

Trương Dương ngần ngại , lúc này mới cảm giác dưới thân lạnh suru suru , hấn vừa vận như đem toàn thân mình băng vải đều cho làm vỡ nát , liền ngay cả quần lót của hấn đều cho làm vỡ nát !

"Cút!" Trương Dương mặt già đỏ lên , cái này bảo hấn làm sao chịu nổi ! Nói liền như một làn khói trốn đến phòng vệ sinh rồi, may mà liền Vương Hải một người ở , nếu như nhiều mấy người sau này mình có thể không mặt mũi thấy người .

Gian ngoài Vương Hải cười ha ha , hấn nhưng là xưa nay chưa từng thấy Trương Dương như vậy quần bách ! Lần này cuối cùng là báo bị Hạ Hình Vũ vây đuổi chặn đường thù !

Nghe được Vương Hải tiếng cười , Trương Dương hận nghiến răng , "Người còn không tìm cho ta bộ quần áo ! Ta lại không đi ra ngoài , Hình Vũ xong tới có thể đừng tìm ta !"

Vương Hải tiếng cười im bật đi , trên mặt vẻ mặt xoắn xuýt vạn phần , cuối cùng vẫn là ngoan ngoãn đi ra ngoài cho Trương Dương tìm y phục .

Trương Dương cười hắc hắc nói: "Vẫn có cái hung hấn người vợ tốt !"

Nói xong cười dâm đãng nhìn một chút tiểu đệ của chính mình , "Ta nhưng là đột phá Minh Kinh rồi, có muốn ăn hay không Hình Vũ đây?"

Về mặt này nếu như bị những võ giả khác phát hiện , tuyệt đối sẽ không có người tin tưởng đây là bọn hấn trong lòng chính là cái kia lấy giết dương danh đồ sát Vương !

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Đại Cao Thủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 106: Hạ Ma nữ ngăn cửa

"Vương Bàn Tử , người nhanh đi ra cho ta ! Người đem chúng ta gia Trương Dương giấu cái nào rồi!" Võ học hội môn khẩu , Hạ Hình Vũ lớn tiếng kêu lên .

Vừa muốn ra cửa Vương Hải sợ hết hồn , trong lòng càng là thầm nghĩ Trương Dương , người tự không thể không bị thương !

Võ học được công nhân viên cũng là một mặt bất đắc dĩ , bọn họ nắm vị đại tiểu thư này hết cách rồi, không nhìn thấy võ học sẽ mấy vị đại lão thấy nàng cũng đi vòng sao .

Điều Phi một mặt ân cần , thì điên thì điên chạy tới nói rằng: "Sư mẫu khát định khát , uống ngụm nước đi!"

"Còn cười, không gặp sư phụ của người cho người ta lừa chạy rồi! Người thật vô dụng !" Hạ Hình Vũ có hỏa không phát ra được , không thể làm gì khác hơn là nắm Điều Phi khi (làm) nơi trút giận rồi.

Điều Phi tỏ rõ vẻ sầu khổ , "Nhưng chúng ta tại đây đợi cũng vô dụng thôi , tên béo đáng chết kia không ra , chúng ta cũng không vào được ah !"

"Hừ ! Ta cũng không tin những người này không ăn cơm , ta liền bảo vệ cửa lớn , nhìn bọn họ ra hay không đến!"

Hạ Hình Vũ nói liền nổi nóng , kia mấy cái ông lão lại đem cửa lớn khóa, số mấy trăm người võ học sẽ đã liên tục hai ngày không ai đi ra !

Điều Phi ám thở dài một hơi , trong lòng không khỏi vì là võ học sẽ mọi người mặc niệm , vị đại tiểu thư này nhưng là với các người tiêu hao rồi, tự cầu phúc đi!

Võ học biết, mấy vị đại lão chỗ ở phòng khách .

Trương lão đầu vò đầu bứt tai , râu mép đều bị hấn nhỏ xuống mấy cây , bỗng nhiên một thoáng nhảy dựng lên hét lớn: "Các người nhanh đưa tiểu nha đầu kia đuổi đi , ta nhanh kìm nén mà chết rồi!"

Vương Trung Sơn liếc hấn một cái , sâu kín nói rằng: "Người nếu như có thể đem nhà nàng lão gia hòa kia giết chết , chúng ta vậy thì đi mở cửa ."

Hội trưởng cùng Lưu lão không khỏi cười khúc khích , bọn họ không thêm quan tâm Hạ Hình Vũ một mặt là bởi vì Hạ gia lão quái , mặt khác nhưng là bọn hấn cảm thấy thua thiệt Trương Dương; mới dung túng như vậy Hạ Hình Vũ, bằng không bằng vào Hạ gia thực lực còn chưa đủ để cho bọn họ niêm phong cửa hai ngày .

Trương lão đầu hừ hừ vài tiếng không nói , Hóa Kinh lão quỷ lợi hại bao nhiêu , hấn vẫn có tự biết rõ .

Đang nói , Vương Hải liền đầu đầy mồ hôi chạy tới , lớn tiếng kêu lên: "Sư phụ , Trương Dương tỉnh rồi , chúng ta nhanh đưa hấn đưa đi đi! Hạ Ma nữ lại đang gọi cửa rồi!"

Trương lão đầu một thoáng vọt tới , một tay đem Vương Hải nâng lên , ha ha cười nói: "Tiểu Bàn tử , người nói là sự thật?"

Vương Hải mãnh liệt lật ra khinh thường , hấn người sư thúc này chính là già mà không đứng đắn , hấn đều hơn bốn mươi còn Tiểu Bàn tử?

Tuy rằng nghĩ như vậy , Vương Hải có thể không dám nói ra khỏi miệng , vội vàng hướng về sư phụ mình làm mất đi mấy cái cầu cứu ánh mắt của .

Vương Trung Sơn nhìn không được , quay về Trương lão đầu tức giận nói rằng: "Người tự không thể nói chuyện cẩn thận , Tiểu Hải đều sắp cho người kìm nén mà chết rồi!"

Trương lão đầu ngược ngừng sờ sờ đầu , tiện tay đem Vương Hải ném một cái , cười hi hi nói: "Ta không phải là gấp mà, phải biết chúng ta võ học sẽ hai ngày không mở cửa ảnh hưởng có thể là rất lớn ."

Vương Hải bị Trương lão đầu ném lộn mào , u oán mà nhìn mình sư thúc , hấn cũng không phải đồng cát có thể tùy tiện vứt sao .

Vương Trung Sơn không thêm để ý chính hấn một ngoan Đồng sư đệ , quay về Vương Hải hỏi "Trương Dương tỉnh rồi? Thương thế thế nào rồi?"

Vừa nghe sư phụ mình câu hỏi , Vương Hải lập tức kích động nói rằng: "Tiểu tử kia chính là cái quái vật ! Thương thế của hấn toàn bộ được rồi , chính là trên tay tổn thương còn cần tĩnh dưỡng một quãng thời gian , vừa còn là chính bản thân hấn đem băng vải làm vỡ nát đấy!"

Trương lão đầu cười to , "Ta liền biết tiểu tử kia là cái đánh không chết Tiểu Cường , hấn thương lành hãy mau đem hấn ném đi , Hạ gia tiểu oa nhi kia từ thật kho dây dưa ."

Lưu lão cũng là không có Trương lão đầu nôn nóng , hấn nhưng là nghe được một số khác biệt , "Người nói là Trương Dương chính mình đem băng vải làm vỡ nát , hấn có thể kinh khí bên ngoài rồi hả?"

Vương Hải đắc ý nở nụ cười , đang chuẩn bị mua cái cái nút đã nhìn thấy mấy vị ông lão ăn thịt người mắt quang nhìn mình , lập tức ngoan ngoãn mà nói rằng: "Vâng, hấn còn có thể khống chế của mình uy thế nữa nha , cùng Đại sư huynh đột phá thời điểm gần như ."

"Ha ha ha , ta Nam Tinh ra hào kiệt ah ! Năm đó hai vị Hóa Kinh tiền bối chính là xuất từ ta Nam Tinh , lẽ nào lịch sử liền muốn tái hiện sao !"

Hội trưởng vui sướng cực điểm , tiếng cười truyền khắp toàn bộ võ học sẽ ! Đây là một việc cỡ nào làm người kiêu ngạo công việc (sự việc) ! Bây giờ Nam Phương thế hệ tuổi trẻ tứ đại vương giả , hẳn Nam Tinh tự ra hai vị !

Vương Trung Sơn mấy người cũng là một trận kinh ngạc , phải biết ở mới vừa đột phá liền có thể khống chế kinh khí cùng uy thế võ giả chỉ cần không chết trẻ , ngày sau nhưng cũng là nhất phương cự đầu . Liền toán bốn người bọn họ ở trong cũng chỉ hấn cùng Lưu lão mới là ở mới vừa đột phá lúc đạt đến loại cảnh giới này.

Trương lão đầu bĩu môi , "Nếu không phải tiểu tử kia có một khủng bố lão quái sư phụ , ta đều muốn thu đồ đệ rồi!"

"Chỉ người? Quá mấy năm liền bị người ta vượt qua , còn không thấy ngại thu người gia làm đồ đệ !" Lưu lão khinh thường nói .

"Lưu lão đầu ! Người có thể chờ quá mức ! Ta nói thế nào cũng là Minh Kinh đại thành , hẳn Trương Dương có thể ở mấy năm liền vượt quá ta sao !" Trương lão đầu tức giận gần chết , đỏ mặt tía tai mà quát .

Lưu lão giễu cợt một tiếng , "Trương Dương xuất đạo vẫn chưa tới một năm , liền từ luyện sức lực đại thành đột phá đến Minh Kinh , người nói mấy năm sau có không có hi vọng đột phá đến đại thành?"

Kinh (trái qua) Lưu lão vừa nói như thế , mấy vị đại lão này mới nhớ tới những này , Vương Trung Sơn càng là cảm thán , "Năm ngoái ta cùng Tiểu Hải tới tìm hấn đích thời điểm hấn bắt quá luyện sức lực đại thành , lúc này mới bao lâu , hấn lại đều đột phá Minh Kinh rồi!"

Trương lão đầu sờ sờ đầu , "Nói như vậy tiểu tử này cũng thật là một thiên tài a , hấn thật giống như vẫn chưa tới ba mươi chứ?"

Vương Hải vội vàng chen miệng nói: "Trương Dương năm nay mới hai mươi sáu , so với Đại sư huynh đột phá Minh Kinh còn sớm mấy năm đây!"

"Giang sơn đời nào cũng có người tài ah ! Chúng ta đứng là già rồi!" Hội trưởng có chút hui quanh mà nói ra , nói xong trên mặt lại lộ ra vẻ tươi cười , Nam Tinh ra nhân tài hẳn cũng thật cao húng .

Trương lão đầu thấy thu đồ đệ vô vọng cũng không nhiều lời , liền vội vàng nói: "Vậy người còn không mau đi đem Trương Dương mang đi ra ngoài , để cho chúng ta bộ xương già này sống thêm mấy năm đi!"

Vương Hải cười hi hi , thần bí nói: "Trương Dương hiện tại có thể không ra được !"

Trương lão đầu cuống lên , "Chuyện gì xảy ra , lẽ nào thương thế hấn tái phát , vậy người còn không đuổi mau đi xem một chút !"

Vương Hải thấy mình lắc lư đến nơi này cái lão không ngớt , trong lòng một trận đắc ý , "Hắn tuy rằng không có chuyện gì , nhưng dù là không ra được , các người biết tại sao không?"

Trương lão đầu bóp một cái râu mép của mình , bỗng nhiên một phát bất được Vương Hải , "Tiểu tử người còn muốn trêu chọc ta ! Nói mau , không phải vậy ta bây giờ liền đem người giao cho ngoài cửa nữ oa tử !"

Vương Hải ở giữa không trung qua loa đá chân , "Sư thúc , ta sai rồi ! Mau buông ta xuống nha !"

"Khà khà , lão tử chơi chiêu này không có chú ý chính hấn thời điểm người còn tại mặc tả đây! Muốn đi theo ta một bộ này , không có cửa đâu !" Trương lão đầu cười to , râu mép vênh lên nhếch lên , xem ra là cực kỳ đắc ý .

Vương Trung Sơn đồng tình nhìn thoáng qua đồ đệ mình , cái này lão không ngớt có thể là từ nhỏ cứ như vậy , người còn dám đấu với hấn .

Trương lão đầu lần thứ hai như vút rác rưới như thế ném ra Vương Hải , Vương Hải mặt béo đều tóm ở cùng một chỗ , cái lão gia hỏa này lại không theo động tác võ thuật đến!

"Kỳ thực cũng không có cái gì , chính là Trương Dương tên kia khoe khoang không có chú ý chính hấn thời điểm thuận tiện cũng đem mình quần lót cho chân động không còn , ta ra đưa cho hấn tìm quần áo đây."

Trong phòng mấy người ngẩn ngơ , chợt bộc phát ra cười to , Trương Dương tiểu tử này xem ra cũng không giống bọn họ tuồng tượng thành thực ah !

Vương Trung Sơn tức giận nói rằng: "Vậy người còn không mau đi ! Có phải là thật hay không muốn đi ra ngoài cùng Hạ gia nữ oa tử tâm sự ah !"

Vương Hải lúng túng nở nụ cười , vội vã chạy ra ngoài , hấn vừa đem việc này cho quên đi , đến thăm chuyện cười trương dương .

Chờ hấn đã đến cửa bệnh viện ngẩn ngơ , Trương Dương lại đi ra , trên người đã ăn mặc y phục !

"Người làm sao lại đi ra?" Vương Hải ngây ngốc hỏi.

Trương Dương mạnh mẽ trừng mắt liếc gia hỏa này , mình ở phòng vệ sinh đợi nửa giờ , gia hỏa này lại còn không thấy tắm hơi !

"Người nói xem ! Ta Minh Kinh đại cao thủ là đùa giỡn , muốn tìm bộ quần áo còn không dễ dàng !" Trương Dương tức giận nói rằng , nếu không phải thân thể hần pháp nhanh chóng , vừa đã bị người nhìn thấy tiểu đệ của hần rồi!

"Mau đi ra , ta đều nghe thấy Hinh Vũ thanh âm của rồi, các người lại đem nạng nhốt ở ngoài cửa , hơi quá đáng !" Trương Dương tức giận nói rằng .

Vương Hải từ đại ra trạng thái phục hồi tinh thần lại , kêu khổ nói: "Còn nói sao ! Nhà người lỗ hổng này nhưng là rỗng rã chấn chúng ta võ học sẽ hai ngày môn , hiện tại chúng ta đều nhanh đoạn lương !" "

Trương Dương bạo cười một tiếng , hần vẫn thật không nghĩ tới Hạ Hinh Vũ hung hãn như vậy , trong lòng nhưng âm thầm cảm động . Đây liền là người đàn bà của chính mình , vì mình không tiếc đắc tội võ học sẽ !

"Được rồi , ta sau đó liền dẫn nạng đi rồi , đừng tìm nạng bình thường tính toán ." Trương Dương mặc dù biết Hạ Hinh Vũ gia thế lực không nhỏ , Nhưng cũng không muốn vô duyên vô cớ đắc tội với người , có chút áy náy mà nói ra .

Vương Hải cười khổ , "Chúng ta nào dám cùng với nạng tính toán , nạng không hủy đi võ học sẽ coi như tốt , người vết thương trên người thật không sao chứ?" Vương Hải vẫn là có chút không yên lòng , nếu như Trương Dương về nhà xảy ra vấn đề gì , Hạ Hinh Vũ còn không lột xương của chính mình ah !

Trương Dương sáng một cái bắp thịt của chính mình , "Người thấy ta giống có chuyện đáng về mà , chính là trên tay những này vết tích có chút phiền phức , người cũng nên cẩn thận ."

"Ai , một mình ta không may dù sao cũng hơn võ học sẽ toàn bộ chết đói mạnh, đi thôi !" Vương Hải bày làm ra một bộ Phong Tiêu Tiêu cùng Dịch Thủy Hân dáng dấp , nhìn Trương Dương cười to không ngớt .

Theo Vương Hải đi tới võ học hội môn khẩu , Trương Dương đã nhìn thấy chính đang chửi bậy Hạ Hinh Vũ . Khóe miệng lộ ra vẻ mỉm cười , nha đầu này vẫn là bá đạo như vậy .

"Người vợ ! Ta ở chỗ này đây !" "

Trương Dương dưới chân lóe lên , một cái bay vọt liền vượt qua võ học sẽ cao tới năm mét cửa sắt lớn , sợ đến ngoài cửa mọi người lớn tiếng rít gào !

Vương Hải thấy Hạ Hinh Vũ không chú ý mình , vội vã chuồn êm rồi, hần có thể không phải người ngu , hiện tại nhìn thấy nữ ma đầu còn không lấy đi của mình mệnh ah !

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Đại Cao Thủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 107: Một quyền đẩy ngã

"Người không muốn sống nữa ! Cao như vậy cũng dám nhảy !" "

Hạ Hinh Vũ không có giống những người khác như vậy đại ra , mà là lập tức vọt tới Trương Dương bên người , ở Trương Dương khắp toàn thân lực lợi .

Trương Dương có chút lúng túng , "Người vợ , nơi nào còn có những người khác thì sao , muốn thân mật chúng ta đi về nhà , này không tiện lắm ."

Hạ Hinh Vũ hờn dỗi một tiếng , "Ai cùng người âu yếm , ta còn tưởng rằng người cùng người mập mập kia chạy đây! Hiện tại tại sao lại trở về rồi , có phải là người mập mập kia đối với người không tốt !" Nói hận hận trừng mắt Trương Dương , nhìn dáng dấp có chút hoài nghi Trương Dương cùng Vương biển quan hệ trong đó rồi.

Trương Dương suýt chút nữa tức hộc máu , liền Vương Hải một thân này thịt mỡ , hần xem đều run lên , còn dám phát triển cái khác quan hệ !

"Người vợ , người cũng không thể oan uổng người tốt ! Ta mấy ngày nay đều là một người tại đây , Vương Hải tên kia ta với hần cũng không quan hệ !" Trương Dương vội vàng rửa sạch mình và Vương Hải quan hệ , không gặp phía sau tình hồn lại mấy người một mặt kinh hãi mà nhìn mình sao .

Đương nhiên Trương Dương không biết bọn họ kinh hãi là hần vừa nhảy qua năm mét cửa lớn , còn tưởng rằng nghe xong Hạ Hinh Vũ kinh ngạc đây.

"Sư phụ ! Ta cứ tưởng người đã chết rồi , người xem ta đều gầy hốc hác đi rồi!" Diêu Phi nhìn thấy Trương Dương rất là kích động , nói liền muốn cho Trương Dương một cái gấu ôm .

"Đi ra , không thấy ta người vợ đều nói ta có bất lương ham muốn rồi, ngươi còn đi lên chửi !" Trương Dương nhẹ nhàng một xách liền đem Diêu Phi cho vứt đi rồi.

Diêu Phi nước mắt lưng tròng , "Sự phụ , ta nhưng là vì tìm ngươi mấy ngày đều không ngủ , làm sao ngươi có thể đối với ta như vậy ." Dáng dấp kia cũng không biết có bao nhiêu oán , nhìn Trương Dương cả người nổi da gà .

"Được rồi , ta biết ngươi là đồ đệ tốt ! Có thể đừng nhìn ta như vậy mà !" Trương Dương bắt đầu nói rằng .

Không tiếp tục để ý Diêu Phi , Trương Dương nhìn mấy vị ở ngoài cửa đợi của mình mấy người , trong lòng có chút cảm động . Đặc biệt Trương Dương nhìn thấy mấy cái bị chính mình dạy dỗ đau đầu cũng tới , không khỏi nở nụ cười , "Mấy người các ngươi gia hòa làm sao cũng tới?"

Sớm đã bị Trương Dương vượt môn tư thế kinh sợ Lưu Tiểu Nhã vội vàng nói: "Bọn họ đều là bội phục Dương ca làm người cùng võ công , chuyên môn tìm đến Dương ca."

Mấy tên kia mãnh liệt gật đầu , nguyên bản bọn họ liền chịu phục Trương Dương , Trương Dương vừa lộ một tay càng làm cho bọn họ từ trong đáy lòng sùng bái !

"Dương ca , đây rốt cuộc là địa phương nào , làm sao cảm giác so với bộ đội đặc chủng còn mạnh hơn à?"

Lần trước bị Trương Dương mãnh liệt đánh một trận Chu Thập Phong không kịp chờ đợi hỏi, bọn họ ngày thứ nhất đến không có chú ý chính hẳn thời điểm còn chuẩn bị mạnh mẽ xông vào , kết quả tùy tiện một cái coi cửa liền đem bọn họ tất cả đều ném ra ngoài , đôi này : chuyện này đối với bình thường tự cao tự đại mấy người đã kích quá lớn .

Trương Dương một nhìn dáng vẻ của hắn liền biết chắc ở võ học được tay chịu nhiều thua thiệt , cười nói: "Người giống như ngươi , ngay trong bọn họ tùy tiện tới một người đánh ngươi mười cái đều không chê nhiều ." Trương Dương chỉ chỉ đứng ở cửa ra vào nhân viên bảo vệ , nói tiếp: "Có một số việc các ngươi biết quá nhiều không được , nhớ tới sau đó khiêm tốn một chút là được rồi ."

Trương Dương không nói láo , có thể đi vào võ học được ít nhất cũng phải là luyện sức lực tiểu thành , đối phó mấy người bình thường còn không phải việc nhỏ như con thỏ .

Chu Thập Phong mấy người gấp vội vàng gật đầu , bọn họ nhưng là kiến thức quá nhân nhà lợi hại , biết Trương Dương nói không phải lời nói dối . Tuy rằng trong lòng tò mò muốn chết , Nhưng cũng không có truy hỏi .

Lúc này bên cạnh vang lên một tiếng nóng bỏng quyền rũ thanh âm , "Dương ca , ngươi có thể đem ngươi vừa bay lên một chiêu kia dạy ta sao? Thật sự là quá đẹp trai xuất sắc !"

Vương Đại Bằng gia hỏa này mắt lom lom nhìn Trương Dương , trong lòng càng là kích động muốn chết ! Muốn là mình học xong một chiêu này , cái kia tiểu mỹ mi nhóm còn không phải theo phía sau mình chạy .

Diêu Phi khinh thường liếc gia hỏa này một chút , "Ngươi liền đừng có nằm mộng , đây chính là chúng ta Trương thị bí truyền võ học , làm sao có khả năng dạy ngươi người ngoài này ! Muốn dạy cũng là dạy ta , sự phụ , có phải là à?" Nói thì diên thì diên chạy đến Trương Dương bên người giúp Trương Dương chửi nổi lên vai .

"Các ngươi tất cả im miệng cho ta ! Trương Dương vừa trở về , có việc không thể sau này hãy nói !" Hạ Hình Vũ thở phào nói rằng , nàng chừng mấy ngày không gặp Trương Dương , những người này còn không có chút nào biết điều .

Trương Dương nhìn một chút mấy người , thấy bọn họ vẫn là một mặt hùng hực , khoát tay áo một cái đang chuẩn bị nói chuyện .

"YAA.A.A.. ! Trương Dương , tay của ngươi làm sao vậy !" Hạ Hình Vũ hét lên một tiếng , nước mắt đều mau xuống đây rồi , vừa nàng kiểm tra Trương Dương trên người lại đã quên xem Trương Dương tay , hiện tại mới phát hiện Trương Dương trên tay của vết tích đầy rẫy .

"Ngươi nói ! Là có người hay không đánh ngươi nữa , ta đi tìm ta gia gia , để hắn báo thù cho ngươi !" Hạ Hình Vũ nhìn chằm chằm Trương Dương , thật giống chỉ cần Trương Dương nói là võ học sẽ làm , nàng lập tức liền muốn tìm nàng gia gia báo thù cho hắn .

Trương Dương cười khổ một tiếng , nha đầu này cũng quá quan tâm chính mình rồi đi , phải biết nàng nhưng là biết võ học được thực lực , muốn thật là như vậy e sợ Hạ gia cũng sẽ nguyên khí đại thương đi!

"Nha đầu , không có chuyện gì ! Đây là ta chính mình làm cho , cùng võ học sẽ không việc gì đâu ." Trương Dương nhẹ nhàng vỗ vỗ Hạ Hình Vũ sau lưng , đưa nàng ôm vào trong ngực của chính mình an ủi .

Hạ Hình Vũ mắt lệ ướt ướt nói rằng: "Chính ngươi làm , ai tin ah ! Ngươi xem tay đều không giống người tay , ngươi có bệnh nha ! Nhất định là Vương Hải tên béo đáng chết kia làm ra , ta sẽ không bỏ qua cho hắn ."

Chính đang võ học trong hội bộ uống trà hát tiểu khúc , ăn mừng ôn thần đi rồi Vương Hải bỗng nhiên cảm giác cả người lạnh suu suu , tự như: "Trương Dương không phải đi ra sao , lẽ nào nữ ma đầu còn chưa đi?"

Trương Dương nhúc nhích đầu , nha đầu này vì sao chuyện gì đều phải đẩy lên Vương Hải trên người , không phải là có cừu oán chứ?

Bất quá Vương Hải sẽ như thế nào , hắn cũng không phải quan tâm , ai kêu tên kia cười nhạo mình tới .

"Được rồi, nói rồi ngươi cũng không tin , bây giờ không phải là không sao rồi sao , quá mấy ngày là khỏe ." Trương Dương ở trong lòng là vua biển cầu nguyện một giây đồng hồ liền không thèm quan tâm này xui xẻo người .

Hạ Hinh Vũ nghe Trương Dương giọng của liền biết đại khái thật cùng võ học sẽ không liên quan , tuy rằng đau lòng Trương Dương bị thương , có thể vẫn là ngoan ngoãn không có nói chuyện .

"Mấy ngày nay cảm ơn mọi người rồi, ngày hôm nay ta làm chủ , xin mọi người ăn thật ngon dừng lại : một trận !" Trương Dương cười nói , đã cắt đứt Hạ Hinh Vũ suy nghĩ lung tung .

Mấy người vừa mới chuẩn bị lối ra : mở miệng đáp ứng , vừa nhìn thấy Hạ Hinh Vũ ăn thịt người ánh mắt của , dồn dập từ chối: "Không được , Dương ca vừa trở về , vẫn là cùng Hạ đội trưởng hợp gấp đi, chúng ta lần sau ăn nữa com , ngày hôm nay sẽ không quấy rầy rồi."

Nói mấy người liền lôi kéo một mặt không cam lòng Vương Đại Bằng đi rồi , còn Diêu Phi cùng Lưu Tiểu Nhã cái này hai gia hỏa thì lại xử bất động , mặc cho Hạ Hinh Vũ làm sao trừng mắt , cũng không phản ứng chút nào .

Hạ Hinh Vũ trong mắt chứa uy hiếp , thờ phỉ phò chu cái miệng nhỏ nhắn nói: "Các ngươi không phải còn có việc sao , bên trong cục mấy ngày nay đang bận đây."

Diêu Phi cười ha hả nói: "Có việc gì thế? Lý đội nhưng là thả ta nghỉ dài hạn rồi, có việc cùng ta cũng không liên quan , lại nói chừng mấy ngày chưa thấy sự phụ , hơi nhớ nhưng sự phó ."

Lưu Tiểu Nhã cũng là giả vờ về mặt mơ hồ nói rằng: "Lý đội nói ta mấy ngày nay nhiệm vụ liền là theo chân Hinh Vũ tỷ , hiện tại chưa nói có những nhiệm vụ khác nha !"

Hạ Hinh Vũ tức giận gằn chết , cũng biết đuổi không đi hai người này đèn lớn rót , nghiêm mặt nói: "Trương Dương , nhanh về nhà rồi, ta làm com cho ngươi ăn !"

Diêu Phi không giống nhau : không chờ Trương Dương đáp lời , vội vã chen miệng nói: "Sự mẫu làm com là ăn ngon nhất rồi, ta vừa nghĩ tới liền chảy nước miếng , chúng ta cũng cùng đi chứ !"

Nói dùng ánh mắt hướng về Lưu Tiểu Nhã ra hiệu , Lưu Tiểu Nhã cũng là giả trang ra một bộ giật nảy cả mình bộ dáng , "Hinh Vũ tỷ lại có thể biết làm com , ta cũng rất nhớ nếm thử ồ!"

Hạ Hinh Vũ dùng sức dậm chân một cái , cái này hai gia hỏa cũng quá giả , "Đi đi đi , đều đi được chưa !"

Trương Dương khoé miệng lộ ra nụ cười , "Đồng thời đi, nhiều người cũng náo nhiệt một ít ."

Diêu Phi lộ ra vẻ tươi cười đắc ý , vẫn là da mặt dày mới có lợi a, ngày hôm nay nói không chắc còn có thể muốn sự phụ giáo trên chính mình mấy chiêu suất khí võ công , vậy mình không phải kiếm bộn rồi .

Đang nói , võ học được cửa lớn liền mở ra , Trương Dương trông thấy mình xe bị người khai ra .

"Ha ha , tiểu tử ! Đi đây không nói cho ta một tiếng , ngươi bị thương mấy ngày nay ta nhưng là lo lắng com đều ăn không vô !" Trên xe lại là Chu Nguyên , vừa nhìn thấy Trương Dương liền oán giận nói .

Trương Dương mãnh liệt hướng về hắn nháy mắt ra dấu , gia hỏa này làm sao như thế không thức thời , chính mình mới vừa làm xong Hạ Hinh Vũ , hắn lại tới làm loạn thêm !

Hạ Hinh Vũ trừng mắt , "Nói ! Các ngươi mấy ngày nay đến cùng làm gì đi rồi!"

Chu Nguyên lúc này mới nhớ tới Hạ Hinh Vũ vẫn còn , sắc mặt một thoáng liền thay đổi . Vì một thoáng liền từ trong xe nhảy ra , vội vàng hướng võ học trong hội bộ chạy đi , lớn tiếng kêu lên: "Mau đóng cửa !" Đáng đáp kia so với thấy Hóa Kinh cao thủ còn kinh khủng hơn !

Nói xong còn quay đầu hướng Trương Dương quát: "Sau đó không có chuyện gì đừng đến võ học sẽ ! Rảnh rồi ta sẽ đi tìm ngươi!"

Trương Dương không nhịn được cười to , Hạ Hinh Vũ đến cùng đã làm gì , những người này vừa nhắc tới năng đều sợ thành như vậy .

Hạ Hinh Vũ thờ phỉ phò nhìn Chu Nguyên bóng lưng , "Ta cũng không phải con cọp , cần phải như vậy mà !"

Diêu Phi nhỏ giọng thăm thì nói: "Ngươi còn không phải cọp cái , người ta nhưng là suýt chút nữa bị ngươi đá cho thái giám !"

Mặc dù nhỏ thanh âm, Nhưng mấy người hay là đều nghe thấy được , Hạ Hinh Vũ tức giận một cước liền đá tới , Diêu Phi sợ hết hồn vội vã tránh thoát Hạ Hinh Vũ đoạn từ tuyệt tôn chân .

"Ta nói Hạ Ma nữ , ngươi có thể đừng ép ta ! Phải biết ta bây giờ nhưng là mỗi ngày khổ luyện nắm đấm thép , lần trước ta nhưng là mấy quyền liền đánh bại Lý đội !" Nói Diêu Phi lại có chút đắc ý , trước đây Lý bảo vệ nước ở trong mắt hắn nhưng là không thể chiến thắng , bây giờ cư nhiên bị chính

mình mấy quyền liền giải quyết xong .

Hạ Hình Vũ khinh thường liếc mắt nhìn hắn , "Còn mấy quyền , ta lần trước một quyền liền đem Lý đội đánh chính là tìm không ra bắc , không phải vậy người cho rằng Lý đội dựa vào cái gì uỷ quyền cho ta nha !"

Điều Phi ngẩn ngơ , lại còn có nguyên nhân này !

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Đại Cao Thủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 108: Thu đồ đệ

"ai ! Sớm biết ta liền nên trước một bước giết chết Lý đội mà , nói không chắc hiện tại chính là ta đương gia !"

Điều Phi có chút tiếc nuối nói rằng , đáng đáp kia phảng phất chỉ cần đánh ngã Lý bảo vệ nước hắn chính là lão đại như thế , cũng không ngừng lại Lý bảo vệ nước làm sao có khả năng đem cảnh sát hình sự đại đội giao cho cái này làm việc không chắc chắn gia hỏa .

Hạ Hình Vũ không thềm để ý Điều Phi nằm mộng ban ngày , lôi kéo Trương Dương cánh tay liền lên xe , "Người nào đó nếu là không muốn đi coi như xong , muốn đi liền đến lái xe !"

Điều Phi không giống nhau : không chờ Hạ Hình Vũ nói xong , di trượt một thoáng thì ngồi vào chỗ ngồi lái xe , hướng về ngoài cửa sổ ngầy người Lưu Tiểu Nhã kêu lên: "Nha đầu ngốc , người đến cùng có lên hay không , không lên ta có thể đi !" Nói ra hiệu Lưu Tiểu Nhã ngồi bên cạnh mình .

"Hừ ! Ta lại không phải đi nhà người , Dương ca cùng Hình Vũ tỷ còn không có đuổi ta đi đây!" Lưu Tiểu Nhã không thềm nhìn Điều Phi ra hiệu , cũng chui vào chỗ ngồi phía sau .

Bị hai nữ chen ở chính giữa Trương Dương chỉ cảm giác nhất thời ở vào trong nước sôi lửa bỏng , trong lòng càng là thâm than , người Hạ Hình Vũ luôn trừng mắt ta làm gì thế , ta giống như cái gì sự cũng không làm đi!

"Hừ ! Còn không lái xe , nhìn cái gì vậy !" Hạ Hình Vũ có hỏa không nơi phát , không thể làm gì khác hơn là tướng khí roi tại phía trước xem trò vui Điều bay người lên .

Điều Phi nhếch nhếch miệng , no kinh (trái qua) dần vật chính hắn đã sớm thích ứng Hạ Hình Vũ ở không đi gây sự , cũng không tiếp lời , mở lên xe liền đi .

...

Vừa về tới gia , Hạ Hình Vũ liền không chịu được tính tình , mắt đỏ hỏi "Trương Dương , người mấy ngày nay đến cùng đi đâu? Ta khắp nơi cũng không tìm được người , nếu không phải Vương Hải mập mập chết bầm kia nói người không có chuyện gì , ta đã sớm ..." Nói khóe mắt đều nổi lên một tia nước mắt .

Trương Dương nhẹ nhàng ôm lấy nàng , "Cô nương ngốc , ta không phải là cùng người nói không có chuyện gì sao , mấy ngày nay ta vừa vặn muốn đột phá , vì lẽ đó đến võ học sẽ tìm người hỗ trợ đi tới ."

"Vậy bọn họ tại sao không nói cho ta ! Ta vậy mới không tin đây!" Hạ Hình Vũ lau một cái khóe mắt , nhìn chăm chú Trương Dương .

Trương Dương vắt hết óc nghĩ có , hắn cũng không dám cùng Hạ Hình Vũ nói mình đi cùng người gia tỷ võ , không thể làm gì khác hơn là kể tục biên nói: "Thật sự , bọn họ không nói cho người cũng là bởi vì lo lắng người dễ kích động muốn tới tìm ta , phải biết đột phá rất nguy hiểm , nếu như người quấy rồi đã đến ta rất có thể tẩu hỏa nhập ma ."

Vào cửa liền bị không để ý tới Điều Phi hai người vừa nghe tẩu hỏa nhập ma mắt đều trừng lớn , Điều Phi càng là kích động nói: "Ta biết , trên ti vi chính là như vậy nói ! Sự phụ người bây giờ không có chuyện gì , đó không phải là nói người đột phá ! Ha ha ha ..."

Mấy người bị Điều Phi đột nhiên cười khúc khích làm bối rối , coi như Trương Dương đột phá , gia hỏa này cũng không dùng tới cao hứng như thế chứ?

"Đừng", đứng ở Điều Phi bên người Lưu Tiểu Nhã thực sự nhìn không được , một cái tát vỗ vào Điều Phi trên đầu , gia hỏa này chẳng lẽ không biết chính mình cười rất khó nghe mà !

Diêu Phi ngẩn ngơ , lảng lảng nhìn Lưu Tiểu Nhã , "Người dám đánh đập thủ trưởng , ta nhưng là đội phó ..."

"Đùng", không đợi Diêu Phi nói xong , hắn lại bị đánh một cái tát , lần này là Trương Dương làm ra .

"Người ngốc cười cái gì ! Không thấy ta cùng sư mẫu của người nói chuyện sao , một điểm tôn sư trọng đạo khái niệm đều không có !"

Diêu Phi ủy khuất sờ sờ đầu , hắn cũng không dám hướng Trương Dương phát hỏa , "Sư phụ , ta không phải vì người cao hứng mà !"

"Người vì chính người cao hứng đi , có phải là lại có cái gì phôi điểm tử rồi hả?" Hạ Hinh Vũ vừa có chút thương cảm tâm tình một thoáng đã bị Diêu Phi cho hòa tan .

Diêu Phi cười xấu hổ cười , "Ta nào có ! Ta đúng là vì sư phụ cao hứng , lần trước nghe người khác nói sư phụ chính là luyện sức lực người thứ nhất , hiện tại nhất định là Minh Kinh người thứ nhất đi!"

Trương Dương suýt chút nữa bị nghẹn chết , chính hắn một đồ đệ thật là cảm tưởng , tức giận liếc hắn một cái nói: "Người cho rằng sư phụ người ta là thần tiên hạ phàm ! Còn Minh Kinh người số một , lời này của người nếu như nói ra sư phụ của người ta ngày mai sẽ bị người băm thành tám mảnh rồi!"

Lưu Tiểu Nhã nghe mấy người nói chuyện , trong lòng so với Miêu Trảo gãi còn ngứa , rốt cục nhịn không được hỏi: "Dương ca , các người nói Minh Kinh luyện sức lực là cái gì? Còn có mấy ngày nay chúng ta cấm điểm chỗ kia rốt cuộc là làm gì?"

Diêu Phi nhìn một chút Trương Dương , thấy hắn không có ngăn trở đáng vẽ , liền giải thích: "Người xem qua võ hiệp kịch truyền hình chứ? Ngày hôm nay chúng ta đi chỗ kia chính là tương đương với đi qua một môn phái , còn luyện sức lực cùng Minh Kinh chính là người trong võ lâm võ công cảnh giới ."

Lưu Tiểu Nhã miệng nhỏ một thoáng liền mở rộng ra , nằng thật sự là không thể tin được , ở hiện đại lại còn có võ lâm !

"Làm sao có khả năng? Ta làm sao không có chút nào biết , cũng chưa từng nghe nói cái nào từng xuất hiện phi thiên độn địa nghe đồn ah !" Lưu Tiểu Nhã ngơ ngác mà tự nói , nói xong nhìn về phía Trương Dương ánh mắt của tràn đầy cực nóng .

Trương Dương cảm giác mình bị đánh bại , "Người vẫn đúng là có thể nghĩ , phi thiên độn địa là thần tiên , người gặp người võ giả nào biết bay!"

Lưu Tiểu Nhã không có để ý Trương Dương phản bác , trong mắt hưng hực còn kèm đem Trương Dương ăn , "Dương ca , người thu ta làm đồ đệ đi! Ta sau đó nhất định thật nỗ lực , tuyệt đối so với Diêu đội được!"

Diêu Phi hận hận lắm lắm một câu , "Qua câu rút ván nha đầu , vừa vẫn là ta cho người biết võ lâm , hiện tại liền bán đứng ta !"

Trương Dương thật sự là không chịu được Lưu Tiểu Nhã ánh mắt , không thấy hồng của mình đều sắp cho Hạ Hinh Vũ vận gãy nha.

"Tiểu Nhã , luyện võ nhưng là rất khổ một chuyện , người một cô nương gia không chịu nổi. Lại nói người học võ công thì sao , bây giờ không phải là rất tốt ." Trương Dương một cách uyển chuyển mà cự tuyệt , hắn có thể không muốn về sau mỗi ngày bị Hạ Hinh Vũ ngược đãi .

Lưu Tiểu Nhã một mặt kiên định , "Sẽ không đâu ! Trước đây chính ta tại trường cảnh sát lúc đi học vẫn chính là số một , xưa nay không kêu lên khổ ! Học võ công đó là bởi vì ta thích nó , trước đây không biết coi như xong , hiện tại ta biết rồi , ta liền nhất định phải học . Người hôm nay không thu ta làm đồ đệ , sau đó ta liền mỗi ngày quần quít lấy người !"

Trương Dương nhìn trước mặt kiên định tiểu nha đầu có chút do dự , nếu là thật như lời nàng nói cái kia giống như có nghị lực , chính mình nhận lấy nàng không hẳn không là một lựa chọn tốt . Phải biết rằng bây giờ nhưng là Minh Kinh rồi , không một cái lấy ra được đồ đệ cũng thật là thật không tiện gặp người .

Về phần Diêu Phi , Trương Dương không nhìn thẳng rồi. Gia hỏa này có thể ở trong vòng ba năm đột phá luyện sức lực liền tính là không tồi rồi , hi vọng hắn truyền thừa y bát của chính mình , còn không bằng hi vọng Hạ Hinh Vũ cái này chơi phiêu về tính chất người vợ .

Trương Dương nhìn một chút Hạ Hinh Vũ , thấy nàng không có một chút nào biến sắc về mặt , có chút khó khăn . Chính hắn một người vợ nhưng là bình đảm chua , mặc dù mình không những ý nghĩ gì khác , nhưng ai biết Hạ Hinh Vũ nghĩ như thế nào .

Lưu Tiểu Nhã không hổ là thông minh nhanh trí , thấy Trương Dương do dự nhìn về phía Hạ Hinh Vũ , vội vã ngã quỵ ở mặt đất , "Cầu sư phụ thu ta làm đồ đệ !" Nói nước mắt là chả nhìn Hạ Hinh Vũ , tiểu dáng đáp làm người trù mền đến cực điểm .

Hạ Hinh Vũ thật sự là không chịu được Lưu Tiểu Nhã nhìn chăm chú , lại nói bình thường tiểu nha đầu này cùng nàng quan hệ cũng rất được , liền vội vàng tiến lên kéo nàng .

"Đứng lên đi , Trương Dương muốn là đáp ứng rồi , ta không ý kiến ."

Lưu Tiểu Nhã mặt ngay lập tức lộ ra nụ cười , phản phất một thoáng liền đứng lên , thật chặt lôi kéo Hạ Hinh Vũ tay cao hứng nói: "Cảm ơn Hinh Vũ tỷ , sau đó chúng ta nhưng dù là người một nhà á!"

Trương Dương một thoáng đều không phản ứng lại , nha đầu này hỏi qua chính mình ý kiến sao? Còn có chính mình thật giống không đáp ứng thu nàng làm đồ đệ?

"Ta nói Tiểu Nhã , ta thật giống như còn không có đáp ứng chứ? Không dùng tới vui vẻ như vậy đi!"

"Thiết! Hình Vũ tỷ đều đáp ứng rồi , ngươi còn dám không đáp ứng , có tin hay không Hình Vũ tỷ tìm ngươi tính sổ !" Luru Tiểu Nhã hếch đầu nhỏ , đầy vô tình nói rằng .

Trương Dương nhìn Diêu Phi trêu tức mà nhìn mình , rằng đều hận ngứa , hẳn là tạo cái gì nghiệt , thu đồ đệ đều không giống với người khác !

"Hừ ! Sau đó cũng không nên xin ta dạy võ công cho ngươi , sư phụ ta bây giờ đau đầu , đi ngủ !" Trương Dương nhìn Diêu Phi cùng Luru Tiểu Nhã đều đi đập Hạ Hình Vũ nịnh bợ , thờ phỉ phò nói rằng !

Luru Tiểu Nhã híp của nàng mắt to , lập tức chạy tới cho Trương Dương nện lên chân , "Sư phụ không nên tức giận , chọc tức không được, sau đó đồ đệ sẽ cho ngươi làm về vang."

Hạ Hình Vũ nhìn thấy Trương Dương ghen bộ dáng không nhịn được bật cười , "Ngươi tâm nhãn thật nhỏ , người ta lại không nói cướp đồ đệ ngươi , cần phải như vậy mà !"

Trương Dương thoải mái nằm trên ghế salông , hưởng thụ đồ đệ mình xoa bóp , khuôn mặt lộ ra đắc ý , "Ai quan tâm bọn họ , nếu là ta phát câu nói , có rất nhiều người bái ta làm thầy ! Ta bất quá là thấy bọn họ đáng thương mới thu bọn họ làm đồ đệ thôi !"

Đang nói Trương Dương cũng cảm giác trên đùi lực đạo lớn hơn rất nhiều , hóa ra là Luru Tiểu Nhã bắt mẫn , đang dùng đại kính đây.

Trương Dương không khỏi nở nụ cười , "Ngươi tiểu nha đầu này cho sư phụ đầm bóp chân còn không dùng tâm , sau đó làm sao hi vọng ngươi thể sư phó làm việc , xem tới vẫn là phải nhiều dạy dỗ Diêu Phi rồi."

Diêu Phi vừa nghe mặt đều cười nở hoa rồi , "Sư phụ , ta nhưng là ngươi khai sơn đại đệ tử , không phải Luru Tiểu Nhã này tiểu nha đầu có thể thay thế !"

Trương Dương cười ha hả không đáp lời , híp mắt hưởng thụ đồ đệ hiếu kính .

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Đại Cao Thủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 109: Kinh khí giết cá canh ba

Đại đại môn , còn kém mấy chục phiếu vé đề cử liền một ngàn rồi, ah

Luru Tiểu Nhã thờ phỉ phò trêu Diêu Phi một chút .

Tiểu khuôn mặt lộ ra làm bộ đáng thương về mặt , "Sư phụ , ta mới là người đệ tử chính thức có đúng hay không , Diêu Phi nhiều lắm cũng chỉ có thể toán đệ tử ngoại môn ."

"Tốt ! Ngươi một cái vong ân phụ nghĩa tiểu nha đầu ! Uống ta trước kia như vậy chăm sóc ngươi , hiện tại ngươi là muốn tạo phản nữa à !"

Diêu Phi tức giận mặt đều tái rồi , sụ mặt tội nghiệp mà nhìn về phía Trương Dương , chỉ lo Trương Dương Lai câu khẳng định lời nói .

Trương Dương có chút bất đắc dĩ , "Các ngươi an phận một chút cho ta , từng cái từng cái võ nghệ không được , còn từ sáng đến tối còn giằng co ."

"Xuất hiện ở các ngươi đều là đệ tử ký danh , chỉ cần ai trước tiên đột phá luyện sức lực chính là ta vào môn đệ tử ." Trương Dương giải quyết dứt khoát , không thêm đề ý hai người , cùng một bên xem trò vui Hạ Hình Vũ nói rằng: "Người vợ , ngươi có phải hay không nên đi nấu cơm , ta nhưng là vậy ngày đều không ăn cơm đi ."

Hạ Hình Vũ bất mẫn mà nhìn Trương Dương một chút , bất quá nghe được Trương Dương mấy ngày đều không ăn cơm lại là một trận đau lòng , ngoài miệng hận hận mắng: "Ta liền biết tên béo đáng chết kia ngược đãi ngươi rồi, khẳng định là chính bản thân hắn đem cơm đã ăn xong không cho ngươi ăn , không trách lớn lên béo như vậy !"

Nói là nói như vậy , Hạ Hình Vũ vẫn là mã đứng lên đi cho Trương Dương chuẩn bị ăn .

Trương Dương dở khóc dở cười, Vương Hải đây là nằm cũng trúng đạn a, trong lòng nhưng có chút chờ mong lần sau Hạ Hình Vũ nhìn thấy Vương Hải tỉnh cảnh rồi.

Lưu Tiểu Nhã thấy Hạ Hình Vũ đi nhà bếp, lập tức bỏ lại Trương Dương vội vã chạy đi vào hỗ trợ rồi, nhìn Trương Dương lắc đầu không ngớt.

"Sư phụ, nhìn thấy sao, đây chính là điển hình vong ân phụ nghĩa ah! Người có thể ngàn vạn không thể làm việc ngược nhà!" Diêu Phi thấy Lưu Tiểu Nhã không ở, mau mau thêm mắm dặm muối về phía Trương Dương đã ra động tác tiêu báo cáo.

Trương Dương trừng mắt, "Cái tên nhà người đừng nghĩ đi theo ta bộ này, lần trước đưa cho người luyện cốt thuốc đến cùng dùng chưa, người đáng đáp này cả đời cũng đừng nghĩ đột phá luyện sức lực rồi!"

Diêu Phi mặt một đỏ, rù xuống đầu nói: "Sư phụ, không phải ta không muốn dùng a, thật sự là đồ chơi kia mùi vị quá khó nghe rồi. Ta dùng một lần trên người liền tất cả đều là mùi thuốc, tốt vài ngày đều rửa không sạch ah." Diêu Phi khổ não gãi đầu một cái, lần trước hẳn sau khi dùng qua nhưng là hun chạy mấy cái muối tử.

Trương Dương chân tâm là bị hắn đánh bại, "Cái tên nhà người! Người có biết hay không thuốc kia trân quý bao nhiêu không, người lại sẽ dùng một lần! Đây chính là mười cái đột trị liệu thuốc ah!"

Diêu Phi cười đắc ý, "Sư phụ, người cho rằng ta ngược a, ta liền ngã một phần mười đi ra, cái khác đang ở nhà bên trong đây."

"Ngu ngược! Đó là phân mười lần dùng sao? Đây là muốn một lần toàn bộ dùng hết mới hữu hiệu quả, người làm thành như vậy chính là ít đi một phần mười hiệu quả, ta xem người cả đời cứ tính như thế!" Trương Dương tức giận thật muốn mạnh mẽ đánh hắn một trận, hắn đã nói rất nhiều lần thuốc dùng như thế nào, gia hỏa này lại còn xằng bậy!

Diêu Phi yếu ớt hỏi một câu, "Nếu không sư phụ cho ta đổi một phần, cái kia ta liền cho Lưu Tiểu Nhã quên đi?"

"Người dám! Ta liền biết người khẳng định nói xấu ta, bị ta bắt được đi!" Diêu Phi phía sau bỗng nhiên vang lên một tiếng khê kêu, hóa ra là Lưu Tiểu Nhã chẳng biết lúc nào đi ra, vừa vặn đã nghe được Diêu Phi.

Diêu Phi mặt cứng đờ, lập tức khôi phục bình thường, "Sư muội thật là trách lầm ta, ta đây là hướng về sư phụ cho người muốn chỗ tốt đây! Người còn không thật cảm tạ sư huynh ta!"

Lưu Tiểu Nhã vậy mới không tin Diêu Phi thì sao đây, nhìn về phía Trương Dương, trong mắt bao hàm đối với Diêu Phi nghi vấn.

"Đại khái chính là cái này ý tứ đi! Thừa dịp Hình Vũ còn không làm tốt, Diêu Phi người trước cho Tiểu Nhã giới thiệu một chút võ lâm đại thể tình huống, ta đi nhà bếp nhìn!" Nói Trương Dương liền hướng nhà bếp đi đến, còn chính đang mắt lé hai người hẳn là chẳng muốn đi quán.

Đã đến nhà bếp, Trương Dương nhìn chính đang bận bịu Hạ Hình Vũ, trong lòng nhất thời ảm áp, ai có thể tưởng tượng đến một vị thân phận hiển hách thiên kim tiểu thư sẽ như vậy dễ tâm cho một người đàn ông làm cơm.

"Hình Vũ, ta tới giúp người." Thấy Hạ Hình Vũ chính cầm lấy một cái cá sống, Trương Dương liền vội vàng tiến lên hỗ trợ.

Hạ Hình Vũ bỏ lấy tóc tán loạn, "Tay của người còn làm bị thương đây, ta tự mình tới là được rồi."

Trương Dương cười ha ha, "Người cũng quá coi thường ta, xem ta!"

Nói trên tay liền bốc lên bạch quang nhàn nhạt, đây là trong cơ thể hắn kinh khí, nếu như bị những võ giả khác nhìn thấy tuyệt đối sẽ mắng to Trương Dương, lại có Minh Kinh cao thủ dùng kinh khí giết cá!

Kinh khí không hổ là Minh Kinh cao thủ đòn sát thủ, vô cùng sắc bén, đơn giản mấy cái qua lại, vẩy cá nội tạng đã bị cạo sạch.

Hạ Hình Vũ ngốc trệ một hồi liền cao hứng kêu lên: "Thật là lợi hại ồ!"

Trương Dương cười đắc ý, lần này chấn động đến cái tiểu nha đầu này đi à nha!

"Sau đó người nếu như không có tiền, có thể dùng cái này cho người ta cắt tóc ah! Nhất định sẽ có thật nhiều người đến." Hạ Hình Vũ cười ha ha nói tiếp, nhìn Trương Dương sắc mặt đỏ lên, cười càng vui vẻ hơn rồi.

"Người lợi hại! Nếu là ta phá sản, đầu tiên liền đem người này tiểu nha đầu bán đi!" Trương Dương hung dữ nói ra.

Hạ Hình Vũ cười duyên một tiếng, "Ta mới không sợ đây, đến thời điểm tự bán các người gia Đường Hiểu Lộ đi!"

Trương Dương trong nháy mắt bị đánh bại, mỗi lần nha đầu này nói đến Đường Hiểu Lộ các nàng hẳn liền không có gì để nói, chỉ được cười xấu hổ cúi đầu đi sự chú ý của nàng.

"Được rồi, ta sau đó không nói, khiến cho thật giống như ta là bình dấm chua như thế!" Hạ Hình Vũ trắng giả ngu Trương Dương một chút, tiếp bận việc của nàng thức ăn.

Trương Dương trong lòng thầm nói, chỉ người còn không phải bình dấm chua, liền ngay cả Lưu Tiểu Nhã bái cái sư đều ghen còn không thấy ngại nói.

Bất quá lời này hẳn có thể không dám nói ra, Hạ Hình Vũ Cửu Âm Bạch Cốt Trảo vẫn là rất sắc bén.

Hai người mang hoạt một hồi lâu, một bàn thơm ngát món ngon rót cục lên bàn.

"Hình Vũ tỷ thật là lợi hại nha, ta thì sẽ không làm cơm đây!" Lưu Tiểu Nhã chớp mắt to, một mặt sùng bái mà nói ra.

Diêu Phi khinh bỉ nhìn thoáng qua Lưu Tiểu Nhã, trêu nói: "Nịnh nọt công phu cũng khá ah! Lại không gọi sư mẫu, người có phải hay không nghĩ đến cái mưu quyền oán vị ah!"

Lưu Tiểu Nhã tức đến nổ phổi, Diêu Phi gia hỏa này đều là chán ghét như vậy, "Ta tên thói quen không được ah! Người cũng đừng muốn gây xích mích thị phi!"

Diêu Phi cười gian một tiếng, "Ta nhưng không gây xích mích, chính người nhất định phải như vậy lý giải ta cũng không có cách nào." Nói sẽ không lý Lưu Tiểu Nhã, chuẩn bị lấy tay nhặt khối thịt ném thử.

"Đừng", Trương Dương một thoáng mở ra hân móng vuốt, "Đi rửa tay!"

Lưu Tiểu Nhã đổi giận thành cười, "Không có chút nào giảng vệ sinh, sư phụ mau nhanh đuổi hẳn đi."

Hạ Hình Vũ cười nói: "Tiểu nha đầu đừng nói hẳn, chính người còn không đi rửa qua, không phải vậy sau đó sẽ không com của người rồi."

Lưu Tiểu Nhã khoe khoang duỗi ra bàn thân trắng như tuyết khéo léo hai tay, "Ta nhưng là đã sớm tắm xong, sẽ chờ Hình Vũ tỷ com nước vào bàn đây."

"Ăn com, ở đâu ra nói nhảm nhiều như vậy!" Trương Dương thật sự là nắm mấy người hết cách rồi, trực tiếp bắt đầu ăn rồi, thỉnh thoảng khen Hạ Hình Vũ vài câu, chọc cho Hạ Hình Vũ khanh khách cười không ngừng.

Diêu Phi thấy Trương Dương chuyên nhìn chăm chăm mình thích sục kho măng liệt ăn, vì một thoáng bỏ chạy đi rửa tay rồi.

Chờ người toàn bộ lên bàn, mấy người trò chuyện một ít cục cảnh sát cùng võ lâm chuyện, bất tri bất giác liền đem Hạ Hình Vũ chuẩn bị một bàn món ăn giải quyết xong rồi.

"Sư phụ, nói như vậy người bây giờ ở trong võ lâm cũng là đại cao thủ?" Lưu Tiểu Nhã nháy Thủy Linh mắt to tò mò hỏi.

"Phí lời! Sư phụ trước đây chính là cao thủ, hiện tại khẳng định đánh khắp thiên hạ vô địch thủ!" Diêu Phi tự hào nói rằng, thật giống Trương Dương đề nhất thiên hạ hẳn Thiên Hạ Đệ Nhị như thế.

"Hai người các người tự không thể muốn chút thực tế, thừa dịp ta mấy ngày nay không có việc gì, các người cho ta cố gắng sử dụng công!" Trương Dương trắng hai người một chút.

Diêu Phi vừa nghe Trương Dương muốn dạy mình võ công, mặt ngay lập tức lộ ra nụ cười, "Sư phụ, người có phải hay không phải cho ta quán đĩnh ah! Trên ti vi cao thủ giáo đồ đệ mình không đều là trực tiếp truyền nội công đấy sao?"

Lưu Tiểu Nhã cũng là một mặt chờ mong, "Sư phụ, có phải là quán đĩnh sau khi chúng ta cũng lập tức liền có thể trở thành là cao thủ?"

Trương Dương trợn mắt ngoác mồm, hẳn chừng nào thì đã nói quán đĩnh rồi, cái này hai gia hỏa cũng quá sẽ phát huy trí tưởng tượng của mình đi à nha!

"Rót cái đầu người! Đàng hoàng cho ta luyện quyền! Cho các người thời gian một tháng, nếu như vẫn chưa thể đột phá luyện sức lực, ta liền đem bọn người đều trục xuất sư môn!"

Lưu Tiểu Nhã lộ ra nước mắt ướt át về mặt, "Sư phụ, ta nhưng là mới nhập môn, Diêu Phi hẳn đều vào cửa nửa năm còn không có đột phá, làm sao có thể như thế đây."

Diêu Phi há miệng không nói ra lời nói, hẳn cũng rất ngượng ngùng, xem ra chính mình đến hảo hảo luyện luyện rồi.

Trương Dương không để ý đến hai người, vào phòng đem còn dư lại hai phần luyện cốt thuốc cầm một phần đi ra.

"Cho người, trở lại tìm vị nước ngâm trong bồn tắm, tất cả đều đổ vào, trong vòng mười ngày không cho phép đổi mới!" Trương Dương đem thuốc ném cho Lưu Tiểu Nhã dọn dỏ.

Lưu Tiểu Nhã tiếp nhận thuốc có chút vui mừng, đây nhất định chính là trong truyền thuyết đan dược ah!

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Đại Cao Thủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 110: Có người tìm đến

Bất quá đối với mười ngày dùng một thùng nước ngâm trong bồn tắm Lưu Tiểu Nhã vẫn còn có chút không thể tiếp thu.

"Biết rồi sư phụ, Nhưng là mười ngày không thay nước cái kia nhiều lắm tằng (bản) a, nếu không ta mỗi lần dùng một điểm được không?"

Trương Dương trừng mắt, nghiêm túc nói rằng: "Nếu như ngươi ngay cả cái này đều không thể chịu đựng, thăng thần vẫn là không muốn học võ! Học võ không có các ngươi nghĩ tới dễ dàng như vậy!"

Điều Phi cùng Lưu Tiểu Nhã bị Trương Dương thành linh xảy ra nghiêm khắc sợ hết hồn, bọn họ không nghĩ tới một mực cùng bọn họ đùa nghịch náo động đến Trương Dương nổi giận lên là như vậy uy nghiêm!

Lưu Tiểu Nhã trịnh trọng gật đầu nói: "Yên tâm đi sư phụ, ta sẽ làm được!"

Một bên Điều Phi cũng mạnh mẽ gật đầu.

Trương Dương thấy hai tên đồ đệ của mình nghe lọt được, lời nói buông lỏng, "Chớ có trách ta trách móc nặng nề, các ngươi sau đó sẽ rõ."

Nói Trương Dương liền nhắm chặt mắt lại, hắn không biết mình làm đúng không đúng, bọn họ nguyên lai trải qua người bình thường hâm mộ sinh hoạt, Nhưng mình bây giờ chính linh của bọn hắn tiến vào một con đường không có lối về.

"Các ngươi đi thôi, Điều Phi mấy ngày nay trước tiên giáo Tiểu Nhã một ít nhập môn quyền pháp, qua mấy ngày ta sẽ dạy các ngươi một ít thứ khác." Trương Dương hơi mệt chút, vung vung tay đuổi rồi hai người.

Nhìn hai người đi ra cửa Trương Dương mới khẽ thở dài một cái, hắn có chút do dự.

Quét dọn xong vệ sinh Hạ Hinh Vũ nhẹ nhàng đi tới, đứng ở Trương Dương sau lưng vì hắn theo : đề nghị lên huyết Thái Dương.

"Không nên suy nghĩ nhiều quá rồi, đây là bọn hắn mình chọn đường."

Trương Dương không nói gì, kể từ cùng Lý Chánh Sơn một trận chiến qua đi hắn liền cảm giác mình đa sầu đa cảm rất nhiều.

"Sau đó lại nhìn đi, muốn là bọn hắn đều không đột phá nổi luyện sức lực cũng không quan hệ gì." Trương Dương khẽ cười một tiếng, kéo qua Hạ Hinh Vũ hôn khẽ một cái.

"Những ngày qua ngươi cũng mệt mỏi, sớm điểm đi nghỉ ngơi đi!" Trương Dương nhìn gầy gò Hạ Hinh Vũ đau lòng nói.

"Ngươi còn không thấy ngại nói, sau đó đi ra ngoài đều phải nói cho ta biết một tiếng, không phải vậy ta sẽ lo lắng." Hạ Hinh Vũ ngồi ở Trương Dương trong lòng ngực bắt mắt nói.

"Được rồi, lần này là ta không đúng, sau này sẽ là đi nhà cầu cũng thông báo người vợ một tiếng!" Trương Dương nặn nặn Hạ Hinh Vũ phồng lên khuôn mặt nhỏ, cười ha hả nói rằng.

Hạ Hinh Vũ bất mãn mà vỗ bốp Trương Dương bàn tay lớn, "Chán ghét! Lần sau ngươi nếu như chơi nữa mất tích, sau đó ta đều không để ý ngươi rồi."

Trương Dương cười ha ha, ôm Hạ Hinh Vũ không nói gì nữa.

...

Sáng sớm ngày thứ hai, Trương Dương là đến cục cảnh sát, đang lúc mọi người ân cần thăm hỏi trong tiếng, Trương Dương lại trở về lâu không gặp bàn làm việc.

"Có lúc như vậy cuộc sống yên tĩnh cũng là một sự hưởng thụ nha!" Trương Dương cảm khái một tiếng.

"Sư phụ! Đang nói gì đấy?" Lưu Tiểu Nhã bước từng bước nhỏ mau mau chạy tới, cười ha hả quay về Trương Dương nói rằng.

Trương Dương vừa nhìn tiểu nha đầu liền biết nàng có tiến bộ, trong lòng hơi kinh ngạc, hắn chưa từng dùng luyện cốt thuốc vì lẽ đó cụ thể hiệu quả

cũng không rõ ràng lắm.

Có thể Điều Phi dùng một chút qua đi Trương Dương cảm giác hiệu quả cũng không khá lắm, không nghĩ tới Lưu Tiểu Nhã tiến bộ so với Điều Phi ít nhất mạnh gấp mấy lần.

"Người ngày hôm qua về nhà sẽ dùng thuốc? Cảm giác thế nào?" Trương Dương vội vàng hỏi, nếu như luyện cốt thuốc thật sự tốt như vậy, vậy hẳn sau đó cần phải nhiều lắm vài phần lại đây.

Lưu Tiểu Nhã lộ ra vẻ mặt kích động, "Hiệu quả tốt lợi hại đây, ta liền ngâm một hồi liền cảm giác mình lợi hại thật nhiều, sư phụ người có thể hay không nhiều cấp ta vài phần nha!"

Trương Dương tức giận nhìn nha đầu này một chút, "Người cho rằng đây là rau cải trắng muốn liền muốn a, lại nói một người dùng một phần hiệu quả tốt nhất rồi, dùng nhiều cũng không có cái gì dùng."

Lưu Tiểu Nhã có chút thất vọng, bất quá lập tức lại khôi phục năng lực quan sát thiên tính, "Sư phụ, vậy người ngày nào đó gọi võ công của ta nha? Điều Phi thật vô căn cứ, ngày hôm qua theo hẳn học một thiên cảm giác đều không đều không học được đây."

"Xú nha đầu! Lại tới bố trí ta, ngày hôm qua thì ai xin ta dạy cho nàng, hiện tại liền không nhận trưởng!"

Lưu Tiểu Nhã cũng không quay đầu lại, trong miệng tiếp tục nói: "Nếu không phải sư phụ muốn ta và người học, ta mới không vui đây! Đánh chính là quyền một điểm đều không còn khí lực, nhìn ta đều muốn ngủ rồi."

Điều Phi chộc tức, mình bây giờ biến thành tất cả mọi người nơi trút giận rồi, liền liền sư muội của chính mình cũng dám không coi hấn ra gì rồi!

"Tiểu nha đầu! Xem ta sau đó còn có dạy người hay không, người tự mình đi luyện đi!"

"Được rồi, sáng sớm liền rùm beng cho ta phiền lòng, Điều Phi, trên người người vị nói sao nặng như vậy?" Trương Dương phát phát tay, nín giận hỏi.

"Đúng đây, khẳng định tới hôm qua ngã xuống hố phân rồi!" Lưu Tiểu Nhã bóp mũi lại cách Điều Phi rất xa.

"Ta không là dùng cái kia thuốc sao, kết quả cứ như vậy ah!" Điều Phi cũng buồn một tờ giấy mặt, hẳn cũng không muốn như vậy.

Lưu Tiểu Nhã đây về khinh bỉ nhìn Điều Phi, "Lừa người! Ta làm sao lại không có chuyện gì, nhất định là trên người người nguyên lai thì có mùi thôi!"

Điều Phi cũng rất buồn bực, "Sư phụ, không phải là người cho ta là giả a?" Nói có chút hoài nghi nhìn về phía Trương Dương.

"Đi xa chút! Thuốc vẫn là người chính mình chọn, mắc mớ gì đến ta!" Trương Dương tức giận lườm hấn một cái.

Điều Phi về mặt đưa đám, đi tới Lưu Tiểu Nhã bên cạnh hỏi: "Sư muội có phải là có cái gì phương pháp đặc thù à? Nếu không làm sao người sẽ không thôi đây?"

Lưu Tiểu Nhã mặt đều Biệt Hồng rồi, "Mau tránh ra, ta sẽ nói cho người biết." Nói chính mình trước hết chạy đến Trương Dương phía sau.

"Ngừng, người liền đứng cái kia, không có chuyện gì về nhà đợi mấy ngày tán tán vị, sống quá mười ngày là tốt rồi."

"Ồ! Người sư muội kia nói cho ta biết một thoáng bí quyết chứ, chẳng qua sư huynh mời người ăn bữa tiệc lớn, thế nào?" Điều Phi nói một mặt mong đợi nhìn về phía Lưu Tiểu Nhã, nhìn dáng dấp đối với trên người mình mùi vị cũng là rất khó nhân.

"Nào có cái gì bí quyết, không phải là trực tiếp rót nước bên trong là được rồi sao?" Lưu Tiểu Nhã nói nhìn về phía Trương Dương, "Sư phụ, có phải là ta dùng phương pháp không đúng vậy?"

Trương Dương suy nghĩ một chút đại khái hiểu một ít, xem ra là Lưu Tiểu Nhã là đem được hiệu hoàn toàn hấp thu, Điều Phi gia hỏa này còn kém rất nhiều, vì lẽ đó mùi thuốc đều tại bên ngoài thân lắng đọng xuống rồi.

"Người sau đó mỗi lần phao (ngâm) quá tám liền đánh mấy lần quyền, như vậy hiệu quả hẳn là khá hơn một chút." Trương Dương nhìn về phía Điều Phi đề nghị.

Quay đầu đối với Lưu Tiểu Nhã nói: "Người cũng thế, chờ người mười ngày đích luyện cốt kỳ quá khứ ta sẽ dạy người, bây giờ còn là theo Điều Phi đồng thời luyện đi."

Điều Phi cười đắc ý, nhìn người cái nha đầu chết tiệt kia còn dám hay không đắc tội ta rồi.

Lưu Tiểu Nhã bĩu môi không nói gì, bất quá nhìn về phía Trương Dương ánh mắt của nhưng tràn đầy u oán.

"Đừng nhìn ta như vậy, bị người Hình Vũ tỷ thấy được còn tưởng rằng ta làm chuyện gì có lỗi với nàng đây." Trương Dương vội vàng nói, nha đầu này không phải cho hấn gây phiền phức sao.

"Hừ! Không dạy sẽ không giáo! Ta đi tìm Hình Vũ tỷ học, mới không bằng xú hồng hồng Điều Phi học đây!" Nói không để ý tới hai người đi ra.

Điều Phi tức giận gần chết , quay về Trương Dương tả oán nói: "Sư phụ , người nhìn thấy đi à nha ! Nàng chính là như vậy đối với ta người sư huynh này, có còn hay không trên dưới tôn ti rồi!"

Trương Dương mới là không để ý đến hấn bức tức , "Người suy nghĩ một chút chính người , có còn hay không ta đây sư phụ để ở trong mắt , còn không thấy ngại nói đến người khác !"

"Sư phụ , ta oan uổng ah ! Ta nhưng là vẫn đem lão nhân gia người để ở trong lòng, bắt quá không ở ngoài mặt hiển hiện mà thôi, ta cũng không giống như Lưu Tiểu Nhã tên kia sẽ nịnh hót !" Điều Phi mặt dày , tiến đến Trương Dương bên người khiêu khướu đạo .

"Không phải là cùng người nói không nên tới gần mà, người hun đến đâu ta đều hôn mê , trở lại cho ta cố gắng giặt rửa mấy lần , cũng là người da mặt dày còn dám tới đi làm lẫn lộn thời gian !" Trương Dương nặn nặn mũi , Điều Phi trên người gia hoả này mùi vị cũng quá khó nghe rồi.

"Hừ ! Các người đều ghét bỏ ta...ta về nhà quên đi !" Điều Phi ừ ừ nghiêm mặt , giả trang ra một bộ thương tâm đáng đáp .

Trương Dương cười ha ha , "Vừa vặn , người về nhà văn phòng không khí đều tốt thêm vài phần , mau trở về đi thôi !"

"Ta đi rồi nhưng là không còn người cho sư phụ bưng trà rót nước rồi, nếu không ta vẫn là lưu lại đến đây đi ." Điều Phi cợt nhả mà cười nói.

"Theo người , bắt quá người đi phiền người khác đi, ta còn có việc đây." Trương Dương nói liền một trang báo nghiêm túc nhìn lại .

Điều Phi biết vậy nên không thú vị , trong miệng nhỏ giọng thầm thì nói: "Đi làm xem báo , lãng phí quốc gia tài nguyên !"

Nói xong không giống nhau : không chờ Trương Dương phản ứng , bỏ chạy đi quấy rầy người khác đi rồi.

Bất đắc dĩ nhìn thoáng qua chính hấn một không an phận đồ đệ , Trương Dương lắc lắc đầu tiếp tục xem hấn báo chí .

Chính nhìn nhập thần , Trương Dương đã bị hồi lâu chưa từng lộ diện Lý bảo vệ nước đã cắt đứt hứng thú .

"Lý đội , đã lâu không gặp người rồi , gần nhất ở bận rộn gì sao?" Trương Dương cười cợt hỏi.

"Hay là người tiểu tử trêu đến phiền phức !" Lý bảo vệ nước tức giận nhìn Trương Dương một chút , mấy tên này luôn gây phiền toái cho mình .

Trương Dương sững sờ, "Ta gần nhất đều không tới làm à? Có phải là Điều Phi tiểu tử kia lại gây cái gì họa?"

Lý bảo vệ nước nhìn Trương Dương không rõ vì sao bộ dáng , cũng lười với hấn giải thích .

"Không nói cái này , có người tìm người , chính đang phòng làm việc của ta chờ người đấy ."

"Ai vậy? Lại lao động người người đại đội trưởng này chạy trốn , ta thật giống như không quen biết cái gì đại quan chức? Chẳng lẽ là Hình Vũ cha hấn?" Trương Dương có chút không hiểu hỏi.

"Phí lời , nếu như Hạ tỉnh trưởng đến rồi , ta còn với người đồng dài lâu như vậy !"

Lý bảo vệ nước thấy Trương Dương còn là một bộ dáng vẻ mê hoặc , trực tiếp nói: "Ta cũng không biết bọn họ làm gì , ngược lại người đi gặp một mặt là được rồi ."

Trương Dương thấy Lý bảo vệ nước nói như vậy sẽ không có xoắn xuýt ai tới tìm hấn rồi, đứng dậy liền hướng Lý bảo vệ nước phòng làm việc của đi đến .

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Đại Cao Thủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 111: Người uy hiếp ta?

Tiến vào Lý Bảo Quốc phòng làm việc của , Trương Dương liền cảm giác có gì đó không đúng .

Bên trong hai người lại là võ giả !

"Các ngươi là?" Trương Dương nhìn trước mắt nhất trung một ít, hơi nghi hoặc một chút hỏi.

Chải lên đại bồi đầu người trung niên cười ha hả nói rằng: "Ngài chính là Huyết Đồ Vương tiền bối đi, chúng ta là Nam Tinh quốc an phân cục, ngày hôm nay đặc biệt đến bái phỏng tiền bối."

Trương Dương có chút buồn bực, chính mình lúc nào gọi Huyết Đồ Vương rồi hả? Bất quá bây giờ không phải xoắn xuýt cái này thời điểm, tùy tiện tìm một cái ghế ngồi xuống, Trương Dương chậm rãi nói rằng: "Ta thật giống như cùng các ngươi không có gì kết giao chứ? Không biết hai vị tới tìm ta có chuyện gì?"

Trung niên đại bồi đầu vẫn là nở nụ cười, không có nhận Trương Dương trái lại tự giới thiệu mình: "Ta tên phương trị quốc, vị này chính là Lưu một uy, chúng ta lần này tới chủ yếu là vì yêu xin tiền bối gia nhập ta Quốc An cục."

Trương Dương có chút không hiểu ra sao, Quốc An cục hẳn nghe Vương Hải bọn người nói quá, liền là quốc gia võ giả chỗ ở một cái bộ ngành, bất quá chính mình thật giống cùng bọn họ từng qua lại chứ?

"Ta bây giờ không thiếu ăn không thiếu mặc, tại sao phải gia nhập quốc an, không dùng tới chứ?"

"Trương Dương, đừng tưởng rằng ngươi tại võ lâm kiếm ra điểm danh khí liền không coi ai ra gì rồi! Nếu không phải..."

Không đợi Lưu một uy nói xong, phương trị quốc liền lớn tiếng quát: "Im miệng! Nhanh hướng tiền bối xin lỗi!"

Trương Dương nhìn hai người, trong mắt xuyên thấu qua một tia cân nhắc, một cái mặt đỏ một cái mặt trắng, đây là cùng mình hò hét sao? Lưu một uy chưa nói xong lại là có ý gì?

"Hừ!" Lưu một uy khinh rên một tiếng, không nói gì, không xem qua bên trong vẫn là lộ ra một tia không phục.

"Trương tiền bối, xem ở hần tuổi còn nhỏ phân thượng ngài cũng đừng cùng hần bình thường so đo, ta thay hần hướng về ngươi chịu tội rồi." Phương trị quốc khiêm tốn mà nói ra, nụ cười trên mặt vẫn không có từng đứt đoạn.

"Nói một chút, ta tại sao phải gia nhập các ngươi? Các ngươi có thể cho ta chỗ tốt gì?" Trương Dương nhẹ nhàng nở nụ cười, đầy vô tình nói rằng.

Phương trị quốc kéo lại còn muốn lên tiếng Lưu một uy, "Chúng ta cũng biết tiền bối không thiếu tiền, thật có chút công việc (sự việc) không phải tiền có thể giải quyết, gia nhập quốc an nhưng là ra sức vì nước, ngài cho là thế nào?"

Trương Dương đứng dậy, xoay xoay lưng, khẽ cười nói: "Được rồi, ta cái gì cũng không thiếu, việc này sau này hãy nói đi!"

Hắn mới sẽ không vì là cái gì chó má đặc quyền vì người khác bán mạng, võ giả cái nào không phải theo đuổi tự do. Liền ngay cả gia nhập võ học biết, Trương Dương cũng là vì người nhà của mình an ủi mới gia nhập.

Ngay khi Trương Dương đang muốn đáp ra khỏi cửa phòng không có chú ý chính hắn thời điểm, Lưu một uy một câu nói bỏ đi ý nghĩ của hắn.

"Trương Dương, ngươi quá can rở! Ngươi cho rằng ngươi ở kinh thành hai người phụ nữ không người biết ư!"

Trương Dương sắc mặt bỗng nhiên trở nên âm trầm lại, cả người sát khí tràn ngập, toàn bộ cục cảnh sát đều bị một luồng khí tức âm lãnh bao phủ!

"Ngươi là đang uy hiếp ta sao?" Trương Dương gần từng chữ nhẹ nhàng hỏi, ngữ khí tuy rằng bình thản, nhưng bên trong căn phòng hai người chỉ cảm thấy sắp bị Trương Dương ép tới bạo thể rồi.

Phương trị quốc cũng còn tốt chút, dù sao cũng là luyện sức lực viên mãn võ giả, miễn cưỡng có thể đứng thẳng. Nhưng vừa vận luyện sức lực tiểu thành Lưu một uy sao có thể đỡ lấy Minh Kinh cao thủ uy thế, nhất thời ngã quỵ ở mặt đất, sắc mặt tái nhợt, mồ hôi rơi như mưa!

"Tiền bối đã hiểu lầm, chúng ta tuyệt không có ý đó, còn xin tiền bối tha cho hần một mạng!" Phương trị quốc thấy Trương Dương trong mắt sát khí tràn ngập, đầy áp lực thở hồng hộc nói rằng.

Lúc này phương trị quốc ở trong lòng đem Lưu một uy tổ tông mười tám đời đều mắng một lần, thằng ngu này cùng trong truyền thuyết đồ sát Vương nói như vậy không là muốn chết mà! Mấu chốt là ngươi muốn chết không phải mang theo ta à!

Nhìn nom nóp lo sợ phương trị quốc, Trương Dương nhìn hắn chằm chằm một biết, khẽ cười một tiếng sẽ thu hồi trên người uy thế, chậm rãi nói: "Việc này ta sẽ cân nhắc, sau ba ngày ngươi tới gặp ta, bất quá thằng ngu này lần sau dám đến, ta liền làm thịt hắn!" Nói Trương Dương cũng không quay đầu lại rồi khỏi phòng.

Về phần Lưu một uy có thể hay không trả thù, có hay không hậu trường, những này cũng không phải Trương Dương cần quan tâm.

Hắn không tin người của quốc an sẽ vì một cái não tàn cùng một cái Minh Kinh cao thủ không qua được.

Chờ Trương Dương rời đi, phương trị quốc mới thở phào nhẹ nhõm, vừa Trương Dương phóng thích uy thế, hắn thực sự là bị giật mình.

"Không hổ là giang hồ võ lâm công nhận vương giả , thực sự là thật là đáng sợ !" Phương trị quốc thờ dài nói .

Vẫn ngã quy ở mặt đất Lưu một uy này mới phục hồi tinh thần lại , trong mắt thoáng hiện nòng nặc oán độc , "Việc này sẽ không cứ tính như vậy !" Nói cũng không để ý tới một bên phương trị quốc , kéo một môi thân thể gãy giữa rời khỏi .

Nhìn Lưu một uy đi xa , phương trị quốc mới khinh thường cười một tiếng , "Coi chính mình có một Minh Kinh ca ca liền không coi ai ra gì rồi , bất luyện sức lực thành tựu nhỏ nông cuồng như thế !"

Bên ngoài phòng , ngồi tại chính mình dựa vào trên ghế Trương Dương bỗng nhiên khẽ cười một tiếng , "Hóa ra là có một Minh Kinh ca ca , chẳng trách nông cuồng như vậy !"

Xem Lưu một uy bộ dáng cũng không cao hơn hai mươi lăm , còn ca ca hán Trương Dương suy đoán nhiều lắm cũng chính là cái Minh Kinh tiểu thành , hán còn không phải quá kiêng kỵ .

Cùng Lý Chánh Sơn một trận chiến , hai người cuối cùng bùng nổ ra sức chiến đấu tuyệt đối tiếp cận Minh Kinh tiểu Thành Điện Phong , hướng hồ khi đó Trương Dương bắt quả vừa đột phá . Hiện tại hán nếu như liều mạng , vậy tiểu thành cao thủ còn thật không nhất định làm gì được hán !

Bất quá để Trương Dương thay đổi chủ ý vẫn là Lưu một uy nói đến kinh thành hai nữ , cái này cũng là Trương Dương vẫn kiêng kỵ địa phương . Người khác khả năng không biết mình cùng quan hệ của các nàng , nhưng những..kia cùng mình có cừu oán cái nào không có đường tử , thêm vào Trương Dương cùng quan hệ bọn nàng cũng không phải rất bí ẩn , bị người ta biết cũng rất bình thường .

Nghĩ tới đây , Trương Dương móc ra điện thoại cho Vương Hải đánh tới , "Vương ca , có chuyện hỏi người hạ xuống , thuận tiện đi ra tâm sự sao?"

"Của ta lão tổ tông , người không ở nuôi trong nhà tổn thương lại muốn làm mà ! Ta bây giờ cũng không dám thấy các người gia nữ ma đầu , người hãy bỏ qua ta đi !" Điện thoại bên kia Vương Hải vừa nghe đến Trương Dương muốn thấy mình vợ và từ chối .

"Có chuyện đứng đắn tìm người , vừa người của quốc an tới tìm ta...ta muốn hỏi người một ít tình huống ." Trương Dương đã cắt đứt Vương Hải phí lời , đi thẳng vào vấn đề .

Điện thoại bên kia Vương Hải trầm mặc một hồi , nói một tiếng , "Sau đó các người cục cảnh sát đối diện phòng ăn thấy ." Nói xong cũng cúp điện thoại .

Trương Dương cúp điện thoại có chút dờ ra , một lúc lâu mới khẽ thờ dài một cái đứng dậy , chậm rãi đi ra ngoài cửa .

"Sư phụ , đi đâu à?" Mới ra Hạ Hình Vũ văn phòng Lưu Tiểu Nhã nhìn thấy Trương Dương đi ra phía ngoài , tò mò hỏi .

"Không có chuyện gì , đợi đến có chút buồn bức đến sợ , ra đi vòng vòng ." Trương Dương cười ha hả nói rằng .

Lưu Tiểu Nhã vui sướng nói rằng : "Sư phụ , ta cùng người đồng thời đi , người bị thương ta cũng thật chăm sóc người mà !"

Trương Dương khổ não mà nhìn về phía nha đầu này , "Siêng năng làm việc ! Không muốn lãng phí người đóng thuế tiền !" Nói không giống nhau : không chờ Lưu Tiểu Nhã phản ứng , dưới chân mấy cái khinh nhảy , người liền không thấy bóng dáng .

"Rất đẹp trai ồ ! Nếu như ta sau đó cũng có thể như vậy tốt biết bao nhiêu ah !" Lưu Tiểu Nhã ngo ngác nhìn Trương Dương bóng lưng biến mất , tự lẩm bầm .

"Xú nha đầu ! Đừng có nằm mộng , sư phụ đã sớm đi xa , nhìn cái gì chứ !" Điều Phi quý dị âm thanh bỗng nhiên vang lên , dọa Lưu Tiểu Nhã nhảy một cái .

Lưu Tiểu Nhã tàn nhẫn mà trừng Điều Phi một chút , "Người mới thôi đây ! Bất hòa hồ xí nói chuyện !" Nói liền lắc mông đi nha .

Điều Phi không để ý chút nào , tiện tiện mà cười nói : "Thấy vậy vị cũng muốn oán vị a , Hạ Hình Vũ ma đầu kia lần này tính sai đi ! Khả khả khả ..."

Không đề cập tới của mình hai vị đồ đệ có ý nghĩ gì , Trương Dương đã đến đối diện phòng ăn đã nhìn thấy Vương Hải mập mạp này thở hổn hển chạy tới .

"Ồ ! Vương ca động tác không chậm nha , nhanh như vậy lại tới !" Trương Dương điều cười một tiếng , mời Vương Hải ngồi xuống .

Wương Hải thở hổn hển , tức giận nói rằng : "Còn không phải là vì tiểu tử người , không phải vậy ta cần phải như vậy mà !"

Là vua biển rót một chén trà , Trương Dương cười ha hả nói : "Uống chén trà xin bớt giận , liền làm tiểu đệ ta bồi tội rồi ."

"Này còn tạm được ! Ta nói ... Ồ ..." Vương Hải rít lên một tiếng , sợ đến toàn bộ người của phòng ăn đều quay đầu xem hướng bên này .

"Phi ! Tiểu tử người muốn bóng chết ta là đi !" Vương Hải vợ và phun ra trong miệng trà nóng , khổ đại cừu thâm nhìn chằm chằm Trương Dương .

Trương Dương lúng túng nở nụ cười , hán còn thật không biết trà là bị phỏng , nói liên tục xin lỗi cuối cùng là dẹp loạn Vương Hải lửa giận .

"Được rồi, tiểu tử ngươi hại ta cũng không phải một lần hai lần rồi, lười cùng ngươi tính toán ." Vương Hải bắt đầu dĩ nói rằng , nhìn Trương Dương về mặt đều là u oán.

Trương Dương tóc gáy dựng đứng , "Đừng ! Vương ca có thể đừng nhìn ta như thế , vợ ta hiểu lầm sẽ không tốt !"

"Cút! Ta thích nữ , không có hứng thú tìm ngươi !" Vương Hải hận hận nói một tiếng , theo bản năng mà cầm lấy chén trà trên bàn kế tục uống một hớp .

Giết lợn dường như tiếng kêu lần thứ hai ở phòng ăn vang lên , lần này Trương Dương nhưng là đã sớm chuẩn bị , đầu một thoáng liền chôn ở trên bàn , hán cũng không muốn lại thật xấu hổ chết người ta rồi .

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Đại Cao Thủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 112: Đứng lại , đừng chạy !

Quá 30 vạn chữ , đại đại môn cho điểm phiếu vé phiếu vé chóng đờ đi!

"Ngươi nói , ta làm sao lại nhận thức ngươi người như vậy ! Ngày hôm nay coi như ta không may !"

Vương Hải tức đến nổi phổi , nhìn Trương Dương ánh mắt của tràn ngập oán khí !

Trương Dương cười khổ một tiếng , "Vương ca , đây chính là chính ngươi muốn uống, không thể trách ta đi?"

"Nói mau đề tài chính , không phải vậy trời mới biết ngày hôm nay còn có cái gì xui xẻo công việc (sự việc) chờ ta đây!"

Vương Hải bữu môi thúc giục , trong lòng vẫn đang suy nghĩ sau đó nói xong mau mau chạy , đây chính là cách Hạ Ma nữ chỉ mấy bước xa !

"Ngươi nói cho ta một chút ngành quốc an đi, vừa thì có hai tên này tới tìm ta , muốn ta gia nhập bọn họ , làm sao ngươi xem?" Trương Dương ánh mắt lơ lửng không cố định mà nhìn về phía Vương Hải , hán muốn biết võ học sẽ là cái gì thái độ .

Vương Hải nhìn chằm chằm Trương Dương hồi lâu , bỗng nhiên cười nói: "Lão đệ không cần thăm dò ta , võ học có thể hay không quản những chuyện này . Võ học sẽ ở trong gia nhập quốc an cũng không phải một cái hai cái , liền ngay cả đại sư huynh của ta còn treo móc quốc an tên tuổi đây!"

Trương Dương sững sờ, hán không nghĩ tới Lưu Tuấn lại cũng gia nhập quốc an !

"Vậy ngươi nói quốc an phái người tới mời ta gia nhập , có phải là có những nguyên nhân khác? Ta cảm giác sự tình không có đơn giản như vậy." Nói Trương Dương đơn giản đem Lưu một uy thái độ nói một lần , "Muốn là bọn hán thành tâm muốn ta gia nhập , làm sao sẽ phái người như thế đến cùng ta nói chuyện?"

Vương Hải nghĩ một lát , cười nói: "Lưu một uy ta biết, đại ca hán Lưu một khái là một nhân tài , thật giống hai năm trước đột phá Minh Kinh . Bất quá nghĩ đến cũng không phải lão đệ đối thủ , ngươi không cần lo lắng ."

"Còn về quốc an tại sao phái hán đến, nghĩ đến cũng là bị vương bởi Lưu một khái mặt mũi . Ngươi không cần quản những này , nơi nào đều có đấu tranh , những chuyện nhỏ nhặt này lão đệ không dùng tại từ ." Vương Hải nói tiếp .

"Ta nghĩ cũng là như thế này , ngươi nói nếu như ta không gia nhập bọn họ , bọn họ có thể hay không đối với bạn gái của ta ra tay?" Trương Dương vẫn là có chút không yên lòng hỏi .

Vương Hải dùng mập mờ ánh mắt nhìn Trương Dương một chút: "Không nghĩ tới lão đệ còn là một loại đa tình tử , lại ở kinh thành còn Kim Ốc Tăng Kiều [nạp thiếp] ah !"

Trương Dương bắt mắt mà nhìn hán , "Ta hỏi ngươi chính sự đây, ngươi như vậy Bát Quái làm gì !"

"Cố gắng , ta không nói được chưa ! Bất quá ngươi có thể nếu coi trọng nhà ngươi cái kia nữ ma đầu , đừng ngày nào đó ngươi hai người kia tiểu mật liền bỗng nhiên mất tích ." Vương Hải cười ha hả nói rằng , dưới cái nhìn của hán kinh thành hai nữ nhất định là Trương Dương công lấy Hạ Hình Vũ tìm Tiểu Tam .

"Đừng nói nhảm , Hình Vũ biết hai người bọn họ tồn tại , nàng mới sẽ không làm loại chuyện đó chứ !" Trương Dương bắt mắt nói , nhìn Vương Hải ánh

mắt của cũng bắt đầu trở nên bất thiện .

Vương Hải thấy Trương Dương tức giận hơn, liền vội vàng nói: "Ta nhưng là nghiêm chỉnh mà nói, coi như Hạ Hình Vũ không ngại, Nhưng người nhà nàng đây? Người cho rằng nhà giàu quyền quý sẽ khoan dung nhà mình nữ nhân và người khác chia sẻ một người đàn ông!"

Trương Dương lúc này mới trở nên coi trọng, trước đây hắn vẫn không nghĩ tới phương diện này, bây giờ nhìn lại thật là có khả năng này.

"Vậy người nói làm sao bây giờ? Võ học được tổng bộ không phải ở kinh thành sao, người nói có thể hay không phái ra mấy người bảo vệ các nàng một chút?" Trương Dương có chút mong đợi hỏi.

"Khả năng này có là có, bất quá khả năng không lớn. Nếu như mấy năm trước Nam Vũ rừng tiền bối còn có thực quyền thời điểm, xem ở người là Nam Vũ rừng nhân tài mới xuất hiện phân thượng còn có thể có thể đáp ứng, hiện tại nhưng là khó khăn." Vương Hải suy tính một hồi, lắc đầu thở dài nói.

Trương Dương mặt của một thoáng xụ xuống, "Vậy người nói ta nên làm gì? Chẳng lẽ muốn Hiểu Lộ các nàng tất cả đều đến Nam Tinh đến, Nhưng các nàng học nghiệp còn chưa hoàn thành đây!"

"Cái kia cũng không cần, hiện tại không thì có một con đường sáng đặt ở trước mặt người mà!" Vương Hải lắc đầu to cười hi hi nói.

"Người nói là quốc an, nhưng bọn họ sẽ đáp ứng sao? Muốn là bọn hắn không đáp ứng, lẽ nào ta còn với bọn hắn trở mặt hay sao!"

"Làm sao người cứ như vậy dần đây! Người bây giờ nhưng là Minh Kinh cao thủ, vẫn là Nam Vũ rừng mới phong vương giả, muốn là bọn hắn điểm ấy tiểu yêu cầu đều không đáp ứng, vậy người hà tất gia nhập bọn họ!" Vương Hải hận thiết bất thành cương mắng.

Trương Dương có chút mê hoặc, ngày hôm nay phương trị quốc gọi hắn Huyết Đồ Vương hắn liền cảm giác có gì đó không đúng, bây giờ nghe Vương Hải vừa nói như thế càng là không giải thích được.

"Ta chừng nào thì là cái gì vương giả rồi, còn có ngày hôm nay cái kia phương trị quốc liền gọi ta Huyết Đồ Vương, có phải hay không các người có cái gì gạt ta?"

Vương Hải xấu hổ cười cười, "Nào có! Người lần trước không phải chiến thắng Lý Chánh Sơn sao, vì lẽ đó võ lâm một ít chuyện tốt hạng người liền cho người cúp mấy cái Huyết Đồ Vương tên tuổi, việc này ta cũng là mới vừa biết không lâu."

Trương Dương hoài nghi nhìn chăm chú Vương Hải hồi lâu, việc này Vương Hải nếu là không biết đó mới lạ!

"Được rồi, lười cùng người tính toán những này vấn đề nhỏ, theo bọn họ nói thế nào đi, ngược lại ta cũng không phải rất quan tâm." Muốn là trước đây Trương Dương nghe xong nhất định sẽ cảm thấy oan uổng, nhưng bây giờ hắn từ (cảm) giác giết người cũng không ít, người ta đồng ý nói thế nào liền nói như thế.

"Ta đi trước, hai ngày nữa ta và bọn hắn nói chuyện, muốn là bọn hắn không đáp ứng ta liền để Hiểu Lộ cùng Tuyết Kiều đến Nam Tinh, xem ai dám ở ta dưới mí mắt thương tổn các nàng!" Nói Trương Dương trên người liền không tự chủ bay lên một luồng lệ khí, ánh mắt cũng có chút lấp lánh.

Vương Hải tuy rằng võ công không cao, Nhưng kiến thức không ít, vừa thấy Trương Dương bộ dáng liền vội vàng nói: "Lão đệ mấy ngày nay có thể tuyệt đối không nên nổi giận, ta nhìn dáng vẻ của người thật giống có chút không khống chế được sát ý, đoạn thời gian gần đây tốt nhất không nên cùng người động thủ!"

Trương Dương khẽ cười một tiếng, "Nếu như không ai chọc ta ta đương nhiên sẽ không vô duyên vô cớ tìm người phiền phức, Nhưng nếu là có người trêu chọc ta...ta sẽ không lưu thủ!"

"Ai! Biết không khuyên nổi người, ta cũng biết người và cái kia Lưu Nhất Hạo thật giống có chút mâu thuẫn, Nhưng người tuyệt đối không nên kích động." Vương Hải nói chuyện thật giống có chút kiêng kỵ, nhẹ giọng nói: "Lưu Nhất Hạo hiện tại trụ ở tinh ủy đại viện, nơi kia chính là có một cái Minh Kinh đại thành cao thủ đóng giữ."

Trương Dương đang chuẩn bị rời đi bóng người hơi ngưng lại, "Ta biết rồi, ta sẽ không kích động!" Hắn không có đi hỏi Vương Hải tại sao biết hắn và Lưu Nhất Hạo xung đột, chuyện như vậy chỉ cần võ học sẽ chịu hoa chút khí lực điều tra, căn bản cũng không phải là bí mật.

Nguyên bản hắn còn muốn các loại (chờ) thương thế của mình được rồi liền đi giải quyết Lưu Nhất Hạo, bây giờ nhìn lại lại muốn kéo dài một đoạn thời gian.

"Hừ! Liền để người nhiều sống một đoạn thời gian! Dám đối với người nhà ta động thủ, ta sẽ không dễ dàng bỏ qua cho của người!" Trương Dương ở trong lòng thầm nói, ánh mắt trước sau như một kiên định!

Vương Hải thở dài một hồi, hắn biết Trương Dương tính tình, một khi quyết định công việc (sự việc) rất khó dao động, không thể làm gì khác hơn là nói rằng: "Nếu như người có thể ở không kinh động cái kia đại thành cao thủ dưới tình huống giết Lưu Nhất Hạo, còn dư lại công việc (sự việc) võ học sẽ có thể giúp người khắc phục hậu quả."

Trương Dương trong lòng một hồi cảm động, hắn biết lấy Vương Hải địa vị rất khó dưới quyết định này, nhất định là Vương Trung Sơn cho phép. Mặc kệ bọn hắn có mục đích gì, nhưng bọn họ phải người bảo vệ mình người nhà, hiện tại lại vì là tự mình giải quyết chuyện như vậy, cũng xứng đáng chính

mình rồi .

"Cảm ơn rồi, sau đó có chuyện gì cần ta giúp một tay , ta có thể cân nhắc ." Nói xong Trương Dương cũng không quay đầu lại rồi khỏi phòng ăn , lưu lại Vương Hải một người chờ ra ở đó .

"Ai ! Vẫn là sư phụ nói rất đúng , đối với Trương Dương người như thế chỉ có thể đến mềm , nếu như dùng sức mạnh e sợ sẽ hoàn toàn ngược lại ah !" Vương Hải ở trong lòng âm thầm nói rằng , không khỏi vì là sư phụ mình nhìn người ánh mắt cảm thấy thuyết phục .

Đang chuẩn bị rời đi Vương Hải bỗng nhiên há to miệng , mập mạp thân thể linh hoạt vô cùng chạy nhanh chóng ! Hắn lại nhìn thấy Hạ Ma nữ hướng về phòng ăn đến rồi!

Hạ Hình Vũ nguyên bản bắt quá chuẩn bị đi ra uống ít đồ , bỗng nhiên nhìn thấy có người chạy đi , theo bản năng mà ngẩng đầu nhìn lên , liền phát hiện Vương Hải cái kia mập mạp thân thể .

"Tên béo đáng chết ! Ngươi lại còn dám đến ! Cho lão nương đứng lại !" Hạ Hình Vũ nhìn thấy Vương Hải giận không chỗ phát tiết , tốc độ cực nhanh đuổi theo .

Phía trước Vương Hải âm thầm kêu khổ , hắn liền nói cùng Trương Dương gặp mặt không chuyện tốt đi! Lần này quả nhiên ứng nghiệm !

"Cô nãi nãi ! Ta chính là lại đây uống cái trà , ngươi theo ta làm gì !" Vương Hải vừa chạy vừa quay đầu lại lớn tiếng kêu lên .

Hạ Hình Vũ lớn tiếng nói: "Có quý mới tin đây! Ngươi khẳng định lại là có cái gì ý đồ xấu tới tìm chúng ta gia trương dương , ngày hôm nay lão nương cần phải bói của ngươi thật mỡ lợn đầu !" "

Lúc này trên đường cái mọi người liền gặp được một cái chứa cảnh phục mỹ nữ đuổi theo một cái chạy trốn thật nhanh tên Béo .

"Đứng lại ! Đại gia trào tiểu đầu ah !" Hạ Hình Vũ thấy mình không chạy nổi Vương Hải tên mập mạp chết bầm này , lớn tiếng gào lên .

Wang Hai lúc này tự sát tâm đều đã có , hắn một cái công ty lớn lão tổng cư nhiên bị người khi (làm) tiểu đầu ở trên đường đuổi theo , này nếu như truyền đi hắn cũng không cần gặp người rồi.

Thấy bên cạnh mấy vị trẻ tuổi tiểu tử có chút ý động , Vương Hải cũng sợ phiền phức , vận lên nhiều năm không dùng nội kình , vù một thoáng bỏ chạy không thấy bóng dáng .

Hạ Hình Vũ thở hồng hộc ngừng lại , "Tên béo đáng chết chạy vẫn rất nhanh, lần sau tốt nhất không để cho ta gặp lại ngươi !" "

Nói liền không để ý tới mấy cái chuẩn bị hướng mình lấy lòng gia hỏa , quay trở về cục cảnh sát .

Nàng bây giờ cần phải hảo hảo tập trung Trương Dương , đừng làm cho mập mạp kia càng làm Trương Dương cho cậu lấy mạng đi mất .

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Đại Cao Thủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 113: Hạ Tử Trung mời

"Hình Vũ , ngươi không làm việc luôn nhìn ta chăm chăm làm gì?"

Trương Dương có chút buồn bực , Hạ Hình Vũ đây là thế nào? Khỏe mạnh chuyển cái ghế nhỏ ngồi chính mình làm gì?

Hạ Hình Vũ mắt cũng không nháy mà nhìn về phía Trương Dương , hồi lâu mới nói một câu: "Ta ở bên ngoài nhìn thấy Vương Hải mập mạp kia rồi."

Trương Dương giờ mới hiểu được lại đây , xem ra là Hạ Hình Vũ đối với mình không yên lòng rồi.

"Ngươi không đem hắn như thế nào chứ? Ta chính là hẹn hắn đi ra uống cái trà mà thôi, ngươi cũng đừng tìm người ta phiền phức !" Trương Dương cười khò một tiếng , Vương Hải ngày hôm nay xem như là gặp vận rủi lớn rồi, cũng không biết có hay không cho Hạ Hình Vũ tóm lại .

Hạ Hình Vũ hậm hậm nói rằng: "Mập mạp chết bầm kia chạy cũng vẫn rất nhanh ! Lần sau tuyệt đối đừng để cho ta gặp lại hắn ! Giữa các ngươi thật sự không có chuyện gì?"

"Nói mò gì đây! Không thấy ta đang bận đây, làm sao có thời giờ làm chuyện xấu, tùy người đi!" Trương Dương bị Hạ Hình Vũ không ánh mắt tín nhiệm tránh đến thẹn quá thành giận, nói xong cũng không để ý tới nha đầu này xem ra báo chí rồi.

Hạ Hình Vũ nhìn Trương Dương một hồi, phát hiện thật giống thật sự không có việc gì, mới thờ phào nhẹ nhõm gắt giọng: "Coi như người thức thời! Ta đi làm việc, người cũng không cho phép chạy loạn!"

"Hô!" Nhìn Hạ Hình Vũ rồi đi bóng người, Trương Dương mới thờ phào nhẹ nhõm, hần bây giờ nhưng là so với phạm nhân còn có thể thương, nha đầu này liền nhìn mình chăm chăm không thả.

"Ha ha, sự phụ ta đã đến rồi!" Điều Phi gia hỏa này cũng không biết từ nơi nào bật đi ra, cột nhà liền vọt tới.

"Hất xì!" Trương Dương một thoáng đã bị Điều Phi cho hun hôn mê, đây là cái gì mùi lạ.

Trương Dương một thoáng liền trốn xa rồi, "Tiểu tử người làm gì rồi, trên người đây là cái gì vị?" Trương Dương thật sự là không chịu nổi, hần khứu giác vốn là nhạy cảm, lần này nhưng là nguy rồi tội lớn.

Điều Phi có chút lúng túng, "Các người không phải nói trên người ta thoith mà! Ta không phải văng điểm (đốt) nước hoa, hiện tại có phải không hương rất nhiều?" Nói một mặt mong đợi nhìn Trương Dương, nghĩ đến là muốn Trương Dương khen hần vài câu.

Trương Dương mạnh mẽ lườm hần một cái, "Lập tức! Lập tức! Trờ lại rửa cho ta đi, người này là muốn độc chết toàn bộ cục cảnh sát ah! Người bây giờ chính là một viên hình người Độc Khí Đạn, ta không chịu nổi!" Nói liền như một làn khói chạy, lưu lại Điều Phi một người ở trong tối tự Thân Thương.

"Ai! Ca cô quạnh ai có thể hiểu! Không cùng các người những này phạm phụ tục từ tính toán!" Điều Phi rầm thí quơ quơ đầu rồi khỏi.

Nhìn Điều Phi rồi đi cửa lớn, văn phòng trong nháy mắt vang lên tiếng hoan hô to lớn! Bọn họ quả thực lệ rơi đầy mặt, rốt cục không cần chịu đựng độc khí quái nhiều!

"Dương ca vạn tuế!" Vương Đại Bằng càng là kích động rống to, phải biết Điều Phi vừa giữa trưa nhưng cũng là tại hần con lẳng lơ này quái nhiều hần, hần tâm muốn chết cũng đều có rồi.

Trương Dương nhìn mọi người vui vẻ dáng vẻ không khỏi nở nụ cười, còn Điều bay trở về có thể hay không tìm những người này phiền phức, vậy thì không liên quan chuyện của hần rồi.

Mọi người còn tại cao hứng nghị luận Điều bay mất, bọn họ rốt cục có thể thanh tịnh một cái thời điểm, cửa phòng làm việc lại một lần nữa bị đẩy ra!

"Tán gẫu cái gì đây? Cao hứng như thế, cùng ta cũng nói một chút!" Điều Phi nhắc nhắc quần, cao hứng hỏi.

Vương Đại Bằng trong nháy mắt liền choáng váng, ngờ ngác mà hỏi "Điều đội, người chưa có chạy?"

"Ta đi làm gì? Không phải còn không có tan tầm sao, ta đi đi nhà vệ sinh mà thôi, làm sao vậy? Có phải là nhớ ta rồi?" Điều Phi vui vẻ cười nói, nói liền cho Vương Đại Bằng một cái ôm ấp, "Giữa trưa Bằng được, những người này đều nói trên người ta mùi vị trùng, chỉ có người còn bắn khoăn người Điều ca!"

Tất cả mọi người ở lại: sững sờ, liền ngay cả Trương Dương cũng không nhịn được bật cười, lần này Vương Đại Bằng xem như là gặp vận rủi lớn rồi.

"Điều ca nói đúng, có thể hay không đem ta buông ra." Vương Đại Bằng nhanh nhẹn không được tức giận, nhần nhin cái kia gay mũi mùi vị khó khăn nói rằng.

Điều Phi cười ha ha, "Như vậy sao được, hai ta hiện tại thật là tốt anh em, nhất định phải thật thân thiết thân thiết mới được mà!" Nói ôm chặt hơn nữa.

Vương Đại Bằng rốt cục nhịn không nổi, mãnh liệt hít một hơi, Điều bay người lên cái kia so với mùi hôi bắn ra càng khó nghe hơn mùi vị đã bị hần hút một cái no!

"Oe!"

Vương Đại Bằng hoa lạp lạp liền nhủ Điều Phi một thân, rầm một thoáng người liền chạy xa, hần cũng không muốn tiếp thu Điều Phi lửa giận.

Đứng ở chính giữa Điều Phi thời khắc này thật sự muốn bóp chết Vương Đại Bằng, "Chết tiệt khốn nạn! Ta muốn giết người!" Nói tự ra đi truy sát Vương Đại Bằng rồi.

Lần này văn phòng đúng là an tĩnh, ai biết Điều Phi sau đó còn sẽ sẽ không trở về, nếu như lại về đưa cho bọn hần ôm ấp, cái kia không phải là tìm chết sao.

Lúc này Hạ Hình Vũ từ phòng làm việc của mình đi ra, nhìn thấy tất cả mọi người ở chăm chỉ làm việc không có bình thường ồn ào, rất là cao hứng mà nói ra: "Đúng vậy, ngày hôm nay đại gia công tác đều rất chăm chú!" Nhìn đồng hồ tay một chút, "Ngày hôm nay sớm mười phút tan tầm, coi như là

cho các người chăm chỉ làm việc phần thưởng !"

Lời còn chưa nói hết , vừa ngồi ở từng người trước bàn làm việc mọi người một thoáng bỏ chạy không còn hình bóng , Trương Dương thậm chí nhìn thấy có người liền giầy đều chạy mất .

Hạ Hình Vũ ở lại một hồi , tự lẩm bẫm "Chuyện gì thế này? Không dùng tới cao hứng như thế chứ? Không phải sớm mười phút mà !"

Trương Dương cùng Lưu Tiểu Nhã không nhịn được bật cười , vẫn ở văn phòng Hạ Hình Vũ nào có biết khổ não của bọn họ , bọn họ thật sự là sợ Điều Phi rồi.

"Được rồi, đi thi đi đi à nha ! Chúng ta cũng trở về đi thôi !" Hạ Hình Vũ cười cợt không có tính toán vừa chuyện , quay về Trương Dương nói rằng .

Trương Dương thu thập một chút , đứng dậy cười nói: "Đi thôi , buổi trưa hôm nay nhưng là có rất nhiều người không ăn được !"

Hạ Hình Vũ hơi nghi hoặc một chút , Nhưng cũng không hỏi kỹ , cùng Lưu Tiểu Nhã nói rằng: "Tiểu Nhã , muốn không cùng lúc?"

Lưu Tiểu Nhã cũng không quần áo da mặt dày , nếu như bình thường Điều Phi tại đây cũng may, nàng liền thuận tiện cùng nhau , hiện tại nàng cũng không dám .

"Ha ha , ta liền không làm kỳ đà rồi, người và sự phụ trở về đi thôi ." Lưu Tiểu Nhã cười cợt .

Hạ Hình Vũ dùng tán dương ánh mắt nhìn Lưu Tiểu Nhã một chút , "Vậy chúng ta tự đi trước rồi, người cũng về sớm một chút ."

Nói liền lôi kéo Trương Dương cùng đi ra môn , sau lưng Lưu Tiểu Nhã nhìn Trương Dương bóng lưng rời đi , ánh mắt có chút mê ly .

Trên xe , vừa mới chuẩn bị lái xe Hạ Hình Vũ điện thoại của bỗng nhiên vang lên .

"Này , cha ! Có chuyện gì?"

...

"Hừm, biết rồi, ta hỏi một chút hần đi, nếu là có thời gian liền đi qua ."

Cúp điện thoại Hạ Hình Vũ nhìn một chút Trương Dương , muốn nói cái gì lại không nói ra .

Trương Dương khẽ cười một tiếng , nha đầu này lẽ nào không biết mình là cao thủ sao, nàng cách mình gần như vậy , trong điện thoại Hạ Tử Trung nói cái gì chính mình sớm chỉ nghe thấy rồi.

"Có phải hay không là người cha muốn ta buổi tối đi ăn cơm , có cái gì tốt do dự ."

Hạ Hình Vũ ngược ngung nhìn một chút Trương Dương , "Ta không phải sợ người căng thẳng mà ! Đây chính là cha ta lần thứ nhất mời ngài ăn cơm ."

Trương Dương bỗng nhiên đã minh bạch Hạ Hình Vũ ý tứ , ha ha cười nói: "Nói như vậy đây là cha vợ muốn gặp tương lai con rể , người nói ta có thể không đi sao?"

Hạ Hình Vũ khuôn mặt nhỏ hồng thông thông , kiêu nói: "Người là ai cha vợ ! Người ta cũng không đáp ứng chứ !"

"Ai ! Ta thương tâm , buổi tối thì không đi được !" Trương Dương lộ ra thương tâm vẻ mặt .

Hạ Hình Vũ mất một thoáng liền trừng lớn , "Người dám !"

Trương Dương cười ha ha , quay về Hạ Hình Vũ khuôn mặt nhỏ liền hôn một cái , "Nói đùa người đây, nếu là ta không đi , người vợ theo người chạy làm sao bây giờ !"

Hạ Hình Vũ mặt đỏ lên , "Người tại cha ta trước mặt đừng nói lung tung , nếu như thế không đứng đắn ta liền không cho người đi rồi."

"Được rồi , ta biết làm thế nào, người cứ yên tâm đi !" Trương Dương tự tin nói .

Hạ Hình Vũ do dự một hồi lâu rốt cục mở miệng nói rằng: "Trương Dương , nếu như cha ta nói tới Hiểu Lộ các nàng , người có thể hay không đừng nóng giận?"

Trương Dương động tác hơi ngưng lại , nhìn Hạ Hình Vũ chậm rãi hỏi "Cha người biết chuyện của chúng ta?" Từ khi buổi sáng cùng Vương Hải nói qua , Trương Dương liền có chút không yên lòng , lấy Hạ Tử Trung địa vị muốn là đối phó hai nữ , chuyện kia quả thật là việc nhỏ như con thỏ .

Hạ Hình Vũ thấy Trương Dương sắc mặt có chút không đúng , vội vã giải thích: "Cha ta người này rất dân chủ, hần hỏi qua ý kiến của ta , ta nói ta không đề ý những này , hần cũng bảo đảm sẽ không can thiệp chuyện giữa chúng ta."

Trương Dương nhẹ nhàng kéo qua có chút sốt sắng Hạ Hình Vũ , "Nha đầu ngốc , ta sẽ không tin người mà, ta chính là có chút không yên lòng các nàng

. Các nàng ở kinh thành hào không có căn cơ , thêm vào ta gần nhất đắc tội rồi không ít người , nếu là có người muốn bắt các nàng đến báo thù ta thì phiền toái ."

Hạ Hình Vũ chỉ trỏ đầu nhỏ , "Nếu không ta và ta gia gia nói một tiếng , để hấn phái mấy người đi bảo vệ Hiếu Lộ các nàng , như vậy liền hết chuyện ."

Trương Dương cười khỏ một tiếng , nha đầu này vẫn đúng là sẽ nhớ , chính mình lo lắng liền là Hạ gia ra tay với các nàng , hấn nào dám đem hai nữ giao cho bọn họ .

"Không cần , chuyện này ta sẽ giải quyết , chúng ta bây giờ vẫn là ngấm lại cha ngươi đến thời điểm làm sao dẫn vật ta đi !" Trương Dương cười nói , đem lo lắng trong lòng cường đề ép xuống .

"Chán ghét ! Cha ta mới không phải loại người như vậy đây!" Hạ Hình Vũ chu miệng nhỏ không để ý tới Trương Dương , lái xe liền hướng gia đi tới .

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Đại Cao Thủ Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 114: Gia yến

Tỉnh ủy đại viện , biệt thự số 2 .

"Trương Dương , ngươi đã đến rồi , mau vào đi ngồi đi !"

Ngày hôm nay Hạ Tử Trung cố ý ở nhà trong , chính là vì cùng Trương Dương gặp mặt một lần , hấn có rất nhiều lời muốn cùng Trương Dương nói chuyện .

"Thức thức quá khách khí , ngày hôm nay quấy rầy ." Trương Dương cười nhạt , Hạ Tử Trung bây giờ quan uy so với trước còn lớn hơn rồi , nếu không phải hấn đột phá Minh Kinh có tự thân uy thế , nói không chắc mới vừa gặp mặt đã bị khí thế của hấn áp đảo .

Hạ Hình Vũ thấy hai người khách khí khách tới khí đi , lườm một cái , "Được rồi ! Cũng không phải trên chốn quan trường người , có cái gì tốt giả dối , đều vào đi thôi !"

Hạ Tử Trung cùng Trương Dương nhìn nhau nở nụ cười , nha đầu này nói chuyện chính là trực tiếp .

"Không khách khí không được ah ! Nhà ta khuê nữ nhưng là hơn mấy tháng không trở về xem ba mẹ , lại không có kết quả tốt hạ xuống , sau đó vẫn không thể quên mình còn có cái lão tử ở nhà chờ đây!" Hạ Tử Trung điều cười một tiếng , dẫn Trương Dương vào cửa .

Hạ Hình Vũ cùng Trương Dương mặt đồng thời một đỏ , hai người bọn họ trụ đến đồng thời về sau , Hạ Hình Vũ giống như là chưa có trở về quá già .

"Cha ! Ta gần nhất không phải bận bịu mà , mẹ đây?" Hạ Hình Vũ đưa tay ra mời đầu , không trông thấy mình mẹ , có chút kỳ quái .

Hạ Tử Trung không có tiếp theo vừa đề tài tiếp tục nữa , "Mẹ ngươi nghe nói hôm nay Trương Dương đã tới , này không chính đang vội vàng đây." Hạ Tử Trung chỉ chỉ nhà bếp , ra hiệu Trương Dương ngồi xuống.

Đang nói Hạ Hình Vũ mẹ liền đi ra , Trương Dương sửng sờ , trước mắt thiếu phụ trẻ tuổi lại là Hạ Hình Vũ mẹ ! Nếu như không biết còn tưởng rằng là hai tỷ muội đây!

Hạ Hình Vũ mẹ cùng nàng trường rất giống , thoát nhìn cũng chỉ chừng 30 tuổi bộ dáng , nếu không phải Hạ Tử Trung giới thiệu , Trương Dương thật sự cho rằng là Hạ Hình Vũ tỷ tỷ đây.

"A di mạnh khỏe , hôm nay thật là làm phiền ngài !" Trương Dương đứng dậy vắn an , vẻ mặt tươi cười , này thế nhưng chính mình tương lai cha mẹ vợ , không có kết quả tốt không được ah !

Vu Thục Mẫn cẩn thận quan sát một chút cái này phác thảo nữ nhi mình quên mất ba mẹ người đàn ông , để nhìn một cái cũng cảm giác Trương Dương không phải người bình thường . Cùng chồng mình ngồi đối diện càng là không rơi xuống hạ phong , trong lòng không khỏi thầm than , xác thực có cùng nữ nhi mình giao du tiền vốn .

"Ngồi , Trương Dương lần đầu tiên tới , đợi sẽ nếm thử a di tay nghề , bao ngươi ăn lần sau còn muốn ăn ." Vu Thục Mẫn cười nói , nhìn về phía Trương Dương vẻ mặt cũng rất là cùng thiện .

Trương Dương lộ ra mỉm cười, tán dương: "Không cần nếm liền biết mùi vị khẳng định rất tốt, ta đều nghe thấy được mùi đồ ăn rồi."

Hạ Tử Trung cười ha ha, "Không nhìn ra tiểu tử nguoi còn là một nịnh hót, ta làm sao lại không nghe thấy được hương vị!"

Trương Dương lúng túng nở nụ cười, lão nhân gia ngài cũng quá trực tiếp đi!

Vu Thục Mẫn cùng Hạ Hinh Vũ đồng thời trừng Hạ Tử Trung một chút, Vu Thục Mẫn càng là bất mãn nói: "Ta làm cơm ăn không ngon, nguoi còn mỗi ngày ăn làm gì!"

Hạ Tử Trung sờ sờ mũi, cười đối với Trương Dương nói rằng: "Nhìn thấy mà, chính ta tại gia có thể là không có lời nói có trọng lượng, mẹ con các nàng có thể đều là của ta thù trưởng."

Vu Thục Mẫn trừng Hạ Tử Trung một chút, "Khiến cho dường như chúng ta khi dễ nguoi như thế, có bản lĩnh nguoi cũng đừng về nhà."

Hạ Tử Trung vừa tổ khổ một thoáng đã bị Vu Thục Mẫn một câu nói ngăn chặn, hừ hừ ha ha nửa ngày không nói ra lời nói.

Trương Dương không khỏi nở nụ cười, thấy vậy vị Hạ đại tình trưởng ở nhà còn là một ba người đàn ông tốt ah!

"Nhìn thấy thúc thúc cùng a di như thế hoà thuận, ta đều ước ao rồi." Trương Dương cười cợt, nhẹ giọng nói ra.

Hạ Tử Trung khá có thâm ý nhìn Trương Dương một chút, "Đúng vậy a! Hi vọng tiểu Trương sau đó cũng có thể như vậy là tốt rồi."

Thấy Trương Dương có chút lúng túng, Vu Thục Mẫn mau mau xen vào nói: "Nhanh ăn cơm đi, Hinh Vũ quá đến giúp đỡ." Nói liền lôi kéo một bên nhìn chăm chăm Trương Dương Hạ Hinh Vũ kéo đi nha.

Hạ Tử Trung thấy mẹ con đi rồi mới lạnh nhạt nói: "Nguoi gần nhất danh tiếng ra hơi lớn, mặt trên đã có người đang chăm chú nguoi rồi."

Trương Dương cười khê, hẳn biết quốc gia chắc chắn sẽ không bỏ mặc võ giả bất kể, tuyệt đối có người ở trong bóng tối nhìn bọn hắn chăm chăm. Lấy Hạ Tử Trung địa vị, biết những này cũng rất bình thường.

"Thúc thúc cười chê rồi, có một số việc không phải muốn trốn tránh có thể trốn tránh đâu." Nói Trương Dương liền rơi vào trầm tư, Hạ Tử Trung nói là có ý gì.

"Cũng thế, vừa vào giang hồ thân bất do kỷ ah! Vô lâm là, quan trường cũng là!" Hạ Tử Trung cảm thán một câu liền không nói gì nữa.

Hai người không trả lời lại, bầu không khí trong lúc nhất thời trầm mặc lại.

Mãi đến tận Vu Thục Mẫn cùng Hạ Hinh Vũ gọi hai người ăn cơm, trầm mặc mới bị đánh vỡ, Trương Dương cũng ân cần mà tiến lên hỗ trợ.

"Tiểu Trương lần này có thể chiếm được ăn nhiều một chút, này nhưng đều là a di đặc biệt vì nguoi chuẩn bị." Vu Thục Mẫn rất là nhiệt tình, không ngừng mà vì là Trương Dương đĩa rau, làm hại Hạ Hinh Vũ đều không nhìn nổi rồi.

"Mẹ! Ta mới là con gái nguoi được rồi! Ta nhưng là rất lâu không ăn nguoi làm cơm, nguoi cũng không nói kẹp cho ta điểm (đốt)." Hạ Hinh Vũ khi đó đồ sảng giọng.

Vu Thục Mẫn quẹo rừ nở nụ cười, "Nguoi nha đầu này, Trương Dương không phải khách mời mà! Lại nói nguoi trước đây nhưng là nói mẹ làm ăn không ngon, hiện tại thay đổi thế nào? Không phải là Trương Dương mỗi ngày không cho cơm cho nguoi ăn đi?"

Hạ Hinh Vũ hơi đỏ mặt, "Cái gì đó! Ta đều là mình làm cơm, cùng Trương Dương có quan hệ gì."

Vu Thục Mẫn quét con gái một chút, "Còn muốn lừa gạt ta...ta lần trước đi ngọc vườn cái kia tìm nguoi, phát hiện trong phòng tro bụi đều một tầng dày đặc rồi."

Chính đang vui đầu ăn cơm Trương Dương mặt già đỏ lên, Hạ Hinh Vũ mẹ không phải là phát hiện mình hai người ở chung chứ?

Cũng may Vu Thục Mẫn không có tiếp tục nữa, chỉ là một cái sức lực mà vì hai người đĩa rau.

Hạ Tử Trung không nhìn nổi rồi, "Được rồi, tiểu Trương thật vất vả tới một lần, theo ta uống hai chén đi!"

Vu Thục Mẫn trừng mắt, vừa mới chuẩn bị nói không chừng, Nhưng vừa nghĩ tới tương lai mình con rể lần thứ nhất tới cửa, nguyệt một cái Hạ Tử Trung liền không có nói chuyện.

Hạ Tử Trung vẫn chú ý lão bà mình phản ứng, thấy Vu Thục Mẫn không có phản đối, mặt ngay lập tức lộ ra nụ cười.

"Hinh Vũ, đi gian phòng đem ta cái kia bình 30 năm Mao Đài lấy tới, Trương Dương Lai muốn hảo hảo chiêu đãi mà!" Nói Hạ Tử Trung trên mặt lộ ra vẻ tươi cười đặc ý.

Hạ Hình Vũ nhìn một chút chính mình lão ba , lại nhìn một chút chính mình mẹ , trên mặt không khỏi lộ ra giả hoạt nụ cười .

"Cha , Trương Dương không uống rượu , nếu không ta đi lấy chút đồ uống đi!" Hạ Hình Vũ nhìn mình lão ba biến sắc gương mặt , chột cười to lên.

Hạ Từ Trung bắt đầu dĩ thử dài , "Mọi người đều nói nữ nhi đã gả ra ngoài mới không cần cha , ngoại bây giờ cũng đừng có cha ngoại rồi!"

Hạ Hình Vũ mặt đỏ lên , hừ một tiếng nói: "Lão ba thật đáng ghét ! Không phải là muốn uống rượu mà , hiện tại liền lấy cho ngoại được chưa !"

Nhìn Hạ Hình Vũ bóng lưng biến mất , Hạ Từ Trung mới cười nói: "Nhìn , ta khuê nữ vẫn là đau lòng cha hán mà !"

"Ăn cơm đều không chặn nổi miệng của ngoại , từ sáng đến tối ở bên ngoài uống còn không có uống đủ nha ! Sau đó Trương Dương uống nhiều một chút , ngoại chỉ cho uống một chén !" Có cái gì không ưa Hạ Từ Trung đáng đáp ý , gọi cho một hồ lô nước lạnh nói.

Trương Dương nhìn hai người cãi nhau , trong lòng không khỏi hơi xúc động , Hạ Từ Trung tuy nhiên tại ở ngoài quyền cao chức trọng , Nhưng ở nhà còn là một hợp lệ trưởng phu cùng cha.

Chờ Hạ Hình Vũ đem ra Hạ Từ Trung cất giấu tốt rượu , Trương Dương không nhịn được uống nhiều mấy chén .

"Quả nhiên là rượu ngon , ta liền không khách khí , vẫn là thúc thúc cái này rượu tốt." Trương Dương cười một tiếng , liền đem rượu còn dư lại cấp bao tròn , tức giận đến Hạ Từ Trung đỏ mặt tía tai.

Hạ Hình Vũ nhìn mình lão ba đứa nhỏ đã bị đoạt đường kẹo đáng đáp , cười hi hi nói: "Cha , ngoại không phải là còn có một rượu lớn mà ! Liền để Trương Dương uống nhiều một chút thôi!"

"Được rồi, muốn uống liền uống nhiều một chút , sau đó rảnh rồi liền đến cùng ta nhiều uống vài chén ." Hạ Từ Trung vì về sau uống rượu đại nghiệp , chỉ được thỏa hiệp .

Vu Thục Mẫn càng xem Trương Dương càng là ưa thích , bắt quá nghĩ đến của mình công công lại có chút không xác định rồi, Hạ Hình Vũ việc kết hôn có thể không phải hai người bọn họ lỗ hồng có thể quyết định .

"Trương Dương , sau đó nhớ tới thường đến , ngoại Hạ thúc thúc thường thường không ở nhà , hiện tại Hình Vũ cũng không về nhà , a đi ở nhà một mình cũng rất nhàm chán ." Vu Thục Mẫn cười nói .

Hạ Hình Vũ vừa nghe mẹ nói như vậy , cảm giác thấy hơi xin lỗi mẹ , liền vội vàng nói: "Sẽ , sau đó chúng ta thường trở về , nếu không mẹ ngoại cũng dọn đi cùng chúng ta ở cùng nhau chứ?"

"Khụ khụ , rượu này vị đạo thay đổi thế nào , không gặp qua kỳ đi à nha !" Hạ Từ Trung nghe được nữ nhi mình muốn quyến rũ đi vợ của chính mình , không khỏi xen vào nói .

Hạ Hình Vũ cười khúc khích , "Cái kia tự được rồi , sau đó chúng ta thường trở về là được rồi ."

Hạ Từ Trung phu thê hai nghe Hạ Hình Vũ trong miệng chúng ta cũng có chút lòng chua xót , chính mình ngốc con gái xem ra là thật sự một trái tim đều đặt ở Trương Dương trên người .

Trương Dương nhìn trước mắt một nhà ba người , trong lòng không khỏi than thở , người bình thường làm sao lại nghĩ đến đây chính là trong truyền thuyết quyền quý thế gia .

Trời đã tối dần hạ xuống , cơm nước no nê Trương Dương biết chính hi liền muốn mở màn .

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Đại Cao Thủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 115: Ngoại là người cha tốt

"Hình Vũ , ngoại và mẹ ngoại đã lâu không gặp đi thăm sự . Ta cũng cùng Trương Dương nói vài lời ."

Hạ Từ Trung nhìn một chút Vu Thục Mẫn , nháy mắt ra hiệu cho Trương Dương , liền hướng thư phòng đi đến .

Hạ Hình Vũ có chút lo âu nhìn Trương Dương , nàng không biết mình lão ba muốn cùng Trương Dương nói cái gì , Nhưng nàng lại không thể ngăn cản .

Trương Dương nhìn ra Hạ Hình Vũ lo lắng , cười ha hả nói rằng: "Hình Vũ , đi cùng a di trò chuyện đi , ta cùng thúc thúc tán gẫu một hồi tự ra."

"Há, vậy ngươi phải cẩn thận ah !"

Nghe được Hạ Hình Vũ, phía trước vừa cất bước Hạ Tử Trung một cái lão đảo suýt chút nữa ngã sấp xuống .

Hạ Tử Trung bất đắc dĩ quay đầu lại nhìn một chút Hạ Hình Vũ , "Ta là con cọp sao , còn nhỏ tâm ! Ta liền nói mấy câu mà thôi ."

Hạ Hình Vũ le lưỡi một cái , ngượng ngùng nhìn một chút chính mình lão ba , "Ta không liền vừa nói như thế mà, cha thiệt là !" Nói liền đỏ mặt lòi kéo chính mình mẹ đi phòng ngủ .

"Tiểu tử ! Theo ta đi vào !"

Hạ Tử Trung ở nữ nhi mình tay chịu nhiều thua thiệt , chỉ được đem hỏa phát ở Trương Dương trên người , đều là người này đem nữ nhi mình cho lừa gạt đi nha.

Trương Dương cười khở , đây là muốn tìm chính mình phiền toái nhíp điệu ah !

Tiến vào thư phòng , hai người đều tự tìm địa phương ngồi xuống.

Tiếp nhận Hạ Tử Trung đưa tới khói (thuốc lá) , Trương Dương nhen lửa chậm rãi rút ra , trong lòng nhưng đang suy tư Hạ Tử Trung mục đích .

"Từ lần thứ nhất thấy ngươi ta liền biết ngươi không phải người bình thường , ta không nghĩ tới chính là ngươi có thể ở võ lâm đánh ra danh tiếng lớn như vậy ." Lượn lơ khói thuốc trong Hạ Tử Trung mờ ảo thanh âm của vang lên , đã cắt đứt Trương Dương tâm tư .

Trương Dương giả ra một mặt ngượng ngùng , thấp giọng nói: "Thúc thúc quá khen , ta cũng không nghĩ đến chính mình sẽ có một ngày như thế !"

Hạ Tử Trung nhìn xem phía trước mặt cùng mình giả bộ Trương Dương có chút bất đắc dĩ , Trương Dương làm những sự tình kia có thể giấu diếm được hần cái này Tinh uy quan to sao?

"Ta hôm nay tới tìm ngươi không có gì cái khác dụng ý , ta chỉ muốn nói cho ngươi biết Hình Vũ là đứa trẻ tốt , ta không hy vọng nàng bị thương tổn !" Hạ Tử Trung ngữ khí có chút thâm trầm , trong giọng nói tràn ngập nhưng là đối chính mình con gái tràn đầy yêu .

Trương Dương thẳng người , trịnh trọng nói: "Ta sẽ không phụ lòng nàng , cũng sẽ không khiến bất luận người nào xúc phạm tới nàng !"

"Có thể ngươi bây giờ đã tại thương tổn nàng ! Ngươi ở kinh thành hai người phụ nữ giải thích thế nào ! Ngươi tại võ lâm trên chọc kẻ thù giải quyết thế nào ! Ngươi lại vẫn cùng Tổng gia phát sinh xung đột , ngươi biết này đều ý vị như thế nào sao?" Hạ Tử Trung giọng của trước nay chưa có kích động , hần không muốn nhìn thấy con gái của chính mình sau đó đều đang đau khổ bên trong vượt qua .

"Ngươi cho rằng bây giờ còn là ba mươi năm trước , có thể đánh là được ! Xã hội bây giờ thay đổi , võ giả cũng không phải vạn năng , ta một khẩu súng đánh không chết ngươi , vậy ta 10 ngàn cây có được hay không !" Hạ Tử Trung nói có chút bốc hỏa , nhìn Trương Dương là chỉ tiếc rèn sắt không thành thép về mặt .

"Ngươi không có thế lực , không có đất vị , người ta vì sao phải cho ngươi mặt mũi ! Ngươi không cần lão nghĩ giết giết giết , thế giới này không phải dựa vào giết liền có thể giải quyết vấn đề!" Hạ Tử Trung nói xong hơi mệt chút , dưới trướng kẻ tục đốt lên một điếu thuốc .

Trương Dương đã trầm mặc , thẳng tới trong tay khói (thuốc lá) đốt xong , hần mới chậm rãi nói rằng: "Hiếu Lộ các nàng ta là sẽ không bỏ qua , còn thế lực ta cũng sẽ chậm rãi thành lập , ta cũng không muốn vẫn tiếp tục giết !" "

Giữa hai người lại bắt đầu trầm mặc , Hạ Tử Trung suy tư trong lòng vạn ngàn , hần nên làm gì? Thời khắc này quyết mười triệu người sinh tử chính hần cũng do dự .

Hạ Tử Trung tàn nhẫn mà mấy cái hút xong ở trong tay khói (thuốc lá) , lần thứ hai đốt lên một cái , phảng phất chỉ có như vậy mới có thể làm cho hần quyết định .

"Ta thời khắc này là lấy Hình Vũ phụ thân thân phận nói chuyện với ngươi , ta có thể đáp ứng hai người các ngươi chuyện ! Ngươi và nàng chuyện của nữ nhân ta cũng có thể không thêm quan tâm ! Thế nhưng ngươi phải nhớ kỹ , Hạ gia chúng ta cũng không phải ta quyết định , chính ngươi cũng phải làm tốt chuẩn bị ." Hạ Tử Trung chậm chậm mà thâm trầm lời nói ở Trương Dương vang lên bên tai .

Hạ Tử Trung dừng lại một hồi , tiếp tục nói: "Tổng gia ta có thể giúp ngươi đứng vững , Lưu Nhất Hạo ta cũng sẽ giúp ngươi giải quyết ! Về phần ngươi ở trong võ lâm xung đột , chính ngươi nhìn làm đi!" Nói Hạ Tử Trung vung vung tay ra hiệu Trương Dương đi ra ngoài , thời khắc này hần một nỗi thật sự .

Hần là một cha , hần muốn con gái của chính mình trôi qua hạnh phúc ! Nhưng là hần không có cái kia quyền lực đi quyết định nữ nhi tương lai , hần duy nhất có thể làm chính là vì con gái người trong lòng bình định cản trở !

Trương Dương ngưng thần liếc mắt nhìn vị này quyền cao chức trọng quan to một phương, "Ngài là người cha tốt ! Cảm tạ ngài !" Nói xong xoay người ra ngoài phòng .

Nhìn Trương Dương bóng lưng , Hạ Tử Trung có chút mê man , "Ta làm như vậy đến cùng là đúng hay sai? Hình Vũ cùng với hắn sẽ hạnh phúc sao?"

Ngoài cửa Trương Dương tâm cũng rất không bình tĩnh , hắn thật không có nghĩ đến Hạ Tử Trung thẳng thắn như vậy , cũng không nghĩ đến Hạ Tử Trung cuối cùng lại đồng ý .

"Trương Dương , ngươi không sao chứ? Cha ta không có làm khó ngươi chứ? Ngươi cũng không nên tức giận ồ!" Hạ Hình Vũ chẳng biết lúc nào trộm chạy tới , đầu cái băng ngồi nhỏ ngay khi cửa ngồi xuống . Lâm hại thất thần Trương Dương suýt chút nữa một thoáng đập đi tới .

"Ta nói ngươi nha đầu này cũng quá cái kia đi , ngươi không phải là cùng a đi đang nói chuyện mà , lúc nào tới được?" Trương Dương vừa có chút hạ tâm tình , một thoáng liền khá hơn .

Hạ Hình Vũ chu miệng nhỏ , oán giận nói: "Còn nói sao , ngươi và cha đến bây giờ đều không đi ra , người ta còn nghĩ đến đám các ngươi đã đánh nhau đây!"

Chính muốn tới đây Vu Thục Mẫn nghe được Hạ Hình Vũ không khỏi nở nụ cười , "Nha đầu chết tiệt kia ! Ngươi cũng không quan tâm quan tâm cha ngươi , cái kia tay chân lăm lăm có thể đánh được Trương Dương mà , nói không chắc hiện tại chính ở bên trong chờ ngươi cứu hắn đây." Nói nhện không được cười lên một tiếng , nhìn về phía Trương Dương vẻ mặt cũng tràn ngập trên tức .

"Nói cái gì đó? Trò chuyện vui vẻ như vậy , có phải là bảo bối khuê nữ nói xấu ta rồi." Mấy người chính cười nói Hạ Tử Trung liền nở nụ cười đi ra , một điểm cũng nhìn không ra vẻ uy nghiêm cùng uể oải .

Hạ Hình Vũ thấy Trương Dương cùng mình lão ba trong lúc đó thật giống thật sự không có chuyện gì , trên khuôn mặt nhỏ nhắn cũng lộ ra vui sướng nụ cười , "Không nói gì ! Chính là mẹ nói ngươi tay chân lăm lăm không chịu được đánh đây."

Hạ Tử Trung mặt già đỏ lên , "Nói mò gì đây! Đêm nay ngươi ngay khi gia ngủ , cùng mẹ ngươi cố gắng trò chuyện ."

Hạ Hình Vũ nhìn một chút Trương Dương lại nhìn một chút chính mình mẹ , chỉ được không thôi cùng Trương Dương nói một tiếng , "Vậy ngươi đêm nay trở lại muốn hảo hảo ngủ , không cho phép ra môn , không cho thấy Vương Hải , không cho ..."

"Biết rồi , ta hiểu rồi. Nếu như a đi buồn bực , ngươi ngay khi gia nhiều đợi mấy ngày ." Trương Dương cười cợt đã cắt đứt Hạ Hình Vũ dòng dài , cung chiều mà nói rằng .

Hạ Hình Vũ trừng mắt , "Ngươi không nhớ ta trở lại có phải là có những ý nghĩ khác? Hừ , ta ngày mai sẽ trở lại !"

Hạ Tử Trung vợ chồng bị con gái của chính mình đã kích , đây thực sự là có người đàn ông đã quên cha mẹ ah !

"Nha đầu chết tiệt kia ! Nhiều năm như vậy ta bạch thương ngươi rồi , xem ta sau đó còn có cho hay không ngươi tiền tiêu vật !" Có Vu Thục Mẫn ghen mà nói ra , nhìn về phía Trương Dương ánh mắt của đều không giỏi rồi , gia hỏa này đến cùng làm sao lừa gạt nữ nhi mình .

Hạ Hình Vũ đắc ý vênh lên quyet miệng , "Ta mới không sợ đây, Trương Dương có thể có tiền , ta đều dùng mãi không hết đây!"

Trương Dương xấu hổ cười cười , liền vội vàng nói: "Thúc thúc a đi , trời cũng tối rồi , ta hãy đi về trước rồi , sau đó trở lại thăm các ngươi ."

Hạ Hình Vũ không thôi lôi kéo Trương Dương tay nói rằng: "Trở về lái xe cẩn thận một chút , ngươi buổi tối nhưng là uống không ít đây."

Sờ sờ tiểu nha đầu đầu , Trương Dương khẽ cười nói: "Biết rồi , ta tự đi trước rồi."

Nói gần cần muốn tặng cho mình ra cửa mấy người , Trương Dương phát phát tay ra Hạ Tử Trung biệt thự .

Đứng ở tình ủy trong đại viện , Trương Dương thở phào nhẹ nhõm , ngày hôm nay nếu không phải Hạ Tử Trung làm ra nhượng bộ , hắn nhưng là thật là khó rồi.

Đang suy nghĩ , Trương Dương bỗng nhiên nhìn thấy cách đó không xa Lưu Nhất Hạo chính bồi tiếp một vị chừng 30 tuổi chàng thanh niên đang nói chuyện , nhìn dáng dấp rất là cung kính .

Phía trước nam tử thật giống cảm thấy có người ở nhóm ngó chính mình , nhìn thấy Trương Dương khẽ gật đầu , tiếp tục cùng Lưu Nhất Hạo chuyện trò vui vẻ .

Trương Dương không có động tác khác , nhẹ nhàng từ bên cạnh hai người đi qua . Hắn không phải người ngu , ở tình ủy đại viện đối với Lưu Nhất Hạo ra tay , quốc an cũng sẽ không bỏ qua cho hắn .

Mãi đến tận Trương Dương đi xa , Lưu Nhất Hạo mới trên mặt mang theo ngoan sắc mà nói ra: "Hắn chính là Trương Dương , xem bộ dáng là từ Hạ Tử Trung gia đi ra ."

Chàng thanh niên gật gù đầu , nụ cười trên mặt như trước , "Rất không tệ người trẻ tuổi , chính là không biết lão Hạ gia mấy vị kia sẽ sẽ không can thiệp

."

Lưu Nhất Hạo trong mắt loé ra một tia cừ hận, tổn thương con trai của hắn hung thủ lại ngênh ngang ở trước mặt hắn đi qua; Nhưng hắn dĩ nhiên không làm gì được, này không thể không nói là cái lớn lao trào phúng.

Chàng thanh niên thật muốn biết Lưu Nhất Hạo đang suy nghĩ gì, lạnh nhạt nói: "Lưu thư ký gần nhất tốt nhất không muốn tìm hắn để gây sự, muốn là đã xảy ra chuyện gì, ta Tổng gia có thể sẽ không ra mặt."

Ngữ khí tuy rằng bình thản, Nhưng Lưu Nhất Hạo trong lòng vẫn là cả kinh, vị này không phải là Tổng Hi Thường cái kia phế vật có thể so, hắn cũng không dám đơn giản đắc tội.

Trịnh trọng gật đầu, "Yên tâm, nếu là ta liền chút lòng kiên trì ấy đều không có, vậy thì đồ vô dụng rồi ít năm như vậy quan."

"Vậy thì tốt, những khác ta cũng không nhiều lời rồi, người chỉ cần đem chính mình phần bên trong chuyện làm tốt là được rồi, Hạ gia bên kia ta sẽ đi nói một chút." Chàng thanh niên cũng chính là Tổng Hi Thường đại ca Tổng Hi rõ ràng nói xong tự ly khai rồi Tinh ủy đại viện, lưu lại Lưu Nhất Hạo một mình dờ ra.

Bóng đêm có vẻ càng thêm hắc ám, dưới ánh trăng Lưu Nhất Hạo nguyên bản khiêm tốn gương mặt một thoáng biến thành dữ tợn, "Hừ! Muốn lấy ta làm bìa đỡ đạn, người cũng quá đề cao chính mình rồi!"

Nói cũng không quay đầu lại tiến vào biệt thự của chính mình.

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Đại Cao Thủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 116: Trương Dương ý nghĩ

Đại đại môn tài trợ một điểm phiếu đề cử đi, có đại đại không thích bỏ phiếu lãng phí, có thể cho ta sao? Nước mắt cầu!

T o T

~~

Đêm, đen đáng sợ.

Trương Dương không có mở đèn, đốt một điếu thuốc đứng ở cửa sổ trước dờ ra.

"Con mẹ nó, ta sợ cái gì!" Trương Dương bỗng nhiên nổi giận, tàn nhẫn mà đem tàn thuốc giẫm diệt.

Khuôn mặt lộ ra dọa người sát ý, "Ta là không quyền không thể, Nhưng ta cũng không phải mặc người chém giết rác rưởi! Đợi được có một ngày ta đột phá Hóa Kinh ai dám cùng ta đối nghịch!"

Ngày hôm nay cùng Hạ Từ Trung nói chuyện bỗng nhiên để Trương Dương ý thức được thiếu sót của mình, hắn vẫn tuổi còn rất trẻ quá vọng động rồi.

Hắn mặc dù bây giờ có tiền, có thực lực! Nhưng hắn không có thể lực, hắn không có gốc gác!

Nhưng tổn thương kia hắn không được người, có thể lựa chọn trả thù thân nhân bằng hữu của hắn, Nhưng hắn nhưng muốn kiêng kỵ quá nhiều!

"Thực lực! Ta sớm muộn cũng sẽ có!" Trương Dương tự lẩm bẩm, ánh mắt mê ly, không biết đang suy nghĩ gì.

...

Sáng sớm ngày thứ hai, Trương Dương đã bị tiếng gõ cửa đánh thức.

Mơ hồ mở cửa, Trương Dương liền gặp được Hạ Hình Vũ hết nhìn đông tới nhìn tây hướng về trong phòng xem.

"Nha đầu, tìm cái gì đây? Làm sao sáng sớm sẽ trở lại rồi hả?" Trương Dương ngáp một cái hỏi, tối hôm qua hắn nghĩ tới quá lâu luyện qua công sau đều ba, bốn chọn, nằm ngủ vẫn chưa tới 3h đây.

Hạ Hình Vũ tắt cả cái gian phòng nhìn một chút mới yên lòng , "Ta nhất định ngươi có hay không thừa dịp ta không ở mang nữ nhân trở về , bây giờ nhìn lại ngươi cũng không tệ lắm mà !"

Trương Dương dở khóc dở cười , "Ta chừng nào thì mang quá nữ nhân trở về rồi , ngươi cũng chớ nói lung tung !"

Hạ Hình Vũ khinh bỉ liếc mắt nhìn hắn , "Ai biết được ! Nói không chắc người nào đó ở bên ngoài còn có mấy cái sào huyệt đây."

"Ta nói , ngươi sáng sớm trở về không phải là vì cái này chứ? Dừng mà !" Trương Dương mặc quần áo vào , ngồi ở trên sô pha chợp mắt .

"Ngươi là heo nha ! Còn ngủ , đợi sẽ liền đi làm !"

"Hừm, ngày hôm nay ta xin nghỉ , không nghĩ tới đi rồi!"

Trương Dương phờ phạc mà trả lời , nói xong trực tiếp nằm sấp ở trên sô pha bắt đầu giấc ngủ .

Hạ Hình Vũ vội vàng chạy tới sờ sờ Trương Dương cái trán , "Không bị sốt nha? Ngươi có phải là bị bệnh hay không?" Nói xong có chút bận tâm nhìn Trương Dương .

"Ngươi nói ta đây thể trạng có thể sinh bệnh sao , chính là muốn nghỉ ngơi một ngày ." Trương Dương kéo qua Hạ Hình Vũ tay nhỏ bé lạnh như băng cười ha hả nói rằng .

"Ồ ! Vậy ngươi liền nghỉ ngơi thật tốt đi, ta buổi trưa về đến nấu cơm cho ngươi , ngươi có thể đừng có chạy lung tung ơ !" Hạ Hình Vũ không yên tâm dặn dò .

Trương Dương vỗ vỗ nàng vênh lên vênh lên mừng rỡ , "Thật đông dài , biết rồi , ta tự đợi đến người vợ cơm trưa ." Nói Trương Dương cứ tiếp tục ngã xuống giấc ngủ .

Hạ Hình Vũ bất đắc dĩ nhìn thoáng qua Trương Dương , "Ngươi nếu như không thoải mái liền gọi điện thoại cho ta...ta lập tức liền chạy về ."

"Biết rồi , bảo bồi nhanh đi làm đi!" Trương Dương mơ hồ về một tiếng sẽ không tiếng thờ .

Hạ Hình Vũ tuy rằng không yên lòng , có thể vẫn là nghe lời đi làm .

Chờ Hạ Hình Vũ đi ra tiếng đóng cửa vang lên , Trương Dương bỗng một thoáng ngồi thẳng , trong mắt loé ra một tia hết sạch !

Ngày hôm nay hắn có một kiện chuyện rất trọng yếu muốn làm , hắn muốn vì mình sau đó tính toán rồi.

Lấy ra điện thoại di động , Trương Dương rút ra một cái chưa bao giờ đánh qua điện thoại của .

"Là Trương tiên sinh sao? Ta là Hắc Báo ." Điện thoại bên kia vang lên một tiếng thật trọng âm thanh .

"Là ta...ta muốn gặp ngươi ! Hiện tại ngươi liền đến ngọc vườn gặp ta !" Nói không giống nhau : không chờ Hắc Báo nói chuyện Trương Dương liền cúp điện thoại .

Trương Dương gọi điện thoại cho Hắc Báo là có nguyên nhân, hắn bây giờ ở quan diện thượng có Hạ Tử Trung làm chỗ dựa , ở trong võ lâm có võ học sẽ làm bồi cánh , nhưng những...kia cũng không là hắn thế lực của chính mình !

Một ít tin tức nguyên , con đường phong bế Trương Dương căn bản cũng không biết , như lần trước Lý Chánh Sơn đại trương kỳ cở đến Nam Tinh , hắn lại là cuối cùng biết đến !

"Ồi vãi lều người không bằng dựa vào bản thân !" Trương Dương nhẹ giọng nói ra , trong mắt thoáng hiện khiến người ta khó hiểu hào quang .

Không đợi bao lâu , tiếng chuông cửa lại vang lên .

Trương Dương mở cửa , đã nhìn thấy đầu đầy mồ hôi Hắc Báo đứng ở ngoài cửa , khiêm tốn cúi đầu .

Trương Dương từ tốn nói một tiếng , "Vào đi , không cần như vậy câu nệ ."

"Không dám , Trương tiên sinh có việc xin cứ việc phân phó , nhỏ bé nhất định tận lực làm được ." Hắc Báo xoa xoa mồ hôi trên trán , tiểu tâm dục dục nói rằng .

Muốn là trước đây hắn khả năng còn sẽ không như thế e ngại Trương Dương , Nhưng lần trước Trương Dương ở nhà cùng Lý Chánh Sơn một trận chiến hắn nhưng là biết đến .

Nguyên lai hắn cũng phái mấy người bảo vệ Trương Dương cha mẹ của , lần trước tiểu đệ gọi điện thoại nói cho hắn biết Trương Dương quê nhà bỗng nhiên xuất hiện rất nhiều người xa lạ , hắn lo lắng Trương Dương cha mẹ của có chuyện Trương Dương tìm hắn tính sổ , liền tự mình mang không ít tiểu đệ qua xem một chút .

Trên đường hần tiểu đệ lái xe chúi đã đến khác một chiếc xe , nói rồi mấy câu tàn nhẫn , kết thúc như đối phương tùy tiện dưới tới một người liền đánh ngã hần sở hữu tiểu đệ .

Hắc Báo bởi vì theo ở phía sau trên xe vì lẽ đó tránh được một kiếp , biết mình gặp như Lưu Chí Phi Trương Dương như vậy không phải nhân loại rồi , sợ đến trốn ở trên xe không dám lộ diện .

Vậy hãy để cho hần đã nghe được người bình thường căn bản không khả năng biết tin tức , nguyên lai những người này đều là tới xem Trương Dương cùng một người tên là cái gì trấn sơn Vương người tỷ võ .

Hắc Báo nghe được những người kia đối với Trương Dương cùng trấn sơn Vương tôn sùng , trái tim nhỏ đều run đến ầm ầm nhảy , hần không nghĩ tới Trương Dương lại tại đây chút không phải nhân loại trong mắt cũng là nhân vật khó lường .

Về sau công việc (sự việc) hần đã ở Long sơn một mảnh hỏi thăm ra một chút tin tức , trong lúc vô tình nghe nói giống như là Trương Dương thắng rồi , trấn sơn Vương chết rồi các loại lời nói . Sợ đến hần lập tức lại phải không ít tiểu đệ đi bảo vệ Trương Dương cha mẹ của .

Này không , hiện tại vừa nhận được Trương Dương điện thoại của nào dám có do dự chút nào , ngựa không ngừng vó liền chạy tới .

Trương Dương cũng không biết Hắc Báo nghĩ cái gì , mặc dù có chút kinh ngạc Hắc Báo khiêm tốn thái độ , còn tưởng rằng là chính mình trước đây giết Lưu Chí Phi nguyên nhân cũng không để ý .

"Vào đi , hôm nay là có một ít công việc (sự việc) tìm người nói chuyện !" Trương Dương nói một tiếng liền không thêm quan tâm Hắc Báo rồi , tự nhiên vào phòng ngồi xuống trên ghế salong .

Nhìn Hắc Báo cẩn thận đáng vẻ , Trương Dương có chút dở khóc dở cười , "Ngồi đi ! Ta lại không ăn thịt người , không cần như vậy sợ ta ."

Hắc Báo trong lòng thầm nói , người còn không ăn thịt người ! Hần nhưng là tận mắt nhìn thấy Trương Dương đã giết người , hơn nữa mấy ngày trước nghe nói công việc (sự việc) , ở trong mắt hần Trương Dương chính là một cái Đại Ma đầu . Bất quá những câu nói này hần cũng không dám ở Trương Dương trước mặt nói ra , hần còn muốn sống thêm mấy năm nữa .

"Trương tiên sinh có chuyện gì xin cứ việc phân phó , ta liền không ngồi ."

Hắc Báo nhìn một chút Trương Dương ghế sa lon đối diện vẫn không có ngồi xuống , hần cũng không dám mặt đối mặt nhìn Trương Dương ánh mắt của . Hiện tại hần cảm giác Trương Dương khí tràng so với trước đây lớn hơn rất nhiều , cùng Trương Dương đứng chung một chỗ hần đều có loại ngã quỵ ở mặt đất cảm giác .

Trương Dương cũng không có miễn cưỡng , nhấp ngụm trà , mạn bất kinh tâm nói rằng: "Người bây giờ ở Nam thành thực lực thế nào? Có thể không chế Nam thành sở hữu tổ chức dưới đất sao?"

Hắc Báo tuy rằng không hiểu Trương Dương hỏi như vậy mục đích , nhưng vẫn là lập tức đáp: "Trương tiên sinh nói đùa , hiện tại Nam thành thế lực dưới đất ta đại khái có thể chiếm được một phần ba đi . Bất quá gần nhất có mấy người muốn động thủ với ta rồi , chuyện sau này ta cũng nói không chừng ."

Hắc Báo xoa xoa khoát tích dưới mồ hôi , cẩn thận mà nói ra .

Trương Dương nghĩ một lát , bỗng nhiên đứng lên lộ ra một tia uy thế , Hắc Báo nhất thời giật mình ngã quỵ ở mặt đất , trong lòng càng là sợ hãi đòi mạng . Hần không phải loại kia kẻ liều mạng xuất thân , đối với tử vong sợ hãi hơn xa vậy hần lão đại .

"Trương tiên sinh không nên tức giận , nếu như có nhu cầu gì , ta đều sẽ giúp ngài làm được ." Hắc Báo nơm nớp lo sợ mà nói ra , nhìn về phía Trương Dương ánh mắt tràn ngập sợ hãi .

Trương Dương sắc mặt nghiêm túc , nhìn chăm chăm Hắc Báo rất lâu , rốt cục chậm rãi nói rằng: "Ta muốn người mau chóng thu phục Nam Tinh thế lực !" "

Hắc Báo sợ hết hồn , Trương Dương đây là phải làm gì?

"Trương tiên sinh , việc này lấy thực lực của ta căn bản không làm nổi nha !" Hắc Báo vẻ mặt đưa đám , làm khó dễ mà nói ra .

Trương Dương nếu để Hắc Báo vì hần xuất lực , đương nhiên sẽ không bỏ mặc mặc kệ , khẽ cười một tiếng chậm rãi nói rằng: "Nếu là có người làm khó dễ người hoặc là người không giải quyết được , cũng có thể tới tìm ta !" "

"Trương tiên sinh , như vậy làm chính thức sẽ không đồng ý chứ?" Hắc Báo tiểu tâm dục dục hỏi , trong lòng vẫn đang suy nghĩ chuyện này đối với chính mình mang tới chỗ tốt .

Trương Dương không nhịn được phát phát tay , "Người cứ việc đi làm , chính thức ta sẽ thay người bãi binh !" "

Hắc Báo còn muốn đang nói cái gì , Nhưng vừa thấy được Trương Dương không kiên nhẫn biểu hiện , lập tức nói rằng: "Trương tiên sinh yên tâm , ta sẽ đem chuyện này làm tốt , sau đó ta chỉ nghe Trương tiên sinh dặn dò ." Nói chậm rãi lui về phía sau ra gian nhà mới thờ phào nhẹ nhõm .

"Thật là đáng sợ ! Ta còn tưởng rằng ngày hôm nay sống không được nữa nha !" Ra ngọc vườn Hắc Báo thờ phào nhẹ nhõm , nhưng trong lòng một mảnh hùng lực .

Muốn là chuyện này làm thành , sau này mình nhưng dù là một tay che trời đại nhân vật , tuy rằng muốn nghe lệnh của Trương Dương , Nhưng cũng so với mình uốn tại địa phương nhỏ cường .

Nhìn Hắc Báo ra ngoài , Trương Dương mới chậm rãi bình tĩnh lại , đây bất quá là hắc kế hoạch bước thứ nhất thôi .

"Quyền thế , tiền tài , thực lực !" Trương Dương tự lầm bầm .

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Đại Cao Thủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 117: Lý Vệ Dân

Ở nhà vẫn đợi hai ngày , Trương Dương rốt cục đi làm .

Không phải là bởi vì Hạ Hình Vũ cường rồi , mà là ba ngày kỳ hạn đã đến , hôm nay gặp mặt kết quả đối với Trương Dương Lai nói rất trọng yếu .

Ngồi đang quen thuộc bên bàn làm việc , Trương Dương xem một tờ giấy trưng khuôn mặt quen thuộc hơi xúc động .

Hai ngày nay hắc suy nghĩ rất nhiều , Hạ Tử Trung mấy câu nói để hắc hiểu được rất nhiều , xã hội bây giờ chỉ có thực lực là không được , còn muốn có thể lực ! Chỉ có như vậy người khác mới sẽ sợ người ba phần , không dám trêu chọc người !

Như Hạ Tử Trung Lưu Nhất Hạo những người này dựa vào cái gì một lời quyết vạn người sống chết , bởi vì bọn họ thể lực sau lưng ! Lý Nguyên Triều bằng cái gì có thể lại nhiều lần phái người đến Nam Tĩnh tìm chính mình phiền phức , bởi vì hắc có thể lực còn có thực lực !

Mà hắc Trương Dương chẳng có cái gì cả ! Hắc tuy rằng đột phá Minh Kinh , Nhưng quang Nam Tĩnh Minh Kinh thì có hơn mười vị , hắc có tiền , Nhưng đó là võ học được tiền ! Không quyền không thể chính hắc chỉ có thể ngồi đợi người khác tới trả thù chính mình , Nhưng hắc nhưng cái gì cũng không làm được .

Trương Dương không cam lòng ! Hắc bây giờ muốn thành lập một cái thuộc về mình thể lực , mà võ học sẽ cùng Quốc An cục đều là Trương Dương bàn cờ này bên trong ắt không thể thiếu trọng yếu nhân vật .

Điều Phi cùng Lưu Tiểu Nhã thấy Trương Dương Lai hỏi thăm một chút , xem sự phụ trợ trọng đáng về , cũng đều không kể tục quấy rối .

Theo thời gian chậm chậm trôi qua , vẫn ngồi yên bất động Trương Dương bỗng nhiên đứng lên , trực tiếp hướng về cục cảnh sát đi ra ngoài .

Lưu Tiểu Nhã có chút bận tâm nhìn về phía Trương Dương , "Sự phụ , người có phải là không thoải mái hay không? Nếu không ta đưa người trở về đi thôi?"

Trương Dương nhìn chăm chăm đồ đệ của mình , ánh mắt sáng lên , "Được! Rất tốt ! Thuốc kế tục ngâm , chờ người luyện cốt sau khi hoàn thành tới tìm ta !" Nói Trương Dương liền vội vã ra cửa .

Lưu Tiểu Nhã có chút không hiểu ra sao , sự phụ mình sẽ không nóng rần lên chứ? Trước đây xin hắc , hắc không chịu giáo , hiện tại lại muốn chính mình đi tìm hắc , đến cùng là chuyện gì xảy ra?

Giờ phút này Trương Dương trong lòng có chút kinh hi , hắc không nghĩ tới chính mình tùy tiện thu đồ đệ lại có thiên phú như thế , chỉ có điều rút mấy lần thuốc , lại cũng sắp đột phá luyện sức lực rồi!

Trương Dương không thể không khiếp sợ , phải biết người bình thường cho dù có luyện cốt thuốc phụ trợ , không có mấy tháng cũng sẽ không đột phá . Nhưng Lưu Tiểu Nhã mang cho hắc kinh hi nhưng là như thế kinh người .

Mãi đến tận Trương Dương xem thấy phía trước hai người , mới đưa vừa khiếp sợ dần xuống đáy lòng .

Phượng trị quốc nhìn thấy Trương Dương một mặt cao hứng , "Tiền bối ngài đã tới , ta cấp ngài giới thiệu một chút , vị này chính là nước chúng ta an phận (vân) cục ở Nam Tĩnh người phụ trách Lý Vệ Dân Lý cục trưởng ."

"Cục trưởng , đây chính là Nam Tinh võ lâm mới ra vương giả , Trương Dương tiền bối ." Nói phương trị quốc liền lùi qua một bên rồi, bây giờ công việc (sự việc) cũng không phải là hấn một cái luyện sức lực có thể tham dự rồi.

"Lý cục trưởng , chào ngài!" Trương Dương lộ ra mỉm cười thân thiện , hướng về Lý Vệ Dân ôm quyền chào hỏi .

Lý Vệ Dân nhìn chằm chằm Trương Dương xem một hồi , không khỏi thờ dài nói: "Giang sơn đời nào cũng có người tài ah ! Ta nhưng là già rồi." Nói liền nhiệt tình lời kéo đắp Trương Dương bả vai nói: "Lão đệ cũng không cần khách khí , chúng ta tìm một chỗ cố gắng tâm sự ."

Trương Dương gật gật đầu , trong lòng nhưng có chút kinh hãi , vừa vị này Lý cục trưởng đáp trụ bờ vai của chính mình , hấn dĩ nhiên chưa kịp phản ứng !

Lén lút mở ra rất lâu không vận dụng hệ thống máy quét , Trương Dương lại là cả kinh , vị này Lý cục trưởng võ lực của giá trị lại sắp tới 600 điểm (đốt) .

Phải biết căn cứ Trương Dương đối với Vương Trung Sơn cùng cái khác đã gặp mấy vị Minh Kinh cao thủ kết quả dò xét biểu hiện , bình thường Minh Kinh nhập môn vũ lực giá trị đều tại 100 đến 200 trong lúc đó , mà tiểu thành nhưng là 200 đến 400 trong lúc đó , đại thành là 400 đến 800 trong lúc đó . Còn cuối cùng viên mãn võ giả hấn chưa từng thấy , vì lẽ đó cũng không rõ ràng lắm , bất quá nghĩ đến là kinh khủng vô cùng đi!

Trước mắt đại thúc tuổi trung niên bộ dáng Lý Vệ Dân lại là một vị Minh Kinh đại thành cao thủ , điều này làm cho Trương Dương đối với quốc an thực lực lại trọng thị một phần . Không trách quốc gia yên tâm vô giả tồn tại , xem ra cũng là có gốc gác.

"Lý đại ca nói mình già rồi nhưng là nói đùa , liền vừa lần này ta nhưng không ngăn được ." Trương Dương vừa nói đùa vừa nói thật mà nói ra .

Lý Vệ Dân cười ha ha: "Ta lớn hơn ngài gần 20 tuổi , tiểu tử ngài còn có cái gì không hài lòng . E sợ ba năm rưỡi qua đi ta cũng không phải là đối thủ của ngài rồi." Nói Lý Vệ Dân có chút ghen tỵ nhìn về phía Trương Dương , "Coi như quá thêm vài năm tiểu tử ngài còn chưa tới ba mươi đi!"

Trương Dương nhẹ nhàng cười cười , hấn đối với mình cũng là rất tự tin , bất quá ngoài miệng vẫn là nói: "Lý đại ca quá khen !"

"Được rồi , chúng ta không nói nhiều cái này , hiện tại đi theo ta , dẫn ngài đi chỗ tốt !" Lý Vệ Dân lớn tiếng cười , kéo Trương Dương liền lên một bên dùng xe .

Phương trị quốc tuy rằng thực lực không mạnh, Nhưng ánh mắt không kém , vội vã lên xe ngồi lên rồi chỗ ngồi lái xe .

"Lý cục , Trương tiền bối , chúng ta đi thì sao?"

Trương Dương cười khò một tiếng , "Ta có già như vậy sao , sau đó liền trực tiếp gọi ta Trương Dương đi , tiền bối nghe quá khó chịu ."

Phương trị quốc liên tục nói không dám , ánh mắt nhưng là nhìn về phía Lý Vệ Dân .

Lý Vệ Dân tính tình thẳng thắn , khuôn mặt lộ ra thiếu kiên nhẫn , "Liền gọi trương dương , ở đâu ra nhiều chuyện như vậy ! Các ngài những người này chính là đối trá !"

Trương Dương cười khê , cũng không biết loại này tính tình người làm sao ngồi trên cục trưởng , e sợ bằng vào thực lực cũng không được chứ? Dù sao đây chính là trông coi một cái tiết kiệm vấn đề an toàn , địa vị e sợ cùng Nam Tinh võ học được hội trường cũng không xê xích gì nhiều .

Phương trị quốc không dám nói nhiều rồi, liền vội vàng nói: "Cục trưởng nói đúng lắm, vậy chúng ta bây giờ đi đâu?"

"Đi sông xanh uyển ! Sao còn muốn ta nói !" Lý Vệ Dân trừng mắt cái mắt to quét về phía phương trị quốc , sợ đến phương trị quốc vì một thoáng liền mở ra xe .

Lý Vệ Dân khuôn mặt lộ ra khổ não , quay về Trương Dương nói rằng: "Lão đệ , ngài thấy được chứ? Chúng ta phân cục hiện tại cũng là trị quốc loại này ngu ngốc , thiếu nhân tài ah ! Nếu như lão đệ gia nhập chúng ta , đây quả thực là như hổ thêm cánh ah !"

Trương Dương nhin cười không được một tiếng , cái này Lý Vệ Dân rất thú vị mà !

"Lý đại ca nói đùa , Phương ca người như thế tùy tiện ở đâu cũng là người người tranh đoạt nhân tài , theo ta thấy vẫn là tinh anh của quốc an nhiều lắm ."

Lái xe phía trước địa phương trị quốc không nhin được cười đắc ý , trong lòng cảm khái nói: "Vẫn là Trương Dương thật tinh mắt mà ! Bên ta trị quốc nhưng là cái người tài ba !"

Lý Vệ Dân cười một tiếng dời đi đề tài , "Nghe nói lão đệ còn có người sư phụ , không biết ta có cơ hội hay không nhìn một lần lão nhân gia phong thái?" Nói xong Lý Vệ Dân có chút mong đợi nhìn về phía Trương Dương , này nhưng là bọn hấn mời chào một cái Hóa Kinh cao thủ tuyệt hảo cơ hội .

Trương Dương trong lòng cả kinh , việc này hấn bất quá cùng Vương Trung Sơn thầy trò đã nói vài câu , quốc an lại đã nhận được tin tức , xem ra ả núp thực lực không nhỏ ah !

Tuy rằng trong lòng kinh ngạc , Nhưng Trương Dương mặt ngoài nhưng không nhúc nhích chút nào cho , rụt rè mà nói ra: "Lý ca thứ lỗi , kỳ thực cũng

không thể nói là sư phụ của ta , lão nhân gia dạy ta mấy chiêu qua đi ta tự một mực chưa từng thấy hần , đến bây giờ ta cũng không biết hần có hay không coi ta là đồ đệ đây." Nói Trương Dương khuôn mặt lộ ra một vẻ âm đạm .

Trương Dương nhưng trong lòng thì mừng thầm , đây chính là người Lý Vệ Dân tự mình nói , ta không phải là lừa người . Đây là tốt nhất lời kéo da hổ làm cớ lớn cơ hội , Trương Dương há sẽ bỏ qua cho .

Lý Vệ Dân nghe được Trương Dương nói như vậy có chút thất vọng , Nhưng cũng chưa từng hoài nghi Trương Dương có sư phó sự thực , người gặp người võ giả nào có thể ở nửa năm không tới thời gian từ luyện sức lực đại thành đột phá Minh Kinh sao?

Thấy Trương Dương tâm tình có chút âm đạm , Lý Vệ Dân khẩn trương nói ra: "Đây là chắc chắn , lão tiền bối nếu như không coi người là đồ đệ , làm sao có khả năng dạy võ công cho người , còn nghĩ của người cơ sở đánh cho tốt như vậy . Bây giờ nói bất định liền ở cái góc nào xem biểu hiện của người đây."

Nói Lý Vệ Dân đều có chút hoài nghi , vị này hư hư thực thực Hóa Kinh tiền bối võ giả sẽ không thật ở nơi nào nhìn bọn họ chứ? Trong lòng có ý nghĩ này , Lý Vệ Dân liền cảm giác mình cả người bắt đầu kính , cảm giác thật giống có người giám thị chính mình dường như , Nhưng lại không có bất kỳ phát hiện nào .

Trương Dương thấy Lý Vệ Dân một bộ nghi thần nghi quỷ đáng vẻ , trong lòng trộm vui cười . Lần này quốc an đối với mình coi trọng e sợ lại thêm lớn hơn không ít đi!

Trương Dương không lo lắng chút nào bị vạch trần , ngược lại hần từ vừa mới bắt đầu đã nói , mình đã rất lâu chưa từng thấy của mình "Sư phụ" rồi , sau đó không xuất hiện cũng là rất bình thường nha . Hai người cười cười nói nói , phương trị quốc liền đến chỗ rồi , Lý Vệ Dân thân thiết lôi kéo Trương Dương cười nói: "Đây chính là cái địa phương tốt , lão đệ muốn là ưa thích sau đó cần phải thường đến !"

"Ha ha , chúng ta vào xem xem , đến cùng nơi nào để Lý ca vui đến quên cả trời đất , không phải là Lý ca tại đây kim ốc tàng kiều rồi chứ?" Trương Dương cười ha hả trêu ghẹo nói .

Không nghĩ tới Lý Vệ Dân nét mặt già nua một thoáng đỏ lên , để Trương Dương trợn mắt ngoác mồm , người Đại lão này thô đường như quốc an cục trưởng không phải là thật sự tại đây có tình nhân cũ đi!

Lý Vệ Dân thấy Trương Dương cùng phương trị quốc đều nhìn mình chằm chằm , thẹn quá thành giận nói: "Nói mò gì ! Ta chính là yêu thích hoàn cảnh của nơi này , nhiều đến rồi mấy lần thôi ! Ở đâu ra Kim Ốc Tàng Kiều [nạp thiếp] ." Nói cũng không để ý tới hai người suất trước vào cái này nông gia tiểu viện dường như sóng xanh uyển .

Trương Dương cùng phương trị quốc bèn nhìn nhau cười , cũng đi vào theo .

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Đại Cao Thủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 118: Ta đã đáp ứng !

." Cầu tất cả !

"Được lắm sóng xanh uyển ! Quả nhiên là sóng xanh dập dờn , dường như Tiên Cảnh ah !"

Xem cảnh sắc trước mắt , Trương Dương không khỏi phát sinh than thở , Lý Vệ Dân chọn địa phương thật là khá .

Bên trong tiểu viện có động thiên khác , hoa thơm chim hót , cây cối thành rừng . Lại còn có một người công hồ nhỏ , để Trương Dương không khỏi kinh ngạc tiểu viện chủ nhân năng lượng to lớn , theo cảm giác của hần , này còn giống như không có ra nội thành đi.

"Ha ha ha , ta liền biết lão đệ sẽ thích , đây chính là Tiểu Thiên bỏ ra đại đánh đổi mới đặt mua tốt , chỉ là thiết kế phí tự không dưới bảy chữ số !" Lý Vệ Dân thấy Trương Dương sợ hãi than đáng vẻ cười ha ha , trong ngữ khí tràn đầy đắc ý , thật giống hần chính là tiểu viện chủ nhân như thế .

Trương Dương khinh thường liếc mắt nhìn hần , "Lão ca loại này vũ phu e sợ lần thứ nhất nhìn thấy thời điểm còn không bằng ta đi?"

Lý Vệ Dân bị Trương Dương nói sững sờ , lập tức liền phản ứng lại cười mắng: "Tiểu tử ngươi lại dám xem thường ta ! Phải biết những hoa cỏ này hay là ta trồng xuống đây này !"

"Đúng vậy a ! Có mấy người trời sinh chính là trồng loài hoa cây cỏ dự đoán ." Trong sân nhỏ phòng nhỏ đi ra một vị nữ tử nghe được Lý Vệ Dân khẽ cười nói .

Trương Dương theo thanh âm dễ nghe nhìn sang , ngốc trệ một hồi .

Cô gái trước mắt nhìn lớn khái hai mươi bảy hai mươi tám tuổi , một con xinh đẹp mái tóc theo gió bay lượn , nhu thuận đôi mi thanh tú càng đột nhiên nàng thoát tục Thanh Nhã , Thanh Nhã bên trong còn bao hàm một tia thành thực mỹ phụ quyền rũ .

Trương Dương thầm khen , chẳng trách Lý Vệ Dân loại cao thủ này cũng bị mê chặt , quả nhiên là anh hùng khó qua ả mỹ nhân !

Bất quá Trương Dương cũng chỉ là liếc mắt nhìn liền phục hồi tinh thần lại , Hạ Hình Vũ cùng Đường Hiểu Lộ mấy người cũng không so với cô gái trước mắt kém , cách biệt bất quá các nàng có chút ngây ngô mà thôi .

"Khà khà , ngày hôm nay ta mang người bằng hữu lại đây , Tiểu Thiên không ngại chứ?" Lý Vệ Dân ngượng ngùng gãi đầu một cái .

Cái này bị Lý Vệ Dân gọi là Tiểu Thiên nữ tử nhìn một chút Trương Dương , cười duyên nói: "Không có chuyện gì , nhiều người cũng náo nhiệt một ít , vậy ta liền là quá yên lặng , không có người nào khí ."

Lý Vệ Dân kích động nói rằng: "Nếu không sau đó ta liền chuyển tới , như vậy người liền không cô quạnh rồi!"

Tiểu Thiên quyền rũ liếc hẩn một cái , "Người đã đến rồi ta còn bị người tức chết , chỉ người cái kia ngo ngắc đáng về ta mỗi ngày xem còn không buồn chết ."

Lý Vệ Dân lâu bầu nói: "Ta cũng liền ở trước mặt người ngốc , ở trước mặt người khác đều là rất uy nghiêm" Hẩn nói tuy nhỏ thanh âm , Nhưng Trương Dương vẫn là nghe rõ ràng , thấy vậy vị đại thành cường giả cũng là loại đa tình hướng .

"Tên ngốc ! Còn không mang bằng hữu người đi vào ngồi , ngây ngốc làm gì đây!"

"Ồ ! Ta cho quên đi ." Lý Vệ Dân ngượng ngùng hướng Trương Dương cười cợt , quen cửa quen nẻo mang theo Trương Dương tiến vào một gian trang sức trang nhã căn phòng cửa .

Phượng trị quốc rất tự giác tại ngoài cửa chờ đợi , hẩn biết cục trưởng muốn cùng Trương Dương nói chuyện điều kiện .

Bạch Thiên thay hai người rót trà ngon sau cùng đi ra , bên trong căn phòng hai người trong lúc nhất thời trở nên trầm mặc .

"Trương lão đệ , không nói gạt người , gần nhất Nam Tinh võ lâm chuyện xảy ra rất nhiều , tràn vào võ giả cũng nhiều hơn không ít , mà những việc này phần lớn đều là cùng người có quan hệ !" Lý Vệ Dân có chút buồn bực , "Chúng ta Nam Tinh quốc an phần cục gần nhất áp lực rất lớn , cho nên ta trung cầu tổng bộ ý kiến , hy vọng có thể hấp thu người gia nhập chúng ta ."

Nói xong những này Lý Vệ Dân không tiếp tục nói nữa , con mắt nhìn chăm chăm Trương Dương .

Trương Dương rót chén trà , từ từ thưởng thức , một lúc lâu mới khen hay nói: "Trà ngon ! Chẳng trách Lý ca đối với này có tình cảm , xem ra không chỉ có là mùi hoa , trà cũng hương ah !"

Lý Vệ Dân suýt chút nữa bị Trương Dương nghẹn chết , then quá thành giận nói: "Ta và người nghiêm chỉnh mà nói , thiếu nói với ta những chuyện này , trà thơm hay không ta biết !"

"Ha ha , Lý ca tính tình có thể là có chút cuồng lên , chúng ta trước tiên thưởng thức trà , chính sự sau đó bàn lại mà !"

Trương Dương nói đúng là lời nói thật , Bạch Thiên pha trà tuyệt đối là nhất tuyệt , ngay cả là Trương Dương như vậy không uống trà người cũng cảm giác được vào miệng : lồi vào thoải mái , một luồng hương trà chậm rãi từ chớp mũi thấm đến yết hầu , toàn thân là thoải mái không diễn tả được khuây khoả .

Lý Vệ Dân bắt đắc dĩ chỉ được nâng chung trà lên uống một hơi cạn sạch , nhìn Trương Dương trợn mắt ngoác mồm !

"Không trách người ta không lột mắt lão ca , sẽ không ở trước mặt nàng cũng là như thế uống trà chứ?" Trương Dương bĩu môi , bất khả tư nghị nhìn Lý Vệ Dân .

"Nhìn cái gì vậy ! Uống trà không hãy cùng uống rượu như thế mà ! Có cái gì không đúng đích !" Lý Vệ Dân khó chịu kêu gào nói .

Trương Dương không nhịn được bật cười , vị này xem ra thực sự là chánh tông vũ phu ah ! Không trách bốn mươi mấy tuổi đã đột phá đại thành , xem ra cũng là một lòng dùng ở võ đạo .

"Người sau đó còn là đừng uống trà , lãng phí !" Trương Dương vẫn là không nhịn được nói một câu , thấy Lý Vệ Dân nhanh tức giận biểu hiện vội vã nói tiếp: "Chúng ta nói chuyện chính sự đi , không nói cái này ."

Lý Vệ Dân hừ hừ ha ha nửa ngày , cuối cùng vẫn là ghen đỏ mặt không có phản bác .

"Ta cũng biết gần nhất cho Lý ca thêm không ít phiền phức , Nhưng ngươi cũng biết những này cũng không phải ta nguyện ý , hửn Lý Nguyên Triều ý vào chính mình Minh Kinh Đại viên mãn thực lực phải đồ đệ mình tới giết ta...ta cũng không thể không phản kháng chứ?" Trương Dương cười nhạt nói .

Lý Vệ Dân sờ sờ đầu mình , suy tính một sẽ trực tiếp nói: "Giữa các ngươi ân oán ta bất kể , chỉ cần ngươi gia nhập chúng ta , hửn Lý Nguyên Triều tuyệt không còn dám phái người đi tới . Lại nói lão đệ xuất hiện đang đột phá Minh Kinh , trừ phi Lý Nguyên Triều tự mình ra tay , bằng không những người khác e sợ không làm gì được ngươi đi!"

Trương Dương nghiêm mặt , "Muốn ta gia nhập có thể , bất quá ta có mấy điểm yêu cầu . Nếu như Lý ca không đáp ứng coi như xong , liền ngày hôm nay chúng ta kết giao bằng hữu; muốn là đáp ứng rồi , sau đó ta liền dựa vào Lý ca chiếu cố !"

"Được! Ta cũng thích cùng người sáng khoái nói chuyện , mặc kệ ngày hôm nay ngươi có đáp ứng hay không , sau đó ngươi đều là ta Lý Vệ Dân bằng hữu !"

Trương Dương ngưng thần nhìn về phía Lý Vệ Dân , rồi mới lên tiếng: "Số một, ngươi phải bảo đảm ta ở kinh thành hai vị bằng hữu an toàn ."

"Cái này không thành vấn đề , ta sẽ cùng tổng bộ bên kia chào hỏi , ngươi cứ yên tâm đi !" Lý Vệ Dân khoát tay áo một cái , đầy vô tình nói rằng .

Trương Dương trong lòng buông lỏng , hửn không nghĩ tới chính mình lo lắng thật lâu công việc (sự việc) , Lý Vệ Dân đáp ứng thoải mái như vậy .

"Lão ca thống khoái như vậy , ta cũng không nhiều lời rồi. Ta lại nói một cái , nếu như Lý ca đáp ứng , sau đó ta chính là Lý ca thù hạ rồi."

"Ngươi nói , chỉ cần không quá phận ta đều đáp ứng rồi ." Lý Vệ Dân thống khoái mà nói rằng .

"Tự do ! Ta không hy vọng chịu đến ràng buộc !" Trương Dương nói xong khí thế biến đổi , hửn thỏa hiệp cũng không có nghĩa là hoàn toàn buông tha cho tự mình , hửn ý chí võ đạo không cho phép hửn trở thành một tay chân , mục tiêu của hửn là cường giả là đứng ở võ đạo đỉnh phong !

Lý Vệ Dân không nói gì , chăm chú nhìn Trương Dương , nhìn Trương Dương khí thế biến hóa như trước thờ ơ không động lòng .

...

Một lúc lâu , Lý Vệ Dân đột nhiên cười to nói: "Được được được ! Đây mới là võ giả , cái gì tiền tài quyền thế , toàn bộ mẹ nhà hửn là chó rắm !"

"Ta đã đáp ứng , sau đó trừ phi bị bắt đắc dĩ , bằng không ta sẽ không phân ra vụ đưa cho ngươi !"

Lý Vệ Dân nhìn về phía Trương Dương ánh mắt tràn ngập vui mừng , hửn năm đó cũng cùng Trương Dương như thế , chỉ vì theo đuổi võ đạo . Nếu không phải bị bắt đắc dĩ , hửn mới sẽ không khi này chó rắm cục trưởng !

Trương Dương nhanh kéo căng trái tim đột nhiên thanh tĩnh lại , hửn có thể không muốn mỗi ngày nghe người ta sai khiến , xuất hiện ở loại tình huống này là hửn tới theo dự liệu kết quả tốt nhất rồi.

Thấy Trương Dương khí thế biến mất , Lý Vệ Dân cười ha ha: "Tiểu tử ngươi cũng chỉ có ngần ấy yêu cầu ! Ta còn tưởng rằng ngươi đề một đồng lớn điều kiện đây, khiến cho ta đều khẩn trương !"

Nếu sự tình đã nói xong , Trương Dương nói chuyện cũng là dễ dàng không ít , "Ta vốn là nghĩ như vậy tới , có thể thấy Lý ca vị này đại thành cao thủ , ta không dám nhắc tới ah !"

Lý Vệ Dân ánh mắt lóe lên , hửn tự nhận là khí tức đều đã hoàn toàn nội liễm rồi, Trương Dương lại có thể một cái nói ra cảnh giới của hửn , điều này làm cho hửn đối với Trương Dương coi trọng lại tăng lên một phần . Bất quá hửn không có nói ra , có một số việc tự mình biết là được rồi .

"Được rồi , đợi sẽ ta liền đề trị quốc cho ngươi đem giấy chứng nhận các loại đồ vật đưa tới , ngươi liền an an ổn ổn chờ là được rồi ." Lý Vệ Dân suy nghĩ một chút tiếp tục nói: "Nếu không ngươi bây giờ cùng ta đi chúng ta Nam Tinh phân bộ một chuyến , ta giới thiệu cho ngươi mấy người nhận thức ."

Trương Dương suy tính một hồi , nghĩ đến chính mình đi quốc an trụ sở nhất định sẽ có một lần tranh tài , mình bây giờ trên tay tổn thương còn chưa toàn bộ được , liền nói rằng: "Hôm nay sợ rằng không được , nếu không đợi thêm hai ngày?"

Lý Vệ Dân nở nụ cười , "Tiểu tử ngươi suy nghĩ gì ta lại không biết , có phải là các loại (chờ) thương lạnh đi lập uy ah !"

Thấy Trương Dương cười xấu hổ , Lý Vệ Dân nói tiếp: "Theo ngươi rồi, hiện tại ngươi có thể đi rồi , chính ta tại nhìn chỗ này một chút phong cảnh ."

Trương Dương cười khổ , "Ngươi cũng quá hiện thực đi à nha? Vậy thì đuổi người , không phải ngắm phong cảnh mà là nhìn người đi!"

"Ha ha , lão đệ lời ấy rất được lòng ta , ta chính là lưu lại xem người thật!" Lý Vệ Dân cười to , không hề che giấu chút nào đối thoại xinh đẹp mê luyến .

Ngoài cửa bỗng nhiên vang lên một tiếng lanh lảnh tiếng cười duyên , Trương Dương cùng Lý Vệ Dân đều là cao thủ sớm liền phát hiện ngoài cửa có người , cũng không để ý , trái lại cười càng vui sướng hơn rồi.

"Vậy ta sẽ không quấy rầy Lý ca chuyện đại sự cả đời rồi, cáo từ trước !" Trương Dương lớn tiếng cười đẩy cửa đi ra ngoài , cùng ngoài cửa Bạch Thiên phương trị quốc hỏi thăm một chút tự ra cửa viện .

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Đại Cao Thủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 119: Vô sỉ Trương Dương

Chờ Trương Dương đi rồi, Lý Vệ Dân mới trở nên một mặt nghiêm túc.

"Trị quốc, Trương Dương người này làm sao người xem?" Lý Vệ Dân lúc nói chuyện không hề cảm kỵ Bạch Thiên ý tứ.

Phương trị quốc suy tính một hồi, có chút không xác định mà nói ra: "Những phương diện khác ta không có cảm giác cái gì, bắt quá xem ra hẳn vô cùng coi trọng cảm tình, nghĩ đến cũng là cá tính tình người trong đi!"

Lý Vệ Dân trừng mắt, "Phí lời! Điểm ấy người nào không biết! Được rồi, hỏi người cũng hỏi không."

Phương trị quốc lúng túng sờ sờ đầu, này giống như là người hỏi ta à?

Bạch Thiên nở nụ cười xinh đẹp, "Người thiệt là, người ta không đều đáp ứng gia nhập, người còn quản nhiều như vậy làm gì!"

"Ta nhất định có không có hi vọng vì chúng ta phải này lôi kéo một cái có hi vọng Hóa Kinh hạt giống, gần nhất áp lực của chúng ta rất lớn ah!" Lý Vệ Dân thở dài một hồi, lông mày không khỏi hơi nhíu.

Bạch Thiên ôn nhu thay hẳn vuốt lên lông mày, "Các người đối với hẳn coi trọng chứ? Hẳn có hi vọng đột phá Hóa Kinh?"

Phương trị quốc cũng là một mặt khó mà tin nổi, "Lý cục, Trương Dương hiện tại bắt quá mới vừa đột phá Minh Kinh, cho dù có hi vọng Hóa Kinh, không có mấy chục năm cũng không khả năng chứ?"

"Thực lực các người chưa tới, vì lẽ đó nhìn không ra. Muốn là vận khí tốt, theo ta thấy không cần mười năm hẳn thì có hi vọng đột phá Hóa Kinh!" Nói đến Hóa Kinh Lý Vệ Dân là một mặt khát vọng.

Bạch Thiên nhìn Lý Vệ Dân đáng vẻ vội vàng, quyến rũ mà cười nói: "Được rồi, theo ta thấy các người nếu như Dora cũng không phải chưa khả năng, hiện tại người chính là muốn muốn làm sao cùng ta cha bọn họ bàn giao đi!"

Lý Vệ Dân động tác hơi ngưng lại, sau nửa ngày mới bắt đầu đi mà nói ra: "Việc này đối với bọn hẳn mà nói nhưng là mới có lợi, Trương Dương bây giờ còn chưa thành trưởng đến nước kia, không có chúng ta che chở, hẳn con đường sau này nhưng là khó đi hơn nhiều."

Bạch Thiên che miệng nhỏ cười khê, "Người cùng ta nói cái này vô dụng. Vương thúc nhưng là đã sớm xem trọng hẳn, nếu như biết người nghĩ đục khoét nền tảng, chi sợ sẽ không cùng người bỏ qua." Thấy Lý Vệ Dân vẻ mặt buồn thiu, Bạch Thiên cười mở thêm mang thai, "Bắt quá ta sẽ giúp người nói chuyện, Vương thúc hiểu ta nhất."

Lý Vệ Dân như trước đó một tờ giấy mặt, "Nói như vậy, hiện tại ta là dựa vào nữ nhân ăn com đi?"

Bạch Thiên hờn dỗi một tiếng, "Chán ghét! Người chính là từ sáng đến tối đại nam nhân chủ nghĩa, nếu là không cam tâm tình nguyện sau đó tự đứng tới nơi này." Nói liền quay đầu không để ý tới Lý Vệ Dân rồi.

Phương trị quốc thấy không có chuyện chính, liền vội vàng nói: "Lý cục, vậy ta đi về trước, trước tiên giúp Trương Dương đem thủ tục làm tốt."

"Đi thôi, trở lại nhớ tới cho ta cố gắng gõ một thoáng Lưu một uy, Nam Tinh quốc an còn chưa tới phiên huynh đệ hẳn làm chủ!" Lời tuy ngắn gọn, ngữ khí nhưng dọa người, trong mắt lập loè ra cùng hẳn biểu tượng bất đồng hết sạch.

Phương trị quốc thân thể không khỏi run lên, cung kính thanh âm: "Ta biết rồi, cái kia ta đi trước."

Nhìn phương trị quốc đi xa, Bạch Thiên mới cười duyên nói: "Không nghĩ tới người tại người thuộc hạ trước mặt vẫn rất có uy nghiêm mà, bình thường làm sao không nhìn ra nha?"

Lý Vệ Dân cười âm một tiếng, "Hay là người cái tiểu yêu tinh đem ta đã trấn áp, ta nào dám với người hiển uy phong."

Nói liền đề xuống Bạch Thiên, vài vốc tiếng vỗ nát vang lên.

Chỉ chốc lát trong phòng liền truyền ra nữ nhân thở gấp cùng người đàn ông nặng nề hô hấp .

...

Trương Dương cũng không biết Lý Vệ Dân cùng Bạch Thiên ở giữa hoạt động , hắn bây giờ chính khổ não đây.

"Làm sao biết chứ ! Ta không phải là cùng người đã nói , đi ra ngoài đi một chút mà !"

"Thật sự? Vậy tại sao ta xem người một mồi như vậy đây? Người cho ta thành thật khai báo !"

Trương Dương cười khổ , hắn mới vừa chạy mấy chục dặm đường có thể không một mồi sao? Đáng chết kia địa phương trị quốc quang đem hắn mang đến rồi, cũng không nói đưa hắn trở về . Kết quả chuẩn bị thuê xe Trương Dương phát hiện mình người không có đồng nào , chỉ được chạy trốn trở về rồi . Đây không về nhà một lần đã bị Hạ Hình Vũ chặn ở cửa .

"Người vợ , người rút cuộc muốn ta bàn giao cái gì nha?"

"Người có phải hay không đi ra ngoài tìm nữ nhân ? Có phải đi ra ngoài tìm tên béo đáng chết kia rồi hả?" Hạ Hình Vũ hung hãn ép hỏi .

Trương Dương bây giờ là đối với Vương Hải hận đến nghiến răng , người này không có chuyện gì trêu chọc nàng làm gì thể ! Làm hại Hạ Hình Vũ hiện tại có việc liên hưởng Vương Hải trên người nghi, Trương Dương đều sắp hỏng mất .

"Ta không thích người đàn ông !"

"Ta biết, Nhưng nếu như hắn thích người đây?"

"Ta đói rồi!"

"Trước tiên bị đói, người còn không có bàn giao đây!"

"Ta nhớ nhà , ngày mai sẽ trở lại !"

"Há, vậy ta đi làm cơm đi."

...

Cùng Hạ Hình Vũ giằng co , kết quả cuối cùng vẫn là Trương Dương thắng hiểm một chiêu , hiện tại hắn chính đang hưởng thụ Hạ Hình Vũ phục vụ đây.

"Bảo bối, nhẹ chút !"

"Biết rồi, hiện tại được không?"

"Được, cứ như vậy , thật thoải mái ."

Trương Dương nhắm hai mắt hưởng thụ Hạ Hình Vũ xoa bóp , nhưng trong lòng thì cực kỳ đắc ý , tiểu nha đầu còn không phải muốn nịnh nọt chính mình .

"Ôi !"

Trương Dương đang suy nghĩ đã bị Hạ Hình Vũ tàn nhẫn mà bấm một cái , phần eo truyền đến đau đớn .

"Bảo bối, người véo ta làm gì thể?" Trương Dương buồn bực hỏi.

Hạ Hình Vũ mặt cười phát lạnh , "Vừa suy nghĩ cái gì? Cười dâm đang như vậy !"

Trương Dương thờ dài , trong nhà có cái sư tử Hà Đông cũng không nên quá ah !

"Lười cùng người nói , hỏi người chuyện lớn !" Trương Dương không dây dưa nữa của mình tai bay vạ gió , trịnh trọng nói .

Hạ Hình Vũ thấy Trương Dương sắc mặt nghiêm túc , một thoáng đã bị hấp dẫn sự chú ý , trên mặt mang theo vẻ ưu lo .

"Chuyện gì? Người nói mau ah !"

Trương Dương xấu hổ cười cười , "Cái kia , tiền lương tháng này còn không có phát sao?"

Hạ Hình Vũ ở lại một hồi , bùng nổ ra kinh người sức chiến đấu , vẫn cứ đem Trương Dương đánh thương tích khắp người , thâm trầm cực kỳ .

"Ta cho người làm ta sợ ! Đây chính là người muốn nói đại sự ! Người là tên khốn kiếp !"

"Đây còn không phải là đại sự , ta hôm nay đều không tiền ngồi xe rồi, không nữa phát tiền lương ta liền phải chết đói rồi!" Trương Dương cố gắng giải thích , một bên chống cự Hạ Hình Vũ Cửu Âm Bạch Cốt Trào .

Hạ Hình Vũ đuổi đánh một số hơi mệt chút , ngực hô lên hạ xuống thở hổn hển , nhìn Trương Dương mắt đều đỏ .

"Nhìn cái gì vậy ! Tiền lương của ngươi bị khấu trừ , ai bảo ngươi mỗi ngày bỏ bê công việc , tháng này không phần của ngươi !"

Trương Dương kêu khổ nói: "Điều này cũng quá không công bình đi! Ngươi và Diêu Phi tên kia bỏ bê công việc là không sao , bằng cái gì ta tự không thể bỏ bê công việc !"

Hạ Hình Vũ khinh bỉ nhìn Trương Dương , "Bởi vì ta là lãnh đạo , ngươi chính là tên lính quèn còn dám không đi làm !"

Trương Dương hừ một tiếng , không biết nhớ ra cái gì đó , con ngươi chuyển loạn lên.

Hạ Hình Vũ bị Trương Dương đáng đáp chọc phát cười , "Ngu ngốc , nghĩ gì thế?"

"Ta đang nhớ ta hiện tại đến cùng có bao nhiêu tiền , không đạo lý ta một cái ức vạn phú ông mỗi ngày chạy trốn về nhà nha?" Trương Dương buồn bực nói rằng .

Không nhìn Hạ Hình Vũ chuyển cười biểu hiện , Trương Dương móc ra điện thoại di động của chính mình , gọi một cú điện thoại .

Hạ Hình Vũ thấy thế yên tĩnh lại , hơi nghi hoặc một chút , Trương Dương gia hỏa này bình thường không quan tâm những này nha , ngày hôm nay là thế nào?

"Vương ca , ở chỗ nào?"

"Tiểu tử ngươi còn dám gọi điện thoại cho ta ! Ta bây giờ sợ nhất nhìn thấy chính là các ngươi gia hai người , có việc mau nói , ta còn vội vàng đây!" Trong điện thoại vang lên Vương Hải không cam lòng gào thét , Trương Dương vội vã đem điện thoại di động nắm xa chút .

Bởi vì âm thanh quá lớn, Hạ Hình Vũ cũng nghe thấy Vương Hải, thở phì phò hừ một tiếng không nói gì .

Trương Dương các loại (chờ) Vương Hải phun qua đi , mới mạn điều tư lý nói rằng: "Vương ca , ngươi thiếu nợ tiền của ta nên trả lại chứ?"

Wang Hai sững sờ, hẳn chừng nào thì thiếu nợ Trương Dương tiền, "Ngươi tìm lộn người chứ? Thiên Thần chuyện ngươi nên tìm Quốc Xương, việc này không có quan hệ gì với ta nha?"

"Không tìm lộn người, chính là ngươi thiếu nợ ta tiền, nhanh đưa ta! Ta gần nhất liền cơm đều không ăn nổi." Trương Dương hận hận nói rằng .

"Khốn nạn! Ta chừng nào thì thiếu nợ quá ngươi tiền! Còn ngươi nữa người này lại có mặt nói không có tiền ăn cơm, có tin ta hay không dùng miệng nước phun chết ngươi!" Vương Hải bị Trương Dương vô liêm sỉ tức đến rồi, vội vã ở trong lòng an ủi mình, cái kia hai người đều là Ma Vương, hẳn không cùng bọn hắn bình thường tính toán .

Trương Dương lười biếng cười nói: "Đừng phun ta, ngươi chừng nào thì đem ta võ học được tiền lương cho kết liễu, lần trước ngươi nhưng là nói rõ với ta sức lực ít nhất một năm cũng có ngàn vạn, hiện tại ta gia nhập võ học sẽ nhanh hai tháng rồi, ít nói cũng có mấy triệu đi!"

Wang Hai ở lại: sững sờ, "Một mình ngươi ức vạn phú ông lại theo ta muốn tiền lương! Ngươi còn có mặt mũi sao? Chết tiệt!"

Trương Dương không cho Vương Hải tiếp tục cơ hội, liền vội vàng cắt đứt nói: "Mau đưa tiền lương đánh tới thẻ của ta bên trong, không nói, cứ như vậy." Nói liền cúp điện thoại cười ha hả .

"Bảo bối nghe thấy được sao? Ta nhưng là lại có mấy triệu vào sổ rồi, sau đó có thể cho ngươi mua xong quần áo, mua ăn ngon rồi!" Trương Dương cười ha ha, đối với mình kiếm tiền năng lực rất là tự hào .

Hạ Hình Vũ không có kích động, chỉ là sâu kín nói một câu, "Wang Hai nói rất đúng! Ngươi thật sự rất vô si!"

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Đại Cao Thủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 120: Thiên tài đồ đệ

"Đại đại môn cho điểm phiếu vé phiếu vé ba

Mấy ngày nay Trương Dương cuộc sống gia đình tạm ổn trải qua thật dễ chịu, không có chuyện gì liên quấy rầy một thoáng Hạ Hình Vũ, buổi tối cùng kinh thành hai nữ nói chuyện phiếm đùa giỡn một chút các nàng, Trương Dương thích thú.

Tối hôm qua nồi nấu cháo điện thoại đến đêm khuya Trương Dương, chính ở trên bàn làm việc chớp mắt bị Lưu Tiểu Nhã đánh thức.

"Để làm chi đây? Như thế vội vội vàng vàng!" Trương Dương nhìn thấy Lưu Tiểu Nhã một mặt cấp thiết, có chút ngạc nhiên hỏi.

Mới vừa nói xong Trương Dương liền sững sờ rồi! Là hắc Linh Giác xảy ra vấn đề, hay là hắc còn chưa tỉnh ngủ?

Lưu Tiểu Nhã không nhận ra được Trương Dương thất thố, trái lại lo lắng nói: "Sư phụ, ngày hôm nay không biết rõ làm sao sự việc, tay của ta luôn không nghe sai khiến! Vừa ta lại bóp nát một cái chén trà, người nói ta có phải hay không tẩu hỏa nhập ma?"

Trương Dương còn ở ngờ ngạc nhìn Lưu Tiểu Nhã, "Tẩu hỏa nhập ma? Người lại nằm mơ? Có phải điện xem phim nhiều quá?"

Lưu Tiểu Nhã thấy sư phụ nhìn mình chằm chằm ngực mắt cũng không nháy, khuôn mặt nhỏ đỏ bừng lên, trong lòng có chút vui mừng lại có chút không biết làm sao.

Khiếp khiếp nói rằng: "Sư phụ, Hình Vũ tỷ sau đó đã tới rồi đây, đừng xem."

Trương Dương bị tiểu nha đầu lại nói sững sờ, đã gặp nàng mặt đỏ bộ dáng, rốt cục ý thức được chính mình mới vừa vừa thất thần bị nha đầu này đã hiểu lầm.

"Mù nghĩ gì thế! Sư phụ ta là chính nhân quân tử, cũng không có cái khác bừa bộn tâm tư!"

Lưu Tiểu Nhã chu miệng nhỏ, xinh đẹp lắm lắm, "Ai biết được, vậy người vừa còn nhìn chòng chọc không tha. Vậy người nói ta chuyện này rốt cuộc là như thế nào nha?"

Trương Dương vội ho một tiếng, đã cắt đứt tiểu nha đầu suy nghĩ lung tung, "Người luyện cốt có mười ngày? Không nhanh như vậy chứ?"

Lưu Tiểu Nhã vừa nghe Trương Dương nói tới cái này mặt không vui, vẻ mặt đưa đám kêu khổ nói: "Sư phụ, thùng nước kia ta đều rót tám ngày rồi, đều sắp bốc mùi, người cũng đừng để cho ta rót." Nói khản cổ mà nhìn về phía Trương Dương, nàng một cái đại cô nương ở ô thủy bên trong rót tám ngày, thật sự là không nhịn nổi.

Trương Dương thống khoái mà đáp ứng nói: "Được, sau đó người tự không dùng rót, ngày mai người liền đến ngọc vườn, ta muốn dạy người công phu thật!"

Lưu Tiểu Nhã quả thực không thể tin tưởng, nàng vừa bắt quả là phát hai câu bức tức, Trương Dương cứ như vậy đồng ý?

"Sư phụ, người không gạt ta chứ?"

Trương Dương lờm một cái, nha đầu này lại còn không tin mình, "Người nếu như không vui, cái kia cứ tiếp tục đi bar!"

Lưu Tiểu Nhã do dự một hồi, đầu nhỏ thỉnh thoảng đưa, rốt cục quyết định không rót.

Không phải nàng đã tin tưởng Trương Dương, thật sự là nhẫn nhịn không được cái cổ này thối nước vị!

"Nhưng là, sư phụ trước đây không phải nói muốn phao (ngâm) mười ngày đích sao, hiện tại làm sao lại thay đổi quê?" Lưu Tiểu Nhã vẫn là có chút không yên lòng hỏi tới, nàng đối với võ công trong truyền thuyết nhưng là rất hướng tới. Nếu như thiếu rót hai ngày sau đó võ công luyện không được, nàng kia nhưng là hối hận muốn chết.

Trương Dương gõ gõ tiểu nha đầu đầu, "Luyện cốt thuốc chính là luyện cốt, người bây giờ đều luyện sức lực rồi, còn phao (ngâm) đồ chơi này làm gì!"

Nói Trương Dương chính mình cũng là một trận thần phục, hắc thật sự là không nghĩ tới Lưu Tiểu Nhã nha đầu này đích thiên phú kinh người như vậy! Lại mười ngày không tới dựa vào thuốc phụ trợ đã đột phá luyện sức lực rồi, này so với hắc có hệ thống trợ giúp đều phải nhanh hơn một bậc!

Lưu Tiểu Nhã ngây ngốc tự lắm lắm, "Ta đột phá luyện sức lực sao? Ta làm sao không biết nha?"

Trương Dương nhìn chờ đợi Lưu Tiểu Nhã nhẫn nhịn không được cười lên một tiếng, "Người nha đầu này thực sự là số may, gần nhất có phải là cảm giác trên tay luôn có một cỗ khí lưu tán loạn à?"

"Ừm!"

Lưu Tiểu Nhã nặng nề gật đầu của mình đầu nhỏ, nàng còn tưởng rằng là ảo giác của chính mình đây, bây giờ nghe Trương Dương vừa nói như thế mới hiểu

được đó là thật .

"Cái kia chính là võ giả nội kinh , người bây giờ bắt quá là mới nhập môn , chờ người ngày nào đó đột phá thành tựu nhỏ có thể trong không chế sức lực đã thương địch thủ rồi." Trương Dương cười nói , hân hiện tại trong lòng cũng thật cao hứng , chính mình tùy tiện thu cái đồ đệ lại như thế ra sức , so với Điều Phi tên kia mạnh gấp trăm lần còn chưa hết !

"Xem đến trả là ánh mắt của chính mình tốt !" Trương Dương đắc ý nghĩ đến .

Lưu Tiểu Nhã lúc này mới vững tin chính mình đột phá luyện sức lực rồi , ngốc trệ một hồi liền kích động hét lên một tiếng , ôm Trương Dương mãnh liệt thân .

Toàn bộ người của phòng làm việc đầu tiên là nghe được Lưu Tiểu Nhã rít gào , tiếp theo đã nhìn thấy nàng và Trương Dương thân ở cùng nhau . Đương nhiên bọn họ có thể sẽ không cho là Trương Dương là bị ép buộc , trong lòng đều chưa xót mà chờ mong Hạ Hình Vũ đi ra giải quyết Trương Dương cái này hoa tâm đại củ cải đây!

Thời khắc này toàn bộ văn phòng đều yên tĩnh lại , liền ngay cả đang cùng Vương Đại Bằng tán gẫu đánh rắm Điều Phi đều ở lại : sững sờ .

"Đây là khiêu khích trắng trợn ah ! Lẽ nào chiến đấu muốn bắt đầu?" Điều Phi ngờ ngác tự nói .

Trương Dương cũng bị Lưu Tiểu Nhã đột nhiên tập kích làm bối rối , phản ứng lại chính hắn lập tức đẩy ra Lưu Tiểu Nhã , trong mắt bao hàm lệ quang , "Người đây là muốn mệnh ta ah !"

Bởi vì hắn nhìn thấy Hạ Hình Vũ rồi , hơn nữa là dùng giết người ánh mắt nhìn mình chăm chăm Hạ Hình Vũ !

Lưu Tiểu Nhã cũng tỉnh lại , đưa lưng về phía Hạ Hình Vũ nàng còn không có phát hiện cái gì , nghe được Trương Dương không vui sắc giọng: "Không phải là hôn một cái sao , vừa người còn trộm xem ta ngực đây!"

Trương Dương choáng váng , lần này đúng là muốn hấn mạng già rồi!

"Hình Vũ , người nghe ta giải thích , không phải nha đầu này nói như vậy , ta ..."

"Ha ha , không cần giải thích , ta còn chưa tin người mà !" Hạ Hình Vũ cười tươi như hoa , thật giống không một chút nào chú ý .

Hạ Hình Vũ càng như vậy nói , Trương Dương càng là thấp thòm , nha đầu này sẽ có dễ nói chuyện như vậy , có quỷ mới tin đây!

Lưu Tiểu Nhã thế mới biết chính mình phạm vào sai lầm lớn , đẹp đẽ le lưỡi một cái , như một làn khói đường chạy , lưu lại Trương Dương một người một mình đối mặt Hạ Hình Vũ lửa giận .

"Điều Phi , mau tới đây ! Chúng ta ngày hôm nay còn giống như có việc muốn làm chứ?" Trương Dương thấy Hạ Hình Vũ nhìn chăm chú chính mình không nói lời nào , da đầu lạnh cả người chính hắn không thể làm gì khác hơn là lấy ra của mình đòn sát thủ , dòi đi mục tiêu !

Điều Phi mới không mắc mưu đây , hắn đang chuẩn bị xem một hồi trò hay , làm sao có khả năng thay Trương Dương giải vây .

"Sự phụ , hôm nay rồi rảnh , người nhớ lộn chứ?" Điều Phi một gương mặt to đều sắp cười nở hoa rồi , nhìn về phía Trương Dương ánh mắt tràn đầy trêu tức .

Trương Dương hậm hực ở trong lòng thầm mắng vài câu , thấy Hạ Hình Vũ còn nhìn mình chăm chăm , vội vã chạy tới ân cần mà nói ra: "Người vợ , ngày hôm nay bên ngoài khí trời tốt , nếu không chúng ta đi ra ngoài đi dạo ."

Hạ Hình Vũ như cũ là vẻ mặt tươi cười , "Tốt , đi thôi !"

Nói mạnh mẽ kéo Trương Dương ra cửa , văn phòng bầu không khí ngọt ngào ngọt ngào cục nói lòng .

"Ha ha ! Có trò hay để nhìn !" Điều Phi quát to một tiếng , cũng gấp vội đi theo ra ngoài .

Mới vừa vừa biến mất Lưu Tiểu Nhã cũng lén lút đi theo ra ngoài , trên khuôn mặt nhỏ nhắn mang theo vẻ sột sỏ Hòa Hưng phần .

Văn phòng mọi người đồn dập kêu to , như một làn khói chạy đến bên cửa sổ một bên chuẩn bị xem cuộc vui rồi.

Cục cảnh sát ở ngoài , trong bãi đỗ xe .

Trương Dương trong lòng đắc ý , những tên kia còn chuẩn bị xem hắn chê cười , hiện tại không thấy được đi!

"Trương Dương , người tên khốn kiếp này ! Hoa tâm đại củ cải !" Hạ Hình Vũ đỏ mặt đỏ nhìn chăm chăm Trương Dương , dùng sức đập hấn hai quyền mới dừng tay .

Trương Dương cười khỏ , "Hình Vũ , vừa thật là hiểu lầm , ta là oan uổng ! Ta là bị Tiểu Nhã cưỡng thân."

"Hiểu làm cái đầu nguoi, thực lực nguoi mạnh như vậy làm sao có khả năng bị người cường thân, nhất định là nguoi cố ý!" Hạ Hinh Vũ tức giận hừ một tiếng.

Trương Dương bắt đầu đi, hẳn lúc đó không phải ngây người sao, bắt quả việc này càng giải thích càng loạn, dứt khoát nói: "Vậy nguoi nói làm sao bây giờ chứ? Ta mặc nguoi xử trí được chưa."

"Hừ! Ta quản không được nguoi rồi, đợi sẽ ta liền nói cho Hiểu Lộ, nói nguoi chuẩn bị đồ chính thất rồi, xem làm sao nguoi làm!" Hạ Hinh Vũ thở phò nói rằng.

Trương Dương than thở, nữ nhân nhiều cũng là gánh nặng ah!

Hạ Hinh Vũ thấy Trương Dương đáng đáp đáng thương, cũng lười nói hần.

"Không thèm nghe nguoi nói nữa, ta còn có một đống lớn chuyện bận rộn đây!" Nói xong quay về góc hồ: "Chỉ nguoi nhóm còn cảnh sát hình sự đây, phân trình sát đều học không được!" Nói xong cũng đắc ý lắc lắc eo thon nhỏ về phòng làm việc.

Trương Dương tức giận đối với trốn ở góc tường hai người nói: "Đi ra đi! Không biết võ giả có Linh Giác cảm ứng a, thật là ngu ngốc!"

Lưu Tiểu Nhã cùng Điều Phi ngượng ngùng đi ra, Lưu Tiểu Nhã càng là đỏ mặt nói: "Sư phụ, Hinh Vũ tỷ không tìm nguoi để gây sự chứ?"

Điều Phi toét miệng cười nhạo nói: "Sư phụ là người nào! Nàng Hạ Ma nữ dám đối với sư phụ phát hỏa, một cái lòng bàn tay liền vung đi qua!"

"Đùng", Trương Dương cho Điều Phi đầu một cái lòng bàn tay, "Nguoi nói, ta thỏa mãn nguyện vọng của nguoi rồi." Nói không để ý tới hai người là được rồi.

Điều Phi về mặt đưa đám nói: "Tại sao bị thương luôn là ta? Muốn đánh cũng là nên đánh nguoi mới đúng rồi!"

Lưu Tiểu Nhã khinh thường lườm hần một cái, "Quả nhiên ngu ngốc! Người ta là nữ sinh ai, sư phụ làm sao cam lòng đánh ta."

Nói xong cũng học phía trước hai người rồi đi tư thế, đắc ý đi nha.

"Ai! Người đàn ông không đá thương nổi ah!" Điều Phi than thở một tiếng.

Nói không biết nghĩ tới điều gì, cũng dương dương đắc ý ngang cái đầu rồi khỏi.

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Đại Cao Thủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.